Kosmisk intelligens

Kosmisk intelligens
och dess manifestation i solsystemet,
planeterna och människan

av
Lars Adelskogh gjord
hylozoisk (pytagoreisk) parafras av
och kommentar till
A Treatise on Cosmic Fire
av Alice A. Bailey och D.K.

FÖRSTA DELEN:
FÖRSTATRIADEN

AVDELNING 1
INLEDANDE, HÖLJESENERGIERNA, FÖRSTATRIADEN

INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

1.1 Definition av kosmisk eld

[1]I *En avhandling om kosmisk eld* (CF) avhandlas ämnet eld både makrokosmiskt och mikrokosmiskt, med avseende på både solsystemet och människan. De grundbegrepp, som därvid först måste avhandlas, kan först synas svårbegripliga men kan efter närmare begrundan och studium visa sig klargörande och betraktas såsom erbjudande en logisk hypotes om energins natur och ursprung.

[2]LA: Med ”eld” menas således energi. ”Kosmisk eld” betyder energi av kosmiskt ursprung. ”Kosmisk” skall i detta sammanhang fattas såsom syftande på de 49 kosmiska atomvärldarna, de 49 atomslagen och dessas energier, i motsats till de solsystemiska (43–49) molekylarvärldarna, molekylarslagen (43:2-7, 44:2-7 etc. ända till 49:2-7) och dessas energier. ”Kosmisk eld” betyder alltså atomisk materia och energi, som finns överallt i kosmos, medan molekylär materia och energi finns enbart i solsystemen. Betydelsen av denna distinktion framgår av faktum att först övermänsklig medvetenhet, begynnande med 46-medvetenhet, kan vara medveten i atomslagen och medvetet styra atomisk energi, varför lägre medvetenhet (47–49) är medvetenhet endast i molekylarslagen och lägre vilja (47–49) kan medvetet styra endast molekylarenergierna (alltså högst 47:2, 48:2 och 49:2). I en annan betydelse menas med ”kosmisk” världarna 1–42, alltså världarna bortom solsystemen. Men också denna betydelse sammanhänger med den tidigare förklarade distinktionen mellan atom- och molekylarmateria, eftersom solsystemen i världarna 43–49 är byggda av molekylarmateria till skillnad från kosmos i dess helhet. I fortsättningen har i stället för originalets ord ”eld” (engelska: fire) oftare brukats ordet ”energi”. KOV 1.35.9, DVS 2.56.1, MV 13.5.2, L2 4.13.2

1.2 Energin i makrokosmos

[1]Till sin grundläggande natur är energin trefaldig men visar sig i manifestationen (LA: solsystemmanifestationen avses, 43–49) såsom femfaldig. De tre grundläggande manifesterade energierna är: gnideld, soleld och blixteld (engelska: fire by friction, solar fire, electric fire).

[2]LA: Var och en av dessa tre beteckningar har en trefaldig betydelse, vilka nu skall anges: 1) Med ”gnideld” menas förstatriadens energi (47:4, 48:1, 49:1), med ”soleld” andratriadens energi (45:4, 46:1, 47:1) och med ”blixteld” menas tredjetriadens energi (43:4, 44:1, 45:1). 2) Dessutom menas med ”gnideld” särskilt 49:1, med ”soleld” särskilt 46:1 och med

”blixteld” särskilt 43:1 (det lägsta i den lägsta, det mellersta i den mellersta och det högsta i den högsta), den sistnämnda direkt mottagen i tredjetriadens högsta enhet, 43:4. 3) Slutligen menas dessa energiers ursprung hos solhärskaren, nämligen gnideld = 35-energi, soleld = 32-energi och blixteld = 29-energi. Solhärskaren regerar dock inte i ensamt majestät utan har sin regering. Denna, som kallas solsystemregeringen, är indelad i tre departement, centrade i värld 35, 32 och 29. Tredje departementet (materiedepartementet) förmedlar 35-energin via värld 42 till värld 49 (där den manifesterar sig såsom s.k. kundalini). Andra departementet (medvetenhetsdepartementet, ”kärlek–visdom”) förmedlar 32-energin via värld 39 till värld 46 (där den manifesterar sig i augoeiderna). Första departementet (viljedepartementet) förmedlar 29-energin via värld 36 till värld 43. DVS 2.14.8; MV 17.1, 17.4.1

[3]LA: I de esoteriska skolorna har dessa tre grundenergier med deras nerdimensioneringar aldrig klargjorts, varför den traditionella framställningen om dem, såsom exempelvis i CF 37–54, måste te sig obegriplig för oinvigda, ett ”mysterium”, och därför givit dessa anledning till förhastade och givetvis obefogade slutsatser om att de invigdas lära skulle vara ”bedragares andliga hopkok”. Det måste därför upprepas ännu en gång att de invigdas lära aldrig var avsedd för andra än invigda, att denna lära alltid nedlades i symboler och aldrig i exakta termer förrän Pytagoras började införa sådana, att symbolerna med avsikt gjordes till ”mysterier” obegripliga för oinvigda, att mysterier är sådana endast för dem som saknar ”nycklarna”, att dessa ”nycklar” är esoteriska fakta som ännu inte gjorts offentliga i en för det normala intellektet begriplig form, att många tidigare ”mysterier” kan få sin förklaring och därmed upphöra att vara ”mysterier” genom att hittillsvarande ofullständiga och därför oklara och förvirrande framställningar rättas och fullständigas, att det viktigaste och mest verksamma redskapet i detta arbete att rätta och fullständiga undervisningen är pytagoreernas entydiga matematiska nomenklatur, som dessutom har den fördelen att det med dess hjälp blir möjligt att motverka den oklarhet och begreppsförvirring som gynnar endast förvirrare och förvillare.

[4]29-energin är den som särskilt uttrycker vår solhärskares egenart och därmed skiljer honom från alla andra solhärskare. Denna energi är hans härskande kännetecken, och dess styrka anger hur långt han nått i den kosmiska expansionen. 32-energin vitaliserar solhärskarens kosmiska mentalhölje (32–35) och är det yttersta upphovet till människornas kausalhöljen. 35-energin, ”solhärskarens kundalini”, är på motsvarande sätt det yttersta upphovet till det fysiska solsystemet, 49:1-7.

[5]Med de sju departementen har de tre grundenergierna följande sam-

band:

[6]De energier, som vitaliserar solsystemets materia, tillhör tredje departementet. Medvetenhetens energier tillhör andra departementet. Viljans energier, ursprungligen härrörande från kosmiska kausalvärlden, tillhör första departementet. LA: När man talar om de sju departementen, bör man alltid ange vilken skala man menar. I detta fall avses den största skalan i solsystemet, nämligen solsystemregeringens tre departement. I de uppgifter, som närmast lämnas om de tre huvuddepartementens energier, avses främst de som utsänds från solsystemregeringen. Alla andra inom solsystemet förekommande manifestationer av de sju departementsenergierna är ytterst nerdimensioneringar av dessa tre högsta energislag.

[7]Tredje departementets energier har relativt sett nått en högre nivå av utveckling, då de är produkter av det föregående solsystemet. Dessa energier är bärare av det nuvarande solsystemets grundvibrationer och utgör dess stora inre eld, som livar och vitaliserar det hela, varvid de genomtränger hela systemet från centrum ända till periferin. De är orsaken till att allt som finns har rotationsrörelse och form av sfäroid (LA: tenderar till klotform, vilken i grovfysisk materia inte alltid förverkligas).

[8]Andra departementets energier är bärare av det högsta slags vibrationer solhärskaren förmår frambringa i nuvarande solsystemet. (LA: Vilket slags vibrationer detta är, vet ingen i solsystemet annan än solhärskaren själv.) Dessa energier vibrerar ännu inte tillräckligt och har inte nått höjden av sin aktivitet. De utgör grunden för solsystemets cykliska spiralrörelse. Liksom hushållningens kosmiska lag styr tredje departementets energier, så styr kosmiska attraktions- och repulsionslagen andra departementets energier.

[9]Om första departementets energier kan ännu inte mycket sägas. De kommer från det kosmiska kausal-mentala. De skall utvecklas jämsides med de kosmiska emotionala men ligger fortfarande efter och är svagare än dessa. Det är solhärskarens avsikt och plan att så sker, eftersom han eftersträvar en allsidig utveckling och därför i denna större cykel koncentrerar sig på det kosmiska emotionala.

[10]Första departementets energier styres av syntesens kosmiska lag och utgör grunden för solsystemets rörelse framåt genom rymden. Föga kan sägas om detta departement och dess energiuttryck. Det styr solsystemets hela påverkanssfär såsom denna rör sig i förhållande till sitt kosmiska centrum.

[11]De tre solsystemiska departementsenergierna åstadkommer den högsta solgudomlighetens tre manifestationssätt: Tredje departementets

energi bygger det kosmiska fysiska solsystemet (formmanifestationen, 43–49). Andra departementets energi styr de kosmiska emotionala (36–42) energier som föregår detta. Första departements energi finns i (alltets hjärta =) solhärskarens kosmiska kausalcentrum (29–31).

[12]Den energi, som innebor i materien och ger denna liv och livskraft, manifesterar sig på två sätt:

[13]För det första såsom (”latent värme” =) passiv materieenergi. Denna utgör grunden för rotationsrörelsen och orsaken till att allt som existerar i solsystemet har formen av en sammanhållen sfäroid.

[14]För det andra såsom (”aktivt värme” =) aktiv materieenergi. Denna resulterar i aktivitet och framåtdrivandet av materiens evolution. Den högsta formmanifestationen, solsystemets värld 43, är produkten av de båda nämnda materieenergiernas inverkan på 43-atomer. 43-atomer utgör i sin tur materialet till alla lägre atomslag (LA: 44-atomer är sammansatta av 43-atomer, 45-atomer är sammansatta av 44-atomer etc.). Den aktiva materieenergin visar sig i allt som är aktivt, aktiverat eller vitaliserat och särskilt i formens anpassning till den (inre livslågans =) inneboende monadens behov.

[15]Magnetismen är i fysiska världen manifesterad verkan av andra departementets energi, liksom elektriciteten är i fysiska världen manifesterad verkan av tredje departementets energi.

[16]Också i kausal-mentalvärlden manifesteras två huvudsakliga energier: mentalatomernas energi (47:1) är uttryck för andra departementet, och mentala etermolekylernas energi (47:4) för tredje departementet. Mentalatomenergin är grunden för allt liv i människans tre världar (47–49), liksom dess kosmiska motsvarighet, 29-atomernas energi, är grunden för hela solsystemets manifestation (DVS 2.58). Mentalatomenergin är självmedvetenhetens och kausalmedvetenhetens grund och förmedlas till människorna av kausaldevaer, augoeider. Mentaleterenergin är det vanliga mentaltänkandets grund och förmedlas till människorna av mentaldevaer. 10.1.6

[17]Första departementet manifesterar sig ännu inte såsom en dualitet, men endast den fortsatta medvetenhetsexpansionen avslöjar vad en framtida cykel bär i sitt sköte. Första departementets odelade energi bildar tillsammans med andra departementets och tredje departementets tvådelade energier femtalet, som är det nödvändiga uttrycket för solhärskarens expansion. Målet för denna expansion kan i termer av energi beskrivas sålunda: Solsystemregeringens första, andra och tredje departements energier skall fullständigt samordnas. Solsystemets rotations-, spiralcykliska och framåtgående rörelse skall verka i fullkomlig syntes. Hushållningens lag, attraktionslagen och syntesens lag skall verka med

fulländad anpassning till varandra, vilket kommer att visa sig i materiehöljenas rätta anpassning till den inneboende viljan och medvetenheten. 4.7.7

1.3 Energin i mikrokosmos

[1]Också hos mikrokosmos, människan, är energin i grunden trefaldig och i manifestationen femfaldig.

[2]1. *Inre vitaliserande energi*, motsvarigheten hos människan till gnideld (49:1), sammanfattande betecknad såsom ”kundalini”. Den ger organismen liv och visar sig på två sätt:

[3]Såsom passiv energi, vilken bildar grunden till cellens liv. Cellen tenderar till klotform och till rotativ anpassning till andra celler.

[4]Såsom aktiv energi eller prana, vilken vitaliserar eterhöljet och driver dess aktivitet. Den verkar i alla fyra etrarna (49:1-4) och även i det gasformiga (49:5) molekylarslaget.

[5]Denna inre vitaliserande energi tillhandahåller grundvibrationerna för den fysiska människan. Den motsvarar tredje departementet och styres av hushållningens lag i en av dennas underavdelningar: lagen om anpassning i tiden.

[6]2. *Kausal energi* (47:1) är hos människan motsvarigheten till soleld (46:1). Den kommer till uttryck i självmedvetenheten och styres, liksom sin större motsvarighet, av attraktionslagen. Kausal energi manifesterar sig i spiralcyklisk aktivitet, som leder till medvetenhetsexpansion och till monadens uppgående först i andratriaden och senare i tredjetriaden. Liksom i makrokosmos manifesterar sig denna energi även i mikrokosmos på två sätt:

[7]Den visar sig såsom den intelligenta vilja som genom andratriaden förenar tredjetriaden med förstatriaden och verkar i eterhöljet. L2 2.21.1

[8]Den visar sig också, ehuru ännu så länge ofullkomligt, såsom den vitaliserande faktorn i de tankeformer monaden frambringar. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är det förhållandevis få tankeformer, som byggs av självmedvetenhetens centrum (LA: den i kausalhöljet medvetna och aktiva människomonaden). Det är ännu så länge få människor, som står i så nära förbindelse med (sitt högre jag eller Jaget =) sin Augoeides att de kan bygga mentalmateria till en form, som verkligen kan sägas vara ett uttryck för deras (Jags =) Augoeides’ avsikt eller tanke, när han verkar genom den fysiska hjärnan. MV 9.118.8 (LA: Innan människan blivit kausaljag, kan hon på högre emotionalstadiet eller högre mentalstadiet i sällsynta stunder av självmedvetenhet bli redskap för Augoeides, så att dennes kausalmedvetenhet kan verka genom individen och förnimmas i fysiska hjärnan. MV 8.20.2) De

flesta av de tankeformer, som för närvarande är i omsättning, är emotional-mentala materieformer, begärsformer svagt färgade med intelligens, och beror huvudsakligen på elementalers reflexverkan.

[9]Dessa båda tvåfaldiga energier – de båda fysiska och de båda kausal-mentala – bildar en fyrfald, vilken tillsammans med den femte faktorn – monadens självmedvetenhet och vilja – bildar det femtal som anger monadens manifestation, en rent subjektiv manifestation. (LA: Den är subjektiv, emedan monaden inte kan iakttagas objektivt förrän i högsta kosmiska världen, värld 1. Men för varje monad, varje jag, är dess egen självmedvetenhet och vilja subjektivt konstaterbara: ”jag är”, ”jag är icke detta hölje”, ”jag är den jag är”, ”jag vill” etc.)

[10]3. Slutligen finns (monadiska gudomliga lågan =) *tredjetriadens energi*. Denna är bärare av det högsta slags energi monaden kan frambringa (LA: i solsystemvärldarna, 43–49). Den styres av syntesens lag och är orsaken till monadens framåtgående rörelse i evolutionen.

[11]I manifestationens slut och cykelns fullbordan sker med mikrokosmos, människomonaden, motsvarande som med makrokosmos, solsystemet, nämligen att de tre grundenergierna förenas.

[12]När förstatriadens energi förenas med andratriadens energi och denna med tredjetriadens energi, genomgår monaden femte initiationen i detta solsystem och har därmed fullbordat en större cykel. (LA: Vid femte initiationen blir monaden fulländat 45-jag och centrar sig i tredjetriadens 45-atom.) Då har monaden nått befrielse från den materiella formen (LA: från materien i världarna 46–49 och även från andratriaden). Materien har då på riktigt sätt anpassats till anden, och det inneboende livet gör sig oberoende av sitt hölje, vilket numera utgör endast ett redskap för frigörelsen. LA: Här menas med ”anden” 43–45 och med ”materien” 46–49. Också tredjetriaden – 43:4, 44:1, 45:1 – kallas ”anden” i motsats till andratriaden, som kallas ”själen”, och förstatriaden, som kallas ”materien”. DVS 2.62.3: ”Vanligaste tendensen var att kalla de tre högre atomslagen, kloten, världarna eller medvetenheterna i ett sjutal för ’ande’ och de fyra lägre för ’materia’.”

1.4 Energin i manifestationen

[1]De tre grundenergierna uppehåller det manifesterade solsystemet och alla dess ingående väsen ner till människor och atomer, ger dessa liv och åstadkommer deras utveckling.

[2]Den första av de tre energierna, den vars ursprung är i värld 35, åstadkommer i solsystemvärldarna (43–49) materiens aktivitet, rotationsrörelse och utveckling enligt hushållningens lag.

[3]Den andra energin, den från värld 32, uttrycker sig i solsystem-

världarna i medvetenhetsutvecklingen, särskilt intelligensens, kausal- (47:1) och essentialmedvetenhetens (46:1) utveckling enligt attraktionslagen, och i materiens spiralcykliska rörelse.

[4]Den tredje energin, den från värld 29, manifesterar sig i solsystemets värld 43 och kommer till uttryck i viljans expansion hos tredjejagen. Om denna expansion kan för närvarande så gott som ingenting sägas. Dess grad kan uppskattas endast efter höljets grad av ändamålsenlighet. Lika litet som hos förstajaget fysiska kroppen (LA: organismen och eterhöljet) kan fullt uttrycka kausalväsendets utveckling, lika litet kan hos andrajaget 46-höljet uttrycka tredjetriadmedvetenhetens grad av uppvaknande. MV 13.7.4 Alltså är det för mänsklig medvetenhet omöjligt att rätt värdera monadens liv i tredjetriaden. Den tredje energin uttrycker sig även i syntesens lag, som tredjejaget är underkastat och som innefattar de två andra lagarna såsom sina underavdelningar. Den åstadkommer den framåtgående rörelsen, vilken innefattar rotations- och spiral-cykliska rörelsen.

[5]CF handlar huvudsakligen om solsystemets medvetenhetsaspekt, icke om materieaspekten eller viljeaspekten. Den beskriver de väsen som innebor i formerna, de väsen som yttrar sig såsom livgivande faktorer genom materien och huvudsakligen genom etermaterien och som utvecklar en andra förmåga, intelligensen och dess energi. Dessa väsen är (punkter av eld =) monader, som förts in i solsystemmanifestationen för att få tillfälle att utveckla sin medvetenhet. När de, begynnande med fysisk medvetenhet, aktiverat alla slagen av solsystemmedvetenhet (49–43) och till sist blivit 43-jag, ingår de i sitt kosmiska centrum och medför dit resultaten av sin evolution och expansion.

[6]Materiens inneboende energi är en verkan, inte en orsak. Den alstras genom viljeenergins och medvetenhetsenergins möte och samverkan genom materien. Materiens inneboende energi är främst den fysiska energi som yttrar sig genom solens och planeternas eteriska centra liksom i människans eterhöljes centra. Hos människan kommer de tre grundenergierna till uttryck genom hennes tre triader. När evolutionen nått sitt mål (värld 46, där expansionen tar vid), är materieenergin inte längre märkbar. LA: Medvetenhetsaspekten synes då ha ersatt materieaspekten.

[7]Materiens inneboende energi är både aktiv och passiv. Den aktiva energin yttrar sig exempelvis i solstrålning och elektromagnetism, den passiva energin i planeternas inre förbränning. Den sistnämnda energin är grunden till allt fysiskt liv.

[8]Den inneboende energin är grunden till de tre undermänskliga naturrikenas liv och till mänsklighetens liv vad avser dess fysiska höljen och

emotionalhöljet. Medvetenhetsenergin i förening med materiens energi är grunden för människans liv och styr förstajaget fram till lärjungaskapet och initiationerna.

[9]Vid första initiationen börjar viljeenergin förenas med de två andra energierna i människan. Individen kan från och med då sägas ha en grund för ett andligt liv eller en andlig tillvaro. I femte naturriket blir viljeenergin lika stark som medvetenhetsenergin och behärskar materieenergin, så att höljena blir fulländade redskap för den inneboende monadens avsikt. I den mån lägre höljens funktioner är ändamålsenliga för livet i högre världar, övertas de efterhand av högre höljen, varpå de lägre höljena lämnas att upplösas. I buddhismens exoteriska uttolkning har denna upplösning av lägre höljen missvisande framställts såsom individuella medvetenhetens förintelse. Medvetenhetens fortsatta expansion från och med värld 46 innebär visserligen att individualmedvetenhetens uppgår i allt större gruppmedvetenheter, men därunder går självidentiteten inte förlorad. L2 2.22.3; MV 9.6.12, 9.149.1, 11.5.1

[10]Hos såväl solsystemet som planeten och människan är materiens inneboende energi av tre slag: 1) höljescentrens passiva energi, som alstrar värme; 2) utstrålande aktiv energi, som i fysiska världen yttrar sig såsom elektromagnetism; 3) involutionens elementaler och evolutionens energidevaer i fysiska världen och emotionalvärlden.

[11]De två första slagens energi är verkningar, vilkas orsaker är energidevaernas arbete med sin omgivning. (LA: Här måste ihågkommas att människans höljescentra, i och för sig själva betraktade, är devaväsen. ”Våra inälvor är våra inre älvor.”) Den passiva energin alstrar de lägre naturrikenas livsformer. Den aktiva energin får dessa former att utvecklas.

[12]Hos människan är det den passiva energin, som bygger organismen med dess celler och alstrar sexualiteten. Den aktiva energin är en ännu så länge föga förstådd faktor. Den framkommer i den eterhöljets utstrålning som gör människan till helare.

[13]Det är nödvändigt att skilja mellan denna eterhöljets strålning och sådan magnetism som är utstrålning från ett högre slags hölje, vanligen emotionalhöljet. Emotionalhöljets magnetiska utstrålning sammanhänger med andra departementsenergins (strålens) manifestation i människans höljen. Andra departementsenergin har sitt hemvist i värld 44, varifrån den nerdimensioneras först till värld 46 och därifrån till värld 48. L3 14.3.1

HÖLJESENERGIERNA

1.5 Energins tre kanaler

[1]Redan bruket av termen ”hölje” visar att vi studerar de energier som manifesterar sig genom dessa yttre former, dessa materiella slöjor som döljer och höljer den inre verkligheten. Här skall inte dryftas höljena i högre världar utan endast de energier som ger liv åt de tre lägsta höljena – det fysiska höljet i sina två delar (eterhöljet och organismen), emotionalhöljet och mentalhöljet. Den som studerar ämnet blott flyktigt, förbiser ofta att både emotionalhöljet och mentalhöljet är materiella, på sitt sätt lika materiella som organismen, och att den materia som sammansätter dem vitaliseras av en trefaldig energi, liksom är fallet med det fysiska höljet.

[2]Organismens grovfysiska energier har sitt centrum vid ryggradsslutet. Detta centrum har i organismen ett läge som motsvarar solens i solsystemet. Centret strålar ut sin energi åt alla håll, varvid det använder ryggraden som sin huvudkanal men också samverkar nära med vissa centrala nervganglier och har en särskild förbindelse med mjälten.

[3]Eterhöljet, som är en exakt motsvarighet till organismen, är redskapet för aktiv eller utstrålande energi och bäraren av prana. Den har till funktion att lagra allt det ljus och värme det upptar från solen och förmedla det via mjältcentret till organismens alla delar. I framtiden kommer man därför att inse att ryggraden och mjälten är av yttersta vikt för människans fysiska välmående och att det blir ringa besvär i organismen, när ryggraden är justerad på bästa sätt och mjälten är befriad från stockning och vid hälsa. När eterhöljet upptar tillräcklig prana och organismen mottar och omsätter den rätt, fungerar organismen såsom önskat.

[4]Nutidens läkare borde uppmärksamma hur eterhöljets energier förenas med organismens. De skulle då ägna sig åt att avlägsna stockningar i nerverna eller stockningar av materia, så att energierna får fritt flöde. Denna energiernas förening sker numera naturligt och fullständigt hos en normal och frisk människa men var i föregående solsystemet ett av tecknen på att individen ifråga nått ett bestämt utvecklingsstadium eller en viss initiationsgrad. Liksom initiation och frigörelse i vårt nuvarande solsystem markeras av att de tre triadernas energier ändamålsenligt förenas, så markerades i det tidigare solsystemet dessa stadier i medvetenhetens utveckling av att förstatriadens energier förenades, varefter dessa förenades med andratriadens energier. I detta tidigare skede var verkningarna i det fysiska av tredjetriadens energier så svaga och så dolda att de knappt kunde urskiljas. En motsvarighet till detta finns i djurriket, där instinkten råder och (intuitionen =) andratriadmedvetenheten) finns

endast såsom potential och (anden =) tredjetriaden svagt överskuggar. Likväl är allt en del av en gudomlig helhet (LA: de monader, som inte är aktuellt gudomliga, är åtminstone potentiellt gudomliga).

[5]Den aktiva strålande energin i makrokosmos (solsystemet och planeterna) och mikrokosmos (människan) kommer att avhandlas utförligt senare. Här skall avhandlas endast den passiva inneboende energin i solsystemet, planeterna, människan och atomen.

[6]Vi får inte glömma att både emotionalhöljet och mentalhöljet har sina centra motsvarande dem som finns i eterhöljet. Dessa centra fyller funktioner i samband med materiehöljenas evolution. (LA: Medvetenhet i egentlig mening, det vill säga självmedvetenhet, är möjlig endast genom självinitierad aktivitet i kausalhöljets centra. Aktivitet i inkarnationshöljenas centra alstrar funktioner, som är mekaniska men inte medvetna. Det är därför förstatriaden kallas ”materieaspekten” och först andratriaden, till vilken kausalhöljet hör, kallas ”medvetenhetsaspekten” – ett språkbruk som förvisso kan medföra begreppsförvirring men likväl samtidigt blixtbelyser en mycket viktig sanning.)

[7]Ett grundläggande faktum om den inneboende fysiska energin, antingen det gäller solsystemet, planeten, människan eller atomen, är att denna energi finns i en central kärna och därifrån når ut till periferin genom tre kanaler.

[8]Innerst i fysiska *solen* finns ett sådant centrum. De tre kanalerna är i detta fall tre slag av energi: värme, elektricitet och ljus eller prana. Med bruket av ordet ”kanal” menas att energierna i fråga strålas ut från solens centrum till solsystemets gräns. Allt som dessa energier träffar på vägen påverkar de på något sätt. I solsystemisk skala betraktas dessa energier såsom inre, även om de i planetarisk skala uppfattas såsom utifrån kommande. Dessa energier har med materieaspekten att göra, inte med medvetenhets- eller viljeaspekten.

[9]Djupt inne i en *planets* mitt, till exempel jordens mitt, finns de energier som upptar den innersta sfären och som gör livet på ytan alls möjligt. Vad gäller månen är dessa energier praktiskt taget uttömda, varför den skiner endast med lånat ljus, som inte förenas med något inifrån kommande ljus.

[10]Liksom hos solen verkar även hos jorden dessa inre energier genom tre huvudkanaler: 1) Alstrande materia, planetens materia vitaliserad av energi. Denna materia när och skyddar alla de väsen som bor däri. 2) Elektriskt flöde, som ibland kallas ”animal magnetism”. Den uttrycker planethöljets egenart och utgör motsatta polen till solens elektriska flöde. Att rätt bruka dessa två energier av motsatt polaritet, när de möts, är den nuvarande vetenskapens icke insedda mål. 3) Planetens egen-

utstrålning, som kan kallas planetprana. Det är denna som avses med talet om moder naturs hälsobringande egenskaper. Planetpranan verkar direkt på organismen och upptas genom hudens porer.

[11]*Människan*. I eterhöljet, på ett ställe motsvarande ryggradsslutet, finns centret för det mänskliga systemets drivande energi. Från detta centrum utstrålar denna i tre kanaler, vilka motsvarar den organiska ryggraden. Tre verkningar av denna energi är kroppsvärmen, nervenergin och pranautstrålningen. Dessa är motsvarigheter till de tre nyssnämnda solsystemiska och planetariska energierna. Nervenergin är det vitaliserande flöde som stimulerar nervcentren och åstadkommer elektriskt gensvar på kontakten mellan nerverna och hjärnan. Pranautstrålningen visar sig främst i hälsoauran och har ingenting att göra med det som kallas människans magnetiska eller personliga utstrålning, vilken är av emotionalt, mentalt och högre slag.

[12]Motsvarande trefaldig energiutstrålning har även emotionalhöljet och mentalhöljet. Vad som här avses är alltså dessa höljens materieenergier, inte de medvetenhetsenergier som yttrar sig genom höljena. LA: Skillnaden mellan förstatriadens och andratriadens energier avses.

[13]Också *atomen* har en trefaldig energiutstrålning, som i viss mån upptäckts av vetenskapen.

[14]Alla här dryftade trefaldiga energier är ytterst manifestationer av solsystemregeringens tredje departement. De tre regeringsdepartementen är i sin tur manifestationer av kosmiska väsen. På motsvarande sätt är solsystemets sju departement manifestationer av de sju planethärskarna och -väsendena. Solsystemregeringens tre departement handhar respektive balanseringen (lagtillämpningen), medvetenhetsutvecklingen och materieförvandlingen. DVS 2.52.1-4, KOV 2.13.3 Tredje departementet är för närvarande mer utvecklat än första och andra, eftersom det bär med sig resultaten av det förra solsystemet, materieaspektens särskilda system. Andra departementet avser särskilt det nuvarande solsystemet, och första departementet avser det framtida, tredje solsystemet. DVS 2.49.3 I och för sig är intet av de tre förmer än något av de två andra. (Laurencys kommentar: I förra solsystemet blev den Helige Ande korsfäst.) Utanför manifestationen finns icke tiden, och utan (objektiviteten =) materien finns inga medvetenhetstillstånd. (LA: Observera dessa två utsagor, vilka båda är viktiga hylozoiska grundsatser.)

[15]De tre triaderna med sina energier är väsentliga uttryck för solsystemregeringens tre departement: tredjetriaden för första departementet, andratriaden för andra departementet och förstatriaden för tredje departementet. Solhärskaren använder första departementet i förening med andra departementet att manifestera sin vilja och medvetenhet och

tredje departementet för manifestation i lägre världar. De tre triaderna är på motsvarande sätt redskap för monadens vilja, medvetenhet och manifestation i solsystemvärldarna. I vårt 49-klot, i dess fjärde sjuklot, på dettas fjärde klot i innevarande fjärde eonen förenas i någon mån tredje departementets energier med första departementets. Genom denna förening erhåller alla evolutionsmonader i alla solsystemvärldarna stimulerande energi. Föreningens ändamål är (andra departementets =) medvetenhetens fulländade manifestation.

[16]De tre triadernas samverkan (LA: en samverkan sådan att förstatriaden med tiden inrätas med andratriaden och andratriaden inrätas med tredjetriaden), de tre huvuddepartementens samgående och de tre kosmiska kollektivväsendenas samarbete har i detta vårt solsystem av andra slaget till ändamål att utveckla den mellersta av dessa treenigheter. I förra solsystemet var det icke ändamålet, men nu är det så. Betraktade från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) bildar solsystemregeringens tre departement en enhet, solhärskarens personlighet. Den andra eller mellersta faktorns betydelse i vårt solsystem förklarar varför emotionalhöljet har en sådan till ytterlighet gående energi och varför det är personlighetens (LA: förstajagets) centrala hölje. Emotionalhöljet driver och styr den fysiska människan och de flesta människors medvetenhet. Emotionalhöljet uppvisar den tillfälliga föreningen av ”ande” (viljeaspekten) och materia.

1.6 Energiväsen och energidevaer

[1]Härnäst avhandlas energiväsen och energidevaer och dessas samband med förstatriaden.

[2]I solsystemet styres devaerna inom varje värld av devahärskaren för denna värld, sammanlagt sju devahärskare för de sju världarna 43–49. Devahärskaren för värld 47, Agni, styr dessutom devaerna och naturväsendena inom världarna 47–49. De sju devahärskarna 43–49 utgör de sju centren hos ett kosmiskt fysiskt devaväsen. Detta väsen, som H.P.B. kallade Fohat, är grunden för solsystemets inneboende energi. De viktigaste och ledande av de sju devahärskarna, vad avser materieenergin, är Shiva för värld 43, Brahmā för värld 45 och Agni för värld 47. Det är viktigt att här minnas att dessa devaer är materiens energi och företräder materieaspekten

[3]Ett motsvarande förhållande vad gäller medvetenhetsaspekten är att sju 44-jag med sina ashramer (grupper av invigda lärjungar) bildar de sju departementen inom planethierarkin. Dessa departement är samtidigt de sju centren hos (den himmelska människan =) planetväsendet. Laurency: Himmelska människan = summan av dem som vid upp-

lösandet av en rotras tagit minst 5te graden – alltså bildas sju sådana i varje klotperiod = rotrasfulländade.

[4]Under de sju devahärskarna står i varje värld talrika grupper av väsen alltifrån mäktiga ledande devaer ner till små naturväsen. Några av de mer kända grupperna av energiväsen i fysiska världen och emotionalvärlden skall härnäst uppräknas.

[5]I *fysiska världen* är salamandrarna de små naturväsen som finns i alla eldar, både dem ovan jord och dem i jordens inre. De tillhör samma grupp som eldsandarna, vilka skänker värme åt människors och djurs organismer. MV 4.10.2, L3 12.1.12

[6]Agnichaitanerna är sådana större eldsandar som är verksamma i vulkaner och större bränder. De är nära förbundna med den ännu viktigare grupp av devaer som bildar solens eldshölje.

[7]Pranaväsen är de mycket små eldsväsen som förekommer i människors, djurs och växters eterhöljen.

[8]Andra energiväsen innebor i ljuset, devaer i de större ljusstrålarna.

[9]*Emotionalvärldens* energiväsen är svårare för människorna att förstå, eftersom dessa ännu inte har förmågan att se i denna värld. Dessa väsen skänker emotionalhöljet energi och finns av lägre och högre slag. De av lägre slag utgör begärets energi, de av högre slag utgör den energi som finns i längtan efter något högre.

[10]Emotionalvärldens byggande och förstörande devaer kallas agnisuryaner. De är de lägre motsvarigheterna till essentialdevaer (46-devaer), som har liknande uppgifter och ibland kallas vid samma namn.

[11]Närmare uppgifter om fysiska och emotionala devaerna lämnas i avdelning 8 och 9.

FÖRSTATRIADEN

1.7 De tre departementens arbete

[1]I varje materievärld, där monaden verkar genom ett hölje, har den såsom brännpunkt en atom (LA: eller en molekyl av fjärde slaget). Denna tjänstgör såsom en kärna för fördelning av kraft, för bevarande av förmåga, för assimilation av erfarenhet och för bevarande av minne. (Jämför med DVS 2.15.13) Dessa atomer (LA: och molekyler) står i direkt förbindelse med någon av de tre större departementsenergier som är förbundna med monaden: tredjetriadens, andratriadens och förstatriadens energi. Var och en av dessa departementsenergier är förbunden med någon av förstatriadens tre enheter och påverkar direkt denna enhets spiraler. Den lägsta trefalden, förstatriaden, genomgår en tvåfaldig process:

[2]Först vitaliseras de tre enheterna i tur och ordning, så att först den lägsta, sedan den mellersta och sist den högsta enheten starkast bär ljuset, tills denna lägsta triad är helt och hållet lysande.

[3]Med tiden sker förvandling, eller med andra ord flyttas polariseringen från denna lägsta triad till andratriaden med dess tre enheter. Förstatriadens 49-atom överträffas, och polariseringen övergår till andratriadens 47-atom. 48-atomen övervinns, och polariseringen övergår till andratriadens 46-atom. 47-molekylen övervinns, och polariseringen övergår till andratriadens 45-molekyl. Allt detta åvägabringas genom de tre departementsenergiernas inverkan på triadenheterna och på dessas inneboende medvetenhet och energi.

[4]Förstatriadens departementsenergi verkar direkt på triadens fysiska atom, andratriadens departementsenergi på emotionalatomen, och tredjetriadens departementsenergi har en nära förbindelse med mentalmolekylen. De tre departementsenergierna verkar inte samtidigt, utan liksom allt i naturen arbetar de i cykler. Tredjetriadens departementsenergi börjar påverka förstatriadens mentalmolekyl först när individen erhållit lärjungaskapet och genomgått första initiationen. Andratriadens departementsenergi får en stark och oavbruten inverkan på emotionalatomen, så snart Augoeides kan upprätta en god förbindelse med människan direkt i fysiska hjärnan. Detta sker, när människan är emotionalt och mentalt högt utvecklad och närmar sig lärjungaskapet. MV 9.203.3

[5]Var och en av de tre departementsenergierna har en trefaldig verkan: Den påverkar atomens (LA: eller molekylens) yttre vägg, rotation och vibrationsförmåga. Den stimulerar dess kärna och ökar dess energiutstrålning. Den inverkar på spiralerna och aktiverar dem.

1.8 Förstatriadens departementsenergi och triadens fysiska atom

[1]Förstatriadens departementsenergi stimulerar de fyra första spiralerna (LA: nedifrån räknade). Andratriadens departementsenergi påverkar femte och sjätte, så att dessas energier väcks ur sin passivitet till full aktivitet. Tredjetriadens departementsenergi stimulerar sjunde spiralen. (LA: Triadenheternas spiralers aktivering är förutsättning för förvärv av objektiv medvetenhet och självmedvetenhet i motsvarande molekylarslag. DVS 3.16.4; L1 9.54.6; L2 6.13.10; L2 6.18.9,10; L3 2.2.2; MV 4.7.3; MV 11.4.3)

[2]Detta ämne är av stort intresse och öppnar vida vyer för allvarliga lärjungars tanke och studium. Departementsenergins trefaldiga verksamhet växlar periodiskt och i tidsföljd enligt tredjetriadens departement, men detta ämne är för stort för att avhandlas här och nu.

[3]Att fysiska triadatomens inneboende energi aktiveras av förstatriadens

departementsenergi är en nerdimensionering, upprepning i mindre skala, av ett motsvarande skeende i solsystemisk skala. Det var solsystemregeringens tredje departements energi (35), som svarade för att ordna atommaterien 43–49 så, att den till sist kunde byggas till en form. Formbyggandet blev sedan andra departementets (32) uppgift. Något motsvarande gäller i människans skala: förstatriadens departementsenergi har uppgifter i samband med materieaspekten i människans skala, och detta manifesteras i synnerhet i fysikalatomens aktivitet. (LA: nerdimensioneringens kedja går: 35 till 43 till 49.) Genom livet i fysiska världen (det slags liv, där triadens fysikalatom har sitt fulla uttryck) ordnas och avskiljes den materia som med tiden måste byggas in i kausalhöljet genom detta höljes aktivitet. ”Till de lägre höljenas uppgifter hör att bidraga till att utveckla kausalhöljet, dels genom att tillföra det kausalmateria, dels genom att påverka denna materia till aktivitet. Detta sker dels genom att kausalmateria involveras i de lägre höljena, dels genom vibrationer från dessa höljen.” DVS 2.23.7

1.9 Förstatriadens departementsenergi och skördelagen

[1]En kort sammanfattning av det hittills sagda: Först avhandlades solsystemets tre grundenergier såsom de manifesteras i makrokosmos (LA: solsystemväsendets expansion) och mikrokosmos (LA: monadernas evolution i världarna 43–49) och uppställdes några hypoteser därom. Därefter beaktades särskilt (den första av dessa eldar =) tredje solsystemiska departementets energi och dess sammanhang med materiens inneboende energi. Efter något studium av denna energis trefaldiga manifestation i solsystemväsendet, planetväsendena och evolutionsmonaderna (däribland människan) behandlades förstatriadens departementsenergi och dennas samband med denna tredje energi. Allt hittills behandlat har avsett materien, något som måste noga hållas i minnet vid studiet av hela denna första avdelning av CF (CF 37–220).

[2]I andra avdelningen av CF (CF 221–1226) skall allt betraktas ur (sinnets =) medvetenhetsaspektens och andratriadens synvinkel, och i tredje och sista avdelningen (CF 1227–1283) skall allt betraktas ur (den gudomliga strålens =) viljeaspektens och tredjetriadens synvinkel.

[3]LA: Med ”materien” menar AAB dels materieaspekten och materiens inneboende energier, dels förstatriaden och dess världar (47:4–49:7), eftersom materieaspekten är den mest framträdande däri. På motsvarande sätt menar hon med ”själen” (soul) eller ”sinnet” (mind) dels medvetenhetsaspekten i allmänhet, dels andratriaden och dess världar (45:4–47:3), eftersom medvetenhetsaspekten är den mest framträdande däri. Och slutligen får ”ande” betyda dels rörelse- eller viljeaspekten i

allmänhet, dels tredjetriaden och dess världar (43:4–45:3), då ju denna aspekt är den mest framträdande däri. Laurency påpekar (L3 4.1.10) att detta dubbla bruk av termerna medför en ”hejdlös begreppsförvirring”.

[4]Skördelagens väktare i vårt solsystem, de så kallade lipikaherrarna, är fyra till antalet. Tre av dem är särskilt förbundna med solsystemregeringens tre departement och den fjärde syntetiserar de tre förstas arbete. I vår planet har de sina motsvarigheter och kontaktpunkter i de tre ”verksamhetens buddhaer” och deras ledare, planethärskaren. Därav framgår att en av verksamhetens buddhaer övar ett direkt inflytande på förstatriadens departementsenergi och anpassar dess verksamhet. Verksamhetens buddhaer är de tre kosmiska jag som står omedelbart under planethärskaren, världens herre.

[5]Själva materiens skörd är ett svårfattligt ämne, som hittills knappt ens antytts. Den är dock oupplösligt förenad med individens skörd. Den innefattar en styrning av involutionsmateriens såväl atom- som molekylarmateria (LA: med äldre terminologi kallad monad- respektive elementalessensen) liksom rotationsmateriens (primärmateriens) atommateria, allt i de tre lägsta solsystemvärldarna, 47–49. Den avser de fyra lägre spiralerna i förstatriadens tre enheter, deras utveckling, aktivitet, anknytning till monadens höljen samt dessas utveckling till slutlig fulländning och därmed följande upplösning. Den avser materiens byggande till form genom samverkan av andra departementets och tredje departementets energier.

[6](Formernas =) Inkarnationshöljenas skörd är likaledes ett omfattande och invecklat ämne men en betydelsefull faktor, som man ej skall förbise, när man från högre nivåer betraktar en världs, en samling världars eller ett systems evolution. Allt (i dessa lägre världar) är såsom helhet resultatet av handlingar som utförts av kosmiska väsen i en tidigare cykel, effekter som gör sig gällande i atomer, molekyler och dessas aggregat, vilka vi kallar former och höljen. Den inverkan, förstatriadens departementsenergi övar på (de inre eldarna =) inkarnationshöljenas energier, är således egentligen resultatet av det inflytande som utgår från den planetregering som företräder det ifrågavarande departementet, när denna regering bearbetar den del av skörden som faller på dess lott i någon större eller mindre cykel. Planetregeringen bearbetar alltså verkningarna av orsaker den själv tidigare igångsatt i förhållande till de andra regeringarna. Vi har en belysande parallell till detta i de verkningar individer övar på varandra i sina ömsesidiga kontakter, hur de påverkar, eggar eller håller tillbaka varandra. Viktigt att minnas är att intet viktigt inflytande uppstår i fysiska världen utan åtminstone först i emotionalvärlden och därifrån arbetar sig igenom etervärlden till grovfysiska världen.

AVDELNING 2
ETERHÖLJET, PRANA OCH KUNDALINI

ALLMÄNT OM ETERHÖLJET

2.1 Eterhöljets uppgift och beskaffenhet

[1]I studiet av eterhöljet ligger möjligheten att nå en fullständigare insikt om materiens lagar och hälsans lagar. Ordet ”hälsa” har i den nuvarande civilisationen blivit alltför inskränkt till att avse endast den individuella organismens sundhet och välbefinnande. I framtiden kommer man att inse att organismens hälsa är beroende icke endast av eterhöljets och de överfysiska höljenas hälsa utan även av hälsan hos alla de övriga naturrikena i planetens fysiska värld, av harmonin och samarbetet med dessa och med planetens fysiska materia.

[2]I studiet av eterhöljet och eterenergierna ligger möjligheten att bättre förstå solens pranautstrålning. Den prana, som är aktiv inom planeten, den så kallade planetariska pranan, är verkan av solpranans kontakt med planetens eterhölje, en kontakt som går genom en av tre huvudkanaler. Denna förenade verkan skiljer sig från verkningarna av annan eterisk utstrålning. Pranan är stimulerande och uppbyggande, skapar förutsättningar för organismens celler att växa och förbli friska och för materiens formbildning. Pranan har föga att göra med själva formbildningen. Däremot bevarar den formen genom att bevara de ingående delarnas hälsa. Annan solstrålning har andra egenskaper och verkningar: förstör former, håller former samman, ökar rörelsen, minskar rörelsen.

[3]Solens pranautstrålning verkar inom de fyra etrarna, de fyra slag av fysisk materia som ännu inte är objektivt synliga för människan. Dessa fyra etrar utgör grunden för allt fysiskt liv, det liv i fysiska världen som är byggt av fysiska atomer, vilka har inneboende energi och rotationsrörelse. Den nämnda pranautstrålningen utgör grunden för den energi som kommer till synes i materiens aktivitet. E 4.17

[4]I studiet av eterhöljet och pranan ligger möjligheten att förstå manifestationsprocessen i solsystemet. Etermaterien (49:1-4) är en nerdimensionering av materieslagen 43–46, och den grovfysiska materien (49:5-7) är på motsvarande sätt en nerdimensionering av materieslagen 47–49. Genom att studera genomgående analogier mellan det kosmiska fysiska, 43–49, och det solsystemiska fysiska, 49:1-7, kan man klargöra många förhållanden. Människans eterhölje är grunden till hennes fysiska objektiva tillvaro. 2.9.8

[5]Eterhöljet har beskrivits såsom ett nätverk genomträngt med eld eller livat med ett gyllene ljus. I Bibeln omtalas det såsom ”guldskålen”. Eterhöljet uppstår genom att de mindre byggarna flätar samman fina trådar av etermateria till en form, ett mönster efter vilket organismen senare bygges. Enligt attraktionslagen dras grovfysisk

materia till denna form och sammanhålles inom dess periferi, tills den ömsesidiga genomträngningen blivit så fullständig att de båda formerna – finfysiska eterhöljet och grovfysiska organismen – utgör en enhet. Eterhöljets pranastrålning påverkar organismen lika grundligt som solens pranastrålning påverkar planetens eterhölje och allt i detta. Det hela är ett enda ofantligt system av energiöverföring och ömsesidigt beroende. Alla tar emot för att i sin tur ge vidare.

[6]Eterhöljet utgör alltså urtypen för organismen. Den i kausalhöljet medvetna monaden står i samma förhållande till sina fysiska höljen (eterhöljet och organismen, 49:1-7) som solhärskaren till solsystemet (43–49). Den i emotionalhöljet medvetna monaden står i samma förhållande till sina fysiska höljen som planetväsendet till planeten.

[7]I det fortsatta studiet skall motsvarigheterna i kosmos, solsystemet, planeterna och människans tre världar (47–49) utredas, ty överensstämmelserna måste gälla.

[8]Antingen det handlar om människan, planetväsendet (LA: det planetariska kollektivväsendet, vars dominant är planethärskaren) eller solväsendet (LA: det solsystemiska kollektivväsendet, vars dominant är solhärskaren) handlar det om att en igångsättande idé i kausal-mentalvärlden – den solsystemiska (47) vad avser människan, den kosmiska (29–35) vad avser planethärskarna och solhärskaren – genom emotionalt begär – solsystemiskt (48) respektive kosmiskt (36–42) – åstadkommer fysisk manifestation – i människans fall solsystemiska fysiska höljen (49), i de planetariska och solsystemiska väsendenas fall kosmiska fysiska höljen (43–49), det vill säga planeterna (49-kloten) och solsystemet.

2.2 Åtta utsagor

[1]I följande åtta utsagor sammanfattas väsentliga uppgifter om eterhöljet och dess omsättning av prana.

[2]1. Eterhöljet utgör matrisen för organismen.

[3]2. Eterhöljet är den prototyp, enligt vilken den grovfysiska formen byggs, antingen det handlar om solsystemet eller människokroppen för en inkarnation.

[4]3. Eterhöljet är ett nätverk av fina sammanflätade kanaler, bildade av de fyra etrarnas materia och byggda till en bestämd form. Eterhöljet utgör en centralpunkt för vissa utstrålningar, som vitaliserar och stimulerar materien samt ger den rotationsrörelse.

[5]4. Efter att eterhöljet centrat och mottagit dessa pranautstrålningar, påverkar dessa den grovfysiska materia som byggts på det eteriska ramverket.

[6]5. Under inkarnationen utgör detta eteriska nät en skyddsmur mellan

fysiska världen och emotionalvärlden. Denna mur kan överstigas först när medvetandet är tillräckligt utvecklat. Detsamma gäller både solsystemiskt (muren finns mellan 49 och 48) och kosmiskt (mellan 43 och 42). När människan genom koncentration och meditation vidgat sin medvetenhet till ett visst mått, förmår hon överskrida det avskiljande nätets gränser och låta sin medvetenhet omfatta också överfysiska världar. När planetväsendet expanderat sin medvetenhet till det kosmiska (som börjar i värld 42), kan det genomtränga solsystemets kosmiska eteriska nät (43) och nå bortom solsystemets gränser. När man begrundar denna analogi, måste man noga betänka att vårt solsystems sju atomvärldar (43–49) är de sju underavdelningarna av den kosmiska fysiska världen. Det råder en noggrann överensstämmelse mellan mikrokosmos och makrokosmos vad gäller både materieaspekten och rörelseaspekten (energiutstrålningarna). L2 2.17.2

[7]6. I väsendena av alla tre slagen – mänskliga, planetariska, solsystemiska – finns ett centrum, som fungerar såsom mottagare av prana. Detta centrum består av etermateria och har en organisk eller grovfysisk motsvarighet. (LA: Hos människan består detta centrum av solsystemisk eter, 49:4, hos de planetariska och systemiska kollektivväsendena av kosmisk eter, 46.) För solsystemet finns centret för mottagande av kosmisk prana (43–46) i solen. Detta centrum är en av de tre underavdelningarna av solsystemregeringens tredje departement. Varje sådant departement leds av ett kosmiskt kollektivväsen och är tredelat. Solens pranacentrum har en utstrålning utmed solens yta. Vår planets motsvarande pranacentrum får inte anges exoteriskt, men så mycket kan sägas att det har ett samband med polerna och utstrålar prana utmed planetens yta. Den esoteriska symbolen ”Edens lustgård” avser detta centrum. Hos människan är eteriska mjältcentret pranamottagare. Från detta centrum fördelas prana i hela organismen och utstrålas därefter genom huden såsom hälsoauran. L2 2.17.2

[8]7. Alltså råder överensstämmelser mellan väsenden av alla tre slagen, och motsvarigheterna märks i att de alla uppvisar ett manifestationshölje, ett pranamottagande centrum, pranastrålning längs höljets periferi, rörelse och vidare energiutstrålning mot omgivningen.

[9]8. När ”livsviljan” försvinner, upphör människans manifestation i lägre världar. L3 15.8.6 När monaden i kausalhöljet drar tillbaka uppmärksamheten från sitt lilla system i fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden och samlar in alla krafter, avslutas efter hand dess liv i dessa lägre världar och återgår allt till kausalhöljet. I fysiska världen visar sig detta i att det strålande eterhöljet drar sig ur organismen genom hjässcentret och organismen sedan upplöses.

Organismen upplöses och pranan avgår från denna. Organismen har bildats genom eterenergins inverkan på grovfysisk materia, och när de två skiljes åt, upplöses formen. DVS 2.40.2

[10]Det finns ett nära samband mellan eterhöljets hjäss- och mjältcentra. Organismens mjälte motsvarar på ett intressant sätt det nyfödda barnets navelsträng, som avlägsnas efter födelsen. När en människomonad börjar leva ett eget medvetet liv och föds in i en överfysisk värld, avlägsnas en del av det eteriska nät som förenat monaden med organismen och kan monaden då utträda ur det fysiska till en högre värld genom hjässcentret i stället för något lägre centrum. Motsvarande gäller för emotional- och mentalhöljena. I framtiden skall även vetenskapen kunna konstatera att motsvarande sker i större skala i den planetariska manifestationen. En planet är en kropp för planetväsendet, varvid den eteriska planeten är den ursprungliga, som planetväsendet uttrycker sig genom. Månen är återstoden av en planet, som en gång var kropp för ett planetväsen. Jorden är det nu, och cyklerna avlöser oupphörligt varandra. Också har den eteriska planeten ett utträdescentrum och ett skyddsnät som delvis avlägsnas vid ”livets” (LA: evolutions- och involutionsmonadernas) utträde, men tiderna och cyklerna för sådana händelser hör till initiationens hemligheter och röjes icke.

[11]Något liknande sker också med själva solsystemet vid slutet av dess tillvaro. Solväsendet kommer då att draga sig tillbaka inom sig självt och draga tillbaka all evolutionsmateria. Dess manifestationskropp, solen och planetsystemen, som alla existerar i kosmisk eterisk materia (43–46), kommer att upplösas. Från kosmisk fysisk synpunkt kommer solsystemet att slockna. Solväsendet kommer att uppnå full medvetenhet och samtidigt upphöra med väsensbunden manifestation. Solsystemisk pralaya inträder.

2.3 Inledning till studiet av människans eterhölje

[1]Närmast skall behandlingen av ämnet begränsas till människans eterhölje, varvid de solsystemiska och kosmiska motsvarigheterna inte alls skall beröras. Likväl bör den studerande betänka att visdomen ligger i förmågan att tolka det sagda: den som känner sig själv, vet något också om sin planethärskare och om solhärskaren (LA: Detta är sagt till åtminstone kausaljag, som av sin lärare kan får upplysning om sin tredjetriads departementstillhörighet.). Först då kan det bli fråga om att tillämpa, medvetet utveckla och intelligent tolka det inhämtade, därvid visligen avstå från dogmatiska påståenden och inse att motsvarigheterna ligger i kvalitet och metod mer än i det exakta fasthållandet vid ett bestämt handlande i ett givet skede i evolutionen.

[2]Allt som här är möjligt att ge är ett material, som om det rätt begrundas, kan ge uppslag till ett mer intelligent praktiskt liv i den esoteriska betydelsen av termen ”liv”, ett material, vars studium kan främja evolutionsprocessens mål i den omedelbart förestående mindre cykeln. Syftet här är alltså att göra detta människans andra fysiska hölje verkligare för henne, visa några av dess funktioner och några av de sätt, på vilka det kan medvetet göras till föremål för mentalt begripande.

[3]Vetenskapen närmar sig nu raskt den punkt, där den kommer att tvingas medge eterhöljets faktum, då det blir långt svårare att förneka det än att erkänna det. Vetenskapsmän erkänner redan etermateriens faktum. Framgångsrikt fotografiskt arbete har visat att sådant är verkligt som hittills ansetts overkligt, därför att det icke varit påtagligt. Hela tiden sker det fenomen, som alltjämt kallas ”övernaturliga”, såvida de inte förklaras med etermateria. I sin iver att motbevisa spiritualisterna har vetenskapsmän oavsiktligt främjat den sanna andlighetens sak genom att hänvisa till eterhöljet, även om de anser det vara ett hölje av utstrålande energi och därvid ser till verkningarna och ännu inte konstaterat orsaken. Medicinare börjar studera vitaliteten, solstrålningens inverkan på organismen och det inneboende och utstrålande värmets lagar. De upptäcker förut okända funktioner hos mjälten, studerar de inresekretoriska körtlarnas verksamhet och förhållande till organismens upptagande av livsnödvändiga ämnen. De är på rätt väg, och det kommer inte att dröja länge, förrän eterhöljets existens och grundläggande funktion är ogensägligt bevisade och den förebyggande och botande medicinens hela strävan har lyfts till en högre nivå. Allt som nu kan göras är att i enkel och sammanträngd form ge några få fakta, som kan påskynda erkännandet och främja den allvarlige forskarens sak. I korthet skall härnäst följande fyra områden behandlas: 1) eterhöljets funktioner, 2) dess samband med organismen under fysiska livet, 3) dess sjukdomar, 4) dess tillstånd efter döden. Detta omfattar allt som för närvarande är av praktisk nytta. Mer kan komma senare, om det som nu publiceras noga tillämpas och om forskare ägnar detta viktiga ämne ett klokt, sunt och brett studium.

[4]Allteftersom det mänskliga eterhöljets natur och funktioner intar sin rättmätiga plats i världens tänkande och det inses att eterhöljet är det viktigaste av de båda fysiska kropparna, kommer människan att föras i närmare medveten kontakt med de andra evolutionslinjerna, vilka utvecklas i eterhöljen enbart, liksom hon själv i både eterhölje och organism. Det finns två stora grupper av devaer, som är nära förbundna med människans eterhölje och överför sol- och planetstrålning till henne. Människans eterhölje mottar prana av olika slag och på olika sätt, och alla dessa sätter henne i förbindelse med olika slags väsen.

2.4 Solprana

[1]Solprana är det flöde av magnetisk, vitaliserande eterenergi som avges av solen, överföres till planeterna och där förmedlas till och upptas av fysiska livsformers eterhöljen. Till människorna förmedlas solprana av devaväsen. Dessa devaer, som är gyllengula till utseendet, uppfångar först pranan i sitt eterhölje, centrar den däri och utsänder den sedan som kraftig strålning. Denna når direkt vissa centra i den övre delen av människans eterhölje – huvudet och axlarna – och överföres därifrån till mjältcentret. Mjältcentret distribuerar sedan pranan till lägre centra (icke dem i huvudet), varefter eventuellt överskott går ut i det omgivande eterhöljet, den så kallade hälsoauran. L3 15.1.16, MV 4.7.6

[2]Dessa gyllene devaer vistas i luften ovanför oss och är särskilt flitigt verksamma i sådana delar av världen, där solen oftast skiner och luften är ren och torr. De står människan mycket nära, men det finns ännu så länge stora faror med att kontakta dem. De är högre utvecklade än människan och har tillgång till mycket starka energier, som även kan vara skadliga. Solsting är ett exempel. När människan förvärvat praktisk kunskap om eterhöljets energiupptagning, kan hon bättre skydda sig genom att tillämpa lagarna för magnetisk attraktion och repulsion än med kläder och andra solskydd. Detta problem måste människan lösa, innan hon kan eteriseras. Lösningen är att finna i en djupare förståelse av poler. När människorna når en riktigare uppfattning av devaevolutionen och dess arbete i samband med solen och inser att devaerna står för den kvinnliga polen, liksom människorna själva utgör den manliga, kommer de att förstå det inbördes förhållandet och låta detta styras av lag.

[3]När eterhöljet är i god ordning och fungerar rätt, upptas tillräckligt av denna prana för att hålla organismen vid liv, hälsa och arbetsförmåga. Detta är hela avsikten med eterhöljets funktion, vilket kan icke nog tydligt framhållas. Den överflödiga pranan avges såsom animalisk utstrålning, även kallad fysisk magnetism. Människan upprepar således i mindre skala de stora soldevaernas arbete och lämnar i sin tur sitt bidrag av ompolariserad eller ommagnetiserad utstrålning till helheten av planetens aura.

2.5 Planetprana

[1]Planetprana är det flöde av livsenergi som varje planet avger och som är bärare av dess fysiska egenart. Planetpranans uppkomst liknar den mänskliga pranans uppkomst i eterhöljet. Planetens eterhölje tar emot solprana, upptar det som behövs och utsänder överskottet såsom strålning. Både den energi som cirkulerar i planethöljet och den som avgår därur såsom strålning kallas planetprana. Liksom den prana människor avger är av olika slag alltefter dess egenart, så har varje planet sin egenartade utstrålning. LA: Att förstå detta faktum är nödvändigt för att förstå astrologin.

[2]Det finns vissa stora grupper av devaer, som kallas ”skuggornas devaer”. De har höljen bestående av någon av de fyra etrarna och är svagt violetta till färgen, så att de påminner om skuggor (därav deras namn). De tillför människan planetprana och utför arbete direkt i samband med utvecklingen av hennes eterhölje. De har dessutom till uppgift att samla upp den prana planeten och alla livsformer i planeten utstrålar. De har ett särskilt nära samband med människorna på grund av dels att deras och våra eterhöljen äger väsentliga inbördes likheter, dels att dessa devaer ger oss Moder Jords magnetism.

[3]Pranans betydelse för livets upprätthållande på en planet framgår av exemplet månen. För mer än fyra eoner sedan och innan Jorden hade bildats, var månen en levande planet, hemvist för livsformer tillhörande alla naturriken och evolutionsvägar, alltså även människor och devaer. Att så inte längre är fallet, beror inte på att en döende måne fick se sina invånare flyttas bort, utan tvärtom på att människorna och devaerna flyttades, varefter månen måste dö. Människorna och devaerna fungerar på alla planeter, där de finns, såsom energiöverförare. Där de inte finns, är dylika verksamheter omöjliga och blir planetarisk livlöshet resultatet. Att människo- och devamonader flyttades från månen berodde på kosmiska skördeförhållanden.

2.6 Livsformers prana

[1]Skillnad måste göras mellan livsformer tillhörande deva- och människorikena, sådana tillhörande de undermänskliga evolutionsrikena, alltså mineralernas, växternas, djurens och naturväsendenas former, och livsformer tillhörande involutionsrikena, däribland den fysiska atommaterien. Rikena i den först nämnda gruppen är verk av solsystemregeringens alla tre departement (29, 32, 35), de i den andra gruppen verk av andra och tredje solsystemdepartementen (32, 35), och de i den tredje gruppen är verk av tredje solsystemdepartementet (35).

[2]Den prana, djurs och växters eterhöljen sänder ut, sedan dessa upptagit både sol- och planetprana, är naturligen en förening av båda slagen. Den avges såsom ytstrålning och tillvaratas av violettgrå devaer, som är av en betydligt lägre grad än de som tar emot människans pranaöverskott. De devaer, som upptar människans pranastrålning, vidarebefordrar den sedan efter förvandling huvudsakligen till djurriket, ett av många exempel på det nära förhållandet mellan människoriket och djurriket.

[3]Det finns ett invecklat ömsesidigt samband mellan solen och planeterna, mellan planeterna och de livsformer som utvecklas på dem och mellan livsformerna av alla högre och lägre slag. Om den förklaring som här givits inte visar annat än alla levande väsens ändamålsenliga inbördes samband, så har den likväl åstadkommit mycket.

[4]Ett annat viktigt faktum är det nära samband de solsystemets evolutionsriken, som icke tillhör devaevolutionen, har med devaevolutionen, vilken verkar såsom den överförande, förvandlande kraften i hela solsystemet.

[5]Alla dessa väsen arbetar med energi: inre, inneboende, potentiell, utstrålande, alstrad, upptagen, vitaliserande, stimulerande och eliminerande, överförd, speglad. Energin är grunden för allt liv, utvecklingens medel och den drivande kraften bakom hela evolutionsprocessen.

2.7 Eterhöljets tre huvudsakliga funktioner

[1]Eterhöljets funktioner skall nu beskrivas, såsom dessa yttrar sig i samband med organismen. De båda fysiska höljena har ett så nära samband att det inte är möjligt att avhandla dem var för sig. Eterhöljets huvudsakliga funktioner är tre: 1) det mottar prana, 2) det upptar prana, 3) det överför prana.

2.8 Eterhöljet mottar prana

[1]Eterhöljet kan alltså betecknas såsom negativt eller mottagande i förhållande till solstrålningen och såsom positivt eller drivande i förhållande till organismen. Upptagningsfunktionen är noga balanserad eller inre. Solens pranautstrålning upptas av eterhöljet genom vissa centra, som huvudsakligen finns i den del av höljet som motsvarar övre kroppshalvan. Därifrån riktas de nedåt till det etercentrum som motsvarar mjälten.

[2]Det huvudsakliga centret för mottagandet av prana är för närvarande ett centrum mellan skulderbladen. Ett annat dylikt centrum, som på grund av den moderna civilisationens missbruk blivit delvis slumrande, sitter strax ovanför diafragman. Allt mer i den innevarande femte rot-

rasen och i början av den kommande sjätte rotrasen kommer man att inse vikten av att låta dessa båda centra bestrålas av solen och så förbättra den fysiska hälsan.

[3]De tre nyssnämnda centren – mjältcentret, centret mellan skulderbladen och centret strax ovanför diafragman – bildar en energitriangel. Det är denna som sätter i gång pranans cirkulation genom hela systemet av centra i eterhöljet. Eterhöljet är egentligen ett nätverk av fina kanaler, vilka tillsammans bildar en enda fin tråd, som utgör ett flätverk. En del av denna tråd är det magnetiska band som förenar eterhöljet och emotionalhöljet och som avslites efter att eterhöljet lösgjort sig från organismen i dödsprocessen. Bibeln talar om att silvertråden slits av, och grekiska myten om att en ödesgudinna klipper av livstråden.

[4]Det eteriska nätet består av denna vitaliserade tråd och har vid sidan om de sju centra som finns inom nätet och de tre som bildar pranatriangeln ytterligare ett stort antal centra. Solsystemets kosmiska eteriska nät har en motsvarande karaktär och har också det tre centra för mottagande av prana, i detta fall kosmisk prana (43–46).

2.9 Eterhöljet upptar prana

[1]Upptagningsprocessen äger rum i triangeln. Pranan inträder därvid i något av de tre centren och cirkulerar tre varv i triangeln. Efter det tredje och sista varvet fördelas den till alla delar av eterhöljet via ett system av fina sammanflätade kanaler och därifrån vidare till organismen.

[2]Huvudorganet för upptagningen är mjälten – både det eteriska mjältcentret och det grovfysiska organet. I mjältcentret genomgår pranan en process av intensifiering eller motsatsen, devitalisering, beroende på centrets och individens hälsotillstånd. I ett friskt centrum hos en frisk individ förstärks pranan av de egna höljesenergierna. I ett sjukt centrum hos en sjuk individ försvagas den.

[3]Dessa tre centra har samma slags skepnad som eterhöljets övriga centra: tefatsliknande fördjupningar, i viss mån liknande små virvlar, som drar förbipasserande strömmar in i sin inflytelsefär.

[4]Man bör föreställa sig de tre centren såsom virvlar, som är förenade med en tätt sammanvävd trefaldig kanal, så att de bildar ett nästan fristående cirkulationssystem. Detta har sin utgångspunkt i mjältcentret, på den sida av detta som är motsatt den sida där pranan går in.

[5]Under upptagningsprocessen präglas den cirkulerande pranan med människans egenart, en prägel som sedan består hos pranan sedan hon utsänt den. Motsvarande sker hos alla levande varelser, klotsystem osv., vilka fungerar såsom mottagare, upptagare och utsändare av energi. KOV 2.13.10

[6]Ämnet eterhöljet har en mycket stor praktisk betydelse. När människorna bättre förstår det, kommer de att rikta uppmärksamheten på hur de fördelar pranan i den egna organismen, så att denna vitaliseras utan hinder och på bästa sätt.

[7]Ämnet måste nödvändigtvis ges en ytlig behandling, så att föga mer än en skiss och spridda antydningar kan göras. Likväl kan läsare, om de noga studerar de uppgifter som här lämnas, få en kunskap, som skall visa sitt värde.

[8]Fysiska världens fjärde eter är av omedelbart intresse för såväl människan som planetväsendet, fjärde systemiska etern (49:4) för människan och fjärde kosmiska etern (46) för planetväsendet. 2.1.4

[9]I denna fjärde kedja, på dess fjärde klot i fjärde eonen, börjar fjärde etern att studeras. Även om den är ett avskiljande nät, tillåter den dem som lyckats höja sin vibrationsfrekvens att tillfälligt utträda genom det.

2.10 Eterhöljet utsänder prana

[1]Prana varierar i vibrationsfrekvens och kvalitet efter det mottagande väsendet. Prana går genom människans eterhölje, varunder den färgas med hennes egenart och så vidarebefordras till de mindre väsen som utgör hennes lilla system. På motsvarande sätt har människans eterhölje tagit emot prana från planetens och hela solsystemets eterhöljen. En stor växelverkan sker, så att alla delar påverkar och beror av varandra i mottagning, avfärgning och utsändning. Det pågår en energicirkulation, vars början eller slut människan inte kan skönja, eftersom både ursprung och mål ligger dolda i kosmos. Vore förhållandena överallt fullkomliga, skulle denna cirkulation försiggå ohindrad och medföra ett tillstånd av nästan ändlös varaktighet, men ofullkomligheten resulterar i begränsning och upphörande, så att fulländningen kan nås endast gradvis. Varje cykel uppstår ur en tidigare, relativt fullständig cykel och följes i sin tur av en något mer fullkomlig.

[2]Målet för den innevarande större cykeln är att de tre triadernas energier ändamålsenligt förenas (LA:), så att monaden kan använda triaderna såsom höljen för att slutligen överge de två lägre och såsom fulländat 45-jag centra sig i tredjetriaden. För detta ändamål är de båda fysiska höljena med deras energier nödvändiga, eftersom allt måste förvärvas i det fysiska. MV 13.3.1

[3]När eterhöljet – solsystemiska, planetariska och mänskliga – fungerar felfritt, förenas prana ändamålsenligt med kundalini. För detta ändamål är det nödvändigt att det byggs rena, förfinade fysiska höljen. Ju mer förfinat höljet är, desto bättre tar det emot prana och desto mindre motstånd bjuder det kundalini, när denna i sinom tid stiger. L3 15.8.2 Grov

materia och grova omogna organismer är ett hot för esoterikern, och ingen verklig skådare har en organism av grov beskaffenhet. Om organismen är grov, föreligger (LA: vid esoterisk medvetenhetsaktivering) en alltför stor fara för att den förstöres genom eld. En gång i mänsklighetens historia, under den lemuriska epoken, förstördes både den dåvarande mänskligheten och dess kontinent genom eld. Släktets dåtida vägledare betjänade sig av just detta för att åstadkomma att en icke ändamålsenlig form upphörde. Planetarisk kundalini och solprana sammanfördes och förstörelseverket fullbordades. Detsamma kan hända igen, men nu i subatomisk etermateria (49:2), med mindre svår verkan tack vare denna eters finhet och höljenas jämförelsevis högre grad av förfining.

[4]Dessa förstörelser genom eld ingår i de eldprov som tillhör en initiation som genomgås av den planethärskare som genom sin skörd är förbunden med Jordens 49-klot.

[5]Varje gång en del av det eteriska nätet förstöres, blir det lättare för monaden att utträda genom det, vilket från högre världar sett är ett framsteg och expansion. En upprepning av detta sker också i solsystemet enligt dess angivna cykler. DVS 2.20.10

2.11 Eterhöljets sjukdomar

[1]Ämnet eterhöljets sjukdomar kan endast kortfattat behandlas. Här kan göras bara en allmän framställning om grundsjukdomarna och den väg medicinen kan slå in på senare, när de esoteriska lagarna är bättre förstådda. Ett viktigt faktum som här måste framhållas är att de slags sjukdomar som drabbar mikrokosmos, människans eterhölje, har sina motsvarigheter i makrokosmos. Här ligger ofta förklaringen till missförhållanden i naturen, och några av de allvarligare sidorna av världseländet har sitt upphov i eteriska sjukdomar hos planeten och rentav solsystemet. När orsakerna till människans eteriska lidanden beskrivs i det närmaste, kanske läsaren inser dessas planetariska och solsystemiska motsvarigheter.

[2]Sjukdomarna i eterhöljet kan allt efter sina orsaker indelas i funktionella, organiska och statiska. Funktionella sjukdomar beror på rubbningar i livsenergins mottagande, organiska på rubbningar i dess cirkulation (fördelning) i eterhöljet. Statiska sjukdomar vållas av skador på atomhinnan, vilken utgör en avskiljare mellan det fysiska och det emotionala. Sjukdomstillstånd tillhörande dessa tre olika kategorier yttrar sig sinsemellan annorlunda.

[3]Hos planeterna förekommer motsvarande tillstånd, och planetens eterhölje har funktionella fel som påverkar mottagandet av prana, lider av organiska besvär som kan drabba pranacirkulationen och likaså rubb-

ningar i det eteriska nätet. Vad gäller de heliga planeterna – Jorden hör inte dit – är eterhöljet det egentliga fysiska höljet. (LA: På de heliga planeterna har människorna inga organismer, utan eterhöljen såsom enda fysiska höljen.) I planetväsendena ingående tredjejag – lägst fulländade 45-jag – har friheten att förflytta sig utanför det egna planetariska eternätet inom hela solsystemet. DVS 2.44.6

[4]Hos solsystemet såsom helhet kan liknande verkningar iakttagas (LA: här avses dock det kosmiska eteriska, 43–46, icke såsom är fallet med människan och planeten det solsystemiska eteriska, 49:1-4): funktionellt vad gäller brister i mottagandet av livsenergi från det kosmiska centret, organiskt i fråga om cirkulationen mellan planetsystemen och statiskt i samband med solsystemets omgivande kosmiska eteriska nät (43).

[5]*Funktionella rubbningar* hos människan uppstår, när pranaflödena mottas genom de för detta nödvändiga centren. När mottagen prana fungerar rätt i eterhöljet, samverkar den med organismens egen inneboende energi, så att organismen vitaliseras och hålls vid hälsa. Det är alltså tydligt att grunden till kroppslig hälsa ligger i rätt mottagande av prana och att en av de genomgripande förändringar, som måste vidtagas med den organiska människan, rör hennes vanliga levnadsbetingelser.

[6]Människans tre centra för mottagande och upptagande av prana – centret mellan skulderbladen, centret ovanför diafragman och mjältcentret – måste fås att fungera friare och mindre hämmat. Nu fungerar de inte väl efter årtusenden av felaktigt liv och allvarliga misstag rörande naturlagarna, misstag som började i lemuriska rotrasen. Naturfolk lever i allmänhet ett sundare liv, så att deras eterhöljen mottar prana bättre.

[7]Centret mellan skulderbladen fungerar såsom pranamottagare allmänt sett bäst av de tre, men hos många är det felaktigt placerat på grund av förskjutningar i ryggraden. Mjältcentret är ofta alltför litet och ur vibrationsfrekvens.

[8]Det osunda liv många lever, utan kontakt med solljuset, medför att de pranamottagande centren atrofierar och krymper. Detta är ett mycket utbrett problem, i synnerhet i de stora städerna. Boten består i att vistas mer i naturen och därunder låta solen belysa pranacentren. När pranastrålningen får fritt tillträde till axlarna och mellangärdet, rättas även mjältcentret till automatiskt.

[9]Ohälsa kan uppstå även genom alltför stor förmåga att mottaga prana. Om de tre pranacentren under längre tid fått mottaga för mycken livsenergi, blir de överutvecklade och vibrerar på för hög frekvens. Eterhöljet mottar då pranan med för stor kraft, för snabbt, så att den även avges för snabbt. Energin upptas då inte tillräckligt, eterhöljet för-

lorar sin spänst, varvid individen lätt blir kraftlös, slö och lat. Detta är ett problem särskilt i tropiska länder.

[10]Också planeten kan lida av båda dessa slags besvär. Studiet av solstrålningens inverkan på planetens yta i samband med planetens rotation kan ge några insikter om den kollektiva hälsans lagar. Även den fysiska planeten Jordens kollektivväsen, ”Jordens ande” (ett väsen tillhörigt involutionen), har sina cykler av minskad och ökad upptagning av prana, vilka påverkar allt fysiskt liv på planeten, däribland jordens fruktbarhet och växtligheten. Mänskligheten är långt ifrån jämvikt mellan sitt mottagande och avgivande av prana, men när den uppnås i framtiden, kommer den att sammanfalla med hela planetens praniska jämvikt. Ett annat sätt att uttrycka samma sak vore att säga att allt fysiskt liv då får en enhetlig vibrationsfrekvens.

[11]*Organiska rubbningar* beror på antingen stockning eller överupptag av prana. Både solsting och värmeslag är eteriska besvär. Solsting beror på att prana stockat sig i en eterisk kanal. Värmeslag kommer av att etermateria förstörts, vilket i sin tur kan bero på att prana upptagits i för stor mängd eller för snabbt förenats med eterhöljets egen energi.

[12]När etermateria stockas, leder det till att den eteriska skyddshinnan abnormt tjocknar, vilket i sin tur kan försvåra kontakten med högre höljen, varav idioti och psykisk obalans kan bli resultatet. Det kan även medföra abnorm fetma och förtjockning av något inre organ med följande olämpligt tryck. När det sker stockning i en del av eterhöljet, kan hela den organiska hälsan rubbas, medförande allehanda besvär.

[13]*Statiska rubbningar*. Partiell förstörelse av eterhöljets skyddande atomhinna, såsom hål eller revor i detta, kan medföra psykoser av olika slag, i synnerhet sådana som anses obotliga. Om det bränns hål i skyddsnätet, kan det från emotionalvärlden komma in energiströmmar eller ”väsen”, mot vilka individen är hjälplös, kan hjärnvävnad förstöras av trycket med allvarliga följder. Liknande har för övrigt skett i planetarisk skala i det förflutna. Hela människoraser har drabbats och vissa naturriken störts, därför att eterenergier stockats eller planetens eternät delvis förstörts.

[14]En instängande barriär, såsom eternätet, som fungerar såsom en avskiljare mellan ett system och dess yttre, utgör ett hinder endast för de mindre utvecklade men är ingen barriär för de mer framskridna. Hela frågan hänger på två faktorer: människans, planetväsendets eller solväsendets skörd och den grad av kontroll över höljet som den inneboende monaden eller de inneboende monaderna övar.

2.12 Planethärskaren och etrarna

[1]Människomonaden lämnar på natten sitt eterhölje och fungerar utanför detta. Detta sker i analogi med det som planethärskaren gör vid den planetariska pralayan, nämligen lämnar de kosmiska eteriska (43–46) världarna. Människans nattsömn är den mikrokosmiska pralayan.

[2]Solhärskaren gör detsamma, när en Brahmās natt inträder. Brahmās natt är icke detsamma som solsystemets pralaya, utan är en betydligt kortare cykel av en eons eller en runds längd. (Laurency: Alla eoner omfattar hela solsystemet.)

[3]Alla dessa cykler styres av skördelagen. När den verkliga människan själv tillämpar skördelagen på sina inkarnationshöljen (47:4–49:7), motsvarar hon i sitt lilla system skördelagväktarna. MV 9.111.2 Dessa är kosmiska väsen, vilka bildar tre grupper om fyra väktare i varje och har en ställning närmast underordnad solsystemregeringens tre departement, kan överskrida solsystemets gränser i sina bestämda cykler. Mänskliga parallellevolutionen, fjärde skapande hierarkin, har ett särskilt nära ödessamband med de tre grupperna av skördelagväktare.

[4]Den lägsta gruppen ombesörjer att förfluten sådd skördas i det närvarande. Den mellersta gruppen utportionerar framtida kollektiv skörd. Den högsta gruppens uppgifter får inte exoteriskt anges, och först 46-jagen får veta något därom.

[5]En ytterligare länk i denna kedja (LA: av motsvarigheter och samband, markerade med talet fyra) finns att begrunda i faktum att de fyra lägre departementen, vilka avser intelligensen och dess utveckling (och fyra planetväsens skördeförhållanden), i sin helhet sköter den nuvarande evolutionsprocessen för människan såsom monad. Dessa fyra samarbetar synnerligen nära med de fyra skördelagväktarna.

[6]Också de fyra devaherrarna för solsystemvärldarna 46–49 har ett närmare samband med den mänskliga evolutionen än devaherrarna för världarna 43–45.

[7]Ännu en intressant motsvarighet framkommer i närmast beskrivna skeenden, som också nu pågår:

[8]Solsystemets fjärde atomvärld, 46, är den där de planetariska kollektivväsendena inleder sin frigörelse från begränsningen till den egna (planeten =) planetkedjan, det egna sjuklotet, börjar genomtränga det kosmiska eteriska nätet.

[9]När människan börjar att i ringa mån samordna sitt (LA: embry-

oniska) 46-hölje eller, annorlunda uttryckt, när hon utvecklat förmågan att om så blott något kontakta 46-medvetenheten, börjar hon samtidigt förvärva förmågan att medvetet gå ut genom eternätet i fysiska världen. Senare kan hon gå ut genom motsvarande nät i emotionalvärlden och slutligen genom mentalvärldens eternät i 47:4. (LA: Observera att molekylarslagen i varje solsystemvärld har med de fysiska analoga beteckningar: 48:7 kallas ”fast”, 48:6 ”flytande”, 48:5 ”gasformigt” och 48:1-4 ”eteriska”; också 47:7 kallas ”fast” etc.) Detta leder slutligen till funktionsduglighet i kausalhöljet, förmågan att leva i detta hölje självmedvetet och självaktivt.

[10]När monaden genomgått fjärde initiationen, fungerar den i 46-höljet och har då permanent lämnat både förstatriaden och kausalhöljet. Ingenting kan då hålla monaden kvar i de tre lägsta världarna (47–49). Vid första initiationen frigör sig monaden temporärt från förstatriaden, men det återstår för den att förvärva full medvetenhet i kausalhöljet (47:1-3) och därefter övervinna dess tre medvetenhetsslag (LA: och för att kunna göra det måste monaden ha förvärvat aktiv medvetenhet i sitt växande 46-höljes två lägsta molekylarslag, 46:6,7). Här finns en motsvarighet till det arbete monaden utför, sedan den blivit 46-jag. Därefter återstår det för monaden att utveckla full medvetenhet i atomvärldarna 43–45, innan den kan lämna solsystemet, vilket den gör vid sjunde initiationen. Denna genomgår monaden antingen (någonstans inom solsystemet =) i tredjetriaden eller i (dess kosmiska motsvarighet, som nås genom den kosmiska sutratma =) atomkedjans 43-atom.

[11]Vårt sjuklot, det fjärde, också kallat jordkedjan, är ett av de viktigaste, ty det är utsett till det klot, där människomonaden skall lära sig att behärska eterhöljet för att både mänskligheten och planetväsendet skall övervinna sina begränsningar (LA: enskilda människomonadens behärskande av solsystemiska eterhöljet, 49:1-4, är förövning för de i planetariska kollektivväsendet ingående andra- och tredjejagens senare behärskande av kosmiska eterhöljet, 43–46). Lösningen på det påfrestande och kaotiska liv fjärde eonen erbjuder ligger i att det eteriska nätet genombrytes, så att monaden frigöres och erhåller ett mer ändamålsenligt hölje.

[12]Fjärde etern (49:4) har börjat studeras av vetenskapsmännen och används redan något i människans tjänst. Det är i fjärde emotionala molekylarslaget (48:4) genomsnittsmänniskan normalt fungerar. Att erövra fjärde slaget av mentalmedvetenhet (47:4) är för närvarande målet för en fjärdedel av mänskligheten. I innevarande fjärde eon erbjuds vägar för de monader, som nått tillräckligt långt, att lämna solsystemet och ingå i kosmiska expansionen. De monadkollektiv, som nu

utgör de fyra mindre planetväsendena (femte och sjätte naturrikenas monader), kommer att övervinna begränsningen till sina 49-klot och verka mer otvunget i kosmiska emotionalvärlden (36–42).

[13]Vår solhärskare kommer att börja samordna sitt kosmiska essentialhölje (22–28) och genom utvecklandet av kosmisk kausalmedvetenhet (29–31) att gradvis förvärva kosmisk essentialmedvetenhet.

[14]Genom att begrunda dessa möjligheter och motsvarigheter kan man något förstå det arbete som skall utföras med eternätet och även orsakerna till de hinder som den önskvärda utvecklingen och den avsedda frigörelsen kan möta. Senare skall det eteriska nätet och dess statiska tillstånd dryftas. I samband därmed skall två fakta begrundas:

[15]För det första att detta tillstånd är statiskt endast ur den nuvarande människans synvinkel betraktat och så betecknat för att de ändringar som måste göras och de faror som måste avvändas skall framstå så mycket tydligare. Ur människans synvinkel betraktad skrider evolutionen så långsamt att den synes nästan stå stilla. I synnerhet gäller detta den eteriska evolutionen.

[16]För det andra att det som här dryftas är det fysiska eterhöljet (49:1-4) och inte dess motsvarigheter i de övriga solsystemvärldarna (LA: 48:1-4, 47:1-4 etc.). Så är det därför att vårt solsystem finns i det kosmiska fysiska eteriska (LA: 43–46, den väsentliga medvetenhetsutvecklingen sker i dessa världar), och att därför också eterhöljet är av särskild betydelse för oss.

2.13 Kosmiska och solsystemiska etrar

[1]Den lägsta kosmiska sjuvärlden, 43–49, är den kosmiska fysiska världen, och denna är den enda som människan med sitt ändliga intellekt kan på något sätt begripa.

[2]Denna kosmiska fysiska värld är differentierad i sju olika materieslag, (kvaliteter =) medvetenhetsslag och vibrationsserier. Dessa sju differentieringar är vårt solsystems sju (större plan =) atomvärldar. KOV 1.9, DVS 2.10

[3]Eftersom de sju lägsta atomvärldarna är den kosmiska fysiska världen, framstår dennas sjufaldiga differentiering såsom analog med den solsystemiska fysiska världens, alltså: värld 43 = kosmiska fysiska atomvärlden, värld 44 = kosmiska fysiska subatomiska världen, värld 45 = kosmiska fysiska supereteriska världen, 46 = kosmiska fysiska eteriska världen, 47 = kosmiska fysiska gasformiga världen, 48 = kosmiska fysiska flytande världen, 49 = kosmiska fysiska fasta världen.

[4]Vårt solsystem sägs vara av fjärde ordningen, det vill säga det har (sin lokalisering =) sina energicentra i fjärde världen, alltså värld 46,

eftersom det alltid räknas uppifrån.

[5]Denna värld 46 utgör mötesplatsen för det förflutna och framtiden och är själv det närvarande. Denna värld är även mötesplatsen eller föreningsvärlden för det som är människa och det som skall bli övermänniska och förbinder det som varit med det som skall vara.

[6]Härnäst avhandlas motsvarigheter mellan fjärde kosmiska etern, värld 46, i vårt solsystem och fjärde etern, fjärde molekylarvärlden, inom icke endast fysiska världen utan även inom andra solsystemvärldar.

[7]Fjärde mentala molekylarvärlden (47:4) är den sfär, där monaden övergår från ett lägre till ett högre hölje (LA: kausalhöljet).

[8]I fjärde submanifestala molekylarvärlden (44:4) övergår monaden från att uttrycka andratriadens departement till att mer uttrycka tredjetriadens departement. I högre submanifestalvärlden, 44:1-3, organiseras tredjetriadens tre högre departement. I kausalvärlden övergår monaden från att uttrycka förstatriadens departement till att mer uttrycka andratriadens departement. (LA: Det just sagda avser den enskilda monadens skala.) DVS 2.15

[9](LA: I planetarisk skala gäller att) de fyra mindre departementen förenas med det tredje, ett större departement, i kausalvärlden och (LA: i solsystemisk skala gäller att) de fyra mindre 49-kloten (LA: de av de sju mindre som representerar departementen 4–7) arbetar som en enhet i värld 45.

[10]Monader, vilkas tredjetriad tillhör andra departementet, deltar i synteser som äger rum i 46:2 och 44:2. De fåtaligare monader, vilkas tredjetriad tillhör första departementet, deltar i en syntes som sker i 45:1. I kausalvärlden arbetar monaderna uppdelade i sina tre grupper under respektive manun, bodhisattvan och mahachohanen. I värld 44 arbetar de som en enhet, i värld 45 visar deras arbete en tvåfald och i värld 46 har de alltjämt kvar sin uppdelning i tre grupper enligt väsendet.

[11]Fjärde etern är nyckeln till bemästrandet av materien. I samband därmed skall följande noteras:

[12]I fjärde fysiska etern (49:4) börjar människan samordna sitt emotionalhölje och allt oftare slippa ut ur det fysiska till detta hölje. Människan förvärvar medvetenhetskontinuitet, när hon bemästrat de fyra etrarna.

[13]I fjärde mentala etern (47:4) börjar människan kontrollera sitt kausalhölje och att centra sin medvetenhet däri, tills centrandet är fullständigt. Därefter fungerar hon medvetet i kausalhöljet, när hon har bemästrat de kausala-mentala etrarna (47:1-4).

[14]I värld 46 (fjärde kosmiska etern) börjar de kollektivväsenden av monader tillhörande människo- och devaevolutionerna att verka och att förbereda sitt utträde ur de kosmiska eteriska världarna (46–43). När dessa kollektivväsen, sju till antalet, bemästrat de tre lägre kosmiska etrarna (46–44) och deras ingående monader centrat sig i sina 44-höljen, har de nått sitt mål.

[15]I dessa kosmiska eteriska världar (43–46) utför alltså solsystemväsendet motsvarande vad dess lilla spegelbild människan utför i solsystemiska etervärlden (49:1-4). Solväsendet samordnar sitt kosmiska emotionala hölje och når medvetenhetskontinuitet, när det har bemästrat de kosmiska etrarna.

[16]Liksom människans organism i dess tre aggregationstillstånd – fast, flytande och gasformigt – inte betraktas såsom en princip (LA: är för sin rörelse och medvetenhet helt och hållet beroende av eterhöljet, varför eterhöljet anses såsom ”den fysiska principen”), så gäller motsvarande i kosmisk betydelse i solsystemet: det kosmiska fasta (49), flytande (48) och gasformiga (47) anses icke utgöra en princip, utan solsystemet egentligen existera först i värld 46. De sju heliga planeterna består av 46-materia, och de är höljen till de sju planetväsendena (LA: kollektivväsen), vilka normalt fungerar i värld 46. När människan förvärvat 46-medvetenhet, har hon höjt sin medvetenhet till att ingå i planetväsendet. Detta gör hon vid fjärde initiationen, den frigörande initiationen (LA: kallad så, eftersom monaden då blir ett andrajag efter att ha varit ett förstajag, frigöres från inkarnationstvånget och har slutskördat sin sådd från människoriket, L1 3.5.3, MV 10.20.6, 11.16.4). Vid femte initiationen uppstiger monaden till värld 45 och förvärvar 45-medvetenhet. Vid sjätte initiationen förvärvar den 44-medvetenhet och kontinuitet i funktion (LA: blir oberoende av planetarisk periodicitet: skiftena mellan manvantara och pralaya). Vid sjunde initiationen behärskar monaden hela materien i världarna 43–49 inom solsystemet, frigör sig från kontakten med dessa och börjar fungera i kosmiska emotionalvärlden (36–42).

[17]Två resultat, som uppnåddes i förra solsystemet, var att medvetenhetsevolutionen nådde utöver världarna 47–49 och att de tre lägsta fysiska molekylarslagen (49:5-7) samordnades till att bilda grovfysiska höljen för livet i fysiska världen. Ett motsvarande resultat erhölls i de tre första rotraserna.

[18]Två resultat, som skall uppnås i innevarande solsystem är att medvetenhetsexpansionen skall erövra världarna 46–44, kosmiska fjärde, tredje och andra etrarna, och att varje planethärskares kosmiska eterhölje skall samordnas.

2.14 Eterhöljet såsom skyddshölje

[1]Genom att bryta mot Lagen kan människan skada sitt eterhölje, så att det inte längre fullgör sina skyddande funktioner. Dessa skyddande funktioner består för det första i att det eteriska nätet utgör en avskiljare mellan emotionalhöljet och organismen, för det andra i att eterhöljet fördelar pranan genom att låta den cirkulera, en process som sker i tre steg.

[2]Första steget består i att pranaflödet och solstrålningen mottas, cirkuleras tre varv runt triangeln och sedan fördelas därifrån till hela eterhöljet, varvid pranan vitaliserar alla grovfysiska organ och medverkar till att organismen undermedvetet och automatiskt fullgör sina funktioner. När eterhöljet fungerar perfekt som det skall, upptar och fördelar prana rätt, skyddar det mot allt slags sjukdom. När läkarvetenskapen nått fram till en riktig förståelse av eterhöljet, kommer den att förändras från att bota till att förebygga.

[3]Andra steget består i att pranaflödet börjar blandas med energin i bascentret och driva denna sakta uppåt, varvid den överföres från de tre lägre centren, dem under diafragman, till de fyra högre: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. När denna process får ske naturenligt, utan yttre hjälp, tar den lång tid och går sakta, men det är bara här som det i ett fåtal fall är tillåtet att påskynda processen för att utrusta arbetare för tjänande i mänskligheten (Laurency: endast för att ersätta vakanser som uppstå när de högre befordras – c:a 7 vart 1000de år). Detta är syftet med all esoterisk träning. Denna sida av saken skall avhandlas mera ingående i avsnittet om kundalini och ryggradens eteriska motsvarighet.

[4]Det tredje steget består i att prana – etermateriens strålningsenergi – blandas ännu mer fullständigt med eterhöljets inneboende energi, vilket bland annat får till verkan att eterhöljet blir mottagligare för kausala inflytanden. Därmed stiger de förenade energierna snabbare i den trefaldiga centralkanalen. Särskilt påskyndas evolutionsförloppet, när den stigande energin når det pranamottagande centret mellan skulderbladen. Därmed ingår den trefaldiga basenergin och den trefaldiga pranan en definitiv förening. Detta sammanfaller med att individen genomgår den första planetariska initiationen, då energin även fixeras i något av de tre högre centren – hjäss-, hjärt- eller strupcentren – vilket centrum det blir, beror på om individens kausalhölje tillhör första, andra eller tredje departementet. E 4.10

[5]Såsom resultat av denna energiernas förening förvandlas eterhöljets centra. Deras energiutstrålning intensifieras och deras rotation övergår från tre- till fyrdimensional. De tre större centren i huvudet – altamajor-

centret, panncentret och hjässcentret – aktiveras, och det börjar cirkulera energi dem emellan, liksom sker i de tre pranamottagande centren. Tidigare har dessa tre centra i huvudet varit ganska isolerade från varandra, men nu förenas de i en energitriangel. I aktiveringen av huvudets centra är det kundalinin, som ger centren deras strålkraft, medan pranan står för den ökade rotationen och den övriga aktiviteten.

[6]Under den tid, som förflyter mellan första och fjärde initiationerna, motsvarande humanitets- och idealitetsstadierna, renar de uppstigande energierna gradvis den trefaldiga centralkanalen och hela eterhöljet, tills all hindrande materia bränts bort. Alltmedan kundalini och prana rensar kanalerna och aktiverar centren, tränger energierna från kausalhöljet allt effektivare ner i eterhöljet. Till gensvar på de inträngande kausalenergierna återutsänder eterhöljets hjässcentrum till kausalhöljet energier det mottagit därifrån. LA: Energiutbytet mellan eter- och kausalhöljena intensifieras därmed.

[7]De mentalenergier, individen utvecklat under inkarnationerna, intensifieras genom individens egen mentalaktivering (rätt kunskap, rätt insikt, rätt förståelse, rätt förverkligande), så att de slutligen bränner sig igenom skyddshöljet omkring eterhöljets hjässcentrum. Därigenom blir det möjligt för individen att avsiktligt från mentalvärlden rikta kundalinin. Genom sin mentalenergi förenar individen först pranan och kundalinin, varefter han förenar dessa eterenergier med mentalenergierna. Det sammanlagda resultatet av dessa föreningar är att eterhöljets yttersta skyddshinna lagenligt förstöres, varigenom individen blir kausalt medveten i sin fysiska dagsmedvetenhet. LA: Detta medför obruten kausal medvetenhetskontinuitet genom alla inkarnationer.

[8]Kausalenergiernas nedstigning och eterenergiernas uppstigning under mentalmedvetenhetens styrning medför även att emotional- och mentalhöljena renas, så att de töms på för medvetenhetsutvecklingen otjänligt innehåll och alltmer blir enbart förmedlare av de uppstigande fysisk-eteriska och de nedstigande kausala energierna.

[9]De ovan beskrivna processerna fullbordas i samband med de tre första initiationerna, varefter i samband med förberedelsen för fjärde initiationen de kvarvarande hindren i människans eter-, emotional- och mentalhöljen förintas. Alla dessa resultat är självinitierade av människan själv. Människan måste medvetet åstadkomma sin egen befrielse.

[10]Om människan, enbart med viljekraft eller ensidig mental utveckling men utan de erforderliga essentiala egenskaperna och de därmed sammanhängande förmågorna, skulle lyckas förena prana och kundalini och förmå dem att stiga uppför centralkanalen, riskerar hon besatthet,

vansinne, fysisk död eller allvarlig kroppslig sjukdom. (LA: Med besatthet menas att individen–monaden helt eller delvis drivits ur sina båda fysiska höljen, vilka i motsvarande mån tagits i besittning av ett emotionalväsen, som önskar göra erfarenheter i fysiska världen men velat slippa genomgå den mödosamma inkarnationsprocessen.) Eftersom den ur bascentret uppstigande energin då inte kan nå hjässcentret utan i stället böjs av nedåt, går den in i sakralcentret och vitaliserar detta kraftigt. Att energin böjs av på detta sätt, beror på att den tvingas tillbaka, därför att centralkanalen alltjämt är igensatt.

[11]En ytterligare fara ligger i att den oinvigde inte vet sina höljesdepartement och därför är okunnig om i vilken ordning energierna skall gå genom de olika centren och vilka trianglar de därunder skall bilda. Oundvikligen begår han ödesdigra misstag, även om han mot förmodan skulle lyckas få kundalini att stiga. Resultatet blir att energin bränner sig fram och alltså förstör vävnad. I bästa fall betyder det enbart att han fördröjer sin utveckling med flera inkarnationer, eftersom han måste ägna mycken tid åt att reparera de skador han vållat sig.

[12]Om individen framhärdar i dylika förfaranden i liv efter liv, om han försummar att utveckla andrajagets egenskaper och förmågor och inriktar sig helt på att manipulera materien för själviska syften, om han fortsätter med detta trots Augoeides' maningar och de varningar som kan nå honom från dem som vakar, kan han åsamka sig obotlig skada. Genom att på ett förfelat sätt förena prana och kundalini kan han "lyckas" fullständigt förstöra förstatriadens fysiska atom och därmed göra triaden som helhet obrukbar. LA: Monaden måste därefter förvärva en ny förstatriad och således börja om evolutionen från mineralriket, en försening som beräknas kosta monaden c:a trettio eoner.

2.15 Döden och eterhöljet

[1]Här är icke avsikten att lämna fakta, som vetenskapen kan sanna, eller ens visa vägen för vetenskapliga forskares nästa steg. Om så ändå göres, är det oavsiktligt och av underordnad betydelse. Det huvudsakliga syftet är att framställa medvetenhetsutvecklingen i solsystemet, det hölje genom vilket solhärskaren och det trefaldiga solväsendet utvecklar medvetenhet och vilja. Denna utveckling försiggår genom periodisk manifestation eller manvantara och obskuration eller pralaya (LA: manvantara = period av aktivitet i lägre världar och passivitet i högre världar, pralaya = period av aktivitet i högre världar och passivitet i lägre världar), symboliskt kallade utandning och inandning, Brahmās dagar och nätter. Denna solsystemets periodicitet är upphovet till all cyklisk evolution i lägre skalor, såsom människans cykler av

inkarnation och diskarnation. KOV 1.9.2, 2.13.4; L2 6.14

[2]Studiet av pralaya, monadens definitiva utträde ur eterhöljet, blir detsamma, antingen man studerar den i mänsklig, planetarisk eller solsystemisk skala. Verkan och resultat blir i alla tre fallen likartade. LA: Det tillägget måste göras att i mänsklig skala avser termerna ”grovfysiskt” 49:5-7 och ”eteriskt” 49:2-4, medan de i planetarisk skala avser de kosmiska motsvarigheterna: 47–49 och 44–46 (43–46). L2 4.12

[3]Vilka är orsakerna till denna pralaya, detta utträde? Fem orsaker kan urskiljas:

[4]1) Begäret upphör. Detta bör bli resultatet av all evolution. Lagenlig död erhålls, när målet nåtts och strävan därför upphört. Antingen det gäller en människa, ett planetväsen eller en planethärskare, sker detta när cykeln fullbordas.

[5]2) Den ändamålsenliga frekvensen erhålls. Genom att den cykliska rytmen saktas och gradvis upphör fulländas tonen eller frekvensen och fullbordas verket. Denna frekvens ingår i en syntes med andra vibrationer och orsakar då formernas fullständiga upplösning.

[6]Rörelsen kännetecknas av tre egenskaper: tröghet, rörlighet, rytm. LA: Dessa bestämningar måste förstås relativt. I exempelvis tretalet 47–49 står 47 för rytm, 48 för rörlighet och 49 för tröghet, medan däremot i tretalet 45–47 45 står för rytm, 46 för rörlighet och 47 för tröghet.

[7]Dessa tre egenskaper gör sig var och en särskilt gällande i angiven tidsföljd. Alltså först kommer en period av långsam aktivitet, därefter en period av till ytterlighet gående rörlighet och sist en period av rytm och stadgande. Den mellersta perioden kännetecknas av sökande efter den ändamålsenliga (”tonen” =) frekvensen och därför i början av kaos, experiment, sedan av erfarenhet och förståelse. I den tredje och sista perioden uppnås balans mellan motsatserna, och jämvikten föregår den ofrånkomliga pralayan.

[8]3) Det grovfysiska avskiljes från det eteriska, och eterhöljet upplöses. Detta får tre verkningar:

[9]För det första. (Det liv =) Den monad eller grupp av monader, som brukade den fysiska formen (både grovfysiska och eteriska) och styrde denna genom fysiska triadatomen, drar sig tillbaka till ett högre hölje eller en högre värld. För människomonaden är detta kausalhöljet, för planetväsendet är det värld 44 och för planethärskaren är det värld 43 (LA: atomvärldarna 44 och 43 avses). Alla dessa markerar den punkt, där monaden eller monaderna ingår i pralaya. Ett tillstånd är pralaya (LA: passivitetsperiod) alltid underifrån betraktat. Ovanifrån sett är det en aktivitetsperiod (AAB: subjektivt, HTL: ”subjektivt” = för det lägre

osynligt), inte något som ”icke är”, utan något som är esoteriskt.

[10]För det andra. När en människas eterhölje, ett planetväsens eller solväsens kosmiska eterhölje upplöses, mister det polariteten i förhållande till de inneboende monaderna, vilka då kan lämna det. Höljet kan inte längre attrahera dem, attraktionslagen upphör att styra det och monaden (i människans fall) eller monaderna (i kollektivväsendenas fall) kan avgå. Cykeln går mot sitt slut, experimentet har utförts, ändamålet med inkarnationen har uppnåtts, intet mer finns att begära och monaderna riktar sin uppmärksamhet åt annat håll. Det fysiska höljet – systemiskt fysiska (49:2-7) hos människan, kosmiskt fysiska (44–49 respektive 43–49) hos planetväsen och solväsen – upphör att existera.

[11]För det tredje. Detta leder slutligen till att eterhöljet upplöses i atomer. Det är syntesen av första och andra departementens energier, som bildat formen, och den dras nu tillbaka. Materien består, men formen, höljet förgås.

[12]Andra departementets arbete upphör, och monadens inkarnation avslutas. Men även om höljet förgås, består materiens förvärvade egenskaper och förmågor. I slutet av varje manifestationsperiod har materien genom erfarenhet förvärvat ytterligare medvetenhet och förmåga av aktivitet. Innan nuvarande solsystemet manifesterades, hade den materia som var avsedd att bilda det ingått i ett tidigare solsystem och där förvärvat tredje departementets vibrationsförmåga (”aktiv intelligens”). Den nuvarande solsystemmanifestationen är avsedd att till denna vibrationsförmåga lägga andra departementets (”kärlek–visdom”). Detta innebär att den i solsystemet ingående materien vid manifestationens slut kommer att vibrera i en annan frekvens än den gjorde i manifestationens början.

[13]Analogt gäller motsvarande för 49-klotet och människan. Motsvarigheten hos människan är att varje ny inkarnation (LA: idealt sett) innebär att individen antar en något mer utvecklad fysisk kropp, mer förfinad, med högre vibrationsförmåga.

[14]4) Genom att violett förvandlas till blått. Detta symboliska uttryck förklaras inte, utan det överlämnas till de esoterikstuderande, vilkas skörd tillåter och vilkas intuition räcker för förståelse.

[15]5) Genom att monaden eller monaderna avgår bör höljet gradvis upplösas. Reflexverkan är här intressant att notera, ty också de större byggande devaerna, vilka under manifestationen är de verksamma, som håller höljena samman, leder och cirkulerar pranaflödena, förlorar attraktionen till höljets materia och riktar uppmärksamheten åt annat håll, varefter höljet upplöses.

[16]Varje inkarnation, vare sig det gäller människan, planetväsendet

eller solväsendet, skall tjäna till fullgörandet av ett bestämt ändamål hos de ifrågavarande monaderna. Detta ändamål är utvecklandet av ett mer ändamålsenligt hölje för medvetenhetens och viljans uttryck. När detta ändamål fyllts, vänder monaden sin uppmärksamhet åt annat håll, varpå höljet upplöses. Detta är grundprincipen, men den är inte alltid fallet i varje människoliv eller ens i varje planetarisk cykel. Månkedjans misslyckande utgör ett exempel på det senare. När denna princip allmänt inses, vilket kommer att ske när släktets intelligens utvecklats tillräckligt, kommer evolutionen att gå framåt med säkerhet och misslyckandena att bli mindre talrika.

KUNDALINI OCH RYGGRADENS ETERISKA MOTSVARIGHET

2.16 Inledning

[1]Kundalini och ryggradens eteriska motsvarighet skall dryftas mycket kortfattat, eftersom ämnet med nödvändighet är farligt. Det handlar alltså inte om den organiska ryggraden och ryggmärgen, utan om den eteriska kanal som (LA: endast delvis) motsvarar den organiska strukturen. Till detta ämne hör den eteriska kanalen, den energi som går upp i denna, denna energis förening med den energi som utgår från ett centrum mellan skulderbladen, de båda energiernas förenade uppstigande i huvudet, deras förening med de kausala och mentala energier som vitaliserar de tre större centren i huvudet.

2.17 Kundalini och de tre trianglarna

[1]Den energi, som vitaliserar trekraften i huvudet, har en lägre motsvarighet i pranatriangeln i mitten av kroppen och en lägsta motsvarighet vid ryggradsslutet, alltså: tre större centra i huvudet, nämligen hjässcentret med sin organiska motsvarighet tallkottkörteln, panncentret med hypofysen och skallbascentret; motsvarande tre centra i mitten av bålen, nämligen det mellan skulderbladen, det strax ovan diafragman och mjältcentret med mjälten; tre centra vid bålens nedre del, nämligen det vid ryggradsslutet och sakralcentret med de två könskörtlarna hos mannen och kvinnan. Avsikten är inte att betona den sexuella sidan av detta ämne. Könsorganen är inte något som esoterikern skall rikta uppmärksamheten på, och de skall därför inte avhandlas närmare. Endast det påpekandet skall göras att det är genom att överföra energin i ryggslutscentret och rikta uppmärksamheten på de två högre trianglarna, som människan når frigörelse.

[2]Kundalini förenas först med prana i det centrum som är beläget

mellan skulderbladen. Förenade stiger kundalini och prana därefter upp i huvudet, där de förenas med den mentalenergi som vitaliserar de tre större centren i huvudet.

[3]När kundalini och prana förenas med mentalenergin, blir resultatet att hela eterhöljet enormt vitaliseras. Detta är hemligheten med den väldiga uthållighet släktets stora tänkare och arbetare uppvisar. I synnerhet vitaliseras hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren. Dessa fyra högre centra bildar då ett särskilt energifält, som verkar attraherande på tredjetriadens energier. Inströmmande energier från tredjetriaden aktiverar särskilt hjässcentret. När hjässcentret vitaliseras, blir även alla de övriga centren stimulerade.

[4]Föreningen av kundalini och prana sker automatiskt och naturligt genom den långsamma evolutionen i människoriket och är orsaken till den robusta hälsa som människan bör åtnjuta, om hon lever rent och riktar tanke och känsla på högre ting. Om energierna skall stiga ännu högre i centralkanalen, måste detta vara resultatet av aktivt arbete för den egna medvetenhetsutvecklingen. När individen sålunda lyckats höja den förenade pranan och kundalinin ytterligare, så att de nått upp i strupcentret, förenas de med de mentala energier som detta centrum utstrålar. Mentalenergierna från strupcentret bildar en triangel med energierna från pann- och hjässcentren.

[5]Senare, när de förenade energierna höjts upp i huvudet, ingår de först i skallbascentret (ofta kallat altamajorcentret), varifrån de cirkulerar i den energitriangel detta centrum då bildar med hjäss- och panncentren. Det finns ingen naturlig förbindelse mellan centralkanalen och skallbascentret, och för att energierna skall kunna gå över till detta centrum måste individen överbrygga gapet genom att bygga en tillfällig kanal i etermateria. Denna kanal är en eterisk motsvarighet till den så kallade regnbågsbron, som han bygger i kausalmateria mellan kausalhöljet (47:3) och andratriadens mentalatom (47:1).

[6]LA: Detta arbete utföres inte genom avsiktlig manipulation med ifrågavarande materier. Det utföres över huvud taget inte med materieaspekten utan endast med medvetenhetsaspekten, alldeles oavsiktligt, genom att individen aktiverar och allt oftare har sin dagsmedvetenhet centrad i högre mentala och kausala medvetenhetsslag, är allt oftare självmedveten i dessa slag, tänker allt mer syntetiskt (överblickande, sammanfattande), i allt bättre överensstämmelse med verkligheten. Ett oundgängligt krav är också att han tillämpar sin insikt och sin förmåga i tjänande verksamhet och arbete för mänskligheten. Egoister, som är huvudsakligen upptagna med sin egen utveckling, förmår inte draga till sig de för uppstigandet nödvändiga enhetsenergierna från värld 46.

[7]När gapet mellan centralkanalen och skallbascentret är fullständigt överbryggat, samordnas eterhöljet med mentalhöljet och förenas dessa höljens energier. Därmed fullbordas förstajagets utveckling, varefter människan inträder på kausalstadiet.

[8]Man måste alltid minnas att de energier, som utgår från bascentret och pranatriangeln, är materieenergier, som inte har någon inverkan på högre medvetenhetsslag. De avser endast den materia centren består av. Om monaden själv skall styra dessa centra avsiktligt, skall den alltid göra detta genom kausalmedvetenheten. Detta kan ske först under evolutionens lopp, sedan icke endast eterhöljets utan även de högre höljenas centra tillräckligt vitaliserats av sin egen inneboende energi (LA: och förfinats. Denna procedur kallades i de gamla kunskapsordnarna ”rening”). Alltså måste höljescentrens energier nå sin egen högsta utvecklingsnivå, innan de kan förenas med de ”ovanifrån kommande” energierna, dem från tredjetriaden.

2.18 Väckandet av kundalini

[1]Nuvarande mänskligheten har som mest lyckats höja energin i en av de tre kanalerna. Hos majoriteten går minst två tredjedelar av energin från bascentret i stället till sakralcentret. För att den förenade kundalini–prana-energin skall fullständigt förenas med mentalenergin måste den kunna stiga ohindrad uppför minst två av de tre kanalerna. Först när den kan stiga ohindrad i alla tre i den för individen rätta ordningen, aktiveras bascentrets energi, kundalini (LA: av HTL även kallad idémentalit), helt och hållet och kan den punktera den fysiska atomhinnan. När detta sker, förenas också de tre kanalerna till en enda.

[2]Att energierna stiger upp från bascentret till hjässcentret i den rätta ordningen, betyder att de under denna process genomlöper eterhöljets viktigaste centra i bestämda geometriska mönster. Varje sådant mönster omfattar tre centra och bildar därigenom en så kallad energitriangel. Det är dessutom viktigt att energierna genomlöper triangelns tre centra i den rätta ordningen, vilken är bestämd av individens departementstillhörighet (stråle).

[3]Först när kausaljaget förvärvat essentialmedvetenhet till viss grad (46:5-7) och med denna medvetenhets enhetsenergier styr kausalhöljet, som då i sin tur styr inkarnationshöljena, kan kundalini och prana utan fara för individen förenas med de mentala och kausala energierna.

[4]Från energisynpunkt ligger människans befrielse i att energin i bascentret överföres till de högre belägna centren.

AVDELNING 3
RÖRELSEASPEKTEN I FYSISKA OCH EMOTIONALA VÄRLDARNA
HUSHÅLLNINGENS LAG

3.1 Inledande

[1]Först skall framhållas att den rörelse som här studeras beror av materiens egen inneboende energi. Det är en rörelse, som särskilt kännetecknar solsystemregeringens tredje departement, och en förmåga, som materien förvärvade i förra solsystemet. Vart och ett av de tre solsystemiska departementen manifesterar en bestämd egenskap, som förhärskar över de andra egenskaperna. Varje departement äger visserligen alla tre, likväl framvisar någon av dem så starkt att det närmast uppfattas vara denna. På motsvarande sätt (LA: men i ofantligt mycket mindre skala) kan en inkarnerande monad vara bärare av ett slags vibrationer, som huvudsakligen präglar denna monad, samtidigt som den också uttrycker andra slags vibrationer, som då är underordnade huvudfrekvensen.

[2]LA: Det är för förståelsen av det här sagda väsentligt inse att vart och ett av dessa departement är ett kollektivväsen av monader tillhöriga kosmiska gudomsriken och att varje sådant kollektivväsen har en monad såsom dominant. AABs beteckning ”logos” på dessa avser både kollektivet och dominanten. L2 4.7.4

[3]Det finns hos vart och ett av solsystemregeringens tre departement ett mål, en funktion och ett verksamhetssätt.

[4]*Tredje departementet* (”Brahmā”, LA: värld 35) kännetecknas av aktiv intelligens, HTL: som formar materien. HTL gör vidare kommentaren ”Materieprocessen: gör kosmisk-fysisk materia av kosmisk-astral”. Dess verksamhetssätt är rotationsrörelse, som först sätter solsystemets materia i rörelse inom den begränsande sfären och sedan differentierar den till de sju solsystemiska atomvärldarnas (43–49) materia. Processen fortsätts i var och en av de sju världarna, så att dess materia först visar sig såsom en totalitet och sedan såsom en sjufaldig differentiering (LA: först enbart atomslaget och sedan atomslaget tillsammans med de av detta bildade sex molekylarslagen). Denna materiens differentiering åstadkoms av rotationsrörelsen och styres av hushållningens lag, en kosmisk lag. Denna lag kan sägas vara tredje solsystemiska departementets styrande faktor. DVS 2.8.12, 2.9.4f

[5]Tredje departementets mål är den fullkomliga föreningen av medvetenhet och materia. Funktionen är att så handha materien att den duger till medvetenhetens krav och behov. Verksamhetssättet är rotationsrörelsen, som genom att öka materiens aktivitet gör den mer anpassbar.

[6]Alla dessa tre faktorer styres av hushållningens lag, som är lagen om anpassning i tid och rum eller minsta motståndets lag. Minsta mot-

ståndet är det som sökes och följes inom tillvarons materieaspekt. Tredje departementet yttrar också vilja, eftersom det har ett mål, och enhet, eftersom i detta solsystem enheten är minsta motståndets väg. Men främst kännetecknas tredje departementet av verksamhet och intelligens inriktade på anpassbarhet.

[7]*Andra departementet* (”Vishnu”) kännetecknas av enhet, kärlek–visdom, som söker förening med intelligensen. Dess rörelse är spiralcyklisk. Det lägger denna till atomernas rotationsrörelse. Denna sammansatta, periodiska rörelse runt en central brännpunkt i en stigande spiral möjliggör atomernas och molekylernas sammansättning till former. DVS 2.9.4f Genom dessa former kan sedan medvetenhet utvecklas i solsystemvärldarna 45–49. I den utvecklade medvetenheten finns en tendens att söka sig till den källa, varifrån den medvetenhetsväckande rörelsen utgått (LA: i värld 32, nerdimensionerad i värld 46). HTLs kommentar: ”Evolutionsprocessen: allt mer förfinade former för allt högre medvetande.”

[8]Dessa former är alla klotsystem inom solsystemet. De är i sina sju viktigare differentieringar de sju mindre (LA: för närvarande aktiva) 49-kloten.

[9]I involutionen härskar tredje departementet. I evolutionen gör sig andra departementet gällande med början, vad gäller vårt 49-klot, i andra sjuklotet. I tredje sjuklotets mitt (LA: dess fjärde eon) intensifierades dess verksamhet. Motsvarigheterna till detta i vår nuvarande klotperiod är andra och tredje rotraserna.

[10]Andra departementet verkar under den kosmiska attraktionslagen. Hushållningens lag har repulsionslagen som en underordnad lag, en lag som nått en markant utveckling. Attraktionslagen och hushållningens lag är därför grunden till den eviga repulsion som pågår, när (anden =) den aktiva medvetenheten alltid söker frigöra sig från formen (HTL: från en gammal form och söka sig en ny). Materieaspekten går alltid minsta motståndets väg och avvisar varje tendens till gruppbildning, medan den aktiva medvetenheten, styrd av attraktionslagen, alltid söker skilja sig från ett mindre ändamålsenligt materiehölje genom att draga till sig ett mer ändamålsenligt, överge en illusion till förmån för en annan med något större innehåll av verklighet. LA: Redskapet i detta arbete är urskillningsförmågan. DVS 2.41.5

[11]Monaden i sitt hölje erfar med tiden den pådrivande dragningskraft som utgår från dess (eget jag =) högre kollektivväsen. LA: Monaden såsom förstajag börjar förnimma attraktionen från dess blivande andrajagskollektivitet. Sedan monaden blivit självmedveten och gruppmedveten i sin andratriad, blir dess tre slag av medvetenhet i denna med

tiden alltför begränsande, och då förnimmer monaden attraktionen från den blivande tredjejagskollektiviteten och bereder sig att övergå till tredjetriaden (av AAB felaktigt kallad ”monaden”).

[12]Andra departementets mål är medvetenhet, vilket mål uppnås i samarbete med tredje departementet. Dess funktion är byggandet av former att vara redskap för monadernas samlande av erfarenhet. Verksamhetssättet är spiraliskt och cykliskt: klotet genomgår ordnade cykler för bestämt ändamål.

[13]Dessa tre faktorer styres av attraktionslagen, lagen för aktion och reaktion. Attraktion sker mellan solen och de sju 49-kloten, mellan solsystemets sju roterande atomvärldar och mellan allting i alla formers (höljens, klots) materia.

[14]*Första departementet* (”Shiva”, ”Mahādeva”, LA: värld 29) är kosmiska viljans departement. Dess verksamhetssätt är solsystemets framdrivande i rummet. HTLs kommentar: ”Expansionsprocessen: genom vibrationer allt högre, starkare, finare vibrationer.” I innevarande större cykel är det inte möjligt för människan att förstå viljan sådan den verkligen är.

[15]Att solsystemregeringens första departement manifesterar sig i solsystemet endast i samband med andra och tredje departementen är ett djupt mysterium, som inte fullt förstås ens av 44-jag. Ofattbart för oss är också hur första departementet inför inflytanden från andra solsystem i vårt eget. I nästa större cykel (HTL: nästa solsystem) kan inflytandena från Karlavagnen och Sirius bättre förstås. I innevarande solsystem är vi mer upptagna med inflytandet från Plejaderna via Solen och via Venus. MV 10.7.8

[16]Genom detta departements åtgärd inkarnerade planetregeringarnas medlemmar (LA: icke i organismer utan i eterhöljen enbart). I vårt nuvarande solsystem sker medvetenhetsevolutionen genom samverkan mellan andra och tredje departementen. Bakom dessa två står första departementet, som företräder viljeaspekten och som använder höljena, men inga individuella sådana utan de parallella människo- och devaevolutionernas kollektivväsen (LA: endast de högre, själv- och gruppmedvetna) såsom höljen. Första departementet företräder därmed de sju parallellevolutionernas ”vilja att leva”. Liksom vårt solväsen (solhärskaren och hans regering) manifesterar sig genom tre höljen – solsystem – varav det nuvarande är det andra i ordningen, så manifesterar sig människan genom tre slags höljen – de båda fysiska, det emotionala och det mentala. Liksom solväsendet (LA: men inte solhärskaren) nu är centrat i det kosmiska emotionala (36–42), så är genomsnittsmänniskan för närvarande centrad i det emotionala. (LA: Monaden är centrad i

förstatriadens emotionalatom.) I emotionaleonen styres människorna av sina emotioner: begär, känslor och fantasier. Likväl är det viljeaspekten, som styr manifestationen, ty andrajaget råder över förstajaget och visar sig såsom viljan till enhet.

[17]En nyckel till förståelsen av detta finns i förstajagets samband med andrajaget, vilket förvisso företräder medvetenhetsaspekten och enheten men likväl i förhållande till manifestationen i förstajagets världar (47:4–49:7) företräder viljeaspekten. Genom att analogivis sluta från dessa mänskliga och övermänskliga förhållanden till solsystemiska och kosmiska kan människan vinna någon klarhet om de senare.

[18]Första departementet styres av syntesens lag, den kosmiska lag som härskar över tendensen till förening. I detta fall avser den dock inte viljans förening med materien, utan föreningen av de sju till tre och av de tre till ett. Dessa tre tal står främst för kvaliteteter, principer, och inte så mycket för materia, även om materien, ledd av medvetenheten, lyder. Syntesens lag har ett omedelbart samband med sjusolsystemregeringen och är den lag som anger hur denna regering styr vår solsystemregering. Den syntes, som i detta fall avses, är monadernas i solsystemet medvetna återvändande till sin kosmiska syntespunkt, sin källa i sjusolsystemregeringen. L3 17.2.6

[19]Första departementets *mål* är föreningen av de monader som genom manifestationen och erfarenhet i materien förvärvar medvetenhet. Dess *funktion* är att med vilja hålla dem kvar i manifestation för den avsedda tiden och senare låta dem åter förenas med sin kosmiska källa. Därav nödvändigheten av att minnas att i grund och botten styr första departementet tredjejagen och motsvarande monader i solsystemet, andra departementet andrajagen och motsvarande och tredje departementet förstajagen och motsvarande, däribland icke självmedvetna monader i förstatriader (djur-, växt- och mineralmonader). (LA: med ”motsvarande” menas devamonader, som ju inte utvecklas genom triader.) Första departementet kallas ”förstöraren”, när dess syntesarbete ses nedifrån: monadernas solsystemiska (43–49) höljen upplöses, när de övergår till kosmiska riken. Också är det första departementet, som åstadkommer pralaya eller monadkollektivets överflyttning från lägre till högre värld. Analogin i människans världar framgår av att monaden i samband med övergången till andratriadens 46-atom och femte naturriket upplöser alla sina lägre höljen, även kausalhöljet (47–49). Första departementets *verksamhetssätt* är den vilja som ligger bakom evolutionen och expansionen. Det är denna som driver evolutionsmonaderna framåt, uppåt genom materiehöljen av allt högre slag, så att de slutligen kan lämna alla solsystemiska höljen. De resultat som därunder erhålles är dels

monadernas förvärv av egenskaper och förmågor, dels materiens egen ökade vibrationsförmåga och magnetism.

[20]I termer av energi kan sägas att tredje departementet manifesterar sig i förstatriadens energi, andra departementet i andratriadens och första departementet i tredjetriadens energi. Detta har tidigare avhandlats i avdelning 1.

[21]Hela kosmos är ett ofantligt klot, som sakta roterar och i denna rotation för med sig alla solsystem. Denna kosmiska rotationsrörelse skall dock inte avhandlas här utan endast klotens inom solsystemet rotation. Det handlar därvid om den rotationsrörelse som materiens inneboende energi åstadkommer, inte om den spiral-cykliska rörelse som blir resultatet av materiens och medvetenhetens samverkan.

3.2 Rotationsrörelsens verkningar

[1]Varje klot inom solsystemet roterar. Denna rotation åstadkommer vissa verkningar, nämligen separation, drivkraft, friktion och absorption. Dessa skall nu beskrivas mer ingående.

[2]Genom *separationen* sker en differentiering, så att solsystemets klot bildas och inom detta dels de solsystemiska atomvärldarnas (43–49) sju klot, dels de sju strålarnas (departementens) klot. Dessa två uppsättningar klot utgör solsystemets totalitet och gör det klotformigt.

[3]Atomvärldarnas och strålarnas klot roterar vinkelrätt mot varandra. Genom denna växelverkan möjliggöres de fyra högsta skördelagväktarnas arbete.

[4]Varje solsystemets atomvärld rymmer likaledes sju klot, atomslagets och de sex molekylarslagens klot, i analogi med solsystemets större klot. Också atomerna har klotform, och molekylarmaterien uppvisar liknande motsvarigheter. DVS 2.10.1-3, 2.57.1

[5]Den genom rotationen erhållna *drivkraften* alstrar repulsion. Repulsionens lag är en lag underordnad hushållningens större lag, som styr materien. Repulsion är grunden till den separation som hindrar klotets eller atomens kontakt med varje annat klot eller annan atom, håller planeterna i deras givna banor, och likaså hindrar atom- och molekylarvärldarna att förlora sin materiella identitet. Häri ligger grunden till den ständiga strid mellan lägre och högre slags materia som kännetecknar manifestationen, varvid det högre verkar enligt attraktionslagen och det lägre styres av repulsionslagen. Denna kamp pågår under eoner, varunder det lägres motstånd mot det högre blir allt svagare tack vare attraktionslagens verkan, som till sist övervinner repulsionen. Det är en förstörelse av formen, inte av själva materien, ty denna är oförstörbar. F 7.12

[6]*Friktionen* ger upphov till klotets vitalitet, sammanhållning, funk-

tionsförmåga och värme. Den medför även klotets slutliga förbränning eller upplösning, som inträder när dess inneboende och utstrålande energier nått ett bestämt stadium i sin utveckling. Denna slutliga obskuration och pralaya åstadkoms dock genom materieenergins samverkan med medvetenhets- och viljeenergierna.

[7]*Absorptionen* sker genom den fördjupning som finns i alla roterande klot och som på Jorden motsvaras av nordpolen. Denna fördjupning åstadkoms av strålning, som är motsatt klotets rotation och tränger in i klotet vid dess ena pol och når dess mittpunkt. Därifrån tenderar strålningen att öka den inneboende energin och drivkraften och tillföra klotet bestämd kvalitet härrörande från strålningens källa. Denna absorption av utifrån kommande strålning är grunden till klotets beroende av ett annat och har sin motsvarighet i en stråles (departementsenergis) cykliska genomgång av en atomvärlds klot. Motsvarande förhållanden råder också i alla slags klot: solsystemet, planeterna, monadernas höljen och atomerna. Genom fysiska atomens fördjupning flödar den vitaliserande kraften utifrån. Varje atom är både positiv och negativ: den är mottagande eller negativ vad avser den inflödande kraften och givande eller positiv vad avser dess egen utstrålning och påverkan på omgivningen.

[8]Motsvarande kan sägas om hela solsystemet i dess förhållande till sin kosmiska omgivning. Kraft flödar in i solsystemet från tre källor genom tre kanaler: solen Sirius, Plejaderna och Karlavagnen. Dessa tre källor utstrålar var och en sitt eget slags energi. Plejadernas strålningsenergi är den negativa motsvarigheten till solsystemiska tredje departementets energi.

[9]Separationen kan också kallas den repellerande, drivkraften den inre, friktionen den omgivningen påverkande och absorptionen den mottagande eller attraherande effekten.

3.3 Rotationsrörelsens egenskaper

[1]Varje roterande materieklot kännetecknas av de tre egenskaperna tröghet, rörlighet och rytm.

[2]*Tröghet* utmärker varje klot i manifestationens begynnelse, antingen det handlar om solsystemets, sjuklotets, höljets eller atomens begynnelse. Detta gäller alltså alla former inom solsystemet.

[3]Det är viktigt att klart förstå att de tre nämnda egenskaperna är materiens och inte medvetenhetens egenskaper. Tröghet är resultat av brist på aktivitet och materieenergiernas relativa grad av stillhet. Under obskuration eller pralaya är dessa energier visserligen latenta och saknar den stimulans som kommer av atomernas och molekylernas sam-

mansättning till former och till följd därav även formernas inbördes växelverkan. Där det finns form och repulsionens och attraktionens lagar är i kraft och därför strålning möjliggjorts, där finns också stimulans, utgående verkan och en gradvis skeende acceleration, vilken med tiden, inifrån kloten eller atomerna själva, genom rotationsrörelsen alstrar nästa egenskap: rörlighet.

[4]*Rörlighet*. Materiens inneboende energi åstadkommer rotationsrörelse. Med tiden alstrar denna rörelse strålning. Materiens strålning, resultat av dess tvåfaldiga energi, övar med nödvändighet en verkan på andra atomer eller klot i omgivningen (antingen denna är kosmos, solsystemet eller ett mänskligt hölje), och denna växelverkan orsakar repulsion eller attraktion allt enligt atomens eller klotets polaritet. Med tiden leder detta till formens sammanhållning. Klot, höljen, aggregat av atomer och molekyler uppstår och består i längre eller kortare cykler, tills den tredje egenskapen – rytmen – bestämt gör sig gällande.

[5]*Rytmen* visar att formen har nått en fullkomlig balans eller jämvikt. Denna alstrar då vissa bestämda effekter, vilka för människans begränsade tänkande kan förefalla motsägelsefulla: formupplösning, frigörelse av det väsen som formen begränsat, åtskillnad mellan lägre och högre materia, cykelns slut, obskurationens inträde och manifestationens slut, (väsendets =) monadens återgång till högre värld och den differentierade materiens upplösning i högre materia, tidens och rummets upphörande i lägre världar, de tre grundrörelsernas förening och syntes.

[6]När rytm- eller jämviktspunkten nåtts i en form eller ett hölje, frigöres den inneboende evolutionsmonaden, lämnar den omgivning som tjänat den att vinna erfarenhet, och kan övergå till högre värld. Formen eller höljet upplöses då automatiskt.

3.4 Rotationsrörelsen och symbolismen

[1]Varje roterande materieklot kan beskrivas med samma allmänna symboler som används för beskrivning av evolutionen.

[2]1. *Blotta cirkeln* står för ett klot av odifferentierad materia, ett solsystem, ett 49-klot av kosmisk etermateria (43–46) eller ett mänskligt eterhölje (49:1-4) i första tiden av manifestation. Motsvarande gäller cellen och atomen.

[3]2. *Cirkeln med punkten i mitten*. Denna betyder alstring av energi i materien, klotets första rörelse, driven av den inneboende energin, in i ett annat klots inflytelsesfär. Detta åstadkommer den första utstrålningen, första attraktionen och repulsionen, och leder därmed till nästa stadium:

[4]3. *Tudelade cirkeln*. Denna anger att den aktiva rotationen börjat,

varigenom den positiva punkten i mitten sträckt ut sitt inflytande till klotets periferi. Därunder får klotet kontakt med andra i dess omgivning, mottar strålning från dem. Vid ena polen bildas den fördjupning som markerar inflödet av kraft.

[5]Denna redogörelse för symbolers uttydning avser endast materieaspekten, kloten och höljena i och för sig själva såsom materieformer, inte medvetenhetsaspekten eller de i höljena inneboende evolutionsmonaderna. Vad gäller rörelseaspekten avses endast materiens (höljenas) egen inneboende energi, inte de inneboende evolutionsmonadernas aktiva energi (vilja). LA: Tudelningen anger också sekundärmateria, elementalmateria, höljet betraktat i och för sig självt såsom elemental.

[6]4. LA: *Fyrdelade cirkeln* anger målet för materiens utveckling: att bli kvartärmateria, evolutionsmateria med möjlighet till självmedvetenhet. I människans höljen är det endast kausalhöljets fyrdelade centrum, som nått detta mål, ty det består av självmedvetna devamonader. Det är tillvarons mening att all materia skall genomgå dessa fyra stadier: 1) primärmateria (involveringsmateria, rotationsmateria utan möjlighet till medvetenhet och utan förmåga att bilda former, aggregat, höljen), 2) sekundärmateria (involutionsmateria, elementalmateria med endast passiv medvetenhet), 3) tertiärmateria (evolutionsmateria med självaktiv medvetenhet men utan självmedvetenhet, såsom triadatomer och -molekyler), 4) kvartärmateria (evolutionsmonader). DVS 2.41.3; L2 2.11.2-6

[7]5. LA: *Hakkorset* anger att klotet eller höljet är en fulländad materiell organisation, som nått sin fulla energiutveckling, så att inneboende evolutionsmonaderna eller kollektivväsendet kan övergå till högre värld eller rike.

3.5 Rörelsen och centren

[1]Om höljescentren har skrivits mycket som väckt de okunnigas nyfikenhet och frestat många att fuska i sådant som inte angår dem. Här skall inte ges någon sådan information, som möjliggör för någon att vitalisera och aktivera dessa centra. Detta är menat såsom en varning. Katastrof väntar den som väcker dessa centra med icke lagenliga metoder och experimenterar med dem utan att äga den erforderliga kunskapen. Allvarliga fysiska och psykiska skador eller död kan drabba honom. I stället skall människan leva ett altruistiskt liv av tjänande och ägna sig åt en disciplin, varmed hon förfinar, renar, förvandlar och får kontroll över sina höljen. Hon skall utveckla sin medvetenhet, utrusta sitt mentalhölje, bygga kausalhöljet med goda gärningar och goda tankar. När hon gjort detta och både höjt och stadgat höljenas vibrationer, skall hon finna att centren samtidigt utvecklats och höjt sin vibra-

tionsförmåga på önskvärt sätt. När hon gjort detta, har hon också förberett sig rätt för initiation.

[2]Allt som här skall meddelas är avsett att klargöra centrens lagenliga funktion, deras inbördes påverkan och de verkningar som erhålls vid deras rätta utveckling. Ämnet förblir svårfattligt för människan, tills hon förvärvat högre objektiv medvetenhet (eterisk, emotional, mental och kausal) och själv kan sanna vad som sagts om centren.

3.6 Centrens natur

[1]I det följande avhandlas endast de centra som har betydelse för människans medvetenhetsutveckling

[2]Det avsedda målet för mänsklighetens evolution i vårt sjuklot är att monaderna förvärvar 45-medvetenhet, blir 45-jag. Det beräknas att vid mitten av nästa eon, den femte, sextio procent av mänskligheten förvärvat subjektiv och objektiv kausalmedvetenhet, blivit kausaljag. Därmed återstår 46- och 45-medvetenhetens erövring, för vilken sjätte och sjunde eonerna avsatts. I vårt solsystem är de två sista rotraserna, kloten och eonerna alltid syntetiska, är avsedda att samla och syntetisera det som förvärvats i de fem första. Så till exempel kommer femte rotrasens sjätte och sjunde underraser att syntetisera de fem första underrasernas förvärv. På motsvarande sätt är världarna 43 och 44 syntetiserande i solsystemet. Värld 43 är solsystemregeringens syntetiserande värld, varifrån den inför monaderna i kosmiska expansionen. Värld 44 är tredjejagens syntetiserande värld, vari de bearbetar till syntes essensen av vad de erfarit i lägre världar.

[3]Följande av centren i människans eterhölje har direkta samband med de olika medvetenhetsslagen: bascentret 49, solarplexuscentret 48, hjärtcentret 46, strupcentret 47:4-7, panncentret 47:1-3, hjässcentret 45.

[4]Människans höljescentra är i sista hand förbundna med tredjetriaden. De avser främst viljeaspekten, odödligheten och livsviljan. De har inte så mycket att göra med materieaspekten som med kraftaspekten. Motsvarigheterna i makrokosmos är de krafter som sätter materien i rotationsrörelse och så frambringar planeter och solsystem.

[5]Dessa krafter har sitt ursprung i värld 32 och nerdimensioneras därifrån till 36–42 och 46. I värld 46 finner de utlopp i 49 stora centra, sju i varje 49-klot, för att slutligen speglas eller återges i 47–49 och 49:4. LA: De sju stora 46-centren i vårt 49-klot ingår som lägsta ”ashramer” i vår planethierarkis sju departement. När människan blir 46-jag, ingår hon såsom del i något av dessa sju.

[6]Centren är formade av kraftströmmar, som utgår från andratriaden, vilken överfört dem från tredjetriaden. Därmed förklaras hur det kom-

mer sig att centren vitaliseras och aktiveras naturligt och lagenligt, allteftersom monaden blir medveten i andratriaden och med denna kontrollerar förstatriaden och senare i ännu högre grad, när monaden blir medveten i tredjetriaden och med denna kontrollerar andratriaden.

[7]Fyra av de nyss nämnda av eterhöljets centra är viktigare: hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren. Dessa har med högre medvetenhet att göra (mental och högre). Övriga har betydelse främst för det fysiska och det emotionala. Strupcentret syntetiserar hela förstajagets medvetenhet (47:4–49:7) och har ett avgjort samband med världarna 45–47, samtidigt som solarplexus-, strup- och bascentren har förbindelse med hjärt-, pann- och hjässcentren. Också bascentret är ett syntetiserande centrum: det syntetiserar idémentaliten (kundalini) och prana och senare dessa även med kausal-mental energi och energi från tredjetriaden.

[8]Centren är inte av grovfysisk materia utan lägst av fysisk etermateria och kan ses på angivna ställen av dem som äger motsvarande objektiv medvetenhet.

[9]Följande beskrivning överensstämmer med den C.W. Leadbeater gjort: 1) Bascentret, fyra petaler i form av ett kors, orange till färgen. 2) Solarplexuscentret, tio petaler, färgen rosa med nyans av grönt. 3) Hjärtcentret, tolv petaler, guldglänsade. 4) Strupcentret, sexton petaler, färgen övervägande blå med inslag av silver. 5) Panncentret, 96 petaler, halva centret rosa och gult, andra halvan blå och purpurfärgad. 6) Hjässcentret: tolv större petaler i mitten omgivna av 960 mindre, mitten vit och gyllene. Tillsammans har pann- och hjässcentren 1068 eller 3 x 356 petaler. Alla här angivna tal har esoterisk betydelse.

[10]Hjässcentret syntetiserar de sex lägre centrens medvetenheter och energier. LA: De sju centren indelas i antingen tre högre och fyra lägre eller fyra högre och tre lägre, beroende på om panncentret räknas såsom en underavdelning av hjässcentret eller såsom självständigt centrum och om mjältcentret räknas med eller inte.

[11]Tre större centra i huvudet av fysisk betydelse är även altamajorcentret, hypofysen och tallkottkörteln. Till dessa tre är fyra mindre centra i huvudet knutna. Dessa fyra uppgår med tiden i altamajorcentret. Det finns ett nära samband mellan altamajorcentret och strupcentret, hypofysen och hjärtcentret, tallkottkörteln och hjäss- och panncentren.

[12]Eterhöljets viktigare centra vitaliseras på enda rätta sättet genom att den syntetiserande energin ur bascentret genomgår dem i rätt ordning, vilket betyder att energin under denna process genomlöper centren i bestämda geometriska mönster. Varje sådant mönster omfattar tre

centra och bildar därigenom en energitriangel. (LA: Ibland omfattar den fler än tre centra, nämligen när ett antal underordnade centra syntetiseras i sitt överordnade.) Det är dessutom viktigt att energierna genomlöper triangelns tre centra i den för individen ifråga rätta ordningen, vilken är bestämd av hans departementstillhörighet (stråle).

[13]Följande viktigare energitrianglar bildas under individens evolution i människoriket: 1) emotionaljag: bascentret, solarplexuscentret och hjärtcentret; 2) mentaljag: bascentret, hjärtcentret och strupcentret; 3) mentaljag med begynnande kausal medvetenhet: hjärtcentret, strupcentret och fem centra i huvudet (altamajorcentret och dess fyra underordnade centra); 4) kausaljag: hjärtcentret, strupcentret och sju centra i huvudet (LA: tallkottkörteln, hypofysen, altamajorcentret och dess fyra underordnade centra); 5) fulländat kausaljag med essential medvetenhet (46:5-7): hjärtcentret, sju centra i huvudet, panncentret och hjässcentret.

[14]Att var och en av dessa energitrianglar träder i funktion på ett visst stadium av människans medvetenhetsutveckling, betyder inte att triangeln då är ensam i sin verksamhet. Så snart energin är fritt farbar i de kanaler som förenar tre centra till en triangel, aktiveras denna och är sedan fortsatt aktiv, även om någon annan triangel för tillfället är den aktivaste.

[15]Ett centrums olika utvecklingsstadier kan anges med de tidigare beskrivna symbolerna.

[16]1. *Blotta cirkeln* anger det stadium, där centret är endast en tefatsliknande fördjupning i eterhöljet. På detta lägsta stadium har det blott en svag energiutstrålning och en mycket långsam rotation. Stadiet motsvarar tredje eller lemuriska rotrasens första underraser, dem före mänskliga intelligensens uppväckande genom flammans herrars ingripande.

[17]2. *Cirkeln med punkten i mitten* anger att centret har energiutstrålning ur fördjupningens mitt och roterar snabbare. Stadiet motsvarar tredje rotrasens senare underraser.

[18]3. *Tudelade cirkeln* anger ett stadium av starkare och klarare utstrålning ur mitten och mycket hastigare rotation. Stadiet motsvarar fjärde eller atlantiska rotrasen.

[19]4. *Fyrdelade cirkeln* anger ett stadium, där centret är ytterligt aktivt och rotationen ännu mycket hastigare. På detta stadium har människan utvecklats mera mentalt. Stadiet motsvarar femte eller ariska rotrasen och, i en större skala, femte eonen. Symboliskt avses också aspirantskapet.

[20]5. *Hakkorset* anger det stadium, där det inre roterande korset börjar vrida sig i tre dimensioner, så att centret mera kan liknas vid ett klot än

ett hjul. Stadiet motsvarar sjätte rotrasen, sjätte eonen och lärjungaskapet.

3.7 Centren och departementen

[1]Det närmast följande är ett ämne, som för förståelse kräver mycken eftertanke och bruket av två förmågor: vidgandet av de mentala begreppen och byggandet av antahkarana. Antahkarana är den bro mellan det mentala och det kausala som alla de måste bygga som söker fungera i (LA: det embryoniska, först av 46:7-materia byggda) essentialhöljet. Detta förutsätter användning av såväl emotionala skapande fantasin (visualiseringen) som mentala urskillningen.

[2]Alla lärare, som antagit lärjungar för undervisning och insats för tjänande i världen, tillämpar metoden att ge några få fakta i taget och sedan överlämna till lärjungen att draga sina egna slutsatser. Lärjungen utvecklar härunder urskillning, vilken är den viktigaste metod, varmed monaden verkar sin frigörelse från lägre höljens begränsande medvetenhet och betraktelsesätt.

[3]Icke många uppgifter kan här lämnas, emedan en fylligare framställning av ämnet skulle ge dem kunskap som sannolikt skulle missbruka denna.

[4]Höljescentrens utveckling är en långvarig process, som genomlöper bestämda cykler allt efter monadens tredjetriads departementstillhörighet (stråle).

[5]Monadens självmedvetna tillvaro i solsystemet kan indelas i tre större skeden, varunder monaden särskilt står under respektive förstatriadens, andratriadens och tredjetriadens departements inflytande. LA: Detta är detsamma som förstajagets, andrajagets och tredjejagets utvecklingsstadier. De sju departementsenergierna ifråga är de sju 49-klotens planetregeringars energier. Var och en av de sju planetregeringarna representerar ett solsystemiskt departement.

[6]*Första skedet* är det vida längsta och omfattar de många tusen inkarnationer, varunder förstajagets mentalmedvetenhet utvecklas och alltmer förmår styra emotionalmedvetenheten genom fysiska hjärnan. I solsystemisk skala motsvarar det första solsystemets period. Allteftersom intelligensen alltmer aktiveras, kan människans höljen göras till mer ändamålsenliga redskap för det potentiella andrajagets utveckling. Under detta skede aktiveras de två första krafttrianglarna, som beskrevs i 3.6.13 ovan. DVS 2.49.3

[7]*Andra skedet*, varunder andratriadens departement härskar, är mycket kortare än första skedet. I människans evolution motsvarar det aktiveringen av tredje och fjärde krafttrianglarna. Under detta skede

sätter människan in sina krafter på medvetenhetsevolutionens sida, disciplinerar sitt liv, blir aspirant, antas till lärjunge och genomgår de tre första initiationerna (LA: hon aktiverar medvetenheten i kausala 47:3 och 47:2 och essentiala 46:5-7). Så länge medvetenheten i förstatriaden dominerar, uttrycker sig människan huvudsakligen med energier av departementen 3–7, begynnande med 4–7 och avslutande med 3:e. Om 3:e inte är hennes andratriaddepartement, övergår hon sedan till något underdepartement av det egna (1:a eller 2:a) departementet.

[8]Andratriadens departement är inte nödvändigtvis något av de tre större (1–3), utan kan vara något av de sju. Tredjetriadens departement är dock alltid något av de tre större. I vårt nuvarande solsystem, där det emotionala (48) och essentiala (46) förhärskar, tillhör flertalet människors tredjetriader andra departementet.

[9]Att andrajag (46-jag och 45-jag) kan tillhöra något av alla sju departementen beror på två faktorer:

[10]1. Vart och ett av de tre större departementen har sina sju underdepartement motsvarande de sju huvuddepartementen.

[11]2. Många andrajag övergår från ett departement till ett annat, allteftersom behov därav uppstår och arbetet så kräver. När detta sker, föranleder det en omorganisation inom planethierarkin.

[12]Också när ett andra- eller tredjejag lämnar planethierarkin för att arbeta annorstädes, nödvändiggör detta ofta en fullständig omorganisation och antagning av nya medlemmar till planethierarkin (HTL: sju nya invigda). Ifråga om departementen handlar det om monadernas evolution inte enbart i vår planet utan i hela solsystemet, där vår Jord innehar en visserligen nödvändig men likväl blygsam ställning (HTL: Tellus är snarare ”slaskhinken”, ”helvetet”).

[13]Andratriadens departement är en direkt spegling av tredjetriadens och är beroende av den enhet i andratriaden (45:4, 46:1 eller 47:1) som monaden för tillfället har lättast för att använda. Detta måste så förstås att detta departement har sitt kraftcentrum än i 45:4, än i 46:1 eller 47:1. Andrajaget är därför i sitt tillfälliga uttryck avgjort antingen superessentialt, essentialt eller kausalt. Vart och ett av dessa tre speglar i sin tur alla tre, så att det finns sammanlagt nio uttrycksmöjligheter för monaden i andratriaden: 45-45, 45-46, 45-47, 46-45, 46-46, 46-47, 47-45, 47-46, 47-47. Detta innebär att vart och ett av de tre större departementen i samband med andrajaget kan delas i tre delar, ett föga beaktat faktum.

[14]*Tredje skedet*, varunder tredjetriadens departement gör sig gällande i eterhöljet, är det vida kortaste. Detta har i människoevolutionens skala sin motsvarighet i femte triangelns aktivering. Det är det skede, var-

under monaden frigör sig från involveringen i solsystemisk (43–49) materia och är därför visserligen det kortaste nedifrån sett men ovanifrån sett förhållandevis bestående. Det omfattar nämligen återstoden av tiden i solsystemet.

[15]Av de fem tidigare avhandlade krafttrianglarna är det alltså två som aktiveras genom förstatriaden, två genom andratriaden och en, den syntetiserande, genom tredjetriaden.

[16]De båda genom förstatriaden aktiverade trianglarna aktiveras fullt ut av tredjetriadens departementsenergi. De båda genom andratriaden aktiverade trianglarna är till stor del beroende av tredjetriadenergins spegling i förstatriaden. Dessa, de tredje och fjärde trianglarna, markerar mittpunkten, liksom kausalhöljet, när det väl utbyggts och aktiverats, är överföraren av energier mellan det högre och det lägre.

[17]Triaderna är inneslutna inom kausalhöljet. Detta relativt permanenta hölje utbyggs, expanderas och göres till en central mottagar- och sändarstation framför allt genom direkt inverkan av inkarnationshöljens centra. (LA: Utgående från eterhöljets centra. HTL: Eterhöljet och kausalhöljet organiseras samtidigt.) Liksom viljans kraft byggde solsystemet, så bygger samma kraft hos människan kausalhöljet. Det är frukten av förvandlat begär, som är enhetsenergi, enhetsvilja (46). Genom 46-viljans förening med materien bygges kausalhöljet. Centren i människans höljen är speglingar av högre höljens centra (LA: kausalhöljets och det embryoniska 46-höljets centra).

[18]Vad som gäller för människan gäller analogt för planetariska och solsystemiska kollektivväsen: aktiveringen av dessas medvetenhet sker genom krafttrianglar, vilka dock inte kan anges exoteriskt. Några upplysningar kan emellertid lämnas.

[19]*Planetväsendena*. Varje planetväsen (planetregering) är ett centrum för en av de sju departementens energier. Planetväsendet rymmer i sin tur sju mindre kraftcentra (planethierarkin med dess sju departement). Varje medlem av planethierarkin är tillsammans med sina lärjungar ett centrum (en ashram) för mottagande och utsändande av kraft. Planethierarkins centra är centra av kosmisk etermateria och för kosmisk eterenergi (43–46). Liksom centren i människans eterhölje bildar olika krafttrianglar, bildar dessa kosmiska eteriska centra sina krafttrianglar. Liksom människans etercentra vitaliseras av idémentalit, så gäller detta även dessa kosmiska eteriska centra. Båda slagens centra måste idémentaliten genomfara i rätt ordning för att de önskade resultaten skall erhållas.

[20]I vår planethierarki bildas en krafttriangel mellan de tre viktigaste centren – de tre 43-jag som är dess tre chefer: manun, bodhisattvan och

mahachohanen samt dessas närmaste medarbetare och lärjungar. Denna triangel har ännu inte nått sin fulla kraftutveckling.

[21]En annan krafttriangel inom vårt planetväsen är den som bildats av de sju kumaraerna – de fyra exoteriska, som motsvarar de fyra mindre centren i huvudet, och de tre esoteriska, som motsvarar de tre större centren i huvudet. E 9.6.5

[22]Jordens, Mars' och Merkurius' planetväsen bildar en krafttriangel. En analogi med människan ligger däri att eterhöljets bascentrum har ett nära samband med Merkurius. Merkurius framvisar idémentalit (kundalini) i intelligent verksamhet, medan Mars har den endast såsom potential.

[23]*Solsystemet*. De sju planetväsendena bildar de sju centren i solhärskarens kosmiska eterhölje. De står i samma slags förhållande till solhärskaren som planethierarkins sju departement till planethärskaren. Solsystemisk idémentalit vitaliserar dessa centra, och på nuvarande utvecklingsstadium är vissa av centren närmare förbundna med varandra än med andra. Liksom i vårt sjuklot de tre lägsta kloten – Jorden, ”Mars” och ”Merkurius” (LA: kallade ”eteriska”, eftersom de är de enda i sjuklotet som har etervärld. Beträffande de symboliska namnen ”Mars” och ”Merkurius” hänvisas till KOV 3.4.17 och DVS 2.44.7) – bildar en sällsynt viktig triangel, så bildar Venus', Jordens och Saturnus' 49-klot en triangel, som för närvarande vitaliseras med idémentalit, så att deras ingående centra ökar sin vibrationskapacitet. Venus' 49-klot är solhärskarens hjärtcentrum och Saturnus' 49-klot är hans strupcentrum.

[24]Allteftersom evolutionen fortskrider, blir andra centra starkare i sin vibrationskapacitet och därför mera framträdande, men de två nyssnämnda centren är för närvarande de viktigaste. Tillsammans med den tidigare nämnda mindre triangeln i vårt sjuklot bildar dessa två brännpunkten för energi vad vår planet Jorden anbelangar.

[25]*Kosmos*. Vårt solsystem bildar tillsammans med Plejaderna och en av Karlavagnens stjärnor en kosmisk triangel eller en konfiguration av centra inom vårt sjusolsystem. Karlavagnens sju stjärnor är hos sjusolhärskaren motsvarigheterna till de sju eteriska centren i människans huvud. Två andra solsystem förbundna med vårt solsystem och med Plejaderna bildar en lägre fyrfald, som med tiden syntetiseras i Karlavagnens sju stjärnor ungefär som hos människan efter fjärde initiationen bas-, solarplexus-, hjärt- och strupcentren syntetiseras i huvudets sju centra.

[26]De sju centren i huvudet finner sitt yttersta uttryck i det härliga tvåfaldiga centrum som ligger ovanför hjässan och omger denna. På

motsvarande sätt finns bortom de nämnda stjärnsystemen ytterligare ett kosmiskt centrum. Detta centrums namn är en av sjunde initiationens hemligheter. Fler kosmiska motsvarigheter till människans centra kan ännu inte delges och har för övrigt ingen omedelbar betydelse för människans medvetenhetsutveckling.

3.8 Centren och idémentaliten

[1]Som tidigare sagts, är det icke möjligt att delge mycket om idémentaliten, även kallad kundalini och ormelden. Det kan dock vara av värde att i korthet sammanfatta det hittills sagda:

[2]Idémentaliten ligger i bascentret och har hos normalindividen till uppgift att vitalisera eterhöljet.

[3]Idémentaliten i eterhöljet ingår tre gånger förening med andra energier under människans evolution, nämligen 1) med pranan i ett centrum mellan skulderbladen, 2) med mentalenergin i strupcentret och 3) med 45-energin i den punkt, där den förenade idémentalit-prana-mentalenergin utgår ur hjässcentret.

[4]Var och en av de tre kanalerna har till uppgift att förena de tre nämnda energierna. Energierna cirkulerar, och när eterhöljets alla större centra är fullt aktiverade, är också alla energitrianglar i funktion.

[5]När idémentaliten har förenats med pranan, blir centren tredimensionala i sin aktivitet. När den förenade idémentalit- och pranaenergin förenats med mentalenergin, blir centren fyrdimensionala. När den förenade idémentalit-prana-mentalenergin förenas med superessential-energin, blir centren sexdimensionala.

[6]Allteftersom energin stiger i de tre centralkanalerna, stegras aktiviteten icke endast hos centren utan hos varenda atom i eter-, emotional- och mentalhöljena. Denna aktivitetsstegring verkar dels så att grövre och otjänlig materia kastas ut ur höljena, dels så att materia, som svarar mot höljenas numera högre frekvens, attraheras till och införlivas med höljena.

[7]På eterhöljets atomhinna har idémentaliten en renande inverkan, som förstärks, allteftersom idémentalitens aktivering intensifieras. Sedan idémentaliten och pranan har börjat förenas med mentalenergin, upplöses atomhinnan efterhand. Denna process är normalt slutförd, när individen blivit ett fulländat kausaljag. Han bör då även ha uppnått medvetenhetskontinuitet mellan sömn och vaka liksom genom alla inkarnationerna. Undantag från denna regel förekommer i deras fall som frivilligt och för bestämda syften (åtagna uppdrag) avstått från att upplösa atomhinnan, en process som kan hejdas med en bestämd viljeakt.

3.9 Centren och sinnena, de normala och de övernormala

[1]Innan centrens samband med sinnena avhandlas, lämnas några fakta om dessa sinnen.

[2]Sinnena kan definieras såsom de organ, varmed människan blir varse sin omgivning. Ordet ”organ” är måhända olämpligt, då det leder tanken till något organiskt eller grovfysiskt, men ”redskap” är riktigt. Sinnena är alltså de redskap, varmed människan undersöker verkligheten i fysiska världen; de redskap, varmed hon köper erfarenhet, upptäcker det hon vill veta, blir medveten och vidgar sin medvetenhet. Också djuren har dessa fem sinnen men saknar samordningsförmågan, tankeförmågan, och självmedvetandet är hos dem outvecklat, varför sinnena i djurriket är en kollektiv förmåga och visar sig såsom artinstinkt.

[3]HTLs kommentar: Förmågan att uppfatta alla i en materia möjliga vibrationer förutsätter motsvarande eteriska centras vitalisering.

[4]Hos människan däremot är sinnena hennes individuella tillgångar och visar sig såsom: 1) insikt om självmedvetenhet, 2) förmågan att hävda den egna individualiteten, 3) ett värdefullt redskap för självmedveten utveckling, 4) en källa till kunskap och 5) den förvandlande förmåga som brukas mot slutet av tillvaron i människoriket.

[5]Sinnena är som bekant fem till antalet och utvecklades i denna ordning: hörsel, känsel, syn, smak och lukt.

[6]HTLs kommentar: Sinnena: genom organismens beskaffenhet framtvungen differentiering av medvetandets möjlighet att uppfatta samtliga slag av vibrationer.

[7]Vart och ett av dessa fem sinnen har ett bestämt samband med någon av världarna 45–49 och har även sin motsvarighet i alla dessa fem världar: hörseln har samband med värld 49, känseln med 48, synen med 47, smaken med 46 och lukten med värld 45.

[8]I de två lägsta världarna, fysiska världen och emotionalvärlden, sker människans medvetenhetsutveckling i de fyra högre molekylarslagen och i atomslaget (49:1-5 och 48:1-5). Medvetenheten i de två lägsta molekylarslagen (49:6,7 och 48:6,7) hör till djurriket och skall människan ha övervunnit. En analogi till detta erbjuder förhållandet mellan denna klotperiods två första rotraser, som inte var avgjort mänskliga, och de fem följande, som verkligen är det. I mentalvärlden hör de fem lägre molekylarslagens medvetenheter (47:3-7) till dem som måste erövras under den rent mänskliga evolutionen. När jagmedvetenheten väl centrats i 47:3, det lägsta kausala, vidtar arbetet med att syntetisera de fem lägre medvetenhetsslagen (47:3-7) i 47:2- och senare i 47:1-

medvetenheten. I planetväsendenas evolution föreligger ett analogt förhållande: i världarna 45–49 inhämtas erfarenheterna, och i världarna 43 och 44 göres synteserna.

[9]I molekylar- och atomslagen i världarna 49–45 utvecklas sinnen enligt följande sammanställning: 49:5 hörsel, 49:4 känsel, 49:3 syn, 49:2 smak, 49:1 lukt; 48:5 klärådiens, 48:4 psykometri, 48:3 klärvoajans, 48:2 fantasi, 48:1 emotional idealism; 47:7 högre klärådiens, 47:6 planetarisk psykometri, 47:5 högre klärvoajans, 47:4 urskillning, 47:3 högre urskillning, 47:2 gensvar på gruppvibrationer, 47:1 högre telepati; 46:7 förståelse, 46:6 helande, 46:5 andlig vision, 46:4 intuition, 46:3 idealism; 45:7 sällhet, 45:6 aktivt tjänande, 45:5 insikt, 45:4 fulländning, 45:3 allvetande.

[10]Härnäst följer en utförligare genomgång av de fem sinnena.

[11]1. *Hörseln* är det första sinne som utvecklas. Detta är ändamålsenligt, eftersom ljudet (LA: vibrationer) är det första som framkommer i manifestationen och ljudet därför nödvändigtvis är det första som människan förnimmer i fysiska världen, den grövsta manifestationens värld och den värld, där ljudet har de mest framträdande verkningarna, såsom (skapande =) formbildande faktor betraktat. Fysiska världen är framför allt hörandets värld, och i denna värld har människan nått objektiv förståelse av vibrationers verkan. Ljudvibrationer driver olika slags materia att intaga sitt bestämda rum, att bilda sina bestämda former.

[12]I fysiska världen finner individen sin egen ton. I emotionalvärlden igenkänner han en annan individ på dennes emotionala ton. I mentalvärlden börjar han finna sin grupp genom den mentala ton denna utsänder. I värld 46 börjar han finna sitt planetväsens ton. I värld 45 börjar han i sin egen medvetenhet förnimma solväsendets ton.

[13]”Klärådiens” kallas hörseln i emotionalvärlden, förmågan att höra de ljud som förekommer i denna värld. Det är en förmåga, som ägs av hela emotionalhöljet, icke endast av särskilda organ, såsom är fallet med organismens öron. Också är organiska öronens hörsel begränsad till ett smalt frekvensband, så att många slags både ringare och mäktigare ljud går fysiska människan förbi. Allteftersom evolutionen fortskrider och den inre hörseln utvecklas, kommer människan att kunna uppfatta dessa andra fysiska ljud och även de emotionala ljuden. Nuvarande normalindividen är inte mogen för denna finare hörsel. Om han exempelvis förmådde uppfatta naturens egen ton (helheten av alla de toner som avges av materieformerna i 49:5-7), skulle organismen fullständigt upplösas. Först när hörseln i 47–49 fulländats, är också fysiska hörseln fullt utvecklad

[14]Hörseln i mentalvärlden är en utvidgning av förmågan att differentiera ljud eller vibrationer, så att den innefattar också denna värld. Den handlar om de vibrationer som formerna avger, inte om de vibrationer som medvetandet avger och som uppfattas såsom telepati. Att noga hålla dessa två olika förmågor isär är viktigt. Telepatin är meddelelse utan ord, hörselns syntes i de tre lägre världarna (47–49), mera vidsträckt brukad först av monaden i kausalvärlden.

[15]I essentialvärlden, värld 46, är hörseln den syntetiserande förmåga som kallas telepati och visar sig såsom fullständig förståelse, ty den innefattar kännedom och igenkännande av de toner som såväl individer som grupper avger. I gruppens ton ligger nyckeln till dess fullständiga enhet. Det är på kännedomen om denna ton, som de invigdas makt bygger.

[16]I superessentialvärlden, värld 45, uppfattas denna fulländade hörsel såsom sällhet. Ljudet (vibrationen) är tillvarons grund, de varandes sätt att vara till. Ljudet är den slutgiltiga förenaren. Ljudet uppfattas därför såsom orsaken till det som är, såsom evolutionens metod och därför såsom sällhet.

[17]2. *Känseln*. Känselsinnet har en särskilt stor betydelse i detta, det andra solsystemet, där emotional- och essentialmedvetenheten dominerar. När varje sinne nått en viss grad av utveckling, begynner det syntetiseras med de övriga, så att det blir nästan omöjligt att veta var det ena sinnet börjar och det andra slutar. Genom intelligensens syntetiserande inverkan blir känseln förmågan att igenkänna genom kontakt eller beröring, en förmåga som yttrar sig på tre sätt: såsom igenkännande, minne och föregripande. Vart och ett av de fem sinnena utvecklar i samband med intelligensen en förmåga att uppfatta det förflutna, det närvarande och framtiden. När en människa är mycket högt utvecklad, har hon därför överskridit tidens begränsning, såsom denna framträder i de tre lägsta världarna, 47–49, och kan då betrakta skeendet i dessa världar ur det eviga nuets synvinkel. Hon har då överskridit sinnenas begränsning genom sin fulla aktiva medvetenhet. Då vet hon utan att längre behöva (LA: de lägre) sinnenas vägledning till kunskapen. Men på vägen till detta stadium och i de tre lägsta världarna använder monaden varje sinne i varje värld för att skaffa sig kunskap om någon sida av denna värld, och med intelligensens hjälp kan monaden sedan rätta till sitt förhållande till denna verklighet.

[18]Hörseln ger monaden en uppfattning om riktning och möjliggör för den att bestämma sitt läge. Känseln ger monaden en uppfattning om kvantitet. Synen ger monaden en uppfattning om proportioner och möjliggör för den att reglera egna rörelser i förhållande till andras.

Smaken ger monaden en uppfattning om värde och möjliggör för den att bestämma vad som synes vara bäst. Lukten ger monaden en uppfattning om inneboende kvalitet och möjliggör för den att bestämma vad som överensstämmer med den egna kvaliteten eller det egna väsendet.

[19]Sinnenas ändamål är att möjliggöra för monaden att skilja mellan det mer och det mindre verkliga. HTL: Det eviga valet mellan det mer och det mindre väsentliga.

[20]I sinnenas utveckling är hörseln detta första oklara något, som väcker det tydligt blinda jagets uppmärksamhet på en annan vibration, något som uppstått utanför jaget och det yttres (yttervärldens) begrepp. När ljudet först registreras av medvetenheten, blir denna som först varse det yttre. Men allt som den slumrande medvetenheten förnimmer (med enbart hörseln) är att det finns något för den själv yttre och riktningen till detta. Med tiden framkallar denna förnimmelse ett annat sinne, känseln. Attraktionslagen verkar, medvetandet rör sig sakta utåt mot det hörda, och när detta icke-jag beröres, kontaktas, uppstår känsel. Beröringen förmedlar till den trevande medvetenheten en uppfattning av storlek, ytstruktur och ytskillnader. Så vidgas sakta monadens uppfattning. Den hör och känner men vet ännu inte tillräckligt för att uppfatta samband och benämna. När monaden förmår benämna, har den tagit ett stort steg framåt.

[21]De äldsta kosmiska symbolerna kan tillämpas också på sinnenas utveckling. Cirkeln med punkten i mitten anger medvetenheten och omvärlden, icke-jaget, på det stadium, där endast ljudet är beskrivande. Den tudelade cirkeln anger medvetenheten såsom varse omvärlden genom två sinnen: hörseln och känseln.

[22]Synen, tredje sinnet, är det som tydligt sammanhänger med förmågan att förbinda begrepp med varandra, uppfatta deras inbördes förhållanden. Synens utveckling sammanfaller både i tiden och till funktionen med intelligensens ankomst. Synen kom i denna klotperiod med tredje rotrasen, och i denna tredje rotras uppstod även intelligensen. Därmed kunde jaget och icke-jaget, omvärlden, både hållas isär och samordnas. HTLs kommentar: hörsel och syn kontakt med vibrationer, känsel kontakt med materien.

[23]Dessa tre större eller viktigare sinnen är särskilt förbundna med solsystemregeringens tre departement: hörseln med tredje, känseln med andra och synen med första departementet. Första departementet lyder syntesens lag, och synen är det sinne som syntetiserar dessa tre större sinnen.

[24]Smak och lukt kan kallas mindre sinnen, ty de är nära förbundna

med och i praktiken underordnade det viktiga känselsinnet. Sambandet mellan känselsinnet, andra sinnet, och vårt solsystem, det andra i ordningen, skall noga begrundas. Det är värdefullt att studera fysiska känselsinnets utvidgning till bruk i högre världar. Det är den förmåga som möjliggör att nå in till väsendet genom riktig uppfattning av det skymmande höljet. Den som till fullo utnyttjar det, kommer i förbindelse med alla jag på alla stadier och kan därigenom bistå i höljets utveckling och aktivt tjänande. En medkänslans mästare är den som (medelst beröring) känner med, som fullt förstår och inser sättet att hela och rätta till höljets brister och att sålunda aktivt medverka i evolutionens plan. I samband härmed skall man studera värdet av beröring sådan den används av släktets helare (tillhörande andra departementet, bodhisattvans departement) och verkan av attraktions- och repulsionslagen såsom de tillämpar dem. Ordet ”beröra” är givetvis härlett av ”röra”, varmed rörelseaspekten anges, och vad det här handlar om är att öka vibrationsfrekvensen genom beröring. Tröghet, rörlighet och rytm är de egenskaper materien manifesterar. Rytm, balans och vibrationernas stabilitet är de resultat som erhålls med denna förmåga att beröra. Liknande gäller meditationens resultat. Med ihärdig ansträngning och rätt iakttagelse av givna regler lyckas aspiranten beröra materia av finare kvalitet än vad som är vanligt för honom. Han får kontakt med sitt kausalhölje, och med tiden får han kontakt med essentialmaterien (46). Genom denna beröring ökas tillfälligt och kortvarigt hans eget vibrationstal. (Materiens =) Ett lägre höljes inneboende energi attraheras av den energi som finns i (en annan form =) ett högre hölje eller materieslag. De berör varandra, och igenkännande och medvetenhet blir resultatet. Intelligensens energi är oavbrutet verksam och näres genom det som den attraherar och repellerar. När de två förenas, ökas stimulansen väldeliga och intensifieras förmågan att beröra. Attraktionslagen fortsätter sitt verk, tills en annan energi attraheras och beröres, varefter den trefaldiga föreningen fullbordas (LA: en trekraft bildas). I detta sammanhang får man inte glömma beröringen med invigningens stav. När man studerar ämnet centren och initiationerna, måste man minnas att man där även har att göra med en aspekt av förmågan att beröra, en förmåga hörande till andra departementet, som tillämpar attraktionslagen.

[25]3. *Synen* är i solsystemet det sinne som framför allt uppfattar förhållanden mellan ting.

[26]Under hushållningens lag hör människan. Ljudet genomtränger materien och är grunden till den oenhetlighet som därav blir resultatet.

[27]Under attraktionslagen berör människan och får hon kontakt med

det som ljudvågorna gör henne uppmärksam på. Detta leder till ett tillstånd av ömsesidig repulsion och attraktion mellan den uppfattande och det uppfattade.

[28]Därefter kan synen träda i verket, så att hon under syntesens lag kan inse sin plats i helheten.

[29]Hörseln sammanhänger med enhet, känseln med tvåfald och synen med trefald.

[30]I dessa tre sinnen sammanfattas det närvarande. Evolutionens arbete består i att igenkänna, använda, samordna och behärska det hela, tills jaget med hjälp av dessa tre blir aktivt medvetet om varje form, varje hölje och varje vibration i materien. Sedan blir det jagets mål att med intelligensens förmåga att ordna finna sanningen eller det centrum inom manifestationens klot som för jaget är dess jämviktscentrum och den punkt, där samordningen fulländas. Därefter kan jaget frigöra sig från varje hölje, varje kontakt, varje sinne (HTL: bli oberoende av lägre kontaktorgan). Detta leder i varje manifestation till avskiljande av tre slag:

[31]1. Involutionen (LA: och evolutionens tidigare skeden). Materien avskiljes och differentieras. (LA: Differentiering betyder även specialisering, bildande av särskilda organ eller redskap.) Sinnena utvecklas och redskapet fulländas till monadens bruk. Detta sker enligt hushållningens lag. (LA: Man måste vara uppmärksam på att AAB brukar termen ”involution” också för evolutionens tidigare skeden – fram till människoriket och motsvarande i devaevolutionen – och därför sammanför exempelvis de icke självmedvetna naturväsendena med elementaler som om de vore involutionsväsen. L2 3.20.5)

[32]2. Evolutionen (LA: i människoriket) fram till provlärjungaskapet. Medvetenheten är förenad med materien (LA: jaget är identifierat med höljena) och sinnena brukas i jagets identifiering med sina höljen från det grövsta till de relativt fina (LA: organismen, emotional- och mentalhöljena). Detta sker enligt attraktionslagen.

[33]3. Evolutionen under lärjungaskapet. Medvetenheten skiljer sig från materien (LA: jaget häver identifieringen med de lägre höljena), identifierar sig med enheten och förkastar slutgiltigt formen (LA: övervinner alla sina höljen i 47:4–49:7). Sinnena har då syntetiserats i den förvärvade förmågan och jaget har inte längre bruk för (icke-jaget =) de lägre höljena. Detta gör jaget enligt syntesens lag.

[34]Medvetenhetens frigörelse från (LA: det lägre) materiehöljet inbegriper skaparens, uppehållarens och förstörarens verk.

[35]Om detta, det tredje sinnets, synens, slutliga fulländning brukas den alldeles otillfredsställande termen ”insikt”. Man bör noga studera de

ovan (i 3.9.9) angivna beteckningarna för de fem sinnenas högsta motsvarigheter och notera de använda termernas esoteriska innebörd (LA: att termerna används med esoterisk innebörd betyder att de inte kan förstås med den innebörd, varmed de brukar användas om mänskliga egenskaper och förmågor. Jämför med KOV 2.6.8).

[36]I alla de angivna fulländningarna framträder monadens medvetenhet och den numera självmedvetna monadens gradindelade process av att identifiera sig med, använda, behärska och slutligen övervinna höljet. Monaden hör naturens ton och den egna tredjetriadens ton, inser deras likhet, använder deras vibrationer och går snabbt igenom skaparens, uppehållarens och förstörarens stadier.

[37]Jaget berör eller känner (formens eller icke-jagets =) höljets vibrationer i alla dess olika grader, inser sin självidentitet i tid och rum, använder höljen och frigör sig från dem och tillämpar därunder hushållningens, attraktionens och syntesens tre lagar. Jaget ser den trefaldiga evolutionsprocessen, ser inom det makrokosmiska och mikrokosmiska systemets hjärta en enda medvetenhet uttrycka sig genom många (former =) höljen och identifierar sig slutligen med denna enda medvetenhet genom att medvetet förkasta höljet, sedan detta fullständigt brukats och övervunnits.

[38]4. *Smaken*. Sedan smakar jaget och urskiljer, ty smaken blir det stora sinne som börjar härska under den urskillningsprocess som sker, när jaget inser (materiens illusoriska natur =) höljenas relativa oväsentlighet. DVS 2.62.7-11 Urskillningen är den utbildningsprocess som jaget underkastar sig, när det utvecklar intuitionen – den förmåga, varmed jaget igenkänner sitt eget väsen i och genom alla höljen. Urskillningen avser tillvarons dualitet, jaget och dess höljen, och är det medel, varmed de båda hålls isär under frigörelseprocessen. Intuitionen avser enheten och är jagets förmåga att få kontakt med andra jag och är inte en förmåga, varmed höljet kontaktas. Därav dess sällsynthet i denna tid beroende på jagets intensiva individualisering och identifiering med höljena. Allteftersom luktsinnet i högre världar utvecklas, leder det till allt finare distinktioner, tills jaget genom höljet slutligen leds till insikten om sin egen natur.

[39]5. *Lukten* är den förmåga av skarp förnimmelse som till sist för monaden tillbaka till dess (LA: solsystemiska) ursprung i värld 43. Monaden har odlat en förnimmelse av att vara skild (LA: från sina höljen), som vållat den ett gudomligt missnöje, en förmåga att göra jämförelser. Den har utvecklat de fyra andra sinnena och brukar dem. Nu kommer förmågan att känna igen vibrationerna från (LA: det solsystemiska) hemmet. Detta är den andliga motsvarigheten till den för-

måga däggdjur och fåglar har att finna vägen hem. Detta är uppfångandet av (självets =) monadkedjans 43-atoms vibrationer.

[40]Studiet av detta ämne väcker till insikt om det berörda tankeområdets oerhörda omfattning – människomonadens hela evolution (LA: inom solsystemet). Likväl är det här liksom annorstädes möjligt att endast framhålla vissa ideer, som kan tjäna till grundval för framtida släktleds mentala verksamhet. Också följande tre fakta måste medtagas, när ämnet begrundas:

[41]1. Att sinnena avhandlas i denna första avdelning av CF beror på att de avser (den materiella formen =) inkarnationshöljena. I sträng mening är de fem sinnena de kontaktmedel monaden byggt upp, när den varit centrad i eterhöljet (LA: i djurriket och människorikets tredje rotras), och som i organismen kommer till uttryck i de organ, nerv- och hjärncentra som den exoteriska vetenskapen beskriver.

[42]2. Att dessa sinnen, vad den nuvarande manifestationen anbelangar, är fokuserade i emotionalhöljet och därför stimuleras huvudsakligen av solarplexuscentret – det huvudsakliga centret i det hölje som är det impulsgivande för merparten av mänskligheten för närvarande.

[43]3. Att när andratriaden börjar aktiveras och monaden övergår till de högre centren (LA: är mer stadigvarande i mentalhöljets centra och någon gång gör ett flyktigt besök i kausalhöljets lägsta centrum), sinnena i mentalhöljets centra börjar göra sig gällande och människan blir självmedveten i detta hölje. Övergången från förstatriaden till andratriaden, i första hand kausalhöljet, har en intressant spegling i eterhöljet, nämligen i övergången från centren under diafragman till dem ovanför diafragman. Liksom solsystemvärldarna är indelade i tre lägre (47–49) och fyra högre (43–46), så har eterhöljet huvudsakligen tre lägre centra – bas-, sakral- och solarplexuscentren – och fyra högre – hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren.

[44]Centren och sinnena påverkar varandra på sätt som motsvarar de sju solsystemvärldarna. Centrens aktivering och uppvaknande är en process i tre steg:

[45]1. Aktiveringen av eterhöljets centra fram till aspirantskapets stadium. Denna sker parallellt med sinnenas ökande bruk i jagets identifiering med sina höljen.

[46]2. Uppvaknandet i emotionalhöljet och dettas centras gradvis ökande aktivitet på aspirantskapets stadium och fram till första initiationen. Detta sker parallellt med sinnenas oerhört intensiva bruk för urskillning mellan jaget och dess höljen. (LA: De tre huvudsakliga metoderna för denna urskillning är självviakttagelse, icke-identifiering och själverinring.)

[47]3. Uppvaknandet i mental- och kausalhöljena och dessas centras och sinnens gradvis ökande aktivitet. Effekten därav blir att jaget alltmer identifierar sig med självmedvetenheten, senare gruppmedvetenheten i självmedvetenheten, och samtidigt avsäger sig identifieringen med höljena.

[48]Medvetenhetsutvecklingen i andrajagets höljen, 46-höljet och 45-höljet, pågår delvis samtidigt med den i förstajagets höljen. När emotionalhöljets centra och sinnen fulländas, börjar 46-höljets motsvarande centra och sinnen att bildas och fungera, så att det till sist uppstår en vibrationernas växelverkan mellan de båda höljena och andratriadens kraft avgjort kan göra sig gällande hos förstajaget via emotionalhöljet. När mentalhöljets centra integreras med kausalhöljets, bildas 45-höljets centra och begynner sin aktivitet med en kraftutveckling, som visar sig i förstajagets alla höljen, framför allt såsom obetvinglig verksamhetslust och vilja till förverkligande i fysiska världen.

[49]Medvetenhetsutvecklingen är också en energiprocess, som kan beskrivas med följande fakta:

[50]1. Höljenas inneboende energi aktiveras. Denna process pågår i eter-, emotional- och mentalhöljena, först sakta, sedan snabbare och slutligen samtidigt och syntetiserande.

[51]2. Alla höljets centra aktiveras nedifrån upp, tills de alla är satta i ömsesidig förbindelse och samordnade (LA: rättare sagt är de fyra högre överordnade och de tre lägre underordnade) i den ordning som bestäms av individens departementstillhörighet.

[52]3. Centren är sinsemellan förbundna genom krafttrianglar och bildar sålunda trekraftsystem.

[53]4. Centren når detta tillstånd av fulländning, när viljeaspekten, i synnerhet den hos 45-medvetenheten, tar allt större kontroll. De förenande trianglarna frambringas av kausal-mentalenergin, medan den förenade idémentalit– prana-energin håller höljet och centren samman i deras bestämda struktur och ordning.

[54]5. Också planetväsendet har sina sju centra bestående av själv- och gruppmedvetna evolutionsmonader, alltså med åtminstone aktiv 46-medvetenhet. Dessa centra består följaktligen av kosmisk eterisk materia (43–46). I en ännu större skala kan man med uttrycket ”planethärskarens sju centra” mena planetkedjans (sjuklotets) sju klot med ingående kollektiv av involutions- och evolutionsmonader.

[55]6. De sju planethärskarna kan betraktas såsom varande i kosmisk grovfysisk inkarnation genom sin manifestation genom en planet med dess fyra naturriken i världarna 47–49. Också är vår planethärskare i systemisk fysisk-eterisk inkarnation (49:1-4), ehuru icke i solsystemisk

grovfysisk (49:5-7), har alltjämt samma eterhölje som han hade när han anlände till vår Jord för nära 22 miljoner år sedan. I dessa förhållanden ligger skördemässiga orsaker dolda.

[56]7. Allteftersom de planetariska och solsystemiska centren är aktiva eller passiva, befinner sig motsvarande klotsystem i en aktivitets- eller passivitetsperiod.

3.10 Centren och initiationerna

[1]Allteftersom individens medvetenhetsutveckling fortskrider, väcks höljescentren ur ett tillstånd av relativ tröghet och når gradvis allt högre energinivåer. De roterar i början mycket långsamt men efterhand allt snabbare. Sedan inträder en dubbel rotation: både periferin och de inre hjulen snurrar. Centren i ett lägre slags hölje förvärvar ytterligare en rörelse (LA: som AAB genomgående men delvis oegentligt kallar ”fyrdimensional”), när de inrätas med centren i närmast högre hölje. Denna inrätning erhålls genom initiation.

[2]När lärjungen skall genomgå initiation, är alla centren aktiva och har de tre lägre (som motsvarar förstajaget) börjat överföra sin energi till de fyra högre. De lägre centren visar tydligt en dubbel rotation, och i de högre börjar en liknande. Genom invigningsstavens anbringande vid initiationsriten erhålls med centren vissa resultat, vilka kan anges såsom följer:

[3]1. Idémentaliten leds till det centrum som är föremål för särskild uppmärksamhet. Detta skiljer sig efter det departement initianden tillhör, det särskilda arbete han åtagit sig (LA:) och den initiation han skall genomgå.

[4]2. Centret får sin aktivitet intensifierad, utvecklingshastighet ökad, och vissa av de centrala bladen (”ekrarna”, om centret liknas vid ett hjul) fås att stråla aktivare. Dessa blad är nära förbundna med triadenheternas olika spiraler. Genom att bladen stimuleras aktiveras en eller flera av motsvarande spiraler i förstatriadens tre enheter. Efter tredje initiationen sker en motsvarande aktivering av andratriaden, vilket leder till att 46-höljet samordnas och den lägre polariseringen överflyttas till den högre. (HTLs kommentar: Polarisering = monadens centrande.)

[5]3. Genom att invigningsstaven anbringas trefaldigas nedflödet av kraft från andratriaden till förstatriaden. Hur denna kraft därvid riktas, beror på om de centra, som är föremål för uppmärksamhet, stimulans och aktivering, är eterhöljets, emotionalhöljets eller mental- och kausalhöljenas centra vid respektive första, andra och tredje initiationen. Vid de två första initiationerna är det chefen för planethierarkins andra departement, världsläraren, som initierar, vid tredje initiationen och

högre är planethärskaren själv ”den ende invigaren”. Vid första och andra initiationen riktas andratriadenergin till att vitalisera hjärt- och strupcentren, vilket medför att individens förmåga att syntetisera de lägre centrens energier starkt ökas. När planethärskaren anbringar sin invigningsstav, sker kraftflödet från tredjetriaden, och även om hjärt- och strupcentrens aktivitet ökas till gensvar på detta, riktas kraften huvudsakligen till sju centra i huvudet och slutligen (LA: vid femte initiationen) till hjässcentret, som syntetiserar alla de underordnade centren i huvudet.

[6]4. Vid initiation ökas centrens vibrationskapacitet och kraft, vilket ger resultat också i den invigdes utåtriktade liv: 1) Höljena förfinas och blir känsligare, vilket i början kan medföra mycket lidande för den invigde men som ger en förmåga att nå kontakt med andra, vilken vida uppväger den tillfälliga smärtan. 2) Den psykiska förmågan ökar, vilket återigen kan medföra tillfälligt obehag (HTLs kommentar: medvetenhet om andras dumma tankar – de skulle ”sjunka genom jorden” om de visste) men som med tiden leder till insikt om alla jags medvetenhetsgemenskap, vilket är målet för strävan. 3) Genom att idémentaliten gradvis stiger och går den rätta vägen genom centren genomborras det eteriska nätet. Detta medför en medvetenhetskontinuitet, som möjliggör för den invigde att medvetet använda tiden såsom en evolutionsfaktor. 4) Den invigde lär sig allt mera om vibrationslagen såsom en sida av byggandets lag. Han lär sig att medvetet bygga, handha mentalmaterien för främjandet av planetregeringens planer, att tillämpa lagen i mentalvärlden och därigenom påverka fysiska världen. Rörelsen inom solsystemet (43–49, kosmiska fysiska världen) har sitt kosmiska ursprung i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35), och motsvarande förhållande gäller i människans världar (47–49) – en viktig esoterisk sanning, som förtjänar att noga begrundas. Vid initiationen, i det ögonblick invigningsstaven anbringas, inser initianden medvetet innebörden av attraktionens lag i formbyggandet och i syntesen av de tre triadernas energier. Hans makt och fortsatta framåtskridande beror av hans förmåga att minnas denna insikt och att själv tillämpa lagen.

[7]5. Med staven väcks idémentaliten och riktas dess stigande rörelse. Idémentaliten och mentalenergin riktas med staven längs vissa vägar, i trianglar. Det finns en elektromagnetisk grund till att varje initiand, som ställs inför invigaren, på var sida beledsagas av två faddrar, lägst 45-jag. De tre bildar en trekraft, som möjliggör arbetet. Stavens kraft är oerhörd, och ensam skulle initianden icke kunna mottaga den utan att allvarligt skadas, men när han får ingå i en trekraft med sina två faddrar, är han trygg. Faddrarna bildar två elektromagnetiska poler och

mottar först kraften från staven, varpå de överför den till initianden.

[8]Det är invigningsstavarnas uppgift, när de handhas av invigaren, att överföra elektromagnetisk kraft från högre atomslag och vid de högre initiationerna (sjätte och sjunde) från kosmiska källor via solsystemregeringen. Det finns dylika stavar av tre grader inom vårt solsystem, stavar av två grader inom vår planet. Den av första graden används vid de två första initiationerna. Den av andra graden heter ”den flammande diamanten” och används av planethärskaren vid de högre initiationerna. Den innehåller den energi som utstrålar kunskapen om verkligheten och livet eller visdomsreligionen. Den medfördes av vår planethärskare, när han anlände från planeten Venus för att grunda vår planetregering och planethierarki för nära 22 miljoner år sedan. Solhärskaren brukar en stav av tredje graden, som han fått sig anförtrodd av Sirius’ solhärskare. Den använder han vid initiation av planethärskare. När han inte använder den, hålls den i förvar av den främsta gruppen skördelagväktare i vårt solsystem.

[9]Det är inte nödvändigt för oss att veta några närmare detaljer om invigningsstavarna, utom det som kan ge oss fördjupad förståelse av faktum att allt i såväl det stora som det lilla, makrokosmos som mikrokosmos, sker i enlighet med oföränderliga lagar. Att ämnet här alls dryftas, beror på att man bör förstå att initiatorns användning av staven vid initiationen är en nödvändig faktor i de högre höljescentrens rätta aktivering.

HUSHÅLLNINGENS LAG

3.11 Dess verkan i materien

[1]Hushållningens lag är den lag som styr manifestationens materieaspekt och den lag som kännetecknar solsystemregeringens tredje departements arbete liksom de väsendens arbete som utför detta departements vilja.

[2]Vart och ett av de tre solsystemiska departementen utmärks av sitt eget verksamhetssätt, och hushållningens lag är det sätt att fördela materien som kännetecknar tredje departementet. De två första departementen styres av andra lagar och uppvisar därför andra verksamhetssätt, varom mera strax.

[3]Hushållningens lag styr atomernas och molekylernas spridning, fördelning, vibrationsrytm, oenhetlighet, kvalitet och inneboende rotationsrörelse. Denna lag förmår alltid materien att följa minsta motståndets väg och är grunden till atommateriens separativa verkan.

[4]Andra solsystemiska departementet, medvetenhetsaspektens depar-

tement, styres av attraktionens lag. De väsen, som tillhör detta departement, leds i sina verksamheter till att anpassa materien till den inneboende medvetenhetens bruk. Detta deras arbete resulterar i sammanhållning, bildandet av olika slags aggregat av atomer och molekyler liksom former och höljen därav. Denna attraktion alstras av det högre slags medvetenhet som innebor i de högre materieformer, till vilka de lägre materieformerna attraheras. Attraktionen visar sig i förbindelse, formbyggande, formens anpassning till högre slags vibrationer, gruppenhetens relativa enhetlighet och cyklisk spiralrörelse. Minsta motståndets lag gäller inte för medvetenhetsaspekten. I stället gäller den högre medvetenhetens dragningskraft i formbyggandet och formens anpassning till det högres behov. Häri ligger förklaringen till lidandet och motståndet i världen. Lidandet beror endast på motståndet mot medvetenhetsutvecklingen. Det är ett nödvändigt ont på lägre stadier men övervinns av individen när han övervinner detta motstånd, vilket han måste göra för att nå högre i evolutionsprocessen.

[5]Första solsystemiska departementet, viljeaspektens, kraftaspektens departement, styres av syntesens lag. De väsen, som tillhör detta departement, styres i sina verksamheter av den framtvungna enhetens och väsentliga enhetlighetens lag. Det är den lag som till sist gör sig gällande, sedan materieaspekten anpassat sig till medvetenhetsaspekten (LA: förstajaget lärt sig lyda andrajaget). Den styr monadkollektivens uppgående i allt större enheter och till sist med solsystemväsendet. Den yttrar sig i frigörelse från och eliminering av det lägre (former, höljen), enhetlighet och väsendets enhet, framåtgående rörelse.

[6]Var och en av de tre kosmiska lagarna är alltså uttryck för kosmiska kollektivväsens arbetssätt.

[7]Hushållningens lag är den lag som ligger bakom det som teologerna felaktigt kallat ”syndafallet”, vilket i verkligheten är involverings- och involutionsprocesserna, högre materias sammansättning till lägre. Involveringsprocessen ledde till materiens sjufaldiga differentiering i solsystemet. Liksom attraktionens lag lett till medvetenhetens sjufaldiga differentiering hos monaderna och syntesens lag medför samma monaders sjufaldiga fullkomnande, så finns intressanta samband mellan de sju solsystemvärldarna (43–49) eller sju solsystemiska (sju lägsta) atomslagen, de sju planetväsendena och de sju kärlek–visdomsegenskaper som frambringas av de kosmiska väsendena, planetväsendena, genom kunskap medelst materia.

[8]Hushållningens lag har flera underordnade lagar, som styr dess verkan i de olika materieslagen. Denna lag sätts i verket av de ljud som solhärskaren uttalar. Det heliga ordet, det av skaparen yttrade ordet,

finns i olika former, och ehuru det i verkligheten är ett enda ord, består det av flera stavelser, vilka var för sig är maktord, som när de uttalas får olika effekter.

[9]Det stora ord, som ljuder under solsystemets hela livslängd, är AUM. Var och en av de tre i ordet ingående bokstäverna står för första bokstaven av ett annat ord.

[10]Tredje solsystemdepartementets och materieaspektens ord består av fem bokstäver. Därav talet fem för intelligensen och den mänskliga evolutionens fem världar. Rätt uttalade på rätt ton ger dessa fem bokstäver nyckeln till materiens inre och även dess styrning, en styrning som bygger på den rätta tolkningen av hushållningens lag.

[11]Ett annat ord, bestående av sju bokstäver, en för envar av de sju planethärskarna, är medvetenhetsaspektens, den formbyggande aspektens, och andra solsystemdepartementets ord. Med dess riktiga, fullständiga eller ofullständiga ljudande byggs former och anpassas de till medvetenhetens behov. Attraktionslagen kommer till uttryck i handhavandet av materien och dess formande till höljen för medvetenhetens bruk.

[12]Ett tredje ord läggs till de två andra och fullbordar därigenom solhärskarens ord. Detta tredje ord består av nio bokstäver. Det fullständiga ordet för detta solsystem är alltså sammansatt av (5+7+9=) 21 bokstäver betecknande 21 ljud. (LA: ett tal som ger inte bara 1 och 2 utan även 2+1=3, angivande de tre aspekterna och huvuddepartementen.) De slutgiltiga nio ljuden åstadkommer syntesen och monadens frigörelse från sina höljen. Initiationerna, vilka är monadens stegvis genomförda frigörelse från höljena, är också nio till antalet. KOV 1.37.2

[13]När monaden fullkomnat hörselsinnet i alla solsystemets världar, vilket den gör med rätt förståelse av hushållningens lag, kommer den att veta dessa tre stora ord. Monaden kommer då att yttra dem i sin egen rätta tonart och så förena sitt eget ljud med hela solsystemets vibration. Den kommer därmed att inse sin väsensgemenskap med dem som yttrar dessa ord. När monaden yttrar materieaspektens ord, ser den alla former och höljen såsom medvetenhetens tillfälliga redskap och frigör sig från dem. När den ljuder medvetenhetsaspektens ord, urskiljer den sitt eget väsens ton från gruppernas toner och vet sig vara allvetande (LA: i solsystemvärldarna, 43–49). När den till sist frambringar viljeaspektens ord, inser den sig vara ren vilja, som övervunnit både (lägre slags) materia och (lägre slags) medvetenhet, och inser sig vara ett oförlorbart jag i ett ofantligt mycket större jag. Varje stadium av de tre innebär relativ fullkomning genom tillämpning av hithörande lag: först materiens lag, sedan gruppernas lag och sist frigörelsens lag.

3.12 De underordnade lagarna

[1]De lagar, som är underordnade hushållningens lag, är till antalet fyra och styr de fyra lägre av ett sjutal:

[2]1. *Vibrationslagen* anger i varje värld materiens grundton. Genom kunskap om denna lag kan man styra varje världs materia i dess sju underavdelningar (LA: atomslaget och de sex molekylarslagen).

[3]2. *Anpassningslagen* härskar över varje atoms i varje värld rotationsrörelse.

[4]3. *Repulsionslagen* styr det förhållande mellan atomerna som medför att de inte binds till varandra och är fullständigt fria från varandra. Den håller dem också i rotation på bestämda avstånd från det klot de repelleras av.

[5]4. *Friktionslagen* styr varje atoms värme, utstrålning och effekten av denna utstrålning på varje annan atom.

[6]Varje atom kan studeras i fyra avseenden och styres av alla de fyra ovan angivna lagarna. Den vibrerar i en viss frekvens, roterar med en viss hastighet, påverkar och påverkas av omgivande atomer och bidrar med sin energi till helheten.

[7]Dessa allmänna regler för atomer kan utsträckas till att gälla alla klot inom solsystemet och även till detta självt såsom en atom i kosmos betraktat.

[8]Alla dessa klot från atomen till atomvärlden och solsystemet utvecklas enligt dessa regler och styres alla av hushållningens lag.

[9]Hushållningens lag är en av de lagar de invigda måste kunna fullständigt tillämpa, innan de kan nå befrielse. De måste lära sig att handha materien och arbeta med materiens energi enligt denna lag. Monaderna måste lagenligt använda materien och energin för att frigöra sig från sina höljen i solsystemet och förverkliga solhärskarens avsikt i evolutionsprocessen. MV 1.38.16

ANDRA DELEN:
ANDRATRIADEN

AVDELNING 4
INLEDANDE OM INTELLIGENSEN

4.1 Inledning

[1]Den föregående större delen, Första delen, handlade särskilt om det emotionala, det fysiska och materieaspekten. Nu begynnande Andra delen ägnas särskilt åt det kausal-mentala och dess förvandling till högre medvetenhet liksom åt medvetenhetsaspekten över huvud taget.

[2]Studiet av medvetenhetsaspekten omfattar tre områden: 1) det subjektiva och det objektiva, 2) kollektivväsendenas manifestation genom det solsystemiska klotet och de planetariska klotsystemen, 3) medvetenhetsutvecklingen och därmed även (andens =) viljans och (materiens =) monadhöljenas utveckling.

[3]De tre nämnda studieområdena är naturligtvis vart och ett oerhört omfattande. För att ytterligare konkretisera ämnet kan man sammanfatta dess huvudsakliga punkter i nio frågor: 1) I vilket förhållande står ”sonen till solen”? (LA: det expanderande solsystemiska kollektivväsendet i förhållande till sitt hölje, solsystemet) 2) Vad är evolutionen och hur framskrider den? 3) Varför evolverar vårt solsystem enligt dualitetens princip? 4) Vad är medvetenheten och vilken ställning har den? 5) Finns en direkt analogi mellan solsystemets, planetens, människans och atomens utveckling? 6) Vad är intelligensen och varför är mentalprincipen av en sådan vikt? 7) Varför går medvetenhetsevolutionen i cykler? 8) Varför är viss kunskap esoterisk och annan kunskap exoterisk? 9) Vilket är förhållandet mellan de tio 49-kloten, de sju heliga planeterna, de sju kloten i ett sjuklot, de sju eonerna i ett sjuklot, de sju rotraserna i en klotperiod och de sju underraserna i en rotras?

[4]När vi väl förmått besvara dessa nio frågor och genom svaren fattat något av det ändamål som ligger bakom solväsendets medvetenhetsevolution (med allt vad som ligger i uttrycket ”solväsendets medvetenhetsevolution”), kan vi från vår nuvarande ståndpunkt mer intelligent betrakta planen och exaktare uppfatta det stadium vi har omedelbart framför oss.

[5]Ett aldrig så nyfiket intresse och en aldrig så långt framåtblickande uppfattning av solhärskarens plan har någon som helst betydelse för människan, såvida hon inte knyter samman det närvarande med sin uppfattning av det kommande, klargör vad som uppnåtts och inser vilket arbete som närmast skall utföras i den gradindelade process som vandringen mot full medvetenhet är.

4.2 I vilket förhållande står sonen till solen? Vem är sonen och vilken är hans funktion?

[1]Av de tre verklighetsaspekterna är rörelsen och materien de ursprungliga, de som finns till före solsystemets manifestation, medan medvetenheten är manifestationens produkt eller resultat. Därför talar olika tankesystem om ”ande och materia”, varvid ”ande” avser rörelse-, kraft- eller viljeaspekten. Talet om medvetenheten och dess höljen kan avse endast pågående manifestation, ty före manifestationen finns medvetenheten icke. Före manifestationen är rörelsen och materien icke förenade i ändamålsenlig aktivitet utan befinner sig i ett tillstånd av relativ passivitet. Under manifestationen samverkar rörelsen och materien ändamålsenligt i att möjliggöra medvetenhetens utveckling. Först då framträder livet såsom medvetenhet, som uttrycker sig genom ändamålsenliga höljen.

[2]Manifestationsprocessen skall betraktas såsom energifenomen (LA: esoteriska symboliken talar här om eld): den positiva polen (rörelsen) förenas med den negativa polen (materien), så att de mellan sig alstrar den neutrala polen (medvetenheten). I esoteriska symboliken framställs detta med att fadern (rörelsen) och modern (materien) avlar sonen (medvetenheten). Från objektiva materieaspekten betraktat handlar det om solsystemets formande i den kosmiska fysiska (43–49) världen. Från subjektiva medvetenhetsaspekten betraktat handlar det om det solsystemiska kollektivväsendets medvetenhetsutveckling genom det hölje solsystemet utgör.

[3]Denna trefald av fader, moder och son har en nerdimensionerad motsvarighet i de tre triaderna och deras energier. Den esoteriska symbolen för tredjetriaden är därför ”fadern”, förstatriaden kallades ”modern” och andratriaden ”sonen”. Givetvis sammanhänger därmed att tredjetriaden särskilt låter rörelse- eller viljeaspekten komma till uttryck, andratriaden medvetenhetsaspekten och förstatriaden materieaspekten. MV 2.5.19, 2.8.7-9; L2 2.4.2, 2.7.3-5; L3 4.1.10

[4]Den mänskliga monaden med sina tre triader är alltså en nerdimensionering av de tre kosmiska verklighetsaspekterna, en mikrokosmos. Människan är en sol i miniatyr, utstrålar liksom solen ljus, värme och magnetism, även om denna utstrålning ännu så länge är ringa i förhållande till vad den en gång skall bli. Ljuset hör närmast till materieaspekten, värmen till rörelseaspekten och magnetismen till medvetenhetsaspekten.

[5]När de i solsystemet ingående evolutionsmonaderna fullbordat sin medvetenhetsexpansion inom solsystemet, erövrat 43-medvetenheten

och 43-viljan, är också denna utstrålning kosmiskt fysiskt sett fulländad. Då kommer monaderna att i sin kollektivitet förena sig med det kosmiska centrum, varmed de hör samman och varur de utgått.

[6]Med symbolen ”sonen” (sanskrit *putra*, såsom i *manasaputra*) menas alltså den i evolution och expansion stadda kollektiviteten av monader i solsystemvärldarna (43–49). Denna kollektivitet manifesterar sig genom solen och de tio 49-kloten (de ”sju heliga planeterna”).

[7]I en alldeles särskild mening är ”sonen” de längst komna monaderna inom solsystemkollektivet. Dessa är dels solhärskaren, dels hans närmaste medhjälpare, solsystemregeringen. Dessa är kosmiska kollektivjag, som för länge sedan lämnat solsystembunden (högst 43) medvetenhet. Solsystemregeringen utgör kollektivt solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31). Liksom människomonaden inte till fullo aktiverat sin kausalmedvetenhet (47:1-3) och inte fulländat sitt kausalhölje, råder ett motsvarande förhållande mellan solhärskaren och hans kosmiska kausalhölje. Först när solsystemregeringen består av idel 29-jag, solhärskaren ingått i fjärde kosmiska riket (22–28), och även lägre solsystemiska kollektivväsen nått motsvarande grad av fullkomning, har solsystemet fullgjort sitt ändamål. Intill dess fortsätter den solsystemiska manifestationsprocessen.

[8]Vårt nuvarande solsystem är endast av fjärde ordningen och förefinns i kosmisk fysisk materia (43–49). Motsvarande förhåller det sig med människan: hon är av fjärde ordningen, har full objektiv självmedvetenhet endast i fysiska världen. Eftersom det grovfysiska icke räknas som ”princip” (organismen har ingen egen medvetenhet utan styres från centra i eterhöljet), sägs människan ha full medvetenhet i 49:4. Den fjärde etern är centrum för människans liv i fysiskt hänseende. De planetariska kollektivväsendena är likaledes självmedvetna åtminstone i motsvarande kosmiska eteriska, värld 46. I samband härmed är att beakta att ”sonen” betecknar också det mellersta (49:4, respektive 46), det som är mellan ”fadern” (49:1, respektive 43) och ”modern” (49:7, respektive 49). Såsom ovan, så ock nedan, är en esoterisk lag. 6.12.5

[9]Det är ”sonens”, dessa kollektivväsens uppgift att vinna erfarenhet, taga kontakt med andra väsen, utveckla full självmedvetenhet, uppnå fullt mästerskap eller kontroll, nå ”mandom” kosmiskt sett, expandera medvetenheten (uppgå i allt större kollektiv). Alla dessa stadier måste uppnås i kosmiska världar (värld 42 och högre), liksom människan strävar att uppnå dem i solsystemiska världar (43–49).

4.3 Vad är evolutionen och hur fortskrider den?

[1]Evolutionsmetoden har till ändamål att anpassa (materieaspekten =) monadens höljen till (andeaspekten =) monadens medvetenhet och vilja, så att dessa höljen blir fulländade redskap för denna medvetenhets och viljas uttryck. 6.2.10

[2]*Livscykler*. Solsystemkollektivets livscykel anges till 100 Brahmā-år, liksom människans livscykel anges i vanliga år, vilkas antal bestäms av hennes skörd. Under sin livscykel uttrycker människan vad hon bär inom sig på sitt särskilda stadium och utvecklas gradvis från fosterstadiet, där kausalväsendet endast överskuggar de blivande inkarnationshöljena, till det skede, där kausalväsendet tar dessa i full besittning. Detta sistnämnda skede infaller individuellt olika. Därefter söker monaden en fullare självmedvetenhet och uttrycker sig genom höljena alltmer ändamålsenligt. Varje liv eller mindre cykel i kausalväsendets större cykel möjliggör för monaden att nå ett fullare uttryck, möjliggör för den att allt bättre kontrollera sina höljen, tills i en avslutande cykel av inkarnationer monaden i kausalhöljet snabbt blir den dominerande och tar fullt herravälde över de lägre höljena (47:4–49:7). Höljena blir då helt ändamålsenliga, deras materieaspekt har fullt anpassats till monadens viljeaspekt. Därefter kan monaden antingen medvetet använda höljena för bestämda ändamål eller överge dem att upplösas och därmed frigöra sig (LA: från all involvering i de tre lägsta världarna, 47–49).

[3]Vidga denna tanke från människan till de kosmiska jag, planethärskarna, i vilkas höljen människomonaderna ingår liksom celler i organismen! Planethärskarnas manifestationshöljen är nämligen 49-kloten. (LA: I synnerhet gäller detta dessa höljens centra, ”planetariska centra”, vilka består av självmedvetna monader.) Planethärskarna eftersträvar i sina världar samma slags mål som människan: full självmedvetenhet och viljemanifestation (”ljus och värme”) genom sina höljen. Denna viljeenergi utstrålar de sju planethärskarna mellan sig, medvetet och med intensiv inbördes magnetisk attraktion, så att de alla är inneslutna i det gemensamma kraftfältet.

[4]Vidga denna tanke ytterligare, till att omfatta solhärskaren och hela solsystemet, som är hans hölje! Hans strävan är att uttrycka sig helt och fullt inom detta, så att hans självmedvetenhet och magnetiska viljeutstrålning slutligen kan nå bortom solsystemets gränser. Både hans självmedvetenhet och viljemanifestation måste uppfattas av den motsatta kosmiska polen, den stjärna som är vår sols magnetiska motsats.

[5]För de i solsystemmanifestationen ingående monaderna är målet att

uppnå objektiv självmedvetenhet i respektive världar, olika för de olika naturriken monaderna tillhör (LA: här avses ej de undermänskliga naturrikena). För fjärde naturrikets monader, människorna, är evolutionens mål att nå självmedvetenhet och kontroll i världarna 47–49. För femte och sjätte naturrikenas monader, vilka ingår i de planetariska kollektivväsendena, är målet att uppnå motsvarande mål i världarna 45–49 respektive 43–49. För det systemiska kollektivväsendets monader, tillhörande sjunde och åttonde naturrikena (andra och tredje gudomsrikena), gäller motsvarande i världarna 29–49.

[6]Vart och ett av dessa olika naturrikens ställning och förhållande till de andra måste beaktas, ty intet av dem kan utvecklas utan de andra.

[7]Solsystemiska kollektivväsendet manifesterar sig genom solen och de ”sju heliga planeterna” (= de tio 49-kloten, de tre större och de sju mindre), vilka var och en utgör en av detta kollektivväsens sju ”principer”, liksom detta väsen självt i sin helhet utgör en av de sju ”principerna” hos ett ännu högre kosmiskt kollektivväsen, sjusolväsendet.

[8]Ett planetariskt kollektivväsen manifesterar sig genom en planet och utgör en av solväsendets ”principer”. Varje planetväsen utvecklas likaledes genom sju ”principer” (LA: i detta fall principer = centra), vilka är källan till detta kollektivs väsentliga enhet med de övriga sex planetariska kollektivväsendena.

[9]Kosmiskt sett utvecklar solsystemiska kollektivväsendet andra strålen, kärlek–visdom, hos sjusolväsendet. Detta är den grundläggande egenskap solväsendet har att utveckla under sin nuvarande livscykel. Varje planetariskt kollektivväsen utvecklar någon av understrålarna till denna grundläggande solara andra stråle. I likhet med solväsendet har också planetväsendet sex underordnade principer.

[10]En människa manifesterar sig i fysiska världen genom sina höljen. Också hon (har sju principer =) uttrycker sju strålar, departement, och arbetar i varje liv med att utveckla dem. Också hon har (sin ”primära färg” =) sitt huvuddepartement, som beror på (den grundprincip =) det departement som företräds av det planetväsen, varifrån hon leder sitt ursprung.

[11]Tiotalet 49-klot, i praktiken tio planeter (LA: eftersom endast ett klot inom 49-klotet är aktivt åt gången), beror på att de sju heliga planeterna med tiden går samman till tre (LA: evolutionsresultaten av de sju överföres till de tre) och slutligen de tre uppgår i en.

[12]Detta kan analogivis härledas från studiet av de sju strålarna. Dessa sju strålar är i manifestationen olika men syntetiseras till slut. De fyra mindre uppgår i den tredje större, och de tre större går slutligen samman i den enda, syntetiska strålen, andra strålen. Alltså är det sju strålar

under evolutionsprocessen men tre ”krönande” (sammanfattande resultaten i de sju mindre).

[13]Av de sju planetväsendena, verkande genom de sju planeterna, är det alltså fyra som med tiden förenas till en, som uppgår i de tre, varpå en enda upptar essensen av dessa tre. Denna process tar många eoner i anspråk, under det att solsystemet gradvis går i obskuration. Processen går så till att de fyra planetväsendena först bildar två par av polära motsatser, varpå de positiva och negativa polerna förenas, så att endast två återstår, varefter detta par blir till ett. Därefter förenas detta första syntetiserade väsen med det planetväsen som företräder tredje strålen, och ”så fortgår sammansmältningen, tills slutligen enhet har åstadkommits i solsystemet och (sonen =) solhärskaren uppnått sitt mål.”

[14]LA: Den ovan inom citationstecken anförda förklaringen är alltför summarisk och schematisk, då den faktiskt förbigår vad som sker med två av de sju mindre planetväsendena och deras 49-klot, nämligen dem som företräder första och andra strålen, liksom även processen med de tre större planetväsendena respektive tre större 49-kloten. Framställningen behöver därför kompletteras med följande fakta. När de fyra nämnda planetväsendena förenats till ett och detta ingått i det femte, det som företräder tredje strålen, finns därmed endast tre mindre planetväsen. Nästa steg i processen blir då att dessa tre mindre uppgår i de tre större, allt enligt de departement de tillhör. Därefter återstår endast de tre större planetväsendena, manifesterande sig genom de tre större 49-kloten: esoteriska Saturnus (3dje departementet), Neptunus (2dra) och Uranus (1sta).

[15]När hela solsystemet gjorts till en enhet, manifesterar solhärskaren andra strålen i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35). Solhärskarens magnetiska utstrålning når då periferin av hans kosmiska motpart, med vilken han skall förenas.

[16]Vilken sol som är vårt solsystems motpart, kan ännu inte uppges. En antydan ligger dold i Plejadernas förhållande till vårt system, men först under Stenbockens zodiakepok efter år 4450 kan det närmare förhållandet klarläggas.

4.4 Varför evolverar vårt solsystem enligt dualitetens princip?

[1]Dualitetens problem är själva tillvarons problem och kan inte lösas av den som vägrar inse möjligheten av två esoteriska fakta: 1) Hela solsystemet är hölje för ett väsen, som hör hemma i kosmiska världar utanför solsystemets begränsning. 2) Manifestationen är periodisk, och återfödelsens lag styr såväl människans som planetväsendets och solväsendets evolution.

[2]När vetenskapsmännen inser dessa två fakta, kommer deras förklaringar att gå i en annan riktning och sanningen sådan den är att börja lysa in i deras förnuft. Inlysning, illumination, är intuitionens ljus genombrytande de murar snusförnuftet har rest.

[3]Solsystemets dualitet kommer till sist att inses bero på följande faktorer: 1) själva tillvaron, 2) tid och rum, 3) begärets eller nödvändighetens egenskap, 4) den förmåga av förvärv som innebor i livet självt.

[4]Med denna förmåga av förvärv samlar monaden, medelst rörelse, det material varmed den når vad den begär, varmed den förfärdigar den form, genom vilken den söker uttrycka sig och varmed den begränsar sig inom höljets fängelse för att vinna erfarenhet.

[5]Det är riktigt att denna teori förutsätter en mäktig intelligens, som sålunda verkar genom en ordnad plan och som medvetet antar form och inkarnerar för att genomföra sina egna bestämda avsikter. (HTL gör här tillägget: för sin egen evolution eller expansion.) Även om denna teori är ett grundmurat faktum i esoteriken, är den likväl endast en ofullständig framställning av den verkliga idén. Men med hänsyn tagen till människans begränsningar på nuvarande utvecklingsstadium är den tillräcklig såsom arbetshypotes.

[6]Detta väsen, som kallas solhärskaren, kan icke i något avseende sägas vara detsamma som kristendomens personlige gud, vilken endast är människan själv uppblåst till ett väsen med fruktansvärd makt, ett väsen utrustat med människans egna dygder och hemfallet åt hennes egna dygder och laster. Solhärskaren står långt över människan och även över alla de härskaror av väsen i solsystemet, vilka också de är övermänskliga och vilka i förflutna eoner nått och passerat det stadium, där människan nu befinner sig.

[7]Människan står mitt emellan de lägre evolutionsrikenas monader, som i framtida eoner skall nå det mänskliga stadiet, och dessa högre, övermänskliga evolutionsrikens monader, och i denna mellanställning ligger hennes problem. Hon deltar inte helt i evolutionens materiella sida men är inte heller ett fullt uttryck för medvetenhetsaspekten eller viljeaspekten. Hon ikläder sig materiella höljen för att uttrycka medvetenhet och vilja.

[8]Kausal aktiv medvetenhet (47:1) förenas med superessential (45), och ur denna förening uppstår essential (46), vilken fulländas genom evolutionen.

[9]När det kosmiska väsendet antar form, läggs till den aktiva kausalmedvetenhet, som är produkten av det föregående solsystemet, ytterligare ett medvetenhetsslag, som dittills varit potentiellt: enhetsmed-

vetenheten (46). Denna enhetsmedvetenhet, också kallad ”kärlek–visdom”, är förmågan att älska det objektiva, icke-jaget, och att till sist med vishet använda formen. (LA:s tillägg: Däri ingår andrajagets ”vilja”: 45, det högsta slag av vilja som är fattbart för mänskligheten, egentligen kausaljagen, i detta solsystem.) Tredjejagets vilja (43) är ofattbar för vår mänsklighet, blir fattbar för mänskligheten först i nästa solsystem.

[10]Mänskligheten är den evolution, genom vilken medvetenhetsaspekten kommer att uttryckas mer fulländat i denna ”kosmiska inkarnation” av solväsendet. I människan förenas motsatserna och de tre triaderna. Den mänskliga evolutionen är den bästa yttringen av intelligensens princip och kan betraktas som den främsta representanten för medvetenhetsaspekten över huvud taget. (LA: Obs! Detta gäller den mänskliga evolutionen, ej enbart mänskligheten.)

[11]Den mänskliga evolutionen är av mycket stor betydelse i sjusolregeringens planer, och regeringarna för de sex solsystem, som är närmast förbundna med vårt eget, följer denna evolutions framåtskridande med spänd uppmärksamhet.

[12]Planeten Jorden representerar vändpunkten eller slagfältet för kampen mellan ”ande” (43–45:3) och ”materia” (47:4–49), och något motsvarande är vårt solsystem inom sjusolsystemet.

[13]Dualiteten frambringar solsystemets manifestation och medvetenhetsevolutionen.

4.5 Vad är medvetenheten och vilken ställning har den?

[1]Medvetenheten avser främst jagets förhållande till icke-jaget, vetarens förhållande till vetandets föremål, tänkarens förhållande till tankens föremål. Alla dessa beskrivningar förutsätter godtagandet av dualitetens princip, objektivitetens princip.

[2]Medvetenheten är uttryck för det som kunde kallas mittpunkten i manifestationen. Den innefattar inte helt ”andens pol” (viljeaspekten). Den alstras genom de två ”polernas” (LA: vilje- eller rörelseaspektens och materieaspektens) förening genom den process av växelverkan och anpassning som är det nödvändiga resultatet därav. 4.2.1f

[3]Följande relationer bör beaktas:

Första polen	*Föreningspunkten*	*Andra polen*
Shiva (Mahādeva)	Vishnu	Brahmā
Lagväktare	Evolutionsövervakare	Materieformare
(Ande =) Vilja	Medvetenhet	Materia
Fader	Son	Moder
Tredjetriaden	Andratriaden	Förstatriaden
Jaget	Förhållandet dem emellan	Icke-jaget
Liv	Förverkligande	Form

[4]Solsystemet uttrycker genom sin evolution förhållandet mellan dessa tre slag av kollektivväsen. Evolutionens hela ändamål är solsystemväsendets fulla självförverkligande, fullständiga självmedvetenhet och fulla och aktiva kunskap. DVS 2.51.1

[5]De tre kollektivväsen som utgör solsystemväsendet söker fullständigt utvecklas genom varandra. Viljeaspektens kollektivväsen söker genom materieaspektens kollektivväsen (devaevolutionen) utveckla medvetenhetsaspektens kollektivväsen (människoevolutionen).

[6]Motsvarande i människornas rike: genom sina tre triadenheter söker förstajaget (monaden i förstatriaden) nå full självmedvetenhet i 47–49. LAs tillägg: Detta är omöjligt utan aktiv medhjälp av andratriaden, vilket i praktiken betyder Augoeides' och planethierarkins medhjälp. MV 3.42.2, 9.72.2, 10.2.11, 10.4.7; L1 4.2.22; L3 18.9.8 Självmedvetenhet är möjlig först genom kausal medvetenhet, hur svag denna än är i begynnelsen.

[7]De monader, som ingår i planetariska kollektivväsendet, når självmedvetenhet genom 47:1-3, 46 och 45. Dessa monader tillhör dels den mänskliga evolutionen, dels devaevolutionen.

[8]När människan når målet, når (”himmelska människan” =) planetväsendet målet, och när planetväsendet når målet, når (”sonen” =) solväsendet målet.

[9]Målet är självmedvetenhet i alla världar: människan i 47–49, planetväsendet i 45–49, solväsendet i 36–49.

4.6 Finns en direkt analogi mellan solsystemets, planetens, människans och atomens utveckling?

[1]Analogin är aldrig exakt i detalj utan visar sig endast i vissa grundläggande motsvarigheter. Mellan alla fyra kategorierna av väsen finns bestående överensstämmelser, som dock under evolutionen inte behöver framträda med samma slags detaljer. Utgående från fysiska atomen kan man sammanfatta likheterna såsom följer.

[2]*Atomen*. 1) Atomen har en klotform, som omsluter en levande

kärna. 2) Atomen består av finare atomer, vilka i sin tur består av ännu finare och så vidare. Den fysiska atomen (49) består av fler än 14 miljarder 43-atomer. Likväl bildar alla dessa ingående väsen tillsammans en enhet. 3) Atomen utmärks av aktivitet och framvisar rotationsrörelse, urskillningskraft och utvecklingsförmåga. 4) Atomen består av tio spiraler, tre stora och sju små, vilka är i färd med att vitaliseras men ännu inte nått full aktivitet. Endast fyra av de små är fullt fungerande och den femte är under utveckling för närvarande. 5) Atomen styres av hushållningens lag, kommer sakta under attraktionens lag och kommer till sist under syntesens lag. 6) Atomer förenas med varandra att bilda former. 7) Atomen gensvarar på yttre elektrisk och magnetisk stimulans, som inverkar på dess utveckling vad gäller både materie- och medvetenhetsaspekten.

[3]*Människan.* 1) Människan har klotform med en levande kärna i mitten. Därmed avses kausalhöljet, det sant mänskliga höljet, och dess centrum. 2) Den mänskliga formen består av atomer, som alla påverkas av monadens vibrationer enligt monadens utvecklingsnivå. Sedd från högre världar ter sig människan såsom ett (eller flera) klot av differentierad materia, som vibrerar i bestämda frekvenser och uppvisar bestämda färger. 3) Människan kännetecknas av aktivitet i en eller flera av världarna 47–49 och framvisar ”rotationsrörelse” eller inkarnationscykler, urskillningskraft eller förmågan att välja erfarenheter och vinna av dessa, utvecklingsförmåga, förmågan att öka vibrationerna och få kontakt med andra. 4) Människan (monaden genomgående den mänskliga evolutionen) innefattar tre ”stora principer” (de tre triaderna) och sju ”små principer” (de sju atommateriehöljena 43–49), tillsammans tio. Liksom atomen fått endast fyra spiraler vitaliserade och aktiva och är i färd med att få den femte aktiverad, så är hos nuvarande människan endast fyra höljen aktiva (eter-, emotional-, mental- och triadhöljet), medan ett femte (kausalhöljet) är i färd med att erövras av monaden. 5) Människan styres av attraktionslagen, har utvecklats genom hushållningens lag och kommer under syntesens lag. Hushållningens lag styr den materieprocess människan inte medvetet befattar sig med. Attraktionens lag styr hennes förbindelser med andra människor eller grupper. Syntesens lag är det blivande andrajagets lag. MV 9.88.12 6) Människan finner sin plats inom gruppen. Kausalgrupper och planetväsen bildas genom kollektiv av människo- och devamonader. 7) Människan gensvarar på yttre elektrisk och magnetisk stimulans. Den elektriska påverkar eterhöljet. Den magnetiska, härrörande från hennes kausalgrupp, påverkar kausalhöljet. Såsom andrajag tar hon emot magnetisk stimulans (LA: 45:1–47:1) av det planetväsen hon ingår i.

[4]*Planetväsendet*. 1) Varje planetväsen är likaledes klotformigt och omfattar ett helt 49-klot. Det lägsta sjuklotets grovfysiska klot motsvarar därvid människans organism. Varje 49-klot, bestående av sju sjuklot, är uttrycket för en monad som använder det som sitt hölje, liksom människan använder sina höljen, för att manifestera sig och för att vinna erfarenhet. 2) Liksom ett mänskligt hölje består av atomer och molekyler, består planetväsendet av deva- och människomonader, som vibrerar enligt planethärskarens ton och gensvarar på denna. Alla hålls samman och vitaliseras av planethärskarens vilja. Från kosmiska världar sett ter sig planetväsendet såsom ett levande klot, vilket med sitt inflytande omfattar hela 49-klotet. Planetväsendet vibrerar med en viss frekvens, som kan uppskattas efter aktiviteten av det liv som pulserar i klotets mitt. Hela 49-klotet har en viss färg och en livscykel av en bestämd längd inom solsystemets livslängd. 3) Planetväsendet kännetecknas av sin aktivitet i andrajagets tre världar (45, 46 och 47:1), liksom människan kännetecknas av sin aktivitet i mental-, emotional- och fysiska världarna. Människan blir med tiden självmedveten i alla sina tre världar, men planetväsendet är fullt självmedvetet i alla sina tre världar, 45–47:1. Varje framsteg eller ökad vitalitet hos mänskligheten i de tre lägsta världarna motsvaras av liknande aktivitet i de grupper som planetväsendet består av. Planetväsendet framvisar rotation eller cyklisk aktivitet inom de olika klot som utgör 49-klotet. Planetväsendet visar urskillningsförmåga eller förmågan att välja och därmed vinna erfarenhet. Intelligensen är förmågan att förstå, välja och vraka och därmed nå kunskap och självmedvetenhet. Denna förmåga förvärvade planetväsendets monader i tidigare eoner, och nu är deras uppgift att använda den till att nå bestämda mål. Planetväsendet har förmågan att utvecklas, vinna kunskap, öka medvetenheten, vibrations- och kontaktkapaciteten. Denna förmåga utvecklas från centrum till centrum liksom hos människan och liksom hos atomens spiraler. Ändamålet för planetväsendena är att nå en sådan samstämdhet i den inbördes kontakten att de till sist kan smälta samman sina olika kollektivmedvetenheter till en enda med samtidigt bevarande av full självmedvetenhet och självidentitet. 4) Planetväsendet innefattar tre större principer – vilja, enhet (kärlek–visdom) och intelligens – och dessas manifestationer genom sju mindre principer. Tillsammans bildar de ett tiotal, varav de sju mindre med tiden uppgår i de tre större och dessa tre slutligen blir till ett. Varje planetväsen har sin primära (färg eller princip =) strål- eller departementstillhörighet, liksom människan och atomen har sin. Människan tillhör främst departementet för det planetväsen hon ingår i såsom del. Atomerna i människans höljen tillhör främst hennes kausalhöljes de-

partement. Denna departementstillhörighet visar sig bland annat i atomspiralernas olika frekvenser. Endast fyra av planetväsendenas sju ”principer” manifesterar sig ännu i någon mån. Hos ett av dem är dock femte principen tillräckligt utvecklad, medan vissa andra är i färd med att fullända den fjärde. Hos vårt planetväsen håller femte principen på att väckas till liv. Dess fjärde princip är väckt i denna fjärde eon och på detta fjärde klot men fungerar inte så som den kommer att fungera i femte eonen. Många av de svårigheter, som för närvarande råder i planeten, beror på aktiveringen av denna femte princip, som kommer att fulländas och övervinnas i femte eonen. 5) Ett planetväsen styres av attraktionens lag, har övervunnit hushållningens lag och kommer snabbt under syntesens lag. Märk hur kontrollen gradvis ökar från atomen till planetväsendet: Hushållningens lag är den främsta lagen för atomen, medan attraktionens lag är i färd med att få kontroll över den och syntesens lag endast svagt gör sig gällande för den. Attraktionens lag är människans främsta lag, medan hushållningens lag är underordnad och styr hennes höljens materia och syntesens lag stadigt börjar göra sig gällande. Syntesens lag är planetväsendets främsta lag, attraktionens lag är vid sin fulla makt och hushållningens lag har övervunnits. Den grovfysiska kroppen (LA: här avses kosmiska grovfysiska, 47–49) är för planetväsendet ingen princip, varför detta väsen övervunnit hushållningens lag. Attraktionens lag styr formbyggandet. Syntesens lag är planetväsendets varas lag. 6) Planetväsendet finner sin plats i solsystemet och söker förverkliga sin ställning bland de sju och sin enhet med dem. 7) Planetväsendet gensvarar på yttre stimulans: elektrisk stimulans från solväsendet och de andra planetväsendena och magnetisk stimulans från källor utanför solsystemet. Magnetisk stimulans av atomerna i människans fysiska höljen härrör från människans emotionalhölje och senare från hennes 46-hölje. Magnetisk stimulans av människan härrör från planetariska centra i värld 46 och senare från sådana centra i värld 44. Magnetisk stimulans av planetväsendet härrör från utanför solsystemet, från det kosmiska emotionala (36–42). Den förenade verkan av dessa stimulanser medför en stadig inre utveckling.

[5]*Solväsendet* är likaledes klotformigt. Det omfattar hela solsystemet med alla dess klot och grupper av involutions- och evolutionsmonader. Solen har i solsystemet en ställning motsvarande atomkärnans i atomen. Klotet innesluter de sju mindre och de tre större, syntetiserande 49-kloten, de tio som tillsammans utgör solväsendets manifestation. Solen är solhärskarens fysiska kropp. (LA: kosmiska fysiska kropp, 43–49) De sju mindre 49-kloten har en ställning inom solsystemet analog med de sju sjuklotens (kedjornas) ställning inom varje sådant 49-klot och de

sju klotens ställning inom varje sjuklot. ”Livet” (huvudmassan av i manifestation varande involutions- och evolutionsmonader) är i regelbundet återkommande cykler aktivare i ett sådant klot än i de sex andra – detta gäller både de större och de mindre klotsystemen –, men analogierna är inte exakta.

[6]Solhärskarens kosmiska fysiska centra är 49-kloten. Varje dylikt centrum genomtränger med sina energier hela solsystemet. Hela solsystemmanifestationen kännetecknas av solhärskarens stråle, andra strålen. Solsystemet roterar i tiden genom den stora solsystemcykeln och i rummet runt sin centrala pol.

[7]Solväsendet, sammanfattningen av all manifestation i de sju solsystemvärldarna, kännetecknas av sin aktivitet i alla dessa världar. De sjufaldiga vibrationernas rytm i 43–49 förnims starkt i kosmiska emotionalvärlden (36–42) och med en svag genklang i kosmiska kausalmentalvärlden (29–35).

[8]Solväsendet kännetecknas av:

[9]1) Cyklisk aktivitet i de tio 49-kloten.

[10]2) Urskillningsförmåga, visande sig i urvalet av den materia som skulle ingå i manifestationen. Denna urskillningsförmåga bestämdes av kosmisk sådd och skörd, vibrationsförmåga, gensvarets kvalitet och numeriska faktorer som ingår i kosmisk matematik. Solhärskaren representerar kosmisk kausal-mental (29–35) medvetenhet och vilja. Med hjälp av denna förmåga söker han bygga sitt kosmiska kausalhölje (29–31).

[11]3) Förmåga att utvecklas, höja vibrationsförmågan och nå full kosmisk jagmedvetenhet.

[12]Solväsendet innefattar tre större väsen och dessas uppdelning i sju mindre väsen. Dessa är de tio slutligen fulländade (de tio 49-klotens kollektivväsen), vilka därefter syntetiseras i ett enda fullkomligt klotväsen, kännetecknat av enhetsmedvetenhet och enhetsvilja. Detta slutliga väsen är av samma departementstyp som solhärskaren själv. Var och en av de sju departementstyperna utvecklas i ett av de sju 49-kloten och av de sju planethärskarna och planetregeringarna. Endast fyra av dessa sju typer har hittills manifesterats i större utsträckning. 4.3.11-15

[13]Solhärskaren styres av syntesens lag. Han håller allt samman i syntetisk enhet. Det solsystemiska kollektivväsendet styres av attraktionens lag. Solsystemets materiella form styres av hushållningens lag. Solhärskaren är i färd med att underställa sig en annan kosmisk lag, som är ofattbar för människor och uppenbaras endast för de högsta invigda.

[14]Solhärskaren är i färd med att finna sin plats i det större system, där han har en ställning analog med planethärskarens inom ett solsystem.

Han söker för det första nå full kosmisk självmedvetenhet (LA: kosmisk essential självmedvetenhet, 22–28), för det andra finna sin polära motsats och för det tredje förena sig med denna. 4.3.15f

[15]Solhärskaren utmärks av sitt gensvar på utifrån kommande stimulans. Denna är dels stimulans från andra solsystem, vilka till stor del styr vårt eget; dels stimulans från vissa kosmiska centra i världarna 22–28. Den förenade verkan av dessa stimulanser driver den stadiga utvecklingen.

4.7 Vad är intelligensen? Varför är mentalprincipen av en sådan vikt? Vilka är manasaputraerna?

[1]En närmare utredning av dessa frågor är inte möjlig på mänskligheten nuvarande utvecklingsstadium och kan ges först kausaljag (tredje gradens invigda), och även dessa endast gradvis. Så är det därför att dessa frågor är nära förbundna med frågan om solhärskarens manifestation genom sina sju centra, vilka är planethärskarna, de gudomliga manasaputraerna. Denna manifestation möjliggöres genom kausalmentalmedvetenhetens (LA: såväl den kosmiska, 29–35, som den systemiska, 47) förmåga att handha elektromagnetisk energi. En närmare kännedom om de lagar, som styr detta handhavande av energi, kan tryggt anförtros individen först när han på rätt sätt slagit bron mellan det kausala och det mentala. Först när förstatriaden står under andratriadens kontroll, kan individen betros med denna kunskap. Då har han också inriktat sin verksamhet till osjälviskt arbete enligt planetregeringens plan för evolutionen. 6.3.21

[2]Människan är till sitt väsen andratriaden (LA: egentligen icke andratriaden, utan Augoeides, vilken använder denna såsom sitt redskap), såsom denna visar sig genom en gradvis sig utvecklande form, kausalhöljet, och använder förstatriaden för kontakt med de tre lägsta världarna. Ändamålet med allt detta är utvecklandet av fullkomlig självmedvetenhet. Över andratriaden står tredjetriaden, ofattbar för förstajaget i fysiska världen (LA: monaden i förstatriaden). Solhärskarens förhållande till de tre högsta planethärskarna motsvarar tredjejagets förhållande till förstajaget. MV 10.3.1-3

[3]Kausalhöljet skall utbyggas med intelligensens kraft. Det är manifestationen (LA: i människans världar) av såväl tredje- som andratriaden. (HTL: Innan detta sker, existerar det endast som en kärna.) Det yttersta sjutalet förverkligas, när det essentiala (46) och kausala-mentala (47) förenas. Detta antyder en nyckel till den åttonde sfärens mysterium: När det mentala utvecklas felaktigt och därvid upphör att förena förstatriaden med de båda högre triaderna, bildar det en egen

sfär. Detta är den värsta katastrof, som kan drabba människomonaden.

[4]LA: De olika systematiseringar av ”människans sju principer”, som framläggs i CF 261-266, förbigås, eftersom dessa systematiseringar bygger på den misslyckade teosofiska framställningen. Endast den anmärkningen härtill skall göras att det teosofiska särhållandet av eterhöljet och prana såsom två olika principer grundar sig på att ”prana” här avser det fysiska atomhöljet (9.7.4).

[5]Klotbildningen är sjufaldig i evolutionen, niofaldig i obskurationen (LA: expansionen) och tiofaldig i upplösningen. 49-kloten är först de sju mindre, varefter tre syntetiserande tillkommer. Detta är solhärskarens tio centra. På analogt vis finns i 49-klotet tio centra: de sju sjukloten (planetkedjorna) och tre syntetiserande sjuklot. (LA: Människans och andra evolutionsväsens höljen är de mikrokosmiska analogierna till de makrokosmiska kloten: solsystemet, 49-kloten, sjukloten.) Människans två först syntetiserande höljen är eterhöljet och kausalhöljet, det slutligt syntetiserande höljet är tredjetriadens hölje. Hennes två första syntetiserande centra är hjärtcentret och strupcentret, därefter är hjässcentret det slutligt syntetiserande centret. MV 4.3.3, 9.17.9

[6]Medvetenhetsutvecklingen handlar om att utveckla den potentiella enhetsmedvetenheten (andra- och tredjejagsmedvetenheten) genom intelligensen, det mental-kausala. Detta sker i makrokosmisk skala genom de sju planetariska kollektivväsendena, vilkas ingående monader har aktiv antingen förstajags-, andrajags- eller tredjejagsmedvetenhet och vilka objektivt framträder genom sina former, de sju 49-kloten. Hos planetväsendet sker evolutionen genom de sju grupper av monader tillhörande människoevolutionen (LA: och devaevolutionen) som utgör planetväsendets medvenhetscentra. Dessa grupper utvecklar intelligens (47), genom intelligensen enhetsmedvetenhet (46 och högre) och kan objektivt kontaktas i 49-klotets sju sjuklot. Hos den enskilda människan sker medvetenhetsutvecklingen genom hennes sju höljescentra. Också människan utvecklar intelligensen – kausalmedvetenheten – och framträder objektivt genom något av sina höljen.

[7]Medvetenhetsutvecklingen är solväsendets, planetväsendets och människans främsta verksamhet. Genom ändamålsenlig tillämpning av intelligensen får evolutionsprocessen till resultat att aktiv intelligent enhetsmedvetenhet (46) utvecklas. Liksom det objektiva har en dualitet – formen och livsenergin – har även det subjektiva en dualitet – intelligens och enhet –, och de bådas förening alstrar i detta solsystem medvetenhet. Viljan (AAB: anden) ensam är enhet och odelad. Viljan kan göra bruk av evolutionsresultaten först när materie- och medvetenhetsevolutionen (LA: till och med värld 45) avslutats. 1.2.17

[8]Intelligensen är i verkligheten ett planetariskt eller systemiskt kollektivväsens förmåga att tänka, handla, bygga former och utveckla förmågan av aktiv enhetsmedvetenhet. Motsvarande gäller också människan. Intelligensen är det medel som möjliggör medvetenhetsutveckling, förståelse och ändamålsenlig verksamhet.

[9]Slutligen: Vilka är manasaputraerna? Manasaputraerna är de sju planetväsendena. Deras föregångare i första solsystemet utvecklade intelligensen (47), liksom de nuvarande planetväsendena utvecklar enhetsmedvetandet (46 och 45). De är väldiga kollektiv av människo- och devamonader, liksom en organism är ett väldigt kollektiv av celler.

[10]Liksom människan har ett halvpermanent kausalhölje men huvudsakligen manifesterar sig genom sina lägre höljen i förstatriadens världar (47:4–49:7), så har planetväsendet ett halvpermanent 44-hölje men manifesterar sig huvudsakligen i andratriadens världar (45:4–47:3). Människan förverkligar sin potentiella delaktighet i planetväsendet först när hon utvecklar kausalmedvetenheten.

[11]Grupperna av kausalhöljen är de lägsta former, genom vilka planetväsendet manifesterar sig, liksom organismen är den lägsta form genom vilken människan manifesterar sig. Planetväsendet har sin medvetenhet huvudsakligen centrad i värld 44.

[12]Solväsendet har sin medvetenhet huvudsakligen centrad i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) och manifesterar sig genom de tre lägre sjuserierna av världar (29–35, 36–42, 43–49), liksom människan manifesterar sig genom motsvarande solsystemiska världar (47–49). De sju solsystemvärldarna (43–49) står alltså kosmiskt sett i samma förhållande till solväsendet, som eterhöljet och organismen (49:1-7) till en människa. Solväsendet vitaliserar materien i dessa sju världar och är fullt medvetet i dem. Världarna 43–46 bildar tillsammans solväsendets lägsta hölje, eftersom världarna 47–49 (LA: exaktare: 47:4–49:7) ”inte räknas som princip”. Solsystemets värld 46 är alltså fjärde kosmiska etern. 4.10.10

[13]Planetväsendena utgör sju centra hos solväsendet. Vart och ett av dessa sju centra uttrycker en typ av solväsendets kraftmanifestation. Genom sina kausalgrupper i kausalvärlden ingår människorna i något av de sju centren hos ett planetväsen.

[14]Solväsendet utgör ett centrum hos ett ännu mäktigare, kosmiskt väsen. Alltså ingår människorna i något av 49 centra (icke grupper, ty ett centrum kan bestå av många grupper utgörande centrets olika delar) hos de sju planetväsendena.

[15]Ett planetväsen med sina sju centra utgör ett centrum hos solväsendet. I detta sammanhang framhålls det nära sambandet mellan de

sju solväsendena i Karlavagnen och de sju planetväsendena. Karlavagnens sju ”rishier” står i ett förhållande till de sju planetväsendena som motsvarar Protogonos’ förhållande till människomonaden i förstatriaden.

4.8 Varför går medvetenhetsevolutionen i cykler?

[1]Framåtskridande i cykler innebär upprepning i tiden, upprepning av kraft och upprepning i rummet. Upprepning i tiden betyder att bestämda cykler av viss bestämd längd återkommer. Eonen är av en bestämd längd, likaså solsystemets manifestation. Upprepning av kraft innebär att en viss bestämd atomsammansättning, som gång efter annan aktiveras av en inträdande faktor, avger samma slags särskilda energi, som då yttrar sig i en bestämd rad förhållanden. Dessa blir varje gång likartade, men i den mån den evolutionsmonad, som använder atomsammansättningen som sitt hölje, utvecklar sin medvetenhet, höjs den avgivna energins kvalitet. Upprepning i rummet sammanhänger med skördelagen, som egentligen är den lag som styr solsystemets materia och som började sin verksamhet i det förra solsystemet. LA: Detta gäller också i mindre skalor. Nuvarande 49-klot och sjuklot ”upprepar” föregående och har fått övertaga en del av dessas skörd.

[2]Den cykliska upprepningen styres av två lagar eller rättare sagt av en överordnad och en underordnad lag. Den överordnade lagen är attraktions- och repulsionslagen, den underordnade är periodicitetens (återfödelsens) lag. Den cykliska evolutionen är helt och hållet resultatet av materiens (formens) och viljans verksamhet, av aktiv materia och formande vilja. Varje form har ett inneboende liv. Varje liv söker ständigt nå det likartade liv som innebor i andra former. När viljan och materien avger samma ton, upphör evolutionen. När formens ton är starkare än viljans, attraherar formerna varandra. När viljans ton är starkare än formens, repellerar viljan formen. Manifestationens stadier kan uttryckas såsom följer: Det skede, då formens ton härskar, är involutionen. Det skede, där viljan repellerar formen, är evolutionen i människans tre världar (47:4–49:7). Det skede, där vilja attraherar vilja och formen gradvis överges, är lärjungaskapet. Det skede, där viljans ton härskar, är expansionen i de högre solsystemvärldarna (43–46).

[3]I tonernas inbördes förhållande ligger allt som sker i världscyklerna, och evolutionen kan beskrivas såsom den process, vari viljans ton gradvis behärskar alla de andra.

[4]Attraktionens lag visar viljans makt, medan repulsionens lag styr formen. Vilja attraherar vilja under den större cykeln. Under de mindre cyklerna attraherar viljan temporärt materien. Viljans tendens är att

förenas med vilja, medan formen repellerar form, vilket åstadkommer separation. Men under evolutionen kommer intelligensen in som en tredje faktor, och när målet blir jämvikt, erhålls en växelverkan mellan vilja och form och blir resultatet planetens, människans och atomens manifestation i ordnade cykler. Så utvecklas medvetenheten genom upprepning ur förmågan till gensvar. Denna förmåga måste monaden utöva i varje värld och materieslag, där den alltjämt har något att lära. Därför är cykliskt upprepad aktivitet en lag och ständig återfödelse sättet för dess tillämpning. När de sju solsystemvärldarnas alla monaders medvetenhet samordnats till att bilda en del av solhärskarens medvetenhet, först då upphör den i återkommande cykler pågående evolutionen. Då är rotationsrörelsen i var och en av världarna 43–49 så enhetlig, att den igångsätter aktivitet i världarna 36–42.

[5]Det finns två slag av cyklisk rörelse: rotation kring en axel och omlopp i en bana runt en medelpunkt. Atomen och planeten erbjuder exempel på dessa rörelser, och motsvarande rörelser förekommer i mindre och större skala ifråga om människan, planetväsendena och solväsendet. *Axelrotationen*: Människans olika höljesmedvetenheter liksom roterar runt monadens centrala medvetenhet under en inkarnation och de sju rotraserna runt planetväsendet under en klotperiod (LA: och de tio 49-kloten roterar runt solväsendet under ett solsystems tillvaro). *Banomloppet*: Människomonadens cykel från en inkarnation till nästa, planetväsendets ”inkarnation” såsom monadmassans omlopp runt sjuklotets sju klot under en eon och solsystemets omlopp i sin bana runt sitt kosmiska centrum.

[6]Cykliskt skeende avser alltid också medvetenhetsaspekten. Varje cykel innebär ett visst medvetenhetstillstånd, och växling av cykel betyder övergång från ett medvetenhetstillstånd till ett annat. Kosmos är en väldig samling av medvetenhetstillstånd. De allt längre cyklerna avser monadernas förvärv av allt högre slag av medvetenhet: från atomens cykler och medvetenhet till människans, planetväsendets och solväsendets.

[7]Tiden är cykel, varaktigheten av den process av attraktion och repulsion, genom vilken medvetenheten utvecklas. Också i människans liv kan detta lätt ses i hur individen når kontakt med andra, ty dessa kontakter styres i mycket stor utsträckning av vad han ”tycker om” och ”inte tycker om”, attraktion och repulsion, vars orsaker ligger i själva formen. Först när formen övervinns och vilja söker vilja, upphör repulsionen. När så sker, avslutas evolutionen i solsystemet och inleds pralaya.

[8]Också rummet sammanhänger med medvetenheten och dess bruk av

materien. Rummet för ett kollektivväsen – planet- eller solväsendet – är just det klot, inom vilket det verkar: 49-klotet eller solsystemet. I mindre skala upprepar människan processen inom sitt lilla klot, totaliteten av hennes höljen. L2 2.33.2

[9]Både människan och planetväsendet är i fysisk manifestation, människan i solsystemisk fysisk (49) och planetväsendet i kosmisk fysisk (43–49) manifestation. Båda utvecklar fysisk-eterisk medvetenhet, människan solsystemisk (49:3,4) och planetväsendet kosmisk (43–46). Båda arbetar med att kontrollera sitt fysiska hölje – solsystemiska respektive kosmiska – och genom detta sin omgivning. Båda arbetar i, med och genom elektromagnetism. Båda verkar under lagar, i synnerhet skördelagen, som är formernas lag. Båda arbetar genom former, det vill säga höljen respektive världar och klot, som har sju centra och består av oräkneliga mindre väsen. Båda uppvisar attraktion och repulsion. Med elektromagnetisk attraktion samlar både människan och planetväsendet det material de behöver för sin inkarnation respektive manifestation.

4.9 Varför är viss kunskap esoterisk och annan kunskap exoterisk?

[1]Viss kunskap handlar om den för normalindividen icke konstaterbara verkligheten och dess energier i motsats till den av normalindividen konstaterbara verkligheten, som är mottagare av dessa energier. Alltså ligger hela räckor av fakta utom möjlighet att konstatera för andra än dem som förvärvat objektiv medvetenhet utöver fysiska världen, och därmed skyddas majoriteten av mänskligheten för en förtidig kännedom om dessa högre energier.

[2]Evolutionens mål är förvärv av medvetenhet i alla världar, men på grund av mänsklighetens ringa grad av medvetenhetsutveckling är fysiska världen alltjämt den enda värld, där mänskligheten hittills nått medveten kontroll. Den kunskap, som rör de fem lägre fysiska molekylarslagen, 49:3-7, betraktas såsom exoterisk. I sjätte och sjunde rotraserna kommer respektive 49:2 och 49:1 att bemästras och hela den kunskap som avser såväl den grovfysiska som den eteriska materien och hithörande energier att vara lätt tillgänglig för människan och avse endast hennes fem fysiska sinnen. Så långt kunskap om fysiska världens materieaspekt. 7.8.46

[3]Kunskap om det liv som utvecklas genom de fysiska formerna, alltså medvetenhets- och rörelseaspekterna, kommer att förbli esoterisk för en mycket längre tid (HTL: till nästa eon), och detsamma gäller alla tre aspekterna i emotional- och mentalvärldarna. Det här sagda avser vanliga, oinvigda människor, icke invigda. De oinvigda är hänvisade till att

nå kunskap genom de fem fysiska sinnena, erfarenhet och experiment i fysiska världen. Också djuren förvärvar kunskap på samma sätt, varvid skillnaden mellan djur och (oinvigd) människa ligger i människans förmåga att minnas, uppfatta och förutse, liksom att använda erfarenhetsresultaten. Djuret har endast instinkt och instinktivt minne, använder solarplexuscentret, instinktens organ, medan människan använder hjärnan.

[4]All kunskap, som kan förvärvas genom instinkten och genom mentalmedvetenheten (47:4-7), verkande genom fysiska hjärnan, kan betraktas såsom exoterisk. När människan omsider når ett högre stadium, utvecklas hennes mentalmedvetenhet snabbare. Så småningom börjar kausalmedvetenheten fungera och överträffar till sist det mentala. Det kausala använder då den fysiska hjärnan såsom mottagare men utvecklar samtidigt de eteriska centren i huvudet och överför sin aktivitet från hjärnan till dessa. För mänskligheten i allmänhet kommer detta att ske först under sjätte och sjunde rotraserna (LA: och givetvis endast för de då inkarnerade individerna). I djurriket sker samtidigt en parallell övergång från solarplexuscentret såsom aktivitetscentrum till den rudimentära hjärnan, som gradvis utvecklas med intelligensens hjälp.

[5]Esoterisk kunskap avser alltså de medvetenhetsområden som individen ännu inte erövrat och lagt under sin kontroll. När detta inses allmännare, kommer alla de vetande att sträva efter att nå och draga till sig alla människor, som är redo för en motsvarande medvetenhetsexpansion. Det är så planethierarkin arbetar. Genom denna dragningskraft och de beredda människomonadernas gensvar härpå samordnas kausalgruppen eller ett särskilt centrum i planetväsendet. Något motsvarande sker i mindre skala mellan kausaliseringsfärdiga djurmonader och människor, som fungerar såsom djurens äldre bröder.

4.10 Vilket är förhållandet mellan de tio 49-kloten, de sju heliga planeterna, de sju kloten i ett sjuklot, de sju eonerna i ett sjuklot, de sju rotraserna i en klotperiod och de sju underraserna i en rotras?

[1]Hela mellersta delen, avdelningarna 4–20, handlar om hur planetväsendets medvetenhet utvecklas, hur detta väsen (ett kollektivväsen av andrajag) tillämpar vunnen kunskap för att genom intellektet (LA: det högre, kausala intellektet, 47:1-3) förvärva kärlek–visdom, enhetsmedvetenhet (46 och 45).

[2]Från människorikets synpunkt handlar det om att de nuvarande människomonaderna – de blivande andrajagen – samtidigt som de förvärvar det högre intellektet också förvärvar begynnande gruppmedvetenhet. Detta arbete sker genom lärjungaskapet och initiationerna.

Det sker genom att det lägre mentala övergår i högre mentalt (kausalt) och det kausala övergår i essentialt, sedan superessentialt. Tre stadier kan urskiljas: aspirantskapet fram till första initiationen, det lägre lärjungaskapet fram till tredje initiationen, det högre lärjungaskapet fram till femte initiationen. Efter femte initiationen (som 45-jag) är monaden självmedveten i världarna 45–49 och även i det planetariska centrum den ingår i såsom del. KOV 7.22.12

[3]För de monader, som medvetet ingår i planetväsendena, handlar det om att nå full självmedvetenhet i alla sju solsystemvärldarna, 43–49: först fulländade andrajag, därefter tredjejag. Detta för dem fram till sjunde initiationen. Detta arbete utföres i sjuklotets fjärde, femte och sjätte eoner. Fulländade tredjejag (43-jag) strävar efter att uppnå första kosmiska riket (36–42), ingå i planetregeringen och taga emot intryck från solsystemregeringen, ett arbete som utföres i sjunde eonen.

[4]Planetväsendena är sinsemellan inte lika långt framskridna. Venus' planetregering har erövrat värld 38 och har sin fokus i värld 37. Vår planetregering har erövrat värld 40, strävar efter full kontroll i värld 39, något som den uppnår först i femte eonen. Vår regering börjar kunna taga emot intryck från värld 38. Människor på olika utvecklingsstadier strävar efter att erövra motsvarande världar i lägsta sjuserien (43–49), alltså 47 motsvarar 40, 46 motsvarar 39 etc.

[5]Solväsendets uppgift är att nå full medvetenhet i världarna 43–49, vilket sker genom att medvetenhets- och energikontakten med fem av de sju planetväsendena fulländas. Solsystemregeringens uppgift är att upprätta kontakt med sjusolregeringen, så att den kan fullt medvetet fungera såsom ett centrum i sjusolsystemet. Detta kan ske, när alla sju planetregeringarna är fullt medvetna i världarna 36–42.

[6]Liksom vart och ett av de sju större centren i människans eterhölje särskilt uttrycker en typenergi, så gäller detsamma om de sju 49-kloten inom solsystemet och de sju sjukloten inom varje 49-klot. Ändamålet med detta system av centra är inte huvudsakligen formens fulländning utan medvetenhetens utveckling genom departementsenergiernas differentiering: från individuell medvetenhet till gruppmedvetenhet och från gruppmedvetenhet till gudsmedvetenhet. LA: med "gud" menas klotsystemets eller centrets dominant, KOV 1.13.2, 1.32.3, 2.16.7, 4.7.3

[7]Den enskilda monadens relation till den närmaste gruppen, gruppens till aggregatet av grupper och alla aggregatens till den i klotet dominanta monaden, allt detta styres av attraktionslagen, enhetslagen.

[8]Grupperna såsom höljen betraktade, klotsystemen, representerar materieaspekten. De ingående monaderna och deras utveckling avser medvetenhetsaspekten. Den dominanta monaden, klothärskaren, före-

träder viljeaspekten.

[9]Människan, det lägsta slaget av självmedveten varelse, är en enhet inom en grupp. Planetväsendet är en sammanhängande, självmedveten grupp och i sin tur en enhet inom den grupp solväsendet bildar. Solväsendet i sin tur förhåller sig till kosmos såsom människan till hela solsystemet, är endast en enhet inom en ofantlig grupp.

[10]De sju planetväsendena förhåller sig till solhärskaren, den i solväsendet dominanta monaden, såsom eterhöljets sju större centra förhåller sig till människomonaden. Ett studium av analogin mellan den kosmiska fysiska världen, de sju solsystemvärldarna (43–49), och den solsystemiska fysiska världen (49:1-7) klargör detta förhållande. 4.7.12

[11]Tre av dessa planetväsenden – solsystemiska centra – motsvarar därmed de tre lägsta eteriska centren hos människan – bascentrum, sakralcentrum och solarplexuscentrum – och har sina analogier i fysiska världens fasta, flytande och gasformiga materia. Dessa tre lägre solsystemiska centra är för närvarande föremål för solsystemregeringens särskilda uppmärksamhet såsom mottagare av kosmisk kundalini.

[12]Ett av dessa tre centra motsvarar människans solarplexuscentrum och syntetiserar de tre lägres energier.

[13]Det centrum som motsvarar människans bascentrum, källan till kundalini, är beständigare än de två andra.

[14]De fyra högre solsystemcentren, de planetväsen som är solhärskarens motsvarigheter till människans hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentra, motsvarar i kosmisk skala 43–46 och i solsystemisk skala 49:1-4.

[15]Det planetväsen, solsystemiska centrum, som har sin energikälla i värld 46 är i denna fjärde eon en mycket viktig faktor i den planetariska evolutionen.

[16]När Jordens 49-klots planetväsen har lyckats vitalisera sitt hjärtcentrum, riktas planetarisk kundalini från de tre lägre centren till detta fjärde och mellersta, inträder en ny cykel och kommer mycket av nu rådande lidande och nöd att avhjälpas. Detta arbete har just bara inletts, men när det är fullbordat, kommer det för inkarnerade mänsklighetens vidkommande att få till resultat att sexualdriften till största delen omriktas till emotionalt och mentalt skapande, brottslighet och annan lössläppthet som huvudsakligen beror av sexualdriften minskar med tre fjärdedelar och energiutbytet mellan Jorden och två andra grovfysiska planeter fulländas, så att människan kan med vilja färdas dem emellan.

[17]Flammans herrars ankomst till Jorden skedde lagenligt. Det var ett interplanetariskt förhållande motsvarande det mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Jordmänskligheten motsvarar mentalmolekylen och det venusianska planetväsendet mental-

atomen. Liksom människan bygger antahkarana mellan de två triaderna, byggde vår mänsklighet en kanal till Venus. I samband härmed måste ihågkommas att Venus är en helig planet, vilket Jorden icke är. Till skillnad från de oheliga planeterna tjänstgör de heliga såsom principer för solhärskaren, motsvarande triadenheterna hos människan.

[18]Tre av de heliga planeterna, nämligen Venus, Jupiter och Saturnus, representerar för närvarande de tre huvuddepartementen, medan de fyra andra är uttryck för departementen 4–7. Med de tre förstnämnda är Merkurius, Jorden och Mars nära förbundna.

[19]Sambandet mellan Venus och Jorden ligger också i tal, i detta fall talet fyra. Flammans herrar kom till fjärde 49-klotets fjärde sjuklots fjärde klot i fjärde eonen.

[20]Planetväsendenas utveckling är inte alls enhetlig. De har sinsemellan olika problem att lösa, och det är omöjligt för människan att uppfatta hur långt de kommit med sina olika uppgifter. Venus befinner sig i femte eonen, och dess planetväsen är längre kommet än Jordens.

[21]Förhållandet mellan 49-klot, sjuklot, eoner, raser etc. ligger främst i att alla dessa manifestationer är planetväsendets motsvarigheter till människans inkarnationer. Allt detta handlar om längre eller kortare cykler i evolutionen.

[22]Cyklerna i alla dessa väsens evolutionsprocess kan indelas i huvudsakligen tre grupper, även om dessa grupper naturligtvis kan utvidgas till sjutal och multiplar av dessa.

[23]Ifråga om solväsendet kan de tre cyklerna kallas Brahmās århundrade, Brahmās år och Brahmās dag (eon). Brahmās århundrade (72 000 eoner) är måttet för solsystemets livslängd.

[24]Ifråga om planetväsendet är motsvarande tre cykler 49-klotsperioden, sjuklotsperioden och eonen. Inom eonen finns flera mindre cykler, såsom klotperioden, rotrasperioden, underrasperioden och grenrasperioden. För att om så bara ytligt förstå i vad mån planethärskaren kan sägas manifestera sig genom exempelvis en rotras måste man betänka att planetens människo- och devamonader i sin helhet bildar planethärskarens kosmiska eterhölje, medan de undermänskliga rikena bildar hans kosmiska grovfysiska hölje. (LA: med ”människomonader” förstås här också de monader tillhöriga människoevolutionen som övergått till femte eller sjätte naturriket.) De sistnämnda indelas i evolutionsrikenas och elementalrikenas monader. Involutionens monader i vår planet utgör tillsammans höljen för ”Jordens ande”.

[25]Ifråga om människan är motsvarande tre cykler tredjetriadcykeln, andratriadcykeln (kausalcykeln) och förstatriadcykeln eller inkarnationen.

[26]Människans inkarnationer löper i grupper om fyra och sju efter den vanliga evolutionssekvensen i differentiering (ett blir många), balansering (genom skördelagen), syntes (de många blir åter ett) och obskuration (frigörelse).

[27]Icke alla inkarnationer är av samma betydelse. Somliga är från andrajagets synpunkt praktiskt taget försumbara, medan andra är viktiga, åter andra motsvarar ett planetjags inkarnation på ett klot eller genom en rotras.

[28]Kausalcyklerna löper i grupper om sju och tre och detsamma gäller planetväsendets och solväsendets cykler.

[29]Tredjetriadcyklerna löper i grupper om ett och tre.

[30]Om den allmänna principen för dessa cykler studeras i förhållande till 49-kloten och andra klotsystem, kan ytterligare någon klarhet om alla dessa manifestationers ändamål vinnas. Det bör ihågkommas även att för både människan och planetväsendet gäller att ändamålet med evolution genom manifestation är att nå självmedvetenhet, förvärva bestående förmåga och igångsätta orsaker avsedda att åstadkomma bestämda verkningar. Och liksom människan har till uppgift att nå utöver sin begränsning såsom människa och för detta vandrar lärjungens väg, så har planetväsendets monader (andra- och tredjejagen) en motsvarande uppgift: att efter avslutad expansion i solsystemvärldarna (43–49) inträda i den kosmiska expansionen (1–42).

AVDELNING 5
INTELLIGENSENS NATUR

5.1 Intelligensen: inledande och sex definitioner

[1]I det följande avhandlas intelligensens natur. Med intelligens menas i synnerhet det kausala och mentala. (LA: CF använder för begreppet intelligens genomgående sanskrittermen *manas*, vilken språkhistoriskt sett är identisk med det latinska ordet *mens*, varav adjektivet *mental* är avlett.) Av särskilt intresse i detta sammanhang är de kausala-mentala egenskaper och förmågor som hjälper människomonaden att erövra det essentiala. (MV 11.10)

[2]Laurency: Det kausala-mentala är – liksom allt annat – ett särskilt slag av medvetenhet, av materia och yttrar sig som ett särskilt slag av kraft, som i sin tur kan uppdelas i 49 olika slag.

[3]Det solara kollektivväsendet har till uppgift att utveckla sin medvetenhet och medvetna kontroll inom vissa givna gränser.

[4]Intelligensen manifesterar sig såsom kosmisk, solsystemisk, planetarisk och mänsklig.

[5]Intelligensen har flera definitioner: 1) den är den femte principen, 2) den är elektromagnetism, 3) den alstrar sammanhållning, 4) den är den nyckel som öppnar dörren till femte naturriket, 5) den är de fem lägre strålarnas syntetiska vibration, 6) den är ett väsens intelligenta vilja eller ändamålsenliga avsikt.

[6]I det följande skall de sex givna definitionerna närmare utredas.

5.2 Intelligensen är den femte principen

[1]*Den femte principen* är den femte världens medvetenhet och vibrationsförmåga, antingen det handlar om den femte kosmiska (29–35) eller den femte solsystemiska (47) världen. Denna medvetenhet och vibrationsförmåga kallas intelligens.

[2]Intelligensen är den femte principen, den grundläggande vibrationen i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35). Det var medelst en igångsättande impuls från sjusolregeringen i värld 29, som vårt solsystemväsen och de andra liknande kollektivväsen som ingår i denna grupp drevs till manifestation (43–49). På motsvarande sätt är det kraft från kausalhöljet (47:1), som driver människomonaden att söka manifestation i fysiska världen, det vill säga inkarnera.

[3]Den solsystemiska kausal-mentalvärlden (47:2-7) formades genom att det solsystemiska kollektivväsendet sände ut en bestämd energi, som medelst särskilda vibrationer i mentalatomerna fick dessa att bilda de sex molekylarslagen (47:2-7). De nämnda särskilda vibrationerna hejdade kausal-mentalmateriens tendens att skingras och fick den att antaga klotform och att hålla samman. Därefter överläts det på devarajan

för värld 47, Agni, och på honom underställda devaer att bygga aggregat och former av denna atom- och molekylarmateria och att få dem att hålla samman.

[4]Den kosmiska kausal-mentala medvetenhet och energi, som utgör grunden till kausal-mental medvetenhet och energi i solsystemet, är den egenartade karaktären hos en särskild grupp solara kollektivväsen i kosmiska kausalvärlden (29–31) och är den faktor som vitaliserar dem och driver dem att manifestera sig genom olika solsystem (43–49).

[5]Intelligensen har definierats såsom den förmåga av logiskt tänkande och förnuftsverksamhet som skiljer människan från djuren. Men intelligensen är något mycket mer än så, ty den ligger till grund för all manifestation i världarna 29–49, så att den lägsta naturform och den ringaste urskillningsförmåga hos atomer och celler har sitt upphov i något slags intelligens. (DVS 2.58)

5.3 Intelligensen är elektromagnetism

[1]Intelligensens energiaspekt är i grund och botten elektromagnetism, som visar sig icke så mycket i de 42 molekylarslagens som i de sju solsystemiska atomslagens (43–49) energier. I 43-atomerna är intelligensens energiaspekt den impuls eller vibration som sätter i gång solsystemets materieformning och som utgår från värld 29.

[2]I 44-atomerna yttrar sig denna intelligens såsom den kraft som får formerna att hålla samman. 44-atomernas inneboende energi förenas med 29-atomernas dynamiska energi, förmedlad av 43-atomerna, och formen uppstår. Form blir resultatet, där det finns begär efter tillvaro, och därför förvandlas dynamisk vilja till begär (29→43→44). LA: Magikern upprepar detta i mindre skala, när han med kausalenergier, 47:1, förvandlar 49:1 till 49:2, sätter samman fysiska atomer till högsta slagets etermolekyler, subatomiska molekylarslaget. Glöm inte att 43 är kosmisk atometer och 44 kosmisk subatometer!

[3]I submanifestalvärlden (44) och dess materia framträder som först värme eller strålning, bildas som först former och uppstår klotformen som mönster för all lägre manifestation. I värld 44 uppstår som först växelverkan mellan motsatta poler, framträder som först rörelsens differentiering, så att två slags vibrationer urskiljes. I värld 44 börjar vissa vibrationsfaktorer att verka, såsom attraktion, repulsion, urskiljande avvisning, sammanhållande assimilation och besläktade yttringar såsom roterande former, banrörelser samt begynnelsen av den dragning ”nedåt” i materien som är en förutsättning för själva evolutionen. I värld 44 finns det solara kollektivväsendets sju första manifestationer, indelade i tre och fyra, och där begynner de sitt arbete. I värld 44 finns centren i sjusol-

härskarens kosmiska eterhölje, och där kan hans livsverksamhet skådas.

[4]Vi påminns om faktum att alla energiyttringar i solsystemvärldarna (43–49) är elektromagnetiska fenomen i den kosmiska fysiska världen. (E 4.18) Det måste ihågkommas även att solsystemets hela manifestation består av solhärskarens kosmiska fysiska eterhölje (43–46) och kosmiska grovfysiska hölje (47–49).

[5]Människans eterhölje manifesterar elektromagnetiska energier på tre sätt: 1) vitaliteten, som får formen att hålla samman och sätter dess materia i cirkulation runt det centrala kraftcentret; 2) den utstrålande magnetismen, som genom attraktion och repulsion dels får materien i höljen att ständigt bytas ut, dels kommunicerar med andra individers höljen; 3) förmåga av verksamhet och rörelse i fysiska världen.

[6]Liksom människan genom eterhöljet manifesterar vitalitet, utstrålning och verksamhet i värld 49, manifesterar solsystemväsendet vitalitet, utstrålning och verksamhet i världarna 43–49. Vitaliteten får höljet att hålla samman kring ett ursprungligt kraftcentrum. Den utstrålande magnetismen särskiljer en viss individ från de andra och aktiverar honom dels med avseende på höljenas materia, dels med avseende på andra individer. Den aktivitet som avses är den som möjliggör för det inneboende jaget att ändamålsenligt förverkliga sin vilja och önskan.

[7]Dessa tre elektromagnetiska manifestationer förekommer hos ett solväsen, ett planetväsen och en människa såsom de fysiska yttringarna av de medvetenhetsyttringar som kallas vilja, visdom och verksamhet.

[8]De tre högsta solsystemvärldarna, 43–45, är den grundläggande manifestationen och den grund, varur de fyra lägsta världarna, 46–49, utgår, liksom de tre högsta etrarna 49:1-3 är den grund, varur den lägsta etern (49:4) och den grovfysiska materien (49:5-7) utgår. De tre högsta är också särskilda uttryck för de tre aspekterna – 1 = rörelsen, 2 = medvetenheten, 3 = materien – och de tre slag av kollektivväsen som vart och ett är ett särskilt uttryck för en aspekt, nämligen: 1 = lagväktare, 2 = evolutionsledare, 3 = materieformare. I den fornindiska esoteriken kallades dessa tre slag av kollektivväsen Shiva (Mahādeva), Vishnu och Brahmā. De har sin lägsta manifestation i de tre högre fysiska etrarna (49:1-3). De fyra lägre, 4–7, framträder under manifestationen men syntetiseras med tiden i de tre högre. (DVS 2.52.1)

[9]Elektromagnetismen i solsystemvärldarna manifesterar sig huvudsakligen som:

43 vilja, härrör från värld 29
44 formbildningskraft, den kraft som får former att hålla samman
45 ändamålsenlighet
46 färg.

[10]I varje solsystemvärld (43, 44, 45 etc.) sker i mindre skala med atomslaget (1) och molekylarslagen (2-7) processer analoga med dem i solsystemet som helhet (43 och 44–49). Vad gäller människan är detta uppenbart i kausal-mentalvärlden och dess materia. I kausalhöljets materia (47:1-3) sker nämligen den för människan viktigaste syntetiseringen av egenskaper och förmågor. Detta människans syntesarbete innebär från energiaspekten sett att tre olika slag av elektromagnetism balanseras (LA: trekrafter!). LAs kommentar: Med syntetisering av egenskaper och förmågor menas tillvaratagandet av sådant i lägre (mentala, emotionala och fysiska) egenskaper och förmågor som är brukbart och ändamålsenligt för den vidare medvetenhetsexpansionen, varefter det lägre undvaras, det vill säga att ifrågavarande höljen först töms på sitt innehåll och sedan elimineras helt och hållet. Detta människans syntesarbete innebär från energiaspekten sett att tre olika slag av elektromagnetism balanseras (LA: trekrafter!). MV 7.6

[11]I de andra världarna är syntesarbetet icke lika uppenbart.

[12]Den nämnda syntesen av människans alla ändamålsenliga egenskaper, förmågor och erfarenheter, vilken sker i hennes kausalhölje (47:1-3), har sin motsvarighet, vad planetväsendet anbelangar, i 44:1-3. Ett förberedande syntesarbete utför planetväsendet i 45:1, 46:1 och 47:1, liksom förstajaget gör ett förberedande syntesarbete i förstatriadens mentalmolekyl 47:4. Tillägg av LA: De nämnda tre världarna, 45–47, är de största och viktigaste i vårt innevarande solsystem, liksom världarna 48 och 49 var det i föregående solsystemet och 43 och 44 blir de största och viktigaste i det kommande, tredje solsystemet. ”Störst” i betydelsen av utbredning i rummet avser givetvis enbart molekylarvärldarnas klot, inte de överallt i kosmos existerande atomvärldarna. 11.15.3

[13]Syntesen i 43:1-3 utföres av det solara kollektivväsendet och av de tre i detta ingående väsendena. Dessutom utför det solara kollektivväsendet synteser i de kosmiska världarna.

[14]Under evolutionsprocessen söker enheter av olika polaritet förening, balans, jämvikt eller syntes och finner den till sist. Elektromagnetisk växelverkan mellan två motsatta poler (LA: under medverkan av en tredje, balanserande kraft) alstrar ljus och därmed materia. Under evolutionen manifesterar sig detta alstringsarbete såsom värme och elektromagnetisk växelverkan, och detta är upphovet till allt livskraftigt växande. När målet nås sker två: 1) Polerna förenas, varvid ljus och värme strålar ut. 2) Den alstrade värmen medför obskuration eller formupplösning, varvid den inneslutna evolutionsmonaden kan övergå till en högre form än den monaden hittills haft såsom sitt hölje. (DVS 3.2.12, E 3.22)

[15]Fjärde initiationen är ett exempel på hela denna process. Vid fjärde

initiationen lyser det alstrade ljuset upp kausalhöljet och hela sutratma, som förbinder kausalhöljet med den fysiska hjärnan. (LA: Obs! Sutratma är kausalhöljets förbindelse icke allenast med hjärtat utan även med hjärnan. I hjärnan finns nämligen de högre motsvarigheterna till alla de sex lägre huvudsakliga etercentren.) I samband därmed förintas kausalhöljet och ingår monaden i andratriaden. (MV 11.11)

[16]I 45-atomerna yttrar sig intelligensen som intelligent ändamålsenlighet. Denna förmåga har också kallats aktiv vilja. (KOV 1.35.16, MV 12.2.2, 12.3)

[17]All solsystemisk manifestation utgår och energiseras från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35). (DVS 2.58)

[18]Solhärskaren manifesterar sig såsom en trefald liksom människan: människans förstatriads mentalmolekyl manifesterar viljeaspekten, emotionalatomen medvetenhetsaspekten och fysiska atomen materieaspekten (”aktivitet”); motsvarande Shiva (32), Vishnu (36) och Brahmā (43). Solhärskaren, aktiv i sitt kosmiska kausalhölje (29–31), inneslutande tre kollektivväsen, har sin lägre motsvarighet i människomonaden i dess kausalhölje med den inneslutna förstatriaden. Analogin mellan det trefaldiga solväsendet och den trefaldiga människan är ständigt giltig. Människan är enhet, monaden aktiv i kausalhöljet, fungerande genom sin förstatriads tre enheter, som vardera särskilt uttrycker någon av de tre verklighetsaspekterna: mentalmolekylen – viljeaspekten, emotionalatomen – medvetenhetsaspekten, fysiska atomen – materieaspekten.

[19]Medvetna väsen, antingen det är det trefaldiga solara kollektivväsendet eller dess nerdimensionering, människan, bildar av materien former genom att intelligent och ändamålsenligt använda mentalmedvetenheten och dess energi, solväsendet det kosmiska mentala (32–35), människan det solsystemiska mentala (47:4-7). Det rör sig i båda fallen om vilja, visdom och verksamhet, det mentalas manifestation genom de tre aspekterna.

[20]Man kan knappast räkna upp alla de trefalder av vilja och materia förenade genom intelligens, vilka finns i solsystemet. Intelligens är solhärskarens främsta egenskap och yttrar sig i vilja, visdom och verksamhet. Att det så är beror på det arbete som sjusolregeringen utförde i cykler så länge sedan förflutna att icke ens solhärskaren minns dem.

[21]Den utvecklade intelligensprincipen är den intelligenta målmedvetenhet som verkar molekylarmateriens slutliga upplösning och förvandling till atommateria i var och en av de sju solsystemvärldarna (43–49). Den verkar slutligen upplösningen av atommaterien 44–49 till manifestalmateria (LA: 43-materia; denna upplösningsprocess kallas manifestalisering), så att atomvärldarna 43–49 blir en enhet, som bringas

under solhärskarens fullständiga kontroll. (DVS 2.49.3)

[22]All form i solsystemet, kosmiska fysiska världen, är i grund och botten en differentiering eller effekt av impuls som utgått från kosmiska kausal-mentalvärlden. Människan upprepar processen i nerdimensionerad skala, är aktiv endast i de tre lägsta världarna (LA: men avsiktligt så endast i den lägsta, den fysiska) och tänker tankar, som hon ger fysisk form.

[23]Alla fysiska företeelser är ursprungligen elektromagnetiska och har sitt upphov i vibrationer i de fysiska atomerna, 49:1. Det fysiska ljuset använder det subatomiska molekylarslaget 49:2 som medium. Ljudet fungerar genom superetern 49:3. Färgerna är förbundna med fjärde etern 49:4.

[24]Liksom i manifestationen ljudet föregår färgen, utvecklades hos mänskligheten hörseln före synen. (E 3.13)

[25]En intressant analogi mellan fjärde kosmiska etern (46) och fjärde solsystemiska etern (49:4) kan här noteras. Samtidigt som den lägsta etern (49:4) börjar utforskas av vetenskapen, blir essentialvärlden gradvis bekant för de framskridna varelser som individuellt förmår uppfatta sin plats i det planetariska kollektivväsendet. Essentialvärldens (46) energier börjar göra sig gällande i människors kausalhöljen, samtidigt som energierna i 49:4 börjar utnyttjas av människor för mekaniskt bruk (drivkraft till maskiner), för transport, för belysning och för helande. Dessa fyra områden för användning av eterisk energi är egentligen fysiska nerdimensioneringar eller förgrovningar av fyra sätt att bruka essential (46) elektromagnetisk energi. (E 4.21)

[26]Termen ”färg” använd om elektromagnetisk 46-energi skall också förstås i bemärkelsen av något som döljer eller höljer. (LA: Latinska ordet för färg, *color*, kommer av *celo*, som betyder ”jag döljer” eller ”jag höljer”; *cel-* är språkhistoriskt detsamma som *höl-*; jämför med sanskritordet för färg, *varṇa*, av roten *vṛ*, ”dölja, hölja”.) Det som ”färgen”, 46-materien, döljer är solsystemsmanifestationens sjufaldiga differentiering.

[27]En ytterligare överensstämmelse mellan den fjärde kosmiska etern (46) och den fjärde solsystemiska etern (49:4) ligger i att båda framför allt är arbetsfält för de ”större byggmästarna”, de devaer som bygger kollektivväsendenas höljen i etermateria. De grovfysiska (kosmiska: 47–49 och solsystemiska: 49:5-7) höljena är resultat icke så mycket av dessa devaers arbete som av den ytterligare förtätningen av de energier dessa devaer primärt arbetar med.

[28]Förtätningen av eterenergi till grovfysisk materia är egentligen resultat av den aktivitet de negativa involutionsatomerna företer, innan

de vitaliserats genom närvaron av tillräckligt många positiva evolutionsatomer.

[29]I involutionen överväger de negativa atomerna, i evolutionen de positiva. I elementalerna är de negativa atomerna så många och de positiva atomerna så få att dessa senare tjänar endast till att hålla formen samman. Kunskapen om de exakta procentförhållandena är en hemlighet, som meddelas endast i samband med initiation.

[30]I evolutionen vitaliseras de negativa atomerna genom energier från världarna 29–35, så att dessa atomer antingen återgår till centralreservoaren eller fås att sammansmälta med positiva atomer. Detta medför syntes, enhetlighet och materiens förtunning i motsats till förtätning. Fjärde kosmiska etern, värld 46, är även den värld de tre lägsta världarna (47–49) till sist uppgår i. Att den grövre materien förfinas innebär att den vid evolutionsprocessens slut har förvandlats och från det lägres synpunkt icke längre existerar. Kvar finns då endast de positiva atomerna eller vissa kraftvirvlar, som upptagit de negativa atomerna. Dessa virvlar kommer att kännetecknas av intensiv vibratorisk aktivitet, av en bestämd förhärskande färg enligt kvaliteten av de energislag de manifesterar och dessas ursprung, och av repulsion mot alla kroppar av lika vibrationsfrekvens och polaritet. Mot evolutionens slut kommer deras attraktionskraft att upphöra, eftersom intet då finns kvar som kan attraheras.

[31]I varje 49-klot är under manifestationen först sju centra, sju sjuklot (kedjor). Senare under obskurationsprocessen blir först tre, till sist endast ett kvar. Motsvarande ses under initiationsprocessen hos människan vad avser hennes sju centra. (LA: Det är viktigt förstå att med ”människan” menas här monaden icke endast i fjärde naturriket, utan även i femte och sjätte naturrikena. Slutstadierna i den centrens syntetiseringsprocess, som här beskrivs, genomgås först i sjätte naturriket eller första gudomsriket och alltså inte i människoriket. ”Människa” betyder således här evolutionsmonad tillhörande mänskliga evolutionen och från och med fjärde naturriket. 4.4.1) Hon har först sju stora centra. Initiationerna medför att de fyra lägre genom elektromagnetisk växelverkan sammansmälter med de tre högre. Till sist återstår endast hjässcentret, det centrum som är positivt gentemot alla de lägre. (E 9.5)

[32]I eterhöljet är sakralcentret den negativa polen till strupcentret såsom den positiva, solar-plexuscentret den negativa polen till hjärtcentret såsom den positiva. Annars är polariteten hos eterhöljets centra ett vanskligt ämne, eftersom den växlar beroende på departementstillhörighet och utvecklingsstadium. Exempelvis är på ett lägre utvecklingsstadium bascentret positivt gentemot alla de högre centren, till och med

hjässcentret.

[33]Liksom människans höljescentra är även 49-kloten av olika polaritet. Vissa av 49-kloten är positiva, andra är negativa, tre är både positiva och negativa. Detsamma kan sägas om enskilda solsystem och även atomvärldarna. Jordens 49-klot är för närvarande positivt, vilket beror på det slags inkarnation vårt planetväsen för närvarande genomlever. Liksom människomonaden genomgår manliga och kvinnliga inkarnationer, så gäller något likartat för planetväsendet men med den skillnaden att det i det senare fallet icke handlar om kön utan om elektrisk polaritet.

[34]Venus är negativt polariserad, och därför kunde Jordens 49-klot upptaga kraft från Venus' 49-klot. De båda planetkollektiven hade en gammal skördemässig skuld att kvitta, vilket kunde ske, när de hade olika polaritet. De båda planetväsendena samverkade i 46-materien, de motsatta polerna förbands elektriskt med varandra, och följden därav blev att intelligensens ljus tändes i flera stora grupper av mänskligheten. 6.11.4

[35]Hos mänskligheten börjar mentalprincipen, den femte principen, att fungera. Därför kan allt fler människor vara självmedvetna i 47:5. Denna sporadiska självmedvetenhet i 47:5 är dock ännu inte tillräckligt stark för att mer än bara taga emot den elektromagnetiska kraft som strömmar ned från det närmast högre molekylarslaget, alltså 47:4. Alltjämt är kausal- och mentalhöljena föga mer än genomsläpp för 46-energier, som strömmar ned i eterhöljet. (LA: Mänsklig självaktiv medvetenhet i 47:4 etc. är alltså fortfarande en sällsynthet.) Man bör betänka att varje molekylarslag inom något atomslag har samma polaritet som motsvarande atomslag. Ett exempel skall klargöra vad som här menas: Värld 46 är positiv gentemot värld 48 såsom negativ, vilket alltså betyder att 48:4 är positivt gentemot 48:6 såsom negativt (LA: liksom givetvis även 46:4 är positivt gentemot 46:6 som negativt och 47:4 positivt gentemot 47:6 såsom negativt).

[36]När människan vet de olika solsystemvärldarnas polaritet, när hon fattar molekylarslagens polaritet och växelverkan mellan dessa och motsvarande kosmiska världar (LA: exempelvis sammanhanget mellan 46, 49:4 och 22–28), då blir människan fri, men icke förr. När människan begriper polaritetsförhållandena mellan de olika etrarna och etrarnas sammanhang med helheten, då är hennes evolution fullbordad.

[37]En esoterisk mästare, ett 45-jag, har löst detta problem vad de tre lägsta världarna anbelangar. Han har kontroll över dessa världars atomenergier (47:1, 48:1 och 49:1) och är därför fri från dessa.

[38]För att förstå dessa svåra ting om energicentrens olika polariteter

kan det vara till hjälp att här minnas att förstatriaden (människomonaden verkar ju genom denna) är positiv, medan höljena är negativa, att förstatriaden är den positiva pol som drar till sig och behåller höljenas atomer och molekyler av motsatt polaritet. Förstatriaderna är negativa i förhållande till andra- och tredjetriaderna (utgörande det planetariska kollektivväsendet) såsom positiva. Andra- och tredjetriaderna är i sin tur negativa till fjärdetriaderna (32, 36, 43), vilka kollektivt bildar planet- och solsystemregeringen.

[39]Också meningen med livet i människoriket kan beskrivas i termer av energi. När människomonaden har ”förenat de båda polerna och därigenom alstrat ljus av en bestämd styrka” (LA: andratriaden med Augoeides är positiva polen, förstatriaden är negativa polen, och föreningen åstadkommes som alltid genom införandet av en tredje kraft, vilken i detta fall är självmedvetenheten i kausalhöljet i medveten kontakt med Augoeides – en självmedvetenhet som i esoteriska symboliken kallas ”ljus”), då äger obskurationen rum. Den elektriska manifestationen förbränner och förstör då sitt materiella underlag, och den fysiska döden inträder. Den mängd ljus, som skall alstras i varje inkarnation, fastställs av Augoeides i samråd med människomonaden.

[40]Allt som manifesteras i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46) är elektromagnetiska fenomen, ty de är företeelser i de fyra kosmiska etrarna, den materia som planethärskarnas kosmiska eterhöljen består av på exakt samma sätt som de fyra systemiska etrarna (49:1-4) är den materia som människans eterhölje består av. De tre lägre solsystemvärldarna (47–49), de världar, där människans medvetenhetsutveckling försiggår, är på motsvarande sätt de kosmiska grovfysiska materieslagen, den materia som planethärskarnas organismer består av.

[41]Kausalgrupper och planetariska kollektivväsen bildas genom samgående av mänskliga grupper och devagrupper. (Om kausalgrupper: L2 5.3.2, 5.4.2-4, 7.17.1-5.)

[42]När de fyra fysiska etrarna blir mer allmänt kända och därmed deras energiverkan, sammansättning, ljusbärande förmåga och andra användningar insedda, kommer även kunskap om de fyra högre solsystemvärldarna, de kosmiska etrarna (43–46), att bli tillgänglig för mänskligheten. Mycken kunskap om 43–46 kan emellertid redan nu deduceras från redan kända fakta om de solsystemiska fysiska etrarna.

[43]Exempelvis kan begrundandet av några dylika fakta om fjärde etern (49:4) ge viss förståelse av värld 46, dess medvetenhets- och energislag. Dessa fakta ges här nedan i korthet.

[44]Fjärde etern håller nu på att ”upptäckas” av mänskligheten. Den är den eter som sjunde strålen använder som medium. Den är den eter som

de flesta människors eterhöljen består av. Den är den eter, där ”skuggornas devaer” har sitt största inflytande, de violetta devaer som är nära förbundna med människans fysiska evolution. Den är den eter, där i framtiden människo- och devaevolutionerna skall mötas. Från fjärde etern formas organismerna. I fjärde etern sker kausaliseringen i fysiskt avseende; först när den kausaliseringsfärdiga djurmonaden är fullt medveten i 49:4, kan monadens fysiska, emotionala och mentala medvetenhet så samordnas att djuret kan kausalisera. Fjärde etern måste fullständigt bemästras och styras av mänskligheten i denna eon; varje individ i fjärde naturriket måste uppnå detta mästerskap före eonens slut. Fjärde etern är den sfär, där de två första initiationerna (”initiationerna på tröskeln”) genomgås och de fem initiationer, som genomgås i fysiska världen, påbörjas.

[45]Essentialvärlden, både den kosmiska (22–28) och den systemiska (46), är den stora mötesplatsen. Där möts olika slags grupper, icke för att bilda en enda enhet, utan för att bilda gruppgemenskaper. Detta beror på att essentialvärlden är den värld som är mest ägnad åt de planetariska kollektivväsendenas expansion.

[46]Det som sagts om den fjärde solsystemiska etern (49:4) kan utvidgas till att gälla även den fjärde kosmiska etern (46), till exempel vad avser den violetta färgen. Den violetta färgen markerar slutet av en cykel och början av en ny. Essentialvärlden (värld 46) präglas på ett egenartat sätt av den violetta färgen, och sjunde strålen har ett särskilt samband med essentialvärlden.

[47]Visserligen finns alla strålarna och därmed alla färgerna i alla världarna, men likafullt är någon av sju planethärskarna företrädesvis verksam i en av de sju solsystemvärldarna (43–49). Av detta kan man draga slutsatsen att planethärskarens kraft enligt minsta motståndets lag finner lättast utlopp i någon av de sju världarna men att hans kraft naturligtvis gör sig gällande i alla sju världarna.

[48]Liksom hos de flesta människor eterhöljet består av 49:4, består eterhöljet hos fyra av de sju planetariska kollektivväsendena av fjärde slagets kosmisk eter, essentialmateria (46).

[49]Den mänskliga evolutionen och devaevolutionen förenas delvis i värld 46, därigenom att där bildas grupper av både människo- och devamonader. Enstaka närmanden de båda evolutionerna emellan har tidigare förekommit vid bestämda tillfällen, men i värld 46 bildas definitiva och bestående allianser.

[50]I värld 46 finns de ”skuggornas devaer” som bygger 49-klotet, motsvarigheter i denna högre värld till de ”skuggornas devaer” som bygger människans eterhölje.

[51]Analogier mellan lägre och högre, som den nyss nämnda avseende ”skuggornas devaer” i 46 och i 49:4, avser medvetenhetsaspekten mer än materieaspekten.

[52]Allteftersom tiden går, kommer de planetariska kollektivväsendenas arbete i de kosmiska eteriska kloten att bättre förstås av de ringare intelligenser, vilka genom att studera de solsystemiska etrarna till slut erhåller nyckeln till insikterna om den större manifestationen och därmed kan hjälpa till i den på ett intelligent sätt. Det är dessa större intelligenser, som handhar de högre världarnas materia, styr den med sin lagenliga vilja och därmed automatiskt driver de otaliga mindre väsendena in i och ut ur manifestation, in i formerna och ut ur dem.

[53]Formbildningsprocessen ned genom världarna kan beskrivas så: de igångsättande vibrationerna i värld 43, ljuset eller formbildande och formvitaliserande aktivitet i värld 44, ljudet eller differentieringens grundval och evolutionsprocessens källa i värld 45 och färgen eller den sjufaldiga differentieringen i värld 46.

[54]Varje solsystemvärld kan studeras och indelas på två sätt. Enligt det första sättet kan de sju materieslagen, atomvärlden och de sex molekylarvärldarna, indelas i tre högre och fyra lägre. (LA: Sedan gammalt kallas de tre högre ”abstrakta” och de fyra lägre ”konkreta”, exempelvis 47:1-3, det kausala kallas det ”abstrakta mentala” och 47:4-7 det ”konkreta mentala”, fastän i verkligheten redan 47:6 är abstrakt tänkande. L2 9.36; L3 3.9 De tre högre utgör en trekraft: 1 = ”jaget” (det högsta medvetenhetsslag självmedvetenheten kan identifiera sig med i värld 47), 3 = ”icke-jaget” (materiehöljet) och 2 = den förbindande intelligensen. Tillsammans skapar de formen i lägre materia (4-7). Analogivis kan detta tillämpas i större skalor, såsom solsystemet (43–45 och 46–49). Kausalhöljet (47:1-3) i förhållande till mentalhöljet (47:4-7) erbjuder här det för människan mest närliggande exemplet. (L3 3.9)

[55]Enligt den andra indelningen utgår man från samma högre trefald som i den första indelningen, men av de fyra lägre representerar fyran syntesen av ansträngningarna i 7, 6 och 5. Denna indelning avser i första hand människan. LAs tillägg: Den första indelningen visar de formbildande kollektivväsendenas arbetssätt, uppifrån ned. Den andra indelningen avser människomonadens evolutionsarbete nedifrån upp. Den första indelningen kan kallas ”3+4”, den andra ”3+1+3”.) 5.6.3

[56]Senare kommer människan att inse att båda indelningarna finns i alla solsystemvärldarna och har sin grund i elektromagnetismens olika manifestationssätt, varvid 1–3 styres av syntesens lag, 4 av attraktionens lag och 5–7 av hushållningens lag. Under evolutionen arbetar jämsides med dessa lagar spridningens, repulsionens och differentie-

ringens lagar.

[57]Elektromagnetismens yttringar i de sju solsystemvärldarna måste därför studeras såväl i sin grundläggande tredelning som i sin sjudelning enligt atomvärldarna och 49-delning enligt såväl atom- som molekylarslagen. Studiet kompliceras ytterligare av tidsfaktorn, som inför de 49 atom- och molekylarslagen på olika stadier under olika inflytelsesfärer och under de tre kosmiska grundlagarna. Sålunda kan samma energi vid olika tider visa sig såsom byggande ljus eller upplösande kraft.

[58]Intelligensens fyra grundläggande manifestationssätt förekommer hos olika slags väsen i högre och lägre världar. För den del av solväsendets manifestation som avser den kosmiska fysiska världen (43–49) liksom för 43-jagens kollektivitet gäller: 43 = igångsättande vibration, 44 = ljus, 45 = ljud, 46 = färg. För planetväsendets manifestation liksom för 44-jagens kollektivitet gäller: 44 = igångsättande vibration, 45 = ljus, 46 = ljud, 47:1-3 färg. För människan gäller: 46 = igångsättande vibration, 47:1-7 = ljus, 48 = ljud, 49:1-5 = färg. Här bör observeras att manifestationen av mänsklighetens kausalgrupper i 47:1-3 är det planetariska kollektivväsendets färgmanifestation (LA: med ”färgmanifestation” avses den uppdelning i sju departement eller strålar som kausalgrupperna är underordnade) och att denna manifestation är den lägsta för detta kollektivväsen. Det kosmiska flytande (48) och fasta (49) är för planetväsendena ”inga principer”, lika litet som det solsystemiska flytande (49:6) och fasta (49:7) är det för människan. (LA: Att de lägsta materieslagen i individers eller kollektivs höljen sägs vara ”icke-principer” betyder att de inte hyser några centra för medvetenhet och energi utan är sekundära bildningar, automater, som styres genom centra i närmast högre hölje – exempelvis sägs organismen icke vara någon princip, emedan den icke har någon egen styrande energi utan styres av centra, chakraer, i närmast högre hölje, eterhöljet.) L2 6.13.1

[59]Hushållningens lag, attraktionens lag och syntesens lag är ytterst manifestationer av en och samma lag, varats lag. Denna lag är ofattlig för mänskligt förnuft. Den kan endast delvis uppfattas av vårt förnuft genom sina tre nämnda manifestationer. DVS 3.2.8

5.4 Intelligensen är det som alstrar sammanhållning

[1]Intelligensprincipen är framför allt detta sammanhållande något, som möjliggör för ett väsen – antingen det är en solhärskare, en planethärskare eller en människa (LA: återigen bör observeras att ”människa” också betyder monader tillhöriga människoevolutionen i femte och sjätte naturrikena) – att 1) arbeta genom form; 2) att arbeta genom

fortskridande utveckling eller cykliskt återkommande evolution; 3) att arbeta med att skaffa erfarenheter i vissa bestämda världar; 4) att arbeta genom manifestation, det vill säga ett gradindelat växande alltifrån en första gryning till morgon, förmiddag, middag, eftermiddag, skymning och natt.

[2]De nyss angivna fyra punkterna är tämligen koncisa och sammanfattar vad som hittills är möjligt för människan i innevarande fjärde eon.

[3]Människan betraktar sig själv som ett syntetiserat aggregat av fysisk kropp (LA: egentligen enbart organism, eftersom de flesta inte vet att de också har ett eterhölje), känslor och tankar men vet sig vara något mer än detta, eftersom hon inser att hon använder dessa tre och håller dem samman till en enhet.

[4]Ett planetariskt kollektivväsen är likaledes en trefald, men för detta väsen är det sammanhållande medlet icke 47 utan 46, och för ett solsystemiskt kollektivväsen är det 43. Men eftersom både människan och planetväsendet är delar av samma större helhet, genomträngs också de av 43-energin, vilken förenas med 46-energin och tränger ned i 47. Från solväsendets synpunkt finns inte dessa uppdelningar utan ingår de alla i den systemiska enheten.

[5]En människa är en sammanhållen enhet i manifestation i fysiska världen endast korta tider helt enkelt därför att hon arbetar endast genom 47 och inte genom 46. Ett planetariskt kollektivväsen, som arbetar genom 46, har längre cykler. Planetariska kollektivets förhållandevis längre cykler utgör grunden för människans kausalcyklers relativa långvarighet. Solsystemiska kollektivet består under den längre solsystemcykeln (LA: ett solsystems livslängd), därför att den grundas på såväl 43 som 46 och 47. LA: jämför individernas medellivslängd i de eteriska raserna, 30 000 år, med individernas medellivslängd i de organiska raserna – en analogi med kosmisk-eteriska individer, alltså 46-jag etc., som ingått i kollektivväsen, och kosmisk-organiska individer, alltså kausaljag och lägre jag, vilka är individualjag. DVS 2.36.8,11

[6]Tydligt är därför att 47 är grunden för människans separativa manifestation, 46 grunden för planetariska kollektivets gruppmanifestation och 43 grunden för solsystemiska kollektivets manifestation, vilken syntetiserar alla grupper. LAs kommentar: ”Grund” såsom begreppet förklaras i Vedaskrifterna, det vill säga det i högre värld befintliga underlag, ur vilket lägre väsen framgår i manifestationens början och till vilket de återgår vid manifestationens slut. Se exempelvis *Chāndogya-Upanishad*, I.9.1.

[7]Intelligensen är alltså det som människan är i färd med att utveckla

och lära sig arbeta med, som är hennes dagsmedvetna och närmast övermedvetna, medan det för planetariska kollektivväsendena (andra- och tredjejagens kollektiv) är det som de utvecklade i förflutna cykler och sjuklot och numera deras automatiserade undermedvetna.

5.5 Intelligensen är nyckeln till femte naturriket

[1]Intelligensen kan också definieras som nyckeln till den dörr som leder till femte naturriket. Till vart och ett av de fem naturrikena leder en dörr, och varje sådan dörr har en nyckel. Nycklarna till mineral- och växtrikena är ofattbara för människans nuvarande intelligensuppfattning.

[2]Dörrnyckeln från djur- till människoriket är instinkten. Genom att monaderna mot slutet av vistelsen i djurriket förvärvar en allt bättre instinkt och denna instinkt blir alltmer individualiserad, alltmer frigjord från gruppsjälen, förvandlas den till intellekt, till att börja med det embryo till förnuft som fanns hos den djuriska människan i tredje rotrasen och som behövde augoeidernas stimulans för att väckas till något definitivt mänskligt.

[3]Den kausaliseringsmetod, som användes på vårt klot i innevarande eon, var inte densamma som använts tidigare och på andra klot. Många av dem, som nu hör till de framskridna i mänskligheten, kausaliserade i tidigare sjuklot på normalt sätt, det vill säga utan augoeiders hjälp, genom evolutionens egen drivkraft. För dessa monader var det genom den djuriska instinktens aktivitet, som första- och andratriaderna förenades, så att kausalhöljet bildades. DVS 2.18.1-3

[4]Människan övergår till femte naturriket genom att förvandla, höja intellektet, urskillningsförmågan, från mentalt till kausalt, till intuition, och från kausal medvetenhet till essential, kärlek–visdom. Liksom instinkten är dörrnyckeln till fjärde naturriket, är intelligensen nyckeln till femte naturriket.

5.6 Intelligensen är de fem lägre strålarnas syntes

[1]Intelligensen är de fem lägre strålarnas förenade förmåga, närmare bestämt de fyra lägre strålarnas eller departementens syntes i tredje departementet. I solsystemisk skala menas därmed fyra mindre planetväsenden, syntetiserade genom ett femte i värld 45. I det föregående solsystemet av första ordningen var motsvarande fem planetväsen bärare av solsystemkollektivets högsta medvetenhet. De fyra är verksamma genom värld 46 och har höljen av 46-materia. Deras syntes innebär att de uppgår i det större väsen som företräder tredje departementet och är verksamt i värld 45. De är i solsystemvärldarna totaliteten av intel-

ligensens energi. De är de fem lägre världarnas liv. De kallas traditionellt de fem kumaraerna eller världsbyggarna, en annan benämning är Brahmās fem tankeborna söner. Intelligensen (sanskrit: *manas*) är således den psykiska effekten av deras gemensamma arbete och manifesterar sig olika i de olika världarna och molekylarslagen. (L3 14.1.25, 14.4.2)

[2]Dessa fem departementsenergier yttrar sig särskilt i de fem lägre molekylarslagen (3-7) i varje värld 43–49, en faktor som särskilt skall ihågkommas i samband med de större intelligensinitiationerna (LA: första, andra och tredje större planetariska initiationerna åsyftas). LA: Givetvis finns alla sju departementsenergierna i alla världar och alla molekylarslag. Innebörden av det sagda är att de nämnda energierna yttrar sig särskilt starkt i de nämnda världarna. Egentligen är värld 43 hemvist för 1:a strålen, värld 44 för 2:a strålen, värld 45 för 3:e strålen och så vidare till värld 49 för 7:e strålen. Men för att underlätta monadernas evolution i de lägre solsystemvärldarna har planethierarkin dimensionerat ner strålarna i vår planet så att första strålen härskar särskilt i värld 45, andra strålen i 46, tredje i 47:1-3, fjärde i 47:4, femte i 47:5-7, sjätte i 48 och sjunde strålen i 49; se L3 14.9.2,3.

[3]Vid sidan om de båda tidigare omnämnda uppdelningarna av 1–7 finns en tredje, nämligen: 1 = viljeaspekten, 2–4 medvetenhetsaspekten, 5–7 materieaspekten och intelligensen. 5.3.54f

5.7 Intelligensen är den ändamålsenliga viljan

[1]Intelligensen kan definieras även som varje självmedvetet väsens målmedvetna, ändamålsenliga vilja. I den meningen är intelligensen en princip hos solhärskaren och planethärskarna, finns därför nödvändigtvis hos alla lägre självmedvetna väsen, som är inneslutna i dessa härskares höljen, och är i dessa särskilt knuten till strup- och huvudcentren.

[2]Hos såväl solhärskaren som planethärskaren och människan är intelligensen förmågan att ändamålsenligt använda en form eller ett hölje; bygga in förmåga i kausalhöljet (LA: sol- och planethärskarnas kosmiska kausalhölje, 29–31; människans solsystemiska kausalhölje, 47:1-3); bearbeta erfarenheter till förståelse, expandera medvetenheten, göra framsteg mot ett bestämt mål, urskilja mellan två poler, välja riktning för verksamheten, fullända formen ävensom bruka den, taga kontroll över materien och använda den för önskade syften, samordna de olika materieslagen och höljena så att de samtidigt uttrycker den inneboende monadens vilja.

[3]Den högre medvetenhet, som blir resultatet av intelligensutvecklingen, nämligen andrajagsmedvetenheten, använder det kausala (47:1) i

allt som rör materieaspekten, det essentiala (46:1) i allt som rör medvetenhetsaspekten och det superessentiala (45:4) i allt som rör dess eget väsen, allts innersta väsen och jaget såsom vilja.

[4]Kausalmedvetenhetens (47:1) utmärkande egenskap är förmågan att skilja mellan: jag och icke-jag; högre och lägre (materia, medvetenhet och energi); atom- och molekylarmateria; de olika slagen av atommateria i solsystemet; vibrationer som alstras av viljan, verkar genom medvetenheten och energiserar materien; olika slags former i varje slags existens.

[5]Essentialmedvetenhetens (46:1) utmärkande egenskap är enhet, vilken visar sig i visdom som verkar genom kärlek och frambringar enhet mellan alla jag, gruppsammanhållning, essentiala egenskaper och effektivt arbete för medvetenhetsutveckling, vilket är det grundläggande i hierarkiskt arbete.

[6]Superessentialmedvetenheten (45:4) använder viljeaspekten, vilkens utmärkande egenskap är den sammanhållande kraft som ständigt håller siktet inställt på väsendets mål och arbetar mot detta genom kärlek i materiens former.

[7]Dessa för 47:1, 46:1 och 45:4 utmärkande egenskaper har här framhållits, eftersom det tjänar till att ytterligare klargöra den aktiva mentalprincipens arbetsfält och även begränsningar. I början, på okunnighetsstadiet (emotionalstadiet), är det intelligensens anhopande sida som utvecklas, dess förmåga att förvärva och lagra kunskap och lärdom. Människan samlar då på sig fakta, lär sig tillämpa dem och igångsätter vibrationer, som måste intelligent bearbetas. Senare på lärdomsstadiet (mentalstadiet) är det den urskiljande sidan som utvecklas. Människan lär sig då att sovra och utmönstra, och börjar intelligent sammanföra de båda polerna. På visdomsstadiet (kausalstadiet) fortsätter hon att utmönstra, sovrar ännu strängare och förenar de båda polerna, med resultatet att kausalmedvetenheten aktiveras. Hon blir då intelligent skapande. När monaden till slut blir 46-jag, har den till fulländning utvecklat medvetenheten i de tre lägre atomvärldarna (47–49). Monaden har då nått den ståndpunkt i evolutionen, där det planetariska kollektivväsendet började sin manifestation i solsystemet. Monaden har då förvandlat intelligens till kärlek–visdom, kausal-mentalt till essentialt, syntetiserat strålenergierna 3–7 och börjat låta denna syntes uppgå i en högre, andra strålens.

[8]För att sammanfatta från energiaspektens synpunkt: förstatriadens energi har fullkomligt bemästrats, och monadens vibrationsaktivitet har höjts till den nivå, där den harmonierar med det planetariska kollektivväsendets. Därmed kan människomonaden fungera medvetet eller vara

aktiv i värld 46.

[9]Andratriadens energi har förenat sig med förstatriadens energi och stimulerat denna till den grad att det åstadkommit människans frigörelse från de tre lägsta världarna (47–49). Vad gäller dessa tre världar har människan gått i obskuration på exakt samma sätt som planetväsendet går i obskuration, när dess energier nått en tillräcklig styrka. Tredjetriadens energi förenas slutligen med de båda andra och sätter därmed monaden i stånd att övergå till den kosmiska fysiska atomvärlden (43:1).

Tillägg i anslutning till stycke 5.4.6

Chāndogya-Upanishad, I.9.1: ”Vad är denna världs grund?” Han (Pravāhaṇa) svarade: ”Rummet, ty alla dessa väsen uppstår ur rummet. De återgår till rummet, ty rummet är större än de. Rummet är grunden.”

Det sanskritord, som jag här översatt med ”grund”, är *gati*, vilket språkhistoriskt sett är identiskt med det grekiska ordet *basis*. I sin engelska översättning (*The Principal Upanishads*) skriver Radhakrishnan ”goal”. Det är också riktigt och har även sin poäng.

AVDELNING 6
INTELLIGENSEN SOM KOSMISK, SOLSYSTEMISK, PLANETARISK OCH MÄNSKLIG FAKTOR

6.1 Intelligensens ursprung

[1]Det enda vi egentligen kan säga om intelligensens ursprung är att den är den förenade viljeaktiviteten hos eller det ändamålsenliga uttrycket för den förverkligade självidentiteten hos någon dominant monad, som skänker av sin egenart till alla de underordnade monader som ingår i dominantens inflytelsesfär och driver dessa monader till intelligent samarbete. Detta gäller såväl solhärskaren i förhållande till solsystemet som människan i förhållande till sina höljen. 6.3.5, 6.9.6 (KOV 2.16.7, 4.7.3)

[2]Det är oss omöjligt att framställa intelligensens uppkomst annat än såsom en manifestation genom ett sjusolsystem, ett solsystem, ett 49-klot eller en människa.

[3]Intelligensens ursprung i solsystemet är det kosmiska väsen, vari vårt solsystem utgör ett centrum. Intelligensens ursprung i 49-kloten såsom en helhet betraktade är solhärskaren. Intelligensens ursprung i vårt 49-klot är vår planethärskare. 6.3.1

[4]Alla naturens former är uttryck för väsen, som bebor dem under bestämda cykler för att uppnå bestämda syften. Varje väsen fullföljer sitt eget ändamål men tjänar också det större ändamål som fullföljes av det större väsen, vari det ingår. 6.11.3

[5]En planethärskare är den styrande intelligensen i den kropp som ett 49-klot utgör och den vitaliserande principen och aktivt urskiljande förmågan hos varje atom i detta 49-klot. På motsvarande sätt är solhärskaren den styrande intelligensen, vitaliserande principen och aktivt urskiljande förmågan hos 49-kloten såsom helhet och en kosmisk härskare motsvarande för en grupp solsystem. Först när man inser detta, kan man något förstå intelligensens ursprung.

[6]För att förstå intelligensen såsom principiell faktor i allt slags uppfattning måste människan veta något om den process, varigenom hennes egen intelligens blev till. Man kan alltså något bättre förstå kausal-mentalenergins ursprung genom att studera monadernas kausalisering och metoderna för denna. I den mänskliga evolutionen har tre sådana metoder hittills tillämpats, men det är fullt möjligt att det finns fler. 6.8.3-6; DVS 2.18

6.2 Intelligensens tre huvudsakliga förmågor

[1]Intelligensen, och i synnerhet den mänskliga, kännetecknas huvudsakligen av tre förmågor: urskillningsförmåga, förmåga av ordnad verksamhet och anpassningsförmåga.

[2]*Urskillningsförmåga*. Tre slag av urskillningsförmåga finns: för-

mågan att skilja mellan jaget och omvärlden (andra individer inräknade), förmågan att skilja mellan jaget och dess höljen (mellan självmedvetenheten i kausalhöljet och inkarnationshöljenas medvetenhet), förmågan att skilja mellan jagmedvetenheten i andratriaden och den i tredjetriaden. Den första urskillningsförmågan finns hos alla och har nått en hög grad av utveckling. Den andra förmågan finns endast hos en liten minoritet av mänskligheten, hos mystikerna och esoterikerna, släktets framskridna tänkare. Den tredje förmågan har endast fulländade andrajag (45-jag, esoteriska mästare, femte gradens invigda), vilka ännu är ytterst få. I alla dessa expansioner används intelligensens urskillningsförmåga.

[3]Den separativa instinkten hos människan har varit en första skola för urskillningsförmågan. Urskillningsförmågan uppväger en alltför långt gående och ej ändamålsenlig enhetssträvan. Värde har endast ett sådant frivilligt samgående mellan individer och grupper, vilket motiveras av gemensamt intresse och mål. Ett dylikt samgående sker först i slutet av den mänskliga evolutionen, efter ett föregående skede av intensiv självhävdelse och intensivt självförverkligande. L1 9.45.6

[4]Tre esoteriska symboler och mantran för självmedvetenheten: ”Jag är”, ”jag är detta” och ”jag är den jag är”.

[5]”Jag är” avser självidentiteten, icke endast individens utan även gruppens självidentitet. Detta mantra avser monadens medvetenhet i förstatriaden och människans insikt om sin ställning inom det egna klotet.

[6]”Jag är detta” avser individens enhet med den egna gruppen. När han kan yttra detta mantra, börjar han förnimma denna enhet med gruppen. Detta mantra avser monadens medvetenhet i andratriaden och individens insikt om sin ställning i sjuklotet. MV 11.12.13

[7]”Jag är den jag är” avser monadens medvetenhet i tredjetriaden, individens förhållande till världarna 43 och 44 och hans ställning i 49-klotet. 7.10.3; MV 13.14.5

[8]Intelligensens urskillningsförmåga leder evolutionsmonaden genom materieformer i allt högre världar och slutligen till att monaden frigör sig från alla lägre former men därvid behåller förvärvad kunskap och erfarenhet.

[9]*Ordnad verksamhet* avser ändamålsenlig och planmässig verksamhet utgående från kausal-mentalvärlden, ytterst den kosmiska kausalmentalvärlden (29–35). DVS 2.58

[10]*Anpassningsförmågan* är det främsta kännetecknet för tredje departementet (strålen), den förmåga hos intelligensen som anpassar materieaspekten till viljeaspekten. Den arbetar under två lagar: hushåll-

ningens lag och lagen om attraktion och repulsion, och mahachohanen utför sitt arbete huvudsakligen på detta område. Följaktligen är det de fyra underordnade strålarna (4–7), syntetiserade i den tredje, som det i grund och botten handlar om. Dessa fyra manifesteras särskilt i de fyra slagen av mentalmedvetenhet: fjärde strålen i 47:4, femte i 47:5, sjätte i 47:6 och sjunde i 47:7. 4.3.1; L3 14.1.25

[11]Utvecklingens fundamentallag handlar om att individen måste själv söka, själv finna, själv förstå och själv förverkliga.

6.3 Allmänt om kosmiska och solsystemiska kollektivväsen

[1]*Kosmiska kollektivväsen*. Vår kosmiske härskare arbetar i första hand genom tre större solsystem, i andra hand genom sju mindre (vårt solsystem är ett sådant mindre). Därvid fördelar han sin kraft till alla klot och kollektivväsen som ingår i hans kropp.

[2]Kraftvirvlar i de kosmiska etrarna (43–46) bildar sjusolsystemets eteriska struktur, liksom sju kraftcentra i de solsystemiska etrarna (49:1-4) bildar det mänskliga eterhöljets struktur.

[3]*Solsystemiska kollektivväsendet*. Kunskapen om vilken ställning vårt solväsen innehar i det större, kosmiska systemet kommer att bli föremål för allmänt studium först i slutet av nästa eon (femte eonen, mental-eonen).

[4]*Planetariska kollektivväsen*. De sju mindre planethärskarna arbetar genom 45–47, de klot och framför allt de monadgrupper som finns i dessa världar och har dessa slag av medvetenhet. De tre större planet-härskarna arbetar framför allt i 43 och 44. Solhärskaren arbetar genom de tre större 49-kloten och de sju mindre.

[5]Varje 49-klot är hölje för ett planetariskt kollektivväsen. 49-klotet är ett centrum i solara kollektivväsendets kosmiska fysiska hölje (43–49), ett centrum med en särskild uppgift. I varje planetariskt kollektivväsen finns en monad som är dominant (minst ett naturrike före de övriga i sin expansion) och därför kallas planethärskare. 6.1.1, 6.9.6; KOV 2.4.5, 2.16.7

[6]Varje planetariskt kollektivväsen uttrycker således ett visst slags specialiserad elektromagnetisk energi, som cirkulerar i hela 49-klotet, liksom människans energi cirkulerar genom alla centra i eterhöljet. Varje 49-klot vibrerar i en viss frekvens, har sin egen färg, liknar i högre världar en stor lotusblomma, har enligt vibrationskapaciteten ett bestämt antal kronblad, står i förbindelse med två andra 49-klot och bildar med dessa en solsystemisk energitriangel, kännetecknas av högre eller lägre grad av aktivitet beroende på om 49-klotet är eller icke är föremål för solhärskarens uppmärksamhet och stimulans. I ett visst

skede kan ett visst 49-klot mottaga dylik uppmärksamhet, i ett annat skede kan ett annat 49-klot mottaga vitalisering. Sedan en tid tillbaka har solhärskaren särskilt uppmärksammat Jordens 49-klot och Saturnus' 49-klot, medan Uranus' 49-klot fått ökad stimulans. En ökad evolutionär aktivitet blir resultatet av denna gudomliga uppmärksamhet. 6.3.14; energitrianglar: E 3.22

[7]Av de tio 49-kloten är sju mindre eller lägre och tre större, högre eller syntetiserande. I förra solsystemet (det första i ordningen) var det inte sju mindre (och lägre) och tre större (och högre) 49-klot, utan sju lägre och tre lägsta. De tre lägsta centren var livsviktiga i förra solsystemet men har nu försvunnit. De syntetiserades och absorberades under det första systemets obskuration. DVS 2.49.1

[8]Sju mindre och tre större centra har vi genom analogi även hos människan. De sju huvudsakliga centren i eterhöljet är de sju mindre, de tre centren i kausalhöljet är de tre större (LA: kausalcentrets tre yttre bladkretsar avses). Det fjärde centret i kausalhöljet motsvarar den styrande monaden. (DVS 2.23.2)

[9]De sju mindre 49-kloten är: 1) Vulkanus, 2) Venus, 3) Mars, 4) Jorden, 5) Merkurius, 6) Jupiter, 7) Saturnus (”exoteriska Saturnus”).

[10]De tre större 49-kloten är: 1) Uranus, 2) Neptunus, 3) Saturnus (”esoteriska Saturnus”).

[11]De två 49-klot, som är närmast förbundna med Jorden, är Venus och Jupiter. Dessa tre bildar med tiden en trekraft. Jupiters inflytande kommer att erkännas och förnimmas i sjätte rotrasen.

[12]Av de sju mindre 49-kloten är fyra underordnade och tre överordnade. De fyra underordnade 49-kloten sägs med tiden ”syntetiseras i ett femte, som ovanifrån sett är det tredje”. (LA: De evolutionsmonader i dessa fyra som nått de uppställda målen får fortsätta sin evolution i det femte 49-klotet.) Dessa fyra strålar med sin syntetiserande stråle utgör intelligensens fem strålar. (LA: De fem departementsenergierna 3–7. Dessa fem 49-klot är bärarna och inbegreppet av solsystemisk intelligens.) 6.16.6

[13]Med ”Saturnus” menas dels ett av de sju mindre 49-kloten, dels ett av de tre större. Det större blir resultatet av syntetiseringen av de fem mindre 49-klot, som företräder intelligensen (Vulkanus, Mars, Jorden, Jupiter, Saturnus). (LA: I den första funktionen kallas Saturnus ”exoterisk”, i den andra funktionen ”esoterisk”.) 6.3.19

[14]I alla krafttrianglar (trekraftsystem) i solsystemet och i kosmos representerar den första polen den positiva energin, den andra den negativa och den tredje den utjämnande eller sammanjämkande. Detta förhållande utgör grunden till mångfalden i manifestationen. 6.3.6; tre-

krafter: E 3.22

[15]Några särskilt viktiga kosmiska och solsystemiska polaritetsförhållanden: Plejaderna är negativt polariserade till våra sju 49-klot. Vårt solsystem är negativt polariserat till Sirius. Sirius påverkar psykiskt hela vårt system genom de syntetiserande 49-kloten Uranus, Neptunus och Saturnus, varvid Saturnus är brännpunkten för överföring av kosmisk intelligens till alla de sju mindre 49-kloten. 4.3.16, 6.14.4

[16]Ett 49-klot representerar planetariska kollektivväsendets hela tillvaro i tiden, ett sjuklot kausalhöljets livslängd, en klotperiod människans inkarnation. 6.10.4, 6.4.3

[17]De tre första eonerna, de tre första kloten i innevarande eon och de två första rotraserna i vårt klot motsvarar fosterutvecklingen hos människan. 6.4.3

[18]Planetväsendet når full mognad i slutet av sjunde eonen men behöver ytterligare två perioder för slutlig fullkomning. Under den första av dessa två perioder syntetiseras planetväsendet med något av de tre större 49-klotens (Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus) kollektivmedvetenhet. Under den andra perioden ingår den sålunda syntetiserade kollektivmedvetenheten i det enda stora klotet. 6.17.4

[19]*Vår planethärskare* är en av de fyra mindre av de sju och ägnar sig därför särskilt åt att utveckla något av intelligensens fem attribut, strålarna 3–7. Han ägnar sig främst åt den kollektivitet av monader som vibrerar i hans tonart, har hans färg, motsvarar samma tal och esoteriskt kallas vid samma namn. 6.3.13

[20]Intelligensens fem planethärskare har sina företrädare på Jorden. Dessa är fem kosmiska jag, som i äldre österländska esoteriken kallas kumaraer. De är inkarnerade i fysisk gestalt, dock inte i organismer, utan de har eterhöljen som lägsta fysiska höljen. 6.4.2, 6.7.5, 6.17.1 (MV 17.2.4)

[21]Alltjämt otillåtna för exoterisk framställning är uppgifterna om vilken stråle (vilket departement) vår planethärskare företräder, vilket centrum i solsystemet Jordens 49-klot utgör, vilket 49-klot som är vårt 49-klots polära motsats eller vilket planetariskt kollektivväsen som är närmast förbundet med vårt, vilket centrum i sitt hölje vår planethärskare just nu strävar att vitalisera. Vilket centrum hos det solara kollektivväsendet vårt 49-klot utgör och vilken typenergi som strömmar igenom det, tillhör de hemligheter som avslöjas vid tredje initiationen. 4.7.1

[22]Det är genom sin kunskap om beskaffenheten och egenskaperna av vårt centrums (vårt 49-klots) elektriska energi och genom sin insikt om den ställning vårt centrum innehar i solsystemet (solhärskarens kosmiska fysiska hölje, 43–49), som planetregeringen och planethierarkin

förverkligar evolutionsmålen. Det är uppenbart att medvetenhetsevolutionen går annorlunda till på en planet, som utgör solsystemets bascentrum (kundalinicentrum), eller hjärtcentrum eller solarplexuscentrum och att de respektive planetregeringarna arbetar olika, med andra mål och medel.

[23]Liksom de sju planetväsendena står under inflytande av sju solväsen (inflytande i astrologisk mening), står sjuklotets sju klot under inflytande av ettvart av de sju planetväsendena. Ett 49-klot och ett sjuklot är en kopia av solsystemet. De sju planetväsendena, som ju utgör centra på olika stadier av stimulans, är för närvarande inte lika högt utvecklade och ännu inte medvetenhetsmässigt förenade, varför energiernas växelverkan och det psykiska flödet mellan 49-kloten är föga utnyttjade eller ens förstådda. Med tiden blir denna växelverkan mer uppenbar för evolutionsmonaderna, alltså människo- och devaevolutionerna, och mer medvetet utnyttjad av dessa. 6.7.9, 6.7.10

[24]Vårt 49-klots sju sjuklot (planetkedjor) har följande traditionella beteckningar: 1) Neptunus, 2) Venus, 3) Saturnus, 4) Jorden, 5) Merkurius, 6) Mars, 7) Jupiter. Dessa benämningar avser endast innevarande manifestationsperiod. Denna kan grovt anges såsom begynnande i mitten av tredje rotrasen i detta klot och fortsättande till den period i mitten av femte eonen som kallas domedagen. 6.17.7 (DVS 2.44.7)

[25]Vid domedagen i femte eonen kommer vår planethärskare att ha nått den initiation han nu eftersträvar. Då går i Venus' 49-klot femte eonen mot sitt slut och börjar detta 49-klot att övergå i obskuration såsom förberedelse för monadernas överföring till den syntetiserande planet, med vilken Venus är förbunden. Merkurius kulminerar då i sin aktivitet och bildar med Mars och Jorden en solsystemisk triangel. 6.9.4

[26]*Mänsklighetens ställning i solsystemet*. När mänskligheten vet kvaliteten av den energi som strömmar genom det egna 49-klotet, vilket ändamål och namn det centrum hos solväsendet den ingår i har, med vilka två andra 49-klot det egna 49-klotet på ett visst stadium i evolutionen bildar en energitriangel, vilka cykler av stimulans eller obskuration som råder, då börjar det planetariska kollektivväsendet fullborda sitt ändamål. Då kan vår planethärskare börja samordna alla sina höljen, då strömmar energin ohindrad genom alla hans centra, då har de ingående monaderna nått en relativ fullkomning och genomgår planethärskaren en större kosmisk initiation.

[27]Föga har hittills avslöjats om de slag av evolutioner som förekommer i de andra 49-kloten inom vårt solsystem. Så mycket kan sägas att det finns människor eller självmedvetna monader i alla 49-klot, alltid på något klot däri. Människornas fysiska form, livsbetingelser och miljö

kan skifta, men människoriket finns i alla 49-klot.

[28]Kollektiv av självmedvetna monader tillhörande människo- och devaevolutionerna utgör centra i planethärskarens kosmiska fysiska hölje, medan kollektiv av icke självmedvetna monader, såsom djur-, växt-, mineral- och involutionsmonader bildar övriga kosmiska fysiska höljet.

[29]Varje monad kommer någon gång under inflytande av vart och ett av de olika planetväsendena, under inflytande av de olika 49-kloten. Detta betyder inte att varje människomonad inkarnerar i vart och ett av de sju 49-kloten. Däremot betyder det att människomonader vistas på något klot i vart och ett av de sju 49-kloten under tiden mellan inkarnationerna, mellan inkarnationsserierna, mellan eonerna eller mellan rotraserna och underraserna. Exempel: de människomonader, som kausaliserade i förra sjuklotet (månkedjan) och inkarnerade i vårt sjuklot (jordkedjan) först i innevarande klotperiods fjärde rotras och alltså icke inkarnerade under vårt sjuklots tre första eoner, under innevarande fjärde eons tre första klotperioder och innevarande fjärde klotperiods två första rotraser, vistades under mellantiden i ett annat 49-klot, där de utvecklade mentalmedvetenheten. 6.5.3 (DVS 2.45.8)

6.4 Mentalprincipens manifestation i sjukloten

[1]I ett sjuklot är klot 1 yttersta abstraktionens och upprinnelsens klot. Det är det klot, där manifestationen tar sin begynnelse. Klot 2 är det första klot, där det planetariska kollektivväsendet inkarnerar. Klot 3, 4 och 5 är de klot, genom vilka planetväsendet manifesterar sig äga mentalprincipen. Klot 6 och 7 är de klot, genom vilka kollektivväsendena manifesterar essentialmedvetenheten genom former, som byggts med kausalmedvetenheten (47:1).

[2]Motsvarande gäller i större skala om de sju mindre 49-kloten: två är i första hand arketypiska, orsakande eller abstraherande, i tre är det kausal-mentala manifesterat och i två är redan det essentiala manifesterat. De två sistnämnda är Venus och Merkurius. De tre och de två är de fem kumaraerna, som tillsammans bildar solsystemregeringens tredje departement (i österländska esoteriken symbolerat med Brahmā). 6.13.9

[3]Fem stadier av aktivitet markerar mentalprincipens utveckling och användning: tre stadier av förvärv och två stadier, på vilka det förvärvade används. Till exempel har mänskligheten utvecklat sin mentalmedvetenhet i denna klotperiod under tredje, fjärde och femte rotraserna och kommer att använda den för utvecklingen av kausal, essential och högre medvetenhet i sjätte och sjunde rotraserna. 6.10.4, 6.3.16

6.5 Olika sätt att bli delaktig i andra 49-klots liv

[1]Människor kan på fyra olika sätt bli delaktiga av andra 49-klots liv och inflytande än deras egets.

[2]1) Genom att tillbringa tiden mellan inkarnationsserierna i det klot inom det egna sjuklotet som numeriskt motsvarar det andra 49-klotet, vars inflytande sökes antingen av fritt val eller skördebetingat. Vart och ett av de sju kloten i sjuklotet är nämligen esoteriskt förbundet med det sjuklot och det 49-klot som numeriskt motsvarar det. Så står klot 2, sjuklot 2 och 49-klot 2 i särskild förbindelse med varandra under eon 2, en förbindelse som medför vitalisering och särskild uppmärksamhet från ifrågavarande planetväsens sida. Likaledes är klot 2 och sjuklot 2 i alla de övriga sex 49-kloten under eon 2 inrätade med 49-klot 2. Därmed kan alla monader, oberoende av vilket 49-klot de vistas i, komma under ett annat planetväsens inflytande. 6.3.23

[3]2) Genom direkt överföring av inkarnerande monader från ett 49-klot (under tiden mellan inkarnationer) till ett klot i ett annat 49-klot. Detta är möjligt endast under skeden, då två planetväsen enligt attraktionslagen har ömsesidigt utbyte. Det handlar givetvis inte om överföring av monader jämte inkarnationshöljen utan om monader i enbart kausalhöljet, vilka inkarnerar i de slags höljen det nya 49-klotet erbjuder. 6.3.29; DVS 2.49.2

[4]Dessa två metoder är de vanligaste.

[5]3) Genom den invigdes medvetna överfart genom initiation från ett 49-klot till ett annat. Detta sker icke sällan. Det har dock hänt att lägre graders invigda förväxlat antingen ett annat klot i den egna kedjan eller en annan kedja i det egna 49-klotet med det tillämnade 49-klotet, med samma sifferbeteteckning. (DVS 2.44.6)

[6]4) Överföring av den egna medvetenheten till ett annat 49-klot kan åstadkommas genom kännedom om vissa mantraer och formler. Detta är den minst brukade metoden, behäftad med faror för de oinvigda.

6.6 Allmänt om departementsenergierna (strålarna)

[1]Kosmiska strålar, alltså utomsystemiska departementsenergier, träffar eller cirkulerar via centra, som ligger i värld 44 och på nuvarande stadium av objektivitet blir synliga i värld 46.

[2]En permanent kosmisk stråle är vår solhärskares egen stråle. Dennas understrålar genomtränger hela hans system. Sex andra kosmiska strålar, som vitaliserar de sex andra solsystemen, påverkar vårt solsystem genom att de har sina nerdimensionerade motsvarigheter i understrålarna till vår solhärskares stråle. Dessa understrålar är de sju

planethärskarnas energier. De sju planethärskarna gensvarar på dessa kosmiska inflytanden, upptar dem, låter energierna cirkulera genom det egna 49-klotet (vilket är ett centrum i solhärskarens kosmiska fysiska hölje) och sina egna centra (sjuklot, klot och monadkollektiv) och ger dem vidare till varandras 49-klot efter att ha färgat dem med sin egen särskilda energi. Hela systemet för strålarnas eller departementsenergiernas inflytande är, sett från både energiernas och medvetenhetens synpunkt, ett invecklat system av inbördes cirkulation och växelverkan. Strålarna passerar i ordnade cykler från sin källa, solhärskaren, till de de sju planethärskarna. Sedd från materieaspekten är strålkraften materiens energiserande faktor. Sedd från medvetenhetsaspekten är strålkraften den kvalitativa förmågan. Från 49-klot till 49-klot, från sjuklot till sjuklot och från klot till klot går denna kraft eller kvalitet, varvid den samtidigt både lägger till och drar ifrån. När cirkulationen upphör och kraften återgår till sin källa, har både energin och den kvalitativa karaktären ökat. (KOV 2.13)

FYRA AVGÖRANDE PLANETARISKA SKEENDEN

6.7 Flammans herrar kom till Jorden

[1]Varje planetväsen är enligt lagen om ömsesidig attraktion särskilt nära förbundet med något av de andra. En sådan förbindelse finns mellan vårt planetväsen och Venus' planetväsen. Förbindelsen visar sig bland annat i en växelverkan, som går i en cyklisk ebb och flod, liksom all livskraft. Under tredje rotrasens dagar i Lemurien nåddes en höjdpunkt i denna växelverkan, vilken resulterade i att planethärskaren, planetregeringens chef, inkarnerade på vår planet. Detta hade inte kunnat ske, om Venus' planetväsen inte varit nära sammankopplat med vårt.

[2]Vår planethärskare kom till vår planet från Venus. Venus' 49-klot är ett aktivare solsystemcentrum än vårt 49-klot, och dess magnetiska utstrålning når därför mycket längre. I värld 46 inneslöt Venus vårt 49-klots kedja nr 2, ”Venuskedjan”, inom sin magnetiska aura och magnetiserade sedan motsvarande klot i vår kedja, klot 2, varmed även klot 4, Tellus, särskilt påverkades. Planethärskaren kom från Venus' 49-klot via vårt 49-klots ”Venuskedja” (sjuklot 2) och via klot 2 (”Venus”) i vårt sjuklot. 6.3.24 DVS 2.44.7

[3]Venus genomgår nu sin femte eon, sin sista. Dess mänsklighet står långt framom vår, har utvecklat och samordnat mental- och kausalmedvetenheten och är i färd med att utveckla essentialmedvetenheten. 6.4.2, 6.16.2 (L1 5.7.1)

[4]Också vårt 49-klot borde nu vara i sin femte eon och ligga jämsides

med Venus i sin manifestation. Men i närmast föregående sjuklot (månkedjan) blev det en period av tillfällig stagnation i vårt planetariska kollektivväsens medvetenhetsutveckling. Tid förlorades och de svarta krafterna hade för en tid framgång. Först i vårt sjuklots femte eon besegras de slutgiltigt. Även i Venus' 49-klot blev det en kraftmätning med de svarta, men där lyckades planetregeringen besegra dem och kunde därför införa den nödiga stimulansen till Jordens 49-klot, när den rätta tiden för detta var inne. Att bistånd utifrån påkallades och att intelligensens evolution medförde vår planethärskares fysiska inkarnation är värt att beakta.

[5]Vårt 49-klots planethärskare kallas den förste kumaran, den ende invigaren. (LA: Sanskritordet *kumāra* betyder ”furste, prins, yngling”, Sanat Kumāra, vår planethärskares titel, betyder den ”evige fursten” eller ”den evige ynglingen”.) (MV 17.2.14)

[6]Det var 105 individer, som anlände från Venus till Jorden: Sanat Kumara och hans stab om 104. Av dessa är hans tre närmaste medarbetare, kallade ”de esoteriska kumaraerna” eller ”verksamhetens buddhaer”, alltjämt kvar i vår planetregering. Dessa tre buddhaer representerar de tre huvuddepartementen i vår planet. I gnostiska symboliken kallades de ”den heliga treenigheten”.

[7]De ursprungliga 105 var indelade i tre grupper om 35 i varje. Dessa tre grupper kallas de tre huvuddepartementen. Varje huvuddepartement bildade ett centrum: hjässcentret (första), hjärtcentret (andra), strupcentret (tredje). (KOV 1.39.2)

[8]Dessa kumaraer eller deras nuvarande efterträdare kan även indelas i sju grupper om 15 motsvarande de sju departementen. Dessa är de kollektivväsen som utgör planethärskarens centra. Ett dylikt kollektivväsen om 15 individer är alltså det centrum, som är inblandat i planethärskarens kommande initiation. (MV 17.2.8)

[9]Dessa sju kollektivväsen är brännpunkter för energi eller inflytande, som kommer från de andra solsystemiska centren, alltså 49-kloten. De är även förebilderna eller urtyperna för planethierarkins sju departement. Liksom planethärskaren själv existerar de i etermateria och är stora hjul eller centra av energi. De vitaliserar planethärskarens hölje och håller allt samman till en objektiv helhet. De bildar en planetarisk triangel inom sjuklotet, och ettvart av dem vitaliserar ett klot. 6.3.23, 6.17.2

[10]LA: När i esoteriska litteraturen talas om att de sju kumaraerna *är* de sju centren i planethärskarens kropp och att varje sjuklot *motsvarar* ett centrum, ligger däri ingen motsägelse, ty det ena utesluter inte det andra och i själva verket handlar det om ett genomgående korrespon-

dens-, för att icke säga resonanssystem. Om något kollektivväsen inom 49-klotet *är* ett departementscentrum, så kan samtidigt många andra kollektiv av lägre dignitet *representera* detta centrum enligt resonansprincipen. Detta är måhända ett klargörande exempel på hur antingen-eller-tänkandet inte utan vidare kan tillämpas i esoteriken.

6.8 Mänskligheten kausaliserade

[1]Kausaliseringen är första- och tredjetriadernas förening medelst en tredje faktor. Denna tredje faktor är kausalmedvetenheten, det vill säga Augoeides' intelligenta kausalvilja, kausala målmedvetenhet och kausala verksamhet. (LAs kommentar: Ytterligare en belysning av tredje kraftens verklighet.)

[2]Vid kausaliseringen närmas tredjetriaden och förstatriaden varandra såsom positiva och negativa energipoler. Deras möte medför att det strålar in ljus i kausalhöljet. Detta ljus upplyser den väg monaden måste vandra på sin färd tillbaka till källan. Detta ljus medför i samband med människan självförverkligande, målmedvetenhet, separation från alla andra kausaliserade jag, förmåga att utveckla medvetenheten och framför allt självmedvetenhet.

[3]Av de ovan (6.1.6) nämnda tre kausaliseringsmetoderna var den första den metod som tillämpades i det tidigare solsystemet och i det sjuklot (månkedjan) som närmast föregick vårt nuvarande. I denna metod var det individens (monadens) egen begynnande mentalmedvetenhet, arbetande genom instinkten, som lyckades nå kontakt med den motsatta polen, tredjetriaden, så att energi därifrån kunde aktivera andratriadens mentalatom, så att ett kausalhölje bildades. Därmed väcktes självmedvetenheten. Detta var möjligt, därför att solsystemregeringen under denna tid vitaliserade i synnerhet värld 43 men även världarna 44–49 med kosmiska kausala (29–31) energier. I denna kausaliseringsmetod är det väsentliga att intelligensen utgör en del av solsystemkollektivets egenart, att solhärskarens kosmiska kausalmedvetenhet genomtränger hela solsystemmanifestationen. 6.1.6; DVS 2.18

[4]Den andra metoden kännetecknar vårt nuvarande solsystem och tillämpas i vårt nuvarande sjuklot (jordkedjan). I denna metod får mentalmedvetenheten sakta växa, tills självmedvetenheten plötsligt uppstår genom att kausalenergi införes utifrån av augoeiderna och därefter vidmakthålls genom denna yttre stimulans. Därmed sammanhänger att kausal-mentalenergierna för mänsklighetens vidkommande har sin källa i Venus' 49-klot, liksom det planetariska kollektivväsendet i 36–46 har källan till sin kosmiska mentala övermedvetenhet (32–35) i Plejaderna och det solara kollektivväsendet i 29–42 har källan till sin kosmiska

kausalmedvetenhet (29–31) i Sirius. 6.9.3; MV 8.1.4, 8.1.7-9, 8.1.25, 8.3.1

[5]Att den äldre metoden användes i månkedjan är ett exempel på upprepningslagen, i detta fall att de tidiga skedena i en ny cykel rekapitulerar den närmast föregående cykelns processer. Fjärde eonen repeterar kort de tre föregående men har sin egenart. DVS 3.67.3f

[6]Den tredje kausaliseringsmetoden är den, som kommer att tillämpas i det kommande, tredje solsystemet, ehuru den kommer att börja användas i liten skala redan i vårt nuvarande system. Denna metod kommer att göra bruk av den dynamiska viljan på ett för närvarande obegripligt sätt. Den första kausaliseringsmetoden är särskilt kännetecknande för materieaspekten, den andra metoden för medvetenhetsaspekten, den tredje för viljeaspekten.

[7]Kausaliseringen, det vill säga de tre triadernas förening, genomfördes i innevarande klotperiod i tredje rotrasen. Därmed framträdde det avgjort mänskliga naturriket på Jorden. Detta genomfördes genom flammans herrars ankomst från Venus' 49-klot. Dessa genomförde den nödvändiga föreningen, bildade planetens regering och grundade planethierarkin. Några av flammans herrar har förblivit sedan dess, men de flesta har återvänt till sitt ursprung. 7.8.32f; F 12.2

[8]Kausalisering och initiation liknar varandra. Båda innebär en krisartad, momentan övergång till ett högre rike efter en gradvis fortgående medvetenhetsutveckling. Båda betecknar medvetenhetsexpansion eller inträde i ett högre rike. Kausaliseringen betecknar inträdet i självmedveten tillvaro, initiation inträdet i gruppmedveten tillvaro. Genom kausaliseringen skapades människoriket (fjärde naturriket), genom initiation skapas övermänniskoriket (femte naturriket).

[9]Den monad, som nu är planethärskaren, kausaliserade i förra solsystemet. Nuvarande människomonaderna har kausaliserat i detta solsystem. Nuvarande involutionsmonaderna kausaliserar i nästa solsystem.

[10]Det finns ett nära samband mellan förmågan av kunskapsförvärv, mentalmedvetenheten och synen. I första eonen och i första rotrasen i denna klotperiod av innevarande eon utvecklades hörseln, i andra eonen och i andra rotrasen känseln, i tredje eonen och i tredje rotrasen tillkom synen, betecknande intelligensen, som förenar de tre. (LA: Knyt ihop detta med faktum att kausaliseringen i vårt 49-klot började först i tredje sjuklotet och i vårt sjuklot först i tredje rotrasen.) (E 3.13)

[11]När intelligensens energi flödade in i tredje rotrasen och åstadkom kausalisering, blev resultatet därav att en grupp av mänskligheten uppstod. I vår tid däremot är individer tillhörande två grupper inkarnerade:

den ena gruppen fick sin intelligensstimulans och kausaliserade i innevarande klotperiod och den andra gruppen i föregående sjuklot. De förstnämnda tillhör den 40-procentiga gruppen av mänskligheten, de sistnämnda den 60-procentiga. Här har vi grunden till skillnaden mellan de framskridna och de övriga, och mycket av oron i världen beror härpå. (HTL: De som kommer att lyckas i femte eonen och de som misslyckas.) De bildar olika centra hos det planetariska kollektivväsendet, de har kausaliserat på olika sätt, de har olika vibrationstal och planethärskaren genomgår olika initiationer i olika kedjor, vilket påverkar olika centra och därmed för in olika ringare väsen i manifestationen.

6.9 Planethärskaren initierades

[1]Den andra kausaliseringsmetoden, den för vårt sjuklot särskilt betecknande, används i samband med att planethärskaren genomgår initiation. Därvid berör solhärskaren med invigningsstaven vissa centra hos planethärskaren. När monader kausaliserade för första gången i vårt sjuklot för nära 22 miljoner år sedan, var det därför att solhärskaren med sin invigningsstav berörde vissa centra hos planethärskaren och så aktiverade dem. Dessa centra bestod av grupper av evolutionsmonader. När dessa får del av en dylik energistimulans, vaknar de till mental medvetenhet, efter att tidigare ha varit endast fysiskt och emotionalt medvetna. Mentalmedvetenheten möjliggjorde syntetiseringen av trefaldig medvetenhet (47–49), en nödvändig förutsättning för självmedvetenhet. DVS 2.15.13

[2]I alla slags initiationer används invigningsstavarna för erhållande av bestämda resultat. Det finns fyra slags stavar: kosmiska, solsystemiska, planetariska och hierarkiska invigningsstavar. Alla invigningsstavar åstadkommer följande effekter: 1) de stimulerar slumrande energicentra till full aktivitet; 2) de bringar energierna från olika centra till förening; 3) de ökar vibrationsaktiviteten hos något särskilt centrum, olika för olika initiationer; 4) de expanderar alla höljena, hos människan främst kausalhöljet.

[3]När planethärskaren initierades för nära 22 miljoner år sedan, blev alla de evolutionsmonader, som innehölls i hans centra, så stimulerade, att energi kunde strömma ner till dem från planethärskarens femtetriads (18, 22, 29) kosmiska mentalatom (29). Förbindelseleden dit, det s.k. kosmiska antahkarana, existerade då redan och behövde inte byggas, såsom människan behöver bygga sitt antahkarana. Planethärskarens initiation åstadkoms genom en särskild sammanställning av 49-klot, sjuklot och enskilda klot och beledsagades av ett inflöde av kosmisk mentalenergi från en av Plejaderna. Det närmare sammanhanget mellan

Plejaderna, Karlavagnen och de sju mindre 49-kloten, varav vårt är ett, hör till de hemligheter som uppenbaras vid den sjunde solara initiationen. 6.8.4, 6.12.2; L3 17.6.23; MV 9.210.3

[4]Vår planethärskare förbereder sig i vår tid för initiation. Därav de hemska kriser och prövningar livet på vår planet innebär i denna cykel. Vår planethärskare kommer att genomgå en större initiation i mitten av nästa eon men förbereder sig just nu för en mindre initiation. Vår planethärskare har varit i fysisk inkarnation (har haft ett eterhölje) sedan mitten av den lemuriska rotrasen och kommer att förbliva hos oss till domedagen i nästa eon. Vid det laget kommer han att ha uppnått den erforderliga vitaliseringen av det särskilda centrum, som nu tar hans uppmärksamhet i anspråk och som rymmer monader som går den mänskliga evolutionen. Därefter kommer han att rikta uppmärksamheten på ett annat, högre centrum, och ge av sin kraft till en annan gren av den mänskliga evolutionen som influeras av detta centrum. 6.3.25, 6.11.1

[5]Vårt 49-klots planethärskare är i fysisk inkarnation, är mitt i karriären på sin kosmiska initiationsväg och förbereder sig att genomgå sin fjärde initiation – korsfästelseinkarnationen – i detta sjuklot. Cellerna i hans kropp – människo- och devamonader – upplever lidande. Det planetariska kollektivväsendet skall lära sig solsystemisk lidelsefrihet. 6.10.1; L1 3.19.11

[6]Även kollektivväsen genomgår initiation. Solväsendet fullkomnas med nio initiationer, varvid den tredje kosmiska initiationen (29) är målet. Planetväsendet fullkomnas med sju initiationer, varvid andra kosmiska initiationen (36) är målet. (LA: Håll noga isär solhärskaren och solväsendet, planethärskaren och planetväsendet! Planethärskaren är en monad, den dominanta monaden i vårt 49-klot. Planetväsendet är ett kollektivväsen: alla de planethärskaren underställda monader som är åtminstone 45-jag. På motsvarande sätt är solhärskaren en monad, solsystemets dominant, medan solväsendet är ett kollektiv av monader, vilka är åtminstone 35-jag.) 6.1.1, 6.3.5; KOV 2.16.7, 4.7.3; MV 17.4.1

[7]Människomonaden fullkomnas med fem initiationer men övergår redan vid fjärde initiationen till övermänniskoriket. Därefter är monadens mål den första kosmiska initiationen (43). 6.12.2

6.10 Planethärskaren inkarnerade

[1]LA: Observera att planethärskarens initiation sammanhängde med hans inkarnation. Hans inkarnation och initiation måste studeras som en enhet. Kosmiska jag (42-jag och högre) inkarnerar aldrig i organism utan endast i eterhölje. 6.7.9; MV 17.2.4

[2]När planethärskaren genomgår initiation, gör han det alltid inkarnerad i det fysiska, inkarnerad i ett eterhölje. Laurencys kommentar: Alla måste genomgå initiation i det fysiska.

[3]LA: Att planethärskaren inkarnerar betyder även att ett centrum för lägsta slaget av idémentalit (35) upprättas i den fysiska planeten. Ur detta centrum utgår medvetenhetsväckande energier till alla individuella eterhöljen i planeten. 6.10.5

[4]Det finns en analogi mellan hur kausalväsendet tar bättre grepp om individen vid sju, 14 och 21 års ålder och hur planethärskaren tar grepp om sitt 49-klot. Det måste ihågkommas att det handlar om 49 klot, eller sju sjuklot, som vart och ett genomgår sju eoner, alltså 343 tillfällen till manifestation. (LA: De 343 manifestationstillfällena, ”planethärskarens inkarnationer”, är de 343 klotperioderna. De sju rotraser, som manifesteras under en klotperiod, är de sju levnadsåldrarna i planethärskarens ”inkarnation”, varvid de två första rotraserna motsvarar fosterutvecklingen, tredje rotrasen den hjälplösa barndomen, fjärde rotrasen (atlantiderna) slyngelåren och upproret mot föräldrarna, femte rotrasen (arierna) den unga vuxna individen, sjätte och sjunde rotraserna den fullt mogna individen.) 6.3.16, 6.4.3

[5]Lägsta slaget av idémentalit (35-energi, kosmisk mentalenergi, kosmisk kundalini) vitaliserar tre slags systemiska centra: 49-kloten, sjukloten och de enskilda kloten. (E 3.10)

[6]Den slutlige avataren: den inkarnation, vari planethärskaren skiner fram som en sol en kort tid, varefter hans kundalini spiraliserar upp genom världarna och monaden ingår i solhärskarens hjässcentrum.

6.11 Solsystemiska förutsättningar för de fyra beskrivna planetariska skeendena

[1]Liksom på olika stadier av människans evolution vissa krafttrianglar uppstår eller (annorlunda uttryckt) olika centra geometriskt förenas, såsom bas-, solarplexus- och hjärtcentren eller solarplexus-, hjärt- och strupcentren, så inträffar liknande med ett planetariskt kollektivväsen eller ett solsystemiskt kollektivväsen. En dylik händelse inträffade i denna eon med det centrum som vårt planetväsen utgör. Jordens 49-klot förenades geometriskt med Venus’ 49-klot och ett icke angivet 49-klot, i fortsättningen kallat X. Solsystemisk kundalini cirkulerade med oerhörd kraft i denna triangel och vitaliserade vårt människorike med resultatet att monader på Jorden kausaliserade, i synnerhet de människomonader som bildar ett visst centrum hos planetariska kollektivväsendet. (LAs kommentar: detta är solarplexuscentret.) 6.9.4

[2]På grund av den solsystemiska inrätningen mellan de tre polerna

(Venus, Jorden och X) och det flöde av solsystemisk kundalini den möjliggjorde kunde vibrationstalet höjas och vår planethärskare genomgå en mindre initiation och förbereda sig för en större. Venus' planethärskare kunde samtidigt genomgå en större invigning i sin femte kedja.

[3]När solhärskaren från sin större källa (sjusolsystemet) mentalt drivs att fullfölja en viss avsikt, kan han vitalisera något av sina centra. Vilket centrum det blir, beror på vilken avsikten är. Det var detta som skedde, när den solsystemiska triangeln Jorden–Venus–X bildades, varvid Venus' och Jordens planethärskare stimulerades att genomgå initiation, djurmänniskan mentalt impregnerades och den grupp av monader, som bildar planetens solarplexuscentrum, objektivt aktiverades. 6.1.4, 6.9.4

[4]Venus' 49-klot är negativt polariserat till vårt 49-klot. Venus tog mer än hon gav. När det venusianska inflytandet nådde vårt sjuklot och vår planet och stimulerade vissa grupper i människoriket, framkallade detta samtidigt ett mycket större skeende i Venus' 49-klot. Detta påverkade den sjätte hierarkin, en av devahierarkierna, som dväljes i Venus' 49-klot. Denna stimulans utgick via vårt sjuklot 2 och påverkade motsvarande sjuklot i Venus' 49-klot. Hur stor skillnaden var framgår av att i Venus' fall en hel kedja stimulerades, medan i Jordens fall endast ett klot var inblandat. Orsaken till detta förhållande var att Jordens planetväsen var den positiva polen i förhållandet. 5.3.34

[5]Kunskapen om förhållanden inom solsystemet, de olika energitrianglarna mellan 49-kloten, 49-klotens olika polaritet, delges nu först vid tredje initiationen men skall med tiden bli exoterisk. I nästa eons början blir denna kunskap mer allmänt spridd. 6.3.21, 6.3.26, 6.12.2

6.12 Fyrtalets betydelse

[1]Mänskligheten är den fjärde ”skapande hierarkien”, den fjärde parallellevolutionen. Denna fjärde evolution är väsentligen intelligensevolutionen. Eftersom parallellevolutionerna ursprungligen var tolv men fem har lämnat solsystemet, återstår sju. Det är dessa tolv parallellevolutioner som avses med uttrycket ”de tolv skapande hierarkierna”. Den mänskliga parallellevolutionen kallas den fjärde men är alltså, om man räknar med de fem äldsta, egentligen den nionde. (MV 15.5, 16.5)

[2]LA: Det är inom den mänskliga parallellevolutionen, som initiationerna tillämpas som metod för medvetenhetsexpansion. Det är i samband därmed man skall förstå uttrycket ”Nio är initiationens tal.” Nio är icke endast vår mänskliga evolutions numeriska beteckning utan även antalet initiationsgrader. Första till sjunde graderna är 49, 48, 47, 46,

45, 44, 43; åttonde graden är 36 och nionde 29. (LA: Ordet ”initiationsgrad” förkortas vanligen till ”initiation”: första initiationen = första initiationsgraden.) 6.9.7 (E 3.6.4, F 11.5.4)

[3]Vårt klot Jorden, det fjärde klotet i vårt sjuklot, är framför allt mänsklighetens klot i hela 49-klotet. Därmed förklaras också Sanat Kumaras närvaro på vårt klot.

[4]Det finns genomgående inrätningar mellan talet fyra och mänskligheten: fjärde skapande hierarkin, fjärde 49-klotet, fjärde sjuklotet, fjärde klotet i sjuklotet, fjärde naturriket, fjärde eonen, de fyra kumaraerna, den fjärde världen – värld 46 – och den fjärde etern: 49:4. Alla dessa fyror hålls samman av en enda ton. Om man finner denna ton, kan man kalla till samarbete de devaer som arbetar särskilt med människoriket. 6.7.6 (LA: Augoeiderna, detta är realgrunden till teurgin, MV 8.20)

[5]Fyrtalets numeriska betydelse framgår också av att vårt 49-klot anges som det fjärde och anses såsom det viktigaste i vårt solsystem under denna särskilda cykel. Eftersom både vårt solsystem och vårt 49-klot är av fjärde ordningen, har vår planethärskare fått ett särskilt viktigt tillfälle genom den inrätning som åstadkommits. Detta resulterar i att solsystemisk kundalini (35) riktas mot detta vårt 49-klot. De resultat som följer därav håller på att visa sig i detta fjärde sjuklot, på detta fjärde klot och i denna fjärde eon. Det rör sig alltså om en femfaldig inrätning, som är av utomordentlig betydelse för oss alla, även om den var ännu viktigare och starkare i fjärde rotrasen och åstadkom denna vidunderliga händelse i medvetenhetsutvecklingen – att porten till initiationerna öppnades för mänskligheten. Alla dessa inrätningar är verksamma inom samma cykel och framkallar således en samtidig inrätning, som resulterar i att det öppnas en kanal direkt från vårt 49-klots centrum till den kosmiska motsvarigheten, belägen utanför solsystemet. Den utomsolsystemiska kraftens överstimulans medför visserligen en formförstöring, men denna är alltid ofrånkomlig för ”livet i formen”, och i detta fall nödvändig för att vitalisera den i formen inneboende medvetenheten och för att bryta ned de begränsande former, som inte kan uthärda den kosmiska aktiviteten. (LA: Med ”livet i formen” menas livet i världarna 47:4–49:7 och i hithörande höljen. Endast väsen, som kan undvara alla höljen lägre än kausalhöljet, är, om de så önskar, odödliga.) 4.2.8

6.13 INTELLIGENSENS STÄLLNING

[1]Intelligensens energi är den sammanhållande kraft och avsikt, som driver formerna (uppbyggda av aktiv materia) i en bestämd riktning och i vissa uppgjorda banor. Den är således skördeimpuls, igångsättande

orsak och verksam vilja.

[2]Intelligens och intelligent avsikt är praktiskt taget synonyma termer. Redan detta faktum gör det omedelbart uppenbart att skördelagen och lagväktarna är inblandade. Skördelagen verkar genom det mentala. (LA: Vår mesta dåliga sådd är våra onda tankar.) 6.16.12

[3]Intelligens och skörd är verkligheter, som ej kan förstås, förrän essentialmedvetenheten blivit allmännare aktiverad. Dessförinnan är även kausalmedvetenheten ett hinder för förståelsen.

[4]Först när mentalmedvetenheten ersatts med kausalmedvetenheten och denna i sin tur med essentialmedvetenheten, kommer människan att kunna förstå intelligensens betydelse. Detta helt enkelt därför att det är i kosmiska kausalvärlden (29–31) och kosmiska essentialvärlden (22–28), som solhärskaren utarbetar sin intelligenta avsikt. Denna intelligenta avsikt nerdimensioneras efter hand i evolutionen till solsystemiska kausalvärlden (47:1-3) och tar konkret form i mentalvärlden (47:4).

[5]Det är från värld 29 (den kosmiska motsvarigheten till 47:1), som den drivande kraften och avsikten med människans manifestation utgår; det är i värld 29 den idé formas som till slut frambringar hennes objektiva form. Först idén, sedan mediet, slutligen själva formen. Det är samma process för gudar och människor, betingad av intelligensens egen natur och ställning i evolutionen. (DVS 2.58, L1 9.71.7)

[6]Det är genom intelligensen, som formen byggs. Därför måste även byggarna studeras, de väsen som ger formen liv, de gudomliga tankeborna (LA: ”de större byggarna”, självmedvetna devaer). I detta faktum ligger förklaringen till den nära förbindelsen mellan människoevolutionen och devaevolutionen. Människan är (genom den planethärskare i vilkens hölje hon ingår) förrådet för solhärskarens avsikt, och devaerna är i alla sina högre grader den sammanhållande och attraherande faktor som handhar materien och ger den form. De båda evolutionerna är omistliga för varandra, och om de två icke hade ett nära samarbete, skulle detta objektiva solsystem omedelbart upplösas, liksom människans organism och eterhölje upplöses, när monaden lämnar dem och byggarna upphör med sitt arbete.

[7]I synnerhet tre hierarkier är inbegripna i den objektiva manifestationen i etermaterien: den fjärde eller rent mänskliga hierarkin och den femte och den sjätte, vilka båda är devahierarkier. De övriga hierarkierna fullgör andra ändamål i samband med livet i de tre högre kosmiska etrarna (43–45), men de tre förstnämnda hierarkierna arbetar i världarna 47–49. (MV 16.5)

[8]Intelligensen är alltså en grundläggande faktor i manifestationsprocessen och det medel, varigenom förbindelsen mellan det kausala och

mentala upprättas. Detta gäller både i solsystemet ifråga om människan (solsystemiska kausala och mentala, 47) och i kosmiska världar ifråga om planet- och solhärskare (kosmiska kausala och mentala, 29–35). När människan utvecklas, vaknar hon till insikt om att utvecklingens mening för henne består i att medvetet bygga bron mellan det högsta mentala (47:4) och det högsta kausala (47:1), det högsta i förstatriaden och det lägsta i andratriaden. Denna bro är själva vägen. Hon bygger den genom att medvetet tillämpa mentalprincipen, genom att behärska förstatriaden (”personligheten”), betraktande den som icke-jag, genom att expandera medvetenheten steg för steg och därunder innefatta de världar hon söker. Därunder visar hon att lärjungen för att kunna vandra vägen måste själv bli vägen. (MV 9.3.5, 9.30)

[9]De fyra mindre planetväsendena är tillsammans med sitt syntetiserande (LA: ”de fem kumaraerna”) sammanfattningen av manas, Brahmā-aspekten eller intelligensen i verksamhet. (LA: Med Brahmā-aspekten förstås dels materieaspekten, dels de kollektivväsen som sammanhänger med materieaspekten: materieformarna. På motsvarande sätt förstås med Shiva-aspekten rörelseaspekten och de med denna sammanhängande kollektivväsendena, alltså lagväktarna, och med Vishnu-aspekten medvetenhetsaspekten och de med denna sammanhängande kollektivväsendena, alltså evolutionsledarna, exempelvis planethierarkin.) 6.3.12, 6.4.2, 6.16.6; DVS 2.52.1f

[10]Människans vandrande av vägen och befrielse från lägre världar kan beskrivas i tal så: sex blir fem, fem blir fyra, fyra blir tre. Endast när den sexuddiga stjärnan förvandlas till den femuddiga, kan monaden övergå till andratriaden (trean) genom de fyra, eller de formlösa fyra väktarna av det karmiska ändamålet.

[11]När monaden har övervunnit de tre världarna (47–49) och därmed blivit den femuddiga stjärnan (ett andrajag), kan den senare ingå i tredjetriaden genom värld 46 (fyran), den värld, där individen som först helt arbetat av individuell skörd, i stället ingår i kollektiv, där han medvetet arbetar med planetväsendets skörd. Laurency: Den sexuddiga stjärnan är symbol för de tre första initiationerna, den femuddiga stjärnan för de fyra senare initiationerna. LA: Först 46-jaget kan bli fullt medvetet i atomslagen 49, 48 och 47 (KOV 1.35.9; MV 10.22.1f), varför detta jag, om det behåller förstatriaden, kan helt undvara förstatriadens mentalmolekyl och av förstatriadens tre enheter behålla endast de två atomerna, 48-atomen och 49-atomen. Därav talet om förvandlingen av sex (3+3) till fem (2+3) 6.12.2

DEN UTVECKLINGSNIVÅ INTELLIGENSEN NU NÅTT I SOLSYSTEMET, PLANETERNA OCH MÄNNISKAN

6.14 Allmänt

[1]I studiet av dessa solsystemiska, planetariska och mänskliga förhållanden är det lätt att förvirras dels på grund av att cyklerna delvis griper in i varandra, dels på grund av vår egen ringa utveckling, som gör att vi inte kan klart förstå. Möjliga är endast generaliseringar avseende ställning, förhållande och begränsning.

[2]*Ställningen* är systemets plats och infogning i den större, allt lägre förenande helheten: den kosmiska, solsystemiska, planetariska, gruppliga, individuella. Var och en av dessa helheter kännetecknas av ett inneboende liv, som ytterst kommer från sjusolsystemet, intelligent verksamhet, utvecklingsförmåga och sammanhållningsförmåga.

[3]Endast de planetariska andra- och tredjejagskollektiven (i esoteriken traditionellt kallade de ”himmelska människorna”) och deras överordnade arbetar medvetet och intelligent genom den materiella formen och behärskar den i världarna 47–49, endast de är fulländat intelligenta väsen. Människan är endast på väg till denna medvetna kontroll över materien i de tre lägsta världarna.

[4]*Förhållandet* avser de olika klotens eller snarare monadkollektivens olika polariteter (från 49-klotet till atomen) inom solsystemet och styres av lagen om attraktion och repulsion. 6.3.15

[5]*Begränsningen* är en städse närvarande faktor. Begränsning innebär dels att den styrande medvetenheten i ett klot har förmåga utöver den manifesterade, dels den dualitet som råder mellan det begränsande (formen) och det begränsade (medvetenheten), dels ändamålet, ty i en ordnad tillvaro förbliver begränsningen endast så länge den behövs för uppnåendet av bestämda mål, vilket ödeslagen bestämmer. (DVS 3.47.5)

[6]Inte ens det planetariska kollektivväsendet kan fatta vad ställning, förhållande och begränsning betyder i kosmisk mening.

[7]Antingen intelligensen är kosmisk, solsystemisk, planetarisk eller mänsklig, manifesterar den sig på fem sätt och förvandlas efter denna femfaldiga manifestation till essentialitet (46), varefter den slutligen uppgår i superessentialiteten (45). Detta är nyckeln till den pågående manifestationen och mysteriet med de fem kumaraerna. Givetvis avses kosmisk intelligens (29–35) och kosmisk essentialitet (22–28) ifråga om kosmiska och solsystemiska väsen, solsystemisk intelligens (47) och solsystemisk essentialitet (46) ifråga om människor.

[8]Alkemin handlar om förvandlingen av de fem elementen 49:7 → 49:6 → 49:5 → 49:4 → 49:3, till ett urelement, 49:1, genom ett mellanliggande stadium, 49:2. Detta måste förstås esoteriskt, det vill säga kosmiskt: 49 → 48 → 47 → 46 → 45. Man måste klart hålla isär de fem elementens förvandling i esoterisk bemärkelse och de förvandlade ”essensernas”, atommedvetenheterna 46 och 45, slutliga uppgående i sin syntes, som är 43, genom det mellanliggande 44. (LA: Det var inte på en slump Laurency valde att kalla världarna 46 och 45 just essential- och superessentialvärldarna.)

6.15 Solsystemet

[1]Förrän vi fått veta vilket kosmiskt kollektiv vårt solväsen ingår i och vilka de övriga sex solväsen är, som också ingår däri, kan vi inte beröra frågan om vilken nivå av intelligensutveckling solsystemet nått.

6.16 49-kloten

[1]Syntetisering är ännu inte alls möjlig, och förvandlingsprocessen är endast i sin begynnelse i de flesta av 49-kloten. När vi studerar detta ämne, måste vi begränsa oss till planethärskarna, ty människomonaderna – i egenskap av celler i deras höljen – är naturligtvis medtagna i allt som sägs om dem. De sju planethärskarna och de planetväsenden vilkas dominanter de är (traditionellt kallade de sju kumaraerna eller sju gudomliga manasaputraerna) är solsystemiska representanter för de tre verklighetsaspekterna. Materieaspekten företräds av fem av de sju mindre 49-klotsväsendena, medan medvetenhets- och rörelse- (vilje-) aspekterna företräds av ett mindre 49-klotsväsen var. De fem kumaraer, som representerar de fem departementen 3–7, är i full manifestation, medan de två högsta departementen, 1 och 2, företräds genom sina lägre avspeglingar. 6.13.9, 6.17.1

[2]Av de sju 49-kloten är det endast i Merkurius och Venus, som intelligensutvecklingen nått så långt att det kausal-mentala är i färd med att förvandlas till essentialt. När 60 procent av de självmedvetna monaderna (människor och devaer), vilka sammansätter en planethärskares höljen, har förvärvat åtminstone något mått av subjektiv kausalmedvetenhet (”inträtt på vägen”), inleds förvandlingsprocessen. Då är det mentala inte längre ”verklighetens dråpare” (står hindrande i vägen för högre medvetenhet) utan är ett redskap för skapande verksamhet. 6.7.3, 6.16.10, 6.17.1

[3]På Jorden, Mars, Jupiter, Saturnus och Vulkanus pågår intelligensutvecklingen som bäst. De olika stadier denna nått i dessa 49-klot får inte anges exoteriskt. Härskarna över dessa 49-klot har ännu inte

lyckats höja sina höljen till det stadium, där transmutation i stor skala är möjlig. De närmar sig detta, och när de nått de nödvändiga 60 procenten, kommer de att börja förvandlingen i större skala. För Jordens 49-klot är siffran omkring 20 procent och för Vulkanus' nästan 40 procent. 6.3.12

[4]Även om vi här främst avhandlar intelligensen hos människomonaderna i ett planetariskt kollektivväsen, måste vi likväl betänka att devamonaderna i vissa planetsystem är fler än människomonaderna. Devamonadernas intelligensutveckling är alldeles annorlunda människomonadernas, likväl är de själva intelligensen, den verksamma skapande kraften, femte och sjätte hierarkierna i full manifestation. Det är ett nödvändigtvis nära förhållande mellan femte hierarkin, en devahierarki, och världarna 47 och 29–35, och devaerna ingår i det planetariska kollektivväsendet. Det är föreningen av devamonad och människomonad, som gör den verkliga människan, och motsvarande gäller för de planetariska och systemiska kollektivväsendena. LA: Jämför med vad Laurency säger i MV 8.24.8: ”Vad vore människan utan Augoeides? Ett intelligent rovdjur på denna sorgens planet.” 6.13.6

[5]Devaevolutionen styr faktiskt större delen av manifestationsprocessen fram till början av förvandlingen av mental-kausalt till essentialt. Devaerna bygger oupphörligt de begränsande formerna.

[6]När förvandlingen i intelligensens fem 49-klot (”intelligensplaneterna”) når sin fullbordan, når hela solsystemet en mycket hög grad av evolution. I dessa fem 49-klot, tillsammans med de två 49-klot, som ingår i obskuration, börjar då syntetiseringsprocessen. De fem intelligensplaneternas monader ingår i sitt syntetiserande 49-klot Saturnus, monaderna från Venus i Neptunus och de från Merkurius i Uranus. Saturnus, Uranus och Neptunus absorberar alltså evolutionsresultaten. Dessa tre motsvarar hos solhärskaren förstatriaden i människans kausalhölje. Vi säger ”motsvarar”, ty analogin är inte exakt. Uranus är avspeglingen av solhärskarens mentalmolekyl (32, i fjärdetriaden), medan Neptunus är avspeglingen av emotionalatomen (36). Saturnus är fysiska atomen (43) i solhärskarens fjärdetriad. (LA: Naturligtvis avses här kosmisk fysisk, kosmisk emotional och kosmisk mental. Observera beteckningen ”intelligensplanet” och begrunda dess innebörd!) 6.3.12, 6.3.20, 6.13.9 (DVS 2.49.1)

[7]Intelligensprincipen är grunden för aktiveringen av och den mentala insikten om följande verklighetsfakta:

[8]Den femte spiralen i atomerna aktiveras. Denna femte spiral börjar nu att svagt vibrera, medan fjärde spiralen vibrerar allt snabbare i denna eon, medförande att höljena vitaliseras allt mer, så att de till sist måste

ersättas med höljen bestående av atomer i vilka femte spiralen är aktiverad. HTL gör här anteckningen: övergång till eterkropp i sjätte rotrasen. LAs kommentar: Liv i organism blir då inte längre möjligt. (DVS 2.36.11, 2.57.2)

[9]Den fjärde etern (49:4) blir allmänt erkänd och därmed kunskapen om de levande varelser den innefattar. Den fjärde eterns devaer blir kända, och människorna och dessa devaer börjar samarbeta. E 4.19

[10]Essentialmedvetenheten kommer att gradvis erövras genom kausal-mentalmedvetenheten. Detta är innebörden av utsagan ”intellektet förvandlas till visdom”. I denna eon gäller dock detta endast ett fåtal. Från och med nu och till mitten av nästa eon kommer hos flertalet ”fyran” (46) och ”femman” (47) att utvecklas delvis samtidigt, varvid resultatet blir ”nian”, den fullkomliga människan, den invigde. 6.16.2

[11]Den mänskliga massmedvetenheten kommer att gradvis övergå till 47:4 (systemtänkande, mentalintuition), och allt fler människor blir i stånd till rent mentalt tänkande, men (som Laurency påpekar) icke i denna eon, utan först i nästa. Såvida detta inte samtidigt medför att monader i en stadig ström essentialiserar och därmed befriar sig från det kausal-mentalas kontroll, blir detta grunden till en mycket allvarlig situation, som planethierarkin måste taga itu med.

[12]De fyra maharajaernas arbete kulminerar i fjärde eonen. I nästa eon kommer lipikaernas arbete med att fullgöra skördelagen att bli mer framträdande. (LAs kommentar: Maharajaerna tillser att skördelagen går i uppfyllelse individuellt och gruppvis inom mänskligheten och världarna 47–49. Lipikaerna fullgör på motsvarande sätt skördelagen för de monader som avplanat individuell karma och så nått värld 46.) 6.13.1, 6.17.2; MV 9.104.6

6.17 Jordens 49-klot

[1]*De sju kumaraerna*. Sanat Kumara är den förste kumaran och planethärskaren i fysisk inkarnation. De sex övriga kumaraerna är de sex andra planethärskarnas representanter på Jorden. Dessa sex kumaraer indelas i tre esoteriska och tre exoteriska. De tre planethärskare, som de exoteriska kumaraerna representerar, utgör jämte Sanat Kumara det solsystemiska ”lägre fyrtalet”. LAs kommentarer: Med det solsystemiska ”lägre fyrtalet” menas de fyra mindre 49-klot, där ännu inte åtminstone 60 procent av deva- och människomonaderna nått det stadium i medvetenhetsutvecklingen, där kausalmedvetenheten börjat göra sig gällande i dagsmedvetenheten. Observera att beteckningen ”kumara” används för såväl planethärskarna som deras lägre representanter i de olika planetregeringarna! Ouppmärksamma läsare förvirras. 6.3.20,

6.16.2; MV 17.2.6

[2]Kumaraernas arbete är av tre slag: de utgör centra i planethärskarens hölje; de förmedlar energi från de sex andra 49-kloten till vårt 49-klots monader och är därmed agenter för de sex andra planethärskarna, det vill säga förmedlar de sju planetariska departementsenergierna till alla monader, oavsett departementstillhörighet, inom 49-klotet; de är agenter för de fyra maharajaerna och för planeten Jordens stora deva. De arbetar lagenligt. De är förtrogna med planethärskarens avsikt och planer. De är planetens vitaliserande kraft och förbindelsen mellan sjuklotet och 49-klotet. 6.7.9, 6.18.2

[3]*Månkedjan.* Det partiella misslyckande, som blev månkedjans (tredje sjuklotets) öde, har allvarligt hindrat planetregeringarna i deras arbete, så att de tvingats vidtaga drastiska åtgärder för att motverka misslyckandet.

[4]Månkedjan och jordkedjan bildade två enheter eller två poler, negativ och positiv. Polerna förenades och jordkedjan absorberade eller syntetiserade månkedjan liksom de tre större 49-kloten kommer att absorbera eller syntetisera de sju mindre. Därför är jordkedjan väsentligen tvåfaldig till naturen, sammanfattningen av en manlig och en kvinnlig kedja. I framtiden kommer Uranuskedjan att manifesteras som resultat av en annan syntetisering inom 49-klotet. 6.3.18

[5]När 49-kloten manifesteras under involutionen, är de först tre, sedan sju och slutligen tio, varpå under evolutionen motsatserna förenas, så att de tio blir till sju och de sju slutligen blir till tre. Det är under denna process, som hela sjuklot och klot och till sist 49-klot absorberas.

[6]Involutionsprocessen är praktiskt taget över i solsystemet, och evolutionen har nått ungefär halvvägs. Detta kommer att markeras av att vissa kedjor försvinner eller absorberas genom att de finner sina polära motsatser, samtidigt som finmateriella kedjor eller klot framträder, då intelligensprincipen sätter människan i stånd att se dem. Månkedjan håller på att försvinna, och endast ett sig upplösande lik återstår; kvartär-, tertiär- och sekundärmaterien har lämnat kedjan, och endast primärmaterien återstår. Samtidigt har Neptunuskedjan manifesterats. 6.3.24; L2 2.11

[7]Månkedjan har en egendomlig esoterisk historia, som ännu ej får avslöjas. Denna skiljer den från de andra kedjorna i 49-klotet och även från alla andra kedjor i alla andra 49-klot. Allt detta ligger dolt i historien om det solsystem som är förenat med vårt i det större kosmiska klotet. Varje 49-klothärskare är nämligen brännpunkt för kraften av en av sju solhärskare på exakt samma sätt som de sju centren i en människas eterhölje är brännpunkter för en motsvarande planethärska-

res inflytande. Vår planethärskare är således förenad med något av de sju solsystemen, och i denna förening ligger månkedjans mysterium dolt. Om detta mysterium kan endast vissa antydningar ges:

[8]Månkedjan var en kedja, där det skedde ett misslyckande i solsystemisk skala. Detta sammanhänger med de lägre principerna, som nu skall ha övervunnits. Det sexuella eländet på vår planet har sitt upphov i månkedjans misslyckande. Evolutionen i månkedjan avbröts tvärt genom solsystemregeringens ingripande i rättan tid. Det lidande och den nöd, som förekommer i vårt sjuklot och gör det förtjänt av namnet ”lidandets klot” och mysteriet med den Tyste Väktarens långa och smärtsamma vaka har sitt ursprung i händelser, som förde månkedjan till sitt fruktansvärda slut. Det lidande och den nöd, som förekommer på vår planet, har inte sin motsvarighet någon annan stans i solsystemet. Missbruket av ett visst centrums vibrationskraft och perversionen eller förvanskningen av kraft för vissa felaktiga ändamål, vilka inte är i linje med evolutionen, svarar för mycket av mysteriet med månkedjan. Vissa resultat, såsom finnandet av den polära motsatsen, drevs för hastigt fram i månkedjan, med det resultatet att vissa deva- och människogruppers evolution blev ojämn och hejdades. Individer som kausaliserade erhöll ofullständiga, ”linjära” kausalhöljen. (Se kompendierna om esoterisk antropologi.) (DVS 2.37.2)

[9]Fejden mellan svartansiktena och ljusets brödraskap började inte i Atlantis utan kan spåras tillbaka till månkedjan. (LAs kommentar: ”Svartansiktena” är en i den esoteriska historien använd beteckning på de medlemmar av det lägre prästerskapet i Atlantis som gjorde uppror mot lärarna från planethierarkin, ”de bländande ansiktena”. KOV 3.1 (Se även kompendierna i esoterisk antropologi.)

[10]Återigen betonas vikten av att icke fästa sig vid kedjornas och klotens namn, nödvändigheten av numerisk terminologi och att talen ifråga inte hänför sig till relationer i tid och rum eller ordningsföljden i manifestationen.

6.18 Intelligensens yttringar i världarna 45–49

[1]I *superessentialvärlden* (45) yttrar sig intelligensen som 45-jagets urvalsförmåga i förhållande till den planetariska manifestationen och den urskillningsförmåga som vägleder jaget i allt handlande avseende den egna planeten och två andra därmed förbundna planeter, vilka ingår i en solsystemisk trekraft (positiv, negativ och utjämnande), anpassning av grupper (devaer och människor) till vissa inflytanden och vibrationsserier som är av kosmiskt ursprung och som främjar utvecklandet av vissa egenskaper, som vi för närvarande inte kan beskriva, tredje

strålens syntesarbete som det yttrar sig i de fyra underordnade strålarnas sammansmältande i den tredje, den förvandling som till slut resulterar i planetarisk obskuration i avseende på fem av 49-kloten, en analogi i solsystemisk skala av vad som sker med människomonaden när den förvandlas till essentialjag och därmed lämnar världarna 47–49 (LA: och sina fem höljen i dessa fem molekylarvärldar KOV 1.11.3, 1.14.1). Obskuration måste förstås så: allteftersom monaderna återsamlas till de högre världarna, obskureras det 49-klot, vars ingående ”atomer” de varit. Vårt 49-klots obskuration är redan i gång och har pågått sedan tredje rotrasens tid. 6.3.12, 6.16.6 (DVS 2.46.3, E 3.22)

[2]I *essentialvärlden* (46) yttrar sig intelligensen som förmågan att urskilja mellan essentialt och kausalt och draga slutsatser oberoende av mentalhöljet och fysiska hjärnan, anpassning till planethierarkins plan såsom de esoteriska lärarna (45-jag) framlägger den och mottagligheten för de inspirationer som utgår från planetkollektivet, den målmedvetenhet som avgör valet av arbetsfält (ett val som icke bygger på önskan utan på kunskap), den medvetna förvandling 46-jaget företar sig i utvecklingsarbetet med sikte på erövring av 45- och 44-medvetenheten.

[3]I *kausalvärlden* yttrar sig intelligensen som den kausalt medvetna monadens förmåga av urskillning beträffande tid och rum i världarna 47–49, anpassning av materien och omständigheterna till de särskilda behoven i enlighet med skördelag och ödeslag, det intelligenta ändamål som ligger bakom varje tagande av fysisk form, förvandlingen alltså monadens övergång till andratriaden, till att börja med fungerande i kausalhöljet, med resultatet att monaden lämnar livet i världarna 47–49 för att i stället som 46-jag leva i värld 46. För att åstadkomma denna förvandling måste kausaljaget 1) bygga ut kausalhöljet, 2) kunna medvetet styra eter-, emotional- och mentalhöljena, 3) överbrygga gapet mellan kausalhöljet och andratriadens mentalatom (byggandet av antahkarana). (Antahkarana: MV 8.10.6, 9.3.5, 9.30)

[4]I *mentalvärlden* yttrar sig intelligensen som människans förmåga att välja den form, genom vilken hon skall manifestera sig, hennes förmåga att anpassa sig till mentala förhållanden, att utnyttja dem för att kontrollera de lägre formerna, förverkligandet av ändamål genom emotional- och eterhöljena, den förvandlande kraft som ur de tre lägre medvetenhetsslagen låter en högre medvetenhet, kausalmedvetenheten, födas.

[5]I *emotionalvärlden* yttrar sig intelligensen som människans urskillningsförmåga att välja mellan motsatserna, hennes förmåga att anpassa sig till emotionala förhållanden och nå slutlig jämvikt, förmågan att ändamålsenligt rena emotionalhöljet från främmande materia och göra

det genomskinligt (LA: endast genomsläpp för mentala och kausala energier men utan egen verksamhet).

[6]I *fysiska världen* yttrar sig intelligensen som höljesatomernas urvalsförmåga, de fysiska höljenas förmåga av anpassning till omvärlden och omständigheterna, monadens i fysiska världen förmåga av ordnad ändamålsenlig verksamhet i fysiska materien, den förmåga av förvandling som innebor i människan men som är okänd för henne, som har fört henne från djurriket till människoriket och som avser även hennes förvandling till kausaljag.

[7]Den ovan lämnade informationen har ett värde för människan endast i den mån hon använder den för att skaffa sig en mera insiktsfull förståelse av de gudomliga hierarkiernas plan och beslutar sig för att tillgodogöra sig de energier som hon har rätt till i egenskap av sin delaktighet i den gemensamma, delade och totala medvetenheten, att använda den erhållna kunskapen för en allt mer medveten medverkan i manifestationsprocessen, ett alltmer medvetet tjänande av livet, evolutionen och enheten.

AVDELNING 7
INTELLIGENSENS FRAMTID

7.1 Inledande

[1]I första hand den mänskliga intelligensen avses i det följande. Först avhandlas den mänskliga mentalmedvetenhetens sannolika utveckling i den närmaste framtiden och i vår innevarande eon, därnäst intelligensen i de tre sista eonerna.

7.2 Den mänskliga mentalmedvetenhetens sannolika utveckling

[1]Ordnad verksamhet kommer att allt mer kännetecknа mänskligheten de närmaste århundradena. En alltmer intensifierad, affärsmässig organisation och ett införande av lag och ordning i alla relationer: inom familjer och mellan familjer, inom städer och mellan städer, inom nationer och mellan nationer. Detta kommer att ske frivilligt och med intelligent förståelse av gruppens behov. Hela tendensen i den mentala ansträngningen under de närmaste underraserna – femte, sjätte och sjunde, alltså de närmaste 10 000 åren – kommer att gå mot ansträngningarnas syntes, tillgodoseende kollektivets bästa. Många misslyckade försök kommer att göras, innan ändamålsenlig, ordnad, intelligent verksamhet kännetecknar mänskligheten.

[2]Det är framför allt genom studiet av de fyra underordnade strålarna 4–7 och deras relationer i arbetet med att anpassa formen till den målmedvetna, planmedvetna viljan, som man kan uppfatta något om den mänskliga mentalmedvetenhetens framtida utveckling. Därför skall dessa fyra typenergier eller dessa fyra planetariska inflytanden (vi bör alltid minnas att strålarna i solsystemisk skala är planethärskarnas strålningseffekter) studeras var för sig. Därvid bör ständigt beaktas att var och en av dem fått herraväldet i tur och ordning i tidigare perioder, att en av dem är vår planethärskares inflytande, att vissa (5 och 6) är utgående, medan andra (4 och 7) är inkommande, att dessa fyra strålar kommer att cirkulera utan avbrott under återstoden av denna eon och hela nästa eon (femte eonen). I slutet av femte eonen kommer tredje strålen att förhärska, då den börjar sitt syntetiseringsarbete. I sjätte eonen sällar sig andra strålen till tredje, så att de båda samtidigt övar inflytande. I sjunde eonen försvagas tredje, dominerar först andra och senare första strålen. F 11.2.18

[3]För närvarande är det två strålar, som särskilt befattar sig med människans medvetenhetsutveckling: fjärde strålen, som är den i denna eon och på detta klot förhärskande strålen, och sjunde strålen. Dessa båda strålar, energierna från två planethärskare, svarar för sammanhållningen i vårt fjärde sjuklot och på vår planet. Fjärde och sjunde växelverkar, varvid den ena för en tid är positiv och den andra negativ. Även om

fjärde strålen alltid finns i bakgrunden, blir den likväl betydligt aktivare i vissa cykler. En dylik cykel inträder omkring år 2025. MV 17.14.13

[4]Utbredandet av kunskapen om dessa strålcykler, strålarnas manifestation (framträdande) och obskuration (avklingande) leder med tiden till ett mer lagenligt arbete och intelligent samarbete med evolutionsplanen. Det kan här nämnas att sex av de sju kumaraerna (tre exoteriska och tre esoteriska) lagenligt arbetar exoteriskt eller esoteriskt alltefter vilka strålar som är vid makten. Den förste kumaran, vår planethärskare, är undantagen från detta växelarbete, då han i egenskap av allas syntetiserare alltid förblir i fysisk manifestation.

[5]Det är denna strålaktivitet, som styr ett solsystems och ett 49-klots manifestation och obskuration och allt vad som däri ingår. Därav den vikt man i esoteriken lägger vid studiet av cykler.

7.3 De tre första strålarna

[1]Första strålen utför sitt verk i mänskligheten vid tre stora händelser, som inträffar på vårt klot under sjuklotets manifestation: Vid kausaliseringen i mitten av tredje rotrasen i denna eon, vid den så kallade domedagen i femte eonen och inför sjuklotets obskuration i sjunde eonen.

[2]Flammans herrars ankomst och kausaliseringen i tredje rotrasen beledsagades av ett åskväder, som vållade en väldig förstörelse i djurriket. Kausal-mentalmedvetenhetens gnista inplantades, och dennas energiverkningar dödade djurkropparna. De nybildade kausalhöljena hade en sådan vibrationsfrekvens, att den nödvändiggjorde nya organismer åt de nyvordna människorna.

[3]Vid domedagen i femte eonen drabbas fyrtio procent av mänskligheten av fysisk förintelse. Ifrågavarande monader överföres till andra klot, mera lämpade för deras utvecklingsstadium. De överlevande sextio procenten kommer att förstå varför detta måste ske.

[4]I sjunde eonen insamlas de monader, som nått evolutionsmålet, till värld 44. I samband därmed inträder obskuration och formförstörelse, dock praktiskt taget utan lidande för de inblandade monaderna, eftersom de nått ett sådant utvecklingsstadium att de kan medvetet medverka i frigörelseprocessen.

[5]I människoriket är första strålens verksamhet mest framträdande i fjärde, femte och sjunde eonerna, i devariket i första, andra och sjätte, i elementalrikena i tredje eonen. 15.8.4

[6]Tredje strålen härskar hela tiden, ty andra strålen kom till makten först i andra eonen. Tredje strålen härskar samtidigt med andra strålen till sjuklotets slut (den gamla esoteriska symbolikens ”tidens slut”).

Först i sjunde eonen kommer tredje strålens inflytande att avtaga, allteftersom första strålens åter tilltar. Alla tre huvudstrålarna är dock alltid närvarande.

7.4 Intelligensens fem strålar

[1]De fem strålarna 3–7 är inbegreppet av intelligensen. Deras inflytande växlar alltid i cykler, något som mänskligheten kommer att förstå, när den upptäcker hur den skall utnyttja luftelektriciteten till sin grovfysiska energiförsörjning och även till att vitalisera, återuppbygga och hela organismen.

[2]Intelligensens fem strålar bildar en enhet, som har sin egen inbördes numrering. Så kallas tredje strålen också intelligensens första stråle, fjärde strålen intelligensens andra stråle och så vidare.

[3]Strålarna manifesteras i cykler av olika längd. Till exempel varar femte strålens cykler 3000 år, sjätte strålens 2000 år, sjunde strålens 2500 år.

7.5 Fjärde strålen

[1]Fjärde strålens inträdande kommer att få följande verkan: Utvecklandet av intuitionen genom kunskap om ljudvibrationer och den högre matematiken. Användandet av ljud vid byggande och förstörelse, studiet av lagarna för tyngdlösheten och den rytmiska rörelsen hos alla former från atomer till solsystem. Påverkan och formande av allt slags materia med ljudets hjälp kommer att utövas i fysiska världen och emotionalvärlden, och när de fyra lägre strålarna syntetiseras i den tredje, kommer man att kunna göra detta även i mentalvärlden. ”Eldens lagar” kommer att gradvis tillåtas för exoteriskt offentliggörande. Det finns 27 dylika lagar, som ännu så länge avslöjas endast efter initiation. De sammanfattar grundlagarna för färg, ton och rytm. När fjärde strålens inflytande mognar, kommer musiken att alstra värme eller stimulans, bilderna att glöda av innehåll. L3 14.5; E 10.16

[2]Fjärde strålens inträdande kommer att göra verkan i fjärde molekylarslaget i varje värld, begynnande med 49:4, fjärde etern. Effekterna blir följande:

[3]Fysikerna kommer att syssla alltmer med fjärde etern, även om de inte erkänner den som sådan. De kommer att förstå dess inverkan och inom vissa gränser dess användning såsom energikälla. Radioaktivitet och elektronik kommer att studeras alltmer. Denna kunskap kommer att revolutionera människans liv. Den kommer att möjliggöra för henne att använda elektrisk energi i vardagslivet i en omfattning som ännu (1925) är ofattbar. KOV 5.43.17-19

[4]Eterhöljets existens kommer att påvisas, och helandet av organismen genom eterhöljet med hjälp av eterenergi och solstrålning kommer att ersätta de nuvarande metoderna. Helandet kommer då att falla inom två avdelningar: vitalisering med hjälp av elektricitet och sol- och planetstrålning; helande verksamhet genom höljenas centra och samarbete med eterdevaerna.

[5]Samfärdseln kommer att flyttas från land- och vattenvägarna upp i luften och energin att tagas ur luftens eter.

[6]Teologerna kommer att studera livets energisida, och striden mellan religion och vetenskap kommer att upphöra. Dödsprocessen kommer att studeras från eterhöljets synpunkt och livets fortsättning efter organismens död att bevisas. Sambandet mellan de olika världarna kommer att sökas, och analogin mellan 49:4 och 46 kommer att studeras, ty man skall inse att de kosmiska, solsystemiska och planetariska väsendenas inflytande följer bestämda inrätningar: 22–28 till 46 till 49:4 enligt minsta motståndets lag.

[7]Vetenskapsmän kommer att studera dessa verkligheter såsom energier och teologer såsom medvetna väsen. Filosofer kommer att söka förena dessa två tankeskolor genom att visa att de studerar två sidor av samma verklighet. I dessa tre tankelinjer, den vetenskapliga, den teologiska och den filosofiska, har vi begynnelsen av det medvetna byggandet av femte rotrasens antahkarana.

[8]Fjärde strålens inflytande på 48:4 kommer att medföra effekter liknande dem i 49:4. Emotionalhöljets 48:4 kommer att stimuleras hos många och väcka en längtan efter ett nytt slags harmoni. Detta kommer att lyckas särskilt väl hos sjätte underrasens individer. Många gamla atlantider (fjärde rotrasen) kommer att gensvara på stimulansen och inkarnera, ty fyran och sexan är alltid nära förbundna.

[9]Detta sammanhänger också med livet mellan inkarnationerna. De flesta människor tillbringar det efterfysiska emotionallivet i 48:4, det så kallade paradiset. Livet i det mentala ”himmelriket” (buddhisternas tushita eller devachan), för de mer intellektuellt fokuserade, är förlagt till 47:4.

[10]Fjärde eterns devaer kommer att erkännas för sin nytta, och i sjätte underrasen kommer devaevolutionen att vara synnerligen framträdande. 49:4 är mötesplats för vissa grupper av människo- och devamonader, och somliga av dessa har en sådd att gemensamt skörda. E 10.16.11

[11]I mentala 47:4 kommer det att i närmaste framtiden bli en intensifierad evolution för femte rotrasens individer, innan de övergår till en annan ras, ett annat klot, en annan kedja eller ett annat 49-klot. Här har femte underrasen sitt stora tillfälle, ty det är i 47:4 som den första

förnimmelsen av och det första vibratoriska gensvaret på kausalhöljet kan märkas. I detta sammanhang måste ihågkommas att kausalhöljet innesluter förstatriaden. 47:4 är prövostället för första och andra initiationerna, och det är här människan måste säkra sig rätten att inträda på vägen och skaffa sig den erforderliga kontrollen över de lägre höljena.

[12]Fjärde strålen är särskilt viktig i denna fjärde kedja, på detta fjärde klot och i denna fjärde eon. Varje planethärskare utgjuter sitt inflytande i olika eoner, världar, kedjor, klot, raser och underraser enligt numeriska principer.

7.6 Femte strålen

[1]Femte strålen är intelligensens tredje stråle. Femte strålen befattar sig med byggandet av formen, med användandet av materien, med förkroppsligandet av ideer eller väsen, såväl kosmiska, solsystemiska, planetariska som mänskliga och undermänskliga. Femte strålen främjar mental förståelse av esoteriken, förstajagets (47:5-7) viktigaste förståelse. Femte 49-klotet är det syntetiserande 49-klotet för de fem 49-klot som företräder strålarna 3–7 men inte för de två 49-klot som företräder strålarna 1 och 2 och inte heller för de sju 49-kloten såsom helhet betraktade. L3 14.6

[2]Femte strålens inflytande är det som verkar materiens vetenskapliga anpassning till formen. Det är femte strålens medvetna energi som ”alltid förenar de tre och de fem”. Därmed menas förenandet av första- och andratriaderna. Något utförligare kan detta förklaras så: Femte planethärskaren är herren över femte strålen i solsystemet och härskaren över intelligensens tredje stråle. Vid kausaliseringen, vari förstatriaden och andratriaden förenades, frambragtes en form, kausalhöljet, där ”anden” (det vill säga erfarenheter uppsamlande övermedvetenheten) bodde i 47:3, mentala superetern. Alla dessa talsamband har sin betydelse. Mentala superetern är nedifrån räknat femte molekylarslaget, ”femte essensen” eller *quinta essentia* på latin. Det är också mycket riktigt i detta skikt av kausalhöljets materia, som kvintessensen av inkarnationernas erfarenheter uppsamlas (DVS 3.8.1). Mentala supereterns värld, kausalvärldens lägsta region (47:3), är mötesplatsen för individer tillhörande både fjärde och femte naturrikena. L3 14.18

[3]Femte strålens inflytande minskade under fjärde rotrasen men har stadigt ökat under femte, den ariska rotrasen. Det har inte nått höjdpunkten i denna ras. I den närmaste framtiden kommer dess inflytande att öka för att sedan minska. Under de kommande underraserna kommer femte strålen att klinga av, varefter fjärde strålen kommer att nå sin höjdpunkt för denna eon. Under femte eonen kommer återigen detta

inflytande att starkt göra sig gällande, ty det är femte strålens eon. Femte strålen kommer att förorsaka den stora avskillningen, kallad domedagen, i femte eonen. L1 5.19.7

[4]Planetregeringarna arbetar genom sina numeriska motsvarigheter i kedjor och klot. Tills mänskligheten har utvecklats ytterligare, döljes hemligheter säkert genom människans oförmåga att finna ut numreringen av 49-klot, sjuklot och klot.

[5]Femte strålen övar numera ett ganska avsevärt inflytande på det femte molekylarslaget i alla världar, i synnerhet i människans världar (47–49). Därför kommer förstatriadens mentalmolekyl hos femte underrasens människor att få ökad stimulans, så att individer kan börja vara självaktiva i 47:3, femte molekylarslaget nedifrån räknat. Atomernas femte spiral aktiveras, varigenom de människor, som befinner sig på rätt stadium, får möjlighet att använda denna kraft för att taga första initiationen.

[6]Femte strålens inflytande i emotionalvärlden visar sig i en intelligent, medveten kontroll, som bygger icke så mycket på längtan efter harmoni som på en vilja att kunna intelligent och vetenskapligt handskas med emotionalmaterien. I fysiska världen visar sig femte strålens inflytande i manuns större möjlighet att skilja raser, särskilja typer, sänka och avskilja kontinenter. Femte strålen är den skiljande, särskiljande, urskiljande kraften, och den är en faktor i formernas både bildande och upplösning.

7.7 Sjätte strålen

[1]Under den tid en strålcykel eller departementsperiod varar, är det det omedelbara föremålet för uppmärksamheten, som mottar och upptar (absorberar) energin, så att därför inte mycket av denna finns tillgängligt för överföring till andra. Att strålcykeln går mot sitt slut, betyder att allt mindre av energin upptas av föremålet, att energin gör sig annorstädes gällande, så att till sist all energi passerar utan att upptagas och behållas.

[2]Sjätte strålens cykel går på detta sätt mot sitt slut i vårt klot. Sjätte strålen blir i stället verksam i andra klot. Monader, vilkas tredjetriad tillhör den strålen, kommer därför att inkarnera i andra klot och kedjor. Sjätte strålens vibrationer kommer att stillna för oss men bli aktivare annorstädes. Annorlunda uttryckt: vår planet med alla sina livsformer blir positiv, oemottaglig gentemot sjätte strålen, efter att tidigare ha varit negativ, mottaglig, och kommer att temporärt avvisa denna typkraft. Ett psykiskt tecken på sjätte strålens utgående är det kristna trosnitets bortdöende. Den kristna religionen har i närmare två tusen år

varit en form och ett uttryck för sjätte strålen, men nu upplöses denna form. Senare kommer samma kraft tillbaka, och en ny form kommer sakta att byggas, som då blir ett mer ändamålsenligt uttryck för sjätte strålen.

7.8 Sjunde strålen

[1]Sjunde strålen kommer nu till makten och är därför en särskilt viktig faktor i människans närmast förestående utveckling. MV 8.6.11

[2]Sjunde strålen är intelligensens femte stråle och uttrycker sig genom sjunde världen, den fysiska, i femte rotrasen och femte underrasen, en mycket gynnsam kombination, som medför ett mycket gynnsamt tillfälle. L3 14.8, 17.13.6-9

[3]Sjunde strålens härskare – den femte kumaran – är herren över fysiska världens byggande devaer, eterns devaer, i samarbete med deras devahärskare. E 10.17

[4]Den inkommande sjunde strålen gör den eteriska hjärnan mottagligare för högre sanningar och möjliggör för vetenskapsmännen att upptäcka fjärde (49:4) och tredje etern (49:3). Denna utveckling sker parallellt med att den femte spiralen i atomerna vitaliseras. Mentalutvecklingen kan därför nå hittills oanade höjder. MV 3.8.2

[5]Sjunde strålens energi är i grund och botten uppbyggande. Sjunde strålens planethärskare är en av de huvudsakliga överförarna av strålning från solen till systemet och har ett nära samband med energin från värld 35 (solsystemisk kundalini). Devahärskaren för etervärlden har ett nära samarbete med honom. Devahärskaren, byggarnas herre, bygger formerna, medan planethärskaren använder dessa för att utveckla medvetenhet i dem. Den förre representerar materieaspekten och den senare medvetenhetsaspekten.

[6]Varje planethärskares energi kan beskrivas som planethärskarens intelligenta avsikt, hans livsenergi verkande genom hans hölje, hans magnetiska utstrålning påverkande de andra planethärskarna (ehuru i lägre grad), hans särskilda kvalitet färgande verksamheten inom hans eget 49-klot, detsamma påverkande de andra planethärskarna, hans vitaliserande livskraft såsom denna når utanför hans omedelbara verkningskrets.

[7]Sjunde strålen manifesterar sig alltid i en period av övergång från ett rike till närmast högre, och detta förklarar den särskilda tjänst denne planethärskare består evolutionen. Han styr transmigrationens, inkarnationens och överföringens processer. Detta gäller för en människas och en grupp människors inkarnation, liksom för en idés fysiska förverkligande, över huvud taget om alla slags väsen lägre än planethärskaren

själv.

[8]När monader överföres mellan solsystem, mellan 49-klot och mellan sjuklot, är det en kosmisk gudomlighet, som underlättar detta med sin energi. När monader överföres mellan klot, världar och naturriken är det sjunde strålens planethärskare som fullgör motsvarande funktion.

[9]Grunden till att sjunde strålen manifesteras i vår tid är att det pågår en överföring, som fordrar just detta slag av energi. Vissa grupper av människo- och devamonader beräknas kunna övergå till femte naturriket under den cykel om nära 2500 år som just påbörjats. Ett bestämt antal människor kommer då att uppnå lärjungaskapet och genomgå åtminstone första initiationen.

[10]Under samma cykel kommer i vårt 49-klots femte sjuklot (”Merkuriuskedjan”) monader att övergå från djur- till människoriket, varvid dessa monader också överföres till ett annat sjuklot, en ännu större händelse än den i vår kedja.

[11]Likaledes utnyttjas den kosmiske överförarens energi under denna epok vid överföringen av en särskild grupp framskridna medlemmar av planethierarkin (monader från både människo- och devaevolutionerna) till ett annat 49-klot. Även vissa monader bland lipikaerna (skördelagväktare) utnyttjar tillfället av detta kosmiska energiinflöde till att överföra sin verksamhet till ett annat system och överlämnar därvid åt andra att förvalta skördelagen i den nya tidsåldern. Denna kosmiska makt har ett inflytande långt utöver vårt klot till de kedjor och 49-klot som ligger i dess väg. Den påverkar även i grunden växt- och mineralrikena, så att gamla typer försvinner och nya uppstår.

[12]Denna stråle får så långtgående effekter på både människo- och devamonader i deras olika riken, att helt nya miljöer utvecklas för de nya typernas bruk och att helt nya egenskaper framträder i människosläktet.

[13]Sjunde strålens energi har i första hand funktionen att anpassa och gestalta formen för den inneboende monadens behov.

[14]I varje formbyggnadsarbete ingår följande faktorer: viljan eller den riktade målmedvetenheten, materialet, byggarna som av sin egen materia gestaltar formen, planen, vissa mantriska ord eller ljud.

[15]Femte strålens planethärskare yttrar de mantriska orden i kosmiska mentalvärlden. Sjunde strålens planethärskare yttrar sina mantraer i kosmiska fysiska världen, varvid han åstadkommer följande resultat: 1) triaderna förankras inom gruppsjälarna, 2) triaderna (”livets ström”) leds in i ett visst naturrike, 3) triaderna överföres från livsform till livsform, från grupp till grupp, från rike till rike inom parallellevolutionerna.

[16]Ifråga om människoriket måste femte strålens energi vara verksam för att åstadkomma självmedvetenhet i livsformen.

[17]Genom att yttra vissa mantraer kan den utbildade adepten både använda devaverksamheten för att åstadkomma vissa resultat i samband med materieaspekten och driva själva väsendet till viss handling. Därav den oerhörda fara som vetskapen om dessa mantraer medför och nödvändigheten av att skydda dem för störning och missbruk. Makten över kraften ligger alltid hos dem som 1) utvecklat den gruppmedvetenhet som avser den grupp de tillhör, 2) lärt hemligheten om de toner denna grupp svarar på, 3) lärt vissa bestämda ord och meningar med det rätta tonandet och uttalet. Dylikt kan inte åstadkomma resultat utanför gruppens sfär. Till exempel kan ett 45-jag arbeta med materia och energi i världarna 47–49 inom tre 49-klot men inte därutöver. För att dessutom kunna arbeta i världarna 45 och 46 i alla till departementen 3–7 hörande fem 49-kloten måste han bli 44-jag. När han blivit 43-jag, kan han arbeta i alla sju solsystemvärldarna 43–49 i alla sju 49-kloten. Alla de heliga orden är då hans. I fysiska världen arbetar han dock främst med sjunde strålens planethärskares maktord.

[18]Sjunde strålens planethärskares maktord faller naturligt i fem grupper: 1) Mantraer varmed etermaterien handhas och eterdevaerna styres. 2) Mantraer varmed grovfysisk materia handhas och den undermänskliga evolutionen styres genom vissa grupper av devaer. 3) Maktord som är särskilt knutna till den mänskliga evolutionen och som mycket noga skyddas för människans vetskap. 4) Maktord varmed olika grupper av devaer böjes efter användarens vilja. Dessa är i flera avseenden de farligaste och delges inte andra än kausaljag och högre jag. 5) Maktord som påverkar medvetenhetsaspekten (LA: andratriaden) och knyter den till eller löser den från formen (LA: förstatriaden).

[19]En sjätte grupp av maktord är nära knuten till de elektromagnetiska yttringar som vetenskapen studerar och fäster på formel. Turligt nog för mänskligheten förblir de formler på papper och kan ännu inte omsättas i uttalbara ljud.

[20]Inga mantraer får ännu publiceras exoteriskt, eftersom det inte skulle tjäna något förnuftigt ändamål. Det räcker icke med att blott äga kunskap om esoteriska ting för att kunna vist använda dem.

[21]Att utveckla intuitionen genom att sträva mot det högre, det ännu övermedvetna, kämpa, misslyckas och göra nya ansträngningar, som slutligen krönes med framgång är av långt större gagn för monaden än de snabba resultat som bruket av mantraer kan åstadkomma.

[22]Maktorden används för materiens handhavande och formande till gagn för medvetenhetsutvecklingen. Förrän objektiv medvetenhet i de

ifrågavarande materieslagen förvärvats, är kunskap om mantraer praktiskt taget värdelös och kan rent av vara farlig.

[23]Osjälviskhet, förmåga att se och avsiktens renhet är nödvändiga förutsättningar för delfåendet av mantraer. Somliga individer har osjälviskhet och avsiktens renhet, men synförmågan är sällsynt.

[24]Närmast anges några av de inverkningar den inkommande sjunde strålen får på mänskligheten. L1 5.20

[25]*Etersynen utvecklas allmänt*. Det finns två orsaker till att detta sker: 1) Vetenskapens erkännande av etermateriens existens. Därmed befrias eteriskt seende från bördan av en fientlig allmän opinion, så att de kan öppet tala om sina erfarenheter. Eterisk syn är förhållandevis vanlig redan nu, men få vågar tala därom av fruktan för kritik. 2) Eterdevaernas ökade verksamhet, vilken aktiverar etermaterien, som i sin tur påverkar människans syn.

[26]*Den mentala aktiviteten ökar* och utbildning (av lägre mentalt slag) sprids allmänt. Detta medför att konkurrensen mellan individer och grupper ökar; att näringslivet organiseras på hittills oanat sätt; att det bildas grupper och gruppförband som har till enda syfte att ena allt mänskligt arbete inom vetenskapen, näringslivet, filosofin, utbildningen och religionen; det bildas nya medicinska skolor som studerar eterhöljet; det grundas en ny kyrka, som bygger på arbete med tankeformer och utgår från vetenskapens erkännande av den osynliga verkligheten och vetenskapligt grundad ritual med användande av toner och färger för inrätning med kausalhöljet, påverkan av grupper, kontakt med planethierarkin och samarbete med devaerna i syfte att främja evolutionen.

[27]*Det blir lättare att anträda Vägen*. Detta beror på att så många av dessa framtidens människor har personlig vetskap om de härskande makterna och krafterna, och somliga av dem själva är noviser eller invigda av första graden. Den nuvarande skepsisen kommer då att vara död. Farorna blir då av annat slag, sådana som beror på själva sjunde strålen: faran att kristalliseras i formen, att vetenskapligheten dödar hängivenheten. Den sanne esoterikern är både vetenskapsman och hängiven. Den enbart hängivne är inte esoteriker utan mystiker. Den enbart vetenskapligt inställde esoterikern riskerar att bli svartmagiker, styrd av intellektet och inte av osjälviskheten. Det finns faror även i kontakten med devaevolutionen och i kunskapen om de makter och krafter som därigenom göres tillgängliga.

[28]*Många gamla magiker och esoteriker inkarnerar igen*, varför psykiska förmågor blir mycket utbredda hos folket. Denna psykism blir, till skillnad från den rent emotionala atlantidiska, mer mentalt inriktad,

parad med intellektuell förståelse, en viss vilja och målmedvetenhet, varför farorna vid missbruk är långt större och ett mycket farligt skede kan inträda, om framväxten av dessa psykiska förmågor inte motsvaras av en utveckling av andrajagets medvetenhet och dennas kontroll av förstajaget. Nödvändigheten av att inskärpa avsiktens renhet och tjänandet av mänskligheten ter sig därför särskilt stor. Dessa sjunde strålens magiker är dels anknutna till planethierarkin, hör dels till den rent mentala gruppen. För att avvända dessa faror planerar hierarkins sjunde och femte departement att låta kausaljag och mentaljag, alla tillhörande sjunde strålen, inkarnera i vissa länder, främst i Europa och Nord-Amerika. Det sagda avser tiden fram till sjätte underrasens ankomst.

[29]I sjätte underrasen kommer tonvikten att ligga icke så mycket på mentalmedvetenhetens utveckling som på de förvärvade mentalförmågornas (47:4-7) användande för utvecklingen av kausalmedvetenheten. Sjätte underrasen blir inte essentialt (46) medveten, som en del hävdat. Essentialmedvetenheten kommer visserligen att vara mer utbredd i sjätte än i femte underrasen, men det utmärkande draget hos sjätte underrasens individer är förmågan att tänka kausalt och använda kausalmedvetenheten. Sjätte underrasens uppgift blir att bygga det kollektiva antahkarana, bryggan mellan kausal- och essentialmedvetenheten. Denna bro kommer att bli till nytta särskilt i sjätte rotrasen, där 46-medvetenheten (LA: 46:5-7 till att börja med) blir tydligare framträdande.

[30]I femte rotrasen kommer endast enstaka individer att vara essentialt medvetna, då de individuellt byggt den nödvändiga bron. I sjätte rotrasen kommer det att finnas små grupper, som är essentialt medvetna.

[31]Härnäst dryftas sjunde strålens inverkan på förhållandet mellan djur- och människorikena. Först ges några viktiga fakta om detta förhållande. Djurriket har samma förhållande till människoriket som organismen har till aggregathöljena, det vill säga eterhöljet och de överfysiska höljena. En annan länk, som förbinder människan med djuret, är den nära motsvarigheten mellan deras organismer. Varje naturrike fungerar som moder till det följande, närmast högre riket. Varje kollektiv bör under evolutionens lopp ge upphov till en avkomma, som i sig uttrycker ett ideal och som erhåller sin livsform i en annan värld från det äldre kollektivet. Ur det tredje riket uppstår det fjärde, och ur det fjärde det femte och erhåller därunder skydd för den växande grodden, form, gradindelad utveckling och näring.

[32]I vårt sjuklot ägde kausaliseringen rum i tredje rotrasen i fjärde eonen, i månkedjan i femte rotrasen i tredje eonen, och i merkurius-

kedjan kommer kausaliseringen att äga rum i sjätte rotrasen i andra eonen. LAs tillägg: i alla dessa fall avses det lägsta klotet i kedjan, klot 4, som är mänsklighetens särskilda klot. 6.8; DVS 2.44.7

[33]I fjärde rotrasen stängdes ”dörren” mellan de båda naturrikena, så att inga fler monader passerade från djurriket in i människoriket. Djur- och människorikena blev positiva till varandra, ömsesidig attraktion förbyttes i repulsion. Allt detta blev resultatet av att en oerhört lång cykel för femte strålen inleddes. Detta var nödvändigt för att människan skulle utveckla mentalmedvetenheten, varvid djurmonaderna fortfor att stimuleras emotionalt. Denna ömsesidiga repulsion är en av grunderna, men inte den viktigaste, till det destruktiva förhållande som länge rått mellan människorna och djuren.

[34]Detta destruktiva förhållande framkommer i människans skräck för vilda djur och de hemska mängder dödsoffer sådana djur krävt under tusentals år. Numera, i vår tid, medför masslakten på djur att en jämvikt håller på att åstadkommas. Orsaken till dessa förhållanden ligger i skörden för det väsen som en tid i månkedjan var djurrikets dominant. Varje naturrike är uttryck för ett dylikt dominant väsen. Exempelvis är mänskligheten uttryck för en av planethärskarna, och totaliteten av mänskligheten (fjärde hierarkin) och devaevolutionen (LA: i solsystemet) är solhärskarens centra. Djurriket är likaledes livsuttrycket av ett väsen som ingår i planethärskarens kosmiska organism (47–49) men inte är ett centrum av medvetenhetsenergi. Vissa av de tragedier som numera föreligger är skörderesultat av temporärt dåliga förhållanden mellan ett väsen, som dominerade en tid i månkedjan, och dess motsvarighet i denna kedja. Det sistnämnda väsendet är inbegreppet av organismen. I dessa båda väsens bristande inbördes harmoni ligger orsaken till de grymheter som människan övar mot djuren.

[35]Alltsedan den stora uppdelningen under fjärde rotrasens tid har djurriket varit främst upptaget med emotional stimulans och utveckling. Detta är grunden till den ansträngning som planethierarkin med människans hjälp gör att utveckla djurens emotionalinstinkt genom att de får bli husdjur och därmed människans magnetiska utstrålning får påverka djurens triadatomers tredje spiral.

[36]Djurriket bildar intet eget större centrum i planeten, ty endast medvetna väsen bildar dylika. Men det bildar ett mindre centrum, som sammantaget utgör ett kollektivväsen. Detta kollektivväsens hjärtcentrum utgöres av husdjuren, de djurmonader som kommit människoriket närmast. Från hjärtcentret utgår medvetenhetsenergier, som verkar höjande på hela väsendet. Husdjurens monader kommer att slutgiltigt skiljas från sina gruppsjälar, när dörren till människoriket öppnas på

nytt i femte eonen.

[37]Låt oss nu betrakta den närmaste framtiden och sjunde strålens inträde. Det inträdande sjunde departementets energier har betydligt svagare inverkan på djurriket än på människoriket. Djurriket förmår inte ge ett gensvar på vibrationerna från sjunde departementets planethärskare förrän i sjätte eonen. Däremot påverkas devaevolutionen och i synnerhet eterns byggande devaer. Resultatet av sjunde departementets inverkan blir att devaerna åt både människorna och djuren bygger eterhöljen, som betydligt bättre tar emot prana. Därför kommer sjukdomar i båda rikena att avsevärt minskas under femte rotrasens sjätte underras. Sjunde departementet påverkar även organismerna i båda rikena, så att både djur och människor får mindre, mer förfinade kroppar, som är bättre instämda på de finare vibrationerna och därför ändamålsenligare för medvetenhetsutvecklingen.

[38]Människan kommer att bättre förstå djurriket och med användning av ljud och färg bättre använda och träna djuren. Genom att rikta sin tankekraft på djuren kommer människan att stimulera dessas potentiella mentalitet.

[39]Planethierarkin anser att de esoterikstuderande borde ägna större uppmärksamhet åt medvetenhetseffekter grupper emellan, hur grupper på högre medvetenhetsnivå kan stimulera grupper på lägre nivå och därmed hjälpa dem framåt. Följande fakta bör fattas: 1) De tre större planethärskarna stimulerar med sina vibrationer de fyra mindre planetariska kollektivväsendena, hjälper dem att expandera sin medvetenhet. 2) Planethärskarna stimulerar med sin medvetenhet alla monader som ingår i deras höljen och väcker ett särskilt gensvar från dem som aktivt och intelligent arbetar med att utveckla gruppmedvetenheten, det vill säga alla dem som är åtminstone kausaljag, och försätter deras triadatomers tre större spiraler i nödvändig vibrationsfrekvens. Deras arbete börjas när sjätte spiralen (i gruppen av de sju mindre) är aktiv. 3) Människans medvetenhet stimuleras och utvecklas, när hon på ett visst stadium kan gensvara på vibrationerna från planethierarkins medlemmar och hon därmed nalkas femte naturriket. Detta sammanfaller med femte spiralens aktivering. 4) Likaså får de mindre utvecklade människomonaderna, som knappt höjer sig över djuren, sitt mentalhölje stimulerat genom de förenade vibrationerna från människor, vilkas fjärde spiral fungerar tillräckligt. I de två sist anförda fallen avses andratriadens mentalatoms spiraler. I de två först anförda fallen är även högre triadenheter inblandade. Betraktad såsom en enhet fungerande på denna planet, verkar mänskligheten magnetiskt och stimulerande på djurriket, varvid dess vibrationer strömmar över djurens emotional-

höljen och väcker gensvar i dessa. Detta väcker alla djurmonader till en mer effektiv uppfattning. Härav framgår hur nära växelverkan och det ömsesidiga beroendet är och hur nära förenade med varandra dessa större och mindre väsen är. Växande och utveckling i en del av planethärskarens hölje framkallar ett motsvarande framåtskridande i helheten. Så till exempel kan ingen människa göra något bestämt och specialiserat framsteg utan att medmänniskornas utveckling främjas. Detta främjande yttrar sig i att gruppens totala medvetenhet ökar, att monaderna i gruppen stimuleras, att den magnetism, som uppstår inom gruppen, ger helande eller enande effekter på anknutna grupper. Varje människa, som strävar att utveckla medvetandet, har inverkan på alla hon kommer i kontakt med – människor, djur och devaer – antingen hon vet om det eller ej. DVS 2.57

[40]Sjunde strålens inträde kommer även att vålla en stor förstörelse i djurriket. Under det närmaste fåtalet århundraden kommer många av de gamla djurformerna att dö ut. Det måste alltid ihågkommas att en byggande kraft också är en förstörande och att nya former för djurevolutionen är nödvändiga vid denna tid.

[41]Den inkommande sjunde strålen kommer att den första tiden framför allt påverka fysiska världens devaer, etervärldens devaer, och inte i samma utsträckning emotional- och mentalvärldarnas devaer. Sjunde strålen kommer att få en mäktig inverkan på sjunde världen (LA: 49 är sjunde solsystemvärlden), fysiska världen, såsom enhet betraktad, på lägsta molekylarslaget i fysiska, emotionala och mentala världarna, på pranan, på alla monader i inkarnation vilkas tredjetriad tillhör sjunde strålen och på de devaer som i allt slags magiskt arbete, antingen vitt eller svart, är förmedlare mellan magikerna och de krafter dessa använder. Devaerna är indelade i två grupper: de som arbetar med konstruktiva evolutionära krafter och de som arbetar med destruktiva involutionära krafter.

[42]Sjunde strålens planethärskares energi får konstruktiva effekter i etervärlden och etermaterien och destruktiva effekter i grovfysiska världen. Fysiskt byggande utgår alltid från etervärlden. Världsvida kataklysmer kommer att inträffa de närmaste nio hundra åren, kontinenter skakas, land höjas ur och sänkas i havet, allt kulminerande i den väldiga materiella katastrof som övergår världen mot slutet av sjätte underrasens fjärde grenras. Därmed föds sjätte rotrasen.

[43]Eterns devaer kommer att starkt påverkas av inkommande sjunde strålen.

[44]I samband med att sjunde strålen gör sitt inträde kommer devaerna och människorna närmare varandra. Detta blir emellertid inte enbart av

godo för mänskligheten. Innan människorna förstått det rätta sättet för kontakt, blir det mycket lidande och mycken bitter erfarenhet. Det bör ihågkommas att devaerna i sin kollektivitet är modersaspekten, de stora formbildarna, närarna och beskyddarna av det som självt ännu inte kan försvara sig, medan människan skall vara ett självmedvetet och fullt ansvarigt väsen, som hävdar sitt oberoende av formen. Ett alltför nära samröre med och beroende av devaerna kan liknas vid att en vuxen man flyttar hem till sin mor igen. Ett närmande mellan de två parallella evolutionerna blir möjligt i essentialvärlden, men då är det medvetenheternas närmande och icke formernas. Så länge som människomonaden verkar i de tre lägsta världarna (47–49), skall den inte överskrida gränsen mellan de båda evolutionerna, utan först när monaden övergått till de kosmiska eteriska världarna (46 till att börja med). Dessförinnan kan kontakt icke medföra annat än katastrof. Faran är verklig och näraliggande.

[45]Tack vare sjunde strålens inträde kommer devaernas överföring av prana till de fyra lägre naturrikena att underlättas och samtidigt inflödet av energi från fjärde kosmiska etern, värld 46, att ökas. Resultatet därav blir friskare organismer hos människorna, något som blir märkbarare om c:a 200 år, då människor med sjunde strålens kausalhölje blivit tillräckligt talrika. Även de människor, vilkas kausalhölje tillhör första och femte strålarna, kommer att draga särskild nytta av detta. De organismer som byggs kommer att kännetecknas av smidighet, mycket stark fysisk magnetism, förmåga att avvisa felaktig magnetism, förmåga att upptaga solstrålning, stor styrka och motståndskraft, hittills unik förfining i utseendet.

[46]Alltmedan sjunde strålen tränger in, kommer etervärlden att bli alltmer aktiverad och människorna med tiden alltmer medvetna om denna värld och dess invånare. Den omedelbara effekten av detta större inflöde av eterenergi blir att många människor får eterisk syn och kan leva medvetet i det eteriska normalt och naturligt. Majoriteten människor fungerar medvetet endast i det grovfysiska, och etervärlden är för dem lika stängd som emotionalvärlden. I de kommande århundradena kommer människans normala vistelseort emellertid att vara hela fysiska världen, såväl grovfysiska ”synliga” som etervärlden, undantagande de två högre etrarna (49:1,2). Den av människan kända fysiska världen blir alltså 49:3-7, och de två lägre etrarna (49:3,4) blir lika vanda för henne som det grovfysiska landskapet nu är.

[47]Medicinen och naturvetenskapen kommer att särskilt inriktas på eterhöljet, och organismens beroende av eterhöljet kommer att ha erkänts. Magnetiskt helande och vibratorisk stimulans kommer att ersätta

de nuvarande metoderna med droger och kirurgi. Med etersynen normalt förvärvad kommer människorna att ha tvingats erkänna tillvaron av det som nu kallas ”den osynliga världen”. Sådana människor, som finns i eterhöljen men inte har organismer, kommer man att iakttaga och meddela sig med, etervärldens devaer och elementaler kommer att vara erkända och studeras. När så är fallet, kommer det riktiga bruket av ritual såsom skyddande åtgärd att vara allmänt. Devaernas arbete med djur- och växtrikena kommer man likaledes att ha förstått. Mycket av det som nu förekommer i förhållandet till djurriket, såsom slakt, jakt och annat djurplågeri kommer att ha övervunnits. En djupgående förändring i mäns och kvinnors syn på sexualiteten, äktenskapet och barnalstringen blir resultatet, när eterisk syn förvärvas allmänt och devaernas arbete inses allmänt. Härmed sammanhänger förvärvet av en djupare syn på materien såsom bärare av livet och förståelsen av allt livs enhet.

[48]Hittills, under tredje, fjärde och femte rotraserna, har det mentala främst använts till förståelse av materieaspekten och fysiska världen. Från och med nu skall mentalaktiviteten också riktas mot att förstå medvetenheten, den planetariska och mänskliga.

[49]Planethärskaren kommer att förvärva medvetenhet i sitt kosmiska kausalhölje (29–31) med ty åtföljande reaktioner och omriktning av uppmärksamheten i sina kosmiska fysiska höljen (eterhöljet 43–46 och organismen 47–49). Detta kommer att manifestera sig som en högre kvalitet och ordnad, målmedveten verksamhet i alla naturrikena i världarna 43–49. Det fulländade kausaljaget på väg att bli essentialjag kan medvetet behärska alla atomerna i sina fysiska höljen. På motsvarande sätt blir vi – atomer och molekyler i planethärskarens kosmiska fysiska höljen – mer behärskade av hans kosmiska kausalmedvetenhet (29–31).

7.9 Medvetet handhavande av energierna

[1]Förvandling eller transmutation kan definieras såsom övergången från ett tillstånd av vara till ett annat genom ”eldens” (LA: triadenergiernas) inverkan.

[2]Transmutation avser ”atomens” liv och kan förstås genom insikt om de lagar som styr radioaktiviteten. Med ”atom” menas icke endast atomerna i egentlig mening utan alla slags sfärer eller klot, såsom planeter, sjuklot, 49-klot och människans kausalhölje, liksom alla aggregat av atomer. Alla dylika klot är analogt uppbyggda: en positiv kärna och ett negativt hölje.

[3]Strålning är den pågående förvandlingsprocessen på väg mot sin

fullbordan. Eftersom förvandlingen betyder att den inneboende (essensen =) monaden frigöres för att söka sig ett nytt centrum, kan processen i teknisk mening betecknas såsom radioaktivitet och denna beteckning tillämpas på alla ”atomer” utan undantag. LA: Den radioaktivitet, som här omnämnes, är verkan av att monadens hölje upplöses. Vad avser människan, är det viktigaste exemplet härpå upplösningen av hennes kausalhölje vid fjärde initiationen.

[4]I grunden är förvandlingen resultatet av att den inre positiva kärnan av kraft eller liv uppnått en sådan stark vibrationsfrekvens, att den till sist skingrar det negativa höljets materia. De atomer, som ingick i höljet, attraheras därefter inte längre till sitt ursprungliga centrum utan söker sig ett annat. Monaden frigöres och bygger ett nytt hölje. LA: Detta nya hölje är då av en avsevärt högre kvalitet (KOV 1.31.3, DVS 3.2.14).

[5]Allt inom solsystemet uppvisar en dualitet, är både positivt och negativt. Det är positivt med avseende på den egna formen men negativt med avseende på det större klot vari det ingår.

[6]Alltså är även förvandlingsprocessen tvåfaldig. Under det första skedet är de yttre faktorerna, de utifrån verkande krafterna nödvändiga för att aktivera och utveckla den inre positiva kärnan. Under det andra skedet blir det inre energicentret självaktivt. Under det andra skedet blir energiutvecklingen i klotet efterhand större än omgivningens, börjar kärnan stråla, bryts det omgivande höljet till sist ned, söker sig de däri ingående atomerna och molekylerna till ett annat centrum och flyr det centrala ”livet” (LA: den monad som innebodde i höljet) för att förenas med sin polära motsats, den positiva pol gentemot vilken det självt är negativt. Det sistnämnda stadiet kallas obskuration.

[7]Det är en uppgift för varje naturrike, som består av självmedvetna monader, att hjälpa till i alla lägre monaders förvandlingsprocess. Det är först sedan monaden nått människoriket, som det är möjligt för den att medvetet och intelligent hjälpa till i sin egen förvandling från sitt nuvarande rike till det närmast högre och att bistå i förvandlingen av monader i lägre riken. För mänsklighetens vidkommande betyder detta att först hjälpa till i den egna förvandlingen från det mänskliga till femte naturriket och sedan hjälpa mineralmonaderna att förvandlas till växtmonader, växtmonaderna till djurmonader osv. Detta är ännu inte möjligt på grund av de faror som är förbundna med att ge ut den nödiga kunskapen. Först 45-jagen kan förstå förvandlingsprocesssen i världarna 47–49 och de fyra lägsta naturrikena. Människan kommer till sist att arbeta med de tre lägsta naturrikena, men det blir först när broderskapet är ett praktiserat faktum och icke endast en idé. 5.3.37

[8]Endast vissa allmänna fakta om förvandlingen kan utlämnas, medan det detaljerade arbetet med processen inte kan beskrivas, eftersom släktet ännu är oförmöget att tänka oegennyttigt.

[9]De som arbetar med medvetenhetsaspekten (LA: planethierarkins medlemmar avses), anser att människornas tankar borde höjas från studiet av den fysiska tillvarons villkor till bredare begrepp, vidare vyer och förståelse, som ser samband.

[10]Vägen kan visas endast dem som är redo, dem som återerövrar den gamla kunskapen (erhållen antingen genom lärjungaskap eller genom återerinring av erfarenhet från Atlantis), och de antydningar som givits ger tillräcklig ledning, så att de kan tränga djupare in i kunskapen. Faran ligger i att förvandlingen avser materieformen och devaernas arbetsmaterial. Människan bemästrar ännu inte ens sina egna höljens materia och löper alltid risk, när hon koncentrerar sig på icke-jaget. LA: Med ”icke-jaget” menas höljena och deras passiva medvetenhet.

[11]Tryggt kan magikern arbeta med förvandlingen först när han vet 1) atomens natur, 2) världarnas toner, 3) metoden för medvetet arbete genom andratriaden och därvid känner de skyddande ljuden och formlerna och har uppnått avsiktens renhet, 4) metoden för hur de tre triadernas energier skall samverka, formlerna för dessa energier och senare även formeln för en kosmisk energi, 5) det egna departementets ton.

[12]All denna kunskap finns hos 45-jagen och högre jag. Dessa arbetar med den positiva kärnan, med medvetenhets- och viljeaspekterna, inte med det negativa höljet, materieaspekten, vilket arbete är de svarta magikernas område. Denna distinktion måste klart förstås och förklarar varför hela brödraskapet avstår från inblandning i allt som rör materieaspekten, varför de inriktar sig på kraftaspekten, på energicentren. De når helheten genom fåtalet centra inom formen.

[13]Det som kallas ”medvetet handhavande av eldarna”, hela förvandlingsprocessen, kan för människans vidkommande avse endast de energier som nått en hög grad av utveckling i det föregående solsystemet och i det nuvarande: förstatriadens energier (47:4, 48:1, 49:1) och andratriadens energier (45:4, 46:1, 47:1) . Det är dessa energier, som förvandlingen befattar sig med, vad gäller människan. Tredjetriadens energier (43:4, 44:1, 45:1) kommer inte i beaktande på detta stadium.

[14]Alkemisternas försök att förvandla oädla metaller till guld var endast ett första steg, en allegori och symbol för förvandlingsarbetet. L3 1.8.5f

[15]Vi kan få ett begrepp om förvandlingsarbetet, om vi studerar planethierarkins arbete i alla dess tre huvuddepartement på denna planet, det arbete den utför för att hjälpa fram evolutionsprocessen. Planet-

hierarkins arbete handlar nämligen om att ”förvandla” monaderna, det vill säga överföra dem från ett lägre naturrike till ett högre. Detta arbete omfattar tre klart urskiljbara stadier, som kan iakttagas och följas med högre objektiv medvetenhet: 1) brandstadiet – formen energiseras, börjar brinna av energi, lägre materia byts ut mot högre; 2) upplösningsstadiet – formen kan ej längre stå emot de allt starkare energierna utan börjar upplösas; 3) flyktighetsstadiet – monaden lämnar formen för gott och söker sig till en högre form. ”Radioaktivitet, pralaya-upplösning och essensens flykt” är andra uttryck för samma idé. Dessa tre stadier genomgås i alla förvandlingsprocesser utan undantag. Planet- och devahierarkierna sysslar med denna förvandlingsprocess enligt sina huvuddepartement sålunda: tredje departementet i sina fem avdelningar (alltså 3–7) sysslar med första stadiet, andra departementet med sista och första departementet med andra stadiet. Inom tredje departementet finns en uppdelning av arbetet mellan underdepartementen, så att sjunde och femte huvudsakligen tillför de energier som är av nöden, när monaderna skall överföras från en form till en annan, från ett lägre naturrike till närmast högre; tredje och sjätte ägnar sig åt höljenas energiaspekt och fjärde åt att stimulera monaderna till att samordna första- och andratriadens energier.

[16]Hierarkins arbete kan alltid beskrivas med alkemins termer.

[17]Planethierarkins medlemmar utför förvandlingsarbetet medvetet, och detta är ett resultat av deras egen tidigare befrielse. 45-jagen utför förvandlingsarbetet i människans världar: 47:2-7, 48:2-7 och 49:2-7. 44-jagen arbetar i världarna 45 och 46 med att hjälpa andrajagen att förvandla sig till tredjejag. Kosmiska emotionaljag (minst 42-jag), såsom Gautama Buddha, arbetar i världarna 43 och 44 med att hjälpa tredjejagen i deras fortsatta förvandling. Detta gäller planethierarkiernas och planetregeringarnas arbete i alla 49-klot, sjuklot och klot, ansträngningens enhet är universell.

[18]Förmågan av medveten självkontroll och självförvandling kommer alltid före förmågan att hjälpa andra i deras förvandling. Invigda av tredje graden (LA: kausaljag) lär sig att förvandla djurmonader och övervaka deras övergång till människoriket. Lägre graders invigda lär sig att styra lägre graders devaer i arbetet med att överföra växtmonader till djurriket. Dessa lägre graders invigda arbetar under övervakning av högre graders invigda.

[19]Framskridna intellektuella människor borde kunna medverka i att förvandla (transmutera) metallerna, eftersom deras intellektuella utveckling står i samma förhållande till de minerala grundämnena och de byggare som de därmed skulle ha att styra, som de just ovan anförda

kategorierna av invigdas tankekraft står i förhållande till sina förvandlingsobjekt (LA: alltså ju högre slags tankekraft förvandlingsarbetarna själva utvecklat, desto högre slags monader kan de arbeta med). Men på grund av misslyckandet i Atlantis och det bakslag för medvetenhetsutvecklingen det medförde, med konsekvenser enligt skördelagen, har kunskapen om detta förvandlingsarbete gått förlorad för mänskligheten, vilket var ett försiktighetsmått som vidtogs av planethierarkin. Först i en framtid, när organismen och eterhöljet är rena nog att motstå de energier som handhas i detta arbete, kommer mänskligheten att återfå den alkemiska kunskapen.

[20]Med tiden kommer människan att stegvis återförvärva kunskap och förmåga hon ägde i Atlantis, förvärva höljen som står emot elddevaer av det lägre slag som arbetar i mineralriket, förstå radioaktiviteten eller den strålningsenergi som beledsagar monadernas förvandling, kunna förvandla kemins och fysikens formler till ljud och toner för sitt arbete med mineralmonaderna – detta sistnämnda är det mest inlysande, som ännu kunnat meddelas i detta ämne.

[21]Medveten förvandling är möjlig för människan först när hon förvandlat grundämnena i sina egna höljen. Först då kan hon tryggt – genom utnyttjande av materieslagens valfrändskap – bistå i arbetet med elementalmonaders förvandling till mineralmonader. Först när hon har förvandlat det i hennes organism som motsvarar växtriket, kan hon förvandla mineralmonader till växtmonader. Först när hon blivit mentaljag, kan hon arbeta med att förvandla växtmonader till djurmonader. Först när hon blivit kausaljag, kan hon arbeta med att förvandla djurmonader till människomonader.

[22]I förvandlingsprocessen arbetar magikern eller alkemisten med ”devaessens” (LA: tertiärmateria) genom att styra de lägre (LA: icke-självmedvetna) devaerna i samarbete med de högre (LA: självmedvetna) devaerna. LA: Devaevolutionens icke-självmedvetna väsen kallas ofta naturväsen och icke devaer.

[23]Skillnaden mellan vit och svart magi måste klart inses: 1) Vitmagikern arbetar med positiv elektricitet, svartmagikern med negativ elektricitet. 2) Vitmagikern ägnar sig åt medvetenhetsaspekten, svartmagikern riktar uppmärksamheten på materieaspekten. 3) Vitmagikern bistår monaden i höljet att själv framkalla de högre energierna, så att höljet till sist sprängs; svartmagikern påför de högre energierna utifrån och spränger höljet utan att monadens medvetenhet medverkar eller höjs.

[24]Fem postulat rörande materiens förvandling: 1) All materia är levande, ingår höljen sammansatta av elementaler eller devaväsen. 2) Alla former, som vibrerar enligt någon ton, har byggande devaer fram-

ställt av sina egna höljen. Devaerna kallas den stora modersaspekten just därför att de frambringar former av sin egen materia. 3) Devaerna är det liv som frambringar formens sammanhållning. De är andra och tredje aspekterna förenade, livet i alla undermänskliga former. (Laurencys kommentar: Människan är endast den första aspekten.) 4) Alla devaer och byggare i fysiska världen är särskilt farliga för människan, eftersom de arbetar med eterenergier, som kan bränna och förstöra organismen. 5) Devaerna (LA: här avses de icke-självmedvetna) arbetar inte som individuellt medvetna väsen genom självinitierad medvetenhetsaktivitet såsom människan gör, utan i grupper genom en latent aktiv intelligens, på order av de större byggarna (LA: de självmedvetna devaerna), genom ritual eller tvång som påläggs genom färg och ton.

[25]En magiker, som arbetar med förvandling i mineralriket, arbetar alltså med devaessens (LA: tertiärmateria) i dess tidigaste form i evolutionen och måste därför betänka 1) verkan av baksuget från involutionen, som ligger bakom mineralriket och ingår i dess ”ärftlighet”, 2) den sjufaldiga karaktären hos denna grupp av devaväsen vilken utgör dess vara, 3) verkan av det närmast högre riket, växtriket, till vilket monaderna skall förvandlas.

[26]Skillnaden mellan det vita brödraskapet och det svarta brödraskapet framstår tydligt i de skilda sätten att använda energierna. I den vita metoden är det monadens egen energi som stimuleras och stärks, tills den av egen kraft bränner upp sitt hölje och lämnar det. Exemplet på detta är fjärde initiationen, varvid kausalhöljet förstöres med eld. Framtidens sanne alkemist kommer således att överallt rikta sin uppmärksamhet på den positiva kärnan. Detsamma gäller mästarna (45-jagen); de ägnar sig åt monaderna, inte alls åt ”devaaspekten” (höljena), likgiltigt om det handlar om människor eller mineraler. Den svarta metoden är den vitas motsats. De svarta riktar uppmärksamheten på formen, höljet, och söker med hjälp av yttre krafter förstöra formen och söker fängsla monaden, när den lämnar den förstörda formen. Därmed hämmas monaden i sin evolution. Allt magiskt arbete, som är koncentrerat på formen, höljet och inte på den inneboende medvetenheten, riskerar att urarta i svart magi. All kontakt och allt samarbete med devaerna i formvärldarna (47:4–49:7) riskerar att urarta i svart magi.

[27]Vetenskapen har upptäckt och arbetar med materiens negativa energi (”gnideld”), den positiva energin (”elektrisk eld”) framträder i radioaktivitetens fenomen. Det återstår för vetenskapen att upptäcka den utjämnande och balanserande tredje kraften, ”soleld” (Laurency kallar denna tredje kraft ”tertia essentia”), mental energi. Det är först när vetenskapen har alla tre faktorerna klara för sig, medger inverkan av mental-

energin såsom den manifesteras i vissa devagrupper och inser att energin i människans världar är tre och samtidigt en, som människan kan använda den fullständigt. Detta blir möjligt först mot denna eons slut. Dessa mäktiga krafter kommer inte att vara fullt ut brukade eller fullt ut kända, förrän i nästa eons mitt. Vid den tiden kommer mycken energi att bli tillgänglig genom avlägsnandet av allt som hindrar. Vad avser människan kommer detta att genomföras vid avskillningen (”domedagen”), men det kommer att ge resultat också i andra naturriken.

[28]Solelden såsom förvandlingens centrala faktor kommer att förstås genom studiet av (elden =) de mentala devaerna, vilka i sig själva (väsentligen och genom elektromagnetisk strålning) är det yttre värme eller den vibration som alstrar den kraft som påverkar atomens sfäriska vägg och det gensvar inom atomen som framkallar strålning och åstadkommer monadens befrielse ur dess hölje.

[29]I kosmisk skala är energin hos det kollektivväsen som använder solsystemet såsom sitt hölje ”elektrisk eld”, höljets energi är ”gnideld” och den kosmiska kausala-mentala energi, 29–35, som kosmiska devaer (varav Agni, Indra och en tredje som ej namnges är dominanterna) riktar i förvandlingsarbetet, ”soleld”.

[30]Detta trefaldiga förhållande kan sägas råda även i 49-klot, sjuklot (kedjor) och klot, varvid man i samband med människan alltid skall ihågkomma att den energi, som är hennes tredje kraft, utgår från den solsystemiska kausalvärlden. LA: Människomonaden är första kraften, inkarnationshöljenas energi är andra kraften och Augoeides, verkande genom kausalhöljet, är tredje kraften. F 12.3.9

[31]Att alkemister, som arbetar i mineralriket, hittills misslyckats beror på tre grunder. 1) Oförmågan att kontakta monaderna, beroende på okunnigheten om vissa av elektricitetens lagar och framför allt om den formel med vilken monaden kan kontaktas. 2) Oförmågan att skapa den nödvändiga kanal, genom vilken den ur höljet befriade monaden kan färdas till sin nya form. Många har lyckats upplösa formen men inte vetat hur de skall leda den befriade monaden, så att hela arbetet därför misslyckats. 3) Oförmågan att styra de elddevaer som är den yttre energi, genom vilken mineralmonaderna frigöres. Denna oförmåga har särskilt kännetecknat femte rotrasens alkemister. Dessa har varit praktiskt taget oförmögna att utföra detta arbete, eftersom de inte längre har kraftorden, formlerna och ljuden. Detta beror i sin tur på det missbruk för själviska ändamål som övades med färg och ljud i Atlantis. Denna kunskap om formler och ljud är förhållandevis lätt förvärvad, när människan utvecklat det inre örat. Men en dylik individ är inte alls intresserad av förvandlingsprocesser av grövre slag, såsom tillverkning av guld.

[32]Varje naturrike har sin egen ton, och de mantriska ord, som används vid en förvandlingsprocess inom ett visst rike, har denna ton som sin grundton. Mineralrikets ton är själva materiens grundton, och det är i stort sett sammansättningar med denna ton, som vållar vulkanutbrott och andra naturkatastrofer. Varje vulkan utsänder denna ton.

[33]Mineralriket indelas i tre underriken: 1) De oädla metallerna såsom bly och järn och de hithörande mineralerna. Dessa motsvarar materieaspekten. 2) De ädla metallerna såsom guld och silver. Dessa motsvarar medvetenhetsaspekten. 3) Kristallerna och ädelstenarna, som motsvarar viljeaspekten och utgör slutresultatet av devaernas arbete i mineralriket.

[34]När vetenskapsmännen fullt förstår vad som gör skillnaden mellan safiren och rubinen, vet de vad som utgör ett stadium i förvandlingsprocessen. Detta kan de emellertid inte göra, förrän de kan styra den fjärde etern.

[35]De grövre aspekterna av förvandlingsprocessen, såsom förvandling av minerala livsformer enbart, kommer inte att intressera framtidens alkemister. De kommer i stället att intressera sig för mineralmonadernas medvetenhetsutveckling och därför skaffa sig kunskap om devaerna, anbringa vibrationer, stimulera monaderna, tillämpa färg och ton (mantriska ljud). Därmed kommer också atomenergin att kunna utnyttjas till en oerhört mycket högre grad än nu. Energi kommer att kunna utvinnas direkt ur atmosfären. Genom kännedom om växtrikets ton och utsändandet av denna i olika tonarter kommer man att kunna nå fantastiska resultat med växtligheten.

[36]Varje rotras har sin egen särskilda typ av växtlighet eller vissa grundformer, som påträffas i alla de länder där rasen finns. Dessa typer är resultatet av växelverkan mellan växtrikets grundton och rotrasens egen ton.

[37]När den mänskliga tonen dominerar för starkt, tenderar den att driva ut växtmonaderna ur deras livsformer.

[38]Förvandlingsprocessen genomföres lättare i växtriket än i något annat rike. Detta förklaras med följande fakta: De devaer, som arbetar i växtriket, bildar en särskild grupp, som har en närmare och mer egenartad relation till sitt naturrike än några andra motsvarande byggareller devagrupper. Detta andra rike och dess evolutionsprocess fick en impuls genom flammans herrars ankomst från Venusklotet, just det klot som växtriket har en särskild förbindelse med. Det kosmiska väsen, som är dominanten för klot 2 i vårt sjuklot, har en nära förbindelse med det solsystemiska väsen, som är dominanten för hela växtriket.

[39]Analogin mellan andra naturriket, växtriket, och klot 2 i vår kedja kan tillämpas på andra riken och klot, så att det framgår att detta klot 4,

Tellus, framför allt är den mänskliga evolutionens klot i vårt 49-klot. Denna analogi ger också nyckeln till mysteriet med att den store kumaran själv är närvarande på Jorden.

[40]Att människorikets ton fått ljuda med fyrfaldig intensitet på detta klot har frambragt mäktiga händelser. Följande numeriska motsvarigheter tål att närmare granskas: Den fjärde skapande hierarkin är den mänskliga. Det fjärde 49-klotet är vårt 49-klot. Den fjärde kedjan är Jordkedjan. Det fjärde klotet är vår planet Tellus. Det fjärde naturriket är människoriket. Den fjärde eonen är det första i sträng mening mänskliga. De fyra kumaraerna är mänsklighetens urtyper. Den fjärde solsystemiska världen, värld 46, är människans mål. Den fjärde etern, 49:4, är den fysiska motsvarigheten till värld 46.

7.10 Intelligensen i de tre sista eonerna

[1]Efter avskillningen (”domedagen”) i femte eonen och sedan 40 procent av mänskligheten gått i tillfällig obskuration, kommer de återstående 60 procenten att fördela sig som följer :

20 (12) procent blir åtminstone 44-jag, en del av dessa rent av 43-jag.
40 (24) procent blir åtminstone 45-jag.
30 (18) procent blir åtminstone kausaljag, en del rent av 46-jag.
10 (6) procent blir åtminstone mentaljag med begynnande kausalmedvetenhet.

[2]I femte eonens mitt kommer Merkurius, Venus och Jorden att bilda en tillfällig krafttriangel.

[3]Ordnade aktiva grupper skall tona det slutliga mantrat ”Jag är den jag är” först i sjätte och sjunde eonerna, och för vissa grupper blir det inte alls i detta solsystem. ”Jag är detta” kommer att fulltonigt ljuda i detta dualitetens solsystem, då redan tredje gradens invigda förstår dess mantriska kraft. Sjätte och sjunde gradens invigda kommer likväl inte att förhärska i detta solsystem. (LA: För en förklaring av innebörden av dessa mantraer se 6.2.4-7.)

[4]I nästa eon kommer alla de tidigare stadierna att rekapituleras och intelligensen att yttra sig på sätt, som är ofattbara för människans nuvarande halvvakna (LA: det vill säga halvsovande) medvetenhet.

[5]I femte eonen kommer 60 procent av mänskligheten att vara fullt medvetna, fungerande med obruten medvetenhetskontinuitet och hågkomst av upplevelserna i fysiska världen, emotional- och mentalvärldarna (47:4–49:7). Huvudvikten i intelligensutvecklingen kommer att ligga vid förvärvet av kausalmedvetenhet (47:1-3) och på det metodiska

byggandet av den bro som förenar 47:4 och 47:1. L2 6.21.2, MV 2.9.3,4

[6]I sjätte och sjunde eonerna kommer en syntetiseringsprocess att verka analogt med arbetet i sjätte och sjunde rotraserna i denna klotperiod.

[7]I femte eonen sker med mänskligheten en uppdelning liknande den som skedde med djurriket i tredje och fjärde rotraserna under vår nuvarande eon. Somliga monader klarar sig och får övergå till det högre riket, andra kuggas och får ingå i pralaya.

[8]Liksom de människomonader, som består provet i femte eonen, kommer att inträda i femte naturriket eller vara på god väg att göra det, före klimax i sjunde eonen, så kommer de djurmonader, som bestod provet i fjärde eonen (under fjärde rotrasens tid), att kausalisera i femte eonen.

[9]Domedagen i femte eonen kommer att innebära en kamp i mentalvärlden i jämförelse med vilken den nutida oron i världen skall te sig obetydlig. Den nuvarande kampen har till ändamål att pröva människomonadernas förmåga att med det mentala övervinna det emotionala, att med tankekraft sätta sig över känsla och lidande. (LA: Begrunda hur Gautama Buddha tröstade Kisagotami, som förlorat ett barn!) Kampen i femte eonen kommer att stå mellan det mentala och det kausala, och slagfältet blir kausalhöljet. Den nuvarande kampen står mellan fåtalet enskilda ledare. Kampen i femte eonen kommer att stå mellan grupper. Denna framtida kamp kommer att resultera i att andrajaget triumferar över förstajaget, att vissa grupper, som visat sig oförmögna att frigöra sig från materieaspekten (LA: förstatriaden) och som föredrar fångenskapen framför det andliga livet (LA: livet i andratriaden), kommer att utdrivas. Denna triumf kommer att markera begynnelsen av vårt 49-klots obskuration och gradvis fortgående inträde i pralaya under de återstående två och en halv eonerna.

[10]Jorden, Mars och Merkurius bildar i femte eonen en solsystemisk triangel, inom vilken solsystemisk idémentalit (29–35) kommer att fritt cirkulera. Solhärskarens uppmärksamhet med ty åtföljande mentalittillflöde kommer att ha riktats om från den nuvarande Jorden–Venus–X-triangeln till denna nya triangel. En hel ny grupp av människomonader kommer att inkarnera i Jordens 49-klot samtidigt som 40 procent av nuvarande mänskligheten, den del som är emotionalt polariserad, kommer att gå i tillfällig pralaya för att sedan överföras till ett annat 49-klot. De återstående 60 procenten kommer att vara minst mentaljag. Väsen kommer att anlända till Jorden från Mars. Merkurius' planetariska kollektivväsen kommer att börja syntetiseras och överföras till sitt syntetiserande 49-klot. Detta är inte Saturnus utan (enligt Laurency) Uranus. 6.3.10f,18

AVDELNING 8
DEVAEVOLUTIONEN, DEL ETT

8.1 Agni, eldens härskare

[1]Agni, eldens härskare, kallas det kollektivväsen av monader tillhörande devaevolutionen som bildar solhärskarens materiehölje i kosmiska mentalvärlden (32–35). Detta materiehölje är samtidigt energi och medvetenhet, eftersom de tre aspekterna i verkligheten aldrig kan säras. Med dessa kosmiska mentalenergier vitaliserar solhärskaren solsystemets alla sju världar (43–49), aktiverar han dessa världars alla former. Naturligtvis vitaliserar han därmed även människans tre världar (47:4–49:7), och det är tack vare denna vitalisering, som mental uppfattning blir möjlig i dessa.

[2]Agni är den del av solhärskarens kosmiska mentalenergier som tränger ner i och vitaliserar hans kosmiska fysiska hölje, det vill säga solsystemet (43–49).

[3]Det är först när individen börjar fungera medvetet i värld 46, genom initiation ingått i femte naturriket och alltså kan leva medvetet i det kosmiska eteriska (43–46), som han kan uppskatta skillnaden mellan organismen och eterhöljet. Först då förstår han Agnis funktion såsom den energi som vitaliserar solhärskarens och planethärskarnas kosmiska eterhöljen.

[4]Agni förhåller sig till solhärskaren i hans egen värld såsom mentalhöljet till människomonaden, när den är medveten i kausalhöljet. Därmed menas bland annat att det kosmiska mentala devakollektivets energier gör solhärskarens kosmiska mentala (32–35), kosmiska emotionala (36–42) och kosmiska fysiska (43–49) manifestation till en enhet, förmedlar solhärskarens vilja och ideer till dessa världar och driver dem oemotståndligt till förverkligande.

[5]Det kosmiska mentala devakollektivet har sitt hemvist i femte kosmiska sjuvärlden, 29–35. Därigenom sammanhänger detta kollektiv med alla andra med femtal betecknade verkligheter inom solsystemet och påverkar dessa särskilt starkt: kausal-mentalvärlden (47), som är solsystemets femte värld; femte molekylarslaget, det gasformiga; femte tankelagen, fixeringslagen; femte strålen; femte 49-klotet och femte sjuklotet; femte eonen, mentaleonen; femte rotrasen; femte underrasen; femte parallellevolutionen, det vill säga augoeiderna.

[6]Tre parallellevolutioner är i denna större solsystemperiod av särskild betydelse: den fjärde eller den mänskliga parallellen och de två devaparallellerna, den femte och den sjätte. Dessa paralleller kan kallas den nionde, tionde och elfte, nämligen om man medräknar de fem äldre paralleller som redan ingått i den kosmiska expansionen (vilken begynner i värld 42) eller är i färd med att göra det. MV 1.43, L3 12.1.6

[7]Agni manifesterar sig såsom skapande, upprätthållande och förstörande energi. I denna trefaldiga manifestation sker en niofaldig utveckling. Sju är materievolutionens och formbyggandets tal, medan nio är medvetenhetsutveckligens tal inom solsystemet. Detta framkommer i 49-klotets sjufaldiga organisation och kausalhöljets niofaldiga natur; LA: liksom även i de tre triaderna med vardera tre enheter. L1 4.8.4; L2 2.2.7, 5.3.5

[8]Agni är den trefaldiga energi som utgår från solhärskarens kosmiska mentalhölje (32–35), frambringar solsystemet (43–49), vilket är solhärskarens kosmiska fysiska hölje. Agni är grunden till evolutionsprocessen, till den vitalitet som till sist genomför den syntes, vari formen anpassas till idén.

8.2 Elddevaerna, de större byggarna

[1]Devaerna indelas i de större och mindre byggarna. Båda dessa kategorier tillhör evolutionen. Involutionens elementaler hör inte hit. Med beteckningen ”de större byggarna” menas självmedvetna väsen. De är arbetsledare för de mindre byggarna, som inte är självmedvetna utan alltså motsvarar djur och växter i medvetenhet.

8.3 Inledande anmärkningar

[1]Från rörelseaspektens (energiaspektens) synpunkt kan man säga att devaerna är elektromagnetiska företeelser, varvid de större byggarna är den positiva eller drivande elektromagnetismen och de mindre byggarna den negativa eller mottagande. I sin samverkan frambringar de ljus eller det manifesterade solsystemet (43–49) med dess för medvetenhetsutvecklingen ändamålsenliga former.

[2]De större och de mindre byggande devaerna kallas också pitarerna, fäderna eller förfäderna till mänskligheten betraktad såsom kollektiv, fjärde naturriket, planetkollektivets fysiska manifestation. De större byggarna kallas solpitarerna, de mindre byggarna månpitarerna. Med ”förfader” menas i esoteriken igångsättare av livsimpulserna, de impulser som utgår från ett positivt eller givande kraftcentrum och som aktiverar negativa, passiva energier, så att något slags form uppstår. Såväl de större som de mindre byggarna räknas till förfäder. LA: De mindre är visserligen negativa eller passiva i förhållande till de större men är positiva eller aktiva i förhållande till elementalerna, av vilka de bygger evolutionsmonadernas höljen.

[3]Med avseende på hela solsystemet är solhärskaren igångsättaren av livsimpulserna eller fadern. Fadern (solhärskaren) och modern (materien) avlar sonen eller solen, solsystemet. Motsvarande gäller planet-

härskaren i förhållande till sitt 49-klot och människomonaden i förhållande till sina höljen.

[4]De mindre byggarna sätts kollektivt i arbete av de större byggarna eller av medvetna väsen tillhöriga den mänskliga evolutionen. Det är svårt för människan, innan hon nått kausalmedvetenheten, att skilja mellan de båda kategorierna devaer och alltså den positiva kraften och negativa kraften och att arbeta *medvetet* med dessa två slags energier. En ljusets broder kan arbeta med såväl de positiva som de negativa energierna, emedan han nått enhet och jämvikt och därför kan balansera krafterna. Han arbetar också i enlighet med planen för allt livs utveckling och samarbetar därvid med de större byggarna. En mörkrets broder arbetar uteslutande med de negativa energierna, med de mindre byggarna för sina egna själviska syften. De större byggarna vägrar att samarbeta med honom.

[5]Härav framgår nödvändigheten av att människan söker förstå devaerna och deras uppgifter men även avstår från försök att manipulera deras krafter, tills hon nått ett definitivt högre stadium i medvetenhetsutvecklingen. Först då kan hon tryggt och vist samarbeta i planen. LA: Först kausaljaget med begynnande essential medvetenhet (46:5-7) kan utan risk arbeta med dessa energier.

[6]De byggande devaerna är kollektivt den så kallade världssjälen, ”det universella intellektet”. Deras kollektivmedvetenhet innehåller de delar av solsystemregeringens plan de behöver för att utföra sitt arbete. De större byggande devaerna är evolutionens medvetna krafter, de mindre byggarna dess omedvetna krafter.

[7]De byggande devaerna är icke endast bärarna av solsystem- och planetregeringarnas plan utan även den materia, genom vilken planen förverkligas, och utför den verksamhet som är förverkligandet. De större byggarna leder, de mindre byggarna ledes och är materialet.

[8]De bygger manifestationens former. Former finns i alla världar, varför det är oegentligt att kalla de tre lägre världarna (47–49) som de ”formbundna” (rupa) och de fyra högre (43–46) de ”formlösa” (arupa). De fyra högre världarna endast ter sig formlösa ur människans synvinkel i hennes tre världar (47–49). ”Formlösa” kallas de världar som utgör solhärskarens eterhölje, höljet av kosmisk eterisk-fysisk materia (43–46). ”Formbundna” kallas de världar som utgör solhärskarens grovfysiska kropp, höljet av kosmisk grovfysisk materia (47–49). I detta avseende är kausal-mentalvärlden av särskilt intresse. Kausalvärlden är nämligen ”formlös” och positiv, centrum för de positiva 47-energierna, medan mentalvärlden är ”formbunden”, negativ. I kausalvärlden formas de kraftcentra, ur vilka de mänskliga inkarnationerna

utgår. Dessa kraftcentra är grupper av människomonader i sina kausalhöljen. I mentalvärlden och lägre världar ikläder sig människomonaderna gruppvis sina fyra inkarnationshöljen. DVS 2.8.22, 2.33.6; L3 3.2.3

[9]En analog process kan ses i fysiska världen (49). Fjärde etern (49:4) är det molekylarslag, där människans eteriska centra är belägna. Dessa centra har i evolutionsprocessen och i arbetet med att rikta krafterna ett förhållande gentemot organismen, vilket liknar förhållandet mellan monadgrupperna i kausalvärlden och världarna 47–49, betraktade såsom solhärskarens kosmiska organism.

[10]Solpitarerna, det vill säga kausal- och essentialdevaerna (augoeiderna), låter sina energier komma till sitt mest ändamålsenliga uttryck i människan. Solsystemiskt sett är de upphovet till människans självmedvetenhet och tillhandahåller de människans kausalhölje. Kosmiskt sett möjliggör de i sin totalitet för solhärskaren att fungera självmedvetet i sitt kosmiska grovfysiska hölje (47–49).

[11]Månpitarerna, alltså de höljebyggande mental-, emotional- och eterdevaerna, låter sina energier komma till mest ändamålsenliga uttryck i djurriket. När de i egenskap av igångsättande impuls frambragt den primitiva människan, hade de fullgjort sin främsta funktion. Därefter kommer månpitarernas arbete att sakta avslutas i takt med att förstatriadens inflytande över människan minskas till förmån för andratriadens. Analogin med månen som en döende värld är uppenbar.

[12]Månpitarerna utgör kollektivt solhärskarens organism, hans kosmiska grovfysiska hölje (47:4–49:7). De är produkter av det föregående solsystemet, och deras verksamhet härrör från detta. Detta äldre solsystem förhåller sig till vårt nuvarande såom månkedjan (tredje sjuklotet) förhåller sig till den nuvarande jordkedjan (fjärde sjuklotet). Det är därför organismen sägs icke vara en princip. Detta gäller både solhärskarens organism (47–49) och människans organism (49:5-7). Det är därför den ”lägre naturen” betraktas såsom ”ond”. Ont är det som kan styras och behärskas men som tillåts styra. Det positiva och högre kan alltid styra det negativa och lägre. När det lägre får styra, uppstår ont.

[13]I det första solsystemet fulländades de tre lägre världarnas materia (47:4–49:7). De lägre devaerna dominerade. I detta, det andra solsystemet utföres den viktiga aktiviteten av solpitarerna (45–47:3), de högre devaerna. När detta solsystem nått slutet av sin tillvaro, kommer de att planenligt ha byggt ett fulländat hölje för medvetenhetens uttryck i världarna 45, 46 och 47:1-3. Då kommer de förutvarande människomonaderna inte längre att behöva mentalvärlden och lägre världar, och de är då befriade från dessa.

[14]Den i all manifestation genomgående principen är att det lägre

behövs såsom det frö eller den näring som det högre växer fram ur. Därför kallas detta lägre ”modersaspekten”. Men när det högre mognat till full styrka och självständighet, undvaras detta lägre. Förstajaget är modern till andrajaget.

[15]Med denna analogi kan vi bättre förstå hur planethärskaren genom sina kosmiska etrar (LA: 43–46, alltså de monader som bildar planet- och devahierarkierna) arbetar med den kosmiska grovfysiska materien (47–49) för att hjälpa dess ”atomer” (det vill säga monaderna i de fyra naturrikena i 47–49) till allt högre medvetenhet och i människoriket slutligen till självmedvetenhet, tills de kan ingå i enheten, det kosmiska eteriska höljet (46). Planethärskaren arbetar nödvändigtvis med de mänskliga kausalgrupperna såsom ”atomer” i hans centra, ger dem positiv kraft som väcker dem till aktivitet. I en mycket mindre skala arbetar människomonaden genom sina centra och de däri ingående atomerna.

8.4 Devaernas uppgifter

[1]Av kunskapen om devaerna kan vi utvinna vissa praktiska insikter, såsom kunskap om hur man bygger med mentalmateria i de tre lägsta världarna (mental-, emotional- och fysiska världen), insikt om hur man bäst förenar motsatserna och därmed ger begreppen konkret innebörd och insikt om hur man förverkligar ideer i det fysiska.

[2]Människans eller förstajagets världar (47:4–49:7) är den lägsta nerdimensioneringen av solhärskarens tre aspekter: mentalvärlden av-speglar solhärskarens viljeaspekt, emotionalvärlden medvetenhets-aspekten och fysiska världen materieaspekten. Viljan eller ändamålet med manifestationen framträder i mentalvärlden, manifestationen kan sedan börja materialiseras genom begäret i emotionalvärlden och tar slutlig form i fysiska världen. Denna form är ett särskilt väsen, som likväl erhåller livsenergi från sin ursprungliga källa, solhärskaren. Allt detta möjliggöres av devaerna, som i alla dessa världar bygger de nöd-vändiga formerna och tillhandahåller de nödvändiga energierna.

[3]Tre fakta beträffande solsystemvärldarnas (43–49) devaer är särskilt viktiga att beakta.

[4]*Första faktum*. De är den lägsta kosmiska världens, den kosmiska fysiska världens devaer. Mental-, emotional- och fysiska världarnas devaer är dessutom den kraft och den materia som utgör solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. När människan arbetar i dessa tre lägsta världar, är hon därför begränsad till de devaer som inte har någon del i något av solhärskarens medvetenhetshöljen, alltså de devaer som automatiskt, undermedvetet bygger solhärskarens kosmiska organism,

liksom de devaer som bygger människans organism arbetar automatiskt och omedvetet, när de frambringar cellerna och energiserar kroppsfunktionerna. Däri ligger faran för människan, när hon fuskar med dessa krafter. I sin egen omedvetenhet och upptagenhet med förstajagets världar står hon på många sätt dessa devaer för nära. Hon identifierar sig med dem, och innan hon förvärvat åtminstone kausalmedvetenhet och med full vetskap upprättat kontakt med tredjetriaden, löper hon risk att blint dragas med av dessa lägre devakrafter, om hon av okunnighet och nyfikenhet gör intrång på deras mark.

[5]Dessutom är det så att hon vid dylika kontakter befattar sig med de devaer som alltjämt vitaliseras av de energier som utmärkte det förra solsystemets evolution. Dessa energier borde för henne tillhöra det förflutna och ha ersatts av högre. De är onda, sedda från en högre synpunkt. Genom att identifiera sig med det som varit och inte längre skall råda riskerar människan att falla tillbaka i självmedvetenhetens utveckling och till slut rent av förlora kausalhöljet. L5 23.6

[6]*Andra faktum*. För devaerna och över huvud taget alla monader i de tre lägsta världarna ligger hoppet i att var och en av världarna 43–49 står under direkt inflytande av kosmiska krafter som utgår från motsvarande världar i de sex högre kosmiska sjuvärldarna, alltså värld 49 står under direkt inflytande av krafter från världarna 42, 35, 28, 21, 14 och 7. Dessa inflytanden är förvisso mycket vaga och ofattbara men gör sig likafullt gällande. Endast inflytanden från de tre lägsta kosmiska sjuvärldarna (29–49) skall härnäst behandlas. KOV 2.12.2, L2 2.9.13

[7]*Kosmiska mentalvärlden* (32–35) manifesterar sig i vår kausalmentalvärld 47 i tre slags krafter: 1) den kraft som går genom alla andratriaders mentalatom och som frambringar de tre lägsta världarna (47–49); 2) den kraft som vitaliserar alla kausalhöljens fyrdelade centrum; 3) den kraft som vitaliserar alla förstatriaders mentalmolekyl och genom denna fördelas till förstatriadernas emotionalatom och fysiska atom. E 5.11.19, 9.8.4

[8]Dessa krafter rör materieaspekten – triadenheter, kausalhöljet – och påverkar därmed direkt de devaer som bygger dessa former av sin egen materia och sålunda fullgör planen. Dessa krafter påverkar materien men enligt solsystemregeringens plan. De härrör från världarna 32–35, kommer alltså från solhärskarens fjärdetriads kosmiska mentalmolekyl (32) och går via det kraftcentrum som bygger solhärskarens kosmiska mentalhölje. 8.1.1

[9]Dessa tre kosmiska mentalkrafter är Agnis kraft i sin första aspekt (LA: viljeaspekten). Han är den energi som utmärker den kosmiska mentalvärlden, vars nerdimensionering är vår solsystemiska mentalvärld.

[10]Krafter från *kosmiska emotionalvärlden* (36–42) går genom vår solsystemiska emotionalvärld (48) och differentieras därunder i två krafter, som manifesteras genom två stora grupper av devaer: 1) De devaer som bygger emotionalvärldens former och utgör centra i evolutionsväsens emotionalhöljen. De utgör därmed det som i solhärskarens kosmiska organism motsvarar nervsystemet. Därför är emotionalvärldens vibrationer betydligt intensivare än fysiska världens. Däri ligger förklaringen till mycket av de störningar som förekommer i såväl solsystemets som människans evolution. 2) De devaer som är agenter för skördelagens väktare. Dessa väktare, som själva är mycket framskridna devaer, dels bokför och utportionerar skörden, dels riktar krafterna. De härrör från solen Sirius och verkar genom dels kosmiska emotionalvärlden (36–42), dels solsystemiska emotionalvärlden (48).

[11]Krafter från *kosmiska fysiska världen* (43–49) är solsystemets egna krafter och de från den omgivande rymden. De kan sägas vara kosmisk prana, de fyra högre solsystemvärldarnas energier (43–46), som strömmar genom solhärskarens kosmiska eterhölje och är positiva gentemot de tre lägre energierna, 47–49, genomtränger de tre lägsta världarna och åstadkommer manifestationen i dessa. Av de kosmiska energierna är det de fysiska, som gör sig starkast gällande, och detta är förklaringen till att de fysiska höljena (organismen och eterhöljet) med sina energier länge har en sådan makt i människans liv. Denna devakraft står oss så nära, och det är därför den kan så effektivt förleda oss. Här ligger människans första strid för full självmedvetenhet och för identifiering med medvetenhetsaspekten och icke med materieaspekten. Människan måste lära sig behärska såväl de fysiska som emotionala och mentala devakrafterna (LA: evolutionsenergier) i sin egen natur, innan hon kan bli en vit magiker och kontakta, styra och arbeta med devaerna enligt planetregeringens planer. Insikten om dessa tre slags devaenergi utgör nyckeln till mysteriet med hennes egna höljescentra. L3 2.12.11f

[12]Häri ligger också hemligheten med att få de fyra högre centren – hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren – att dominera över de tre lägre och få dessa tre lägre inrätade med de fyra högre, så att de blir automatiserade och endast återger de fyra högres vibrationer (toner), såsom de kan återges i lägre materia. I början dominerar de tre lägre centren. De högre centren har samma toner som de lägre men i en högre oktav. Genom de lägres toner finner man de högres. När de högre centren tillräckligt aktiverats, dominerar dessa, varvid de lägre endast tillhandahåller ”basarna” till de högres toner. Motsvarande devaer kontaktas med sina respektive toner. Med sina toner, riktade genom respektive centra, bygger de höljena.

[13]*Tredje faktum*. De tre lägsta världarnas devaer har sina polära motsatser i de tre högsta världarnas devaer: 49-devaerna har ett dylikt polärt förhållande till 43-devaerna, 48-devaerna till 44-devaerna och 47-devaerna till 45-devaerna. L2 2.36.4

[14]Den särskilda, differentierade kraft, de båda polerna uttrycker när de förenas, är vad som frambringar de tre lägsta världarna. LA: Observera trekrafternas arbete i detta.

[15]Det skall noga noteras att värld 46 går utanför detta schema. Värld 46 är den värld där de heliga planeterna fungerar och där individen till sist skall kunna fungera ohindrad av sina lägre höljen inräknat även kausalhöljet. Värld 46 är framför allt livskraftens värld. Den är den värld, där grupper tillhörande människoevolutionen (LA: AAB skriver felaktigt ”människan”) först förstår och kan samarbeta med devaerna, den värld där de två solsystemens evolutionsprocesser förenas, den värld, varifrån alla planetariska avatarer utgår, där planetväsendet genomgår sin första initiation.

8.5 Devaerna och världarna

[1]När devamateria och -energi omtalas, är det alltid fråga om evolutionsmateria och -energi, aldrig involutionsmateria och -energi (elementaler). De större byggarna är agenter för kosmisk kraft, medan de mindre byggarna särskilt är agenter ”för sol- och månkraft”. Solkraft betyder de olika differentieringar av den trefaldiga kosmiska kraften som erhålls, när denna manifesteras inom solsystemet. (LAs kommentar: här menas med ”solkraft” alla evolutionskrafter i världarna 43–47:3, medan ”månkraft” avser evolutionskrafter i världarna 47:4–49:7.)

[2]Nyckeln till förståelsen är alltid motsvarigheternas lag. DVS 2.58.2

[3]Den grundläggande differentieringen i solsystemet är:

Agni – tredjetriaden – viljeaspekten – värld 32 – värld 43

Sūrya (Vishnu) – andratriaden – medvetenhetsaspekten – värld 36 – värld 46

Brahmā – förstatriaden – materieaspekten – värld 43 – värld 49

[4]Dessa tre aspekter är de tre väsenden som ingår i solsystemväsendets treenighet. (LA: 32, 36 och 43 utgör solhärskarens fjärdetriad.) Ettvart manifesterar sig genom sju andra väsen: Agni genom en sjufald, Sūrya (Vishnu) genom en sjufald och Brahmā genom en sjufald. Agnis sjufald utgör den dynamiska vilja som ligger bakom all manifestation i solsystemet. Dessa sju väsen utgör i kosmiska mentalvärlden ädelstenen i solhärskarens kosmiska lotus. Sūryas sjufald är de sju planetväsendena. Med tiden blir dessa sju nio – de tre större, varvid den tredje manifesteras som sju – och alltså de nio kronbladen i solhärskarens

kosmiska kausalcentrum. Brahmās sjufald är de sju devahärskarna och i själva verket de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43).

[5]Andra benämningar är: för Agnis sjufald ”de sju andarna inför tronen”, för Sūryas sjufald ”de sju himmelska människorna” eller ”de sju strålarna”, för Brahmās sjufald ”de sju devahärskarna”. De sju andarna är totaliteten av solhärskarens manifesterade vilja, de sju strålarna totaliteten av hans manifesterade medvetenhet och de sju devahärskarna totaliteten av hans manifesterade materieenergi. LAs kommentar: Devahärskare kallas även ”devarajaer”.

[6]”De sju andarna” har sin igångsättande impuls i världarna 32–35, i ädelstenen i solhärskarens kosmiska lotus, och i kosmiska superessentialvärlden 15–21. De sju planetväsendena mottar kraft från kosmiska emotionalvärlden (36–42), från solhärskarens kosmiska niobladiga lotus och från kosmiska essentialvärlden (22–28, de sju rishierna i Karlavagnen). De sju devahärskarna (”fohats sju söner”) har sin livskraft från kosmiska fysiska världen (43–49), från solhärskarens fjärdetriad (32, 36, 43) i hans kosmiska kausalhölje och från kosmiska kausalvärlden (29–31). Bakom dem alla står den monad som är solhärskaren.

[7]Envar av dessa sju manifesterar sig genom sju ringare representanter, så att det uppstår 49 manuer, 49 underordnade centra i solsystemet och 49 underordnade devahärskare för atom- och molekylarslagen.

[8]Härnäst skall endast de devaer avhandlas som bygger formerna i de tre lägsta världarna (47–49). Dessa former vitaliseras och används av övermänskliga intelligenser genom sin kunskap om solsystem- och planetregeringarnas planer och avsikter och genom sin egen medvetenhets förmåga.

[9]Vad människan i de tre världarna (47–49) är sysselsatt med är att dels bygga sina egna höljen att uttrycka sig med, dels bygga tankeformer av mentalmateria, vilka hon vitaliserar med begär och håller inom sin aura, varmed hon bygger sitt eget lilla system.

[10]Såväl människan som planetväsendet arbetar i devamateria. Båda samarbetar med devaer. Båda manifesterar vilja, psykisk kvalitet och intelligent aktivitet, medan de fullgör sitt arbete, men det föreligger icke endast en gradskillnad utan även en skillnad i medvetenhet. Människan arbetar vanligen omedvetet. Planethärskarna i kosmiska världar arbetar mestadels medvetet.

[11]De tre lägsta världarnas byggande devaer kallas agnichaitaner (49), agnisuryaner (48) och agnishvattaer (47). De befattar sig främst med evolutionen av solhärskarens kosmiska grovfysiska kropp (47–49), med

solhärskarens magnetiska utstrålning genom denna kropp och med utstrålningarna från den planethärskare som manifesterar sig genom vårt 49-klot. Vidare ägnar de sig åt medvetenhetsutvecklingen i de tre lägsta världarna. Agnishvattaerna ägnar sig i synnerhet åt människomonadernas kausalisering och därefter kausalhöljets utveckling hos människorna.

[12]Agnichaitanernas härskare är Kshiti, agnisuryanernas är Varuna och agnishvattaernas är Agni.

[13]*Agnichaitanerna* bygger fysiska världen och planeten Jorden i fysisk materia. Symboliskt motsvarar de blodomloppet.

[14]*Agnisuryanerna* bygger emotionalvärlden. Symboliskt motsvarar de perifera nervsystemet. Det finns en klar analogi mellan de två system som i sin samverkan håller organismen vid liv och i rörelse och dessa två stora grupper av devaer, den eteriska och emotionala. Dessa devaer har mycket att göra med kommunikationslederna i det fysiska solsystemet, de fysiska planeterna, den fysiska människan, och är därför mäktiga faktorer i den slutliga vitaliseringen av människans eteriska centra. En planethärskares kosmiska eteriska centra ligger i värld 46. Värld 48 är nära förbunden med värld 46, och när vår planethärskares etercentra når full aktivitet, överföres kraften till människan genom de emotionala motsvarigheterna till 49:4, där människan har sina etercentra.

[15]*Agnishvattaerna* är byggarna i kausal-mentalvärlden. Från mänsklig synpunkt är de de viktigaste, eftersom de bygger medvetenhetskroppen (LA: observera denna benämning på kausalhöljet!). Fysiologiskt sett föreligger en analogi med hjärnan, centrala nervsystemet.

8.6 Agnichaitanerna

[1]Agnichaitanerna, fysiska världens devaer, är indelade dels i två grupper, avseende 49:1-4 och 49:5-7, dels i 49 grupper, dels enligt andra grunder, varom mera strax.

[2]Först och främst kommer Kshiti, devaherren för fysiska världen. Sedan indelas agnichaitanerna i tre grupper enligt sitt arbete med: A) fysiska materiens energi, elektriciteten; B) byggandet av former genom förenandet av positiv och negativ materia.; C) materiens inre värme, som när och möjliggör fortplantning, modersaspekten.

[3]De tre grupperna fungerar: A) i 49:1 och är de fysiska atomerna. B) i 49:2-4 och är dessa molekylarslag, bärarna av prana. C) i 49:5-7, den för mänskligheten synliga fysiska materien.

[4]En tydlig åtskillnad måste göras mellan centren och övriga höljet hos sol- eller planethärskaren. Centren sammanhänger med medveten-

heten och består av självmedvetna monader. (LA: Det är kollektivet av dessa självmedvetna monader – åtminstone 46-jag – som utgör solväsendet eller planetväsendet. Med andra ord är sol- eller planetväsendet detsamma som sol- eller planethärskarens totalitet av centra. Man måste därför göra en tydlig åtskillnad också mellan sol- eller planetväsendet å ena sidan och sol- eller planethärskaren å den andra. Detta gör emellertid icke CF utan kallar båda för ”sollogos” eller ”planetlogos”.) Övriga höljet består av devamateria. De båda utgör emellertid en enhet. Devamonaderna är alltså betydligt fler än människomonaderna. Devamaterien är också kvinnlig och negativ, den mänskliga evolutionen manlig och positiv. Genom centrens positiva aktivitet påverkas, byggs och energiseras den negativa devamaterien. Detta gäller om solhärskaren, planethärskarna, solväsendet, planetväsendena och människan. 8.8.10. 8.11.5

[5]Tre slags kraft uttrycks därför genom dessa devaer: 49:1 härrör från Agni; 49:2-4 härrör från Sūrya eller Vishnu, är prana och kommer från den fysiska solen; 49:5-7.

8.7 Agnichaitaner av Grupp C

[1]Det är dessa devaer, som exoteriska vetenskapen är i färd med att upptäcka. Det återstår dock för den att inse att allt är levande, den hylozoiska grundprincipen. Denna insikt erhålls, när magins vetenskap åter kommer till heders och lagarna för tillvaron bättre förstås. Magi handlar om att ett större levande väsen styr ringare levande väsen. Vetenskapen måste först arbeta direkt med medvetenheten i materien, vilket inte kommer att ske, förrän man medgivit existensen av etermaterien såsom esoterikern förstår denna. När man insett att allt grovfysiskt har sin eteriska motsvarighet och att det eteriska är viktigare än det grovfysiska, kommer vetenskapsmannen och esoterikern att förenas i en och samma person.

[2]”Det grovfysiska är ingen princip.” (H.P.B.) Detta betyder att människans fysiska medvetenhet skall överföras från det grovfysiska till det eteriska och centreras där och, vad gäller de blivande andrajagen, att medvetenheten skall överföras från det kosmiska grovfysiska (47–49) till det kosmiska eteriska (43–46). Annorlunda uttryckt: det lägsta, som man skall befatta sig med, är i det ena fallet det solsystemiska eteriska (49:1-4), i det andra fallet det kosmiska eteriska (43–46).

[3]De tre lägsta materieslagen (49:5-7 respektive 47–49) och deras vibrationer är resultatet av reflexverkan, synkron vibration, som är inneboende i negativ materia, som är en återstod från det äldre solsystemet, vibrationer som gradvis undanträngs av högre.

[4]De tre lägsta materierna utgör i esoterisk mening ”dödskroppen”. Därmed inses varför dessa devaer är mycket destruktiva vad människan anbelangar, ty de är bärare av de slutgiltiga och därför mäktiga vibrationerna från det föregående solsystemet, den grovfysiska materiens medvetenhetsaktivitets vibrationer. Människan är exempelvis ”i elementens våld”. Människans organism kan bli bränd av fysisk eld. Framtidens brandbekämpning kommer att inrikta sig på att styra och tämja agnichaitanerna och inte att använda vatten eller andra grovfysiska ämnen.

[5]Denna tredje grupp av devaer är mycket bestämt förbunden med och styres av planetregeringens första departement. Stora devaer lydande under detta departement igångsätter vulkanisk och liknande aktivitet, när kontinenter skall sänkas eller höjas och världen sålunda skall renas med eld. Inom sin egen avdelning bygger agnichaitanerna minerala livsformer med eld, de är de lägre regionernas alkemister. Genom kontakt med dem och kunskap om de ”ord”, med vilka de styres, kommer framtidens alkemister att arbeta med mineralerna och med de i alla minerala former inneboende monaderna.

[6]Hemligheten om hur oädla metaller förvandlas till guld kommer att avslöjas, när förhållandena i världen inte längre är sådana att guldmyntfoten gäller och att alltså obegränsad guldframställning inte längre skulle medföra katastrof, vidare när vetenskapsmännen arbetar med medvetenhetsaspekten och inte uteslutande med materieaspekten.

[7]Lägsta gruppen av agnichaitaner sköter också elden i Jordens inre, så att planeten är beboelig. De underhåller den centrala, grundläggande eld som när och värmer de grovfysiska formerna hos alla fyra naturrikena, alltså idémentalit (35), som hos människan finns i bascentret.

[8]Det är inte tillrådligt att säga mera om den lägsta gruppen av agnichaitaner. Att så mycket mindre sägs om materieaspekten än om medvetenhetsaspekten och om manifestationens hylozoiska karaktär, beror på att den exoteriska vetenskapen själv sakta men stadigt på egen hand utforskar de elektriska fenomenens natur. Att detta utforskande sker sakta ger trygghet. Det vore varken vist eller rätt, om dessa krafters verkliga natur nu bleve fullständigt känd. Därför lämnas inte heller här mer än några allmänna fakta. När mänskligheten väl aktiverat sin potentiella högre medvetenhet och inte längre är centrad i den lägre och kraft från högre världar lättare kan göra sig gällande i det lägre, kan fakta om dessa byggande devaer, deras arbete och om de lagar som styr detta få bli mer kända. Om en dylik kunskap nu bleve spridd, skulle det medföra två oönskade resultat. Dels skulle det ställa mänskligheten under vissa devaers herravälde, vilkas natur motsvarar organismens.

Därav skulle följa organismens förstörelse eller förlamning och massvansinne. Dels skulle det ge makt åt svarta logen liksom åt ett icke så litet antal omedvetna magiker, som skulle använda den för självviska, onda och materiella ändamål. Agnichaitanerna av tredje gruppen utgör ännu så länge en fara för mänskligheten. Planethierarkin styr dem genom sitt första departement och då endast i stor skala, då dessa devaer är samlade i grupp under sina egna ledare, vissa devaer med 44-jagstatus.

[9]Planethierarkin sysslar främst med att utveckla självmedvetenheten hos människan och med att ändamålsenligt samarbeta med naturens byggande krafter. Dess huvudsakliga arbete har till syfte att vitalisera och aktivera centren hos vårt planetväsen och hos mänskliga individer. E 5.6

[10]Planethierarkin är ett stort kraftcentrum, de trefaldigt samordnade hjärt-, huvud- och strupcentren. Parallellt med dess verksamheter att aktivera medvetenheten främst i djur- och människorikena arbetar en stor devahierarki med att utveckla de delar av planethärskarens höljen som inte ingår i de aktiva centren. Planethierarkin ägnar sig åt att utveckla planetens och människans niofaldiga centrum, det planetariska centret genom reflexverkan mellan det kosmiska fysiska och det kosmiska mentala, medan den stora devahierarkin ägnar sig åt triaderna, triadenheternas spiraler och kausalhöljet.

8.8 Molekylära eterns devaer

[1]Molekylära eterns devaer kallas ibland ”skuggornas devaer”. De har företrädesvis fyra uppgifter. Deras första uppgift är att bygga de levande varelsernas eterhöljen. Deras andra uppgift är att överföra prana. Deras tredje uppgift är att bygga broar från mineral- till växtriket, så att mineralmonader kan transmigrera till växtriket. Motsvarande brobyggande devaer, som underlättar för monaderna att övergå till närmast högre rike, finns i alla högre världar.

[2]För det fjärde utför dessa ”skuggornas devaer” en mängd uppgifter i fysiska etervärlden och fysiska etermaterien, uppgifter som här endast delvis kan uppräknas. Motsvarande uppgifter har devaer i de allt högre världarna i dessas materieslag. Härnäst beskrivs fem klasser av dylika devaer.

[3]Klass 1 är devaer, som är särskilda agenter vid utövande av magi. De är särskilt mottagliga för de sju departementsenergiernas byggande vibrationer.

[4]Klass 2 manifesterar sig som fysiska världens elektricitet. De kommer alltmer under människans herravälde.

[5]Klass 3 utgör hälsoauran hos växt-, djur- och människorikena såväl

individuellt som kollektivt. Genom intresse för läkekonsten kommer människan i kontakt med dem och börjar lära känna dem. Ett av mänsklighetens stora misstag är att använda läkemedel hämtade från mineralriket. Det har medfört att devamaterier blandats såsom aldrig avsetts. Människans felaktiga sätt att förhålla sig till de lägre rikena och i synnerhet till djur- och mineralrikena har medfört svårigheter för devaevolutionen. Bruket av animala livsmedel och, i mindre omfattning, av minerala läkemedel har medfört blandning av devamaterier och av vibrationer, som inte harmonierar med varandra. Med växtriket förhåller det sig härvidlag annorlunda, och en del av dess skörd har bestått i att utgöra föda för människan. Detta ingår även naturenligt i växtmonadernas transmigration till djurriket. Växtmonadernas transmigration sker nödvändigtvis i fysiska etervärlden. Därför är växterna lämpliga som föda. Djurmonadernas transmigration sker i emotional- och mentalvärldarna. Därför är djuren olämpliga som föda. Detta argument för vegetarisk kost är värt att beakta. KOV 1.33.6

[6]Klass 4 utgör eterhöljets centra hos människan. De innehar denna ställning av skördemässiga orsaker och är i många avseenden bland de högst utvecklade av ”skuggornas devaer”. De utmärks av sin förmåga att gensvara på bestämda vibrationsserier, som utgår från olika planeter, och genom sitt väsen möjliggör de för människan att reagera på departementsenergiers stimulans. Varje centrum påverkas av ett visst departement och en viss planet. I denna omständighet ligger människans förmåga att genom sina centra komma i kontakt med alla departementens energier.

[7]Klass 5 är de devaer som utgör bascentret, det centrum som förmedlar idémentalit. Dessa devaer är särskilt aktiva och dominanta under denna fjärde eon. Bascentret uppvisar mycket tydligt två poler, däri att kronbladen är negativa och den energi som vitaliserar dem positiv. Bascentret finns i någon form i alla naturrikena. På bascentret beror 1) den fysiska medvetenheten, 2) det fysiska livets kontinuitet, 3) släktets fortplantning. Hos människan är centret fyrbladigt, ett förhållande som är en evolutionsprodukt. I mineralriket har centret endast ett kronblad, i växtriket två, i djurriket tre. Varje initiation, som planethärskaren genomgår, medför att ett sådant kronblad utvecklas i etermaterien, så att när människan kausaliserade alla fyra var bildade och aktiva och planethärskarens självmedvetna verksamhet fördes ända ner i fysiska världen. Det var detta som skedde vid hans stora initiation, som skedde i fjärde eonen i vår klotperiod och i tredje rotrasen.

[8]När vart och ett av kronbladen i eterhöljets centra börjar vibrera eller en inrätning sker i devamaterien, sker en motsvarande aktivering i

planethärskarens och solhärskarens kosmiska eterhölje i värld 46. Vissa motsvarigheter mellan kronbladen i människors kausalhöljen och dem i solhärskarens och planethärskarens kosmiska kausalhöljen i världarna 29–31 blir uppenbara. Bland andra följande väsen har bascentret såsom bärare av idémentalit, när de fungerar i fysiskt hölje: 1) solhärskaren, 2) planethärskarna, 3) de väsen som sammanfattar medvetenheten i något naturrike och manifesterar sig genom detta liksom människan manifesterar sig genom sina höljen, 4) sjuklotshärskarna, 5) klothärskarna, 6) människan, 7) djuren.

[9]Också solsystemet har sitt bascentrum, nämligen det 49-klot som särskilt är bärare av idémentaliten från värld 35. Detta 49-klot, vars namn icke får röjas, styres huvudsakligen av devaer. De två grupperna av devaer möts där och fullgör sin uppgift att ge liv åt solhärskarens kosmiska grovfysiska kropp, liksom idémentaliten på människans nuvarande utvecklingsstadium ger liv åt hennes organism. När det tredje större 49-klotet senare upptar evolutionsmonaderna från de fyra lägre 49-kloten, dras idémentaliten tillbaka och överföres i förvandlat skick till solhärskarens strupcentrum.

[10]I varje 49-klot är det ett av sjukloten, vilket på motsvarande sätt fullgör bascentrets funktion i planetväsendets evolution. Likaledes kan detsamma sägas om ett av kloten i en kedja. I denna fjärde eon har bascentret alltså en ledande roll i att stimulera planetväsendets lägre fyrfald (47–49). Häri ligger förklaringen till de svåra förhållandena i vårt sjuklot under denna eon. Den planetariska idémentaliten är nu vid höjden av sin aktivitet i att stimulera planethärskarens kosmiska grovfysiska kropp, våra världar 47–49, och de fyra kronbladen i det planetariska bascentret når full aktivitet i denna eon. Det måste ihågkommas att planetväsendet är summan av alla manifesterade centra och alltså av all idémentalit som ingår i dessa. Häri ligger planetens såväl besvär som hopp. Vår planethärskares bascentrum, som ligger i värld 46, stimulerar för närvarande våra världar 47–49. Det är denna riktning det nu ger kraften, och inte förrän i nästa eon, när 60 procent av mänskligheten är i färd med att utveckla 46-höljet, kommer detta centrum att ha nått jämvikt och därmed rikta kraften högre. 8.6.4, 8.11.5

[11]Detta förklarar mycket. En ytterligare förklaring av det beklagliga tillståndet i världen, i synnerhet vad angår det sexuella, ligger i att de människomonader, som bidrar med energi till detta centrum, på detta stadium ofta har ett eterhölje som är övervitaliserat, då den fysiska höljesvitaliteten för dem erbjuder det minsta motståndet. Annorlunda uttryckt: den devamateria och energi, som utgör centret och likaså är dess aktivitet, är alltför dominanta, och den kraft, den förvärvade i det

föregående solsystemet, har ännu inte förvandlats till högre energi (LA: åtminstone 45-energi). L2 2.12.7f

[12]De här behandlade devaerna arbetar med materieaspekten och dess energi. Motsvarande tre grupper återfinns i alla solsystemvärldarna, och alla är mottagare av energi. Det finns även en analogi mellan dessa tre grupper av solsystemiska fysiska världens (49) devaer och kosmiska fysiska världens (43–49) motsvarande devaer, nämligen: Grupp A utgörande devaerna i värld 43, grupp B utgörande devaerna i världarna 44–46 och 47:1-3 och grupp C utgörande devaerna i världarna 47:4-7, 48 och 49.

[13]Ytterligare om fysiska världens devaer av grupp B kan sägas att dessa devaer, i synnerhet den fjärde eterns (49:4) devaer, är så nära förbundna med människan att ett av de omedelbart förestående skeendena är att individen vaknar till insikt om deras existens och därefter gradvis lär sig behärska dem. Detta behärskande kommer som resultat av flera skeenden och blir fullständigt först när människan kan fungera i sitt 46-hölje i värld 46. Planethierarkin söker för närvarande bromsa en dylik insikt hos massan av mänskligheten, då detta uppvaknande för etervärldens faktum förutsätter många anpassningar och i början kan medföra mycket som synes ont. Det fysiska ögat utvecklas lagenligt, och med tiden får hela mänskligheten den dubbla fokus som möjliggör att se både grovfysiska och eteriska former. Människans nuvarande oförmåga att se eteriskt beror huvudsakligen på att hon saknar pranisk vitalitet. Denna brist på vitalitet har i sin tur vållats av felaktig livsföring och missbruk av föda. Den nuvarande allmänna trenden mot riktigare och renare livsföring, återgång till enklare och hälsosammare liv, friluftsliv, utebad, njutande av frisk luft och solljus och ökande vilja att leva vegetariskt kommer oundvikligen att medföra att pranaflöden upptas lättare. Detta kommer att medföra vissa förbättringar i de grovfysiska kroppsorganen liksom i eterhöljets vitalitet.

8.9 Atometerns devaer

[1]Atometerns devaer är viktigast av fysiska världens devaer, ty de är den intelligens som ger liv åt alla den fysiska världens former. De är inte självmedvetna men har medvetenhet i esoterisk mening.

[2]Var och en av de sju atomvärldarna i solsystemet är nära förbunden med de sex andra, och tillsammans utgör de en enhet, den kosmiska fysiska världen (43–49). Molekylarslagen är helt och hållet underordnade sitt atomslag, har utgått ur det och skall en gång återgå till det. (I den gamla teosofiska terminologin talade man om att de sex lägre principerna var helt underordnade den sjunde principen.) Därför är deva-

erna av grupp A den samlade skaparkraften i fysiska världen. Samtidigt måste dock ihågkommas att den yttersta skapande viljan i varje 49-klot är planethärskaren.

[3]Den väsentliga skillnaden mellan 49-kloten framträder i de olika devatyper, genom vilka de fungerar och av vilkas materia de är byggda. Liksom varje människa har höljen, som liknar andra människors men likväl är unika och präglade av den individens egenart, så bygger varje planethärskare höljen av devamateria, vilka liknar de sex andra planethärskarnas höljen men likväl är präglade av egenarten. Denna egenart beror även på den typ av devamateria planethärskaren utvalt att låta ingå i höljena. Härav inses vilken betydelse devaerna av grupp A har, då de i egenskap av atomslagets devaer är de ledande, de som bestämmer över molekylarslagens devaer.

[4]Härav framgår också varför kunskapen om dessa fysiska devaer måste i allt väsentligt förbli esoterisk. Om framskridna människor kunde kontakta atometerns devaer och igenkänna dem, skulle deras studium av dem avslöja vår planethärskares och vårt 49-klots utmärkande natur, färg och ton. För denna kunskap är släktet inte moget. Genom studium av affinitetens lag skulle denna kunskap även ge upplysning om vilka av de inkarnerade människomonaderna som tillhör samma departement som 49-klotet självt, en mycket farlig kunskap. Därför är kunskapen om dessa devaer av grupp A esoterisk och förbehållen 45-jagen. Tillåtna är därför blott några få antydningar om människans förbundenhet med dessa devaer.

[5]Människans förbundenhet med dessa devaer består främst däri att förstatriadens fysiska atom är en dylik deva.

[6]Atomvärldarnas devaer inom 49-klotet samarbetar nära 1) med varandra; 2) med de sju grupper som utgör atommaterien i det 49-klot som är motpolen till vårt; 3) med motsvarande sju grupper i det 49-klot som tillsammans med vårt och motpolens 49-klot bildar en solsystemisk triangel; 4) i ringare mån med motsvarande grupper i alla de övriga 49-kloten; 5) med det 49-klot som motsvarar viljeaspekten eller värld 43; 6) med de devaer som utgör höljet för den solhärskare i Karlavagnen som är urtypen för vår planethärskare; 7) med de devaer som utgör höljet till den av de sju Plejadhärskarna som har ett särskilt nära samband med vår planethärskare.

[7]Vi har alltså ett intressant kosmiskt växelspel mellan 1) en av de sju solhärskarna i Karlavagnen, 2) en av de sju solhärskarna i Plejaderna, 3) vår planethärskare. Detta växelspel är trefaldigt och innebär för vårt vidkommande för närvarande att livskraft överföres genom atommaterien i 43–49, cirkulerande i devamaterien. Detta påverkar vissa typer av

människor mer än andra, beroende på vilka departement de tillhör, vilket visar sig i vitalisering av triadenheternas spiraler och av höljescentren.

8.10 Emotionalvärldens devaer

[1]Vi skall studera emotionaldevaernas förhållande till 1) de olika väsen som besjälar de olika naturrikena, såsom djurriket, människoriket, liksom högre väsen och högst planethärskaren själv; 2) människan själv; 3) emotionalvärlden såsom helhet betraktad.

[2]Dessa devaer kan betraktas 1) såsom emotionalvärldens materia i sina sju slag, atomslaget och de sex molekylarslagen; 2) såsom det flytande aggregationstillståndet i den kosmiska fysiska materien; 3) såsom höljet för devaherren Varuna; 4) såsom de liv som besjälar emotionalvärldens involutionsmateria och den vitalitet som aktiverar begärselementalerna. Sålunda betraktade är dessa devaer emotionalvärldens motsvarigheter till ”skuggornas devaer”, ty människornas emotionalhöljen består av 48:2-4-materia. Detta är något som förtjänar ett ingående studium. Särskilt betydelsefull är den analogi som förefinns mellan hur eterhöljets prana av molekylarslagen 49:2-4 vitaliserar organismen och motsvarande process för emotionalhöljets vitalisering: 48:2-4 vitaliserar 48:5-7; 5) från fysiska världens synpunkt såsom helheten av den materieaktivitet som frambringar den fysiska världen, ty alla fysiska former är frukten av något större eller mindre väsens begär.

[3]Människans världar (47–49) förses med energi enligt följande:

[4]Grovfysiska världen (49:5-7) förses med energi via planetens eterhölje (49:1-4), kausal-mentalvärlden (47), superessentialvärlden (45) och manifestalvärlden (43). Dessutom kommer genom solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43) energi från de kosmiska världarna.

[5]Emotionalvärlden (48) förses med energi via essentialvärlden (46), submanifestalvärlden (44) och kosmiska emotionalvärlden (36–42).

[6]Kausal-mentalvärlden energiseras via superessentialvärlden (45), manifestalvärlden (43) och kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35).

[7]Dessa människans världar kan betraktas såsom manifesterande två slag av kraft: 1) en kraft som tenderar till differentiering, såsom i kausal-mentalvärlden (den potentiella separationens värld) och fysiska världen (den aktuella separationens värld); 2) en kraft som tenderar till enhet, såsom i emotionalvärlden och essentialvärlden. Det måste ihågkommas att vi betraktar kraften såsom den genomströmmar eller genomtränger involutionsmaterien. En antydan om sakernas verkliga tillstånd ligger i upplysningen om att människans emotionalhölje för närvarande är positivt till fysiska världen, negativt till mentalvärlden

och positivt till essentialvärlden. Efter hand som evolutionen framskrider, bör emotionalhöljet blir positivt till mentalvärlden och alltså opåverkbart för tankeströmmar och mentalvärldens separativa processer men negativt till essentialvärlden och alltså mottagligt för dennas krafter. När emotionalhöljet nått jämvikt och dess krafter sålunda blivit jämnt balanserade, bör den bli enbart förmedlare av energi från essentialvärlden, fjärde kosmiska etern, via fjärde solsystemiska etern (49:4) till organismen. 8.11.6

[8]Emotionalvärlden är inte delad i två världar såsom kausal-mentalvärlden och fysiska världen är. Värld 47 är delad i kausalvärlden och mentalvärlden, och värld 49 i etervärlden och grovfysiska världen. Det finns därför en motsvarighet mellan 47 och 49. Denna uppdelning beror på det stadium i medvetenhetsutveckling de devaherrar uppnått som besjälar dessa båda världar och uttrycker sig genom dem, liksom människan uttrycker sig genom sina höljen. Emotionalvärldens devaherre Varuna har uppnått en högre grad av förenhetligande, medveten kontroll över sitt hölje än hans bröder Agni och Kshiti. Han inträder i manifestation i samband med en planethärskare, som är herre över en av de tre större strålarna. De två andra, Agni och Kshiti, är förbundna med härskare över mindre strålar. Den kraft, som strömmar genom den stora devans hölje, emotionalvärlden, är alltså starkare än de krafter som strömmar genom de två andra (47 och 49). Detta förhållande beror i sin tur på att emotionalvärldens devaherre är längre kommen i sin utveckling och på att planetväsendet självt är centrat i sitt kosmiska emotionalhölje (36–42). (LA: AAB skriver enbart Logos, men det är uppenbart att hon menar planetlogos, icke sollogos, och att därmed avses planetväsendet, icke planethärskaren). Vidare har planetväsendet en särskild koppling till djurrikets härskare, och då människan ännu inte lösgjort sig från eller lärt sig styra sin djuriska natur, hamnar också hon under denna oerhörda krafts inflytande. Orsakerna till att emotionalenergierna yttrar sig på så katastrofalt sätt i mänskligheten ligger delvis i de nämnda förhållandena. Det finns också andra orsaker, som sammanhänger med planetväsendets skörd.

8.11 Emotionaldevaernas uppgifter

[1]Med emotionalvärldens devaer är människan vid denna tid särskilt förbunden, eftersom hon är emotionalt centrad och eftersom begär och känsla har en så stor betydelse för hennes utveckling. Medvetenheten expanderar genom kontakt, genom intelligent uppskattning av det som kontaktas och genom insikt om det som kan vinnas genom en bestämd kontakt. Huruvida kontakt nås, beror på vibrationernas ömsesidighet,

och därför är begäret (som är sökandet efter det som förnimmes) och känslan (som är speglingen av detta begär) av verklig betydelse. Begäret och känslan låter människan ständigt kontakta devamateria av olika slag, antingen hon inser det eller ej. Också när människan nått ett förhållandevis högt utvecklingsstadium, visar sig hennes nivå i vad slags materia hon kontaktar. Det är först när hon blivit invigd, som hon nalkas och börjar veta något om medvetenhetsaspekten av materien. På grund av detta är emotionalvärldens devaer mycket viktiga i människans världar (47–49).

[2]Tidigare betraktade vi emotionaldevaerna såsom indelade i fem grupper. Här skall framställningen begränsas till självmedvetna monaders förhållande till denna devamateria. Sådana självmedvetna monader är exempelvis människor och medlemmar av planetariska kollektivväsen i femte och sjätte naturrikena.

[3]Emotionalvärlden har en mycket viktig uppgift i människans utveckling. Emotionalmaterien med emotionalvibrationerna är en av de styrande faktorerna i de flesta människors liv. För planethärskaren däremot har emotionalmaterien ungefär samma uppgift som vattnet i människans organism. Den är alltså för honom ingen princip.

[4]Emotionalvärlden är människans huvudsakliga slagfält och området för hennes mest intensiva förnimmelse. Esoteriskt sett är mental förnimmelse för henne alltjämt endast en möjlighet. Emotionalhöljet är sätet för människans häftigaste vibrationer, och dessa vibrationer är en mäktig orsak till hennes verksamheter i fysiska världen. Emotionaldevaerna styr för närvarande i mycket hög grad vad hon gör och säger. Därför är det närmaste målet för hennes utveckling att befria sig från deras kontroll, så att hon, människomonaden, kan bli den bestämmande. Tydligare uttryckt: de elementaler (passiva involutionsväsen) som utgör emotionalhöljet och den deva (aktivt evolutionsväsen), som behärskar dessa, är knuten till en mänsklig individ och har skänkt honom ett sammanhållet och aktivt emotionalhölje, är alltjämt de som praktiskt taget styr majoriteten människor. Människan gör vanligen vad hennes begär, känslor och drifter inger henne. Om devan är högt utvecklad (som hos högt utvecklade människor), blir begären och känslorna av en högre kvalitet och exoteriskt sett ”goda”. Likväl måste människan frigöra sig från beroendet av devan och elementalerna. Om devan är ringa utvecklad, uppvisar människan primitiva och lastbara drifter och begär.

[5]Av detta framgår varför devaevolutionen sägs vara en evolution parallell med den mänskliga. I förstatriadens tre världar (47:4–49:7) är de båda parallella och får inte vara medvetet en. I andratriadens tre världar (45:4–47:3) uppfattas de såsom en enhet, bildande den gudomliga herm-

afroditen eller den himmelska människan, varvid de självmedvetna monaderna tillhörande människoevolutionen står för departementen 1–3 och de likaledes självmedvetna devamonaderna för departementen 4–7. Tillsammans utgör de två evolutionerna planethärskarens manifestationshölje, dettas centra och materia. Detta kan människan inte fullt ut förstå, förrän hon själv blivit andrajag. 8.6.4, 8.8.10

[6]Människans emotionalhölje förtjänar ett ingående studium med tanke på sambandet mellan emotionalvärlden (48), som fungerar såsom en enhet, och essentialvärlden (46), som uppvisar en medveten harmoni. Genom emotionalvärlden såsom förmedlare får människan kontakt med essentialvärlden, och harmonisk aktivitet i fysiska världen blir resultatet.

[7]I samband med detta studium av förhållandet mellan 48 och 46 skall följande förhållanden noga studeras: 1) den fysiska solens förhållande till prana och eterhöljet; 2) den emotionala solens samband med emotionalvärlden och med det lägre mentala, det emotionalt mentala (47:6,7); 3) den superessentiala (45) solens samband med människans tredjetriad; 4) den essentiala (46) solens förhållande till mental- och kausalhöljena, varigenom den frambringar kausalhöljet. Den kraft, som strömmar från 46-solen, går genom en triangel, som bildas av solen, Venus' 49-klot och Jordens 49-klot.

[8]Det finns en serie kosmiska trianglar, som utgår från den centrala solen i vår grupp av solsystem. Denna serie omfattar Plejaderna. Dessa trianglar kommer inte att upptäckas och erkännas av vetenskapen, förrän vetenskapsmännen insett att det finns ett tredje slags elektricitet, som alltid balanserar och utjämnar mellan positivt och negativt.

[9]Planethierarkin har givit denna information för att dels något visa beskaffenheten och omfattningen av de krafter som strömmar genom vårt solsystem, dels visa det nära samband mänskligheten har med devaevolutionen, dels betona att allt som sker gör det genom trekrafter. E 3.22

[10]Att här endast de tre lägsta världarnas (47–49) devagrupper behandlas, beror på att det är med dessa devaer, som människor växelverkar i sin utveckling. I dessa tre världar är människo- och devaevolutionerna åtskilda, medan de i de högre världarna (43–46) är förenade. De fyra högre världarna är planetväsendets världar, där det som utvecklats i de tre lägsta världarna syntetiseras. Människan är den fulländande evolutionen i de tre lägsta världarna, liksom planetväsendet är det i de fyra högre.

[11]Människan ådagalägger gudomens aspekter, devan gudomens attribut. Människan utvecklar inre syn och måste lära sig se, devan ut-

vecklar inre hörsel och måste lära sig höra. Båda evolutionerna är alltjämt ofullkomliga, och ofullkomliga världar är resultatet därav. Människan utvecklas genom kontakt och erfarenhet, hon expanderar. Devan utvecklas genom att minska kontakten, han utvecklas genom begränsning. Människan strävar efter självkontroll. Devan måste utvecklas genom att kontrolleras. Människan är inneboende kärlek, den kraft som alstrar sammanhållning. Devan är inneboende intelligens, den kraft som alstrar aktivitet. Den tredje kraften, viljekraften, som åstadkommer elektricitetens jämvikt, måste verka på och genom båda evolutionerna men yttrar sig i människoevolutionen såsom självmedvetenhet och i devaevolutionen såsom byggande vibration.

[12]I planetväsendet blandas dessa två evolutioner, två sidor av gudomen, och under solsystemmanifestationens lopp blir de ofullkomliga gudarna fullkomliga.

[13]Fysiska världens devaer kallas även devaerna av sjunde ordningen. Devaerna av sjunde ordningen är särskilt förbundna med och avspeglar devaerna av första ordningen i värld 43. Devaerna av sjunde ordningen står indirekt under sjunde strålens inflytande, och sjunde strålens planethärskare har ett nära samarbete med fysiska världens devaherre. Eftersom devaernas evolutionsmål är den inre hörseln, är det uppenbart varför mantraer och toner är metoden för att kontakta dem. Det är med devaerna av sjunde ordningen, som vänsterhandsvägens arbetare befattar sig, verkande genom vampyrism och devitalisering av sina offer. De angriper sina fienders eterhölje, påverkar devamaterien med ljud och når sålunda de resultat de eftersträvar. Vitmagikern arbetar inte i fysiska världen med fysisk materia. Han arbetar genom devaer av sjätte ordningen och genom begär och känslomotiv.

[14]Devaerna av sjätte ordningen är emotionalvärldens devaer. De är devaer, som har mest att göra med de krafter som framkallar de yttringar vi kallar kärlek, sexualitet, drifter och känslomotiv, vilket allt senare visar sig i fysiska världen såsom verksamhet av något slag. Emotionalvärlden är positiv i förhållande till fysiska världen såsom negativ. De positiva vibrationer, som sätts i gång i emotionalvärlden, ger resultat i fysiska världen. Det är därför som den vite brodern, om han alls arbetar med devaer, arbetar först med dem i emotionalvärlden (LA: och högre världar) och med den positiva energin.

[15]Dessa devaer av sjätte ordningen är som väntat nära förbundna med devaerna av andra ordningen i värld 44 och med hjärtcentret hos den planethärskare, vilkens departement de tillhör. De är förbundna även med devaerna av fjärde ordningen i värld 46. Devaerna av dessa tre ordningar (andra i 44, fjärde i 46 och sjätte i 48) bildar en triangel av

elektrisk kraft (LA: en trekraft). 44 är den positiva, 48 den negativa och 46 är den utjämnande eller tredje kraften.

[16]Dessa tre ordningar av devaer (44, 46 och 48) är i detta solsystem de mäktigaste, i synnerhet i denna fjärde eon. De påverkar särskilt fjärde naturriket och är grunden till det sökande efter balans, den längtan efter harmoni, förening och enhet som utmärker människan på alla stadier. I sin lägre manifestation yttrar den sig som sexualdriften och i sin högre som längtan efter förening med gud.

[17]Dessa devaer av sjätte ordningen kommer under särskilt inflytande av sjätte strålens planethärskare, och deras förbindelse med denne underlättar förverkligandet av ideer i fysiska världen. Också sjätte skapande hierarkin är särskilt förbunden med denna ordning av devaer, och genom detta dubbla inflytande framkallas manifestation i grovfysiska världen, varvid kraft av det ena slaget arbetar genom den eteriska manifestationen och kraft av det andra genom den grovfysiska.

[18]Devaerna av sjätte ordningen är en avgörande faktor för genomförandet av mänsklig inkarnation i fysiska världen. I sjätte eonen kommer dessa devaer att göra sig allt mäktigare gällande, men deras energier kommer att mycket gradvis vändas uppåt och inte nedåt till fysiska världen. Därmed sammanhänger begärets förvandling till andlig strävan och längtan, planethärskarens befrielse och hans kosmiska fysiska inkarnationscykels slut (LA: efter sjunde eonen, då sjuklotet upplöses). Också hos människan medför omriktandet av begäret att hon upphör att inkarnera i fysiska världen.

[19]De tre lägsta devaordningarna – den lägre femte, den sjätte och den sjunde – har ett nära samband med månen. De är byggarna, som arbetar med involutionsmaterien i de tre världarna, bygger den inkarnerande människans mental-, emotional- och eterhöljen. De utgör en gren av månpitarerna, den gren som arbetar i vårt 49-klot. Grupper av dylika pitarer finns i alla 49-klot, där människan befinner sig i inkarnation, men de motsvarande pitarerna i de andra 49-kloten skiljer sig något från våra, eftersom ”mysteriet med månen” sammanhänger med särskilda förhållanden för vårt planetväsen.

[20]Överallt, där människan är inkarnerad, finns dessa devaer, som bygger hennes höljen, men de skiljer sig åt i fråga om 1) vibrationsfrekvens, 2) utvecklingsstadium, 3) medvetenhet, 4) materieenergi.

[21]För varje eon utvecklas devamaterien och alltså devaevolutionen. Devaerna måste därför studeras enligt tre synpunkter: efter hur långt utvecklingen framskridit i eonen, hur långt planetväsendet i fråga framskridit i sin utveckling, hur långt människoriket framskridit.

[22]I framtiden kommer planetväsendet att framstå som makrokosmos

för människan, medan mikrokosmos, människan, kommer att framstå som makrokosmos för de tre lägsta naturrikena.

[23]Mycket av de katastrofala händelserna i de första misslyckade försöken att förse mänskligheten med inkarnationshöljen måste skyllas dessa devaers makt och kontroll. Här kan man också finna begynnelsen till klyvningen i vänsterhandsvägen och högerhandsvägen och även en av orsakerna till ”Buddhas misslyckande”. Ytterst har detta att göra med ett särskilt förhållande i vår planethärskares kosmiska emotionalhölje. Vår planethärskare räknas inte till de större och sägs vara mer lidelsefull än de tre högre. Han har inte heller lyckats få devamaterien under fullständig kontroll. Devaevolutionen har långt kvar i sin utveckling.

[24]Emotionalvärlden är olika i de olika 49-kloten. Skillnaden beror nödvändigtvis på att det kosmiska emotionalhöljet hos de olika planethärskarna är i olika grad utvecklat. De grovfysiska planeternas tillstånd beror också på dessa kosmiska emotionala förhållanden. LA: Det finns en direkt förbindelse 36–42 > 48 > 49:6. Jorden är en vattenplanet, vilket Mars inte är.

[25]När planetväsendets psyke blir förstått (en kunskap som erhålls efter initiation), kommer de olika 49-klotens karaktär, exempelvis vad avser vattnets tillstånd, att befinnas sammanhänga med ett särskilt emotionalt tillstånd.

[26]Allteftersom den invigde erövrar 46-medvetenheten, kommer han intuitivt till insikt om de sju solsystemiska departementens olika karaktärer, deras ”färger”. Dessa karaktärer beror på de olika planetväsendenas psyke, och därmed kan deras kosmiska emotionala natur något studeras av den invigde (LA: direkt förbindelse 46↔36–42). Denna kosmiska emotionala natur har en inverkan på planeternas emotionalvärld och på fysiska världens flytande delar.

[27]Utifrån förhållandena i de olika fysiska molekylarslagen i en viss planet kan den invigde draga slutsatser om egenskaper hos de olika världarna i denna planet, exempelvis från 49:6 till 48 till 46 till 44 till 36–42. Användandet av denna metod förutsätter givetvis en omfattande kunskap om devamaterien och en intuitiv insikt om devaernas ordningar och grupper, dessa gruppers och världarnas toner, materiens trefaldiga natur och kunskap om hur man arbetar med den tredje elektriska kraften.

[28]Emotionaldevaerna är så viktiga, därför att de förkroppsligar kraft, som är en direkt emanation från kosmiska emotionalvärlden och som, när den tre gånger särtagits (1:a visar 46, 2:a 44, 3:e 36–42) visar planetväsendets kosmiska emotionalitet.

[29]*Sammanfattning*. Här följer en kort uppräkning av de viktigaste grupperna av agnisuryaner.

[30]*För det första.* Emotionalvärldens devahärskare, som är den centrala, besjälande monaden för emotionalvärlden inom vårt 49-klot. Han är själv en utpost för medvetenheten hos den ännu större deva som besjälar emotionalmaterien i hela solsystemet. Denne är i sin tur en avspegling av sin prototyp, kosmiska emotionalvärldens (36–42) devahärskare.

[31]*För det andra.* Sju stora devaer, som är den positiva kraften för var och en av de sju världarna 48:1-7, atomvärlden och de sex molekylarvärldarna.

[32]*För det tredje*. Olika grupper av devaer, som kan uppräknas såsom följer.

[33]1. De devaer som utgör förstatriadernas emotionalatomer. De är indelade i sju grupper enligt tredjetriadens departementstillhörighet.

[34]2. De devaer som utgör det ”våta” elementet i planethärskarens och solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. De är otaliga och innefattar allt ifrån dem som besjälar emotionalvärlden och den högsta religiösa hängivenhetens emotionala strömmar till de små vattenandarna.

[35]3. En grupp devaer, som utgör emotionalhöljet till det väsen som besjälar djurriket. De utgör den totala begärsmanifestationen (i avsaknad av mentalitet), det djuriska begärets pådrivande aspekt.

[36]4. Vissa emotionaldevaer av tredje ordningen (48:3), vilka utgör himlen för de religiöst troende. En annan grupp av sjunde ordningen (48:7) utgör på motsvarande sätt helvetet för samma slags troende.

[37]5. De devaer som utgör det emotionala livet i alla tankeformer.

[38]6. En grupp devaer, som är nära förbunden med sexualitetens uttryck i människoriket i fysiska världen. De utgör driften bakom sexualbegäret. De var särskilt dominanta i fjärde rotrasen, när de sexuella förhållandena var av för oss obeskrivligt fasaväckande slag. De bringas gradvis under kontroll, och när de sista lemuriska kausalväsendena övergått till femte rotrasen, kan dessa devaer förpassas ut ur solsystemet. De är särskilt förbundna med ett av solsystemets centra. Detta centrum går gradvis ur aktivitet, varvid dess energi överföres till ett högre centrum.

[39]7. Det finns också en grupp devaer, som är förbunden med planethierarkin och har till uppgift att bygga de hängivelsens former som genomsnittsmänniskan utvecklas igenom. Dessa devaer är indelade i tre grupper avseende vetenskap, religion och filosofi. Genom dessa former når de tre departementscheferna människor. Dessa devagrupper är kanaler, genom vilka de tre cheferna arbetar. Det 44-jag (J.), som före-

står hierarkins sjätte departement, är för närvarande särskilt aktiv med dessa kanaler, varvid han samarbetar med vissa adepter på det vetenskapliga området, vilka genom det önskvärda förenandet av vetenskap och religion söker häva både den i Västerlandet rådande materialismens och den sentimentala religionens herravälde. Detta möjliggöres genom att sjätte strålen nu går ut och sjunde kommer in.

[40]Alla världarnas materia cirkulerar, och cykliskt blir vissa delar mer energiladdade än andra. Världarnas materia stimuleras cykliskt på tre sätt: 1) Departementalt, beroende på vilket departement som är särskilt aktivt. Detta är planetariskt, inomsolsystemiskt. 2) Zodiakalt, utomsolsystemiskt och kosmiskt. 3) Solart. Solenergi kommer direkt från 46-solen och är särskilt mäktig. Alla världarna får del av detta trefaldiga inflytande, men i fråga om världarna 46 och 48 är den tredje stimulansen särskilt stark. Adepterna utnyttjar cykliskt återkommande tillfällen för att i samarbete med de större devaerna åstadkomma avgjort konstruktiva resultat.

[41]8. En grupp devaer, som nära sammanhänger med initiationerna. De utgör vad som esoteriskt kallas ”hjärtats väg” och är bron mellan värld 48 och värld 46. De har intet med förstatriaden att göra, men de är avgjort förbundna med den mittersta kretsen kronblad i kausalcentret, ”enhetsbladen”. Det förekommer en växelverkan av kraft mellan dessa tre kronblad och de devaer som utgör ”hjärtats väg”, på vilken invigda med en viss mystisk tendens framskrider.

[42]9. Devaer av alla grader av vibrationskapacitet, vilka utgör begärsformer av alla slag.

[43]10. Den förvandlande kraftens devaer.

[44]Det är genom att behärska dessa devaer och förvandla begäret till ”andlig längtan”, som människan till sist når essentialmedvetenheten.

AVDELNING 9
DEVAEVOLUTIONEN, DEL TVÅ

9.1 Inledande

[1]LAs kommentar till CF 887ff. AAB kallar dem devaer som har motsvarande mänsklig eller övermänsklig medvetenhet och förmåga eller bygger åtminstone kausalhöljet för evolutionsväsen, medan hon kallar de devaer i fysiska, emotionala och mentala världarna, som bygger människans hithörande höljen, för involutionsväsen eller elementaler. Detta gör hon, därför att de högre devaerna är de i sammanhanget aktiva, givande och ledande, de lägre mera passiva, mottagande och lydande. De lägre devaerna tar emot de energier som utgår från de högre devaerna, arbetar efter de planer som de högre devaerna utformar. De lägre devaerna är uttryck mera för materieaspekten, de högre mera för medvetenhetsaspekten. (Märk också i detta sammanhang att materieaspekten är den härskande i förstatriadens världar, medan medvetenhetsaspekten är rådande i andratriadens världar.) Annorlunda uttryckt: självmedvetna väsen, däribland väsen som bygger det hölje som möjliggör självmedvetenhet, alltså kausalhöljet, kallas i CF evolutionsväsen; icke självmedvetna väsen kallas involutionsväsen. Emellertid blir detta sammanförande av begreppen icke självmedveten, passiv, mottagande, materieaspekten och involutiv lätteligen förvirrande. Icke heller djuren är självmedvetna, men de tillhör inte för den skull involutionen. L2 3.20.5

[2]Människan upprepar i sina tre världar, medvetet eller omedvetet, de större devaernas arbete. Hon vill, tänker, talar, och tankeformer uppstår. De små väsen, som materien består av, tvingas genom hennes energi att bilda former, som hon aktiverar och vitaliserar. Det människan sålunda bygger verkar antingen gott eller ont enligt det bakomliggande motivet.

[3]Det är väsentligt, när människan studerar de lägre devaerna och deras uppgifter, att hon förstår att hon är mycket nära förbunden med många av dem, därför att hon själv är en större byggare. Människorna bör betänka att de genom sin tankes och sitt tals kraft påverkar andra människor och hela djurriket. Människans separativa och illvilliga tankar och känslor bär till stor del ansvaret för djurens vildhet och vissa naturfenomens förstörande kraft, såsom epidemier och hungersnöder. Det är meningslöst för henne att studera detta ämne, om hon inte samtidigt inser begriper sitt samband med denna härskara, om hon inte försår sitt ansvar för att vara en välvillig, kärleksfull och osjälvisk skapare. DVS 3.59f

9.2 Fysiska världens devaer, naturväsen och elementaler

[1]Fysiska världens devaer, naturväsen och elementaler kan indelas i tre grupper:

[2]1. De som överför planethärskarens planer. De är upphov till verksamheten i materien. De är de större byggarna.

[3]2. De som handhar den igångsatta energin, de otaliga arbetare som i sin tur överför impulsen till involutionsmaterien. De är de mindre byggarna men tillhör liksom den första gruppen evolutionen. (LA: Därmed motsäger AAB i viss mån vad hon sagt ovan, CF 887f.)

[4]3. De som mottar kraften, totaliteten av den levande materien i en värld. De är passiva väsen.

[5]Fasta, flytande och gasformiga fysiska materiens naturväsen är i verkligheten inte skilda åt, lika litet som den fasta, flytande och gasformiga materien i människans organism. Alla utgör de en enhet. Överallt gäller mångfald i enhet och enhet i mångfald.

9.3 Fasta fysiska materiens (49:7) naturväsen

[1]Bland fasta fysiska materiens naturväsen finns en särskild evolution av mycket människolika varelser, som lever under jorden. Dessa väsen har särskilt grova fysiska kroppar. De lever i bosättningar enligt ett styrelseskick som passar deras behov, i grottor flera kilometer under jordskorpan. De arbetar särskilt med mineralriket och styr fysiska världens elddevaer, agnichaitanerna, som sammanhänger med centralelden. Deras kroppar är så byggda att de står emot högt tryck och stark hetta. De tillhör de planetariska lägre centren, motsvarande människans ben och fötter. De utgör en av de faktorer som möjliggör planetens omloppsrörelse. Det är varken möjligt eller önskvärt för människan att kontakta dem. När de genomgått sitt nuvarande stadium, kommer de att ingå i den gren av devaevolutionen som är förbunden med djurriket.

[2]Antagandet att naturväsen såsom älvor, gnomer med flera finns enbart i etermateria är inte riktigt. De finns även i den flytande och gasformiga materien. Misstaget har uppkommit därigenom att grunden till allt, som människan objektivt ser, är eteriska strukturer och att dessa väsen ofta skyddar sina verksamheter i grovfysisk materia med en illusionsskapande slöja. Med eterisk syn kan man se dem, eftersom slöjan döljer endast det grovfysiska.

[3]Alla grovfysiska naturformer tillhörande djur-, växt- och mineralrikena är i och för sig själva betraktade naturväsen, vilka devaer format av levande materia under ledning av intelligenta byggmästare. Insikten om att allt är levande är grundläggande för all esoterisk forskning och

hemligheten med all god magi.

[4]Reptilriket, som uppstod i andra eonen, är i vissa avseenden den viktigaste delen av djurriket icke endast i materie- utan även i psykiskt hänseende.

[5]När kundalini vitaliserar tallkottkörteln, aktiveras tredje ögat, organet för högre objektiv medvetenhet. Att detta alls är möjligt för människan, beror på vissa skeenden, som inträffade i andra eonen och som även nödvändiggjorde reptilrikets bildande.

[6]Reptilrikets inverkan på mänskligheten är starkare i etervärlden än i grovfysiska världen.

[7]Fågelriket är särskilt förbundet med devaevolutionen. Det utgör bron mellan den egentliga devaevolutionen och två andra evolutionsvägar. Den ena vägen omfattar vissa grupper av devaer, som önskar övergå till människoriket. De kan göra det via fågelriket, när de utvecklat vissa förmågor. Dessutom kan vissa devaer, som önskar meddela sig med människor, göra detta genom fåglar. Det sker sällan att devaer övergår till människoriket, eftersom deras vanliga metod att arbeta sig fram till kausalisering består i att vidga känslan. Men när en dylik övergång ändå sker, inkarnerar devamonader i många cykler i fågelriket och vänjer sig därmed vid att leva i organism. Den andra gruppen är sådana monader, som först är naturväsen av lägre ordning, sedan fåglar, därefter naturväsen av högre ordning.

9.4 Flytande fysiska materiens (49:6) naturväsen

[1]Atmosfären omkring vår planet erbjuder ett mycket intressant exempel på hur den levande materiens alla väsen samexisterar och samverkar. I atmosfären lever de flytande, gasformiga och lägsta eteriska (49:4) molekylarslagens naturväsen. Vattenelementets naturväsen är fler än jordelementets, eftersom haven täcker en större del av jordytan. Luftelementets naturväsen är i sin tur fler än vattenelementets.

[2]Vattendevaernas härskare är planeten Neptunus, och deras devaherre är Varuna, devaraja för emotionalvärlden. Det är viktigt att beakta den nära samverkan mellan emotionalvärlden och fysiska flytande världen. (LA: Emotionalvärlden är ju den kosmiska flytande världen.) Viktigt är också att beakta emotionalvärldens samband med sjätte molekylarslaget i alla solsystemvärldarna och särskilt med det i essentialvärlden (46:6). Detta förklarar varför vissa emotionalt mottagliga människor, som annars inte är högt utvecklade, tar emot inflytanden från 46:6 och känner ”andlig” längtan.

[3]Neptunus är ett av de tre större 49-kloten. Vissa av Neptunus’ inflytanden gör sig särskilt gällande i flytande fysiska materien via deva-

rajan Varuna. Vetskapen härom har sin praktiska betydelse astrologiskt sett, ty den möjliggör för människor att förstå sin egen organism (LAs tillägg: som mest består av vatten) och framför allt sitt emotionalhölje. Emotionalhöljet styr eterhöljet med organismen, och kvaliteten av emotionalhöljets materia bestämmer kvaliteten av vattnet i människans organism. Neptunus har alltså genom motsvarigheternas lag ett nära samband med sjätte solsystemvärlden eller emotionalvärlden, fysiska världens flytande molekylarslag och sjätte energitypen eller sjätte strålen. Detta nära samband visar sig i Neptunus' djupgående inverkan på de ifrågavarande materierna och energierna.

[4]Neptunus' 49-klot bildar en systemisk triangel med sjätte strålens 49-klot och ytterligare ett 49-klot. Det är denna triangel, som symboliseras med Neptunus' treudd.

[5]Neptunus har ett viktigt samband också med essentialvärlden och essentialhöljet. Ingen människa börjar samordna essentialhöljet, förrän hon i något liv kommer under Neptunus' inflytande. Detta visar sig då i hennes horoskop såsom behärskat av Neptunus.

[6]Neptunus' 49-klot styr en av de tre expansionsvägarna (DVS 2.52.1) och samlar alla monader, vilka blir andrajag huvudsakligen genom sjätte strålens energi, vanligen kallad hängivenhet. Det är också Neptunus' inflytande, som styr och möjliggör andra initiationen, där initianden erhåller resultat i emotionalhöljet och hierofanten beaktar hans emotionala höljescentra. Denna särskilda typenergi strömmar genom tre centra: det särskilda centrum i huvudet som är förbundet med hjärtcentret, hjärtcentret och solarplexuscentret.

[7]Tillsammans med sjätte strålens planethärskare styr planeten Neptunus människans emotionala centra. Här måste ihågkommas att alla centra, hos människan liksom hos högre, kollektiva väsen, består av devamateria. Sambandet mellan detta inflytande och devaevolutionen liksom dessas inverkan på människan är uppenbart.

[8]Havet såsom esoterisk symbol avser emotionalvärlden. Symbolen ”havets uttorkning” eller ”det kommer inte längre att finnas något hav” betyder emotionala begärets upphörande, kundalinienergins omriktande från sexualcentret till strupcentret, pralaya och obskuration. I samband därmed framgår Neptunus' funktion såsom en insamlande eller upptagande planet. L3 2.7.1f

[9]Den stora modern är den största av devaerna och är nära förbunden med emotionalvärldens och vattnets devaer.

[10]Essentialvärlden och emotionalvärlden hänger alltså samman, och det förekommer en energiernas växelverkan mellan värld 46 och värld 48. Båda världarnas devaer påverkas särskilt av Neptunus, och därför

kan emotionalvärlden direkt spegla essentialvärlden och kommer också att göra det.

[11]De stora byggande devaerna i solsystemets värld 44 (andra kosmiska etern) styr de byggande devaerna i värld 46 (fjärde kosmiska etern). De senare fullgör under evolutionens lopp planethärskarens plan genom emotionaldevaerna. När denna plan är genomförd, har den givit två resultat: 1) emotionalvärlden speglar fulländat essentialvärlden och 2) fysiska världen åstadkommer genom begäret eller emotionalmedvetenheten exakt det hölje som behövs.

[12]De nämnda tre grupperna av devaer – 44-, 46- och 48-devaer – har sina fysiologiska motsvarigheter i hjärtat, artärerna och venerna och vidare i de röda (46) och vita (48) blodkropparna. Dessa tre grupper av devaer utgör ett såväl solsystemiskt som planetariskt cirkulationssystem liksom organismens blodomlopp.

[13]Fysiska flytande molekylarslagets devaer kan indelas i tre grupper, och dessa återigen i sju och 49 i motsvarighet med alla grupper i solsystemet. Dessa vattendevaer har ett närmare samband med och gensvarar mera på de närmast högre devaerna, elddevaerna, än de närmast lägre, jorddevaerna. Esoteriskt uttryckt når vattendevaerna frigörelse genom elddevaernas inverkan.

[14]Vattendevaerna fullgör sitt tjänande genom att nära allt växt- och djurliv på planeten. Deras mål är att uppgå i närmast högre grupp, gas- eller elddevaerna. Dessa åstadkommer genom sin elds inverkan på vattnet den förångning, kondensering och nederbörd som ständigt när allt liv på jorden. Också här visar sig enhetslagen (AAB: ”psykisk lag” = lag hörande till medvetenhetsaspekten = livslag) i verksamhet i devasåväl som i människoevolutionen, däri att monaderna frigöres från ett lägre tillstånd och når ett högre endast för att återgå till det lägre för att hjälpa, tjäna och bringa offer. Men medan i människoriket enheten (46) nås på smärtans, lidandets och sorgens väg och varje tjänare av mänskligheten måste korsfästas, tills essentialmedvetenheten förhärskar hos honom, fullgör devaerna tjänandets lag utan smärta eller sorg. Detta är möjligt, eftersom devaerna tillhör materieaspekten och ingår i materieförvandlingarna utan motstånd, utgjuter sig i tjänande för växt- och djurrikena, tills de når närmast högre tillstånd, i detta fall blir gasdevaerna, elddevaerna. L1 3.26.3

[15]Jorddevaerna blir i evolutionen vattendevaer och sedan emotionaldevaer. Vattendevaerna blir genom tjänande luftdevaer och sedan mentaldevaer. Detta är den materiella sidan av begärets förvandling till tanke. Luftdevaerna blir med tiden fjärde eterns devaer och långt senare essentialdevaer. De tre grupperna – jord-, vatten- och luftdevaerna –

sammanhänger därför kosmiskt sett med respektive kosmiska emotionalvärlden (36–42) och det solsystem, varifrån emotionalmedvetenheten leder sitt ursprung, kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) och Siriussystemet, kosmiska essentialvärlden (22–28) och Plejaderna.

9.5 Gasformiga fysiska materiens (49:5) naturväsen

[1]I gruppen gasformiga materiens naturväsen ingår salamandrarna, vilka eteriskt seende ser i eldslågor. Salamandrarna indelas enligt färgen i fyra allt högre grupper: röda, orangea, gula, violetta. De violetta är mycket nära fjärde eterns devaer. LA: AAB räknar felaktigt agnichaitanerna hit, men dessa är fysiska världens byggande devaer i allmän bemärkelse.

[2]Femte rotrasens två sista underraser blir i stor utsträckning eteriskt seende. Då kommer människorna att se de gasformiga devaerna och inse att de arbetar med levande eldväsen och är nära förbundna med dessa väsen genom elden i sin egen fysiska kropp (organism och eterhölje). Den objektiva medvetenhet, som utvecklas i femte rotrasen, är helt och hållet fysisk, vilket är en lagenlig utveckling, ty den ariska rotrasen är den, vari människan i denna klotperiod når full självmedvetenhet. Självmedvetenheten innefattar fullständig fysisk syn och fulländat bruk av fysisk hörsel, känsel och syn. E 3.13 I sjätte rotrasen blir emotional objektiv medvetenhet vanlig, ehuru inte allmän, varför människorna av denna ras lättare får kontakt med essentialvärlden. I fjärde klotperioden av nästa eon, den femte, kommer denna framtida mänsklighet i sina tidiga rotraser att rekapitulera det som uppnåddes i nuvarande klotperiod, i femte rotrasen det som uppnåddes i nuvarande eon, för att därefter förvärva mental objektiv medvetenhet. Sålunda övertäcker cyklerna delvis varandra för att alla monader skall beredas tillfälle till medvetenhetsutveckling. DVS 2.23.8

[3]De gasformiga devaerna står särskilt under Saturnus' inflytande. De är särskilt framstående som sammansmältare av materia och möjliggör transmutation av metaller. De har ett förhållande till mineralriket ungefär som vattendevaerna har till växt- och djurrikena. De är förbundna med planethärskarens och solhärskarens strupcentra, och det är genom deras verksamhet, som det går att fortplanta ljud genom luften. Radioteknikens snabba utveckling har möjliggjorts genom att en grupp elddevaer i 49:5:3, vilken tidigare inte varit i kontakt med mänskliga vibrationer, nu är det.

[4]Liksom varje atomvärld (AAB: ”plan”) har sju underavdelningar (”underplan”), så har varje dylik sina sju underavdelningar, så att det blir 49 olika energislag i varje atomvärld i solsystemet och 343 i hela

solsystemet.

[5]LAs kommentar: jämför det här sagda med den av AAB tidigare lämnade uppgiften (CF 569) att värld 44 är den första molekylära världen. Uppenbart menar hon från kosmisk synpunkt, då ju värld 43 är kosmiska fysiska atomslaget och de sex världarna 44–49 är de kosmiska fysiska molekylarslagen. Uppenbart menar hon inte att värld 43 skulle sakna molekylarmateria. Ytterligare ett exempel som visar att man måste läsa CF med urskillning och eftertanke underbyggda med solida hylozoiska kunskaper. Sedan man väl förvärvat denna hylozoiska urskillning, är det nödvändigt att i varje sammanhang, där termerna ”atom-” och ”molekylar-” används, göra klart för sig huruvida kosmos eller solsystemet avses. Annars blir det begreppsförvirring. L3 2.7.3f

[6]Ett sätt att dela sjutalet är 3–1–3, det högre tretalet, det lägre tretalet och ett i mitten, mötesplatsen mellan det lägre och högre. Därmed framhålles det fjärde materieslaget, vilket esoteriskt har kallats ”mötesplatsen”. I detta sammanhang bör beaktas att gasdevaernas närmaste mål är 49:4 och deras avlägsna mål är värld 46 liksom människans mål är värld 46, dessutom att deva- och människoevolutionerna förenas i värld 46.

[7]Före eonens slut kommer människans fysiska triadatoms femte spiral ha väckts till full aktivitet. DVS 3.16.4, L1 9.54.6, MV 4.7.3

[8]Mahachohanens nuvarande arbete i samband med sjunde strålen (som för närvarande fungerar såsom syntes för alla strålarna 3–7) kan sammanfattas som följer:

[9]För det första använder han sjunde typens energi för att främja människomonadens insikt om etermateriens existens. Sjunde strålen är en primär faktor ifråga om framkallandet av objektivitet. Sjunde strålens planethärskares energi behärskar fysiska världen. Näst efter tredje strålen är sjunde strålen den stråle, under vars herravälde vilje- och materieaspekterna lättast kan mötas och anpassa sig till varandra.

[10]Människan är numera fullt medveten genom de fysiska sinnena i grovfysiska världen 49:5-7. Det är meningen att hon skall bli lika medveten i 49:1-4. Detta måste åstadkommas genom att den materia, som ingår i hennes höljen, stimuleras. Detta kommer de överförande devaerna att göra med sin dynamiska vilja, när de energiserar de lägre devaerna, vilka i sin tur påverkar de många små väsen som utgör människans höljen. Samtidigt måste människan bli mer mottaglig för dessa kontakter med hennes höljen. Denna ökade medvetenhet åstadkoms genom att femte spiralen i fysiska triadatomen väcks, genom att femte bladet i kausalcentret öppnas och genom att tredje ögat gradvis öppnas genom igångsättande av enhetlig aktivitet i bascentret, de tre eteriska

kanalerna i ryggraden och tallkottkörteln. Alla dessa fem faktorer innebär samtidig verksamhet av människan och devaerna. Sålunda framgår de två evolutionslinjernas nära ömsesidiga förhållande och beroende. DVS 2.57.2; E 10.17.4

[11]För det andra arbetar mahachohanen särskilt vid denna tid (tillsammans med manun) med de gasformiga devaerna (i 49:5) i och för det förstörelseverk de skall utföra vid slutet av denna rotras, då det inneboende livet skall frigöras från den begränsande formen. Däri ingår vulkanisk aktivitet.

[12]Mahachohanens arbete kan ses också i den effekt kundalinieldens devaer åstadkommer på människan. Det rör sig här om fysiska devaer, som nått så långt i sin evolution att de särskilt avdelats att bilda en grupp, som stimulerar kundalini i människans höljen. Det är på denna energis nuvarande aktivitet och på denna aktivitets inriktning det beror att högt utvecklade människor överallt undviker äktenskapet och fysiskt-sexuellt skapande och begränsar sig till mentalt och emotionalt skapande. Närmare bestämt handlar det om att devaer som handhar fortplantningsorganen är benägna att söka sig till strupcentret och fungera där, varvid de använder kundalini för att åstadkomma detta. Allt detta sker enligt utvecklingslagen, men under den tid det måste gå, tills individerna rätt anpassat sig till dessa förhållanden, uppstår mycket lidande. Det är inte meningen att äktenskapslagarna skall upphävas eller föraktas, ty de tryggar civilisationens överlevnad, och därför har det beslutats att viss kunskap om devaernas natur och uppgifter måste lämnas ut. Men kunskapen om hur man kontaktar dem och med vilka ord man styr dem lämnas inte ut.

[13]Slapphet i den äktenskapliga relationen av just denna orsak förekommer endast hos de högt utvecklade och självständiga tänkarna i släktet. Dylik slapphet hos massan och de lägre utvecklade beror i stället på den djuriska naturen i sin lägsta yttring. Dessa två orsaker bör de beakta som håller civilisationens värden högt. De kan då bättre samarbeta med mahachohanen i att åstadkomma den nödvändiga överföringen av kraft från ett lägre till ett högre centrum och genom kunskap motverka lössläpptheten. MV 3.7.2

[14]Sjunde strålen har ofta kallats ”sonens bröllopsritual”, eftersom viljan och materien kan förenas på denna stråle. Detta faktum skall också ihågkommas för de närmaste hundra åren, ty därunder kommer äktenskapslagarna att starkt förändras. Den nuvarande slappheten kommer att medföra en reaktion, och man kommer att göra lagarna strängare för att skydda släktet under en övergångsperiod. Dessa lagar kommer inte att göra det svårare att fly äktenskapet utan i stället verka så att

säga i andra änden: göra det svårare att ingå äktenskap. Unga kommer att undervisas och övervakas. Oöverlagda äktenskap kommer inte att tillåtas, och inte heller kommer alltför unga att tillåtas ikläda sig äktenskapets förpliktelser.

[15]En annan sida av mahachohanens arbete sammanhänger med ljud och alltså med de devaer som här avhandlas. Genom människornas misskötsel av sin civilisation och obalanserade utveckling har bullret från de stora städerna, industrierna och krig åstadkommit mycket allvarliga förhållanden hos de gasformiga devaerna. Detta måste motverkas på något sätt, och den framtida civilisationens ansträngningar måste riktas mot att sprida ett uppror mot alltför tät bebyggelse och att sprida driften att söka sig till landsbygden. Ett framtida huvudintresse kommer att bli en tendens att undanröja buller beroende på släktets ökande känslighet. När nya energikällor såsom vattnets och atomens inneboende kraft tas i bruk, får de starka effekter icke endast på människorna utan även på devaerna.

9.6 Eterdevaerna

[1]Den fjärde etern (49:4) är den enda av etrarna som den vetenskapliga forskningen lyckats intränga i, även om den inte insett det. KOV 5.24.6, L5 20.23.2

[2]I atometern (49:1) finns människornas fysiska triadatomer och devaernas motsvarande, tillägnade atomer. Devaerna utvecklas inte såsom människor gör. Även om devamonaderna är individer, inkarnerar de inte som sådana, utan i grupper, vilkas medlemmar har gemensam medvetenhet med varandra.

[3]Det finns många både högre och lägre slag av fysiska eteriska devaer. De leds av en deva med ett 43-jags kapacitet, Kshiti. Han härskar över allt det i fysiska världen, vilket inte hör till människoevolutionen. Han har under sig fyra devaherrar för de fyra etrarna. Tillsammans med dessa styr han ett underordnat råd av sju devaer, som handhar allt som rör devaevolutionen i fysiska världen samt de större och mindre byggarnas verksamheter.

[4]Fjärde eterns devahärskare har delegerat en medlem av sitt råd att vid denna tid samarbeta med planethierarkin för två särskilda ändamål: att utröna huruvida deva- och människoevolutionerna försöksvis nu kunde närmas och att avslöja några av orsakerna till sjukdomar i eterhöljet och metoder för helande av dessa.

[5]Devaer av alla slag och färger förekommer i fysisk eterisk materia, men den förhärskande nyansen är violett, varför dessa devaer ofta kallas ”skuggornas devaer”. Allteftersom sjunde strålen träder i mani-

festation, kommer den violetta vibrationen, som alltid finns i etervärlden, att öka och därför också möjligheten till kontakt mellan de två evolutionerna. Det är genom utvecklandet av eteriska synen (som är en förmåga hos det fysiska ögat), inte genom utvecklandet av klärvoajansen, som denna ömsesidiga uppfattning blir möjlig. Med sjunde strålen blir det vanligare att det föds barn, som har lika lätt för att se eteriskt som vanliga människor ser grovfysiskt. När harmoni gradvis framväxer efter nuvarande världskaos, kommer devaer och människor att mötas som vänner.

[6]Allteftersom fysiska världen och emotionalvärlden förenas och människor får medvetenhetskontinuitet emellan dessa båda världar, kommer det till en början att bli svårt för människor att hålla isär emotional- och eterdevaer. I början kommer människor att få kontakt med de violetta devaerna, ty däribland finns sådana av högre rang som avgjort söker kontakt med människor. Dessa ”skuggornas devaer” i 49:4 är mörkt purpurröda till färgen, de i 49:3 ljust purpurröda, de i 49:2 ljusvioletta och de i 49:1 genomskinligt lavendelblå.

[7]Tre grupper av devaer, som kan kontaktas i fysiska världen, är de violetta, de gröna och de vita devaerna.

[8]Det finns fyra grupper av violetta devaer. De är förbundna med alla grovfysiska livsformers eterhöljen. Dessa fyra grupper indelas var och en i två ytterligare grupper, varav den ena bygger höljena och den andra utgör höljenas materia.

[9]De gröna devaerna hör samman med växtriket. Också dessa bildar två grupper. De är högt utvecklade, och människan kommer att få kontakt med dem framför allt genom magnetisering. De större devaerna av detta slag härskar över Jordens magnetiska platser, vakar över de stora skogarna och skyddar de områden av planeten som skall bevaras oförstörda. De arbetar tillsammans med de violetta devaerna under 43-jaget Maitreya. Emotionalvärldens devaherre Varuna och fysiska världens devaherre Kshiti arbetar nära samman med planethierarkin. Liksom planethierarkin förbereder mänskligheten för tjänande inför världslärarens framträdande, så arbetar dessa båda devaherrar med att förbereda devaerna. De är nitiska i sitt arbete men hindras mycket av människan.

[10]Luftens och vattnets vita devaer arbetar också med vissa sidor av elektriciteten. Dessa devaer utvecklas senare till skyddsänglar för människor i inkarnation. Varje människa har sin skyddsängel.

[11]Varje grupp av devaer har sin egen metod att genom tjänande utvecklas och nå sitt särskilda mål. De violetta devaerna utvecklas genom känsla och genom att undervisa mänskligheten i att fullända organis-

men och eterhöljet. De gröna devaerna utvecklas genom att magnetisera och därmed skydda växtlivet och Jordens heliga platser. I deras arbete ligger trygghet för människans organism, ty denna näres genom växtrikets produkter. De vita devaerna utvecklas genom att skydda människorna, styra vatten- och luftandarna och fiskriket. Den fysiska världens devaer utvecklas således genom att tjäna mänskligheten på olika sätt. I samma mån som mänskligheten utvecklas, kan också dessa devaer utvecklas.

[12]De tre nämnda grupperna av fysiska devaer styres av en grupp devaer av andrajags- och tredjejagskapacitet. De är tolv till antalet, fyra i den violetta gruppen, fem i den gröna och två i den vita, därtill deras ledare, av 44-jagskapacitet. De har alla kommit från ett annat 49-klot.

[13]Under de tre grupperna av devaer arbetar otaliga naturväsen. Under den violetta gruppen arbetar de naturväsen som bygger människors och djurs eterhöljen. Under den gröna gruppen arbetar växtlivets älvor, de naturväsen som bygger växternas organismer och färglägger blommorna och de som vitaliserar och magnetiserar mineraler och talismaner. Och under den vita gruppen arbetar luftens och vattnets naturväsen, sylfer respektive undiner.

[14]Eterdevaerna har på pannan en genomskinlig symbol i form av en månskära. Därigenom kan eteriskt och emotionalt seende skilja dessa devaer från emotionaldevaerna.

[15]Det finns många sätt att indela eterdevaerna, och ett är det följande: två huvudgrupper, som båda finns i alla fyra etrarna. Den ena gruppen utgöres av de devaer som förmedlar prana till alla levande varelser. Den andra gruppen utgöres av de devaer som bygger varelsernas eterhöljen. Den första gruppen är förmedlande devaer, medan den andra gruppen utgör merparten av naturväsendena.

9.7 Devaer och energi

[1]Det är nödvändigt minnas att etervärlden är den värld, där den egentliga fysiska formen hör hemma. Genom att begrunda detta faktum kan vi bättre förstå sambandet mellan det eteriska och grovfysiska (i gamla esoteriska symboliken kallade respektive ”den helige ande” och ”modern”). Om vi sedan vidgar vår insikt härom till att omfatta hela solsystemet, kan vi klarlägga sambandet mellan solsystemets fyra högre och tre lägre världar. De fyra högre solsystemvärldarna (43–46) utgör grunden för solhärskarens och planethärskarnas kosmiska eterhöljen. De utgör för människans vidkommande den övermedvetna verkligheten. De tre lägre solsystemvärldarna (47–49) bildar grunden för solhärskarens och planethärskarnas kosmiska grovfysiska hölje, motsvar-

ande människans organism. De utgör för människans vidkommande de världar, vari hon kan vara självmedveten.

[2]Genom att närmare studera dessa förhållanden i solsystemet, 49-klotet och människan kan man förstå varför esoteriken inte betraktar den grovfysiska kroppen som en princip. I det föregående solsystemet härskade det grovfysiska. I det nuvarande solsystemet (det andra i ordningen) härskar det eteriska över det grovfysiska. Det arbete, som utföres i etervärlden, den energi och den aktivitet som utgår därifrån, är således de faktorer som även åstadkommer den för oss påtagliga, objektiva fysiska manifestationen. Att grovfysisk materia attraheras till och samlas inom eterhöljets periferi är ett resultat av växelverkan mellan eterenergierna och den grovfysiska materien och i sista hand växelverkan mellan de kvarvarande vibrationerna från det föregående solsystemet och vibrationerna från det nuvarande.

[3]Det är i detta förhållande mellan den positiva, drivande elektriska energin i dess fyrfaldiga differentiering (49:1-4) och den negativa, mottagliga materien i dess trefaldiga differentiering (49:5-7), som vetenskapsmännen med tiden kommer att utröna: 1) själva materiens hemlighet, 2) nyckeln till skapandet i fysiska världen såsom konkretion av det eteriska till det grovfysiska, 3) formlerna för grundämnenas upplösning, bildande och förvandling i varandra.

[4]Först när vetenskapsmännen medger att varje organisk livsform har ett eterhölje, som verkar såsom brännpunkt för energin, och att de enskilda eterhöljena ingår i allt mer omfattande kollektiva höljen, kommer de att kunna använda moder naturs sanna metoder. För att kunna göra dessa insikter måste de erkänna att fysiska världen består av sju grundläggande materie- eller energislag, vilka även utgör en trefald: atomslaget och dess energi (49:1), de formbyggande positiva livsenergierna av tre slag (49:2-4) och de grovfysiska, negativa, mottagande energierna (49:5-7). De kommer då att studera växelverkan mellan de tre lägre och fyra högre materieslagen i fysiska världen.

[5]Allt som manifesteras är resultatet av dessa tre energislag, deras sammansättning, deras växelverkan, deras aktion och reaktion. Under manifestationsperioden är det andra energislaget det dominerande och viktiga i evolutionen. Det är därför eterhöljet, som ligger bakom det synliga, är det viktigaste. LAs kommentar: Det sagda gäller förhållandet mellan det eteriska och grovfysiska i såväl solsystemiskt (49:1, 49:2-4 och 49:5-7) som kosmiskt (43, 44–46 och 47–49) avseende.

[6]Mycken tid har ägnats åt spekulation om livets ursprung, handlandets drivfjädrar och de krafter som styr skapelseprocessen. Hittills har vetenskapen uteslutande befattat sig med det grovfysiska (49:5-7) (LA:

där förklaringen till livets ursprung etc. inte står att finna). Vetenskapen börjar först nu bli varse de eteriska energierna, som möjliggör för livsformerna att fullgöra sina funktioner. KOV 5.43.14ff

[7]I analogi härmed gäller att det ”andliga” livets ursprung förgäves sökes i de kosmiska grovfysiska världarna (47–49). Det är först, när människorna börjar vandra lärjungaskapets väg och kommer under essentiala (46) inflytanden, de första kosmiska eteriska energislagen, som det ”andliga” livets natur klargöres. L1 9.34.19, L2 3.25.1

[8]När vetenskapsmännen blir villiga att erkänna och samarbeta med de intelligenta krafter som finns i etervärlden, och när de blir övertygade om att allt som finns är av hylozoisk natur, kommer deras rön och arbete att bättre stämma överens med verkligheten. Detta kommer att ske, när mänskligheten utvecklar eterisk syn.

[9]Förutom tidigare nämnda huvudgrupper av devaer finns en grupp av stora byggare, som esoteriskt kallas ”ordets förmedlare”. De två tidigare nämnda grupperna utgör ”röstens härskara”. I denna avdelning behandlas endast denna härskara, de större och mindre byggare, som sätts i verksamhet, när ordet för fysiska världen ljuder. ”Ordets förmedlare” finns i atomvärldarna 43–49 och är sju till antalet. Deras uppgift är att taga emot energin från närmast högre värld, låta den gå genom dem själva och förmedla den till den egna världens sex molekylarslag, där de har sig underställda ”ordets förmedlare” av lägre ordning. I sin helhet utgör de devaherrarnas höljen. ”Ordets förmedlare” representerar viljeaspekten. De är självmedvetna väsen med övermänsklig medvetenhetskapacitet. De har i tidigare eoner passerat motsvarande mänsklig medvetenhet. De sju ingår i de sju främsta huvudcentren i en sol- eller planethärskares kosmiska eterhölje, de underordnade ingår i de lägre centren. 9.10.4

[10]Ordets förmedlare indelas i tre grupper: 1) dem som finns i 43, 2) dem som finns i 44–46 och 3) dem som finns i 47–49. De är emanationer från i första hand centralsolen, i andra hand från de tre högre solsystemen, i tredje hand från en av Karlavagnens sju stjärnor. Dessa trefaldiga utstrålande krafter är upphovet till allt som är materiellt och objektivt i solsystemet. De utgör hjäss-, hjärt- och strupcentren hos solhärskaren och har lägre motsvarigheter hos planethärskare, människor och atomer. Energierna från dessa grupper passerar genom solen, där de omvandlas för vidarebefordran till någon av de sju solsystemvärldarna (43–49).

[11]Ordets förmedlare i fysiska världen utgör Brahmās strupcentrum, ordets förmedlare i emotionalvärlden utgör Brahmās hjärtcentrum och ordets förmedlare i kausal-mentalvärlden utgör Brahmās hjässcentrum.

Ordets förmedlare i värld 46 utgör Vishnus strupcentrum. Därifrån utgår den energi som bygger planethärskarnas eller solhärskarnas kosmiska grovfysiska hölje. Ordets förmedlare i värld 45 utgör Vishnus hjässcentrum och ordets förmedlare i värld 44 utgör Vishnus hjärtcentrum. Ordets förmedlare i värld 43 utgör strupcentrum hos ett kosmiskt väsen.

[12]Denna sjuindelning kan nerdimensioneras till varje världs atom- och molekylarslag, ty inom varje värld finns en liknande grupp av energiöverförare. Dessutom finns motsvarande grupper i samband med människans sju viktigaste höljescentra liksom i samband med planetkedjorna.

[13]Alla sjutal av energier kan grupperas på fyra sätt: 1) 1–3–3, 2) 4–3, 3) 3–4, 4) 3–1–3. 1) Framhåller atomslagets särställning framför molekylarslagen, solsystemiskt (exempelvis 49:1-7) såväl som kosmiskt (43–49) sett. 2) Blir lättare att förstå, när man begrundar fysiska världens uppdelning i fyra etrar och tre grovfysiska materier. 3) Anger kausal-mentalvärldens sammansättning. 4) Visar den särställning fjärde etern liksom värld 46 innehar. L2 2.36.4

9.8 Överförarna av prana

[1]De devaer, som överför prana till eterhöljet, är verksamma huvudsakligen på tre områden och åstadkommer huvudsakligen tre resultat.

[2]*Första gruppen* devaer vitaliserar alla livsformer och förser dem så med energi. Det är deras liv, som pulserar i alla levande organismer. Dessutom frambringar de solens värme och svarar för all strålning inom sol- och planetsystemen. De har sitt ursprung i solen och är nära knutna till sol- och planetsystemens solarplexuscentra, ty evolutionsprocessen är resultatet av på skaparförmågan verkande begär.

[3]*Andra gruppen* devaer energiserar de oräkneliga små väsen som bygger eterhöljena hos allt levande och som sätter i gång skapelseprocesserna i de grovfysiska molekylarslagen.

[4]*Tredje gruppen* devaer utgör den attraherande och sammanhållande kraften i alla undermänskliga livsformer.

9.9 Eterhöljets devaer

[1]Studiet av de devaer, som utgör alla levande varelsers eterhöljen, är viktigt, då det visar den metod, varmed alla fysiska livsformer uppstår. Ingen form är ännu fulländad. Denna brist på fulländning nödvändiggör den cykliska evolutionen och den ständigt pågående formbildningen, vari lägre verklighet skall närmas högre. Formbildningens gång vad gäller solsystemets manifestation i världarna 43–49 kan översiktligt

beskrivas sålunda:

[2]Först kommer gudomlig tanke: kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35), därefter gudomligt begär: kosmiska emotionalvärlden (36–42), sist gudomlig verksamhet: kosmiska fysiska världen (43–49). LAs kommentar: med ”verksamhet” förstås formbyggande. I DVS, första uppl., kallade HTL solsystemet, 43–49, för ”formmanifestationen” och de ifrågavarande kosmiska världarna, 29–42, för ”idémanifestationen”. Se även DVS 2.58

[3]Solsystemet framträder först i värld 43, som är den kosmiska fysiska världens atommateria. I denna värld finns först alla livsfrön i potentiellt tillstånd. Egenskaper och förmågor finns i denna potentiellt sedan det föregående solsystemet. Ljudet för värld 43 är A.

[4]I värld 44 vibrerar eller gror livsfröna och framträder de sju energicentren. I denna värld bildas urtyperna för hela den lägre manifestationen. Agni synes där såsom en sjufald. Formen är nu potentiellt fulländad. Ljudet för värld 44 är AU.

[5]I värld 45 är solväsendets trefaldiga energi samordnad, så att intet kan hindra evolutionsarbetet. De tre grupperna av devaer är verksamma, och den urtypiska formen är på väg att konkretiseras. Ljudet för värld 45 är AUM.

[6]I värld 46 fullständigas solsystemets kosmiska eterhölje, ehuru det inte fulländas förrän i slutet av ännu en större solsystemperiod. Solsystemets sju kosmiska eteriska centra (49-kloten) blir aktiva med sina 49 större kronblad (kloten). Detta kosmiska eterhölje är nu färdigt att energisera den kosmiska grovfysiska delen av solsystemet (47–49).

[7]Sedan solsystemets kosmiska eterhölje i världarna 43–46 formats, inträder ett uppehåll i manifestationsarbetet. Under denna paus fortsättes arbetet med att samordna och stadga det bildade kosmiska eterhöljet. Därmed sätts höljet i stånd att tåla allt starkare vibrationer, nödvändiga för manifestationen av det kosmiska grovfysiska solsystemet i världarna 47–49. Själva denna manifestation i grövre materia möjliggöres genom en samtidig ansträngning utgående från alla tre aspekterna.

[8]Detta har sin motsvarighet hos människan i fysiska världen, när hon anstränger sig att fysiskt förverkliga det hon tänkt och önskat. En orsak till att så många misslyckas med sina planer består i att de är oförmögna att göra en samordnad, riktad ansträngning och därmed sätta i gång den grovfysiska (49:5-7) världens krafter. De lyckas ofta med att föra ned energin från mentalvärlden till den lägsta etern, men där uttöms energin av tre orsaker: 1) brist på ihållande viljekraft eller koncentration, 2) brist på inrätning med Augoeides, 3) svag samordning mellan eterhöljet

och organismen (LA: visande sig i bristande ork).

[9]Efter pausen och ansträngningen från alla tre aspekterna framträder solsystemet i kosmisk gasform (47), så att energicentren höljes i och döljes av kausal-mentala klot. Därefter vidtar snabbt tillväxten och konkretionen i kausal-mentalmateria. De tre grupperna av byggare samordnar på nytt sina ansträngningar, och det sker ett nytt inflöde av energi, som är bärare av devaer från det solsystemiska hjässcentret. Från de sju solsystemiska centren i värld 46 riktas energierna ned i kausal-mentalvärlden med ny kraft i varje eons början, och de mindre byggarna gensvarar på dessa styrande energier och leds av dem i sitt arbete.

[10]När energierna skall fås att tränga ännu djupare, riktas energi med åtföljande devaer från solsystemets hjärtcentrum ned i emotionalmaterien. Solsystemets kosmiska flytande värld, värld 48, framträder. Den formas snabbare än värld 47, och aktiviteten här är avsevärt våldsammare än den i värld 47 på grund av den större materietätheten.

[11]När slutligen fysiska världen skall formas, riktas energi från solsystemets strupcentrum, en energi som samordnas med de två tidigare, från huvud- och hjärtcentren utsända. Därmed är slutligen alla sju centren aktiva, och alla sju kronbladen i varje centrum i värld 46, inalles 49, åstadkommer en reflexverkan i världarna 47–49, kosmiska grovfysiska världen.

[12]När människor skapar något i fysiska världen, arbetar de ovetande på alldeles samma sätt. Analogin är fullkomlig. Den majoritet människor, som inte skapar något utan endast drivs till aktivitet genom omständigheternas spel, ingår i något större och mer framskridet väsens skapande verksamhet. Allteftersom självmedvetenheten utvecklas, kommer fler människor att bli skapare och intelligenta arbetare i devamaterien. När de bryter upp från sin tidigare passiva hållning, kommer de i början att revoltera mot lag och ordning, vägra att låta sig styras och i stället söka genomföra individuella planer på gruppens bekostnad. Detta uppenbara fel kommer själva evolutionen och erfarenheten att rätta till. När medvetenheten blir mottaglig för högre slags vibrationer, blir människan varse vilka avsikter och planer den styrande intelligensen för hennes grupp välver. Då lär hon sig att låta de egna intressena underordnas gruppens och att intelligent samarbeta. I gruppen blir hon ingalunda någon passiv individ, som låter sig styras hit och dit av gruppens energi, utan en positiv, aktiv, stark och självuppoffrande kraft.

[13]Därmed väcks hennes potentiella krafter, så att hon kan se och lära känna devakrafterna och följaktligen arbeta intelligent med dem. Som-

liga av dessa kan hon styra och handha, andra samarbetar hon med och åter andra lyder hon.

[14]Det är genom sin förståelse för dessa fakta om devamaterien, ljudets makt, vibrationernas lag och förmågan att lagenligt bygga former, som den verklige magikern utmärker sig. Häri ligger också en av skillnaderna mellan vita magiker och svarta magiker. Den vite magikern kan styra och handha devamaterien och gör det genom intelligent samarbete med de större byggarna. Tack vare sin egen renhet och förmåga att vibrera på hög nivå kan han kontakta vissa grupper av dessa. Den svarte magikern styr och manipulerar elementalmateria i eter-, emotional- och mentalvärldarna med sin egen vibrationsförmåga och kunskap men utan samarbete med de större byggarna. Han kan inte kontakta dem, då hans karaktär genom själviskhet är oren och hans vibrationer för låga. Hans förmåga är därför begränsad och destruktiv, om än oerhörd inom sina gränser. MV 13.7.7; L1 10.6

[15]De devaer, som bygger fysiska höljen, är två grupper av mindre byggare, dels den grupp som samlar in etermateria och därmed bygger eterhöljet, dels den grupp som bygger organismen i grovfysisk materia. Dessa båda grupper samarbetar nära med varandra. Det finns motsvarande grupper, som arbetar med de fysiska höljena i mineral-, växt- och djurrikena. De devaer, som bygger djurrikets fysiska former, står mycket nära de devaer som bygger människorikets fysiska former. Den devagrupp som bygger djurformerna kom in i fysiska solsystemet från en energireservoar, som ligger vilande, tills något visst 49-klot nått så långt i manifestation att djurformer kan bildas inom det. Med denna grupp kom mycket av den rädsla, det hat och den förstörelselusta som förekommer i djurriket och som beror på att dess kroppar byggts av ”ofullkomliga gudar” (såsom H.P.B. uttryckte det) i ofullkomlig materia. Rädslan ligger i eterhöljet och den särskilda etermateria det kan byggas av.

[16]Vissa devaer arbetar med planetens eteriska nät. Detta arbete indelas i tre skeden: förtätning, bevarande, upplösning. Först i innevarande eon, den fjärde, har nätet fullbordats och nått sin största täthet. I vår planet påskyndades detta arbete med avsikt, vilket hade samband med dels skördeförhållanden, dels andra tvingande villkor. Detta har sin motsvarighet i mänskligheten däri att eternätet var mycket löst samordnat hos människan i fjärde rotrasens början. Medvetenhetsutvecklingen förutsatte att nätet snabbt förtätades, och det är nu så beskaffat att det utgör en skyddsmur mellan fysiska världen och emotionalvärlden. Denna skyddsmur kommer att bibehållas till sjätte eonen. Under denna långa tid förlöper medvetenhetsutvecklingen med en viss

grad av trygghet i hela planeten, eftersom nätet skyddar för vissa inflytanden från solen och verkar huvudsakligen såsom ett filter och en fördelare av solkrafter. Nätet upplöses inemot slutet av den planetariska evolutionen, varefter monaderna kan lämna jorden och ingå i den syntetiserande planeten. DVS 2.20.10

[17]Vissa andra devaer bygger eterhöljet åt ”Jordens ande”, det stora kollektivväsen, tillhörigt involutionen, vilket är på väg ned i fysiska världen. Det har ännu ingen grovfysisk kropp, utan får det först i nästa solsystem.

[18]Åter andra devaer bygger själva ”planetens”, det vill säga planetkedjans eterhölje. (LA: Det vill säga dess kosmiska eterhölje av 43–46-materia.) Här är analogierna mellan 49-klotet och hela solsystemet uppenbara och bör studeras.

[19]Det finns en särskild grupp av eterbyggare, vilka enligt skördelagen tvingas arbeta samman med människor i att förfärdiga eterhölje åt allt som människan skapar. Av säkerhetsskäl är det inte möjligt att säga särskilt mycket om detta. Det kan allmänt sägas att det finns många fler grupper av devaer som bygger eterhöljen men att kunskapen om dem inte är nödvändig eller nyttig för mänskligheten för närvarande. Den vetenskapliga forskningen har trängt in på de byggande devaernas område, varför upptäckter om dem är att vänta. Frimureriets symbolik kan ge några nycklar till förståelsen av de byggande devaerna. Till exempel sägs att den tillfälliga helgedomen, tabernaklet, är gudomliga timmermäns verk, medan Salomos tempel eller den bestående helgedomen är den övervakande byggmästarens verk. LAs kommentar: den tillfälliga helgedomen = inkarnationshöljena i fysiska världen; den gamla symbolen för fysiska världen var öken (L3 2.7.2), och tabernaklet bars ju omkring i öknen under 40 år = en mansålder, ökenvandring är en symbol för fysisk inkarnation; gudomliga timmermän = byggande devaer av lägre rang än Augoeides; övervakande byggmästare = Augoeides.

[20]Slutligen måste nämnas de devaer som av sin egen materia bildar eterhöljena till alla grovfysiska naturformer. Dessa byggare utgör totaliteten av de fyra lägsta naturrikenas eterhöljen. De förekommer därför i fyra grupper, så att varje grupp har ett skördemässigt samband med något av naturrikena. Första gruppen tillhandahåller 49:1-materia och sammanhänger med människoriket, andra gruppen: 49:2-materia och djurriket, tredje gruppen: 49:3-materia och växtriket och fjärde gruppen 49:4-materia och mineralriket. Det högsta slag av fysisk livsform en människa kan äga är således den atomiska, 49:1. 45-jagets fysiska hölje består av atommateria, och vill han göra detta synligt i grovfysiska värl-

den, formar han på atommaterien ett hölje av gasformig materia, vilket fulländat återger det utseende han önskar visa. Det för djuret högsta slaget av eterhölje är av 49:2, och häri ligger nyckeln till sambandet mellan det djuriska och alla former som lever i vattnet och havet. Det för växten högsta slaget av eterhölje är av 49:3. Dessa fakta kommer att bevisas i sjunde eonen, då människo-, djur- och växtrikena kommer att ha eterhöljet som sitt lägsta hölje.

[21]Mineralriket kommer att få sin högsta fysiska manifestation i 49:4, och förvandlingen till denna etermateria pågår redan i mineralriket, ty alla de radioaktiva ämnena håller på att bli etermateria. Mineralriket nalkas relativt sett den fulländning som är möjlig i detta solsystem, och när sjunde eonen inträder, kommer alla mineralmonader (inte de fysiska formerna) att ha förflyttats till ett annat planetsystem. Motsvarande blir inte fallet med de tre högre naturrikena.

[22]Den eteriska devamaterien påverkas på två sätt. Den väcks till bestämd aktivitet genom att ordet för fysiska världen ljuder. Den byggs till former av de lägre byggarna. Det är således uppenbart att denna devamateria påverkas av två energislag.

9.10 De devaer som bygger människans eterhölje och organism

[1]När människan under sin evolution inkarnerar, arbetar hennes Augoeides med fyra slags byggare och tre huvudsakliga slag av byggmateria. Han tar kontakt med de överförande devaer, som i samband med människan återfinns i förstatriadens materieslag, alltså 47:4, 48:1 och 49:1. Därefter tar han kontakt med de devaer som arbetar med dessa triadenheter. Han samarbetar med de byggande devaer som bildar eterhöljet och påverkar organismens byggande devaer, så att de för inkarnationen nödvändiga fysiska höljena kommer till stånd.

[2]Det är dessa fyra huvudgrupper av devaer, som kommer under någon viss Augoeides' inflytande. De frambringar samfällt människans inkarnationshöljen, varav triadhöljet (”personligheten”) sägs vara en spegelbild av Augoeides och en skugga av Protogonos.

[3]I den gamla esoteriska symboliken betecknades denna Augoeides' påverkan på de lägre byggarna såsom solängelns påverkan på månänglarna. LA: Bildspråket var hämtat från det astronomiska faktum att solen lyser med eget ljus, medan månen lyser med ljus lånat från solen. Alla med andratriaden sammanhängande principer betecknades med symbolen sol och förstatriadens principer med måne. Organismen, som inte är någon princip (saknar egen energi), kallades jord. Alltså: solen = 45:4–47:3, månen = 47:4–49:4, jorden = 49:5-7.

[4]Augoeides' första steg mot att frambringa en ”skugga”, en ny per-

sonlighet, uttrycktes i esoteriken med orden ”Augoeides låter sin ton (eller röst) ljuda”. Han låter sin röst ljuda, och (liksom i solhärskarens fall), svarar ”röstens härskara” omedelbart på den. Vilka slags byggare som svarar och vad slags arbete de utför avgöres av röstens tonhöjd, volym och övriga egenskaper. 9.7.9

[5]Augoeides’ ton sätter devaer i arbete, som överför ljudet. Dessa devaer yttrar själva ett ord. Detta ord når de lyssnande devaerna, dem av andra ordningen, vilka vidareutvecklar ordet till en ”mantrisk sats”. Därmed börjar mentalhöljet att byggas i tre stadier. När byggandet av mentalhöljet är i sitt andra stadium, börjar emotionalhöljet byggas i sju stadier, tre större och fyra mindre, som delvis övertäcker varandra på ett sinnrikt sätt. När byggandet av emotionalhöljet har nått sitt andra stadium, igångsätts en vibration, som väcker gensvar i etermaterien, så att eterhöljets byggare begynner sitt arbete. När eterhöljets byggare är i det andra stadiet av sitt arbete, sker den fysiska avlelsen. Detta är ett mycket viktigt faktum, ty det visar skördelagens inverkan och det nära sambandet mellan det grovfysiska och det eteriska. Byggandet av organismen under fosterstadiet sker i tre etapper: 15 + 15 + 9 veckor.

[6]Detta arbete sker i analogi med manifestationen i solsystemet, 49-kloten och sjukloten.

[7]Eterdevaernas arbete avslutas ingalunda vid den nya fysiska individens födelse. Också efter födelsen fortskrider deras arbete, likaså i tre stadier, som liknar ett solsystems livscykel. På det första stadiet inriktas arbetet på organismens stadiga tillväxt, så att den noga följer eter- och emotionalhöljenas utveckling. Detta arbete pågår tills mognadsåldern nås. På det andra stadiet består arbetet huvudsakligen av underhåll och reparation, så att eterhöljet kan fungera som ett ändamålsenligt redskap för medvetenhetsutveckling. Detta syfte fullföljs naturligtvis olika beroende på individens utvecklingsstadium. Slutligen kommer det skede, då byggnadsarbetet upphör. Eterhöljets vitalitet minskar, och förstörelseprocesserna börjar. Augoeides begynner återkalla sina styrkor. ”Ljudet” blir svagt, och det blir allt mindre för de överförande devaerna att överföra. Obskurationsskedet inträder. Först blir organismen allt svagare och till sist obrukbar. Döden inträder, när Augoeides drar tillbaka kausalhöljets energier från organismen. Han låter dem alltjämt fungera i eterhöljet några timmar, varefter han överflyttar dem till emotionalhöljet, varpå eterhöljet börjar upplösas. Den fysiska döden är nu definitiv. MV 4.16.2

[8]*De byggande devaernas arbete*. Mental-, emotional- och fysiska världarnas byggande devaer indelas i två grupper: 1) förstatriadens devaer, 2) dem som svarar för själva byggandet.

[9]*Triadenheternas devaer*. Denna särskilda grupp devaer utgör själva triaden med dess mentalmolekyl, emotionalatom och fysiska atom. De är lokaliserade inom kausalhöljet och är brännpunkter för dess energi. De är det högsta slaget byggande devaer och har en nära förbindelse med augoeiderna. Dessa triaddevaer bildar sju grupper som är förbundna med tre spiraler i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (LA: fjärdetriadens kosmiska fysiska atom). Dessa tre spiraler förhåller sig till de nämnda sju grupperna av triaddevaer såsom de tre huvudstrålarna förhåller sig till de sju strålgrupperna i kausalvärlden (47:1-3). (Vad denna sist lämnade uppgift betyder kan endast kausalintuitionen utröna.) Det finns även ett samband mellan de tre triaderna och människans framträdande i tredje rotrasen, triaderna i gruppsjälarna och triaderna i kausalhöljet hos varje självmedvetet väsen.

[10]Det är dessa byggande devaer, som tar emot det ljud Augoeides sänder genom vissa av de överförande devaerna, och med den vibration detta alstrar igångsätter dessa de omgivande devaerna i sina båda grupper: 1) dem som bygger formen och 2) dem som byggs in i formen. De påverkar endast dem som är av motsvarande vibration. Alla fyra höljena byggs i stadier, som är exakta analogier med bildandet av en grovfysisk kropp, exempelvis en planet eller ett solsystem, alltifrån töcken- och kaosstadiet via eldstadiet till det fasta eller relativt sett fasta. F 4.10.5

[11]Det ljud Augoeides sänder ut anger människans evolutionsstatus och hennes medvetenhets natur. Den vibration triadenheterna avger är analog med detta ljud och blir stark nog att väcka gensvar hos den omgivande devamaterien.

[12]Byggarna bildar fyra större grupper: mentalhöljets, emotionalhöljets, eterhöljets och organismens byggare. Varje dylik grupp är vidare indelad i smärre grupper, en per materieslag i respektive hölje: 4, 7, 4 och 3.

[13]LA: I CF 942 sägs att materia av de två lägsta fysiska och emotionala molekylarslagen inte längre byggs in i människans kroppar. Påståendet måste vara en fadäs. Troligen har AAB sammanblandat 49:6, 49:7, 48:6 och 48:7 med respektive 49:7:6, 49:7:7, 48:7:6 och 48:7:7. Jämför med 15.10.3.

[14]Hos genomsnittsmänniskan dominerar något molekylarslag beroende på hennes egenarts inriktning och hennes status i evolutionen.

[15]Organismens byggare arbetar under ledning av en av skördelagväktarna av den lägsta gruppen. Dessa väktare finns i tre grupper, och väktare av den tredje gruppen har till uppgift att övervaka byggarna av människans inkarnationshöljen i de tre världarna. Under honom står

vissa skördelagens agenter, som indelas i följande sex grupper: 1) tre agenter som inför skördelagväktarna svarar för arbetet i de tre världarna, 2) fem skördeväktare som i nära samband med manuerna arbetar för de olika raserna och svarar för att de olika rastyperna blir rätt byggda, 3) skördeagenter som svarar för de nuvarande underrastyperna, 4) vissa förmedlande agenter som inom de nämnda tre grupperna företräder de sju stråltyperna, 5) de lagväktare som är särskilt förbundna med de eteriska centrens funktion och dessas gensvar på energierna från de olika planetariska centren, 6) arkivhållarna.

[16]Dessa olika intelligenser handhar byggnadskrafterna medelst energiströmmar, som sätts i gång, när Augoeides låter sin ton ljuda. Augoeides är naturligtvis medveten om människomonadens skörd och planerar inkarnationen därefter liksom efter vad han anser att människan bör göra för sin medvetenhetsutveckling under den förestående inkarnationen. Beroende på utvecklingsstadiet har också människomonaden i kausalhöljet en mer eller mindre klar uppfattning om dessa förhållanden. Augoeides arbetar i samverkan med de nämnda skördeväktarna och -agenterna men står i direkt förbindelse endast med en agent ur sjätte gruppen och en ur fjärde. Genom dessa fortskrider arbetet vad avser människan som individ, och de sätter i gång lagmaskineriet för människans vidkommande, sedan Augoeides låtit sin ton ljuda.

[17]Byggarna av människans inkarnationshöljen indelas i sju stora grupper enligt de sju departementen (strålarna) och gensvarar på de sju energiströmmarna från solsystemregeringen. Kausalhöljets departement bestämmer vilken typ av devamateria som påverkas. MV 7.2.5, 8.6.9

[18]Dessa byggare arbetar med elementaler, vilka blint följer den plan byggarna förmedlar och blint bygger höljets struktur. I etervärlden väver de eterhöljet av energitrådar, som egentligen är en fortsättning av sutratma eller livstråden. Samtidigt som eterhöljet vävs, vitaliserar Augoeides det med livsenergi från kausalhöljet. De eteriska elementalernas arbete avslutas, när sutratma förbinds med de tre grovfysiska centren i skallen: tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret. Esoteriskt sett är sutratmas viktigaste fysiska förbindelse den med eterhöljets hjässcentrum. Genom denna förbindelse avlägsnar sig eterhöljets energi i dödsögonblicket. Denna förbindelse vid hjässcentret har vid sjunde levnadsåret delat sig i tre grenar, som når ut till de nyssnämnda tre centren. Sinnesslöhet eller psykisk utvecklingshämning beror i många fall på att sutratma har en bristande kontakt med dessa tre centra. Eterhinnan är egentligen ett fint nät av trådar, vilket täcker ett centrum och därvid upptar en ganska stor yta. Den skiljer eter- och

emotionalhöljena åt. Liknande områden finns i solsystemet. Genom dessa måste de kosmiska krafterna passera till de olika 49-kloten.

[19]De grovfysiska elementaler, som byggarna igångsätter, bildar tre grupper: gasformiga, flytande och fasta. De gasformiga befattar sig med organismens energikanaler, eldar och gaser; de flytande med alla dess vätskor och cirkulationssystem; medan de fasta främst ägnar sig åt att bygga stommen genom att tillföra mineraler och andra ämnen i rätta proportioner. De flytande devaerna har ett särskilt samband med växtriket, och bådadera med emotionalvärlden, det kosmiska flytande. Sjukdomar, som angriper cirkulationssystemet, njurarna, blåsan och lederna, botas därför med medel hämtade ur växtriket och framför allt genom att känslolivet harmoniseras.

[20]Många andra inflytanden än de nämnda gör sig gällande vid byggandet av människans organism. Byggarna påverkas icke endast av människans ton, den färg de överförande devaerna utgjuter och skördelagens agenter utan även av människans grupps skörd, vilken föranleder ingripande av en annan grupp agenter och byggare och därmed påverkar även individens höljen. Vidare påverkas de av rasens och släktets skörd, som är en utvidgning av gruppens skörd, av krafter som når planeten från något annat 49-klot eller genom någon solsystemisk triangel liksom även av någon kosmisk triangel, som i det fallet beror på planetväsendets skörd.

[21]Av det nyss sagda framgår hur mycket varje människa är resultatet av påverkande energier, hennes egna höljesenergier men också planetariska och rent av solsystemiska.

[22]Ingen människa försätts i oöverkomliga omständigheter, sedan hon väl nått därhän att hon intelligent ställt sig på evolutionens sida. Dessförinnan drivs hon ofta av omständigheternas tvång. Gruppens tryck och mänsklighetens skörd tvingar henne in i situationer, som är nödvändiga för att hon skall vakna för sina egna inneboende möjligheter. Men när hon väl själv blir den medvetna byggaren, söker styra sin lägre naturs krafter och byggare och bygga kausalhöljet, är hon inte längre underkastad de tidigare gällande betingelserna. Hon blir en styrare, en byggare, en överförare och förblir det, tills hon själv förenas med augoeiderna och den mänskliga evolutionen är fullbordad. DVS 3.58.5

[23]Denna redogörelse har varit mycket ytlig, och endast det har meddelats som är av särskild betydelse för människan för närvarande. Alltid måste ihågkommas att det i alla avseenden handlar om energier, kraftcentra, som sätts i rörelse och verksamhet genom ännu större och högre centras inverkan. Varje form är uppbyggd av levande väsen, som är energibärare, och hålls samman inom en större form, ett större hölje.

Alla dessa byggande liv kan indelas i tre grupper enligt den energi som driver dem: 1) väsen som drivs av viljeaspektens energi (43–45), 2) väsen som drivs av medvetenhetsaspektens energi (45–47), 3) väsen som drivs av materieaspektens energi (47–49). Detta är de tre triadernas energier. Ur den synvinkeln betraktat att solsystemvärldarna, 43–49, är den kosmiska fysiska världen gäller denna indelning: 43 = kosmisk fysisk atomisk, 44–46 kosmisk fysisk eterisk, 47–49 kosmisk grov-fysisk. I varje solsystemisk värld är denna grundläggande indelning nerdimensionerad. Så till exempel i värld 49: fysiska atomslaget 49:1, fysiska etrarna 49:2-4 och grovfysiska 49:5-7.

AVDELNING 10
AUGOEIDERNA, DEL ETT

10.1 Augoeidernas natur

[1]Augoeiderna är självmedvetna monader tillhörande devaevolutionen. De är monader, som redan i förflutna eoner nådde enheten (46).

[2]Augoeiderna utgör femte parallellevolutionen, femte ”skapande hierarkin”.

[3]LAs kommentar: Termen ”skapande hierarki” är den teosofiska beteckningen för det som Laurency kallar ”parallellevolution”. Den evolutionsväg, som leder monaderna från mineralriket via växt- och djurrikena till människoriket och bortom, kallar Laurency den mänskliga parallellevolutionen och teosoferna den ”fjärde skapande hierarkin”. Det framgår härav att augoeiderna aldrig varit människor utan går en med människoevolutionen parallell evolutionsväg. (MV 1.43, 15.5)

[4]Denna parallellevolution eller ”skapande hierarki” är bäraren eller mottagaren av det essentiala (46).

[5]LAs kommentar: Detta essentiala kan i sin tur påverka (inspirera) dels det kausala (47:2,3), dels det högre emotionala (48:2,3) hos människan. Människan når kontakt med sin Augoeides dels via förstatriadens emotionalatom, dels via mentalmolekylen. (MV 8.10.6)

[6]Denna femte parallellevolution med sina många grader företräder ”jagprincipen”, och dess medlemmar – augoeiderna – är alstrarna av självmedvetenheten och byggarna av människans kausalhölje. I kausal-mentalvärlden är de väsentligen människan.

[7]LAs kommentar: ”I kausal-mentalvärlden är de väsentligen människan” innebär att människan i denna eon och på nuvarande allmänna utvecklingsstadium väsentligen är en emotional varelse, så att hos majoriteten de högre mentala och kausala medvetenhetsyttringarna, i den mån de alls förekommer, inte är deras egna utan inspirerade av deras augoeider.

[8]Augoeiderna möjliggör för människan att bygga vidare på sitt eget kausalhölje, att utveckla kausalhöljets tolvdelade centrum, den s.k. kausallotusen (CF: Egoic lotus) och att stegvis befria sig från de formens begränsningar hon själv åstadkommit för att i sinom tid komma under inflytande av ett annat slags energi, den essentiala. Genom augoeidernas arbete kan människan bli medveten utan kausal- eller mentalhölje, ty dessa är endast former, genom vilka det essentiala gör sig gällande.

[9]LAs kommentar: Liksom organismen endast är ett redskap eller uttryck för eterhöljet, är det kosmiska organiska, dit 47 hör, avsett att bli endast ett redskap eller uttryck för det kosmiska eteriska, vars första (lägsta) eter är just 46.

[10]Monaden kommer cykliskt under inflytande av olika hierarkier, vilka alla bygger ett tillfälligt hölje för monaden, därmed ger monaden möjlighet av vissa egenskaper och erfarenheter, så att den kan öka sin vibrationskapacitet, tills den slutligen frigör sig från den begränsning föreningen med denna hierarki har medfört. Monaden kan därefter nå närmast högre rike, medförande vinsten av den ökade erfarenheten och förmågan.

[11]Departementen är den positiva aspekten i manifestationen och parallellevolutionerna (de skapande hierarkierna, monadernas evolutionsströmmar) den negativa (i förhållande till departementen). Departementens och parallellevolutionernas förening ger upphov till vissa aktiviteter. Inom varje departement och varje parallellevolution i detta system finns åter en tvåfaldig kraft. Också devamaterien är tvåfaldig, ty de evolutionära devamonaderna är positiva, deras höljen negativa.

[12]Augoeiderna leder sitt ursprung från kosmiska kausalvärlden (29–31).

[13]Den högsta gruppen augoeider är förbunden med den del av planethärskarens hjässcentrum som motsvarar hjärtat. Här finns nyckeln till mysteriet med det emotional-mentala, indiernas kama-manas. Emotionaldevaerna vitaliseras från det planetariska hjärtcentret. Kausalmentaldevaerna vitaliseras från hjässcentret via den punkt i detta centrum som är förbunden med hjärtat. Dessa två dominerande grupper är totaliteten av emotionalt-mentalt i alla sina yttringar.

[14]Vårt solsystem får aldrig betraktas såsom utan samband med föregående solsystemet. I det förra solsystemet nådde alla de ingående världarnas materieslag, 43–49, en viss vibrationskapacitet och materieenergierna en förhållandevis hög grad av utveckling. Vissa monader förvärvade självmedvetenhet, och bland dessa återfinns de nuvarande augoeiderna.

[15]I det nuvarande solsystemet håller vibrationerna från den kosmiska emotionalvärlden (36–42) på att bli förhärskande. Genom dessa vibrationer, vilka förmedlas av värld 46 (där planethärskarens kosmiska eteriska centra ligger) och värld 48, gynnas såväl första- som andrajagens medvetenhetsutveckling.

[16]När vårt solsystem går mot sitt slut, kommer det att finnas andrajag redo för manifestation i det kommande, tredje solsystemet. I detta framtida solsystem får de dock vänta, tills världarna 45–49 nått ett bestämt stadium av energiutveckling, liksom de monader, som blev andrajag i det föregående systemet, fick vänta i vårt system, tills de tre lägsta världarna (47–49) nått en tillräcklig vibrationskapacitet.

10.2 Allmänt och inledande om augoeidernas arbete

[1]Augoeidernas arbete är omfattande och invecklat.

[2]LAs kommentar: Det är viktigt inse att deras arbete avser icke enbart mänskligheten, icke enbart fjärde naturriket. De utför viktigt arbete även i samband med femte naturriket, i planetarisk och solsystemisk skala.

[3]Augoeidernas arbete består i att förena, att förbinda. I all synnerhet är de systemets ”förvandlande energier” och de agenter som genom sina höljen leder de solara och planetariska kollektivväsendenas energier, både när dessa energier går uppifrån ner och när de går nerifrån upp.

[4]Alla augoeider energiseras av och är förbundna med solhärskarens kosmiska fysiska triadatoms (43) femte spiral. Solsystemets sju atomvärldar (43–49) är de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43).

[5]Alla augoeider arbetar som en enhet.

[6]I *Den Hemliga Läran* finns två uttalanden, som ofta förbises och som här återges i parafraserat skick: 1) Det behövs två sammanbindande höljen, det ena av 45:1-3-, det andra av 47:1-3-materia. Dessa höljen ägs av vissa devakollektiv, som kallas ”trianglar”. 2) Dessa väsen är monader, som redan i förflutna eoner förvärvat åtminstone motsvarande andrajagsmedvetenhet (lägst 46).

[7]LAs kommentar: Augoeiderna och protogonerna kallas ”trianglar”, emedan de ingår i och aktiverar trekrafter. Aktiva kraften är Protogonos med tredjetriaden. Passiva kraften är förstatriaden med inneslutna människomonaden. Övervinnande, neutraliserande eller tredje kraften är Augoeides med andratriaden och kausalhöljet, vilket han skänker människomonaden. Protogonerna är augoeidernas ”högre motsvarigheter”. Liksom augoeiderna har motsvarande andrajags kapacitet, har protogonerna motsvarande tredjejags kapacitet. Augoeides tillhandahåller kausalhöljet, som sammanbinder första- och andratriaden, och han möjliggör för förstajaget att bli ett andrajag. På motsvarande sätt tillhandahåller Protogonos det högre superessentialhöljet (45:1-3), som sammanbinder andra- och tredjetriaden, och han möjliggör för andrajaget att bli tredjejag. (MV 13.1,2)

[8]Vad människorna beträffar, har augoeiderna i första hand till uppgift att förbinda andratriaden med förstatriaden, vara den förmedlande länken mellan dessa båda triader, att av sin egen materia bygga kausalhöljen och att skänka de nyvordna människomonaderna dessa. Därmed utrustar de monaderna med förmågan av självmedvetenhet, frambringar de människan.

[9]I andra hand är deras uppgift att i förstatriadens mentalmolekyl inprägla så mycket av solhärskarens avsikt som individen kan förverkliga i fysiska världen. Det är likaledes deras uppgift att energisera förstatriadens mentalmolekyl hos alla människor och att med den kraft de äger samordna och energisera människans inkarnationshöljen, så att dessa med tiden kan uttrycka den inneboende monadens lagenliga vilja och avsikt.

[10]LAs kommentar: Det som i CF benämns med uttrycket ”implanterandet av (manas’ =) intelligensens gnista” är den process, vari denna energisering av förstatriadens mentalmolekyl första gången genomfördes med vår jordmänsklighet (de monader som blev människor i innevarande eon).

[11]I förstone tillgodogör sig människan augoeidernas inflytande omedvetet och gensvarar blint och okunnigt på planen. Senare i evolutionen inser människan augoeidernas arbete och samarbetar medvetet med evolutionens plan. Efter tredje initiationen förhärskar vilje- eller avsiktsaspekten (LA: obs! ordvalet här: avsiktsaspekten, solhärskarens avsikt).

[12]Såsom resultat av augoeidernas arbete öppnas kausalhöljets centrum (den kausala ”lotusblomman”) och sammanföres människomonaderna i de grupper som kallas kausalgrupper.

[13]Augoeiderna, femte parallellevolutionen, är naturligtvis en mäktig faktor i femte naturrikets utveckling. Det är i själva verket augoeiderna, som möjliggör detta rike. De överbryggar gapet icke endast mellan tredje och fjärde naturrikena utan även mellan fjärde och femte.

[14]LAs kommentar: De möjliggör för monaderna att övergå från djurriket till människoriket och att senare övergå från människoriket till femte naturriket. Därmed möjliggör de femte riket.

[15]Vad solhärskaren och planethärskarna beträffar, åstadkommer augoeiderna de betingelser, genom vilka dessa väsens kosmiska eterhölje (43–46) och kosmiska grovfysiska hölje (47–49) förenas, det vill säga i kosmisk skala det som i solsystemisk skala motsvarar människans inkarnation, föreningen av det solsystemiska eteriska (49:1-4) med det systemiska grovfysiska (49:5-7). Detta behandlas utförligare i Avdelning 11, Augoeiderna, Del Två

[16]Augoeiderna bildar tre grupper, som alla befattar sig med självmedvetenheten.

[17]Första gruppens augoeider arbetar med andratriadens mentalatom och representerar viljan att vara i grovfysisk inkarnation. Deras makt erfares i 47:1 och 47:2. De är dessa materieslags materia och liv. Andra gruppens augoeider är förbundna med monadernas kausalhöljen. De är

de viktigaste i detta solsystem. De kommer från hjärtcentret och uttrycker dess kraft. Tredje gruppen, motsvarande strupcentret, visar sin makt i 47:4 genom mentalmolekylerna. De är sammanfattningen av monadens förmåga att se, höra och tala i rent esoterisk bemärkelse.

[18]Man måste skilja mellan dem som inkarnerade i den primitiva mänskligheten och dem som enbart ”implanterade intelligensens gnista” i människorna. Därmed är vi inne på ämnena kausalisering och gudomsväsens inkarnation. Detta sammanhänger även med förhållandet mellan de monader, som ingår i de olika centren i en planethärskares hölje, och denne planethärskare själv.

[19]LAs kommentar: Märk att augoeidernas förening med människomonaderna framställs såsom deras inkarnation i mänskligheten! Laurency påpekar flerstädes (MV 8.1.1; 8.27.1,2; L3 5.24.6) att teosoferna alltsedan Blavatsky och även Bailey inte gjorde klar åtskillnad mellan Augoeides och människans kausalhölje. De kallade båda för”själen” eller ”Egot”. Enligt en dylik missvisande terminologi är det ju följdriktigt att beteckna Augoeides’ förening med människomonaden såsom ”själens” inkarnation i ”lägre jaget”. Se också min skrift *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*.

[20]Augoeiderna är verksamma på alla planeter och alltid i sina tre grupper. De anpassar dock sitt arbetssätt efter det utvecklingsstadium planetens mänsklighet nått och till planetväsendets skörd. De tre gruppernas arbete på Jorden kan studeras i *Den Hemliga Läran*. De tre grupperna bör betraktas ur sitt arbetes synvinkel. Detta arbete antyds med uttrycken: 1) de som vägrade att inkarnera, 2) de som implanterade (manas’ =) intelligensens gnista, 3) de som tog kroppar och formade typen. Den mellersta gruppen kan indelas i två grupper: 1) dem som implanterade intelligensens gnista och 2) dem som stimulerar och när anlaget hos de bästa typerna av djuriska människor.

[21]Mycket vore vunnet, om ämnet studerades ur energins och den magnetiska växelverkans synvinkel. De som vägrade inkarnera eller energisera de beredda formerna, handlade lagenligt, och deras motstånd mot inkarnation byggde på magnetisk repulsion. De var alltför lika de former de skulle inkarnera i, varför dessa inte var negativa eller mottagliga för dem. I fråga om den andra gruppen, dem som implanterade gnistan, var de mottagande formerna negativa till de implanterande såsom positiva, varför arbetet kunde fortskrida. Det handlar i alla dessa fall om att negativ devamateria energiseras av positiv, varvid ett tredje slag av elektricitet frambringas.

[22]Kausal-mentalvärlden består av det högsta slag av materia och

energi som finns i planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49), medan planethärskarens kosmiska eteriska centra finns i värld 46. Från värld 46 kommer den livskraft och de energier som driver planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje till ändamålsenlig och sammanhängande verksamhet. Det är alltså i kausal-mentalvärlden, som denna drivkraft först gör sig gällande och kontakten med den högre energin uppnås. Genom att begrunda energisambandet mellan det egna eterhöljet och organismen kan den studerande komma till klarhet om dessa större, planetariska förhållanden.

[23]Det är i den kosmiska gasformiga världen, kausal-mentalvärlden (47), som den kosmiska eteriska livskraftens (46) fulla styrka förnims, liksom hos människan andningsluften (49:5) förmedlar den praniska livskraften (49:4) till henne. (LA: Ett mycket gott och åskådligt exempel på ”såsom i det stora, så ock i det lilla” och på den genomgående principen att närmast högre energislag har närmast lägre materia som sitt medium, redskap, hölje eller bärare.) Det är därför augoeiderna, som visserligen är 46-jag, också yttrar sig som självmedvetenhetens princip i kausalvärlden: det essentiala använder det kausala som redskap och hölje. Augoeides är essentialmedvetenhet men manifesteras främst såsom självmedvetenhet och intelligent medvetenhet.

[24]I innevarande eon tvangs augoeiderna vänta till ett särskilt tillfälle, då de kunde återupptaga sitt arbete. En parallell till detta kan ses i inströmningen av människomonader från månkedjan under den atlantiska tiden. Parallellen är inte exakt, emedan egenartade förhållanden rådde i månkedjan och egenartade skördeförhållanden förde in dem att börja inkarnera på Jorden vid denna tid.

[25]Augoeides arbetar med människan endast när hon är inkarnerad i fysiska världen. Han befattar sig inte med människan under hennes liv mellan inkarnationerna. Människans inkarnationsprocess och hennes liv i fysiska världen är därför viktiga arbetsområden för Augoeides.

[26]LAs kommentar: Observera att augoeiderna manifesteras cykliskt i det stora såväl som i det lilla: De inträdde i manifestation först i mitten av det nuvarande solsystemet och i vårt sjuklot först i mitten av den innevarande eonen. De arbetar aktivt med människorna endast när dessa skall inkarnera och under deras inkarnation, den ojämförligt kortare tiden av människomonadens totala tillvaro i människoriket, eftersom livet mellan inkarnationerna är så mycket längre än dessa själva.

10.3 Augoeidernas huvudsakliga arbete med människorna

[1]Augoeidernas arbete med människorna är av tre slag:

[2]1) *Att rikta vibrationen mot förstatriaden*. Dennas tre enheter har inte hela tiden samma inbördes lägen i förhållande till kausalcentret utan växlar lägen efter utvecklingsstadiet och mottar den inströmmande kraften i olika ordning. På de tidiga stadierna är det den fysiska atomen, som först tar emot kraftströmmen för att vidarebefordra den till emotionalatomen och mentalmolekylen. Denna kraft cirkulerar fyra varv runt triangeln (eftersom detta är fjärde eonen), varefter mentalmolekylen kontaktas för fjärde gången och energin centras i mentalmolekylens fjärde spiral. Först därefter inleder inkarnationshöljenas devaer sitt arbete och begynner att ordna den materia som skall bilda mentalhöljet. Därefter förfärdigar de emotionalhöljet och sist eterhöljet.

[3]I ett senare skede i människans evolution (civilisationsstadiet) är det emotionalatomen som först kontaktas och vidarebefordrar energin till de två andra triadenheterna. På humanitetsstadiet kontaktas först mentalmolekylen, och i detta fall är det nu möjligt att räta in de tre höljena (mental-, emotional- och eterhöljena), något som senare blir ett faktum. Fysiska och emotionala triadatomernas femte spiral ökar sin vibration. Som bekant finns det endast fyra spiraler i mentalmolekylen, och så snart dessa är fullt aktiva, blir det möjligt att samordna antahkarana eller kausalbryggan. Att fler av lotusens kronblad nu utvecklas beror delvis på att spiralerna vibrerar och vaknar.

[4]Så snart mentalmolekylen blivit den triadenhet som först tar emot kraftströmmen från augoeiderna, föreligger ett tillstånd, vari kraften framgent kommer att inträda i de tre triadenheterna samtidigt genom de tre utvecklade kronbladen i den yttersta kretsen. Detta markerar att människan nått ett bestämt utvecklingsstadium. Det är augoeidernas sak att rikta kraften till triadenheterna. Senare i evolutionen blir arbetet mer invecklat, ty kronbladen utvecklas och triangeln roterar snabbare.

[5]2. *Att uttala det mantra som möjliggör de 777 inkarnationerna*. Vart och ett av de sju talen – 700, 70 och 7 – står för dels en inkarnationscykel för kausalväsendet, dels ett särskilt ljud som möjliggör för kausalväsendet att uttrycka något underdepartement av sitt andrajagsdepartement, dels en av de tre yttre kretsarna av kronblad som utvecklas som resultat av inkarnationernas erfarenheter, dels den särskilda grupp av augoeider som formar kausalhöljet till monaden i fråga.

[6]De mantriska ljuden bygger alltså på dessa tal. Med tiden växer mantrat i volym, djup och antal ingående ljud. Genom mantrat drivs kronbladen i fråga till verksamhet och blir inkarnationshöljenas devaer

medvetna om vad slags arbete de skall utföra till förberedelse av inkarnationen.

[7]3. *Att bygga in i kausalhöljet det som det behöver för att fullkomnas*. I arbetets tidiga skeden är arbetet förhållandevis ringa. Men när individen nått humanitetsstadiet (högre mentalstadiet) och visar karaktär och förmåga, ökar arbetet snabbt. Då är augoeiderna fullt upptagna med arbetet att fullända kausalhöljet och vidga kausalmedvetenheten. Allt detta genomför de med hjälp av det material förstajaget tillför. När förstajaget gradvis blir självaktivt och utstrålande, attraheras dessa utstrålningar till kausalhöljet och upptas av detta genom augoeidernas aktivitet.

[8]Dessa tre verksamheter är augoeidernas huvudsakliga arbete vad gäller människan. Ifråga om gruppen och icke individen avser deras arbete att anpassa de individuella kausalväsendena till sina grupper och att göra individerna gruppmedvetna. Detta är emellertid möjligt först mot slutet av människans evolution och ombesörjes av den högsta gruppen av augoeider. Den mellersta gruppen, som formar de nio kronbladen, är alltid den aktivaste. Den samarbetar med den lägre gruppen och ger denna av sin energi, som den lägre gruppen direkt överför till förstatriaden.

10.4 Inkarnationshöljenas devaer

[1]Förstatriadens devaer indelas i fyra eller tre grupper. Indelningen i fyra grupper utgår från materieaspekten och beror på att dessa devaer bygger människans fyra inkarnationshöljen: organismen, eter-, emotional- och mentalhöljena. Indelningen i tre grupper utgår från rörelseaspekten och sammanhänger med att de nämnda höljena energiseras genom förstatriadens tre enheter. Var och en av dessa grupper indelas ytterligare i undergrupper enligt molekylarslagen.

[2]LAs kommentar: Eterhöljet energiseras direkt genom triadens fysiska atom, medan organismen icke energiseras direkt utan indirekt, genom eterhöljet. Därav kommer resonemanget om att ”organismen inte är en princip”.

[3]Mentaldevaerna (47:4-7) arbetar genom förstatriadens mentalmolekyl och är indelade i fyra grupper (LA: enligt molekylarslagen 4-7). De utgör den första förtätningen av människans lägre trefald av höljen (organismen räknas ej), representerar den lägsta manifestationen av kraft som utgått från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35) och har sin förbindelse med människorna genom förstatriadens mentalmolekyl.

[4]Dessa devaer besjälar materien i människans inkarnationshöljen, liksom augoeiderna offrar sig för att skänka människan hennes kausal-

hölje och självmedvetenhet.

[5]LA: I esoteriken kallas förstatriadens och inkarnationshöljenas devaer traditionellt ”månpitarer” enligt genomgående symbolen ”månen” för förstatriaden. Sanskritordet pitar betyder ”fader”. Jag föredrar formen pitar framför den i äldre esoterisk litteratur vanligen brukade formen pitri. Också H.P.B. använder ibland formen pitar, se till exempel *Den hemliga läran*, del II, s. 95. Augoeiderna kallas enligt samma symbolik ”solpitarer”.

[6]Förstatriadens devaer kan i samband med människan indelas i tre grupper. Den högsta gruppen mottar energin från augoeiderna och besjälar triadenheternas spiraler. Den mellersta gruppen är den positiva energi som bygger människans inkarnationshöljen. Den lägsta gruppen är den energiserade materien i de tre höljena. (LA: Kvalificerande uttrycket ”i samband med människan” är ägnat att påminna oss om att människomonaden icke är ensam om att äga en förstatriad, att även mineral- växt- och djurmonader har förstatriader och att höljebyggande devaer är verksamma även i de undermänskliga evolutionsrikena.)

[7]Solsystemiskt sett representerar de materieaspekten (LA: och framför allt världarna 47:4–49:7). De är produkter av tidigare cykler, där medvetenhetsaktivitet förvärvades allmänt men självmedvetenhet förvärvades endast av vissa kosmiska väsen, som sedan passerade igenom medveten materia och skänkte denna den potential som möjliggör för atommaterien efter många eoner att utveckla självmedvetenhet.

[8]De gamla esoteriska benämningarna för de tre grupperna av lägre höljebyggande devaer är: 1) pitarerna som ser men inte berör och inte handhar, 2) pitarerna som berör men inte ser, 3) pitarerna som hör men varken ser eller berör. Eftersom de alla har förmågan av esoterisk hörsel, kallas de ”pitarerna med öppna öron”. De arbetar helt under augoeidernas mantra. De är likväl en mycket viktig grupp av devaer (LA: och elementaler). De utgör en grupp, som kom i manifestation som en samordnad trefald först i fjärde eonen för att skänka människan höljen. Grunden härtill ligger i skörden för de sju planetväsendena, när de energiserar fjärde, femte och sjätte hierarkierna. I den föregående eonen i varje 49-klot nådde dessa tre grupper ett visst stadium av utveckling (LA: och inveckling) och representerade den högsta evolutionen (LA: och första involutionen) i de tre lägsta världarna, 47–49. Endast de mest fulländade atomerna ingår i människans höljen, de som ingått i de högre evolutiva formerna.

[9]LA: Här använder CF för de tre lägsta världarna, 47–49 (egentligen 47:4–49:7, eftersom kausalvärlden, 47:1-3, hör till andratriaden) beteckningen ”materieaspekten”. Denna beteckning, som hos den genom-

snittlige läsaren måste ge upphov till begreppsförvirring, sammanhänger med att världarna 47–49 är förstatriadens världar och att det i förstatriaden är främst materieaspekten, som kommer till uttryck. På motsvarande sätt betecknas andratriadens världar, 45–47 (exaktare: 45:4–47:3), som ”medvetenhetsaspekten” eller ”själen” och tredjetriadens världar, 43–45 (exaktare: 43:4 – 45:3), som ”viljeaspekten” eller ”anden”. (L3 4.1.10)

[10]Energiernas växelverkan mellan augoeiderna (CF: solpitarerna) och inkarnationshöljenas byggande devaer (CF: månpitarerna) får en mycket bestämd inverkan på den lägre gruppen, inkarnationshöljenas devaer, och är ett av de medel, med vilka de med tiden når det stadium, där augoeiderna nu befinner sig. Människan bör därför tänka på vad hon riktar sin tanke- och känsloenergi på. Hon har ett ansvar också för att bistå höljesdevaerna i deras evolution.

[11]Det finns också i samband med vårt egendomliga (observera ordvalet! MV 3.19.5, 9.103; L1 2.13.18; L2 7.2.9; L5 23.3.3) 49-klot de höljesdevaer som nådde sitt nuvarande aktivitetsstadium i månkedjan. De är devagrupper men har till skillnad från augoeiderna inte passerat det stadium i devaevolutionen, vilket motsvarar människoriket (LA: är inte självmedvetna väsen). De har alltså detta stadium framför sig, och deras nuvarande erfarenhet i samband med den mänskliga evolutionen ingår i denna plan. Det måste ihågkommas att det är en grundlag i evolutionen att varje väsen kan skänka endast det som det självt äger, och ägandet av medvetenhetens olika egenskaper och förmågor, antingen det gäller en atom eller en solhärskare, är resultatet av långa cykler av förvärv. Augoeiderna kunde därför ge människan självmedvetenhet, höljesdevaerna däremot endast höljenas instinktiva medvetenhet. I sin kollektivitet i alla naturrikena på vår planet och överallt annorstädes ger de planethärskarna och solhärskarna den totala materiemedvetenheten i dessas respektive höljen.

[12]Det finns solänglar och månpitarer också för solsystemet och 49-kloten. Det finns i samband med ett solsystem vissa kosmiska himlakroppar, som har en bestämd inverkan på solsystemet liksom månen har på jorden. Det pågår alltjämt krig mellan solsystemiska ”månpitarer” och väsenden som i de kosmiska världarna motsvarar solänglarna. Här måste man betänka att solhärskaren har emotional- och mentalhöljen i de kosmiska världarna, vidare att det finns solsystem i färd med att upplösas, ungefär som vår måne, och att vårt solsystem en gång skall ingå i ett dylikt tillstånd. Här ligger det ondas verkliga mysterium och förklaringen av symbolen ”kriget i himlen”. Vidare måste ihågkommas att 49-klot inträder i obskuration och dör genom att evolutionsmonaderna avgår. Det

som därefter är kvar, är endast den negativa energin, som gradvis skingras och ingår i den centrala reservoaren. Sfären upplöses därmed. Detsamma gäller månen och alla andra dylika himlakroppar. 16.1.4-7

10.5 Allmänt om augoeidernas arbete med kausaliseringen och byggandet av kausalhöljet

[1]Kausaliseringen, alltså monadens förvärv av ett kausalhölje, markerar ett stadium i processen för intensifieringen av förstatriadens energi. Monaden är därefter redo för självmedvetenhet.

[2]LA: Kausalhöljet är väsentligen det tolvbladiga kausalcentret (”lotusblomman”). Det omgivande höljet är en underordnad företeelse.

[3]Mycket viktigt att veta är att augoeiderna bygger kausalcentret med dess kronblad av sin egen materia, som är materia energiserad med självmedvetenhet. Därefter energiserar de förstatriaden med sin egen positiva kraft, så att femte spiralen i triadens atomer (LA: mentalmolekylen, 47:4, består som alla molekyler av atomer) med tiden kan nå full aktivitet och funktionsduglighet. Alla möjligheter, allt hopp om mänskligt framåtskridande ligger i dessa båda fakta.

[4]Allt som H.P.B. har att säga om jordkedjans tre första eoner (LA: texten lyder här, CF 769, felaktigt ”scheme”, alltså 49-klot, men det skall givetvis vara ”chain”, kedja) uppfattas såsom handlande om hur kausalhöljet förtätades i kausalvärlden, så att människan kunde framträda i fjärde eonen. (LA: Detta finns sammanfattat i kompendierna om esoterisk antropologi.)

[5]Formen byggs och bereds, innan den tas i anspråk av människomonaden. Kausalhöljet byggs i 47:3-materien. Augoeiderna vitaliserar det med sin egen energi. Deras positiva energi i förening med materiens negativa verkar en tillfällig krafternas jämvikt, varav kausalhöljets genomskinlighet är resultatet. Det blir den nyvordna människomonadens sak att först störa denna jämvikt och sedan återvinna den på en högre nivå, skapa en form som strålar av alla grundfärgerna.

[6]När augoeiderna kommer in för att förena andratriaderna med förstatriaderna och så framkalla självmedvetenhet, inträffar fyra händelser, som närmast anges i sin tidsföljd.

[7]*För det första*. Det uppstår i 47:3-materia nio vibrationer, motsvarande augoeidernas femfaldiga vibration i förening med den fyrfaldiga vibration som innebor i detta molekylarslag, det femte nedifrån räknat. Därmed frambringas det i förstone niofaldiga kausalcentret, som på detta stadium är tätt sammanslutet, endast en knopp. Bladen vibrerar och utstrålar glittrande, inte särskilt starkt ljus. Dylika kausalhöljen på ”knoppstadiet” är ordnade i grupper alltefter de olika grupper av augo-

eider som format dem och har dem om hand.

[8]*För det andra*. Genom intelligensaktiviteten uppstår i kausalmentalvärlden en energitriangel, som begynner sakta cirkulera mellan andratriadens mentalatom, en punkt i kausallotusens mitt och förstatriadens mentalmolekyl. Denna energitriangel, som även kallas ”intelligenstriangeln” (CF: manastriangeln), växer sig allt starkare, tills den framkallar ett gensvar i form av vibrationer från både det högre och det lägre, det essentiala och det mentala. Denna triangel är kärnan till det framtida antahkarana. Det är den högt utvecklade människans uppgift att förvandla denna triangel till en enhet och genom osjälvisk enhetssträvan (som är förädlad emotionalitet påverkande såväl det kausala som det essentiala) förvandla den till den väg, på vilken monaden skall stiga upp till andratriaden.

[9]*För det tredje*. Essentialenergi strömmar ner genom intelligenstriangeln, tills den når en punkt alldeles i lotusblommans mitt. Där verkar den så, att ytterligare tre blad bildas, som sluter sig kring lågan i mitten, täcker den och håller den täckt, tills ”ädelstenen i lotusblomman” skall avslöjas. Kausallotusen består nu av tolv kronblad, varav nio framträder som knoppblad och tre är fullständigt dolda. Samtidigt innesluts förstatriaden med sina tre enheter i lotusen och framträder nu som tre ljuspunkter i den lägre delen av lotusknoppen, under den centrala delen. Förstatriaden framträder i detta skede som en svagt lysande triangel.

[10]Fastän kausalhöljet endast är i ett embryoniskt tillstånd, är det nu berett för full aktivitet i eonernas rad, och det är fullständigt i sin trefaldiga natur. Materieaspekten, som avser människans materiehöljen i världarna 47:4–49:7, kan utvecklas och styras genom förstatriadens tre enheter. Viljeaspekten ligger dold i lotusblommans hjärta för att avslöjas i sinom tid, när augoeiderna slutfört sitt verk. Medvetenhetsaspekten, andratriadens (AAB: det gudomliga Egot) kärlek–visdom uttryckande sig genom kausalmedvetenheten, är den dominerande. I de nio kronbladen ligger alla möjligheter, all inneboende förmåga att utvecklas och all förmåga att fungera som en självmedveten monad, det som vi kallar människa.

[11]Allt detta har åstadkommits genom att vissa väsen offrat sig för att människan skall kunna finnas till. Av sitt eget väsen skänker de vad som behövs för att alstra den individualiserande principen och självmedvetenheten och så möjliggöra för monaden att inträda i ett fullare liv medelst den begränsning formen ger, med hjälp av de lärdomar som inhämtas på en lång pilgrimsvandring och genom tillgodogörandet av erfarenheten av många existenser.

[12]*För det fjärde*. När dessa tre händelser inträffat, dras det ljus, som

cirkulerat i intelligenstriangeln, tillbaka till lotusblommans centrum, så att denna prototyp för det framtida antahkarana försvinner. Den trefaldiga energin – kronbladen, förstatriaden och ”ädelstenen” – är nu centraliserad, ty nu måste en impuls alstras, som igångsätter en energiström från det nybildade kausalhöljet till mental-, emotional- och fysiska världarna.

[13]Som vi sett, fick augoeidernas arbete i kausalvärlden till resultat att det strömmade ner energi från tredjetriaden och att denna energi i förening med förstatriadens energi bildade kausalhöljet i kausalvärlden. I det vanliga elektriska ljuset har vi ett exempel på detta. Genom att två poler föres samman alstras ljus. Här handlar det om tredjetriadens ljus, och det är sju slag av kraft eller energi i samband med den ena polen och fyra slag i samband med den andra.

[14]Även om den igångsättande impulsen kommer från mittpunkten, är detta alltså inte i förstone uppenbart. I kausaliseringsögonblicket framträder i kausalvärlden en vag kontur av en form, och det är uppenbart att denna händelse måste ha föregåtts av något slags förberedelse. Genom augoeidernas verksamhet har de tolv kronbladen gradvis tagit form, punkten av tredjetriadenergi i mitten gjort sig gällande, även om den ännu icke intagit sin plats. Sedan tar de tre första kronbladen form och sluter sig om den vibrerande punkten eller ”ädelstenen” genom attraktionens lag. Ett efter ett tar de nio andra kronbladen gestalt, allteftersom vibrationerna börjar påverka kausalmaterien. De tre slagens kronblad står vart och ett under inflytande av någon av de tre större strålarna, som i sin tur påverkas från kosmiska centra.

[15]Dessa tätt slutna kronblad bildar en knopp. Vibrationer ses pulsera i knoppen, nätt och jämnt så starka att de vittnar om att knoppen lever. Skugglik och svag synes kausalhöljets yttre kontur. Höljet är en ovoid eller ett klot och alltjämt mycket litet. Denna process att bilda kausalcentret har pågått alltsedan den djuriska människans förstatriad nådde det stadium, där hennes självinitierade energi kunde börja göra sig gällande i det mentala. När inkarnationshöljena (eter-, emotional- och mentalhöljena) når en högre grad av självaktivitet och egenstrålning, börjar detta dimmiga hölje i 47:3 att organiseras. Detta sker som resultat av det lägres dragningskraft på det högre och såsom tredjetriadens gensvar på förstatriadens attraktion. Men kausalisering i egentlig mening har ännu inte skett. Denna strålningsverksamhet i förstatriaden och nedströmning av energier från tredjetriaden tar en lång tid, under vilken augoeiderna arbetar i kausalvärlden med kausalhöljet och de lägre byggande devaerna arbetar i sina lägre världar med inkarnationshöljena.

10.6 Kausalgrupperna

[1]De individuella kausalhöljena bildar grupper. Dessa grupper bildar i sin tur ett större centrum, en större lotus, som är bärare av ett större väsens medvetenhet. Detta väsens ”ädelsten” finns i 47:2. Alla dessa större väsen bildar i sin tur sju grundläggande grupper. Dessa sju grupper eller aggregat av kausalhöljen utgör hos planethärskaren sju centra för medvetenhet och vilja. Dessa sju centra kommer med tiden att syntetiseras i de tre högre centren, så att all den energi och kraft som de representerar har samlats och upptagits av det centrum hos planethärskaren som motsvarar människans högsta centrum, hjässcentret.

[2]Varje planethärskare är bärare av en typ av kosmisk energi. Vart och ett av hans centra är bärare av denna energi i en av dess sju differentieringar. Vart och ett av dessa sju centra manifesterar sig i sin tur genom kausalgrupperna, som består av de energicentra vi kallar kausalhöljen.

[3]Dessa mängder av kausalgrupper utgör en enda sammanhängande helhet, ehuru de alla är olika i fråga om sin utvecklingsnivå och energiutstrålning. Liksom lotusblommans kronblad utvecklas i olika ordning och vid olika tider, så utvecklas också kausalgrupperna olika i tid och ordningsföljd. Detta erbjuder ett storslaget skådespel för dem som äger kausal syn. Liksom 45-jaget kan fastställa utvecklingsnivån hos de människomonader, som ingår i en kausalgrupp, genom att studera dennas beskaffenhet, så kan planethärskaren genom medveten identifiering fastställa de olika medvetenhetsnivåerna hos de olika grupper, genom vilka hans arbete skall utföras.

[4]Människomonadens inkarnation i fysiska världen styres alltså av impulser från tre olika slags väsen: för det första av impuls från det kollektivväsen som representerar någon av de sju understrålarna, alltså något av de sju större gruppväsendena; för det andra av impuls från den mindre kausalgruppen; för det tredje av det enskilda kausalväsendets egen impuls. Impulsen från understrålens gruppväsen utgår från den dominanta monadens vilja och avsikt. Den mindre kausalgruppen har ingen dylik dominant (LA: med ”dominant” menas den högst utvecklade monaden i ett kollektivväsen och en monad som har minst ett evolutionsrikes försprång framför alla övriga i kollektivet ingående monader; KOV 2.16.7, 4.7.3), utan dess ingående monader tillhör alla människoriket, och dess impuls är av begär färgad vilja. Kausalväsendets egen impuls är grundad på människomonadens begär att manifesteras i fysiska världen.

[5]LAs kommentar: Skilj noga på kausalväsen och kausaljag! Kausalväsen är varje monad, som förvärvat eget kausalhölje men ännu inte är

självmedveten i detta. Kausaljag däremot är en monad, som förvärvat kausal självmedvetenhet. MV 7.16.4-7, 10.2.3

[6]Allteftersom människans identifiering med sin grupp mognar, förfinas begärsimpulsen, så att den till sist ersätts av gruppviljan. Människomonaderna inkarnerar alltså inte individuellt utan enligt gruppdriften och alltså kollektivt. Detta är grunden till kollektiv sådd och skörd och släkternas sådd och skörd. Den individuella driften är naturligtvis en reaktion på gruppens drift och resultat av individuell sådd och skörd.

[7]Genomsnittsmänniskan är begränsad till att tänka i sin fysiska hjärna och kan därför inte tänka i gruppbegrepp.

[8]Varje grupps eller individs kausalimpuls gör sig gällande som en pulsering eller ett energiinflöde, som utgår från lotusblommans mittpunkt. Denna centrala aktivitet åstadkommes genom att planethärskaren verkar genom grupperna i hans centra. Beroende på vilket centrum som stimuleras kommer de i detta centrum ingående grupperna att stimuleras.

[9]Ur gruppcentret utgår alltså en drift till förnyad aktivitet, och denna drift sprider sig genom *gruppens lotus*, tills de kausalväsen, som svarar på just denna departementsvibration, esoteriskt sett ”vaknar”. Hela tiden har denna kraft (såvitt gäller monaderna) utgått från tredjetriaden och passerat mittpunkten (LA: grupplotusens mittpunkt) till de andra mittpunkterna (LA: de enskilda kausallotusarnas mittpunkter). I varje sådant fall påverkas den positiva kärnan av detta framblixtrande av elektrisk energi. Var och en av punkterna i fråga svarar genom att först draga in och sedan sända ut energi. Var och en av protogonerna låter ett ord ljuda. Detta ord blir till ett mantra, och augoeiderna vibrerar till gensvar.

10.7 Augoeidernas arbete vid människans inkarnation

[1]Augoeidernas och höljesdevaernas samfällda arbete med kausalväsendets inkarnation handlar det om härnäst. Drivet av begär efter fysisk erfarenhet har kausalväsendet tagit första steget, och en vibration, utgående från lotusknoppens centrum, har nått kronbladen och alltså vibrerat i devamaterien, den materia augoeiderna aktiverar. Allteftersom augoeiderna sätts i verksamhet (enligt vilken grupp som påverkas), ökas vibrationen och utsänds ett tvåfaldigt ljud. Detta tvåfaldiga ljud är grundvalen för det mantra som kausalväsendets inkarnation bygger på. Vibrationen pulserar igenom den yttersta kretsen av kronblad (ty de tre inre kretsarna är ännu inte mottagliga), når till förstatriadens krafttriangel och vitaliserar triadenheternas tre lägsta spiraler, åstadkommer ett visst gensvar i den fjärde men förmår inte

väcka de tre högsta. I varje eon aktiveras en av spiralerna i tur och ordning (DVS 2.57.2), och när i denna fjärde eon den fjärde spiralen aktiverades, uppstod därigenom människoriket. Först i nästa eon blir den femte spiralen en aktivt fungerande enhet på ett sätt som nu är ofattbart.

[2]Det här sagda avser främst den mänsklighet som kausaliserade på vårt klot i denna eon men gäller även det tidigare sjuklotet. De människomonader, som kommit till vårt sjuklot från den tidigare månkedjan, är emellertid i regel långt framom jordmänskligheten i sin medvetenhetsutveckling, varför femte spiralen hos dem vaknar till organiserad aktivitet redan i denna eon. Allt i naturen ”överlappar”. (LA: Med ”jordmänskligheten” menas den del av mänskligheten som kausaliserade i vårt sjuklot, de ”fyrtio procenten”.)

[3]När denna vibration från viljeaspekten i mitten nått förstatriaden, anger det att hela lotusen vänder sin kraft nedåt. Under inkarnationsperioden går sedan kausalenergins ström mot det lägre och alltså bort från det högre. På detta stadium är det mycket litet av kausalenergin som riktas mot tredjetriaden, ty kausalväsendet har ännu inte alstrat tillräckligt mycken kraft och är ännu inte självaktivt gentemot tredjetriaden. Dess verksamheter är främst inåtvända och självcentrerade under större delen av tiden eller också riktade mot att väcka förstatriaden och inte mot att utveckla kronbladen.

[4]De tre grupper av augoeider, som arbetar med människans evolution i kausal-mentalvärlden, har, som vi sett, var och en sina bestämda sysslor, och den lägsta sysslar främst med att överföra energi till förstatriaden. Det är när denna lägsta grupp ljuder kausalmantrat, som månpitarerna sätter i gång med sitt arbete.

[5]Så är det i solsystemets alla 49-klot, men i Jordens 49-klot uppstod ett särskilt förhållande på grund av det planetariska misslyckande som skedde i månkedjan. Detta är grunden till den krafternas nuvarande jämvikt som råder i vår kedja. Det är i fjärde kedjan i varje 49-klot, som augoeiderna börjar sitt arbete med människan. Också månpitarerna är verksamma med hennes höljen genom den impuls augoeiderna ger. Den materia, som ingår i dessa höljen, har genomgått tre kedjor och i denna kedja tre runder eller eoner och därmed nått en viss vibrationsförmåga (LAs kommentar: här finns en analogi med energins fyra varv i förstatriadens triangel, 10.3.2). Annorlunda uttryckt: tredje naturrikets ton kan fås att ljuda klart, följs naturligt av det femtes ton, som dominerar. Det samtidiga ljudandet av det tredjes och det femtes på planetens egen ton ger en treklang, en fjärde, sammansatt ton. Detta är mänsklighetens treklang. Inom mänskligheten finns återigen en mångfald byggd på dess

egen treklang, och denna ger de många treklangerna och tonerna, som i sin tur ger manifestationen i lägre materia.

[6]Kausalenergins väg till förstatriaden kan nu anges. I var och en av de tre världarna (47:4, 48:1 och 49:1) är arbetet trefalt: 1) Triadenhetens gensvar på augoeidernas vibration eller annorlunda uttryckt: den högsta gruppen månpitarers gensvar på kausalväsendets treklang. Detta påverkar avgjort triadenhetens spiraler enligt kausalväsendets utvecklingsstadium. 2) Mental-, emotional- eller etermateriens gensvar på triadenhetens vibration. Detta avser den andra gruppen av månpitarer, vilka har till uppgift att omkring triadenheten samla materia, som svarar på en viss ton. De arbetar enligt lagen om magnetisk attraktion och är triadenhetens attraherande energi. I en mycket liten skala har triadenheten i förhållande till höljesmaterien en funktion liknande solens förhållande till all övrig materia i solsystemet. Den är kärnan av attraherande kraft. 3) Den negativa höljesmateriens gensvar och dess gestaltande till önskad form genom de två högre devagruppernas tvåfaldiga kraft.

[7]Enheten i detta trefaldiga arbete framgår av att materien i varje solsystemvärld indelas i atommateria, molekylarmateria och elementalessens. Orden ”materia” och ”essens” kan med fördel bytas ut mot ”energi”. Den tredje gruppen månpitarer är egentligen inte pitarer över huvud taget utan elementaler, blinda och oordnade krafter som styres av de två första gruppernas energier. Endast den första och högsta gruppen är pitarer i egentlig mening.

[8]För att återvända till de inkarnerande människomonaderna: När den igångsättande impulsen har givits, dallrar vibrationen genom kronbladen och börjar aktiviteten i de blad som svarar på ordets ton. Augoeiderna riktar vibrationen och ljuder mantrat för kausalväsendet ifråga. När vibrationen når triadens mentalmolekyl, kallas månpitarerna till verket. De börjar då arbeta fram sina formler för de slags höljen som erfordras.

[9]Här bör noteras att monaden i tredjetriaden arbetar genom maktord, i andratriaden genom mantran, i förstatriaden genom matematiska formler.

[10]När protogonerna låtit ordet ljuda, stillnar energin i lotusblommans mitt. Arbetet har igångsatts, och hela processen fortsätter därefter lagenligt. Augoeiderna har begynt sin verksamhet, och först när deras arbete har nått en mycket hög nivå, kan protogonerna spela en aktivare roll. När augoeiderna låter det mantra ljuda, varmed de styr sitt arbete, svarar månpitarerna på vissa ljud däri (till en början långt ifrån alla) och sammanställer av dessa ljud den formel, enligt vilken deras arbete

måste gå vidare. Sålunda ligger ordet till grund för mantrat och mantrat för formeln.

[11]Vid varje inkarnation fordras finare höljen, varför formlerna blir mer invecklade och de ljud de bygger på blir fler. Med tiden fullbordas formlerna och svarar månpitarerna inte längre på de ljud eller mantran som ljuder i mentalvärlden. Detta anger fulländningens stadium och visar att förstajagets världar inte längre övar någon dragningskraft på människomonaden ifråga. Begär efter manifestation och erfarenhet i dessa lägre världar finns då inte längre, och endast medveten avsikt finns kvar. Först då kan det verkliga mayavirupa byggas. Då ljuder 45-jaget själv mantrat och bygger utan formler höljen i de tre lägre världarna. Redan när människan är aspirant på lärjungaskapet, börjar Augoeides' mantran avtaga och Protogonos' ord sakta framträda, samtidigt som kronbladen i den tredje kretsen öppnas. När också de tre i den innersta, fjärde kretsen öppnas och gnistan i mitten avslöjas, vet monaden själv hela ordet och behövs inte längre (LA: Augoeides') mantran och (LA: månpitarernas) formler.

[12]Planethärskaren låter sitt ord ljuda i kosmiska världar, varpå detta ord sammanfattas i mantran i kosmiska etervärlden (43–46), ty han kan skapa medvetet i dessa världar. Likväl arbetar han genom formler i kosmiska grovfysiska världen (47–49), människans tre världar.

AVDELNING 11
AUGOEIDERNA, DEL TVÅ

11.1 Kausalisering och raserna

[1]Om denna avhandling inte tjänar något annat syfte än att rikta vetenskapsmäns och filosofers uppmärksamhet på studiet av energin i människan och i grupper av människor och tolka människan och mänskligheten i termer av elektromagnetiska fenomen, har den uträttat mycket gott. Kunskapen om människans, gruppers och gruppförbands polaritet och tillämpningen av denna kunskap kommer att på planeten åstadkomma en omvälvning, som står endast den omvälvning efter som kausaliseringen innebar.

[2]*I tredje rotrasen* skedde kausaliseringen. Den var en händelse, som möjliggjordes genom vissa polaritetsförhållanden och genom att övermänskliga intelligenser förstod de ifrågavarande naturlagarna och utnyttjade ett egenartat elektromagnetiskt förhållande för att påskynda släktets evolution. Detta skedde tack vare kunskap om naturlagarna och deras tilllämpning vid rätt tillfälle.

[3]*I fjärde rotrasen* gjordes en andra krafttillämpning. Återigen utnyttjade man tillfället, denna gång för att öppna dörren till femte naturriket genom metoden med initiationer. Ett tredje slags elektromagnetism hade sin uppgift att fylla i att åstadkomma denna händelse, och det är denna elektromagnetisms inverkan på monaden, som anger människans lämplighet för initiation och användbarhet som förmedlare av andlig energi till världen. (LA: Skillnaden mellan psykisk och andlig förklaras i L1 9.34.19.) Varje invigd är tekniskt sett en kraftöverförare, och detta hans arbete är därför trefalt: 1) Att utgöra ett trefaldigt hölje förmöget att på erforderligt sätt motstå, mottaga och behålla kraften. 2) Att överföra kraften såsom energi till dem han tjänar. 3) Att lagra en viss mängd av den för två ändamål: a) utgöra en kraftreserv för nödlägen och för särskilt arbete som de Stora fordrar; b) verka som energiladdare för den grupp som alla framskridna själar, lärjungar och invigda samlar närmast omkring sig i fysiska världen , emotional- eller mentalvärlden.

[4]*I femte rotrasen* kan ytterligare en oerhörd händelse väntas, och den ligger mycket nära i tiden. Den hade sin begynnelse i världskriget. När ny elektromagnetisk stimulans når solsystemet från kosmiska centra, blir effekten först förstörelse, därefter uppenbarelse. Hämmande former måste upplösas. Så blir det också i denna rotras, den femte. Denna inkommande kraft kommer planethierarkin att utnyttja för att driva planerna närmare sitt förverkligande. I varje sådant fall märks effekten förutom i människoriket också i något av de tre lägre rikena.

[5]Uppenbart är att i kausaliseringsepoken också djurriket stimulerades. Denna stimulans har kvarstannat och lett till fenomenet husdjur

och deras i förhållande till de vilda djuren högre intelligens. I den atlantiska epoken, då dörren till femte naturriket, essentialriket, öppnades, blev effekten på växtriket stark. Denna effekt, som motsvarar initiationsprocessen hos människan, innebär att en relativ fulländning snabbt uppnås och kan studeras i människans arbete med växtförädling.

[6]I den oerhörda händelse som förestår, den stora uppenbarelse som är nära, kommer planethierarkin åter att utnyttja tiden och energin för att åvägabringa vissa skeenden, som kommer att visa sig främst i människoriket men också ses som kraftförnyelse i mineralriket. De radioaktiva grundämnena är en yttring av detta, en förhållandevis ny företeelse, som behövde endast det slags energi, som nu strömmar in på Jorden, för att framkallas. Denna kraft började flöda in i slutet av 1700-talet, och dess fulla verkan märks inte ännu, ty det kommer att dröja flera hundra år, innan den förklingar. Genom denna kraft blir vissa upptäckter möjliga, och den nya ordningen kommer in med den. Det är de Stora, som vet tiden och kommer att genomföra det som i vår rotras svarar mot skeendena i tredje och fjärde rotraserna.

11.2 De tre kausaliseringsmetoderna

[1]I månkedjan (det närmast föregående, tredje sjuklotet) framväxte intelligensprincipen normalt. Instinkten utvecklades gradvis, tills den omärkligt övergick i intellekt, då den var av en natur som liknade detta. I vår kedja (det nuvarande, fjärde sjuklotet) och i innevarande, fjärde eon förutsatte de särskilda förhållandena att stimulans infördes utifrån, och augoeiderna genomförde monadernas övergång från djurriket till människoriket genom ett inflöde av energi från ett utomsystemiskt centrum via Jordens förebild (LA: med ”Jordens förebild” avses Venus).

[2]Här har behandlats den kausaliseringsmetod som tillämpas i samband med lågans herrars ankomst, eftersom den är den främsta metoden i detta solsystem. Vilka metoder, som än används i de olika 49-kloten och sjukloten, är det denna metod, som allmänt tillämpas vid manifestationsperiodens mitt. Skördemässiga olikheter mellan de olika planetväsendena kan medföra förändringar och sätta augoeider i verket, vilka inte arbetar exakt likadant, men resultaten blir alltid desamma.

[3]I nästa eon kommer kausaliseringen att börja visa tecken på den tredje metoden, som blir den för nästa solsystem utmärkande. Denna metod har betecknats som ”esoterisk abstraktion” (LA: abstraktion i den ursprungliga betydelsen av ”bortdragande”). Den kommer att handla om att hos de människor, som då står på det lägsta stadiet, draga ut latent livskraft ur eterhöljet för att tillfälligt rikta den till att förstärka

deras mentala aktivitet. Detta åstadkommes genom en akt av dynamisk vilja. Detta kan vi kanske i någon mån förstå, om vi begrundar sambandet mellan den systemiska lägsta etern, 49:4, och den kosmiska lägsta etern, 46. 11.8.4

[4]Dessa tre kausaliseringsmetoder har här behandlats ur vårt eget 49-klots synvinkel. De tre metoderna används i alla de 49-klot, där det under något skede finns människor. De tre metoderna markerar att solhärskaren i kosmiska världar stegvis når kontroll av sina tre lägre höljen. LA: Solhärskarens ”tre lägre höljen” är hans kosmiska mentala (32–35), kosmiska emotionala (36–42) och kosmiska fysiska (43–49). Glöm inte att de olika 49-kloten är centra i solhärskarens kosmiska fysiska hölje!

[5]Den första metoden har sin motsvarighet i materiens potentiella medvetenhet och verkar genom hushållningens lag. Den avser främst solhärskarens självmedvetenhet i sitt kosmiska grovfysiska hölje och centrande däri. Det är likaså detsamma för en planethärskare, och en del av det ondas problem ligger i att vissa av dessa kosmiska jag (i synnerhet vår planethärskare i månkedjan) är benägna att förbli centrade i det kosmiska eterhöljet, efter att de i ett tidigare system borde ha behärskat materieaspekten eller fått kontroll över förstatriadens energier.

[6]Den andra metoden är den för vårt nuvarande solsystem särskilt betecknande. Den är resultatet av kraft, som utgår från kosmiska kausalmentalvärlden (29–35) och sätter augoeiderna i verksamhet. Den har sin motsvarighet i den potentiella ”begärsmedvetenheten” och verkar genom attraktionens lag. Denna lag avser särskilt vårt nuvarande solsystem och handlar om solhärskarens förmåga att ”älska med vishet” i detta uttrycks esoteriska bemärkelse. I det föregående solsystemet nådde monaden frigörelsen från förstajaget genom urskillningsförmågan. Den nuvarande innebörden av ordet ”urskillningsförmåga” ger endast en svag antydan om den process som då försiggick i solsystemet. Genom den kraft, som alstrades under processen, igångsattes en vibration, som än idag består i materien. Denna vibration ådagaläggs genom atomens aktiva intelligens och urskillnings- och urvalsförmåga. I vårt nuvarande solsystem kommer frigörelsen att åstadkommas medelst esoterisk lidelsefrihet. Också denna kommer att sätta sin prägel på materien, så färga den att materien i det tredje solsystemet kommer att uppvisa en andra egenskap.

[7]Uttrycket ”obundenhet genom bortdragande” är det närmaste vi kan komma att beteckna metoden för frigörelseprocessen i det tredje solsystemet, men det är meningslöst för människan att spekulera häröver, då hennes intellekt inte kan uppfatta vad det är fråga om.

[8]Under vår innevarande solsystemperiod används alltså de tre metoderna för kausalisering i vårt 49-klot enligt följande: i månkedjan lagenlig gradvis fortskridande evolution av självmedvetenheten, i jordkedjan förvärv av självmedvetenhet med hjälp av utifrån ingripande makter, i nästa eon och kedja (sjuklot) abstraktion genom viljekraft. När den tredje metoden börjar tillämpas i vårt nuvarande solsystem, blir det likväl på ett alltjämt embryoniskt sätt.

11.3 Mänsklighetens kausalisering var verkan av större skeenden

[1]Människomonadernas kausalisering i tredje rotrasens epok ingick i och var verkan av ett större skeende. Kausaliseringen blev nämligen effekten av att vår planethärskare antog ett kosmiskt grovfysiskt hölje, ett hölje bestående av de tre lägsta världarnas atommateria (47–49).

[2]LA: Att planethärskaren inkarnerade betyder att han med sin självmedvetenhet blev närvarande i planetariska centra bestående av 47:1-, 48:1- och 49:1-materia. Dessa av 47-, 48- och 49-atommateria bestående centra, vilkas medvetenhet dittills utgjort det ”planetariska undermedvetna”, kallas med ett gemensamt namn ”planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje”. MV 9.62.4

[3]Människomonaderna ingår i planethärskarnas kosmiska grovfysiska höljen (47–49) och kan därför gensvara på deras medvetenhets- och energiyttringar. LA: Observera pluralen – planethärskarna! Människomonader finns nämligen i vårt solsystems alla 49-klot. DVS 2.45.8, 2.49.2, MV 7.11.3

[4]LA: Det är viktigt förstå att kosmiska kollektivväsen, såsom de planetariska och solsystemiska, har höljen enbart av atommateria eller noggrannare uttryckt: deras höljen är atommaterien i de planetariska och solsystemiska klotsystemen. Det framhålles att atommaterien hör till kosmos och molekylarmaterien till solsystemet. Ett annat viktigt faktum att begrunda i samband härmed är att medvetenheten i atomslagen 47–49 är åtkomlig först för 46-jaget, det vill säga först för individen som medlem av det planetariska kollektivväsendet (KOV 1.35.9). När kosmiska kollektivväsen ”inkarnerar”, det vill säga antar ett grovfysiskt hölje, vilket för ett *kosmiskt* väsen är *kosmiskt* grovfysiskt, det vill säga av atommaterien 47–49, är den viktigaste av denna atommateria de mentalatomer som är bärare av självmedvetenhet, det vill säga de mentalatomer som dels ingår i människomonadernas andratriad, dels i kausalhöljenas centrum. Monadernas kausalisering – alltså människovardande, som innebär att monaden dels anknyts till andratriaden, dels förses med ett kausalhölje – och de kosmiska kollektiv-

väsendenas inkarnation inses därmed vara två sidor av en och samma process. Sålänge de blivande människomonaderna stod kvar i djurriket och därmed hade varken andratriad eller kausalhölje, kunde de kosmiska kollektivväsendena inte ”inkarnera”. MV 2.6.2

[5]Man bör här betänka att solhärskaren och planethärskarna är i fysisk inkarnation endast i solsystemets världar (43–49) och att deras kausalhöljen finns i kosmiska kausalvärlden (29–31). Därför är det omöjligt för dem att fullständigt komma till uttryck under solsystemmanifestationen. Däremot kan människan fullständigt komma till uttryck under sin mänskliga manifestation, vilket hon gör när hon förvärvar kausal medvetenhet. (MV 10.3) Vad avser solsystemet och dess världar (43–49), måste alltså dessa kosmiska väsen betraktas såsom fysiska varelser enbart, medan människan kan betraktas för vad hon är, en fullständig varelse.

[6]Man bör även ihågkomma att solsystemets sju atomvärldar (43–49) är de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska triadatom (43). All medvetenhet, allt minne, all förvärvad förmåga finns lagrade i triadenheterna. Det är i atomslagen, som solhärskarens medvetenhet är centrad. Denna solhärskarens kosmiska fysiska triadatom är mottagare av kraft från en kosmisk källa, en källa utanför solsystemet.

[7]När i denna period pågår ett inflöde och en utveckling av intelligensen, beror det på att solhärskarens kosmiska fysiska atoms (43) femte spiral (LA: alltså solsystemiska atomvärlden 45) når full vitalitet och aktivitet. Denna vitalisering visar sig i kausal-mentalvärldens intensiva aktivitet och i den trefaldiga naturen av de elektromagnetiska fenomen som försiggår däri. 11.8.5

11.4 Höljenas manifestation måste föregå monadernas inkarnation

[1]Först utgår från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) den energi som kallas hans ”vilja att vara”. Denna energi befordras till kosmiska mentalvärlden (32–35) genom hans fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska mentalmolekyl (32). Den numera kosmiska kausal-mentalviljan vidarebefordras därefter genom solhärskarens fjärdetriads kosmiska emotionalatom (36) till kosmiska emotionalvärlden (36–42), vari den gradvis förvandlas till ”begär”, som till sist frambringar manifestation i kosmiska grovfysiska materien (47–49).

[2]När denna kosmiska grovfysiska manifestation bildats, strömmar vitaliserande kraft från kosmiska kausalvärlden (29–31) ned till solsystemets kausalvärld (47:1). Denna kraft orsakar vid rätta cykliska tillfällen en rad stora händelser i de tre lägsta solsystemvärldarna (47–49). Den första av dessa händelser är att solhärskaren antar detta kos-

miska grovfysiska hölje och att den fysiska solen och de fysiska planeterna manifesteras. Med våra mått mätt tar detta en oerhört lång tid, men för solhärskaren är det endast ett kort tidsskede.

[3]Nästa stora händelse är den, vari de olika planethärskarna antar sina kosmiska grovfysiska höljen (47–49). Detta sker vid individuellt olika tider allt efter de utvecklingsstadier de uppnått. Det sker senare för de sju mindre än för de tre större.

[4]Ännu senare kommer de individuella monadernas antagande av sina manifestationshöljen. LA: människomonaderna och deras kausalhöljen avses härmed.

[5]LAs kommentar: Det är viktigt inse att hela denna process, som kallas ”solhärskarens och planethärskarnas inkarnation”, tar en mycket lång tid i anspråk, spänner över många eoner. Den ojämförligt längsta tiden tar det förberedande arbetet med ”manifestationen av höljena”, alltså bildandet av klotsystemen med dessas centra, först i 43–46, sedan i 47–49. Själva inkarnationen, som avser dessa kosmiska väsens självmedvetna antagande av dessa förberedda centra såsom sina höljen i lägre världar, kommer långt senare och sammanfaller med människomonadernas kausalisering. Håll alltså isär de två grundbegreppen här: *bildandet* av höljena, manifestationen, och härskarnas *antagande* av höljena, inkarnationen. Alldeles som vid människans inkarnation rör det sig om två olika processer.

11.5 Kosmiska och interstellära förutsättningar för kausaliseringen

[1]Det var en krafttriangel bildad av Sirius, två av Plejaderna och en liten onämnd stjärna, som styrde att solhärskaren antog ett kosmiskt grovfysiskt (47–49) hölje. När det kosmiska eterhöljet (43–46) hade bildats och samordnats, bildades lagenligt denna triangel i den interstellära rymden och uppstod ett kraftflöde, som åstadkom vibrationer i solsystemiska kausal-mentalvärlden. Denna triangel består alltjämt och är orsaken till det fortsatta inflödet av kosmisk mental energi. Detta sammanhänger med spiralerna i solhärskarens fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska mentalmolekyl (32). Så länge solhärskarens vilja att vara består, fortsätter också energin att strömma. I femte eonen kommer den att kulminera.

[2]När solhärskaren visade begäret att uttrycka sig i kosmiska fysiska materien och när den lägre manifestationens gensvar på detta begär nått ut i kosmos, åstadkoms en verkan som väckte ett gensvar i vissa förbundna stjärnsystem. Därmed frigjordes energi, som svepte in i solsystemet, medförande augoeiderna.

11.6 Planetariska och solsystemiska förutsättningar för kausaliseringen

[1]Det är först när en planethärskares hjärtcentrum i värld 46 vitaliseras och når en viss vibrationskapacitet, som monaderna kan lagenligt kausalisera. Hos varje planethärskare sker detta i en bestämd cykel, olika för varje planethärskare. Fysiologiskt sett finns en analogi med den stimulans fostret erhåller i tredje eller fjärde havandeskapsmånaden, då dess hjärta aktiveras och individuell existens möjliggöres. Denna stimulans utgår från moderns kausalhölje och sammanfaller med att tredje spiralen i förstatriadens fysiska atom hos barnet väcks till aktivitet.

[2]Det är först när en planethärskares trefaldiga kosmiska grovfysiska hölje (47, 48, 49) nått en viss vibrations- eller energikapacitet, som motsvarande hölje hade i det tidigare solsystemet, som monaderna i sina olika grupper kan kausalisera. Dessa kausalgrupper ingår i olika planetariska centra.

[3]Det måste ihågkommas att liksom i varje eon de tidigare stadierna snabbt rekapituleras, så sker en liknande process i solsystemet såsom helhet. När de tre lägsta världarna (47–49) nått en viss vibrationskapacitet, blir inkarnation i kosmisk mening möjlig. ”Hjärtat” vaknar i esoterisk mening, och vissa kosmiska väsen inkarnerar, kausalgrupperna framträder i kausalvärlden och de blivande människomonaderna kausaliserar. Metoden och tiden för detta kan skilja sig åt mellan planethärskarna beroende på dessas egenart, men för dem alla gäller att ”hjärtat” måste vakna, innan gensvaret från det lägre kommer.

[4]Förstatriadens devaer (månpitarerna), som bygger inkarnationshöljena, måste ha slutfört sitt verk i vårt 49-klot och solsystem, innan augoeiderna förenar sig med de blivande människomonaderna och stimulerar dem till självmedvetet liv och separat existens.

[5]De fyra 49-klot, som utgör höljen för de fyra planethärskare, som kallas solsystemets ”lägre fyrfald”, måste ha nått ett visst stadium av vibrationskapacitet och medvetenhet, innan något liknande händer i solsystemet såsom helhet och de fyra lägre och de tre högre syntetiseras. (LA: Med de ”fyra lägre” menas de som i medvetenhetshänseende motsvarar människans inkarnationshöljen, 47:4–49:7; närmare bestämt förstatriaden, mental-, emotional- och eterhöljena. Med ”de tre högre” menas de som i medvetenhetshänseende motsvarar människans kausalhölje, Augoeides och andratriaden.) Solhärskarens hjärtcentrum är aktivt, och gensvar kommer redan från alla 49-kloten, eftersom tre spiraler är aktiva i dem, men det solsystemiska kollektivväsendet är ännu inte fullt och kosmiskt självmedvetet. (LA: Skilj på solhärskaren

och solsystemiska kollektivväsendet! Solhärskaren är den högst utvecklade och därför dominanta monaden i hela solsystemet. Solsystemiska kollektivväsendet är kollektivet av alla monader, som ingått i solsystemregeringen och denna underställda organisationer. Dessa monader är åtminstone kosmiska jag, har lägst 42-medvetenhet. [MV 17.4] Med ”49-kloten” avses här snarare planetregeringarna och -hierarkierna än de klotsystem dessa vistas i och styr.) Centren vaknar och visar det genom att ge gensvar. (LA: Med ”centren” menas här planetregeringarna och -hierarkierna.) Endast ett solsystemiskt centrum ger fullt gensvar på stimulansen från hjärtcentret. Det är Venus, som nu genomgår sin sista eon.

[6]Fem av de sju mindre 49-klotens planetväsen är kanalerna för den kosmiska intelligensens energi (29). Ett av dessa fem, nämligen Venus’ planetväsen, är uttryck för femte skapande hierarkins funktion. Detta förklarar Venus’ aktivitet i samband med kausaliseringen i denna eon. I nästa eon kommer den femte skapande hierarkin att använda Jordens 49-klot på detta sätt, och då kommer intelligensen att fullmoget verka i mänskligheten.

[7]LA: Håll noga isär dessa fem planetväsen och de fem s.k. intelligensplaneterna med sina kollektivväsen. Med ”intelligensplaneter” menas de fem 49-klot, där förvandlingen av kausal- till essentialmedvetenhet är endast i sin begynnelse. Venus hör inte dit. För att tydligare hålla isär begreppen kunde man i det första fallet tala om ”intelligensens kanaler eller företrädare” och i det andra fallet om ”intelligensplaneter”. (Se 6.16.1-3!)

[8]De fem kosmiska väsen, som ingår i vår planetregering och kallas ”de fem kumaraerna” eller ”Brahmās fem tankeborna söner”, är representanterna på vår planet för den kosmiska intelligensens kraft och avspeglar likaså de fem intelligensföreträdande planethärskarnas funktioner.

11.7 Den femte principen

[1]Med den femte principen förstås uttrycket i kausalvärlden av den energi som utgår från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) via hans motsvarighet till förstatriadens mentalmolekyl (32 motsvarar 47:4).

[2]Den femte principen, kausal-mentalmedvetenheten, företräds genom fem av de sju mindre planethärskarna. (LA: Dessa fem ”intelligensföreträdare” med hithörande fem 49-klot skall icke förväxlas med dem som i andra sammanhang kallats ”de fem intelligensplaneterna”.) Femte departementet, femte planethärskarens departement, gensvarar starkt på

den energi som strömmar genom den femte parallellevolutionen (LA: Augoeiderna).

[3]Planetkedjorna är kraftcentra, och när de väcks och stimuleras, förmår de medvetna väsen (CF: manasaputras) av motsvarande departement att inkarnera.

[4]I den femfaldiga uppräkningen (3–4–5–6–7) innehar femte departementet den mellersta eller tredje platsen. Därmed har femte departementet ett nära samband med månkedjan, tredje kedjan, såsom en energiförmedlare inom denna, vidare ett samband med tredje naturriket, alltså djurriket, och tredje eonen.

11.8 Människorna kausaliserade, sol- och planethärskarna inkarnerade

[1]Genom att augoeiderna utför sitt arbete, kausaliseringen, i mänskligheten skapar de betingelser även för vissa planetariska och solsystemiska skeenden. Genom att självmedvetenhet åstadkoms i människoriket fullbordar planethärskaren det fulla, medvetna antagandet av sitt kosmiska grovfysiska hölje. Solhärskarens och planethärskarnas kosmiska eter- (43–46) och kosmiska grovfysiska (47–49) höljen förenas, så att ettvart av dessa kosmiska väsen inkarnerar i ett enhetligt kosmiskt fysiskt hölje. Uttrycket ”det större livet inkarnerade, de mindre liven kausaliserade” betecknar två sidor av en och samma process.

[2]När en människa skall inkarnera, går hennes energi från kausalvärlden ner i det fysiska gasformiga (49:5). När planethärskaren vill inkarnera, stimuleras hans kosmiska grovfysiska hölje (47–49) på motsvarande sätt med energi från kosmiska kausalvärlden (29–31). En liknande process förekommer även i samband med den mänskliga organismens energi, när denna stimulerar den enskilda cellen, förmår den att samarbeta med andra celler och fylla sin funktion i kroppen som helhet. Människornas kausalhöljen är liksom celler i planethärskarens kosmiska organism. När vetenskapen sent omsider inser detta faktum, kommer den att rikta uppmärksamheten på organismens gasformiga element och i synnerhet på hjärtats förhållande till dessa. Man kommer att finna att hjärtat icke endast är den pump, som driver blodets och andra livsviktiga vätskors cirkulation, utan även är alstraren av ett visst slags intelligent energi, som är den positiva faktorn i cellens liv.

[3]Det kommer i planethärskarens liv ett skede, då hans kosmiska eteriska centra i värld 46 särskilt vitaliseras. Sålunda vitaliserade framkallar de en ökad aktivitet i värld 47, kausal-mentalvärlden, och planethärskarens medvetenhet och livsenergi börjar då göra sig gällande i denna värld. Samtidigt och lagenligt strömmar kosmisk kausal-mental-

energi in från världarna 29–35. Denna tvåfaldiga energi, kosmisk kausal, 29–31, och kosmisk mental, 32–35, kontaktar den energi som innebor i planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje, i synnerhet dess kosmiska gasformiga element, den planetariska kausalvärlden (47:2,3) och bringar denna energi till intensiv aktivitet. Därmed frambringas i kausalvärlden motsvarigheter till de nämnda centren i essentialvärlden: kausalgrupperna uppstår. Dessa kausalgrupper består av människomonader jämte sina nybildade kausalhöljen. Samtidigt som kausalgrupperna bildas, anknyts tredje- och andratriaderna till människomonadernas förstatriader i de tre lägsta världarna (47:4–49:7). En solsystemisk triangel bildas, och genom denna frigörelse av trefaldig energi samordnas augoeidernas och de lägre höljesdevaernas arbete (LA: visande sig i att andra- och förstatriaderna förenas).

[4]Den kraft, som i samband med kausaliseringen frigöres från kosmiska kausal-mentalvärlden, är av cyklisk karaktär. I innevarande fjärde eon märktes denna kraft starkast i fjärde klotets tredje rotrasepok. I nästa eons fjärde klots fjärde rotrasepok kommer en ny sådan cykel, varom mera senare.

[5]Kausalgrupperna förenar ”de tre slag av elektricitet” som i potentiellt tillstånd finns i kausal-mentalmaterien. (LA: Dessa ”tre slag av elektricitet”, vilka förstås är trekrafter, är: 1) positiva kraften i 47:1, andratriadens mentalatom; 2) negativa kraften i 47:4, förstatriadens mentalmolekyl; 3) balanserande kraften i 47:3, kausalhöljet.) Det är denna trefaldiga energi, alstrad genom att planethärskaren medvetet antagit sitt kosmiska grovfysiska hölje, som vitaliserar devamaterien, så att planethärskarens lägsta hölje, det kosmiska grovfysiska (47–49) manifesteras. 11.3.7

[6]Devamateriens gensvar på kraftinflödet i kausal-mentalvärlden har en trefaldig verkan: 1) Det ger upphov till en starkt ökad vitalitet i de planetariska centren i värld 46 på grund av reflexverkan, som gör sig gällande både ”ovanför” och ”nedanför” aktivitetens värld. 2) Det stimulerar de ansträngningar de längst komna djuren gör, och härigenom uppstår en dubbel effekt, ty fjärde naturriket framträder i fysiska världen och andratriaderna avspeglas i kausalhöljena i kausalvärlden. 3) Det kosmiska grovfysiska (47–49) höljet förenas och samordnas med det kosmiska eteriska (43–46) hos såväl solhärskaren som planethärskaren. Därmed förenas de tre lägre solsystemvärldarna med de fyra högre, och devaerna från förra solsystemet sammanföres med devaerna av en nyare ordning, vilka väntade på att de rätta förhållandena skulle inträda. Planethärskarens kosmiska fysiska inkarnation var fullbordad. De tre lägre naturrikena var negativa till den högre kraften såsom posi-

tiv, och i sin växelverkan frambragte de människoriket. De tre triadernas energier förenas, och arbetet för full självmedvetenhet påbörjas (LA: trekraft!).

[7]LAs kommentar: Det är viktigt inse att allt detta tal om materie- och energiföreteelser i värld 46 och kausalvärlden avser augoeider, essential- och kausaldevaer. Det är icke i det ringaste fråga om ”livlös, död eller ointelligent” materia. Glöm aldrig att hylozoik handlar om levande materia, materieformer som samtidigt är höljen åt intelligenta väsen! Detta mycket viktiga faktum understryker det närmast föregående stycket med talet om ”devamaterien”. De planetariska centren i värld 46 är kollektiv av augoeider i 46:1, liksom de planetariska centren i 47:1 är kollektiv av mänskliga kausalhöljen. Återigen betonas att planethärskarens kosmiska fysiska kropp är atommateria av slagen 43–49 och att denna atommateria är levande, är ”devamateria”.

[8]Kausaliseringen, människorikets bildande, markerar ur en viss synvinkel att ett fulländat sjutal uppnåtts. De tre involutions- eller elementalrikena och de tre undermänskliga naturrikena har nämligen sin krönande, sin sjunde princip i människoriket, och genom detta rikes bildande fullbordas detta sjutal. När monaderna gått igenom dessa sju riken, förvärvar de slutligen självmedvetenhet, en relativ fulländning. Denna fulländning måste visserligen sedan utvecklas vidare i högre riken, och dessa riken är stadier, där de ifrågavarande monadernas avskilda självmedvetenhet ersätts av kollektiv självmedvetenhet.

[9]Också vissa centra hos solhärskaren och planethärskarna stimuleras och blir självaktiva i sin utstrålning av departementsenergier. Det är denna egenstrålning, som till sist åstadkommer medveten gruppaktivitet. (LA: Detta ligger för den nuvarande mänskligheten i en avlägsen framtid.) Denna leder till den växelverkan mellan planeterna som genom lagen för attraktion och repulsion leder till slutlig syntes. (LA: Det här sagda avser en oerhört avlägsen framtid, slutet av de nuvarande 49-klotens manifestation.)

[10]I kosmiska världar medför kausaliseringsprocessen en motsvarande aktivitet i solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) och därför ökad vibration i det centrum i sjusolsystemet som vårt solväsen är. Den framkallar även ”esoteriskt igenkännande” i sjufaldens prototyp, de sju stjärnorna i Karlavagnen. Denna kosmiska kontakt kommer att bestå solsystemets livslängd ut, varefter solväsendet tillfälligt befrias från kosmisk fysisk existens.

11.9 Augoeidernas arbete i solsystemisk skala

[1]Augoeiderna utför sitt arbete överallt i hela solsystemet, och de cirkulerar ständigt mellan olika 49-klot. Detta innebär att det mellan 49-kloten ständigt överföres energier och grupper av monader, som är bärare av dessa energier. En dylik överföring till ett 49-klot blir möjlig, när dess människorike blir självaktivt. Större överföring i planetarisk skala markerar i själva verket att obskurationsperioden begynner. Venus är ett exempel därpå. När överföringen sker i solsystemisk skala, markerar den det skede, då planethärskarna börjar lösgöra sig från sitt kosmiska grovfysiska hölje, människans tre världar (47–49).

[2]Augoeiderna i solsystemets kausalvärld (47:1-3) är kollektivt bärare av så mycket av planethärskarens vilja och avsikt som han kan förverkliga i en enda inkarnation och som de i sina grupper kan utveckla.

[3]Liksom det finns solsystemiska essential- och kausaldevaer, augoeiderna, som är bärare av planethärskarens vilja eller avsikt, finns kosmiska kausaldevaer (29–31), som kollektivt är bärare av solhärskarens vilja eller avsikt. Dessa kosmiska devaer är de kosmiska prototyperna till våra augoeider. De energiseras av kraft från kosmiska kausal-mentalvärlden, en kraft som varit verksam sedan solhärskaren i kosmisk mening kausaliserade för många eoner sedan.

11.10 I nästa solsystem ersätts kausaliseringen av superessentialisering

[1]I nästa solsystem kommer motsvarigheten till kausalisering att genomföras från värld 44 och ombesörjas av protogonerna. Liksom i vårt solsystem förstatriadens världar anses icke utgöra någon princip, kommer motsvarande att gälla för såväl första- som andratriadens världar (47:4–49:7 respektive 45:4–47:3) och dessas medvetenhet att räknas till det undermedvetna. I analogi härmed kommer de framtida kausal-, essential- och lägre superessentialdevaerna (47:1-3, 46:1-7 och 45:4-7) att ha den ställning våra förstatriadsdevaer nu har, ty de kommer alla att ingå i den gemensamma medvetenheten men likväl att esoteriskt betraktas såsom varande ”under medvetenhetens tröskel”. Människan skall lära sig styra och använda den devamateria hennes höljen är gjorda av. Detta mål innefattar att hon utvecklar full självmedvetenhet, vilket åstadkoms genom augoeiderna, kausalhöljets byggare och vitaliserare. I nästa solsystem kommer inte heller de att företräda det slags medvetenhet människan eftersträvar. I innevarande solsystem uppstiger människan genom att övervinna förstatriaden och dess devaer, i nästa solsystem genom att övervinna andratriaden och augoeiderna. 12.3.10

[2]LA: Egendomligt nog nämner texten inte uttryckligen att kausaliseringens motsvarighet i nästa solsystem kommer att avse monadens förvärv av ett högre superessentialhölje (45:1-3), alltså möjliggörandet av monadens självmedvetenhet i ett dylikt hölje. Detta är emellertid vad som avses, varför termen ”superessentialisering” kan användas, dock med en viss försiktighet, eftersom den skall avse uteslutande det högre superessentiala (över 45:4), det hölje och den medvetenhet som är knutna till tredjetriadens lägsta enhet (45:1).

11.11 Augoeiderna och initiationerna

[1]Kausaliseringen markerar ett stadium i processen för intensifieringen av förstatriadens energi (CF: ”gnideld”), varefter monaden var redo för självmedvetenhet och inträde i fjärde naturriket. På motsvarande sätt markerar initiation ett stadium i processen för intensifieringen av andratriadens energi (CF: ”soleld”), varefter monaden kan utveckla självmedvetenheten till gruppmedvetenhet och bereda sig att inträda i femte naturriket.

[2]Identifiering med kollektivet av alla grupper kan sägas vara slutstadiet för evolutionsprocessen. Den markerar ett skede i slutet av solsystemet, då alla grupper börjar medvetet fullgöra solsystemregeringens plan. Den innebär ett förverkligande, som först de nuvarande 44-jagen kan börja fatta ehuru ännu inte själva förverkliga. De arbetar medvetet med att förverkliga planetregeringens plan men är långt ifrån att fullt förstå solhärskarens vilja och avsikt.

[3]Det är kausaldevaernas positiva kraft, som åstadkommer initiation. Hierofanten ikläder sig deras funktion. Han ser kausalhöljet (CF: höljet för buddhi) framför sig, leder energin från de högre världarna genom sina höljen och överför med staven, som är laddad med positiv kausal energi, denna kausalenergi till initianden, så att denne tack vare den oerhört ökade stimulansen kan medvetet veta och igenkänna planen för sitt gruppcentrum. Denna energi stiger ned från andratriadens mentalatom via antahkarana och riktas av hierofanten lagenligt till det centrum han ser böra stimuleras. Han stadgar kraften och reglerar dess flöde, när den cirkulerar genom kausalcentret, så att, när arbetet med kronbladens öppnande är fullbordat, 46-energin i lotusens hjärta kan fritt göra sig gällande. Efter varje initiation utvecklas allt fler av lotusens kronblad och utstrålar centret allt mer ljus eller eld, som till sist bränner sig igenom de tre omslutande kronbladen och låter tredjetriadens energi manifesteras. Medan detta sker i 47:2-materien, som kausalhöljet numera består av, sker en motsvarande stimulans hos eter-, emotional- och mentalhöljenas centra.

[4]Initiation och talmystik avser främst medvetenheten och inte ”förmågan att fungera på ett plan” eller ”förmågan att handha materie-energin”, såsom vissa ockultister framställt det. Initiation och talmystik handlar om det subjektiva livet, livet såsom del av ett planetariskt kollektivväsens eller en planethärskares medvetenhet och självförverkligande, inte livet i materien. LA: Märk att i CF, liksom genomgående hos A.A.B., betyder ”medvetenheten” eller ”medvetenhetsaspekten” även särskilt andratriadens medvetenhet och energi, alltså medvetenhet och energi av slagen 45:4-7, 46:1-7 och 47:1-3. Laurency berör detta i L3 4.1.10 och MV 2.11.4. Detta behandlas även i min skrift *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*. Med detta sammanhänger att tredje, fjärde och femte initiationerna är de viktigaste i detta vårt solsystem. Dessa initiationer sätter också monaden i stånd att vara permanent självaktiv och självmedveten i andratriadens tre enheter.

[5]Vid de initiationer, som genomgås i kausalvärlden, strålar dem femuddiga stjärnan fram ovanför den invigdes huvud. Detta är de tre första initiationerna, vilka genomgås i kausalhöljet. Det har sagts att de två första initiationerna sker i emotionalvärlden. Detta är emellertid en missuppfattning. Visserligen förnimmer individen starkt effekten av dem i mental-, emotional- och eterhöljena och får genom initiationerna förmågan att styra dessa höljen. Dessa effekter tolkas av den invigde som om själva initiationerna genomginges i de nämnda höljena med dessas världar. Men det måste alltid ihågkommas att de större initiationerna genomgås i kausalhöljet eller – sedan kausalhöljet upplösts – i 46-höljet. Vid de två sista initiationerna (LA: fjärde och femte avses), vilka frigör individen från världarna 47–49, möjliggör för honom att fungera i det planetariska kollektivväsendets kosmiska eterhölje (43–46) och att handha den kraft som vitaliserar detta hölje, blir den invigde den femuddiga stjärnan. Den sänks ned i honom, smälter samman med honom, så att han ses i själva dess centrum. Denna stjärnans sänkning genomföres av initiatorn, vilken handhar maktens stav och sätter honom i beröring med det centrum hos planethärskaren han ingår i. Detta åstadkommer han medvetet. Sjätte och sjunde initiationerna genomföres i värld 45. Då ”strålar den femuddiga stjärnan fram av sig själv” och förvandlas till sjuuddig. Den sänks ned över individen, och han ingår i lågan.

[6]Den femuddiga stjärnan betyder den femte principens fulla utveckling, monadens fullbordade utveckling under de fem strålarna och tillgodogörande av allt som skall läras genom dem (”på” dem), förvärvet icke endast av självmedvetenhet utan även av gruppmedvetenhet. Den

betyder full utveckling av fem av de nio kronbladen i kausalcentret, varvid fyra återstår till den slutliga initiationen. LA: ”Slutliga initiationen” betyder här den tredje, den initiation, varigenom monaden blir kausaljag, se MV 7.9.1. Slutlig är denna initiation endast i den bemärkelsen, att den avslutar den mänskliga evolutionen.

[7]Den femuddiga stjärnan i kausalvärlden betyder bland annat den femte principens evolution i de tre världarna 47, 48 och 49 med hjälp av de fem sinnena, förvärvet av självmedvetenhet och aktiveringen av femte spiralen i atomerna. LA: Märk att femtalet kommer fram även däri att de tre nämnda världarna 47, 48, 49 indelas i fem molekylarvärldar: 49:5-7, 49:2-4, 48:2-7, 47:4-7, 47:2,3. KOV 1.11.3

[8]Den sexuddiga stjärnan avser det fulländade andrajaget som fungerar genom såväl förstatriadens tre enheter som andratriadens tre enheter.

11.12 Augoeiderna arbetar olika i de olika 49-kloten

[1]Det som här meddelas om augoeidernas arbete avser inte särskilt vårt 49-klot utan är allmängiltigt för solsystemet. I vissa enskildheter skiljer sig augoeidernas arbete i de olika 49-kloten. Den äldre esoteriska undervisningen handlade främst om Jordens 49-klot och meddelade föga om andra 49-klot och de metoder för utvecklandet av självmedvetenhet som tillämpas i dessa. Det allmänna förfarandet i kausalvärlden är detsamma, men enär varje 49-klot är bärare av sin särskilda departementsenergi, färgar denna hela evolutionen däri och alltså även augoeidernas arbete. Det är inte möjligt att ange vilken departementsenergi vårt 49-klot är bärare av (vilken stråle vårt 49-klot tillhör), då detta är en hemlighet, som avslöjas i samband med en av initiationerna (LA: tredje).

[2]De augoeider, som arbetar i Uranus’, Neptunus’ och Saturnus’ 49-klot, arbetar något annorlunda än de som arbetar i Venus’, Vulkanus’, Mars’, Merkurius’, Jupiters, Jordens och exoteriska Saturnus’ 49-klot, och det gör också de augoeider som arbetar i den inre runden. Här visar sig återigen ett tretal grupper, representerande ett tretal krafter. I sjutalet 49-klot är mellersta gruppen och lägsta gruppen augoeider aktiva. I inre rundens planeter härskar högsta gruppen och mellersta gruppen, eftersom dessa planeter är ”de mest esoteriska och de heligaste” i manifestationen och befolkas av monader, som vandrar lärjungaskapets väg och som därför är gruppaktiva. Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus är de syntetiserande 49-kloten och erbjuder förutsättningar endast för de mest utvecklade monaderna. De är ”skördeplaneterna” LA: så kallade, emedan de inhöstar resultaten av evolutionen i de sju mindre 49-kloten.

DVS 2.49.1: ”Av solsystemets tio 49-klot äro tre större och sju mindre. De tre större dels förbereda evolutionen i de mindre, dels uppsamla evolutionsresultaten, dels utsända nybildade kollektivväsen. I de sju mindre specialiseras evolutionen. När evolutionen inom dessa avverkats, bärgas skörden till de tre större.”

11.13 Augoeidernas arbete i nästa eon

[1]I nästa eons fjärde klots fjärde rotras kommer en ny cykel att kulminera under en mycket kort tid, så att kausaliseringens dörr på nytt öppnas. I detta fall kommer mycket framskridna augoeider att utföra ett särskilt arbete. I innevarande eon finns inga lämpliga människor. I detta fall kommer de ifrågavarande augoeiderna inte att kausalisera djurmänniskor, såsom i nuvarande eon, utan de kommer att stimulera fröet till mentalitet hos de medlemmar av den nuvarande mänskligheten som till det yttre är människor men som saknar förnuftets gnista. Under de närmaste 600 åren kommer dessa primitiva raser att praktiskt taget dö ut och kommer inte att reinkarnera i denna eon. I nästa eon bjuds ett nytt tillfälle och återupptar augoeiderna sitt arbete med att utveckla självmedvetenhet hos människor. Dessa augoeider kommer naturligtvis inte att träda i verket, förrän den mänskliga typen vid denna tid är tillräckligt förfinad för deras ändamål. Dessa augoeider sysslar med att utveckla sjätte kronbladet i solhärskarens kosmiska kausalcentrum. De går samma expansionsväg som de kosmiska jag som står närmast under planethärskaren, de så kallade verksamhetens buddhaer. Dessa sistnämnda är fria för denna solsystemsperiod, medan de nämnda augoeiderna alltjämt har något att uträtta. De kunde ”komma in” först i mitten av femte eonen. De är en grupp monader, som (tekniskt uttryckt) hejdat sin egen utveckling för att åtaga sig ett visst arbete i Vulkanus’ 49-klot. Därför måste de återkomma för att fortsätta och fullborda vad de lämnat ogjort. På grund av deras erfarenhet i Vulkanus är det fysiska hölje som erfordras av ett sådant slag att de inte skulle kunna inkarnera (obs! AAB säger flerstädes inkarnera om augoeiderna!) i denna eon utan katastrof.

[2]I mitten av femte eonen kommer den femte parallellevolutionen, augoeiderna, att uppstiga till sin fulla makt. Detta föregår domedagen och kommer att markeras av en oerhörd kamp, ty det kausala-mentala (som de företräder) kommer att göra uppror mot monadens övergång till det essentiala. Detta kommer att ske inom hela den dåvarande mänskligheten och omfatta miljoner samtidigt, en upprepning av samma kamp som den människa invecklas i som vill överskrida förstajagets begränsning och leva andrajagets liv. Detta blir slutstriden, som

följs av domedagen, då de alltför mentala kastas ut och de essentialt vakna skall härska. Detta betyder att de hos vilka det mentala är över- eller underutvecklat, kommer att betraktas som misslyckade och avföras till ett annat klot och att de som lever i enheten och hos vilka enhetslivet växer sig starkare – aspiranter, lärjungar av olika grader, invigda och adepter –, kommer att leva kvar för att deltaga i vårt 49-klots naturliga evolution.

[3]Det är detta som avses med det bibliska talet om att ”Kristus skall kasta ut Satan och sedan härska på jorden i tusen år”. ”Kristus” avser här inte en individ, utan ”kristusprincipen”, essentialmedvetenheten (46). Essential och högre medvetenhet kommer att triumfera för återstoden av eonen och förstajagsmedvetenheten kommer att ligga nere till sjätte eonen, då det blir ett nytt tillfälle för vissa grupper av de förkastade (LA: Bibelns tal i Upp. 20:7 om att efter ”tusen år Satan åter skall komma lös”), ehuru majoriteten får vänta till ett senare solsystem. Något liknande kommer att ske i femte kedjan, men detta rör ett centrum hos planethärskaren som vi vet föga om, så på detta skall icke närmare ingås.

11.14 Esoterisk terminologi och symbolik avseende augoeiderna

[1]LA: Avdelningen i CF om augoeiderna, ss. 679–886, är troligen den för den genomsnittlige läsaren svåraste i boken. Texten själv säger: ”Frågan om dessa eld-dhyanier (LA: kausaldevaer) och deras förhållande till människan är ett mycket djupt mysterium, och hela ämnet så omvärvt med invecklade legender, att de som studerar det är benägna till att förtvivla om att nå den önskade och nödvändiga klarheten. Det är inte heller här möjligt att helt skingra de dimslöjor som döljer det centrala mysteriet.” (CF s. 680) En viktig grund till svårbegripligheten är givetvis terminologin, vilket HTL flerstädes påpekat (KOV 3, DVS 2.62, L3 4 och 5 etc.). HTL påpekar särskilt (DVS 2.62.15) ”indisk förkärlek för begagnandet av samma termer för olika och olika termer för samma företeelser”. Denna komplikation är synnerligen uppenbar i den traditionella behandlingen av augoeiderna. Olika termer för samma företeelse: augoeiderna kallas agnishvattaer, manasadevaer, elddhyanier, solänglar, solpitarer eller asuraer. Samma term för olika företeelser: det är i hela denna avdelning av CF anmärkningsvärt att den mänskliga monaden inte alltid klart hålls isär från Augoeides och sällan från tredjetriaden; tvärtom använder AAB genomgående termen ”the Monad” att beteckna tredjetriaden. Anmärkningsvärt är även att den ursprungligen pytagoreiska termen monad sällan används i sin enda rätta be-

tydelse och att den likaledes pytagoreiska termen Augoeides aldrig används. Observera även att med beteckningarna ”gudomliga Manasaputraer” och ”Dhyani Buddhaer” avses planetariska kollektivväsen, inte augoeider! Det är bland annat detta hoppande mellan snarlikt benämnda men radikalt olika slags väsen som gör CF svårläst för alla utom dem som är väl hemmastadda i hylozoiken och läser uppmärksamt.

[2]LA: Esoterikstuderande måste vara mycket uppmärksamma på att snarlika termer, som lätt förväxlas med varandra, ofta avser helt olika saker. Exempelvis betyder ”vehicle *for* buddhi” (hölje för buddhi) kausalhöljet (47:1-3), medan däremot ”buddhi” ensamt avser det essentiala (46). Detta inses lätt med en smula reflektion: kausalhöljet är ett redskap *för* 46. Mekanisk läsning av dessa texter är meningslös: sträva efter att idka riktad uppmärksamhet vid läsningen!

[3]LA: Planethärskaren kallas i CF ömsom planetlogos, gudomlig manasaputra, dhyani buddha, prajapati. Planetlogos är en gnostisk term, som avser både planethärskaren och det planetariska kollektivet av 45-jag och högre. Mānasa är ett adjektiv avlett av substantivet manas som avser det kausala-mentala, putra betyder son; mānasa putra betyder således ”det kausal-mentalas son”, varvid bestämningen ”gudomlig” klargör att det inte handlar om det solsystemiska kausal-mentala (47) utan det kosmiska (29–35). Dhyāni betyder ”meditation” och buddha ”uppväckt”, dhyāni buddha betyder alltså ”genom meditation uppväckt”, och meditationen i fråga utföres åtminstone i det kosmiska kausal-mentala (29–35). Denna term hör till den esoteriska buddhismen. Prajāpati betyder ”de skapade varelsernas herre” och är en term, som används främst i vedaskrifterna (se exempelvis *Brihad-Āranyaka-Upanishad*.)

[4]HPB: ”Den individualiserade monaden har mer av andlig medvetenhet än monaden på sitt eget plan, det andra.” LA: Detta är riktigt, men det gäller att veta att med ”monaden på sitt eget plan, det andra” (= i sin egen värld, värld 44)” menade HPB tredjetriaden. Det gäller också att veta att ”individualiserad” var teosofernas beteckning för ”kausaliserad” (KOV 1.34.1, L3 3.4.5). Tredjetriaden består av tre enheter av evolutionsmateria. Dessa är väsen, som tillhör devaevolutionen och har aktiv medvetenhet. De är dock inte självmedvetna väsen, vilket ”den individualiserade” människomonaden är.

[5]LA: ”Människan är en deva” (CF 729) är ett sakligt sett felaktigt påstående. Om människan vore en deva, funnes ingen anledning att skilja på människa och deva, vilket CF överallt annars gör. En västerländsk esoteriker värjer sig för dylika absolutifieringar, som måste verka begreppsförvirring och begreppsupplösning. Däremot är det riktigt att människans höljen är av devaer formad och vitaliserad materia. Också

hennes självmedvetenhet har möjliggjorts genom en deva, Augoeides.

[6]LA: ”Människans treenighet”, symboliskt uttryckt på olika sätt, som ”jaget, icke-jaget och den intelligenta förbindelsen mellan de två”, ”Shiva, Vishnu och Brahmā” osv., anger de tre triaderna, deras medvetenhet och energi (Shiva och tredjetriaden är ”jaget”, Brahmā och förstatriaden är ”icke-jaget”, Vishnu och andratriaden är ”den intelligenta förbindelsen mellan de två). Det är viktigt inse att monaden icke manifesterar dessa tre ”aspekter” samtidigt i de tre lägsta världarna, att monaden icke som människa gör detta utan först som tredjejag i de tre högsta solsystemvärldarna (43:4–45:3).

11.15 Om talen tre, fyra och fem

[1]I detta solsystem är talen tre, fyra och fem de viktigaste. I nästa solsystem blir det två och ett. I förra solsystemet var det sex och sju. Allt detta avser medvetenhetsutvecklingen, inte materien eller energin. LA: Detta kan sägas enklare och klarare. I det första solsystemet var det viktigast för monaderna att i förstatriaden förvärva självaktiv medvetenhet. I det andra solsystemet (vårt nuvarande) är det viktigast för monaderna att i andratriaden förvärva självmedvetenhet med samtidig gruppmedvetenhet. I det kommande, tredje solsystemet blir det viktigast för monaderna att i tredjetriaden förvärva självmedvetenhet med samtidig enormt vidgad gruppmedvetenhet.

[2]De tre centrala eonerna (3, 4, 5), liksom de tre centrala världarna (45, 46, 47) och motsvarande monadhöljen, är de viktigaste för de självmedvetna monadernas utveckling i detta solarkerar för såväl planetariska kollektivväsendet som för människan mognadens cykel. Den tidigare cykeln markerar växande mot mognad, och den senare cykeln inhöstandet av den tidigare erfarenhetens frukter. Också de tre mänskliga utvecklingsstadierna – emotional-, mental- och kausalstadierna – kan betraktas ur denna synvinkel, varvid det mellersta, mentalstadiet, anses det viktigaste.

[3]Det finns i medvetenhetsevolutionen ett stadium, där trean, fyran och femman fullständigt förenas. LA: Detta sker först hos tredjejaget, genom tredjetriadens 45-atom. 5.3.12

AVDELNING 12
KAUSALHÖLJETS UTVECKLING, DEL ETT

12.1 Varför fakta om kausalmedvetenhetens utveckling lämnas ut

[1]Det är först efter att individen genomgått initiation, som han kan fullt förstå kausalmedvetenhetens utveckling. Likväl anser planethierarkin att de huvudsakliga principerna genast bör lämnas ut, emedan mänskligheten oväntat utvecklat två vetenskaper: elektricitetsläran och psykologin. Genom att ha upptäckt och börjat utnyttja elektriciteten nalkas mänskligheten en annan upptäckt, som kommer att revolutionera världens tänkande i dessa frågor, lösa en stor del av det ekonomiska problemet och därmed frigöra många fler människor för mental utveckling och mentalt arbete. Denna kunskapsexpansion kan förväntas före år 2075. De psykoanalytiska teorierna går i fel riktning och kan visa sig katastrofala för släktets högre utveckling, om ”psykets” verkliga natur inte utreds. LA: Om psykoanalysens skadeverkningar läs framför allt Kevin MacDonald *Kritikkulturen,* kapitel 4; René Guénon *Kvantitetens herravälde,* kapitel XXXIV.

[2]Om folkbildningen, den politiska verksamheten och den ekonomiska och sociala strävan skall riktas mot bättre mål, måste det allmänna medvetandet uppfatta, om än aldrig så flyktigt, följande tre fakta: 1) Människan är till sitt väsen gudomlig. 2) Människan är genom sin medvetenhet en del av den universella kollektivmedvetenheten. 3) Människan är genom sina inkarnationshöljen ett aggregat av mindre livsformer. Först när människorna förstått dessa tre fakta, kommer de att rätt begripa sin egen natur. Dessa tre fakta skall nu förklaras något ytterligare.

[3]Människorna behöver komma till insikt om att de är potentiellt gudomliga, självmedvetna monader, som fungerar i första hand genom kausalhöljet men också genom inkarnationshöljena.

[4]Att människans medvetenhet är en del av den universella kollektivmedvetenheten innebär att enhet är möjlig först i det mentala. Förverkligandet av denna enhet måste leda till att det i fysiska hjärnan växer fram en medveten insikt om gruppsamband i mentalvärlden, ett medvetet igenkännande av gruppförbindelser, gruppideal och gruppmål och en medveten aktualisering av den medvetenhetskontinuitet som är evolutionens mål för närvarande. Det kommer också att leda till att släktets medvetenhet flyttas från fysiska världen till mentalvärlden och att därmed alla sådana problem, som nu ansätter mänskligheten, löses genom ”kunskap, enhet och offervilja”.

[5]De mindre livsformer, som sammansätter människans aggregathöljen, är i sin kollektiva natur beroende av henne för sin aktivitet och

skall genom augoeidernas aktivitet senare själva höjas och utvecklas till ett medvetenhetsstadium motsvarande det mänskliga.

[6]Denna insikt kommer att förändra tidsålderns tänkande framför allt inom läkarvetenskapen, de sociala frågorna och skolväsendet.

[7]Läkarvetenskapen anpassas bättre till verkligheten, vilket ger en bättre förståelse av organismen, dess behandling och skydd och en riktigare uppfattning om hälsans lagar. Läkarens uppgift blir då att utröna vad det är i en patients liv som hindrar kausalenergin att strömma igenom de lägre höljena, att utröna vilka felaktiga tanke- och känslovanor som vållar den tröghet i andra- och tredjetriadernas energinedströmning, som leder till felaktiga handlingar, att utröna vad i emotionalhöljet som påverkar nervsystemet och därmed hindrar energiflödet från enhetskronbladen i kausalcentret (via förstatriadens emotionalatom) till emotionalhöljet och därifrån till nervsystemet, att utröna vad i eterhöljet som hindrar det rätta pranaflödet (livskraften från solen) till alla delar av organismen. Det är väsentligt att medicinarna kommer till insikt om att organismens ohälsa är beroende av felaktiga eteriska och överfysiska förhållanden. Den insikten finns redan till viss del hos dem som förespråkar ”det positiva tänkandets” betydelse, men den kommer inte att bli allmänt vedertagen, förrän kausalhöljets existens och krafter erkänts.

[8]Läkarna kommer att nå denna insikt i samband med att de godtar esoteriken som arbetshypotes och sedan bland annat iakttar hur kausaljag och högre jag förmår arbeta under högt tryck och förbli närmast oemottagliga för sjukdom, tills dessa jag avsiktligt dör genom att skilja kausalhöljet från de båda fysiska höljena. Läkarna kommer då att inrikta sig på förebyggande hälsovård med tillförsel av solsken, vegetarisk diet och tillämpning av magnetismens och vitalitetens lagar i stället för nu rådande mineralmedicin och kirurgi. Då kommer den tid då finare och bättre människor skall framträda på jorden. När läkarna också lär sig mer om eterhöljets natur och mjälten som en härd för pranautstrålningen, kommer de att införa metoder, som utrotar sjukdomar som tuberkulos, kraftlöshet, undernäring och blod- och njursjukdomar. När läkarna förstår känslornas inverkan på nervsystemet, kommer de att rikta in sig på att förbättra miljöförhållandena och studera de emotionala energiströmmarnas inverkan på kroppsvätskorna och i synnerhet på de stora nervcentren och ryggraden. När sammanhanget mellan organismen och aggregathöljena är ett av lärkarvetenskapen erkänt faktum, kommer de psykiska sjukdomarna att bättre förstås och behandlas. När kausalenergin studeras och den fysiska hjärnans funktion som förmedlare av kausalväsendets avsikt förstås bättre, kommer

samordningen av människans hela väsen att studeras och sjukdomar att spåras till sina orsaker och inte längre behandlas genom sina verkningar.

[9]När man ser människan som en helhet och som en samhällsvarelse, kommer man att beakta mänsklighetens emotionala natur, individernas gruppförhållanden, växelverkan mellan individer och mellan grupper. Människan kommer då att undervisas om sitt ansvar för de mindre liv som ingår i hennes höljen. Detta kommer att medföra att individen riktar sin kraft rätt och använder den för att stadga, utveckla och förfina materien i sina olika höljen. Människan kommer också att undervisas om sitt givna och lagbestämda ansvar för sin familj. Detta kommer att medföra att familjen skyddas och familjelivet utvecklas vetenskapligt och lagenligt, varigenom äktenskapsproblem kan lösas och olika slags missförhållanden kan avhjälpas. Även människans ansvar för det samhälle vari hon lever kommer att framhållas. Människorna kommer att undervisas om medborgarskapets sanna esoteriska innebörd – ett medborgarskap byggt på kausalgruppernas förhållanden, reinkarnationens lag och skördelagen. Människorna kommer att undervisas om sitt ansvar för sin nation, nationellt ansvarstagande och nationens plats inom nationernas gemenskap. Människorna kommer också att undervisas om sitt ansvar gentemot djurriket, vilket kommer att åstadkommas på tre sätt: 1) genom en bättre förståelse av människans egen animala natur, 2) genom en förståelse av kausaliseringens lagar och av människorikets inverkan på djurriket, 3) i 2000-talets början skall en mindre avatar framträda och undervisa om människans förhållande till djurriket. Insikten om ansvar är ett av de första tecknen på kausalmedvetenhetens framträdande i dagsmedvetenheten, och i takt med att allt fler människor nås av dylik kausal påverkan, blir också förhållandena i mänskligheten sakta men stadigt bättre.

[10]Insikten om människans verkliga natur kommer att medföra att undervisningsmetoderna förändras i grunden. Tonvikten kommer att läggas på att lära individerna att människan är en monad i en triad i ett kausalhölje, delge dem fakta om inkarnationshöljenas beskaffenhet och metoderna att inräta de lägre höljena med kausalhöljet, så att kausalen kan kommunicera direkt med fysiska hjärnan och därmed styra den fysiska människan. Människor kommer att undervisas i att genom koncentration och meditation utveckla kausalmedvetenheten och därmed själva konstatera fakta. De kommer då att lära sig att tänka.

[11]Kausalmedvetenheten utvecklas på två sätt, det mystiska och det esoteriska. På det mystiska sättet höjes individens dagsmedvetenhet från det fysiska till det kausala. Denna metod består i emotional hän-

givenhet, flitigt arbete och sträng disciplinering av organismen, varvid mystikern genom hjärtcentret inträder i kausalhöljet och når dess medvetenhet. På det esoteriska sättet består individens ansträngning i att föra ned kausalmedvetenheten i den fysiska hjärnans medvetenhet. Denna metod består nödvändigtvis i en vetenskaplig förståelse av natur- och livslagarna och insikt om de två jagen: förstajaget och andrajaget, människan och Augoeides. Den innebär hängivelse för arbetet att bringa inkarnationshöljena under kontroll av Augoeides. Däri ingår också kunskap om de devaväsen som tillhandahållit såväl inkarnationshöljena som kausalhöljet. Natur- och livslagarna måste också strängt tillämpas på det egna livet. I CF är avsikten att klargöra den esoteriska metoden.

12.2 Förstatriadens natur

[1]LA: Nedan lämnad information avser, som rubriken anger, endast förstatriaden. Viss information även om andratriaden ges i förbigående och parentetiskt.

[2]Förstatriaden består av tre enheter: en fysisk atom, en emotionalatom och en mentalmolekyl. Allmänt kännetecknas triadenheterna av:

[3]1) *Förmågan att gensvara på den vibration som utgår från någon av de sju planethärskarna* via dennes materieaspekt, som är någon av de sju devarajaerna (devahärskarna för var och en av de sju solsystemvärldarna 43–49).

[4]2) *Förmågan att bygga former*. Från varje triadenhet utgår den vibration som inför varje ny inkarnation bygger ett hölje av det materieslag enheten tillhör. Emotionalatomens vibration påverkar även triadens fysiska atom att bilda eterhöljets sju centra. Byggandet av organismen är resultatet av automatisk reaktion på energier från eterhöljet, ty människan är i fysiskt hänseende väsentligen en eterisk varelse. Härav uttrycket ”organismen betraktas icke som någon princip”, syftande just på faktum att organismen icke bildats genom någon egen triadenhet.

[5]3) *Relativ beständighet*. I den ”sjunde principen” av varje hölje lagras och utvecklas förvärvade egenskaper och förmågor, så att de skördemässigt kan åter aktualiseras i nya inkarnationer. Den ”sjunde principen” är därför atomminnet. Emellertid är denna triadenheternas beständighet relativ. Höljena har ingen som helst beständighet, utan de upplöses när monaden uttömt deras möjligheter.

[6]4) *Högre energinivå* (”värme”). Häri ligger en viktig skillnad mellan triadenheterna i alla världar och övrig materia av motsvarande atom- och molekylarslag. Det är ännu inte möjligt att klargöra vari hela skillnaden mellan triadenheterna och övrig materia består, men följande kan

likväl sägas: Triadenheterna är sådana atomer och molekyler, som knutits till de monader som kollektivt bildar centra i en planethärskares hölje, medan övriga atomer och molekyler ingår i andra delar av planethärskarens ”stora ljuskropp”. Triadenheterna vitaliseras av medvetenhetsaspektens energier, medan övriga atomer och molekyler vitaliseras av materieaspektens energier. Triadenheterna styres allt mindre av devahierarkin och alltmer av de energier planetregeringen utsänder. Triadenheterna styres direkt av den lägsta av de tre grupperna skördelagväktare (lipikaer), vilka tilldelar individerna skörd enligt dessas sådd.

[7]Triadatomerna är sfäriska, med undantag för 48-atomen, som är nära nog hjärtformad, och 46-atomen, som har sina spiraler ordnade så att de ungefärligen bildar en åtta med en central ström genomskärande den dubbla spiralen.

[8]Varje triadenhet har fem funktioner: fördela energier, bevara förvärvad förmåga, assimilera individens gjorda erfarenheter och förvandla dem till egenskaper, utgöra ett genom inkarnationerna permanent minne. (DVS 2.15.13) De fyra förstnämnda funktionerna är direkta resultat av andratriadens departementsenergi, när den aktiverar triadenheten. När förstatriadens tre enheter är fullt aktiva och även andratriadens mentalatom aktiverats, möjliggör de för individen att ha medvetenhetskontinuitet, när han är verksam i kausalhöljet.

[9]Den grundläggande skillnaden mellan den mentala enheten och de båda andra enheterna är att mentalenheten är en molekyl, som har fyra spiraler, medan de båda andra är atomer, som har sju spiraler. (Andratriadens mental- och essentialatomer har endast tre spiraler.) Detta faktum har med själva evolutionen att göra, ty hos förstajaget representerar mentalmolekylen viljeaspekten (LA: som blir särskilt framträdande först i nästa solsystem), medan emotionalatomen företräder medvetenhetsaspekten (LA: som är särskilt framträdande i nuvarande solsystemet) och fysikalatomen materieaspekten (LA: som särskilt utmärkte förra solsystemet). Vid monadens övergång till femte naturriket syntetiseras i andratriaden de förmögenheter monaden förvärvat i förstatriaden. Detta sker i en dubbel process: monadens medvetenhet överflyttas från förstatriaden till andratriaden och förstatriadens energier syntetiseras i andratriaden.

[10]Spiralerna i en triadenhet har tre funktioner, nämligen att vara 1) bärare av individens samlade, i var och en av de tre lägsta världarna (exaktare: 47:4–49:7, emedan 47:1-3 är andratriadens område) förvärvade förmågor och egenskaper; 2) syntetiserare (”sjunde principen”) för vart och ett av de tre höljena: mental-, emotional- och eterhöljena;

och 3) det centrum av positiv kraft som håller vart och ett av de tre höljena samman.

[11]De fyra lägre spiralerna påverkas särskilt av förstatriadens departement, femte och sjätte av andratriadens departement. Femte spiralen (tredje ovanifrån räknad) har en särskild betydelse, då den syntetiserar de fyra lägre. Den gensvarar på fem typer av energi.

[12]I sin helhet bildar de fyra lägre naturrikenas förstatriader spiralerna i vissa solara eller lunara kollektivväsens större triadenheter, medan människomonadernas andratriader bildar spiraliska kraftströmmar inom vissa (LA: planetariska) centra. LAs kommentar: med lunara menas devakollektiv i världarna 47:4–49:7, med solara menas devakollektiv i världarna 45:4–47:3.

[13]En triadenhet är den positiva polen och motsvarande hölje är den negativa polen. Polernas växelverkan utgör grunden för formbyggandet. Den positiva polen är i sin tur dubbel, är negativ gentemot den byggande evolutionsmonaden (LA: människomonad eller devamonad). Atomer är kraftcentra, och höljescentra är aggregat av kraftpunkter (LA: atomer och molekyler), som nått en sådan grad av evolution att de kan med en viss intelligens gensvara på kvartärmateriens (evolutionsmonadernas) energier.

[14]Varje atom är en kraftpunkt, ett uttryck för den energi som flödar från det kosmiska väsen som i förhållande till solhärskaren representerar den negativa elektriciteten.

[15]Varje form och aggregat av atomer och molekyler är ett kraftcentrum, som bildats genom samverkan av positiv och negativ energi.

[16]Bakom alla former och all materia ligger ett tredje slags kraft, som använder de båda andra krafterna för att skapa slutlig harmoni och som i sin egen värld är sammanfattningen av den andra kraften. Denna tredje kraft kan kallas den syntetiserande, den elektriska elden, jämviktspunkten, harmoni eller enhet, dynamisk vilja. Denna kraft verkar genom en tvåfaldig manifestation av differentierad energi, genom materieenergi, formsammanhållning, kraftcentra och kraftpunkter. Den är dynamis i dess tre manifestationer, varav den tredje och sista alltjämt är (för mänskligheten) okänd och ofattlig.

12.3 De tre triaderna i evolutionen

[1]Tredjetriadens energi är positiv, förstatriadens energi är negativ och andratriadens energi är utjämnande. De båda sistnämnda uppvisar i sig vardera två krafter, men verkan blir ett enat helt. 1.2.12-17, 1.3.1-10

[2]Tredjetriadens energi representerar det slags manifestation som kommer att nå sitt högsta utvecklingsstadium i nästa solsystem. Andra-

triadens energi möjliggör monadens medvetenhetsutveckling genom kausalhöljet i den mänskliga evolutionens tre världar. Förstatriadens energi möjliggör för monaden att skaffa erfarenhet i de lägsta världarna.

[3]Medvetenhetsutvecklingen kan indelas i tre stadier enligt de tre triaderna. På första stadiet dominerar förstatriaden. På andra stadiet blir Augoeides och andratriaden alltmer förhärskande och utvecklas kausalmedvetenheten, så att denna till sist helt behärskar inkarnationshöljena, varefter dessa kan undvaras. På tredje stadiet dominerar tredjetriaden.

[4]Kunskapen om andratriadens departement och om dettas förhållande till andratriadens energi är särskilt viktig för tre kategorier människor: för dem som är intresserade av verklig psykologi eller av medvetenhetsutvecklingen, för dem som är lärjungar eller aspiranter och alltså kommer alltmer i kontakt med andratriaden, för dem som vill tjäna människorna icke genom deras förstajag (”personligheten”) utan genom att söka nå deras andrajag.

[5]Monadens utveckling från förstajag till andrajag och sedan tredjejag försiggår under skördelagen och cyklernas lag. All manifestation är resultatet av aktiv energi, som ger vissa resultat. Om energi förbrukas i en viss riktning, måste lika mycken energi förbrukas i motsatt riktning. Följande tre stadier i monadmedvetenhetens expansion till andra- och senare tredjejag kan urskiljas:

[6]1) Det stadium, där den manifesterade energin verkar utåt. Monaden identifierar sig med sina inkarnationshöljen. Detta är förstajagets stadium.

[7]2) Det stadium, där lagenlig balans sökes och monaden är identifierad varken helt med höljena eller med sig själv. Detta är det mest konfliktfyllda skedet, under vilket lärjungen alstrar tillräcklig förvandlande kraft för att nå den till första stadiet motsatta ytterligheten: uteslutande identifiering med jaget.

[8]3) Det stadium, där monaden är centrad i andratriaden, är gruppmedveten och har övervunnit förstajagets attraktion. Monaden känner rent av attraktionen från tredjetriaden. Nu upprepas processen men på ett högre varv i spiralen, nämligen däri att monaden måste övervinna sin identifiering med andrajaget för att nå tredjejaget.

[9]Det är viktigt att uppfatta dessa processer i begrepp av energi och kraft i stället för i begrepp av de höljen och materieslag som används. Esoterikern måste uppfatta och arbeta med tre slag av kraft: den positiva eller energiserande kraften, den negativa eller mottagande kraften, som antar form under påverkan av den positiva kraften, ljuset eller den harmoniska kraften (LA: Ouspensky kallar den sistnämnda för den ”utjämnande kraften”), som alstras genom de två förstnämndas förening,

varav resultatet blir utstrålande energi och de två förstas balanserande.

[10]Människan kan förvärva gruppmedvetenhet, hon kan ingå i den planetariska kollektivmedvetenheten, hon kan förvärva medvetenhet i såväl första- som andratriaden. Men förvärvet av tredjejagets medvetenhet och energi återstår till ett senare solsystem. LAs kommentar: Detta måste förtydligas, så att läsaren icke inges den felaktiga föreställningen att nuvarande människomonader icke kan uppnå sjätte naturriket i detta solsystem. Visst kan de det, om de först genomgår människoriket och sedan femte naturriket. Den monad, som en gång var Pytagoras, är ett exempel på detta. Denna monad blev människa i förra sjuklotets, månkedjans, fjärde eon; nådde femte naturriket i vårt sjuklots innevarande eon; blev såsom 46-jag historiskt känd som Pytagoras, är numera 44-jag och kommer att i sjätte rotrasen bli 43-jag. Vad som menas i texten ovan är att det i tredje solsystemet, och först i detta, blir möjligt att redan i människoriket förvärva självmedvetenhet i tredjetriaden. Detta sammanhänger med en genomgående princip för själva evolutionens evolution, nämligen: I första solsystemet kunde fjärde naturrikets monader, människorna, förvärva medvetenhet endast i förstatriaden. I andra solsystemet, vårt nuvarande, kan människomonaderna – medan de är kvar i människoriket – förvärva begynnande självmedvetenhet i andratriaden, dock inte i tredjetriaden. Först i tredje solsystemet blir det möjligt för monaderna att förvärva medvetenhet i tredjetriaden, medan de fortfarande befinner sig i människoriket. 11.10.1

[11]De molekylarvärldar, vari människorna utvecklas, 47:4–49:7, är bärare av planethärskarens undermedvetna. De representerar de centra, från vilka solsystemets kundalini är på väg bort, det som inte är en princip och det som gradvis övergår i obskuration.

[12]Förstatriaden tillhör den kosmiska grovfysiska materien (47–49), ingår i planethärskarens grovfysiska hölje. När individen genom evolution och initiation lyckats övergå till andratriaden och centrat sin medvetenhet i dess tre enheter, är det alltså detsamma som att kunna fungera medvetet i den egna planethärskarens kosmiska eterhölje (43–46). (LA: Närmare bestämt i detta kosmiska eterhöljes två lägre etrar, 45 och 46. De två högre kosmiska etrarna, 43 och 44, är alltjämt otillgängliga för monaden i andratriaden, andrajaget. För att få tillgång till dessa måste monaden bli ett tredjejag. Detta förhållande är en nära nog fullständig analogi med förstajagets erövring av systemisk eterisk objektiv medvetenhet, som inskränker sig till de två lägre etrarna, 49:4 och 49:3. E 10.17.23)

[13]För att fungera medvetet i sitt eterhölje måste individen bränna sig igenom dettas skyddsnät. För att fungera medvetet i planethärskarens

kosmiska eterhölje måste individen bränna sig igenom ett motsvarande begränsande skyddsnät, det egna kausalhöljet. När alla förstajag gjort detta, befrias planethärskaren från kosmisk grovfysisk manifestation. Sedan följer ett jämförelsevis kortvarigt skede av kosmisk eterisk tillvaro (den planetariska obskurationsperioden), varefter planethärskaren befrias från kosmisk fysisk inkarnation (43–49) helt och hållet.

[14]Mentalmedvetenheten kan icke nå utöver 47:4, varför det är meningslöst förvänta sig att människan skall förverkliga vissa ideal eller förstå vissa sanningar, förrän hon kommer medvetet under andrajagets kontroll, börjar förnimma mentalatomens (47:1) vibrationer. Mentalmolekylen räcker fullständigt för hennes behov, och ingen bro finnes mellan den och mentalatomen. Detta är en grund för tolerans. (HTLs kommentar: inga krav eller förväntningar.)

[15]Var och en av de sju strålar eller departementsenergier, som är knutna till människornas kausalhöljen (LA: varje människomonads andratriads stråle eller departementsenergi), framträder som en enhet i kausalvärldens atommateria 47:1, en trefald i subatomiska materien 47:2 och en sjufald i lägsta kausalmaterien 47:3. I kausalvärldens lägsta region 47:3 bildas de 49 grupper, i vilka människorna utvecklas. Under loppet av många inkarnationer och dessas cykliska sjutal kommer människan i tur och ordning under inverkan av de sju underdepartementen till sitt eget andratriadsdepartement. Därpå begynner hon syntetisera de sju i de tre större understrålarna och sedan i andratriadens stråles enhet. Sjutalet gäller från kausaliseringen till lärjungaskapets början. Tretalet gäller för henne som lärjunge fram till dess hon blir kausaljag. Enheten med andratriadens stråle når monaden först såsom 45-jag. Det är också först såsom 45-jag monaden är medvetet en del av det planetariska kollektivväsendet (”himmelska människan” eller ”planetlogos”).

[16]Endast sex triadenheter (LA: 49:1, 48:1, 47:4, 47:1, 46:1, 45:4) har med människans evolution att göra. En planethärskare har endast fem triadenheter (LA: 43, 36, 32, 29 och 22), varav endast en (43) i solsystemvärldarna. Beträffande planethärskarna skall vi komma ihåg att solsystemvärldarna (43–49) är deras kosmiska fysiska inkarnationshölje och att deras triadenheter, förutom den kosmiska fysiska atomen (43), tillhör kosmos, icke solsystemet.

[17]Planethärskarna har sitt kosmiska kausalhölje i värld 31, medan solhärskaren och hans tre närmaste medväsen har sitt kosmiska kausalhölje i värld 29.

12.4 Kausal-mentalvärlden

[1]Kausal-mentalvärlden är den mest vidsträckta av de världar vi har med att göra. Den är solsystemets nyckelvärld, den axel på vilken solhjulet snurrar. Den är mötesplats för de tre evolutionslinjerna (LA: parallella evolutionsvägarna). Alla de planetariska kollektivväsendena, vilka manifesterar sig genom de olika 49-kloten, uttrycker sig i värld 47. Det finns i solsystemet vissa 49-klot, vilka som lägst har 47-materia och alltså inte fysiska planeter som Jorden och de andra grovfysiska planeterna. Dessa 49-klot består av kosmisk eterisk (43–46) och kosmisk gasformig (47) materia. Alla planetariska kollektivväsen inom solsystemet har höljen av lägst kausalmateria och står alltså därmed alla genom kausalvärlden i kontakt med varandra, oavsett vilket mål respektive väsen eftersträvar. Därför kan också ”atomerna i deras höljen”, dvs monaderna, när de väl förvärvat kausalmedvetenhet och lärt känna de olika gruppernas ”nycklar”, gruppernas toner och färger, komma i kontakt med varandra. Häri ligger också grunden till det verkliga enhetsförhållandet mellan de olika kausalgrupperna oavsett vilket utvecklingsstadium de står på, vilket departement de tillhör och vilket 49-klot de befinner sig i. DVS 2.43

[2]Den sanna enheten ligger i insikten om att det större livet alltid innesluter det mindre och att varje medvetenhetsexpansion för människan närmare denna insedda enhet.

[3]I kausalvärlden (47:1-3) finns alltså en förbindelseled, som bygger på vibrationernas likhet och strävans enhet mellan alla monader i alla solsystemets 49-klot. Först i kausalvärlden (vad gäller världarna 47–49 och människoriket) blir det möjligt att upprätta förbindelse och överföra tankemateria mellan 1) enskilda monader och kausalgrupper, 2) kausalgrupper på samma nivå eller olika nivåer, 3) olika 49-klots monader eller kausalgrupper.

[4]De större byggande devaerna, som genomför solsystemregeringens beslut, använder huvudsakligen värld 47 och värld 44 för kommunikation. I värld 47 kommunicerar de med sina underlydande medelst telepati och i värld 44 kommunicerar de sins emellan genom ett för oss obegripligt medium (LA: vilket planethierarkin kallar ”akasha”, KOV 2.17.2,3; 6.9.5).

12.5 Allmänt om kausalhöljet

[1]Kausalhöljet har följande funktioner: att avskilja individens medvetenhet från andra individers, att vara bärare av den potentiella andrajagsmedvetenheten, att aktivera förstatriaden.

[2]LAs kommentar: Märk att en av kausalhöljets viktigaste funktioner, nämligen att möjliggöra självmedvetenheten, inte omnämnes särskilt. Den inräknas nämligen i andrajagsmedvetenheten, eftersom kausalhöljet bildats genom mentalatomen, andratriadens lägsta enhet. Enbart med förstatriaden och dess höljen (högst 47:4) kan monaden icke äga självmedvetenhet. Först kausalhöljet och dess centrum ger monaden självmedvetenhet. Det är därför djuren saknar självmedvetenhet.

[3]LA: Människornas kausalhöljen består av materieslagen 47:1-3, i olika proportioner allt efter individernas utvecklingsstadier. Den outvecklade majoriteten människors kausalhöljen består av 47:3-materia, medan utvecklade människors kausalhöljen till allt större del består av 47:2-materia. Ett fulländat kausaljags kausalhölje består helt av mentalatomer, 47:1.

[4]Kausalhöljet innesluter förstatriadens tre enheter: mentalmolekylen (47:4), emotionalatomen (48:1) och den fysiska atomen (49:1). LA: Observera att andratriadens mentalatom (47:1) ej omnämns.

[5]Triadenheterna lyser med ett matt rött sken. De tre energier, som framträder i kausalhöljet, är tredjetriadens energi i centret, andratriadens energi omslutande detta och förstatriadens energi i höljets nedre del. Denna manifestation har traditionellt liknats vid en ljuslåga: tredjetriadens energi är lågans inre, hetaste blå kärna, andratriadens energi är det yttre orangefärgade brinnande gashöljet och förstatriadens energi är den glödande veken i lågans undre del.

[6]Dessa tre slag av energi, vilka möts och förenas i kausalhöljet, alstrar med tiden en utstrålning, som omger lotusen på alla sidor och skänker höljet dess klotform. Ju mer utvecklat kausalväsendet är och ju mer kronbladen utvecklats, desto skönare är den omgivande sfären och desto finare dess färger.

[7]För tredjejaget är kausalhöljet motsvarigheten till hjärtcentret, ett lågande hjul inom tredjetriadens hölje (43–47). Detta hjul har nio ekrar omkring ett tredelat nav, vilket döljer den centrala energin eller kraftalstraren. Kausalhöljet kan betraktas som tolv vibrationer utgående från mentalatomen. Av dessa tolv är tre större cirklande omkring centrum, nio mindre nående periferin. Det är de utstrålningar, som utgår från änden av varje kronblad, som ger kausalhöljet dess klotform.

[8]Kausalhöljet ses även som den tolvbladiga lotusblomman. Hos den outvecklade människan är de tre innersta av dessa tolv blad alltjämt oavtäckta eller embryoniska, varför kausalhöljet ofta omnämnes som den niobladiga lotusblomman. Först efter att individen lyckats väcka eller utveckla de nio yttre bladen eller framkalla de nio ekrarnas energier vilket sker vid de tre första initiationerna, avtäcks de tre innersta

bladen. Dessa tre fullbordar tolvtalet, avser andrajaget och gensvarar på vibrationerna från tredjetriaden. De är egentligen närmare knutna till planetväsendets evolution och med den stimulus detta får av solhärskaren. När den ende invigaren (LA: planethärskaren) vid tredje och fjärde initiationerna vitaliserar dessa tre innersta blad, medför det att kausalhöljet upplöses och monaden övergår till essentialhöljet.

[9]Kausalhöljets centrum har formats av 47:3-materia. Centret kan åskådliggöras som följer:

[10]I själva centrets mitt finns en blåvitt lysande punkt, kallad ädelstenen i lotusblomman. Denna centralpunkt är omgiven och fullständigt dold av tre tätt slutna kronblad. Omkring denna centrala kärna är de nio yttre kronbladen ordnade i tre kretsar om tre blad i varje.

[11]De nio yttre kronbladen är huvudsakligen orangea till färgen, ehuru även de sex andra färgerna förekommer i andra hand och i olika grad i de skilda bladen. De tre innersta kronbladen är klargula. Vid kronbladens nedre del finns de tre ljuspunkter som markerar förstatriadens tre enheters läge.

[12]De tolv kronbladen är formade av kausaldevaernas materia. Denna materia har förmåga icke endast av förnimmelse, såsom inkarnationshöljenas materia har, utan även av självmedvetenhet. När människomonaden slutligen ingått i detta centrum, förvärvar den icke endast kunskap om verkligheten utan även permanent självmedvetenhet.

[13]Tredjetriadens energi förmedlas av andratriadens mentalatom, centralpunkten eller ”ädelstenen i lotusblomman”, och andratriadens energi förmedlas av de nio yttre kronbladen. Likväl är dessa två och förstatriadens energi ett i manifestationen inom kausalhöljet, och växelverkan av energi och vitalitet fortgår stadigt. Tredjejaget (LA: egentligen ställföreträdaren, Protogonos) använder andrajaget (LA: ställföreträdaren, Augoeides) såsom sitt redskap för människomonadens medvetenhetsutveckling, och andrajaget (LA: Augoeides) använder förstajaget, människomonaden i förstatriaden, såsom sitt redskap.

[14]Med rätt förståelse av hur monaden fungerar självmedvetet i kausalhöljet följer förmågan att arbeta ändamålsenligt och effektivt med den egna utvecklingen och att hjälpa medmänniskorna med deras utveckling.

12.6 Triadenheternas ställning i kausalhöljet

[1]För kausal objektiv medvetenhet, kausal syn, ter sig kausalhöljet som ett vibrerande materieklot, vari förstatriadens tre enheter ses såsom tre brinnande punkter. I klotets mitt finns det lysande kausalcentret, som avger sju strålar, vilka spelar på triadenheterna och hos genom-

snittsindividen starkast påverkar emotionalatomen. Den fysiska triadatomen ligger förhållandevis nära kausalcentret. Centrets energi går igenom den fysiska atomen och vidare till emotionalatomen i form av fem strålar. Av de tre triadenheterna ligger mentalmolekylen fjärmast från kausalcentret.

[2]I detta solsystem mottar emotionalatomen betydligt mer stimulans och vitalisering än de båda andra triadenheterna. Så är det av fem orsaker: 1) Mänskligheten befinner sig för närvarande på emotionalstadiet och det är emotionalatomen, som styr eterhöljet och därmed organismen. Förstatriadens 48-atom står i direkt förbindelse med andratriadens 46-atom och med tredjetriadens 44-atom. Med denna orsak sammanhänger de fyra övriga. 2) Det mål, som satts för mänskligheten, är att individen skall bli självmedveten i andratriadens 46-atom, bli ett 46-jag. 3) Detta solsystem är särskilt uttryck för medvetenhetsaspekten och andra strålen. De monader, vilkas tredjetriad tillhör andra strålen, förhärskar i detta solsystem. 4) Vårt solsystem är vårt sjusolsystems hjärtcentrum. Häri ligger en av nycklarna till elektricitetens mysterium. De ”heliga planeterna” (LA: vissa av 49-kloten, men inte alla) och vissa därmed förbundna klotsystem i solsystemets kosmisk eteriska (43–46) materia är detta hjärtcentrums ”kronblad”. Givetvis innehar även det 49-klot, som är solsystemets hjärtcentrum, en särställning. (LA: Här bör tilläggas att värld 46, andra strålen och hjärtcentret har särskilt nära samband med varandra.) 5) Vårt solsystem (43–49), vilket är det solara kollektivväsendets kosmiska fysiska manifestation, genomträngs av detta kollektivväsens kosmiska emotionala hölje (36–42). Likaså genomträngs människans fysiska manifestation av hennes emotionalhölje. Solara kollektivväsendet är centrat i det kosmiska emotionala (36–42). Det har ännu inte nått kosmisk kausal-mental självmedvetenhet (29–35), varför kosmiskt begär (36–42) är dess huvudsakliga drivkraft. LA: Betänk också nödvändigheten av att skilja mellan solara kollektivväsendet å den ena sidan och solhärskaren med solsystemregeringen å den andra. För båda slagen av väsen använder CF beteckningen Solar Logos. Det är emellertid minst ett gudomsrikes skillnad mellan de båda slagen av väsen.

[3]Förstatriadens emotionalatom har således en särskilt stor betydelse. Den energi, som flödar genom emotionalatomen, följer minsta motståndets lag och är i sin påverkan på den fysiska människan dubbelt så stark som den energi som når henne genom de båda andra triadenheterna. (LA: Därmed sammanhänger att i denna eon förstajagets vilja väsentligen är emotionalvilja.) Solara kollektivväsendet uttrycker sig nu genom andra strålen, och denna stråle är sammanfattningen av alla

planetväsendenas utstrålning. Denna solsystemiska andra stråle vitaliserar alla solsystemets atomer.

[4]Likaså är den kraft, som flödar genom det kosmiska hjärtcentret, den främsta kraften i ett solväsens och ett planetväsens manifestation. På analogt vis och genom reflexverkan gäller motsvarande för människan i förhållande till hennes hjärtcentrum, och därför är triadens emotionalatom av en sådan stor betydelse. Människans hjärtcentrum och triadens emotionalatom tar direkt emot aktiv kraft, som utgår från kosmiska väsen. Rätt riktad och vederbörligen kontrollerad är denna kraft den stora förvandlande faktorn, som till sist gör människomonaden till ett fulländat andrajag, en kärlekens–visdomens mästare.

[5]LA: Det som närmast följer är en sammanfattande redogörelse för förstatriadens aktivering i en process, som pågår under monadens hela tillvaro i människoriket. Det som nedan sägs skall ej blandas samman med den ovan (i 12.6.1) gjorda beskrivningen av triadens plats och aktivitet i kausalhöljet, en beskrivning som avsåg genomsnittsindividen på emotionalstadiet. Detta behöver påpekas, eftersom texten i CF 514 gör denna sammanblandning och därför här har måst uppdelas i två, den i 6.1 givna och den nu närmast följande:

[6]Fysikalatomen och emotionalatomen växelverkar allt intensivare, så att de båda enheterna med tiden fungerar som en enda. I denna process (LA: som normalt pågår under många tusen inkarnationer) ökar också energiutflödet i oerhörd grad. Senare börjar denna förening av två atomer att växelverka med mentalmolekylen, så att en process liknande den förstnämnda igångsätts och pågår, tills också dessa två enheter förenas till en funktionell enhet. Därefter syntetiserar kausalcentret slutgiltigt triadens funktioner i en process, vars psykologiska motsvarighet är personlighetens inrätning med den i kausalcentret förblivande individualiteten. Monaden, som numera är självmedveten i kausalcentrets innersta del och där arbetar genom andratriadens mentalatom, aktiverar centret med allt starkare energier, så att monaden till sist upplöser både centret och det omgivande höljet, varpå de ingående atomerna återgår till den allmänna materiereservoaren. LA: Monaden kan i detta skede tryggt upplösa kausalhöljet, eftersom den numera är fullt förmögen att centra sig i andratriadens mentalatom, är självmedveten och självaktiv genom denna. I själva verket är monaden i slutet av denna process förmögen att rentav centra sig i andratriadens 46-atom. MV 7.1.7

[7]Den process, vari förstatriadens tre enheter syntetiseras och till sist skingras, har en motsvarighet i större skala i förstatriadens syntes i andratriaden liksom även i andratriadens syntes i tredjetriaden. Båda synteserna får till resultat att monaden frigöres till självmedvetenhet

och aktivitet i närmast högre atomslag (46:1 och 43:1). Motsvarande processer i ännu större skala genomgås av kosmiska jag, såsom planethärskarna, solhärskaren och ännu högre kosmiska jag såsom sjusolhärskaren och de sju rishierna.

12.7 Kausalhöljets byggande

[1]Inledande kommentar av LA: Med ”kausalhöljets byggande” kan man mena två alldeles olika processer: 1) augoeidernas första verksamhet, varigenom människans kausalhölje med dess centrum formas; 2) den utbyggnad, förfining och förvandling av kausalhöljet människomonaden själv utför mot slutet av vistelsen i människoriket, från och med kulturstadiets högre nivåer. För klarhetens skull kallas här nedan den förstnämnda aktiviteten kausalhöljets ”formande” eller ”bildande”, den sistnämnda aktiviteten kausalhöljets ”utbyggnad”. Grundläggande fakta om den sistnämnda processen lämnas i DVS 2.23.7-10, 2.42.3; MV 7.3.

[2]Det handlar här först om augoeidernas arbete. Genom att offra sig själva förlänar de människan självmedvetenhet, av sitt eget väsen formar de människans kausalhölje. Tre ting skall här först studeras: 1) Den högre energins inverkan på de lägre höljena, allteftersom den gör sig gällande under evolutionsprocessen, befriar människan och samtidigt ”höjer” de lägre höljenas devaer (”månpitarerna”). 2) Denna energis inverkan i kausalvärlden i att utveckla kausalcentret (”lotusblomman”). 3) Aktiveringen av den innersta delen av lotusen. Denna sistnämnda aktivering visar sig på två sätt: dels som människans insikt i sin fysiska hjärna om att vara gudomlig till sitt väsen, visande sig i gudomlighet på jorden före befrielsen; dels som kausaljagets medvetna aktivitet i kausalvärlden i samarbete med dess grupp eller grupper. I det första fallet avses kausalväsendets inverkan på sina höljen och den kontroll av dessa som följer därav, i det andra monadens självuppväckelse i kausalvärlden, i det tredje gruppmedvetenhetens förverkligande, monadens inträde i det planetariska kollektivväsendets medvetenhet (LA: 46:5-7 till att börja med).

[3]LA: Skilj noga på kausalväsen och kausaljag! Kausalväsen är varje monad, som förvärvat eget kausalhölje men ännu inte är självmedveten i detta. Kausaljag däremot är en monad, som förvärvat kausal självmedvetenhet. (MV 7.16.4-7)

[4]Kausalhöljets formande är resultatet av de femfaldiga (dhyaniernas =) augoeidernas dubbla vibration i samverkan med de fyra inkarnationshöljenas (pitarer =) devaer. Genom planetväsendenas medvetna ansträngning sammanföres dessa augoeider och lägre devaer. Därmed

frambringas i 47:3-materien en niofaldig vibration eller virvel, som efter att ha vidmakthållit sig en tid antar formen av en niobladig lotus. Denna lotus omhöljer i gestalt av en knopp den centrala kraftpunkten (”hjärtat”, utlopp för tredjetriadsenergi), som med sin verksamhet av lotusens materia frambringar de tre innersta bladen. De tre innersta bladen skyddar den innersta punkten men är av samma materia som de nio yttre bladen.

[5]Man kan förstå devaerna bättre, om man ihågkommer att de bär och förmedlar båda slagen av energi. (LA: Andratriadens och förstatriadens energier) Augoeiderna är kausalhöljenas och kausalgruppernas materia och de medel, genom vilka tredjejagen (protogonerna) kommer till uttryck, ty ”anden manifesterar sig genom själen” (LA: tredjetriaden manifesterar sig genom andratriaden eller Protogonos manifesterar sig genom Augoeides). De devaer, som bildar inkarnationshöljena och traditionellt kallas månpitarer, energiseras och används av augoeiderna, solpitarerna. Dessa augoeider finns i sin tur i många grupper och uttrycker en tvåfaldig energi, positiv och negativ. Den positiva är de devaer som är det besjälande livet i kausallotusen, vilket samordnar, bevarar och aktiverar kronbladen; den negativa är lotusens egen materia. (LA: De större augoeiderna och de mindre: de förra igångsätter och styr de senare.) I samband med sol- och planethärskarna finns en nära analogi mellan prana, den kraft som livar eterhöljet och därmed håller organismen samman, och den solhärskarens syntetiserande kraft som livar varenda atom i varje värld i solsystemet. Om man i detta sammanhang betänker att solsystemvärldarna (43–49) är solhärskarens och planethärskarnas kosmiska eteriska och kosmiska grovfysiska manifestation, kan den funktion, augoeiderna fullgör och det förhållande vari de står till dessa kosmiska jag, framgå klarare.

[6]Kausalhöljets utbyggnad är resultatet av två slags energier, inkarnationshöljenas energier, när de utövar en reflexverkan på kausalhöljet, och den självaktiva monadens energi, när den direkt påverkar kausalcentrets materia.

12.8 Kausalhöljets utveckling

[1]Också kausalhöljet utvecklas, icke endast inkarnationshöljena. Kausalhöljet utvecklas genom inkarnationshöljena, och inkarnationshöljena utvecklas genom kausalhöljet. (LA: Det som förmedlar denna växelverkan är det mindre eller lägre kausalhöljet, den inkarnerande delen, triadhöljet eller ”personligheten” – många termer för ett och samma!) Allt eftersom personligheten blir aktivare och mer intelligent, erhålls resultat i det högre kausalhöljet. Eftersom kausalhöljet består genom

monadens hela vistelse i människoriket, anhopas dessa evolutionsresultat (egenskaper, förmågor, bearbetade erfarenheter) ständigt i höljet utan förlust, medan däremot de evolutionsresultat, som samlas i de obeständiga inkarnationshöljena, går förlorade, om de inte kan i bearbetat skick tillföras kausalhöljet. Därför blir kausalhöljet allt aktivare och dess energimanifestation allt starkare. Mot slutet av monadens evolution i människoriket sker ett oavbrutet energiutbyte: inkarnationshöljena fylls med ljus från kausalhöljet och speglar dess utstrålning. Kausalhöljet blir då liksom en sol och inkarnationshöljena liksom månar, som lyser med ljus de lånat från solen. (LA: Därav de gamla esoteriska symbolerna sol, avseende kausalhöljet, och måne, avseende inkarnationshöljena; solänglar = augoeider; månpitarer = devaer som utformar inkarnationshöljena.) Genom denna växelverkan lyser kausalhöljet än mera. I högre världar pågår en kort tid en liknande växelverkan mellan tredjetriadens hölje (LA: 45:1-3 växelverkar med 47:1-3) och dess spegelbild, kausalhöljet, men först i det kommande solsystemet föres denna växelverkan till sitt logiska slut.

[2]Förstatriaden är förbindelselänken mellan kausaldevaerna (CF: solänglarna) och inkarnationshöljenas devaer (CF: månpitarerna). Det är med förstatriadens hjälp, som kausalväsendet (= monaden i kausalhöljet, MV 7.16.4-7, L1 4.20.5) alltefter sitt utvecklingsstadium bygger inkarnationshöljena, förvärvar kunskap i de tre lägsta världarna (LA: mental-, emotional- och fysiska världarna), sålunda köper sig erfarenhet och blir medveten. Senare är monaden (LA: nu såsom kausaljag) aktiv genom kausalcentrets kronblad, således med hjälp av kausaldevaerna, och förvärvar sålunda kunskap och blir i ännu högre grad medveten. (LA: Observera uttrycket ”köpa sig erfarenhet”, se L1 9.12. Betalning är en grundläggande princip i esoteriken. Se även *Fjärde vägen* av P.D. Ouspensky, s. 297.)

[3]När förstatriadens energier blir tillräckligt intensiva och andratriadens energier lika starka som dessa och tredjetriaden börjar aktiveras, varav ett synligt tecken att kausalcentrets innersta kärna börjar lysa, blir hela kausalhöljet självaktivt strålande.

[4]I de tidiga skedena efter kausaliseringen ser kausalcentret ut som en blomknopp. Den blå tredjetriadsenergin i centrets mitt syns inte, och de nio yttre kronbladen omsluter de tre inre. Den orangea färgen ser livlös ut, och de tre ljuspunkterna i den nedre delen är blotta punkter. Den triangel, som senare ses förbinda punkterna, framträder inte. Det omgivande klotet är färglöst och kan märkas endast i de vågrörelser (liksom dallringar i luften) som vibrationerna från lotusen åstadkommer.

[5]Inemot den tid, då tredje initiationen genomgås, har en stor förvand-

ling inträtt. Det yttre klotet har ett betydligt större omfång och pulserar i alla regnbågens färger. De strömmar av elektrisk energi, som cirkulerar i klotet, är så mäktiga att de når utanför dess periferi, liknande solstrålar. De nio kronbladen är fullt utvecklade, så att de tillsammans bildar liksom en infattning åt ädelstenen i mitten, och deras färg är nu en genomskinlig orange blandad med flera andra färger, varvid andratriadens departementsfärg förhärskar. Triangeln vid centrets bas är nu aktiverad och lyser, och de tre punkterna är små strålande eldar, tre ljusvirvlar, två (49:1 och 48:1) sjufaldiga och en (47:4) fyrfaldig. Punkterna skickar sitt ljus mellan sig i en hastig cirkulation runt triangeln.

[6]Vid den tid, då fjärde initiationen genomgås, är triangelns aktivitet så stark, att den mera ser ut som ett hjul i hastig rotation. De tre innersta kronbladen håller på att öppnas och avslöja den ”strålande ädelstenen”. Vid denna initiation riktar hierofanten maktens stav mot de tre triadenheterna och ger dem därvid ett tillskott av elektrisk positiv energi från tredjetriaden. Den strålning, de sänder ut till gensvar, är så stark att den förstör hela klotet. Därefter uttalar augoeiderna ett visst maktord, varigenom de återsamlar den energi de en gång avstått och formen slutgiltigt skingras. Triadenheterna återgår till det allmänna materieförrådet. Kausalhöljet och förstatriaden har upphört att existera. Den tredjetriadsenergi, som fanns i kausalcentrets innersta kärna, centras i andratriadens 46-atom och 45:4-molekyl. Monaden är fri från de tre lägsta världarna (47–49) och fungerar medvetet i essentialvärlden.

[7]LA: ”Elden och lågan förtära arhatens kropp, men deras väsen gör honom odödlig.” *Bodhi-mür,* bok II, citerat i *Den Hemliga Läran*, vol. I, s. 36. Arhat är buddhisternas term för 46-jag. Elden och lågan är tredjetriadens energi respektive 47:1-energin avsiktligt riktad av kausaljaget vid frigörelsen. Den kropp som avses är kausalhöljet.

[8]När augoeiderna återgår till den källa, som skickade (CF: ”andades”) ut dem, blir den lägre devamaterien helt beroende av sin egen energi, eftersom den energi som byggde formen nu är avlägsnad. Formen upplöses då, och de ringare byggarna och devaerna återgår till sin gruppsjäl. Dessa ringare devaer är av många olika slag, och vissa av dem, nämligen de som formar människans inkarnationshöljen, är det högsta slags materia, varigenom medvetenhet kan manifesteras i människans världar (47:4–49:7), och är på väg mot självmedvetenhet. De är närmare motsvarande människostadiet än någon annan materia. I devaevolutionen innehar de en ställning, som i människoriket motsvarar den människas ställning som närmar sig lärjungaskapet. Målet för devaer lägre än mentaldevaer är att kausalisera och bli självmedvetna väsen.

Målet för människan är att genomgå initiation, bli andrajag och tredjejag, och att för framtidens människor uträtta vad augoeiderna gjort för henne: möjliggöra för dem att uttrycka självmedvetenhet.

12.9 Kronbladens utveckling

[1]Människans kausala medvetenhetsutveckling sammanhänger med de nio kronbladens bildande, vitalisering, vård och utveckling (LA: ordet ”utveckling” här taget bokstavligen, ty det handlar om att bladen vecklas ut). Den yttersta kretsens kronblad kallas ”kunskapens” blad, den mellersta kretsens ”enhetens” och den innersta ”offrandets” blad. Den första kretsens kronblad innehåller sammanfattningen av erfarenhet och utvecklad medvetenhet, den andra kretsens kronblad innehåller tillämpningen av denna kunskap i enhetssträvan och tjänande och den tredje kretsens kronblad innehåller det fulla uttrycket av kunskap och enhetssträvan riktad mot det medvetna offrandet av allt för främjandet av planetregeringens planer och genomförandet av dess avsikter i grupparbete.

[2]Var och en av dessa tre grupper av kronblad står under bestämd ledning och påverkan av en grupp augoeider, som formar dem av sin egen materia och som till sitt väsen är det tredelade kausalcentret under dess manifestation. Genom dessa augoeider strömmar energi från de kosmiska jag som kallas verksamhetens buddhaer, enhetens buddhaer och offerviljans buddhaer. Planethärskaren är en dylik offerviljans buddha. Var och en av de tre grupperna augoeider påverkar förutom sin bladkrets också sitt särskilda blad i alla tre kretsarna.

[3]Första kretsens blad avser kunskap, enhet och offrande i fysiska världen. Den fysiska kunskapen växer genom erfarenheter av sådd och skörd i fysiska världen. Genom att bryta mot Lagen och betala för sin okunnighet med lidande når individen kunskap. Den fysiska enhetens blad utvecklas genom att egenkärleken gradvis ersätts med kärleken till andra. Det fysiska offrandet drivs på detta stadium (emotionalstadiet) icke så mycket genom fri vilja och klar insikt som genom omständigheternas tvång. Offrandet av fysiska livet för begärets skull: till en början lägre begär, senare emotional längtan efter något högre.

[4]Andra kretsens blad avser kunskap, enhet och offrande i fysiska och emotionala världarna. Kunskapens blad utvecklas genom att individen lär sig att medvetet balansera motsatserna och därmed steg för steg tillämpa lagen om attraktion och repulsion. Enhetens blad utvecklas allteftersom kärleken till formen ersätts med kärleken till jaget i formen. Offerviljans blad utvecklas genom att individen strävar efter att för gruppens bästa uppge sina egna önskningar. Hans motiv är alltjämt

färgade av önskan om belöning men är likväl både renare och mer medvetna.

[5]Tredje kretsens blad avser kunskap, enhet och offervilja i mentalvärlden. Kunskapens blad utvecklas genom att individen till mänskligheten avgjorda gagn medvetet använder allt han lärt och lär sig. Enhetens blad utvecklas genom att individen medvetet och oavlåtligt riktar all sin kraft på tjänande av mänskligheten utan tanke på gentjänst eller belöning. Offervilja ns blad utvecklas genom de målmedvetna ständiga ansträngningar individen gör att övervinna förstajaget och uppnå andrajaget, en inriktning individen fullföljer under en lång följd av inkarnationer före den slutliga befrielsen.

[6]Monaden är självaktiv i de tre lägsta världarna (47–49) endast i den mån den aktiverar förstatriadens tre enheter med dessas spiraler. Monaden är självmedveten i dessa världar i samma mån som den öppnar kausalcentrets blad. När första kretsens tre blad är helt öppnade, påverkar de med sina energier de tre större spiralerna i förstatriadens fysiska atom, och likaså när andra kretsens tre blad är helt öppnade, påverkar de emotionalatomens tre större spiraler. Därefter kan mentalmolekylens spiraler fullt ut aktiveras, när tredje kretsens kunskapsblad öppnas. När också de två återstående bladen öppnats, avslöjas den lysande trebladiga blomma som ligger innerst i kausalhöljet.

[7]Var och en av de tre kretsarna utmärks av en förhärskande färg. Den yttersta kretsens kronblad företer en förhärskande orange färg, den mellersta kretsens kronblad är mestadels rosa, och den innersta kretsens kronblad lyser huvudsakligen gula.

[8]*Yttersta kretsen*. Första bladet: kunskap i fysiska världen – orange, grönt och violett. Andra bladet: enhetssträvan i fysiska världen – orange, rosa och blått. Tredje bladet: offervilja i fysiska världen – orange, gult och indigo. Dessa tre kronblad organiseras och vitaliseras på emotionalstadiet men förblir på detta stadium oöppnade. De utvecklas först, när den andra kretsen organiseras.

[9]*Mellersta kretsen*. Första bladet: högre kunskap tillämpad genom enhetssträvan i fysiska och emotionala världarna – rosa, orange, grönt och violett. Andra bladet: högre intelligent enhetssträvan i fysiska och emotionala världarna – rosa, orange, rosa och blått. Tredje bladet: av enhetssträvan präglad intelligent offervilja i fysiska, emotionala och mentala världarna – rosa, orange, gult och indigo. Dessa tre kronblad behåller grundfärgen orange men tillägger rosa, så att fyra färger framträder. Dessa kronblad organiseras och vitaliseras på mentalstadiet men förblir oöppnade. Samtidigt utvecklas den yttersta kretsens kronblad, tills den är helt öppnad och därmed blottar den mellersta kretsen. Den

tredje kretsen förblir skyddad.

[10]*Innersta kretsen.* Första bladet: viljan att offra genom kunskap i mentalvärlden och därmed behärska alla inkarnationshöljena – gult, orange, grönt, violett och rosa. Andra bladet: viljan att offra genom enhetssträvan i mentalvärlden och alltså tjäna – gult, orange, violett, rosa och blått. Tredje bladet: det yttersta offret i alla avseenden – gult, orange, rosa, blått och indigo. Tredje kretsens kronblad organiseras och vitaliseras på kausalstadiet, och samtidigt utvecklas den andra kretsens kronblad, så att två kretsar är öppna och endast den tredje är oöppnad. Tredje kretsens kronblad öppnas i samband med initiationerna, genom individens egna oerhörda ansträngningar och med tillhjälp av initiatorns elektriska arbete med maktens stav.

[11]Förstatriaden har samband med materieaspekten, kausalcentrets nio yttre kronblad med medvetenhetsaspekten och andratriaden, kausalcentrets tre innersta blad med viljeaspekten och tredjetriaden. Alla tre utvecklas delvis samtidigt och påverkar varandra. Det är varken möjligt eller önskvärt att utveckla dem ett i taget.

[12]Öppnandet sker långsamt i början och snabbt först när individen arbetar medvetet därmed. Augoeides intresserar sig icke särskilt för individens utveckling, förrän andra bladet i andra kretsen börjar öppnas. Individen är mogen för initiation först när kausalcentret gensvarar på energier som utgår från planethierarkins första departement, en process som förutsätter det fullt medvetna jagets medverkan.

[13]Ordningen i kronbladens öppnande är beroende av de departement tredjetriaden och kausalhöljet tillhör, varvid kausalhöljets departement är ett underdepartement till tredjetriadens huvuddepartement. Om tredjetriaden tillhör andra departementet, kommer visserligen första bladet att öppnas först men likväl andra bladet att utvecklas närmast parallellt, eftersom andra bladet utvecklas lättast och första bladet svårast med en tredjetriad av just denna typ. När på ett tidigt stadium en krets av tre blad utvecklats, påverkar detta nästa krets, så att dennas blad utvecklas snabbare än den föregående kretsens. Därför ökas utvecklingstakten på de senare stadierna. Det finns även många fall av ojämn bladutveckling, så att exempelvis ett blad redan utvecklats i andra kretsen medan endast ett utvecklats i den första. Därmed förklaras ett sådant fenomen som att vissa individer kan ha en höggradig förmåga av tjänande i vissa avseenden men likväl en förhållandevis ringa utveckling av kausalmedvetenheten. Detta kan i sin tur ha olika orsaker, såsom att tredjetriaden har ett ovanligt starkt grepp om de två lägre triaderna eller att individen i fråga under flera liv gått tjänandets väg och därvid upprättat så starka med tjänandet samhöriga vibrationer

att dessa försvårar gensvaret på andra slags vibrationer (LA: de sistnämnda vibrationerna har mera med medvetenhet och kunskap att göra). Det kan också sammanhänga med andra faktorer, såsom olika planetväsens olika grad av utveckling och kausalgruppens sådd och skörd.

[14]Majoriteten människomonader har tredjetriad av andra departementet, och hos dem väcks enhetens blad (andra bladet i varje krets) lättare, och enhetssträvan är minsta motståndets väg för de många. Monader med tredje departementet i tredjetriaden är många och inflytelserika, och hos dem är första kronbladet i varje krets lättast att utveckla. Hos båda grupperna öppnas ”kunskapsbladet” (första bladet i varje krets) först, beroende på augoeidernas egen inneboende natur och grundvibration. För alla är offerviljans blad svårast att utveckla, eftersom deras öppnande alltid förutsätter att både kunskap och enhetssträvan förvärvats.

[15]Anförda fakta i ämnet kausalhöljets utveckling bör noga begrundas av dem som vill utveckla kausalmedvetenheten. Hela ämnet är av särskilt intresse för dem som studerar esoterisk psykologi, är det ämne som de bör ägna sig åt härnäst.

[16]Studiet av esoterisk psykologi innefattar en riktig uppfattning om andrajagets natur eller väckandet av andrajaget till fullt manifesterad aktivitet. Däri måste ingå studiet av lagarna för kausalhöljets utveckling, av de metoder varmed kausalcentret kan fulländas blad för blad och av det trefaldiga i dess utveckling. Däri ingår en förståelse av energi i dess tvåfaldiga aspekt: inre vibration och yttre strålning. Praktiskt betyder det att alla framskridna studerande kommer att rikta uppmärksamheten på centra, icke eterhöljets utan kausalhöljets centra, och på kausalgrupperna (LA: vilka är centra i en större skala). Därmed fås en bättre förståelse för hur de individuella medvetenheterna påverkar varandra i fysiska världen, en förståelse som sedan tillämpas i gruppers utveckling, varvid vissa mänskliga problem får sin lösning.

[17]De som studerar esoterisk psykologi, kommer med tiden att upptäcka mycket som möjliggör för dem att arbeta bättre i fysiska världen. Allt (LA: i esoteriskt avseende) framgångsrikt arbete beror i huvudsak på två förmågor: förmågan att låta Augoeides arbeta genom personligheten (LA: mindre kausalhöljet, triadhöljet) och därvid använda denna endast såsom redskap; förmågan att arbeta med beaktande av kausalgruppens sådd och skörd. Hittills har mycket sagts om individuell sådd och skörd. I framtiden kommer de studerande så sakteliga att mera uppmärksamma gruppens sådd och skörd, vilket leder till ett mer intelligent samarbete, en djupare förståelse av gruppens ansvar och mer ändamåls-

enliga lösningar av gruppens problem.

[18]Hela idén om kraft eller energi kommer mycket sakta i förgrunden för det mänskliga tänkandet också på sådana områden som yrkesutbildning, näringslivets effektivitet och individens plats i ett företag. Människor omtalas och betraktas såsom potentiella kraftfaktorer, och det är ett steg i rätt riktning.

[19]I framtidens uppfostran och utbildning kommer de unga att undervisas om hur de bäst skall kunna kontakta sitt kausalhölje eller sin högre energikälla, hur de bäst skall kunna vägledas i att tillgodogöra sig kausalhöljets kunskap och förmåga för användning i fysiska världen, hur de bäst skall kunna finna sin grupp och arbeta med gruppen i harmoni med dess totala energi och hur de bäst skall kunna räta in förstajagets tre höljen (mentalen, emotionalen och eterhöljet) med sitt högre kraftcentrum och så draga ned en kontinuerlig energiström för att stärka de lägre höljena och ändamålsenligt använda dem. Hela denna evolution kommer att ske gradvis och nödvändigtvis bli långsam. Kausalhöljets krafter är vidunderliga och skulle, om de frigjordes genom ett omoget förstajag, medföra en förfärlig katastrof.

AVDELNING 13
KAUSALHÖLJETS UTVECKLING, DEL TVÅ

13.1 Kausalgrupperna

[1]Alla människomonader, vilkas kausalcentrum håller på att utveckla första kretsens kronblad, är indelade i grupper. Dessa grupper är inte isolerade från varandra utan påverkar varandra, så att energiutveckling i en grupp får återverkningar i de andra. När i atlantisepoken dörren till människoriket stängdes och alltså inga fler knoppkausaler bildades, var detta resultatet av planetregeringens beslut att inte längre bilda former i kausalvärlden utan i stället främja evolutionen av de redan befintliga kausalhöljena. Därmed minskades aktiviteten i vissa av de planetariska centren och ökades i andra. Detta påverkade även augoeiderna och därför solsystemets hjärta (LA: solen i värld 46), varifrån de kallats in. Strömmar av energi från 46-solen hejdades och skickades åt andra håll, medan de i mänskligheten verksamma augoeiderna inriktade sig på det redan påbörjade arbetet. Augoeidernas arbete, såsom de själva ser detta, avser icke i första hand människans medvetenhetsutveckling utan deras egen inom solsystemregeringens plan. Mänsklighetens evolution är för dem endast en metod.

[2]Två frågor står nu i fokus: 1) Vilken ställning i vårt 49-klot har de väldiga grupper av monader, som kommer in från andra 49-klot och företräder andra departement? 2) Vilken inverkan har ankomsten till kausal-mentalvärlden av monader, vilkas kausalhöljen inte är ”knoppar” utan möjligen fullt utvecklade, såsom fallet är med lärjungar och invigda?

[3]I vår planet förekommer det att det i befintliga grupper dyker upp monader, som inte kausaliserat genom attraktionslagens verkan mellan Jordens djurrike och de högre triaderna, utan som kausaliserat annorstädes och alltså kommer in med sina kronblad redan organiserade och kanske med flera av dem utvecklade. Detta får nödvändigtvis en stark inverkan både på de grupper vari de inträder och senare på människor bland vilka de inkarnerar. Detta beröres i *Den hemliga läran* på tal om mänsklighetens första lärare och ledare, ”de gudomliga konungarna”, vilka inkarnerade i den tidens mänsklighet.

[4]Framskridna människomonader kommer till Jorden från ”inre runden” eller från andra 49-klot eller från högre klot, där de varit i pralaya i väntan på sitt tillfälle. Deras inträde åstadkoms på tre sätt och som resultat av tre aktiviteter: 1) Det framkallas genom ömsesidig närmare förståelse mellan två planethärskare. Detta måste uppfattas i energibegrepp och i begrepp av medveten överföring av energi från ett centrum hos en planethärskare till ett centrum hos en annan planethärskare. Orsaken är viljan eller avsikten, ändamålet är förnimmelse

och metoden är kraftöverföring. Motsvarande gäller inkommandet av monader från den inre runden och inkommandet av avatarer, buddhaer, mästare, invigda och lärjungar och alla som måste vänta på gruppimpulser och inte styres av individuell drift eller skörd, vilkas cykler styres av kosmiska krafter och inte rent solsystemiska. 2) Skördelagens faktorer, som kan gå tillbaka till det föregående solsystemet, 49-klotet eller sjuklotet. Alla dessa klotmanifestationer följer skördeimpulsen, och skördeimpulsen styr vid vilken tid och på vilket sätt monader skall framträda i jordiska grupper, antingen dylika monader har nyformade kausalhöljen (”knoppkausaler”) eller är mer framskridna monader, som har överförts hit från andra klot, och antingen de kommer in individuellt eller i hela grupper. 3) När monader överföres från ett verksamhetsområde till ett annat, måste deras plats fyllas av andra. Energi som överföres måste ersättas med annan, och detta förklarar varför monadgrupper dyker upp i något visst 49-klot. Annars är hela frågan om överföring av monader och monadgrupper mellan 49-kloten eller mellan sjukloten, i kausalvärlden, mycket invecklad och kan inte utredas ytterligare än vad här gjorts. L1 9.26.6

[5]Kausalgrupperna i vår planet kan grovt indelas i fem grupper efter kausalcentrets utvecklingsgrad enligt följande.

[6]Första gruppen utgöres av de monader som kausaliserade i lemuriska rotrasen.

[7]Andra gruppen är de monader som kausaliserade i atlantidiska rotrasen fram tills dörren från djurriket till människoriket stängdes. Dessa båda grupper är jordmänskligheten i egentlig mening.

[8]Tredje gruppen består av de monader som kommit in från månkedjan (LA: föregående sjuklotet) och som är betydligt mer utvecklade än jordmänskligheten.

[9]Fjärde gruppen bildas av de monader som kommit in alltsedan atlantisepoken för att intaga deras plats som lämnat människoriket och nått enheten och vilkas kausalhöljen upplösts, varigenom tomrum uppstått som måste fyllas. Fjärde gruppens monader kommer vanligen från något av de två 49-klot som tillsammans med vårt 49-klot bildar en energitriangel eller trekraft. Dessa monader är ännu så länge sällsynta men kommer att bli vanligare, allteftersom fler människor övergår till femte naturriket genom fjärde initiationen.

[10]Femte gruppen består av vissa sällsynta monader från andra 49-klot än de nyss nämnda. De införes vanligen för att kunna fullända vissa drag i sidor av sitt väsen, att utföra experimentarbete i samband med devariket eller att åstadkomma vissa gruppresultat som planetregeringen önskar. Ofta inkarnerar de inte utan arbetar i mental- eller emo-

tionalvärlden och återvänder därefter till sina egna klot för att där genomgå de sista stadierna före frigörelsen.

[11]Alla dessa kausalväsen och kausalgrupper utövar bestämda verkningar på varandra i kausalvärlden, något som är ofattbart för människan. Icke desto mindre är dessa verkningar ämnet för den verkliga psykologin och grunden för all verklig aktivitet. Den studerande bör betänka vilken inverkan en framskriden monad har på andra monader i gruppen, gruppens kausaldevaer och de lägre höljesdevaer som är knutna till kausaldevaerna genom förstatriaderna.

[12]Alla människomonader och deras höljen finns registrerade i de planetariska arkiven. Tre arkiv finns, traditionellt kallade månarkivet, solarkivet och medvetenhetsarkivet. *Månarkivet* innehåller uppgifter om förstajaget, alla använda inkarnationshöljens historia och vibrationstal etc. Detta arkiv används av den skördelagens representant, som svarar för att det bildas en ny uppsättning höljen i samband med varje inkarnation av individen, så att han kan skörda sin sådd. Inkarnationshöljenas historia finns lagrad i förstatriaden. *Solarkivet* handlar om det mer beständiga kausalhöljet och innehåller uppgifter om detta höljes vibrationstal, kronbladens utvecklingshistoria, de augoeiders och kausaldevaers historia som ägnat sig åt att bilda kausalcentret och den grupp kausalhöljen detta kausalhölje ingår i. Denna information används av det 45-jag som åtagit sig ansvaret för en viss monadgrupps medvetenhetsutveckling. Den används också av framskridna mänskliga individer, som arbetar medvetet med sin grupp. *Medvetenhetsarkivet* innehåller uppgifter om hur monaden har gensvarat på sin omgivning. Detta arkiv är i många avseenden det mest utförliga. Dessa arkiv används mest av planetregeringen i samband med dess arbete med de planetariska centren. De samlade uppteckningarna om en grupp, hur stor denna än är, omfattar sju uppsättningar av 49 symboler vardera. Arkiven uppdateras vart sjunde år under överinseende av de 44-jag som ansvarar för de olika grupperna.

13.2 ”De 777 inkarnationerna”

[1]I kronbladens tre kretsar ligger också en nyckel till symbolen ”de 777 inkarnationerna”. Talet anger inte verkliga antalet inkarnationer utan tre cykler, som är olika långa och är byggda på sjutalsförhållanden i monadernas manifestation: 700 för första kretsen, 70 för andra kretsen och 7 för tredje kretsen.

[2]LA: HTL har i stället för det äldre teosofiska, missvisande uttrycket ”de 777 inkarnationerna” infört uttrycket ”de 777 nivåerna”, varför här nedan HTLs uttryck konsekvent använts i stället för det teosofiska. Se

för övrigt KOV 1.34.4 och 3.4.12.

[3]*De 700 nivåerna* avser utvecklandet av den yttersta kretsens kronblad, det längsta skedet, avser monadens vistelse i ”okunnighetens sal”, på emotionalstadiet. Begynnelsevibrationen är långsam och trög, och det krävs tusentals liv, innan energiutbytet mellan andratriaden och förstatriaden blir så starkt att människan esoteriskt ”vaknar” i ”lärandets sal”, på mentalstadiet. Nuvarande framskridna människor genomgick dessa inkarnationer i månkedjan och i några fall på vissa planeter sammanhängande med den inre runden. Därför inkarnerade de inte tidigare på Jorden än i atlantiska rotrasen. Människomonader på dessa högre stadier vägrade att inkarnera tidigare, då de organismer som erbjöds dem var alltför grova. De var i sin fulla rätt att diskriminera och bröt därmed inte mot några livslagar. I denna uppdelning mellan de monader, som blev människor i månkedjan och dem som blev det först i vår kedja, ligger grunden till de stora klassmotsättningarna, konflikten mellan arbetare och kapitalister, den esoteriska grunden till det i Indien numera så missbrukade kastsystemet. Motsättningen mellan arbetare och kapitalister har sin grund i skillnaden i medvetenhetshänseende mellan emotionalister och mentalister, mellan ”utrustade och icke-utrustade” kausalhöljen, mellan dem vilkas kausallotus endast är en knopp och dem vilkas kausallotus har yttersta kretsen av kronblad organiserad och i färd med att öppnas.

[4]*De 70 nivåerna* avser utvecklandet av andra kretsens kronblad och vistelsen i ”lärandets sal”, på mentalstadiet. På dessa sjuttio nivåer utvecklar individen framför allt insikten om hur han skall balansera motsatserna i sitt liv av kärlek och tjänande. Detta skede har sin motsvarighet i striden mellan lägre och högre prästerskapet i Atlantis. I varje individs liv utkämpas under detta skede en liknande strid (LA: mellan individens förstajag och hans blivande andrajag), som avslutas när han inträder på lärjungaskapets och initiationernas väg. Växelverkan mellan emotional impuls och kausal-mental energi ger monaden insikt om vad den lärt i de båda salarna (LA: på emotional- och mentalstadierna).

[5]*De sju nivåerna* avverkas på kausalstadiet och när individen blivit lärjunge. De två yttre kretsarnas kronblad stimuleras på nytt och på särskilt sätt genom lärjungens medvetna verksamhet. Hittills har den mesta vitaliseringen av kronbladen skett enligt utvecklingslagen och omedvetet. Nu förändras allt detta i samband med att mentalhöljet blivit självaktivt och två av viljebladen samordnas och ett av dem ”väcker” vitaliteten och utvecklas.

[6]Energin från dessa två kretsar börjar cirkulera inom förstatriaden, och när så sker, markerar detta en mycket betydelsefull epok, att ett

tvåfaldigt arbete fullbordats i förstajaget och det begynnande andrajaget: 1) att triadenheterna har de fyra lägsta spiralerna fullt aktiva (två grupper om två vardera) och den femte i färd med att aktiveras till samma grad; 2) två kretsar av kronblad är ”väckta”, en vidöppen och den andra i färd med att öppnas. När den tredje kretsen öppnas genom initiation, är människan fulländad som förstajag och augoeidernas arbete med människan slutfört.

[7]I slutet av de 777 nivåerna genomgår individen initiation (LA: tredje initiationen) och ingår i en kort avslutande syntetiseringsprocess, där han tillgodogör sig resultaten av sina erfarenheter på emotional- och mentalstadierna, förvandlar kunskap till visdom, förverkligar idealen och slutligen befriar sig från förstajagets höljen, som håller honom fången. Initiationsperioden indelas i sju stadier, varav de fem första hör till andrajagets utveckling, liksom de fem kumaraerna främst befattar sig med mänskliga evolutionen i solsystemet och planeten. Detta femtal måste ses ur energiernas, livskrafternas och polernas synvinkel. Exempel: kausalhöljet syntetiserar det lägre fyrtalet höljen, tredje strålen syntetiserar de fyra lägre strålarna, den femte kumaran samlar i sig de fyra lägres arbete.

13.3 Utvecklingsstadier

[1]I okunnighetens sal (LA: på emotionalstadiet) härskar det emotionalt mentala, känslo- och önsketänkandet. Människan söker det hon begär genom illusionens lockelser. Alla, som så söker skördens själviska frukter, måste hata varandra. Därför kännetecknas detta stadium av kamp och girighet, illvilja och hat, död och vedergällning.

[2]I lärandets sal (LA: på mentalstadiet) härskar intellektet, som söker vägleda. Ett högre slags begär, resultatet av mentalmedvetenheten och dess bruk, ersätter den lägre emotionala driften. Människan tänker och funderar och söker kunskapens frukt blott för att inse att kunskap icke är allt.

[3]I visdomens sal (LA: på kausalstadiet) gör sig tredjetriaden alltmer gällande. Döden är okänd i denna sal. Osämja och kamp försvinner och endast harmoni råder. De vetande känner varandra som ett. I denna sal råder allas enhet med alla, enhet i handling och mål kännetecknar all strävan.

[4]Verklig enhet ligger i insikten om att det större livet alltid innefattar det mindre och att varje medvetenhetsexpansion för människan närmare denna insedda enhet.

13.4 Mänskliga kausalhöljenas närmare gruppindelning

[1]Det råder skillnader mellan kausalhöljen beroende på deras olika utvecklingsstadier. Till exempel fram till mitten av atlantiska rotrasen (när möjligheten till kausalisering upphörde) förekom kausalhöljen på många olika stadier alltifrån nyligen organiserade ”knoppar” hos de nykausaliserade till högt utvecklade kausalhöljen hos lärjungar och invigda, som övervakade släktets utveckling. Numera kan kausalhöljena grupperas enligt sina utvecklingsstadier.

[2]LA: I den redogörelse som närmast följer beskrivs först förhållandevis utförligt de kausalhöljen som består av 47:3-materia, vilka i den nu periodiskt inkarnerande mänskligheten är den stora majoriteten. Därnäst ges en kort sammanfattning om de kausalhöljen som består av 47:2-materia, vilka tillhör en fåtalig minoritet av mänskligheten.

[3]*Knoppkausaler*. Eftersom vårt 49-klot befinner sig halvvägs i sin evolution, finns strängt taget inga oöppnade ”knoppar”. Alla kausallotusar har åtminstone ett kronblad öppnat. Alla lotusar är organiserade, men det råder stora skillnader också inom denna grupp av föga utvecklade. Objektiv medvetenhet konstaterar dessa skillnader genom att iakttaga triadenheternas lyskraft och kronbladens grad av utveckling. LA: Åtminstone objektiv 46-medvetenhet krävs för dylik iakttagelse.

[4]*Brahmiska lotusar* är sådana kausalcentra, där endast det första bladet eller kunskapsbladet är fullt utvecklat. Dessa människor är mentalt föga utvecklade och återfinns typiskt som lägsta slagets kroppsarbetare i alla länder. De kallas även tredje klassens skapare, då deras skapande förmåga inskränks till fysisk avlelse och deras uppgift huvudsakligen består i att förse den egna gruppen med organismer.

[5]*Brahmanlotusar* är sådana, där första bladet är fullt utvecklat och andra bladet visar tecken på att öppnas. Hos denna grupp framträder medvetenhetsaspekten mera än i den första. Dessa är vissa monader från andra 49-klot, främst Jupiter och Venus. Dessa kallas andra klassens skapare, då de visserligen visar sin skaparförmåga enbart genom fysisk avlelse men likväl drivs mera av kärlek än av djuriskt begär såsom första gruppen. Dessa monader inkarnerar för närvarande i Asien, framför allt i Indien, i Sydeuropa, på senare tid även i Amerika.

[6]*Primära lotusar*. Detta är en grupp, som kommit in under femte strålens inflytande och därför är väsentligen förbunden med den energi som yttrar sig särskilt i femte strålens 49-klot och som utgör grunden för all prestation, intelligensen. Denna grupp inkarnerade inte under atlantisepoken men har kommit in i tiden för ariska rotrasens fjärde och femte underraser. Dess individer är avsevärt mer framskridna än de

tidigare nämnda gruppernas men behöver utveckla det andra bladet mycket. Hos dem är första bladet öppet och tredje i färd med att öppnas men andra bladet alltjämt slutet. Andra kretsen visar inga tecken på vitalitet. På grund av förhållanden i den planet de kommit från har deras utveckling blivit ensidig, varför de kommit till vårt 49-klot för att ”avrunda” sig. De är av den rent intellektuella, självviska vetenskapliga typen. De har svarat för mycket av vetenskapens och teknikens utveckling och anpassning till människans behov, och de arbetar mycket med mineralrikets energi. Detta måste tolkas så, att den grupp augoeider, som har hand om denna grupp, är förbunden med en grupp förstajagsdevaer, som magnetiskt gensvarar på mineralrikets devaer. Denna grupp människors arbete för släktet har för närvarande en skadlig inverkan, men när andra bladet öppnas, kommer de att inom den egna specialiteten utföra sannskyldiga under av kärleksfullt tjänande, vilka kommer att förnya fjärde naturriket. Åttio procent av dem förutses övergå till femte naturriket i femte eonen, tjugo procent bli kvar i människoriket och gå i pralaya.

[7]*Lidelsens eller begärets lotusar*. De kallas så, eftersom deras grundläggande natur är kärlek eller begär av något slag. Majoriteten av de monader, vilkas tredjetriad tillhör andra strålen, hör till denna stora grupp. De indelas i fem grupper, varav tre kausaliserat på Jorden och två var de sista som kausaliserade i månkedjan. De har de två första kronbladen utvecklade och har till uppgift att utveckla det tredje. Många av dem kommer att lyckas utveckla det före sjunde rotrasen i innevarande klotperiod, men flertalet kommer att utveckla det först i nästa eon, på Jorden i andra rotrasen och kommer att före eonens slut ha utvecklat hela första kretsens kronblad och organiserat den andra kretsens.

[8]I 47:3 finns ingen individuell avskildhet, såsom finns i fysiska världen, men däremot gruppernas avskildhet från varandra. Dessa grupper är alltför talrika för att uppräknas i detalj. De nyss nämnda fem grupperna bildar endast den allmännaste indelningen. Var och en av dessa fem grupper delas i sin tur i tio grupper, och dessa i ännu mindre, som alla har sina symboliska namn.

[9]I 47:2-sfären, där de framskridna människornas, lärjungars och invigdas kausalhöljen finns, indelas kausalcentren i grupper enligt vilket departement (1–7), underdepartement (1:1–7:7, sammanlagt 49), huvuddepartement (1–3) och 45-jag de lyder under. Dessa kausallotusar är alla organiserade och har ett antal kronblad öppnade, och somliga befinner sig på sista utvecklingsstadiet. De kan indelas i tre grupper enligt utvecklingsstadierna. Högsta gruppen omfattar de lotusar, vilkas

”ädelsten” just håller på att avtäckas. Mellersta gruppens lotusar har ännu inte fullt utvecklat den tredje bladkretsen. Lägsta gruppen har inte fullt utvecklat den mellersta bladkretsen.

13.5 Kronbladen och eterhöljets centra

[1]Det nära sambandet mellan kronbladens utveckling i kausalcentret och utvecklingen av eterhöljets centra måste beaktas. Det är genom dessa eteriska centra, som psykisk energi strömmar. Eterhöljet vitaliseras av prana. Prana möjliggör organismens aktivitet och fysiska medvetenhetens utveckling. Prana verkar främst på de fysiska atomerna och molekylerna. Dess verkan på organismen är trefaldig: den bevarar organismens hälsa, den bygger organismen och reparerar den kontinuerligt, den är det medium varmed människor når kontakt med varandra. Den fysiska magnetismen är till största delen, om inte helt och hållet, beroende av prana. (LA: Termen ”psykisk” definieras i L1 9.34.19.)

[2]Eterhöljets centra är energivirvlar, som bildats i etermaterien genom emotionala impulser, vilka utsänds genom emotionalhöljets centra. Dessa emotionala centra förmedlar i sin tur ännu högre slags energi. Därför kan man säga att eterhöljets centra är källan till människans psykiska energi och alltså påverkas av utvecklingen av kausalcentrets kronblad. Varje kronblad är i sin tur ett slags kraftcentrum, och den energi som utgår därifrån påverkar de eteriska centren och alstrar psykisk energi av olika slag.

[3]Den energi kausalhöljet avger förnims blott föga på utvecklingens tidiga stadier. Människan följer sin utstakade väg genom den animala och mänskliga instinkten och kan tryggt anförtros den stimulans som utgår från hennes grupps centra och den drivkraft som innebor i hennes höljen och i de tidigare evolutionsvågorna. Det är först när individen nått ett förhållandevis framskridet stadium, som kausal kraft strömmar genom eterhöljets centra på ett sådant sätt att det ger resultat i medvetenheten, och när så sker, blir han det djupt varse i sin fysiska hjärna. Vad som här avses är inte den vanliga animala psykiska mottaglighet som de högre djuren och primitivare människorna uppvisar. Denna är omedveten och okontrollerad och har ingen funktion i esoteriken. Vad som avses är tvärtom de högre förmågor som framskridna människor, lärjungar och invigda uppvisar och som är resultat av att kausal energi strömmar in i främst fem av eterhöljets centra. Detta sker på ett sådant sätt att individen blir medveten i sin fysiska hjärna om ändamålet, tekniken, effekterna i inkarnationshöljena och på andra människor och hennes egen förmåga att efter önskan använda denna energi, så att den står under hennes kontroll.

[4]De enda centra i eterhöljet, som esoterikern skall befatta sig med, är hjäss-, pann-, strup-, hjärt- och bascentren. Hans uppgift består i att överföra energin från bas- och solarplexuscentren till de fyra högre. Det förutsätts att han redan överfört eller är i färd med att överföra energin från sakralcentret till solarplexuscentret för att leda den vidare till strupcentret.

[5]Mjältcentret, som är fördelare av prana, utvecklas för sig, och dess energi överföres inte till något annat centrum utan utstrålas medvetet. När dess motsvarighet i hjässcentret väcks, blir detta organet för esoteriskt helande. Genom detta centrum upptar helaren prana och livsenergi från etrarna med en viljeakt och andas sedan ut den på den som skall helas med en akt av medkänsla. E 5.14, 9.5.24

[6]Ifråga om etercentren bör noteras att tolvtalet förekommer i såväl panncentret som hjässcentret. Panncentret består av (8 x 12 =) 96 kronblad och hjässcentret av (8 x 12 x 10 =) 960 + 12 kronblad. I båda fallen anges ett samband med kausalhöljets tolvbladiga centrum. I båda fallen förekommer 8 x 12, varvid åttan anger fyra plus fyra: de fyra inkarnationshöljena och kausalcentrets fyra kretsar. Tolvtalet förekommer dessutom i hjärtcentret.

[7]Det är först när eterhöljets hjärt-, pann- och hjässcentra är fullt aktiva med sina kronblad utvecklade, som kausalcentrets innersta eller fjärde bladkrets utvecklas.

[8]Mycket viktigt är sambandet mellan de fyra kretsarna i kausalhöljets centrum och mentalhöljets (47:4) åtta centra med tolv kronblad i varje.

[9]Att de centra, människan skall befatta sig med, nödvändigtvis är fem till antalet beror på följande fem fakta, vilka hon måste studera, om hon önskar planenligt väcka sina centra och om hon vill gå den trygga vägen till sann medvetenhetsutveckling: 1) Energin utgår för människans vidkommande från solsystemets femte värld, kausal-mentalvärlden. 2) Det är genom sitt femte hölje, kausalhöljet, som människan kan medvetet arbeta med sin utveckling. 3) Människans utvecklingsväg är femfaldig, avser människans fem världar (LA: 47–49 indelas i fem molekylarvärldar, KOV 1.11.3) och indelas i fem stadier (KOV 1.34.4). 4) Vårt solsystem är visserligen det andra systemet, men det är inne i sin femte period, som svarar mot femte stadiet i människans utveckling, idealitets- eller kausalstadiet, det stadium på vilket människan genomgår initiationerna. 5) Femte spiralen håller på att väckas i triadatomerna. Detta måste ha skett, innan energiutbytet mellan kausalcentret och de eteriska centren blir så starkt att det väcker människans fysiska hjärna och gör henne varse de inre strömmarna. Detta sker vanligen när det femte kronbladet organiseras.

[10]Hela frågan kan ses också i ett större perspektiv, ur de fem kumaraernas synvinkel. En människas etercentra utgör sammantagna en liten ”energienhet”. Hon ingår i en grupp människor, och dessas ”energienheter” utgör sammantagna ett kronblad i det centrum en ännu större grupp utgör. Ett dylikt gruppcentrum utgör i sin tur ett kronblad i ett visst planetariskt centrum, som är ett kraftcentrum hos planethärskaren. Här måste emellertid ihågkommas att människans etercentra inte tillhör samma värld som planethärskarens eteriska centra. Människans eteriska centra finns i systemiska etervärlden (49:4), medan planethärskarens eteriska centra finns i kosmiska etervärlden (46). Det är först när individen blivit 46-jag, som hans energi ingår i det planetariska centrets energi i dess egen värld. Planethärskarens kosmiska eteriska centra (46) överför och förvandlar energi och står i samma förhållande till honom som människans eteriska centra (49:4) står till henne. Alla de grovfysiska centren, till exempel munnen, förmedlar något slags energi som uppstår i människans hjärna eller vilja.

[11]Den energi, som utgår från kausalhöljet, verkar genom eterhöljets centra och ger olika resultat allt efter människans utvecklingsstadium. På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium och på grund av bristande inrätning når kausalenergin inte fysiska hjärnan så väl som den senare skall göra. Däremot når den emotionalhöljets centra, som då stimuleras av två varandra motriktade kraftströmmar: den nya kausala kraften och den fysiska materiens kraft, som rått sedan mycket länge. Men eftersom emotionalmaterien hos de flesta ännu så länge är otillräckligt organiserad, uppröres den våldsamt, när den stimuleras av kausal energi. Konflikten mellan dessa båda krafter är ofta orsaken till den brist på kontroll över känslolivet som överallt kan ses.

[12]Tre praktiskt viktiga uppgifter om sambandet mellan kausalcentrets och etercentrens utveckling: 1) Etercentren sägs bli ”fyrdimensionala”, när aspiranten är i färd med att utveckla kausalcentrets femte och sjätte kronblad, har rätat in eter-, emotional- och mentalhöljena med kausalhöljet och stabiliserat såväl emotional- som mentalhöljena. (LA: Med talet om ”fyrdimensional” rotation menas icke endast att centren roterar i fler riktningar än förut utan även att eterhöljets centra inrätas med emotionalhöljets, så att den emotionala kontrollen av det fysiska blir mer fullkomlig, samtidigt som den mentala kontrollen av det emotionala förbättras. Därmed sammanhänger att de skyddande hinnor, som skiljer motsvarande centra i eter- och emotionalhöljena från varandra, upplöses, varmed emotional objektiv medvetenhet i fysiska dagsmedvetenheten naturenligt förvärvas.)

[13]I samband därmed måste aspiranten studera förvandlingens lagar,

”gudomlig alkemi”, varigenom han lär sig att förvandla lägre kraft till högre och flytta sin medvetenhet till högre höljen. Då blir han en kanal för kausalenergierna på sådant sätt att även essentialenergier börjar strömma genom kausalhöljet ner i inkarnationshöljena. Han måste bli utstrålande gentemot andra människor genom sitt hjärtcentrum och kunna stimulera andras hjärtcentrum genom sitt eget.

[14]2) När aspiranten blir allt mer utstrålande, begynner upplösningen av den eterhinna som skiljer eterhöljet från emotionalhöljet och därmed hindrar individen att vara dagsmedveten i emotionalvärlden. Det börjar uppstå revor i hinnan, och genom dessa blir individen medveten om skeenden i emotionalvärlden och kan få bättre kontakt med kausalhöljet. Vidare ökar hjässcentret sin aktivitet och blir förmöget att mottaga blixtartade intryck från högre världar. Detta sker till en början tillfälligtvis men oftare allteftersom revorna i eterhinnan blir fler. Energierna från de lägre etercentren höjs upp i högre centra: bas-, sakral- och solarplexuscentrens energier höjs upp till hjärt- och strupcentren samt ett centrum mellan skulderbladen som aspiranten själv tillfälligt skapar. I ett senare skede höjs energierna i alla de sex lägre centren – bas-, sakral-, mjält-, solarplexus-, hjärt- och strupcentren – till pann- och hjässcentren samt ytterligare fem centra i huvudet. 13.6.26

[15]3) När aspiranten skrider framåt, balanserar han motsatserna och når han psykologisk insikt om sina medmänniskor: ”hans broders hjärta avslöjar sin hemlighet för honom”. Han blir en erkänd kraft i världen, och människor vänder sig till honom för hjälp och stöd. Han blir en släktets hjälpare och tjänare.

[16]Detta utvecklingsstadium kännetecknas av att aspiranten inser pengarnas esoteriska betydelse för tjänandet. Han begär inte mer för sig själv än det som sätter honom i stånd att utföra sitt arbete. Hans bruk av pengar är i själva verket ett av de viktigaste prov han genomgår under förberedelsen för lärjungaskapet.

[17]Vidare utmärks detta stadium av att aspiranten genom sitt liv blir ett redskap för förstörelse i esoterisk bemärkelse. De krafter, som strömmar igenom honom från högre världar och från hans Augoeides, stimulerar både gott och ont. Inkarnationshöljenas centra stimuleras, ibland överstimuleras, så att både individen och hans grupp kan begå allvarliga misstag. Men om individen däremot lärt sig att kontrollera sina höljen, så tjänar dessa mottagna starkare energier till att underlätta för honom att i fysiska dagsmedvetenheten och genom centren i huvudet nå kontakt med Augoeides.

[18]Allt detta arbete måste individen utföra i människans världar (47–49) och i inkarnationshöljena, och det måste fortgå, tills de två yttersta

kretsarnas kronblad fullt utvecklats och den tredje kretsen kronblad organiserats. Därefter kan han övergå till idealitetsstadiet och genomgå tredje initiationen. I (”visdomens sal” =) kausalvärlden blir han gradvis varse de krafter som finns i hans kausalhölje och i hans egen kausalgrupp. Först nu kan han anförtros kunskapen om dessa krafter, då han kommer att använda dem för att tjäna mänskligheten. Efter fjärde initiationen blir han delaktig i och kan anförtros med en del av planetväsendets energi och blir därmed förmögen att befordra planethierarkins planer för evolutionen.

13.6 Initiationerna och kronbladen

[1]I ämnet kronbladens utveckling genom initiationerna är det inte mycket som får exoteriskt uppges för närvarande. Endast vissa antydningar får göras om hur energin skall rätt riktas, vilka grundläggande livsproblem människan måste lösa, vissa motsvarigheter och analogier och praktiska råd om konstruktivt tänkande. Alla esoteriska lärare har med sin undervisning till ändamål att öva lärjungarna i det rätta bruket av tankekraft. Detta undervisningssätt tillämpas oföränderligt. Läraren gör en antydan och ger vissa analogier jämte ett förslag om var upplysning kan hämtas. Det är lärjungens sak att inse att antydan är värd att följas, att meditation är väg till insikt och att den antydan läraren gjort är ett ”frö”, ett ämne för meditation, att fakta utan sammanhang är till större skada än nytta, att all kunskap måste smältas, bearbetas och omsättas i lärjungens egen erfarenhet, att analogierna måste stämma i atomiskt, mänskligt, planetariskt och kosmiskt avseende, att mycken kunskap icke lämnas ut, förrän lärjungen invigts, eftersom all kunskap handlar om energi och kan missbrukas.

[2]Var och en av de tre kretsarna av kronblad är nära förbunden med ett visst utvecklingsstadium. Mycket av arbetet med första kretsen ingår i erfarenheten på emotionalstadiet. Det viktigaste och mest tidsödande arbetet är att organisera bladen och förbereda dem för öppnande. Bladens själva öppnande är kortvarigare och åstadkoms genom att energi från andratriaden strömmar in. I vårt 49-klot sker detta genom ett samarbete mellan mahachohanen, det 44-jag som ansvarar för individens kausalgrupp och individens Augoeides.

[3]Första kretsen organiseras på emotionalstadiet under ledning av energi från mahachohanen, vilket påverkar tredje gruppen av kausaldevaer. Andra kretsen organiseras på mentalstadiet under ledning av energi från bodhisattvan, vilket påverkar andra gruppen av kausaldevaer. Tredje kretsen organiseras på kausalstadiet under ledning av energi från manun, vilket påverkar första gruppen av kausaldevaer.

[4]På emotionalstadiet, där första kretsens blad organiseras, är det kausala inflytandet till en början ringa. Men när de tre bladen tillräckligt aktiverats och vitaliserats genom den energi som samlats och lagrats i kausalhöljet genom inkarnationernas erfarenheter, sker ett slags initiation, som är en motsvarighet i lägre världar till de stora initiationerna i kausalvärlden. Energin i den yttersta bladkretsen får denna att sära sig från den närmast inre kretsen och att öppnas. Kretsens tre energier börjar växelverka, vilket markerar att ett bestämt stadium uppnåtts. Denna serie initiationer registreras sällan i fysiska dagsmedvetenheten på grund av höljenas relativt låga grad av organisation och hjärnans ringa mottaglighet. Men de är likväl initiationer av lägre slag och märks i människans yttre liv genom hennes insikt om relationer med grupper i fysiska världen, exempelvis medlemskap i intresseföreningar och dylikt.

[5]En liknande process äger rum, när den andra bladkretsen organiseras och bereds för öppnande. Denna gång samarbetar bodhisattvan, 44-jaget och individens Augoeides. Dessa små initiationer avser emotionalitetens höjande från personlig till opersonlig och osjälvisk kärlek, idealism och altruism.

[6]När tredje bladkretsen skall öppnas, samarbetar manun, bodhisattvan, den kausalt fullt vakne individen själv och hans egen esoteriske lärare (”mästare”, 45-jag). Efter andra initiationen deltar även planethärskaren.

[7]Allmänt kan alltså sägas att kausalgrupper, där första kretsens blad organiseras och öppnas, framför allt står under mahachohanens inflytande; kausalgrupper, där andra kretsens blad organiseras och öppnas, står under bodhisattvans inflytande och kausalgrupper, där tredje kretsens blad organiseras och öppnas, står under manuns inflytande. Häri ligger också förklaringen till att mahachohanerna har längre ämbetsperioder än manuerna och bodhisattvaerna. Också företräder manun och bodhisattvan vardera en typ av trefaldig kraft, medan mahachohanen är brännpunkt för fem typer av energi, som var och en är till naturen trefaldig.

[8]Att ett kronblad öppnas betyder att ett visst slags kraft alstras, handhas, tillgodogöres och används, först omedvetet, senare med full förståelse.

[9]På emotionalstadiet får individen lära sig meningen med aktivitet, som bygger på hans egen fysiska energi han har inneboende eller har upptagit, gruppens energi och fysiska världens energi. På mentalstadiet blir individen medveten om att han kan använda medvetenhetsenergin i formbyggande, sociala relationer och i släkt- och andra grupptillhörig-

heter. Han når en klar insikt om sexualiteten och hur den skall styras men ännu inte hur han skall använda den medvetet och konstruktivt. På kausalstadiet får den invigde kunskap om handhavandet av viljeaspektens energi, den dynamiska användningen av viljan i uppoffrande arbete och får nycklarna till energins trefaldiga mysterium.

[10]Orden ”kunskap, enhet och offervilja” betyder esoteriskt mycket mera än vad de gör i vardagligt bruk. Varje bladkrets står för en av dessa tre verkligheter. De är uttryckssätt för tre stora egenskaper, som kännetecknar alla sig manifesterande väsen – gudar, människor och devaer. Från människans synpunkt är kunskap något som var inneboende i det tidigare solsystemet och är den förmåga hon måste förvärva. Det är den planethärskarens dolda energi som hon måste förvärva, lära sig fokusera i fysiska hjärnan och på det sättet tillämpa.

[11]Enhet är den förmåga som innebor i det nuvarande solsystemet. Det är den planethärskarens dolda energi som hon måste förvärva, fokusera i hjärtcentret och på det sättet tillämpa.

[12]Offervilja är den förmåga människan skall erövra i framtiden, den förmåga hon skall intelligent fokusera genom hjässcentret och på det sättet tillämpa. Denna förmåga är beroende av hennes medvetenhetsutveckling och alltså insikt om den egna gruppens esoteriska ändamål och om de planetariska väsendena. Offerviljan innefattar förmågan att avsäga sig både förstatriaden och kausalhöljet och måste således förutsätta förståelse av både förstatriadens och andratriadens energi och förmågan att förena dessa båda slags energier. Den avser centralpunkten i kausalcentret, ”ädelstenen i lotusblomman”, och det är först när alla tre offerviljans blad i de tre kretsarna öppnats, som detta slags energi frigöres. Förstatriadens energier har då bragts under kontroll. De tre grupperna av kausaldevaer är likaledes redo för det stora offret. Detta innebär att det magnetiska band, som förenar monaden med mental-, emotional- och fysiska materien, slits. Då behöver monaden inte längre inkarnera, finns det inte längre individuell sådd att skörda och är människan befriad. Det slutliga offret innebär också att förstatriaden avskiljes från kausalhöljet och upplöses.

[13]Det innebär också att kausalhöljet fullständigt upplöses och de hithörande kausaldevaerna förintar sina livsformer. De fyra lägre grupperna av kausaldevaer återgår till värld 46, medan de tre högre grupperna återgår till kosmiska mentalvärlden för att stanna där till en senare eon och då framträda som medlemmar av planetariska kollektivväsen. Kausaldevaerna måste alltid ses som kollektivväsen. De kausaldevaer, som bildade människans kausalhölje, kommer inte att bilda planetväsen ensamma och isolerade. De 49 grupperna av kausaldevaer kommer att

ingå i sju solsystems 49 planetväsen.

[14]De fyra grupper, som ingår i solen i värld 46, kommer att återframträda som fyra planetväsen, vilka är de 28.

[15]Kunskap är rätt uppfattning av energi, dess lagar, ursprung och bevarande, dess egenskaper, typer och vibrationer. Den innefattar en uppfattning av de olika vibrationerna, de centra varigenom kraften inträder, de kanaler vari den cirkulerar, de trianglar och andra geometriska figurer den bildar under evolutionen, de cykler och den ebb och flod energin genomgår i samband med olika slags planetarisk manifestation, alla naturrikena inräknade, och den verkliga innebörden, sedd ur kraftaspektens synvinkel, av aktivitets- och passivitetsperioder, manvantara och pralaya. Den innefattar även en riktig insikt om obskurationens lagar. Detta är kunskap: att rikta kraftströmmar rätt, först i människans tre världar (47–49, LA: i molekylarvärldarna enbart) och sedan i solsystemet (43–49, LA: huvudsakligen i atomvärldarna).

[16]Enhet är rätt uppfattning av formens bruk och ändamål, av de energier som erfordras för formbyggande, formens användning och den förbrukade formens slutliga upplösning. Den innefattar en insikt om lagarna för attraktion och repulsion, om magnetisk växelverkan mellan alla former, om grupprelationer, om det enande livets vitaliserande kraft och om det ena väsendets attraktion på det andra. Den innefattar en förståelse av alla former, formers ändamål och formers förhållanden till varandra. Den avser byggnadsprocesserna i människan själv och i solsystemet, och den förutsätter utvecklandet av de krafter i människan som skall göra henne till en medveten byggare i en framtida cykel.

[17]En av de stora uppenbarelser, som delges vid initiation, är avslöjandet för den invigde av det särskilda kosmiska centrum, varifrån det slags kraft utgår som han kommer att handha, när han med tiden blir en evolutionsledare för ett kommande människosläkte. Därför måste han äga icke endast kunskap utan också enhetens energi för att kunna hjälpa monaderna att kausalisera genom att offra sitt eget kausalhölje.

[18]Offerviljan innefattar mera än vad som hittills uppgivits. Den innefattar följande fyra faktorer: 1) kunskap om planetregeringens ändamål och avsikter; 2) insikt om det egna departementets särskilda slags energi och egenskaper; 3) förståelse av de olika grupper av väsen som deltar i planet- och solsystemens manifestation; 4) vetskap om vissa kosmiska företag vår planetregering medverkar i.

[19]Den ovannämnda andra faktorn avser den fjärde bladkretsen, de tre blad som omedelbart omger ”ädelstenen i lotusblomman”. Vart och ett av dessa tre innersta blad är förbundet med någon av de tre yttre kretsarna och organiseras, när bladen i dess egen krets öppnas. Den

fjärde kretsen utgör därför en syntes av kunskap, enhet och offervilja. Genom den typ av kraft, som strömmar genom den fjärde kretsen, är denna nära förbunden med ett av de tre högsta centren hos det planetväsen som företräder människans tredjetriads departement.

[20]När tredje initiationen genomgås, öppnas tredje kretsens kronblad, och vid fjärde initiationen öppnas den fjärde kretsens och avslöjas ädelstenen genom invigningsstavens elektriska kraft, som inför solsystemets eget syntetiserande departements energi. Därmed är arbetet slutfört: triadenheternas energi har vitaliserat alla spiralerna, alltmedan kausalcentrets fulländade kraft och centralpunktens dynamiska vilja bringas till fullständig och förenad aktivitet. Detta medför en trefaldig kraftutveckling, som fullständigt upplöser kausalhöljet: 1) Triaden upplöses i sina tre beståndsdelar, vilka återgår till materiereservoaren. 2) Kausalcentret upplöses, och de devaer som utgjort det, givit det dess sammanhållning och kvalitet, insamlas av högsta klassen augoeider, som återlämnar dem till (solens hjärta =) solen i värld 46). Devamaterien kommer att åter användas i en framtida eon i vårt solsystem, men augoeiderna kommer inte att manifesteras igen förrän i nästa solsystem, då de kommer att vara planetariska kollektivväsen. 3) Centralpunktens energi återgår till kosmiska eteriska världar.

[21]Det är genom initiatorns handhavande av staven vid de två första initiationerna, som de två yttre kretsarnas kronblad först öppnas och deras energier frigöres, varefter de två slags krafter, som innebor i de sex bladen, samordnas med varandra och börjar växelverka. De öppnanden av kronblad, som tidigare skett, har icke varit fullständiga, icke medfört de samhöriga krafternas samordning och därför varit blott av förberedande karaktär. Nu däremot fullbordas krafternas samordning och fulländas kraftströmmarnas omlopp vad gäller de två yttre bladkretsarna. Staven riktas mot ett visst ”nyckelblad” enligt individens departementstillhörighet.

[22]Eftersom kronbladens materia är devamateria och kronbladens energi är vissa kausaldevaers energi, övervakas förfarandet av en stor deva. Devan biträder de två faddrarna (45-jag eller högre jag) och initiatorn med att vara utjämnande polen i en trekraft, vari faddrarna är de positiva och negativa polerna. Denna trekraft stabiliseras av initiatorn och varar ett kort ögonblick med initianden i mitten. Genom trekraftens tre poler cirkulerar energin från tredjetriaden medelst invigningsstaven.

[23]Denna kraft, som tillföres kausalhöljet utifrån, är trefaldig, såsom symboliseras av de tre skyddande makterna och stavens egen trefaldiga natur. Kraften utgår i första hand från den planetregering som styr individens tredjetriads departement, därifrån till det planetariska hjäss-,

hjärt- eller strupcentret. Energin införes i den bladkrets och i det blad i kretsen som initiationen avser. Det finns här ett nära samband mellan kausalcentret och eterhöljets centra.

[24]Kraftöverföringen från högre till lägre världar göres i följande ordning: från ifrågavarande planetregering till det planetariska centret, från det planetariska centret till individens tredjetriad, från tredjetriaden till någon av de tre bladkretsarna enligt ifrågavarande stråle, från bladkretsen som helhet betraktad till ett av bladen enligt kraftens egenskap och typ, från detta blad till någon av förstatriadens tre enheter allt enligt departementet ifråga, från triadenheten via triaden som helhet (cirkulerande i denna) och centren i mental- och emotionalhöljena till något av de tre högre centren i eterhöljet och från etercentret till fysiska hjärnan.

[25]Härav framgår varför det är nödvändigt att rena höljena och räta in dem, så att kraften kan strömma in ohindrad. Detta nedflöde av kraft får verkningar i såväl materie- som medvetenhetsaspekten: i såväl höljena som deras medvetenhet. Höljena och deras ingående atomer stimuleras, så att de ökar sin utstrålning av energi. Höljesdevaernas inflytande över höljena minskas till förmån för kausaldevaerna, ett steg i den process som till sist skall leda till att höljesdevaerna återgår till sitt ursprung. Kraftinflödet stimulerar medvetenheten, så att människan erövrar psykiska förmågor hon potentiellt äger. De tre huvudsakliga centren i organiska hjärnan – tallkottkörteln, hypofysen och altamajorcentret – påverkas, så att människan i sin fysiska hjärna blir varse högre inflytanden, skeenden och krafter. Det centrum påverkas som svarar mot departementet för denna initiation. Det är höljesdevaernas kraft, som hållit dessa centra slumrande, men denna kraft ersätts nu med kausaldevaernas energi.

[26]Hela denna process är nära förbunden med eterhöljets trefaldiga energi och åstadkommer alltså i centralkanalen effekter, som väcker kundalini i bascentret, så att den stiger upp i den trefaldiga kanalen, återigen enligt det departement det handlar om. Inför andra initiationen har energin från centren under diafragman vanligen stigit till centret mellan skulderbladen. Vid andra initiationen når den upp i huvudet, varvid alla centren i bålen är aktiva. Det som därefter återstår är att samla energierna i huvudet, åstadkomma den erforderliga geometriska växelverkan mellan de sju centren i huvudet och sedan inför den slutliga frigörelsen fokusera dem alla i hjässcentret.

[27]Människan inträder i femte riket, när hon lyckats vitalisera femte spiralen i alla sina inkarnationshöljens (mental-, emotional- och eterhöljets) atomer, när hon utvecklat tre av kausalcentrets kronblad och är i färd med att utveckla det fjärde och femte och när hon blivit medveten

om planetväsendets kosmiska prana (46).

[28]Vid fjärde initiationen är fjärde strålens planethärskares kraft en avgörande faktor. Det är hans livsenergi (LA: glöm inte att energierna 43–46 är kosmiska väsens prana, livskraft), som överföres till initianden genom invigningsstaven. Denna elektriska kraft fås att cirkulera genom vissa centra, varvid den åstadkommer den erforderliga stimulansen. På motsvarande sätt är det vid femte initiationen tredje strålens planethärskares energi och vid sjätte initiationen andra strålens planethärskares energi. Vid sjunde initiationen är det första strålens planethärskares energi, som överföres till 44-jaget. Så kan det sammanfattas:

1:a initiationen: sjunde planethärskarens magiska kraft
2:a initiationen: sjätte planethärskarens aggressiva eld
3:e initiationen: femte planethärskarens inlysande ljus
4:e initiationen: fjärde planethärskarens harmoniserande liv
5:e initiationen: tredje planethärskarens sammanfogande makt
6:e initiationen: andre planethärskarens enande värme
7:e initiationen: förste planethärskarens dynamiska elektricitet.

[29]Det bör understrykas att initiation är en abnorm process. Initiation är ett stort experiment, som vår planethärskare företar i denna eon. I tidigare eoner skedde hela processen (LA: andrajagets aktivering) naturlagsenligt, och kanske gör den det även i framtida eoner. I detta sjuklots innevarande, fjärde eon genomgår planethärskaren en viss utbildning för att stimulera sina centra. Denna omständighet utnyttjar vår planetregering och -hierarki för att åstadkomma vissa resultat i mänskligheten. Hela processen är frivillig, och människan kan välja att i stället följa den normala processen med årmiljonernas sakta lunk.

[30]LAs kommentar: DK säger här att initiation är en abnorm process. HTL säger (L1 4.9.5) att planetarisk initiation är en fullt normal utvecklingsprocess. Båda har givetvis rätt, och motsägelsen är skenbar, beror på att de talar i olika skalor. I solsystemisk skala är initiation en onormal process, i planetarisk skala och i vår eon är den en normal process. Att samtidigt tänka i flera skalor är att idka perspektivtänkande, 47:5.

13.7 De tre mysterierna

[1]Vid tredje, fjärde och femte initiationerna får den invigde de tre nycklarna till de tre mysterierna. Dessa tre mysterier har han på tre lägre stadier endast anat: första mysteriet har han anat på emotionalstadiet, andra mysteriet på mentalstadiet och tredje mysteriet på kausalstadiet före initiationen.

[2]Det första mysteriet avser elektriciteten och ligger i den fysiska solen. När den invigde fått nyckeln till detta mysterium, kan han använda den fysiska atomens dolda energier. Det andra mysteriet är polaritetens eller sexualitetens mysterium och ligger i 46-solen. När den invigde fått nyckeln till detta mysterium, kan han utnyttja de dolda krafterna i alla former. (LA: Med ”alla former” avses alla former i 47:4–49:7.). Det tredje mysteriet är eldens mysterium eller den dynamiska centrala solsystemiska kraftens mysterium och ligger i kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35).

[3]Elektricitetens mysterium har tre nycklar, som förvaras av tre kosmiska jag tillhörande den grupp som kallas verksamhetens buddhaer (LA: vilka ingår i planetregeringen, MV 17.2.6). Det är dem förbehållet att styra fysiska världens elektriska krafter och att rikta de tre stora energiströmmar av detta slag som avser vårt nuvarande klot. Dessa tre strömmar avser fysiska atommaterien. Motsvarande väsen fullgör liknande värv beträffande sjuklotets och 49-klotets elektriska krafter. Mysteriet med denna trefaldiga elektricitet sammanhänger i stort sett med de mindre byggarna, med eterenergierna, det fysiska ljuset, naturkrafterna.

[4]I polaritetens mysterium handlar det återigen om tre olika slags krafter, som manifesterar sig. Dessa krafter handhas av de tre enhetens buddhaer, som ägnar sig åt problemet med polernas ömsesidiga närmande i alla världar. Gautama Buddha är en av de tre som fullgör detta värv i samband med vårt klot och har intagit denna plats efter en tidigare buddha, Kashyapa, som gått vidare till högre arbete i samband med sjuklotet. Dessa buddhaer förenar olikheterna och bygger dem till en form.

[5]Uppfattningarna om sexualiteten måste höjas från sin nuvarande lägre innebörd till en högre idé. Sexualiteten i de tre lägsta världarna (47–49) är en lägre motsvarighet till sådana verksamheter i högre världar som formbyggande och vitalisering medelst viljeaspektens energi, utvecklandet av medvetenhet genom högre viljeenergiers påverkan på materien.

[6]I denna högre idé om sexualitet ingår förståelsen av följande stadier: ömsesidig attraktion, kompletterande lämplighet, instinktivt tycke, närmande och förståelse för samarbete, förening, moderns tillfälliga övertagande av främsta rollen och faderns tillfälliga tillbakadragande, arbetet med att skapa sonen, sonens växande både materiellt och i medvetenhet, sonens frigörelse från modern eller medvetenhetens från materien, sonens igenkännande av fadern och återvändande till honom. LA: I denna symbolik avses med ”modern” förstatriaden, med ”sonen”

andratriaden och med ”fadern” tredjetriaden. Givetvis handlar det även om trekrafter.

[7]Slutresultatet av denna process har då blivit att alla tre triadjagen utfört sina funktioner (sin dharma) i fysiska världen och uppvisat sina respektive energier. Tredjejaget (fadern) ger den igångsättande impulsen. Förstajaget (modern) bygger, när, skyddar sonen på foster- och barnstadiet. Andrajaget (sonen) är resultatet av tredjejagets och förstajagets förening men har sin egenart och sin egenenergi. Med tiden blir andrajaget tredjejag och upprepar processen, som ger upphov till avlelse, skapelse och medvetenhetens växande.

[8]Eldens mysterium avser den utomsystemiska, kosmiska energi som utgör grunden för både första- och andrajagets liv. Individen kan bli skapare först såsom tredjejag, när han lärt sig att förena första-, andra- och tredjetriadernas energier. Först när ”ädelstenen i lotusblomman” är i färd med att avslöjas, alltså fjärde bladkretsen håller på att öppnas, kan den invigde inse vad vilja egentligen innebär. Han måste ha fullt erövrat essentialmedvetenheten, innan han kan förstå den stora energi, varav de lägre energierna endast är ofullkomliga uttryck.

AVDELNING 14
INKARNATION

14.1 Termen ”inkarnation”

[1]Termen ”inkarnation” avser antagandet av ett grovfysiskt hölje och bör tekniskt sett användas endast om manifestation i de tre lägsta materieslagen av den kosmiska fysiska världen, alltså 47–49, eller av den solsystemiska fysiska världen, alltså 49:5-7. Manifestation i den kosmiska grovfysiska världen (47–49) är solhärskarens eller planethärskarens inkarnation. Manifestation i den systemiska grovfysiska världen (49:5-7) är människans inkarnation.

[2]Denna innebörd av termen ”inkarnation” har behållits ifråga om kosmiska väsen, men ifråga om människan har termen använts att beteckna eterhöljets förening med den grovfysiska kroppen. Denna skillnad har en viss betydelse och bör ihågkommas.

[3]Antagandet av ett lägsta hölje styres av samma lagar hos en klothärskare som hos en människa.

14.2 Pralaya

[1]För att få en uppfattning om vad denna process, inkarnationen, innebär kan man med fördel studera de olika slagen av pralaya och jämföra dem med tillstånden mellan inkarnationerna.

[2]Från den enskilda monadens synpunkt är pralaya en period av stillhet, som inträder när aktiviteten i en lägre värld upphört. Men betraktad från det större kollektiv, som monaden ingår i, betyder pralaya endast att kraft omriktas. Den form, som monaden ikläder sig, kan tillfälligt upplösas, men det större kollektivet består och är alltjämt aktivt.

[3]Pralaya skall här först betraktas från människans synpunkt och såsom den påverkar den inkarnerade monaden. Det finns fem slag av pralaya, vilka vi har anledning att beakta. Först skall noteras att pralaya främst är ett tillstånd, som rör förhållandet mellan viljeaspekten i andratriaden (45:4) eller tredjetriaden (43:4) och höljena i lägre världar. Den har alltså att göra med förhållandet mellan de större devaerna som laglydiga formbyggare och de mindre devaerna, som tillhandahåller byggmaterialet. När vi studerar ämnet pralaya, studerar vi förhållandet mellan solhärskarens, planethärskarnas och människans positiva energi och den materia som är manifestationens nödvändiga förutsättning. Det är genom detta förhållande, som tillvaro i de lägre världarna alls är möjlig.

[4]Pralaya kan betraktas såsom arbetet med ”bortdragande” och såsom den metod som underkastar formen viljans förstörareaspekt, en process som alltid verkar enligt attraktionens lag, varav syntesens lag blott är en gren. Solsystemets grundlag är den lag som styr alla monaders för-

hållande till kollektivet och jagets förhållande till icke-jaget (LA: höljena). Denna lag är ur esoterisk synvinkel den mäktigaste kraftdemonstrationen i systemet. Om av någon ofattbar orsak lagen upphörde att verka, skulle omedelbart solsystemet och alla dess former upphöra att existera. Med en viljeakt förbliver 49-kloten, med en viljeakt finns hela solsystemet till, med en viljeakt hos augoeiderna framträder människan. När solhärskarens, planethärskarnas eller Augoeides' vilja riktas mot andra mål, påverkas de ifrågavarande höljena, så att de börjar upplösas.

14.3 Fem slag av pralaya

[1]De fem slag av pralaya som angår människomonaden är:

[2]*Pralayan mellan två inkarnationer*. Den är av trefaldig karaktär och påverkar de fysiska, emotionala och mentala höljenas materia, så att de upplöses. (Medvetenhetsaspektens =) Andratriadens energi (som bygger formerna) dras tillbaka genom Augoeides' vilja, höljets materia upplöses och återgår till den egna världens materiereservoar. Detta tillstånd åvägabringas i fyra stadier. DVS 2.40, MV 2.8.8, L3 4.1.10

[3](1) Första stadiet består i att livskraften dras ut ur organismen till eterhöljet, varpå organismens sönderfall genast börjar. Människan upphör att existera i den grovfysiska världen, men lever alltjämt i sitt eterhölje. När etersynen utvecklats, kommer döden att uppfattas mycket annorlunda. När de flesta människor kan se den avlidne fungera i sitt eterhölje, kommer avläggandet av organismen att uppfattas endast som en frigörelse.

[4](2) Andra stadiet är att livskraften dras ut ur eterhöljet eller eterslingan, som därmed devitaliseras. Eterslingan är endast en fortsättning av en aspekt av sutratma eller livstråden, och denna tråd spinnes av Augoeides inom kausalhöljet liksom en spindel spinner en tråd. Den kan förkortas eller förlängas med vilja, och när pralayan väl beslutats, dras denna tråd av andratriadsenergi tillbaka och samlas i 49:1, där den alltjämt vitaliserar triadens fysiska atom och håller denna förankrad inom kausalhöljet. Såvitt fysiska världen angår, är då livsimpulserna centrade inom den fysiska atomen.

[5](3) Tredje stadiet består i att livskraften dras ut ur emotionalhöljet, så att detta upplöses på liknande sätt som eterhöljet, och livskraften centras i triadens emotionalatom. Denna har fått en ökad livskraft genom individens tillvaro i fysiska världen och ökad färg genom hans erfarenheter i emotionalvärlden.

[6](4) Fjärde och sista stadiet för människomonaden är bortdragandet från mentalhöljet. Efter detta fyrfaldiga bortdragande är livskrafterna helt centrade i kausalhöljet. Kontakt med de tre lägre världarna (47:4–

49:7) är därefter alltjämt möjlig genom triadenheterna, förstajagets tre kraftcentra.

[7]I varje inkarnation har livskrafterna genom att använda höljena vunnit: 1) en ökad aktivitet, som lagras i triadens fysiska atom; 2) en ökad färg, som lagras i triadens emotionalatom; 3) en ökad kvalitet av styrka eller i handling visad avsikt, som lagras i triadens mentalmolekyl. Dessa livskrafternas vinster förvandlas till förmåga i devachan, mellantillståndet i mentalvärlden.

[8]Devachan är ett medvetenhetstillstånd, en avspegling hos förstajaget av det högre tillstånd hos andrajaget som kallas nirvana. Devachan är endast en svag avglans hos de från varandra skilda monaderna (och därför färgat av självviskhet och separativ njutning) av nirvana, vilket är ett gruppmedvetet tillstånd. I detta höga medvetenhetstillstånd är varje separat identitet genom självförverkligande delaktig i gruppens förverkligande, och däri ligger monadens sällhet. Jaget känner i nirvana ingen avskildhet, endast enhet. Därför är det en naturlig slutsats att det inte finns något devachan för barbarer eller ringa utvecklade människor, då de inte gjort sig förtjänta av det och inte har mentaliteten att förverkliga det. Därför inkarnerar sådana individer med korta intervall. Deras kausalhölje har inte mycket att tillgodogöra sig av inkarnationsvinsten, och därför drar sig livsprincipen raskt ut ur mentalhöljet med resultatet att monaden reinkarnerar nästan omedelbart. KOV 1.34.32, DVS 2.40.12, MV 8.6.10, L1 9.43.8, L3 10.6

[9]När förstajagets liv har varit fullödigt och rikt men ändå inte nått det stadium, där monaden kan medvetet samarbeta med Augoeides, genomgår den dylika perioder av (personlighetens =) förstajagets nirvana, perioder vilkas längd beror på vilka intressen jaget odlade under inkarnationen och på jagets förmåga att reflektera över sin erfarenhet. Senare, när Augoeides behärskar förstajaget, har människans intresse lyfts till en högre nivå och blir andrajagets nirvana målet. Individen har då inte längre något intresse av devachan. Aspiranter och lärjungar genomgår därför som regel inte devachan, utan omedelbar inkarnation blir regeln, numera genom medvetet samarbete mellan förstajaget och Augoeides.

[10]*Perioden mellan kausalcyklerna*. Denna pralaya avser monadens förhållande till sin grupp i kausalvärlden, innan femte kronbladet utvecklats. Dylika pralayaer inträder under den tid som förflyter från barbarstadiet till lärjungastadiet, genomsnittsindividens utvecklingsskede (AAB: ”när han alltjämt befinner sig i de två salarna”. LA: Vad som här menas är ”okunnighetens sal” och ”lärandets sal”, alltså emotionalstadiet och mentalstadiet). Kausalcyklerna sammanhänger med

rotraserna, sammanfaller med byggandet av rasernas former och civilisationerna. Människomonaden inkarnerar gång på gång i de olika underraserna av en rotras, tills den tillryggalagt en viss cykel. Därefter kan den underkastas ett pralayiskt tillstånd, som varar tills den i en senare (och ibland långt senare) rotras svarar på Augoeides' maning och inkarnerar på nytt. Ett exempel härpå är att den mer framskridna delen av den nuvarande mänskligheten började inkarnera först i fjärde rotrasen. Kunskapen om dessa cykler tillhör initiationens mysterier men uppenbaras förhållandevis tidigt, vid andra initiationen, då den invigde därmed kan förstå sin situation, något förstå hur skördelagen arbetar och i klotminnena få någon vetskap om sitt eget förflutna.

[11]Dessa två förstnämnda slag av pralaya kan kallas de två mindre och avser främst förstajagets tillvaro i världarna 47–49.

[12]*Det skede som följer, då monaden nått frihet från reinkarnationstvånget*. På detta stadium har monaden genom att tillämpa livslagarna lyckats frigöra sig från de tre lägsta världarna. Monaden har använt och arbetat med devamateria, därigenom nått alla de i denna materia möjliga vibrationskontakterna, gjort de med denna materia avsedda insikterna. Den kan därefter inte hållas fången av devaerna. Den är fri tills den medvetet och villigt i en senare eon återvänder för att fortsätta sitt tjänande liv för den föga utvecklade mänskligheten i denna fjärran epok. Emedan detta avser de sju vägar, som öppnar sig för 45-jaget, skall det icke avhandlas här. Detta är den stora mänskliga pralayan. KOV 1.35.12, MV 14.1

[13]*Planetarisk pralaya*. Efter dessa cykliska skeenden är monaden nu en medveten medlem av sin grupp och en strålande kraftpunkt i en planethärskares eterhölje (43–46), medveten om sin plats i den stora helheten. Detta innebär en insikt om vilket centrum monaden ingår i som en energipunkt, en kunskap om vilken typ av kraft monaden skall förmedla och handha från kosmiska etervärlden (43–46) och ett medvetet förhållande med de sex andra centren i det planetariska kollektivväsen monaden tillhör. MV 11.12

[14]Detta skede av medveten aktivitet i kosmisk eterisk materia (som det planetariska kollektivväsendets kosmiska eterhölje är format av) består så länge som planetkollektivets skörd bestämmer, ty monaden är nu medvetet förbunden med den planetariska sådden och skörden och deltar i att fullgöra sin strålhärskares vilja och avsikt. I solsystemets högre världar pågår detta skede lika länge som 49-klotet består. Därefter inträder en pralaya, som begynner mot slutet av sjunde eonen i ett 49-klot, eller femte eonen, om 49-klotet är ett sådant, där cyklerna verkar enligt femtal.

[15]Detta är den allmänna planen. Monadernas och gruppernas skörd är olika, och allt enligt den väg individen väljer efter att ha blivit 45-jag, stannar han i sitt eget 49-klot och arbetar inom detta, men förändringar kan inträda, det vill säga monaden kan förflyttas till ett annat 49-klot, genom följande faktorer: 1) planetarisk skörd; 2) hans strålhärskares vilja (LA: tredjetriadens stråle avses); 3) solsystemregeringens order, som når honom (då han är åtminstone 46-jag) via hans egen planetregering och genom hans egen departementschef (44-jag). Han förflyttas då under en planetarisk lag, som verkar endast i kosmiska etervärlden (43–46). Allt detta bör uppfattas i begrepp av energi och utstrålning. DVS 2.45.8

[16]*Den stora pralayan*. Denna intervall inträder efter avslutningen av varje hundratal Brahmā-år (= 72 000 eoner). Vid den stora pralayan upplöses alla former i alla sju solsystemvärldarna. Det är en period analog med den som inträder för människan efter ”döden”, sedan monaden med de överfysiska höljena skilts från eterhöljet och därefter kan fungera i emotionalhöljet, frigjord från de båda fysiska höljena. En process liknande den som försiggår, när människans eterhölje dras ut ur organismen, kommer att inträda i solsystemet mot slutet av mahamanvantaran (= den innevarande solsystemperioden. LA). Den omfattar den period, då de fyra mindre strålarna smälter samman, varvid polerna förenas. Fyra blir till slut två, två blir en, och alla syntetiseras till sist i den tredje stora strålen. Detta är första framträdandet av förstörareaspekten i samband med 49-kloten.

14.4 Planetsystemens och solsystemets pralayaer

[1]Några uppgifter om de olika pralayaernas längd kan lämnas. 1) *Pralayan mellan två klot i ett sjuklot*. Klotets frömanu samlar alla monaderna inom sig, liksom solhärskaren gör vid ett solsystems slut och liksom även sker vid ett sjuklots slut, och håller dem i vilotillstånd inom sin aura. Denna viloperiod varar en eon, en Brahmās natt (= i längd lika med en Brahmās dag). 2) *Pralayan mellan två sjuklot*. Denna varar ett Brahmās år, alltså 360 dagar och 360 nätter, 720 eoner. Det finns sedan större cykler, som vi inte behöver ingå på. Det räcker med upplysningen att de tio 49-klotens manifestationsperioder inte nödvändigtvis sammanfaller med varandra. Två av 49-kloten (LA: Vulkanus och Venus) manifesterar sig i cykler av fem eoner, ett annat 49-klot i cykler av endast tre eoner, men häri ligger ett mysterium förborgat. På den inre runden genomgår ett visst 49-klot nio cykler, innan dess härskare fullbordat sitt syfte. 3) *Pralayan mellan två solsystem* uppgår till ett hundra av Brahmās år eller 72 000 eoner (311 040 000 000 000 år).

[2]När solsystemet upplöses, överföres varje evolutionsmonad slutligen till något av de kosmiska emotionala (36–42) centren hos det kosmiska väsen som är monadens tredjetriads strålhärskare. Vid den stora pralayan kommer också de före detta mänskliga monader, som blivit kosmiska jag (minst 42-jag) men inte övergått till andra, avlägsna kosmiska centra, att återfinnas i ett dylikt centrum hos sin strålhärskare.

14.5 Atomernas pralayaer

[1]Vissa mindre pralayaer angår inte alls människan men däremot atomen, då den frigöres från varje slags form i de undermänskliga rikena. Pralaya blir resultatet, när radioaktiviteten föres till ett slut.

[2]Den mikrokosmiska motsvarigheten framgår i följande process. Vid inkarnationens slut upptar förstatriadens fysiska atom eterhöljets hela livskraft, och dess inneboende energi ökas därmed. Denna process upprepas i varje inkarnation, tills vid fjärde initiationen de sju spiralerna är fullt vitaliserade. Atomens inre energi tillsammans med kausalhöljets utifrån påförda energi upplöser då den fysiska triadatomen (LA: och de monader som ingick däri blir då kvartärmateria och begynner sin individuella evolution såsom monader i mineralriket). Atomen blir tillfälligt och alldeles innan den förstöres som en liten sjufaldig sol på grund av spiralernas utstrålning och aktivitet. Så även med den fysiska solen (LA: obs! kosmiska fysiska solen, 43): den blir på liknande sätt till sju solar, när den har upptagit den fullt utvecklade fysiska världens (LA: kosmiska fysiska världen, 43) och dess 49-klots livskraft. Den följande branden är förstörareaspektens slutliga verk. Den markerar tidpunkten för den högsta utvecklingen av devamaterien i systemet, Agnis och hans elddevaers verks fullbordan och ”Brahmās initiation”. Atommaterien (individualiseras =) övergår då till kvartärmateria. Efter den stora pralayan börjar nästa solsystem med att tredjetriaden (AAB: den trefaldiga Anden) manifesterar sig i andratriadens världar (AAB: substans som väsentligen kännetecknas av aktiv intelligent kärlek). LA: Från första början kommer tredje solsystemet alltså icke att ha lägre materia än 47:3. Detta är nödvändigtvis obegripligt för fjärde eonens mentalitet. MV 11.1-3

14.6 Augoeidernas cykliska manifestation

[1]Augoeiderna återfinns i alla 49-kloten, men i somliga av dem – som Jupiters 49-klot – har de just börjat sitt arbete, medan i andra, som Vulkanus’ och Venus’ 49-klot, deras arbete är nästan fullbordat. Venus är i sin sista eon och har nästan fullkomnat sitt människorike, åtminstone så långt detta är möjligt i solsystemet. I Jordens 49-klot är deras

arbete i full gång, men först i nästa eon når de höjdpunkten i sitt arbete. De genomgår 49-kloten cykliskt och lagbestämt, enligt planetkollektivets skörd, ty de befattar sig väsentligen med planetkollektivet och dess centra. Augoeiderna kommer in i ett 49-klot på en våg av kosmisk mental energi från solhärskarens hjässcentrum, och när de passerar hans hjärtcentrum, delar de upp sig i sju grupper och energiströmmar, som riktar sig mot vart och ett av de sju 49-kloten. Deras kontakt med ett 49-klot medför att människoriket bildas i detta.

[2]Dessa väsen, som offrar sig för mänskligheten (och mycket riktigt utgår de ur solhärskarens hjässcentrum, som ju står för viljeaspekten), är de verkliga frälsarna, som utger sitt liv för släktets bästa. De förhåller sig till 49-kloten samfällt såsom planethierarkin i en viss planet förhåller sig till mänskligheten i den planeten. Under pralayan är de tagna ur manifestation liksom allt annat och har återgått till ett kosmiskt centrum, varav solhärskarens hjässcentrum endast är en svag avglans, och återvänder sedan därifrån rikare på erfarenhet.

[3]Under den planetariska manifestationen finns augoeiderna alltid närvarande, men deras inflytande märks inte alltid.

14.7 Övermänsklig och mänsklig återfödelse

[1]Studiet av återfödelse avser dels kosmiska väsen som söker existens i kosmiska fysiska världen, solsystemvärldarna (43–49), dels de reinkarnerande monader som lagbundet manifesteras i solsystemiska fysiska världen för att bli fullt medvetna och genom fysisk tillvaro förvärva egenskaper och förmågor; (LAs tillägg: dels ock övermänskliga ehuru icke kosmiska väsen, som är fullt medvetna i åtminstone världarna 45–49 och alltså icke behöver reinkarnera men likväl gör det, frivilligt, för att hjälpa lägre naturrikens monader i deras medvetenhetsevolution.)

[2]Också H.P.B. har sagt att återfödelser kan indelas i tre klasser: avatarers (gudomsväsens), adepters (femte naturrikets individers) och (jivaers =) reinkarnerande monaders (i behov av utveckling). (LA: H.P.B.:s förklaring motsvarande det närmast ovanstående inklusive mitt tillägg. *The Secret Doctrine*, Vol. III, ”The Mystery of the Buddha”)

[3]De som söker att något begripa sådana problem som kosmiska jags närvaro i lägre världar, Buddhas, planethärskarens och kumaraernas närvaro, uppmanas att studera och meditera på skillnaden mellan de fyra lägre principerna och de tre högre, dessa lägre principers ställning i det planetariska kollektivet och begrunda motsvarigheten mellan: 1) den reinkarnerande monadens devachan, 2) 45-jagets nirvana och 3) det kosmiska jagets (sjuklothärskarens och 49-klothärskarens) pralaya. Det rör sig om motsvarighet i esoterisk bemärkelse. Analogin gäller inte i

detalj utan endast i fråga om avsikten och erfarenheten.

[4]Om alla tre tillstånden – devachan, nirvana och pralaya – kan sägas att de är långa perioder av utveckling genom meditation, cykler av inåtvänd aktivitet mellan cykler av utåtriktad aktivitet. I all esoterisk undervisning läggs stor vikt vid meditation, ty den är det medel, varigenom monaden förvärvar förmågan att 1) frigöra sig från formen (LA: lägre höljen), 2) bruka skaparkraft, 3) rikta energi med viljan, 4) bygga för framtiden. Med meditationens hjälp når människan frihet från sinnenas villa, finner hon sitt eget positiva energicentrum och blir i stånd att medvetet använda det, blir hon därför medveten om sitt verkliga jag, som verkar fritt och medvetet bortom sinnenas världar, vinner hon insteg i de planer som upprättats av det större väsen inom vars utstrålning hon har sin plats, kan hon sedan medvetet arbeta med att fullgöra dessa planer såsom hon uppfattar dem på olika stadier av insikt och blir hon varse den väsentliga enheten.

[5]Men när en människa sålunda befriat sig från sinnenas föremål i de tre världarna (47:4–49:7), blir hon återigen varse behovet av ytterligare meditation, och det är detta (för människan i de tre världarna) ofattbara slag av meditation som upptar 45-jagets uppmärksamhet och som han företar sig på två stora stadier, det ena föregående sjätte och det andra föregående sjunde initiationen. Här avses icke endast de 45-jag som ”bringar offret” och väljer att återfödas för att tjäna på planeten, utan alla 45-jag. Friheten att arbeta på vilken som helst av de sju vägarna måste förvärvas genom esoterisk meditation. Också friheten att tränga utanför klotsystemets gräns förvärvas sålunda, liksom det egendomliga tillstånd av stillhet de uppnår som erbjudit sig att tjäna som planethierarkins medlemmar i nästa eon. Dessa individer måste inom sig samla de psykiska ”kunskapsfrön” som skall finnas tillgängliga i femte eonen. Detta förutsätter att de intar en hållning som gör dem mottagliga för de särskilda medvetenhetsenergier som samlas in i högre världar i slutet av varje rotras och lagras hos dem som berett sig på att taga emot dem. Detta arbete är analogt med det frömanun utför med sina sju medhjälpare. DVS 2.44.6, MV 11.12.9

[6]Också kosmiska jag såsom planethärskare mediterar men huvudsakligen i kosmiska världar. Endast verkningarna därav förnims i solsystemvärldarna. De mediterar även i den eteriska delen av sin kosmiska fysiska hjärna (43–46). Vissa av dessa strålhärskare är mer framstående i meditation än andra och når därför bättre resultat än dessa andra.

14.8 Impuls och inkarnation

[1]I denna mycket svåra fråga om människomonaders (förstajags), adepters (andrajags) och avatarers (tredjejags och kosmiska jags) inkarnation kan ytterligare klarhet måhända vinnas, om man minns att 1) Människan manifesterar förstatriadens medvetenhet och kan utveckla andratriadens medvetenhet. 2) Ett andrajag i inkarnation manifesterar fullt andratriaden och är i sitt inre liv i färd med att utveckla tredjetriaden till medveten verksamhet i värld 46. 3) En avatar manifesterar ettdera av två följande allt efter skördebetingelserna: 1) Tredjejagets energi, överförd genom det fulländade andrajaget och förstajaget i fysiska världen. Kraftlinjen går rakt ned genom alla tre triaderna. 2) Själve klothärskarens energi i en av hans aspekter. Denna energi förmedlas medvetet via tredjetriaden rakt igenom till fysiska världen från planethärskaren eller rent av solhärskaren. MV 17.8

[2]I de två första fallen är begäret efter ”sinnlig tillvaro” (fysiskt liv) eller önskan att tjäna mänskligheten de faktorer som leder till fysisk manifestation (den ena genom evolutionens egen kraft, den andra genom en medveten viljeakt). Begäret efter sinnlig tillvaro är endast den potentiella medvetenhetsaspekten, som söker sig ett uttryck genom materieaspekten. I det andra fallet är det den manifesterade medvetenhetsaspekten, som medvetet använder formen för ett ändamål. I fråga om alla avatarer är det viljeaspekten, som styr och frambringar manifestationen, antingen det fulländade andrajagets, tredjejagets eller kosmiska jagets (exempelvis 42-jaget Gautamas) viljeaspekt eller planethärskarens eller solhärskarens vilja, som tar form för ett bestämt ändamål. Det sistnämnda innefattar framvisning av skaparförmåga av ett högre slag än det 45-jaget visar, när han formar sin skenkropp, sin mayavirupa.

[3]Innebörden av uttrycken ”antaga fysisk kropp” och ”skapa fysisk kropp” måste vidgas till att innefatta alla solsystemvärldarna (43–49), icke endast vår fysiska värld (49). LA: Men därvid måste man klart hålla isär solsystemisk fysisk (49) och kosmisk fysisk (43–49).

[4]De orsaker, som tillsammans leder till inkarnation, är: 1) kausalhöljets impuls, 2) sol- och månänglarnas verksamhet (LA: kausaldevaerna och inkarnationshöljenas devaer), 3) skörden. Dessa orsaker kan knappast hållas isär, beroende på kausalhöljets beskaffenhet och den roll dess inneboende medvetenhet (LA: Augoeides) spelar i att frambringa manifestation genom en viljeakt. MV 8.1.14, 8.3.5f, 8.5.2, 8.6

14.9 Arbetet med formbyggande

[1]Arbetet med formbyggande sker enligt bestämda lagar, som är materiens egna lagar. Effekten blir densamma för mänskliga, planetariska och solara höljen. De olika stadierna i formbyggnadsarbetet kan anges så:

[2]1) *Töckenstadiet*, under vilket den materia, som skall ingå i höljet, börjar avskiljas från sin världs materia. Detta motsvarar ”eld-töcken”-stadiet i ett solsystems och en planets bildande. 2) *Formlöshetens stadium*. Förtätningen har börjat, men ingen bestämd form har ännu bildats. Detta stadium kännetecknas av oerhörd energi och våldsam aktivitet. 3) *Eldstadiet* kännetecknas av att värmet ökar och att därför en klotform bildas. Det är månpitarerna i alla 49-kloten, som bygger de tre lägsta världarna i solsystemet (47–49). De energiserar mental-, emotional- och fysiska materien. 4) *Vätskestadiet*. Eldklotet förtätas allt mer och övergår i vätskeform. Det antar en viss fasthet i sitt ytskikt och varje ingående skikt får klarare markerad begränsningsyta. Klotets värme ökar och samlas i mitten, där den pulsering bildas som kännetecknar solen, planeterna och de olika inkarnationshöljena. Detta stadium markerar att de två högre grupperna månpitarers arbete samordnas. Höljets hjärt- och hjässcentra förenas. ”Vätska” avser i detta sammanhang emotionalmaterien, och på detta stadium förenas det mentala och emotionala i ”kama-manas”. 5) *Eterstadiet*. Därmed avses inte enbart det fysiska eteriska, utan etrar finns i alla människans världar. Detta stadium markerar att ett särskilt slags kraft cirkulerar genom hela höljet. Detta kan tydligt ses i eterhöljet, där solens livskraft, pranan, cirkulerar. Hjäss- och hjärtcentren är nu samordnade med de lägre centren. Det lägre och det högre har förenats. 6) *Det fasta tillståndet* markerar det sista stadiet i formbyggandet. Ordet ”fast” avser inte enbart det fysiskt fasta, ty även en eterisk form kan ha fasthet. Endast väsendets utvecklingsstadium anger beteckningens relativa innebörd. På alla dessa stadier deltar och samarbetar olika grupper av månpitarer.

[3]Det här sagda gäller de successiva stadierna i allt formbyggande i alla världar och naturligtvis även byggandet av tankeformer. Människan bygger tankeformer hela tiden och tillämpar omedvetet samma metod som hon gör såsom kausalväsen, när detta bygger sina inkarnationshöljen, samma metod som solhärskaren när han bygger solsystemet och planethärskaren när han bygger 49-klotet.

[4]När människan talar, uppstår ett mycket brokigt mantra. Den sålunda alstrade energin förmår en stor mängd små väsen att bygga en form åt människans tanke. De förfar därvid i stadier liknande de ovan

beskrivna. För närvarande upprättar människan dylika mantravibrationer omedvetet och utan kännedom om ljudets lagar och dessas verkan. Ovetande utför hon ett esoteriskt arbete. I framtiden kommer hon att tala mindre, veta mera och bygga bättre tankeformer, som ger mäktiga effekter i fysiska världen. Så kommer till sist i en avlägsen framtid världen och icke blott några få individer att ”räddas”.

[5]I allt arbete med formbyggande inträder vissa mycket viktiga ögonblick, som angår monaden i kausalhöljet mer än höljena, även om reflexverkan mellan monaden och höljena är så omedelbar att de båda är nästan oskiljaktiga. Tre sådana ögonblick skall nu beskrivas.

[6]*Det ögonblick då monaden antar höljet*. Detta sker först sedan fjärde spiralen (LA: i respektive triadenhet) börjat vibrera, och tiden skiljer sig åt allt enligt monadens makt över höljet. En analogi föreligger med det som sker hos barnet mellan fjärde och sjunde levnadsåret, då monaden i triadhöljet upphör med sitt överskygd och tar kontakt med organiska hjärnan. Liknande sker med eter-, emotional- och mentalhöljena.

[7]*Det ögonblick då monadens energi överföres från ett högre hölje till det närmast lägre*. Det förbises ofta att inkarnationen är en utdragen process. Monaden stiger mycket sakta ned och tar sina höljen i besittning gradvis. Ju mindre utvecklad människan är, desto långsammare är processen. Här talas om den tidsperiod som löper efter att monaden tagit sitt första steg mot att gå ned, inte om den tid som förflyter mellan två inkarnationer. Arbetet med att övergå från en värld till närmast lägre i och för inkarnation markerar en bestämd kris och kännetecknas av uppoffrande viljeansträngning, begärsfylld identifiering med materien och dennas energisering till aktivitet.

[8]*Det ögonblick då monaden i triadhöljet tillägnar sig det särskilda slag av kraft, varmed ett visst inkarnationshölje energiseras*. Därmed ställs inkarnationshöljet under inflytande av andratriadens departement (LA: vilket är det större kausalhöljets departement), under inflytande av detta departements underdepartement (LA: nämligen triadhöljets departement) och genom detta inflytande under vissa stellara och planetariska inflytanden. MV 7.2.5f, 8.6.9, L3 14.14.36

[9]Från inkarnationshöljenas synpunkt är de två viktigaste ögonblicken i monadens inkarnation det då triadens mentalmolekyl åter energiseras och det då eterhöljet vitaliseras. Eterhöljets vitalisering sammanhänger med att bascentret förbinds med en viss punkt i den eteriska hjärnan via mjältcentret.

[10]Människan är väsentligen monaden i mentalhöljet och emotionalhöljet. Dessa båda höljen antar ett eterhölje för att monaden skall kunna

arbeta i fysiska världen. Dessa tre höljen är väsentligen förstajaget. Att de antar grovfysiskt hölje beror på en särskild skörd, som sammanhänger med de fyra planetväsen som bildar det solsystemiska lägre fyrtalet. I de 49-klot, som bildar det högre tretalet, inkarnerar människomonaderna inte i grovfysiskt hölje och fungerar människan i eterhöljet som lägsta hölje. L2 6.7.9, 6.12.1, MV 8.25.1f

[11]Detta antagande av grovfysiskt hölje skiljer sig i flera väsentliga avseenden från antagandet av de andra höljena. För det första finns ingen särskild triadenhet som skall vitaliseras. Monadens manifestation i kausalvärlden genom kausalhöljet är inte resultatet av energi utgående från någon triadenhet utan resultatet av olika krafter, framför allt gruppkraft. Den markeras främst genom verkan av en yttre kraft och beror på planetarisk skörd. Detta gäller även människans lägsta manifestation, organismen. Denna är resultatet av reflexverkan, och bygger på kraften från en grupp centra i eterhöljet genom vilka människan fungerar. Aktiviteten i dessa centra igångsätter en gensvarande vibration i fysiska materiens tre lägsta molekylarslag, och genom växelverkan mellan de två ansamlas grovfysisk materia i eterhöljet. Detta slags energiserade materia fångas in i virveln av de kraftströmmar som utgår från centren och kan inte undkomma. Det är en materiens egen lag som åstadkommer detta, och endast de som genom att bruka sitt eget varas medvetna vilja (LA: förvärvad genom esoteriska aktiveringsmetoder) kan hindra sitt eget eterhölje att verka på detta sätt, kan undgå attraktionslagens tvingande kraft, när den verkar i fysiska världen, kan undgå att antaga organism.

[12]Det finns en intressant analogi mellan byggandet av antahkarana mellan 47:4 och 47:1 och öppnandet av kanalen mellan bascentret och hjärnan och kanalen mellan hjärnan och hjässcentret. Det är genom den sistnämnda kanalen, som monaden slipper ut ur organismen och förvärvar medvetenhetskontinuitet mellan fysiska världen och emotionalvärlden. I det ena fallet utgör det eteriska nätet inte längre något hinder, tack vare att kraften riktats rätt. Nätet har förstörts och människan är fullt medveten i sin fysiska hjärna om vad som sker i emotionalvärlden. I det andra fallet förstöres med tiden även kausalhöljet tack vare att kraften riktas rätt. MV 2.9

[13]Människans organism har korsets form, om hon står upprätt med benen ihop och armarna utsträckta, eller den femuddiga stjärnans form med huvudet, de två armarna och de två benen. Båda formerna avviker från alla de högre höljenas äggform. Organismens femfaldiga form beror på att endast fem centra är verkligt aktiva hos genomsnittsmänniskan fram till tredje initiationen. Alla finns på plats och är vitalise-

rade, men endast fem är dominanta i denna femfaldiga normala evolution. Den grovfysiska människans femfaldiga form är resultatet av det femfaldiga riktandet av energi ur fem centra.

14.10 Inkarnation och energi

[1]Hela ämnet inkarnation handlar i grund och botten om energi. Beroende på monadens utvecklingsstadium blir processen kort- eller långvarig. På de tidiga stadierna är den igångsättande impulsen långsam och trög och är den materia som krävs för höljena av motsvarande låg kvalitet, det vill säga vibrationskapaciteten är låg och tiden lång från den första utåtriktade vibrationen i mentalvärlden till samordningen av organismen. Senare blir vibrationerna mäktigare och inställer sig därför verkningarna snabbare. I slutet av människoriket, när individen är lärjunge, medvetet styr sitt öde och arbetar av sin skörd, är intervallerna mellan inkarnationerna korta eller längre efter individens eget val till fromma för det arbete han har att utföra och enligt hans avsikt att nå befrielse från (formen =) förstajaget.

[2]Allteftersom evolutionsprocessen fortskrider, framkallar monadens aktivitet i kausalhöljet gensvar icke endast i förstajagets världar utan även i essentialvärlden. Slutligen framkallas gensvar även i tredjetriadens världar (43–45). Sedan, efter en tid av jämvikt mellan första- och andratriaden, gör sig rytmen gällande enbart i andratriaden och lämnar förstajaget.

[3]LA: Större delen av den text som handlar om esoteriska cykler har utelämnats, emedan de exakta uppgifterna inte lämnas till andra än invigda. Viktigt är dock påpekandet att stora variationer råder mellan 49-kloten beroende på olika skördeförhållanden i dessa.

[4]De planetariska kollektiven är inte alla lika långlivade i esoterisk bemärkelse, och ”de sju heliga planeternas” kollektivväsen befinner sig på olika utvecklingsstadier. Deras vibratoriska gensvar ger därför olika effekter i tiden.

[5]De tre större 49-kloten (Uranus, Neptunus och Saturnus) har ännu inte mottagit sin fulla stimulans och kommer inte att göra det, förrän energin från de sju mindre har överförts till dem.

[6]De planeter, som sammanhänger med den ”inre runden”, är desamma som de andra men skiljer sig från dessa i sina tidscykler. DVS 2.46.17

[7]De rätta talen avseende något visst 49-klot kan inte utrönas av den som inte kan betros med uppgifter om de övriga planeternas betydelse. Förutom de tio 49-kloten finns fler än 115 dylika planeter, som är att räkna med, och de har alla någon inverkan på helheten. De befinner sig

också på olika stadier i utvecklandet av sin strålningsverkan. Dessa planeter kommer att upptäckas av vetenskapen först när mänskligheten förvärvar eterisk syn och inser att alla naturens former har eterhölje. Astronomerna kommer då att börja studera de eteriska planeterna. Eftersom dessa himlakroppar är organ för energi som genomtränger de grovfysiska kropparna, kommer studiet av solenergins växelverkan, planeternas givande och tagande, få en stor betydelse. Vissa planeter, både större och mindre, är ”upptagare”, andra är ”utstrålare”, medan åter andra befinner sig i stadiet av dubbel aktivitet och ”förvandlas”. Alla dessa inflytanden måste de invigda, som studerar cykler, taga med i beräkningen. LA: Utan kunskap om dessa inflytanden är ingen exakthet i beräkningarna möjlig.

[8]De s.k. asteroidernas inverkan på planeterna är mycket större än vetenskapen hittills medgivit, men även denna inverkan måste med tiden tolkas i begrepp av eterisk energi.

[9]En ytterligare faktor att räkna med är verkan av planeternas månar, liksom den verkliga innebörden av den åttonde sfären i samband med den grovfysiska materien. Varje måne är esoteriskt sett ett ”förruttnelseställe”, något som avger skadliga gaser. Formens förvandling har i månarnas fall nått en punkt, där allt som motsvarar livsenergi har avgått och det enda som återstår är den grovfysiska kroppen och eterhöljet i upplösningstillstånd, en upplösning som försiggår också i etermaterien. En månes upplösning har en lika skadlig inverkan på allt som kommer i beröring med den liksom ett multnande lik på jorden. Detta kommer att inses klarare, när vår månes eterhölje studeras. Allteftersom månen genom upplösningen blir mindre, avtar dess inverkan på Jorden i motsvarande mån och blir människorna därför friare från onda impulser. Framför allt blir förhållandena i djurriket bättre, när det som är skadligt för djurriket dör ut. I sjunde eonen kommer månen att vara helt upplöst och dess onda verkan avslutad. I femte eonen kommer människorna att upptäcka hur de med vetenskapliga metoder och kunskap om erforderliga ljud och mantran skall oskadliggöra kvarvarande effekter. Därmed avses även den eteriska månen. De värsta effekterna av månens tillstånd märks i den nuvarande skräcken och nöden i djurriket. L3 17.6.60, E 10.9.3

[10]Följande stjärnor och konstellationer har en särskild inverkan på vårt solsystem och på vissa 49-klot däri: Stora Björnen, Lilla Björnen, Polstjärnan (ifråga om vår planet), Plejaderna, zodiakens konstellationer och i synnerhet Stenbocken samt Draken och Sirius. L3 17.6.23

[11]Inflytandet från dessa himlakroppar kommer att förbli ett mysterium för mänskligheten, så länge som den är okunnig om eterhöljet lik-

som om all lägre materias förvandling till högre, också inom himlakropparna. Om mindre formers – människors eller människogruppers – strålningsverkan på varandra alltjämt är praktiskt taget okänd för vetenskapen, måste också dessa de större formernas – himlakropparnas – inverkningar på varandra förbli okända.

[12]Den verkliga esoteriska kännedomen om cyklerna vinnes inte genom mentalmedvetenhetens studium och beräkningar utan genom kausalmedvetenheten och framkallas vid initiation.

[13]Liksom klotsystemen har även de mänskliga monaderna och monadgrupperna sina cykler, kausalcyklerna (AAB: Ego cycles). Periodicitetens lag verkar i allt detta. Emedan manifestationens periodicitet bygger på den igångsättande impuls, som utgår från det ”centrala hjärtat” eller den ”centrala solen” i varje väsen (alltifrån solsystemet, 49-klotet osv. till den enskilda monaden), och på detta centrums fortsatta rytmiska puls, måste ett dylikt väsens ”släktskapsförhållanden” fastställas, innan exakta beräkningar av dess cykler kan göras.

[14](LA: Vi kan klarare förstå detta uttryck för periodicitetens lag, om vi begrundar faktum att människomonaden ej inkarnerar ensam utan med den grupp som den esoteriskt sett är släkt med.) Härav följer nödvändigheten av att studera individens ”esoteriska släkt”. H.P.B. talade om den ”astrala släkten”, och gruppen i emotionalvärlden ger en nyckel till kausalgruppen, dess plats bland andra kausalgrupper och även individens stråle eller gruppcentrum. Med tiden kommer mänsklighetens intresse för fysisk släktskap att kompletteras med intresse för emotional och högre släktskap. De fysiska förhållandena är svaga avspeglingar av kausala förhållanden, som söker fysiskt uttryck. Människorna kommer i framtiden att vara sina kausala släktband trognare, och därmed kommer många sådana nutida problem såsom misslyckade äktenskap och dylikt att försvinna. DVS 3.52.11, L1 5.9.19

14.11 Skörd i samband med reinkarnation

[1]Det är för människan omöjligt att begripa skördelagen, ty om man följer skörden bakåt längs dess huvudrot och många förgreningar, måste man till sist behandla orsaker som föregick solsystemet, och dylika orsaker kan endast höga invigda fatta.

[2]Skördelagen har sin rot i själva materiens sammansättning och i monadernas växelverkan oavsett utvecklingsstadiet.

[3]Orsak är i första hand viljeaspekten eller den igångsättande impulsen. Orsak är en dualitet: det som sätter igång och det som frambringas samtidigt med igångsättandet. Detta andra får inte betraktas såsom verkan, den egentliga verkan är ett tredje. Dessa fakta kan studeras i

flera sammanhang: 1) Rörelse- eller viljeaspekten tillsammans med materieaspekten frambringar kosmos. Symboliskt: Ljus blixtrar fram ur mörkret, men det är ett mörker som har potentiell energi. 2) Tredjetriadens energi och förstatriadens energi frambringar genom sin ömsesidiga kontakt andratriadens energi. 3) Vilja–begär är orsaken till inkarnation: viljan att vara reagerar på materien, vars främsta egenskap är begär eller mottaglighet för intryck. Denna reaktion frambringar de former, genom vilka den inneboende evolutionsmonaden söker uttrycka sig. 4) Ideer och tankemateria frambringar tillsammans tankeformer.

[4]Om vi begrundar dylika exempel, inser vi att vi inte kan studera orsakerna i sig, endast verkningarna.

[5]Alla atomer styres alltid av följande faktorer: Inflytandet från och beskaffenheten av det organ eller den större enhet, vari atomen ingår. För den mänskliga atomens del betyder detta gruppkraften eller -inflytandet. LA: Observera att det resonemang, som utvecklas i styckena 5–9, avser analogier som råder i förhållanden mellan dels atomer och de höljen dessa ingår i, dels människomonader och de kollektivväsen dessa ingår i. Det är för att understryka det analoga i dessa förhållanden, som CF kallar människomonaden för ”mänskliga atomen”.

[6]Livsinflytandet från hela den fysiska kropp (LA: både organism och eterhölje avses), vari atomen ingår. För den mänskliga atomens del betyder det inflytandet från det särskilda centrum, vari dess kausalgrupp ingår och den typ av energi gruppen är bärare av.

[7]Livsinflytandet från emotionalhöljet, den starkaste skördefaktorn att taga hänsyn till. För den mänskliga atomens del betyder det inflytandet från de tre centra i planetkollektivet som bildar en bestämd krafttriangel och är av stor betydelse för kausalgruppernas befrielse från manifestationen i lägre världar.

[8]Livsinflytandet från mentalhöljet eller den princip som skänker atomen egenskapen av aktivitet i formen, som styr atomens reaktion på dess gruppliv och som möjliggör för dess livskvalitet att komma till synes. För den mänskliga atomens del gäller detta de orsaker som sammanhänger med individens andrajagskollektivs departement eller med det inflytande som utgår från planethärskaren såsom självmedveten monad i sin egen värld och arbetande med sina egna planer och alltså därmed sättande monaderna (cellerna i hans kropp) i verksamhet.

[9]Livsimpulsen från monaden, som verkar i kausalhöljet och är en mäktig och aktiv faktor ifråga om att pålägga varje atom i alla höljena en viss rytm. För den mänskliga atomens del handlar detta om inflytandet från solhärskarens liv, ty denna monad pålägger en rytm på alla människomonader i solsystemet och gör det genom materien och dess

inneboende egenskap, förnimmelse.

[10]Likaså styres monaden av sin egen inneboende natur eller vibration, som är dess egenart, vilken förefanns, innan den ingick i vårt solsystem. Också den vibrationsaktivitet, som frambragtes genom det föregående solsystemets rytm, finns bevarad i monaden. DVS 3.48.1-6, L1 9.57.15

[11]De bestämmande skördeorsakerna kan utrönas ifråga om atomerna och i viss mån även ifråga om människomonaderna. Men de sju ”heliga” 49-klotens skörd förblir okänd, tills Stora Björnens mysterium utretts, Plejadernas inflytande förståtts och betydelsen av den kosmiska triangel, som Karlavagnens sju stjärnor, de sju 49-kloten och de sju Plejaderna bildar, avslöjats. Allt vi kan se är endast verkningarna, såsom de visar sig i solsystemet. Hur invecklat ämnet är, framgår av att icke endast består en kosmisk energitriangel av de tre grupperna utan också bildar var och en av de sju stjärnorna i Karlavagnen en energitriangel med vart och ett av de sju 49-kloten och med var och en av de sju Plejaderna.

[12]Vårt solsystems skörd är ännu mindre fattbar. Den ligger dold i de tre (AAB: konstellationer =) solsystem som har samband med solhärskarens tre fjärdetriadenheter (32, 36, 43) och som i sin tur är manifestationer av ett kollektivväsen, som ligger fullständigt bortom vår fattningsförmåga, sjusolsystemet. L1 9.57.16

[13]Det viktiga är att förstå hur allt hänger samman och hur allt utgör en enhet. (LA: AAB skriver ”alla atomers och formers ömsesidiga beroende”, men detta är alltför generaliserande, ty lägre slags atomer och former är förvisso beroende av högre, men högre slags atomer och former är icke beroende av lägre annat än under evolutionens första skeden. När evolutionsmonaden väl ingått i expansionen, som börjar i värld 46, är den väsentligen oberoende av atomerna och formerna i världarna 47–49.) Inflytanden eller vibrationer framkallar gensvar, tenderar att utveckla medvetenhet av något slag, pålägga vissa rytmer i enlighet med den utvecklade medvetenheten och frambringa kollektivväsen eller gruppaktivitet.

[14]”Befrielsen från karma”, som ockultister gärna ordar om, är endast individens frigörelse från sitt personliga problem (problemet med särjagets gensvar på vad det förnimmer) och det medvetna inträdet i gruppens liv och arbete. Den markerar människomonadens frigörelse från den rytm som pålagts den av de lägre ”inflytanden”, som kanaliserats genom inkarnationshöljena, och monadens frivilliga infogande i den större helhetens, kausalgruppens (ett centrum i den planetariska kroppen) viljeimpuls. Den innebär atomkontroll (LA: kontroll över

atomslagen 47–49 genom 46:1-medvetenheten, se KOV 1.35.9, L2 8.16.5, L3 5.24.4 och 14.16.5, MV 5.24.2, 9.19.4 och 10.22.1) men också medveten underkastelse under det planetariska kollektivets (43–46) skörd. Monaden är då inte längre slav under materiens egen rytm utan styr denna i de tre lägsta världarna (47–49) men styres likväl av det planetariska centrets gruppskörd, dess inflytande och vibratoriska impuls. Motsvarande gäller planethärskare och solhärskare. L1 9.57.10, L3 3.19.2

[15]Tredjetriadens energi (AAB: elektrisk eld) i förening med förstatriadens energi (gnideld) frambringar andratriadens energi (soleld). Tredjetriadens energi är tvåfaldig, förstatriadens likaså. Tillsammans frambringar de en femte energi, varav det esoteriska femtalet. L3 3.1.8

[16]Sådd och skörd är alltså något mycket större än orsak och verkan i människans egen lilla värld. Människan styres av orsaker, som uppstått i de stora planetariska och solara kollektivväsen hon ingår i och vilkas inflytanden hon inte kan undgå.

[17]Världskriget 1914–1918 är ett exempel på verkan av orsaker, som ligger utanför mänsklighetens kontroll. Krigets djupast liggande orsak låg i den förnyade aktiviteten hos en viss planetarisk triangel och i en vibration som vår planethärskare satte i gång i månkedjan och som hade en svag början i ett tidigare solsystem. Denna vibration påverkade särskilt människo- och djurrikena, delvis också mineralriket, minst växtriket.

[18]Icke desto mindre styr människan avgjort sitt öde inom vissa gränser och kan igångsätta handling, som ger verkningar hon kan igenkänna såsom beroende av hennes aktivitet i något särskilt avseende. I en liten skala upprepar hon då vad solhärskaren gör i en mycket stor skala.

[19]Skördens förverkligande i människolivet kan allmänt sett indelas i tre stadier. På vart och ett av dessa visar sig ett särskilt slag av energi, som framkallar mycket bestämda verkningar i alla hennes höljen.

[20]På första stadiet, där människan är föga mer än ett djur, styr inkarnationshöljenas egen vibrationsaktivitet alla hennes handlingar. Det fysiska väsendet står i uppmärksamhetens centrum, och de två högre höljena svarar endast svagt. Kausalimpulsen är långsam och trög och riktas mot att framkalla gensvar i eterhöljet. Den fysiska triadatomen är aktivare än de båda andra triadenheterna. Ändamålet med den fysiska aktiveringen är att samordna de båda fysiska höljena; att öka det eteriska nätets motståndskraft, ett arbete som nått en nöjaktig nivå först i mitten av den atlantiska rotrasen; att aktivera vissa av de lägre centren. Höljesatomerna och krafttriangeln mellan förstatriadens tre enheter

aktiveras.

[21]På andra stadiet, emotionalstadiet, riktas skördelagens energier (genom den ofrånkomliga reflexverkan som uppstår av höljenas ökade aktivitet) mot aktiveringen av begäret och dess förvandling till högre strävan. Genom erfarenhet kommer monaden till insikt om motsatsparen och är inte längre offer för eterhöljets vibrationsimpulser. Människan börjar välja mellan motsatserna, varvid hennes val på det lägre stadiet alltid utfaller på det som tillgodoser hennes lägre natur och det som hon tror tillföra henne behag. Monadens uppmärksamhet är centrad i emotionalhöljet, som så nära samordnas med eterhöljet, att de båda utgör ett enda uttryck för begäret. Mentalhöljet är på detta stadium förhållandevis inaktivt, men i slutet av stadiet blir det överlagda, intelligenta valet en faktor. Detta stadium är det längsta av de tre. Reflexverkan mellan det lägre och det högre framkallar på detta mellersta stadium tre effekter, vilkas noggranna studium kan ge mycken upplysning om hur skördelagen verkar. De tre effekterna är: 1) Medvetenheten i triadens emotionalatom utvecklas samtidigt som triadens fysiska atom stimuleras. Därigenom aktiveras emotional- och eterhöljena. 2) Den trefaldiga personligheten (LA: 47:6,7; 48:2-7; 49:2-7) behärskas genom emotionalhöljets inre vitalitet och inverkan på mental- och eterhöljena. Emotionalhöljet är potentiellt det mäktigaste av förstajagets höljen, då det är fullständigt i avseende på materieslagen och liksom solsystemet motsvarar hjärtcentret eller den embryoniska enhetsnaturen, som det är monadens uppgift att utveckla. 3) Utvecklingen av de nio kronbladen i kausalhöljet i tre stadier inleds. På detta första stadium börjar kronblad i första kretsen öppnas.

[22]På tredje stadiet verkar skördelagen genom människans mentalmedvetenhet, senare också kausalmedvetenhet, och väcker henne till insikt om lagen och om orsak och verkan. Detta är det kortaste men också mäktigaste stadiet. Det avser utvecklandet av de två närmast inre bladkretsarna i kausalcentret. Det avser den framskridna människans och lärjungens utveckling. Med avseende på mänskligheten motsvarar det första halvan av nästa eon fram till den stora åtskillnaden. Tredjetriadens energier börjar göra sig gällande, och Augoeides' vilja och avsikt inses nu medvetet av människan i fysiska världen. Kausallotusens kronblad utvecklas nu snabbt. I slutet av kausalstadiet och i samband med initiationerna avtäcks den fjärde och innersta bladkretsen, som höljer ädelstenen. När människan i fysiska hjärnans dagsmedvetenhet medvetet inser Augoeides' vilja och avsikt, motverkas skörden i förstajagets världar och närmar sig individen befrielsen. I hans höljen finns då intet som gensvarar på de tre lägsta världarnas vibrationer, och han är fri från

de fyra lägsta naturrikena.

[23]I varje manifestation (LA: och alltså även inkarnation) kommer den igångsättande impulsen från (”viljeaspekten” =) tredjetriadenergin, som är dold i lotusblommans mitt. Denna dolda kraft verkar lagenligt, och på de tre första stadierna sker processen under hushållningens lag, som är (”substansens” =) förstatriadens lag. På de två sista stadierna förenas denna lag med, men ersätts inte av, attraktionens lag, som är (”det gudomliga jagets” =) Augoeides’ och andratriadens lag. Oförmågan att inse detta har medfört förvirringen hos många metafysiker i frågan om vilket som först framträdde, begäret eller viljan och skillnaden dem emellan, mellan impuls och ändamål och mellan instinkt och avsikt. På de tidigare stadierna reinkarnerar människan enligt hushållningens lag, och även om viljeaspekten ligger bakom processen, är det ändå länge som sinnesförnimmelsernas dragningskraft och dennas avspegling i medvetandet – begäret –, som orsakar återfödelse. Förnimmelsen är en egenskap hos materien, och jaget identifierar sig i början med förnimmelsen. Senare, när jaget börjar identifiera sig med självmedvetenheten och inse (icke-självets =) höljenas och höljesmedvetenheternas natur, blir lagen för attraktion och repulsion aktivare och framträder den medvetna viljan och ändamålet. MV 2.8.8, L3 4.1.10

[24]Genomsnittsmänniskan inkarnerar genom kausalväsendets impuls grundad på begär och på medvetenhetsaspektens förhållande till materieaspekten (LA: självmedvetenhetens förhållande till höljena, andrajagets förhållande till förstajaget). Genom evolutionen åstadkommer hon med tiden att viljeaspekten (tredjejaget) uppenbaras, och då blir andrajagets impuls (grundad på medveten mental uppfattning av ändamålet ifråga) den dominerande faktorn och visar sig genom en bestämd vilja att handla. Här föreligger det en viktig skillnad mellan klothärskaren eller makrokosmos och människan eller mikrokosmos. Klothärskaren har lämnat det första stadiet långt bakom sig, och hans manifestation grundas på vilja och ändamål och medveten intelligent verksamhet. Så är det därför att både solhärskaren och planethärskarna vandrar de kosmiska initiationernas väg. LA: Detta kan uttryckas enklare och med utelämnande av resonemang om ”initiationer”, vilka ju annorstädes, CF 829, med eftertryck sägs vara abnorma processer: klothärskarna är monader som inträtt i den kosmiska expansionen, är åtminstone 42-jag. DVS 2.51

AVDELNING 15
TANKEFORMER OCH TANKELAGAR

TANKEFORMER

15.1 Tankeformens tre uppgifter

[1]Tankeformen har tre uppgifter: att gensvara på vibrationer, att utgöra hölje för en idé och att fylla ett ändamål.

[2]Tankeformens tre uppgifter svarar mot de tre verklighetsaspekterna. ”Att gensvara på vibrationer” motsvarar medvetenhetsaspekten, ”att utgöra hölje för en idé” hör till materieaspekten och ”att fylla ett ändamål” lyder under viljeaspekten.

[3]I det följande skall tankeformens tre uppgifter närmare utredas.

15.2 Första uppgiften: att gensvara på vibrationer

[1]*Solsystemiska analogier*. Av solväsendets tankeformer i kosmiska kausal-mentalvärlden, 29–35, kan vi studera endast de kosmiska fysiska resultaten, det vill säga formerna i solsystemvärldarna, 43–49.

[2]Solväsendet bygger med kosmisk tankekraft (29–35) ett hölje, som kan gensvara på de vibrationsserier som avser den kosmiska fysiska världen, 43–49. Detta kosmiska fysiska hölje är ännu inte fullt ändamålsenligt och inte ett fullödigt uttryck för den monad som är solhärskaren.

[3]Denna solsystemiska tankeform (43–49) måste gensvara på i huvudsak sju vibrationsserier:

[4]1) Vibrationerna från den kosmiska fysiska världen (43–49) utanför solsystemet. Däri ingår de kosmiska pranaflödena och -strömmarna (43–46).

[5]2) Vibrationerna från kosmiska emotionalvärlden (36–42) såsom de påverkar solhärskarens (29–31) kosmiska fysiska manifestation (43–49). Härtill räknas också andra kosmiska väsens kosmiska emotionala (36–42) påverkan på vårt solväsen. Eftersom solväsendets kosmiska grovfysiska hölje (47–49) inte är en princip och dess kosmiska fysiska hölje från energisynpunkt omfattar endast fyra energislag (43–46), blir denna kosmiska emotionala vibrationsserie i egenskap av sjufaldig så mycket starkare än den kosmiska fysiska. Motsvarande kan ses också i människans evolution: hennes emotionalhölje har en starkare inverkan än hennes eterhölje.

[6]3) Vibrationer från det som för solhärskaren är hans ursprung eller ”högre jag”. Därmed menas vissa andra solsystem, som är av oerhörd betydelse för vårt solsystems allmänna evolution.

[7]4) Vibrationer från Sirius via kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35).

[8]5) Vibrationer från de sju stora stjärnorna i Karlavagnen och i synnerhet från dem som är urtyperna för de solsystemiska sjunde och femte strålarna. Detta har sin mikrokosmiska (= mänskliga) motsvarighet i sjunde strålens betydelse för tankeformbyggandet och femte strålens i konkretionsarbetet. Alla magiker, som arbetar med att bygga former i materien, använder medvetet eller omedvetet dessa båda energityper. Laurency: Sjunde strålen avser ”hjärnan”, femte tanken.

[9]6) Vissa mycket avlägsna vibrationer, som för solsystemkollektivet inte förnims starkare än tredjetriadens vibrationer (43:4, 44:1, 45:1) för genomsnittsmänniskan. Dessa vibrationer härrör från den monad som uttrycker sig genom de sju kraftcentra som är sju solsystem, varav vårt solsystem är ett.

[10]7) En serie vibrationer, som kommer att bli starkare, allteftersom vår solhärskare når det skede som i människoriket motsvarar giftasåldern. Dessa vibrationer utgår från hans motpol, med vilken han skall förenas i det som i esoteriska symboliken kallas det kosmiska bröllopet.

[11]Dessa sju vibrationsserier har här uppräknats i den ordning solhärskaren blir medveten om dem och fullt gensvarar på dem. Endast antydningsvis kan detta anges. Han svarar på första, andra, tredje och fjärde fullt ut men kan ännu inte fullt och medvetet använda dessa energislag. Vibrationerna av femte serien urskiljer han i synnerhet i tre av sina centra (LA: Vulkanus, Merkurius, Venus), men de är ännu så länge inte under hans fulla kontroll. Vibrationerna av de två övriga serierna förnimmer han visserligen, men så avlägset att de nästan är utom hans medvetenhets räckvidd. Det är således uppenbart att föga kan sägas om solsystemets framtid, förrän vibrationerna av sjätte och sjunde serien blivit starkare och deras effekter därigenom kan lättare studeras.

[12]*Motsvarigheter i människoriket.* Om dessa ideer nerdimensioneras till människan och de tankeformer hon bildar (exempelvis hennes materiehöljen), kan också motsvarigheterna beträffande solsystemet och 49-kloten klargöras. Förmågan att gensvara på vibrationer förvärvas med följande metoder: 1) genom evolutionens naturliga gång; 2) genom stimulans erhållen utifrån (utomsolsystemisk stimulans), gäller både solhärskare och människa; 3) genom initiationsprocessen och påläggning av initiationsstavarna (denna metod kallar Laurency kontakt- eller devametoden). MV 9.203

[13]Den utomsolsystemiska stimulansen omfattar ett stort antal faktorer, men de två viktigaste att ihågkomma är att den enskilda monaden erhåller dylik stimulans genom gruppen och att ett lägre naturrike erhåller den genom ett högre. (LA: med system menas här individens eller kollektivväsendets system.)

[14]Med initiation avses endast de stora initiationerna, inte de många små medvetenhetsexpansioner som förekommer i alla naturriken. (LA: med de stora initiationerna menas de sju atommedvetenhetsexpansionerna 49:1, 48:1, 47:1 etc. till och med 43:1.)

[15]Beträffande tankeformens primära funktion, att gensvara på vibrationer, framhålls att man bör minnas att detta gensvar måste komma från den idé formen skall bli bärare av och att denna idé sedan genom en komplex reflexverkan framkallar gensvar i den materia som skall bilda formen och bli idéns omhölje. Vibration är resultatet av impuls i högre materieslag och kan uppfattas av medvetenheten genom att vibrationen påverkar lägre materieslag. Denna påverkan är direkt förnimbar i medvetenheten och omsätts sedan i materien såsom insikt eller förverkligande. En därmed analog process kan studeras i organismens nervreaktioner och dessas samband med medvetenheten i hjärnan.

[16]Människan förfar på ett liknande sätt inom sina världar (47–49), när hon arbetar med tankeformer. Hennes tankeformer byggs av mentalmateria som särskilt utväljes därför att den har samma slags vibrationer som de ideer formerna skall vara bärare av. Liksom solhärskarens tankeformer lever människans tankeformer så länge som viljan eller den dynamiska livskraften håller dem samman. Den mänskliga evolutionens hela ändamål är att göra det möjligt för monaden att fullt och medvetet gensvara på varje kontakt och sålunda använda sina materiella höljen som ändamålsenliga förmedlare av en dylik kontakt. Den mänskliga tankeform, som är lättast att studera, är den som monaden skapar att fungera igenom. Monaden bygger sina höljen med tankens kraft, och det grovfysiska höljet är det bästa hölje av detta materieslag som den på ett visst utvecklingsstadium kan forma (Laurency: Människan är vad hon äter, känner, tänker).

15.3 Andra uppgiften: att utgöra hölje för en idé

[1]I denna formulering ligger de grundläggande principerna om inkarnation, aktivitet och rent av existens underförstådda. För solhärskarens vidkommande hör idén till kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35), vad gäller människan hör den till solsystemiska kausal-mentalvärlden (47). En fundamental tanke härvidlag är att denna tendens att konkretisera det abstrakta, att antaga form ännu så länge har sitt fullaste uttryck endast i fysiska materien. Alla materieformer människan bygger, gör hon inom solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49). Här ligger grunden till att sexualiteten och den organiska fortplantningen är så framträdande och att de förekommer i de tre mellersta naturrikena, alltså inte i första och femte. Detta är synnerligen betydelsefullt, och

undantagen skall studeras i deras vidaste bemärkelse, eftersom de ger förklaringen på sexualitetens funktion i involutionen och evolutionen. Mineralriket och femte naturriket utgör de båda ytterligheterna. Insikten om att solsystemet är solhärskarens fysiska hölje (motsvarande organism, 47–49, och eterhölje, 43–46) möjliggör lösningen av många problem, i synnerhet två.

[2]*Det första problemet*. När solhärskaren med tiden frigör sig från kosmiska fysiska materiens fjättrar, kommer solsystemet att existera endast i kosmisk mental och kosmisk emotional materia. Annorlunda uttryckt kommer solhärskaren att ha höljen endast för sin mentalvilja och sin emotionalvilja eller sitt begär. Ett dylikt sakernas tillstånd är ofattbart för oss och kan endast 46-jaget något förstå. Förhållandena i vår solsystemiska emotionalvärld 48 ger oss ingen ledning vid försök att förstå den kosmiska emotionalvärlden (36–42). Först när värld 48 blivit endast en ostörd mottagare av 46-impulser och en klar spegel av värld 46, vilket inte sker förrän i slutet av detta solsystems tillvaro, kommer den tidens människor att kunna ha någon uppfattning om kosmiska emotionalvärlden.

[3]*Det andra problemet*. Sexualiteten, såsom den yttrar sig i de olika naturrikena, är ett uttryck för solhärskarens energi såsom den vitaliserar det centrum i hans hölje som motsvarar fortplantningsorganen. Den skaparförmåga, som finns i växt-, djur- och människorikena, är ännu så länge på det hela taget uteslutande inriktad på det fysiska och driven av lägre begär. Likaså är solhärskarens begär efter kosmisk fysisk (43–49) inkarnation ännu så länge dominerande. Senare kommer detta hans begär att minskas och ersättas med vilja att skapa endast i kosmisk kausal-mental (29–35) materia. Denna omriktning av hans vilja kommer med tiden att leda till solsystemets upplösning eller fysiska ”död”. Att denna nalkas framgår av att två skeenden yppar sig i någon eon: 1) människans förmåga att medvetet skapa i mentalmateria och därmed förvandla sexualdriften till energi av högre slag (LA: intellektuell kreativitet); 2) att ytterligare en stor del av djurriket vitaliseras med mentalenergi.

[4]Det som här sagts gäller i stort sett för planethärskaren. När han blir mer kosmiskt mentalt polariserad, förvandlas hans kosmiska emotionalitet och likaså den energi som strömmar genom hans centra, det vill säga klotsystemen. Han kommer att sluta intressera sig för fysisk inkarnation, draga bort sin kraft från vissa klot. Det grovfysiska klotet kommer att dö och försvinna ur objektiv manifestation, och de eteriska kloten kommer att för en tid stå i fokus för hans uppmärksamhet. Till slut upplöses hela 49-klotet och fungerar planethärskaren som lägst i

sitt kosmiska emotionalhölje (36–42).

[5]Detsamma gäller ett sjuklot (en planetkedja), som ju alltid är något av de sju centren i ett 49-klot men också har sin egen härskare. Månen erbjuder här ett mycket intressant exempel. Månkedjans härskare önskade inte längre vara manifesterad i det fysiska och drog sig därmed ur höljet. Det enda som är kvar är ett livlöst skal, monadgrupperna och de högre höljena är borta. Och motsvarande ser vi i människans fysiska död: monaden och de högre höljena dras ur organismen, varpå dennas och eterhöljets sönderfall genast börjar.

[6]Allteftersom människorna begriper dessa grundläggande fakta och börjar sätta värde på sin skaparförmåga, kommer också inställningen till sexualiteten att förändras, så att vikten läggs på mentalt skapande och ändamålsenligt byggandet av tankeformer och den grovfysiska sidan av skapelsearbetet får anstå. Då kommer människoriket också att fullgöra sin rättmätiga funktion. Sexualiteten och fortplantningen, såsom de nu uttrycker sig, har människo- och djurrikena gemensamma och bygger på djuriska drifter och på organismen, som inte är en princip. När mänskligheten är helt frigjord från djurriket och de båda naturrikena är klart skilda från varandra, kommer fortplantningen att ske såsom resultat av mental vilja och inte emotionalt begär. Den fysiska formen kommer då att uppfattas i begrepp av konkretion (49:5-7) och energi (49:1-4) och vikten att läggas vid den individ som söker uttrycka sig genom formen. Detta skede förutsätter förståelse av eterhöljet och tankens skapande kraft och kommer att sammanfalla med ett skede, då djurriket återigen mentalt stimuleras, så att djurmonader kan kollektivt kausalisera.

[7]Vid den tiden kommer man att inse att ”ande”, det vill säga dynamisk vilja, och materia är två aspekter av en och samma enhet och talet om ”ande och materia” ha ersatts av talet om positiv och negativ energi såsom två aspekter av den enda energin. Alla företeelser kommer då att omtalas i termer av energi, och sexualiteten, den fysiska föreningen av manligt och kvinnligt, kommer att omtalas som föreningen av positiv och negativ energi, varmed frågan lyfts upp på ett högre plan.

[8]Bildandet av en tankeform handlar således om att en positiv impuls utgår från mentalvärlden och bygger en form i negativ materia. Dessa två faktorer kommer att i sin tur betraktas som emanationer från ett ännu större kraftcentrum, vilket låter sitt ändamål komma till uttryck genom dem båda. När människan bildar en tankeform, är människomonaden den enhet som de båda faktorerna utgår ifrån.

15.4 Tredje uppgiften: att fylla ett särskilt ändamål

[1]Det är således viljans eller ändamålets funktion, som nu skall beaktas. Närmare betraktad visar sig denna tredje funktion innefatta de två tidigare behandlade. Flera faktorer behöver här beaktas: identitetsfaktorn, tidsfaktorn, skördefaktorn och byggarefaktorn.

[2]*Identitetsfaktorn*. Det särskilda ändamålet är ett medvetet, intelligent väsens praktiskt tillämpade vilja eller avsikt, såsom denna kommer till uttryck i fyra av tankeformens kännetecken, nämligen dess ursprung, uppdrag, arbetssätt och (ända)mål. Alla dessa fyra kännetecken skiljer sig åt allt efter det tankeformskapande väsendets identitet, alltså om väsendet är en solhärskare, en planethärskare, en monad i första gudomsriket (sjätte naturriket), femte naturriket eller fjärde naturriket. Gemensamt för dem alla är att alla tankeformer, oavsett det formskapande väsendets identitet, utgår från ett medvetande, byggs för att utföra något slags arbete, följer vissa lagar och regler (arbetssätt) och har ett bestämt ändamål.

[3]*Tidsfaktorn*. I solsystemet innebär bestämt ändamål att en bestämd plan gradvis utvecklas i solhärskarens kausal-mentalmedvetenhet (29–35) och sakta, genom cyklernas gång, når sin fullbordan. Tre väldiga tidsavsnitt förbrukas därunder: byggnadsskedet, då formen byggs; användningsskedet, då en monad eller grupp av monader tar formen i besittning och vitaliserar den; upplösningsskedet, då formen devitaliseras, förstöres och skingras och monaden eller monaderna frigöres. Dessa tre tidsskeden präglas vart och ett särskilt av någon av de tre verklighetsaspekterna: första skedet av materieaspekten, andra av medvetenhetsaspekten, tredje av vilje- eller energiaspekten.

[4]Endast genom att studera hur tankeformens kvalitet utvecklas kan man utröna dess inneboende ändamål. Endast genom att förstå på vilket sätt och från vad slags väsen tankeformen utgått, kan man urskilja dess uppdrag. Detta gäller alla former. Vad avser förhållandevis obetydliga former, såsom dem som människan bygger, kan ändamål och uppdrag lätt utrönas, och med objektiv medvetenhet i den materia vari formen byggts kan man av dess färg, vibrationstal, riktning och tonart avgöra dess kvalitet och mål.

[5]*Skördefaktorn*. Alla tankeformer faller under skördelagen genom de verkningar de åstadkommer. Under detta skede av solsystemets historia, den långa tidrymd, varunder stora grupper av monader övergår från att leva i det kosmiska grovfysiska (47–49) till att leva i det kosmiska eteriska (43–46), är det inte lätt för oss att skilja mellan de tankeformer som är verkningar och dem som är orsaker. Endast självmedvetna väsen

(första-, andra- och tredjejag i solsystemet samt kosmiska jag) formulerar tankar. Icke självmedvetna väsen, naturväsen och elementaler etc. gör det inte. Endast de självmedvetna står ansvarsmässigt under skördelagen. Utan självmedvetenhet finns ingen ansvarighet. Således hålls djuren inte ansvariga, och ehuru de lider i fysiska världen och i sina fysiska höljen, är de i högre världar befriade från dålig skörd, då de har varken minne eller förväntan. De saknar den sammanbindande förmågan, och då mentalmedvetenheten felas, drabbas de av skörd uteslutande beträffande sina fysiska höljen. Orsaken till lidandet i djurriket sammanhänger med de ”förnuftslösas synd” som omtalas i *Den hemliga läran* och som medförde alla slags missbildningar och perversioner. Hade detta skede icke inträffat och detta ”ändamålets felslagenhet” icke förekommit, skulle vi i dag icke heller haft det av fruktan präglade skördeförhållandet mellan tredje och fjärde naturrikena.

[6]Om en tankeform är skadlig och fördärvlig, verkar den som dålig skörd hos den grupp vari tankeformens utsändare ingår och ju mer så, desto mer livskraftig och beständig tankeformen är. Om en tankeform är välgörande och uppbyggande, verkar den som god skörd hos den grupp vari utsänder ingår. Detta är vad som menas med talet om att ingen dålig skörd följer på en god och oegennyttig gärning.

[7]*Byggarefaktorn*. Inledande förklaring av LA: CF skiljer mellan tankeformens upphovsman eller besittare (occupier) och dess byggare (builders). De senare indelas i mindre byggare (lesser builders) och större byggare (greater builders). Med mindre byggare menas involutionsväsen (elementaler) och icke-självmedvetna evolutionsväsen. Med större byggare menas självmedvetna evolutionsväsen, det vill säga första-, andra- och tredjejag och motsvarande monader inom deva-evolutionen. Människan skapar sina tankeformer uteslutande med tillhjälp av mindre byggare. För att kunna leda större byggare måste man vara åtminstone ett andrajag. (CF rubricerar detta avsnitt *The Factor of the Lesser Builders*, vilket är missvisande, då ju även de större byggarna avhandlas. Jag har därför valt att rubricera avsnittet *Byggarefaktorn*.)

[8]Tankeformens särskilda ändamål är mycket nära förknippat med det slags elementalmateria den är byggd av. Vad gäller människan, arbetande i mentalvärlden, rör frågan vad slags elementaler hon såsom tankeformens upphovsman och vitaliserare kan styra och sända ut. Allmänt gäller att det *solara kollektivväsendet* såsom skapare av tankeformer inte arbetar med lägre byggare än tredjejag (43- och 44-jag). Solara kollektivväsendet arbetar genom dessa och skickar ut dem på uppdraget att för särskilt ändamål bygga och vitalisera den tankeform solsystemet är. De planetariska kollektivväsendena arbetar främst genom andrajag

(45–47:1) såsom byggare av och arbetsledare inom 49-kloten. Människor arbetar genom mental- (47:4-7) och emotionalelementaler (48:2-7). Fysiska världens byggare (icke-självmedvetna evolutionsväsen, ”naturväsen”) drivs automatiskt till verksamhet genom de energier de större byggarna igångsätter i högre materia.

[9]De två lägsta naturrikena är särskilt intressanta, därigenom att mineralriket inte i någon bemärkelse kan anses som en princip utan endast som slutpunkten för det abstraktas konkretion och att växtriket har en egenartad ställning i systemets ekonomi såsom överförare av pranaflödet. Växtriket är avgjort en brygga mellan det omedvetna och det medvetna. (LA: I en tabell sammanföres växtriket med pranaorganet mjälten.) Visserligen har mineralriket sin egen medvetenhet, men förnimmelsen kan märkas såsom mer utpräglad i växtriket. Skillnaden i medvetenhet mellan mineral- och djurrikena är så väldig, att de respektive medvetenheterna är i grunden olika. Mellan dem båda står växtriket, som allmänt sett står närmare djurriket än mineralriket och har ett mycket nära samband med devaevolutionen.

[10]Alla dessa naturriken är tankeformer. Alla har de hölje, vitalitet, medvetenhet och ändamål, och alla har de av ett väsen större än de själva skickats ut på ett bestämt uppdrag. De väsen som sänt ut dem är självmedvetna och sammansatta av medvetenhet, vilja och materieform. Endast de självmedvetna kan skapa, och endast de är förmögna att arbeta målmedvetet, samordna, rikta och styra.

[11]Ändamålet etc. med solhärskarens tankeform kan framställas endast såsom frågor. Därmed sammanhänger många andra frågor om ändamålet med de nuvarande manifestationerna, såsom: Vilket kan ändamålet med solhärskarens nuvarande inkarnation (dvs solsystemet) vara? Vilket är ändamålet med vårt eget 49-klot, och vilken är vår planethärskares grundläggande plan? Vari skiljer sig vårt 49-klot från andra 49-klot? Vilket är ändamålet med förhållandet mellan Jorden och Venus? Kan ändamålet med djurriket såsom helhet alls utrönas? Vilket är ändamålet med den nuvarande rotrasevolutionen? Vilket är ändamålet med de olika nationernas former?

[12]De frågor, som på en mer praktisk nivå kan ställas, är bland andra: I vad slags materia formar jag vanligen mina tankar? Vilken medvetenhetskvalitet har mina tankeformer? Med vilket särskilt ändamål använder jag mentalmaterien? Arbetar jag i mentalmaterien medvetet eller omedvetet? Vitaliserar jag mina tankeformer med ett väsen av högre eller lägre slag? Studerar jag byggandets lagar? Inser jag vilken makt som ligger i viljan att vitalisera? Förstör jag tankeformerna, när de fyllt sitt ändamål, med en medveten viljeakt? Bildar jag former, som medför

skördeverkningar, eller bygger jag former, som kommer gruppen till godo? Många dylika tankar uppstår, och genom att studera tanken lär människan känna tillvarons lagar.

TANKELAGAR

15.5 Tre överordnade och sju underordnade lagar

[1]Det finns tre större eller överordnade lagar tillhöriga sjusolsystemet och sju mindre eller underordnade lagar tillhöriga vårt solsystem. De sju underordnade ter sig ur mänsklighetens synvinkel som större. Ett annat namn på de tre större är kosmiska lagar, och ett annat namn på de sju mindre är solsystemiska lagar.

15.6 De tre kosmiska lagarna

[1]Den första av de tre kosmiska lagarna är syntesens lag. Det är nästan omöjligt för dem som inte har 46-medvetenheten i någon mån utvecklad att förstå hur genomgripande denna lag verkar. Denna lag visar att allting är en enhet. Denna lag styr den tankeform som skapas av det kosmiska väsen som både vårt solsystem och det ännu större systemet ingår i. Lagen är en hel tanke, en obruten helhet, inte den differentierade process som vi uppfattar vårt manifesterande system vara.

[2]Den andra kosmiska lagen är lagen om attraktion och repulsion. Denna lag håller vårt solsystem samman med Sirius-systemet, får planeterna att gå runt solen och över huvud taget alla mindre klot att kretsa runt sina centra, liksom den håller all materia i höljen och klot samlad och samordnad till enheter omkring sina ursprungliga kraftcentra.

[3]Den tredje kosmiska lagen är hushållningens lag. Denna lag anpassar manifestationsprocessen i kosmos till bästa möjliga effektivitet med minsta möjliga energiåtgång.

15.7 De sju solsystemiska lagarna

[1]Liksom i så många andra fall differentieras ett tretal till ett sjutal. Var och en av dessa sju lagar sammanhänger med någon av de sju solsystemvärldarna:

[2]1. Vibrationslagen härskar i värld 43. Denna värld är grundvalen för all lägre solsystemisk manifestation.

[3]2. Sammanhållningslagen hör hemma i värld 44. I manifestationsprocessen framträder gruppers inbördes sammanhållning först i denna värld.

[4]3. Upplösningslagen verkar i värld 45. Den anger att 45-jaget för att kunna bli 44-jag måste upplösa alla dittills förvärvade höljen, alla

höljen lägre än 44-höljet.

[5]4. Lagen om magnetisk styrning förhärskar i värld 46. Den anger att monaden kan styra förstatriaden genom andratriaden.

[6]5. Fixeringslagen yttrar sig särskilt i värld 47. Denna lag anger att mentalmedvetenheten styr och stabiliserar, vilket ger sammanhang och fasthet.

[7]6. Kärlekslagen avser värld 48. Den anger att emotionala begäret kan förvandlas, så att det kan knytas till den starkare magnetism och djupare enhet som finns i värld 46.

[8]7. Formförstöringslagen styr värld 49. Den anger att formen måste förstöras för att livet i sin utveckling skall kunna gå vidare. Formförstöringen är en av evolutionens grundläggande metoder.

15.8 Skördelagen

[1]Skördelagen är en lag som kommer emellan de tre kosmiska och de sju solsystemiska. Denna lag leder sitt ursprung från Sirius' solsystem. Den är Sirius' syntetiska lag och är egentligen ett uttryck för detta systems inverkan på vårt eget. Siriussystemet är vårt föräldrasystem. Vårt solsystem övar knappt någon inverkan på Siriussystemet. Däremot förekommer i Siriussystemet orsaker, som har alldeles bestämda verkningar i vårt system och som vi då kallar skörd, nämligen den solsystemiska skörd som fanns i begynnelsen.

[2]Vårt solsystems högsta skördelagsinstanser, lipikaerna, styres av en ännu högre instans i Sirius.

[3]LA: Sollogos sägs vara polariserad i kosmiska emotionalvärlden. När det i CF 697 sägs att planetlogos fungerar i sitt eterhölje (kosmisk eter avses: 43–46) och har sin medvetenhet där, måste detta fattas så att det handlar om kollektivväsen, trots bruket av pronomenet ”han”. Solhärskaren och planethärskaren kan inte avses här, eftersom de fungerar med sin självmedvetenhet i högre världar än sina respektive kollektivväsen. MV 1.41.5, 17.4.1

[4]Målet för detta solsystem är att solhärskaren skall förvärva kosmisk essential medvetenhet (22–28), taga fjärde kosmiska initiationen.

[5]Sirius' solara kollektivväsen befinner sig i kosmiska mentalvärlden (29–35). Sirius' system ingår tillsammans med sex andra i ett ännu större system.

[6]Den sirianska skördelagen verkar från värld 31 och styr vår solhärskare liksom hos människan kausalväsendet med tiden skall styra triadhöljet och de lägre inkarnationshöljena. Analogin gäller men får inte drivas för långt.

[7]Oavsett alla uppgåenden i högre kollektiv förblir monadernas med-

vetenhetsidentitet. Monaderna förblir för alltid skilda medvetenhetsenheter.

15.9 Lagarna och världarna

[1]Härnäst skall studeras hur lagarna verkar i involutionen, evolutionen samt i människo- och devarikena. I samband därmed erhålls en allmän uppfattning om hur vårt solsystem steg för steg byggts, hur det styres och hålls samman. Det materiella solsystemet är en tankeskapelse, en tankeform. Skaparna har byggt det av material, som redan fanns för handen, material som är resultat av ett tidigare solsystem. Skaparna bygger under lydnad för bestämda lagar, som vägleder vid valet av material och bestämmer såväl formerna som förfarandena. Skaparna, det solara kollektivväsendet, lär sig att handskas med kosmiska mentalmaterien i världarna 32–35, liksom mänskligheten lär sig att handskas med solsystemiska mentalmaterien i 47:4-7. Båda kollektiven lär sig att arbeta med tankeformer.

[2]De sju lagarna verkar numeriskt. Exempelvis härskar den fjärde lagen, lagen för magnetisk styrning, i molekylarvärld 4 i varje atomvärld; alltså i 43:4, 44:4, 45:4 och så vidare till 49:4. Vidare sammanhänger den med fjärde strålen, harmoni genom konflikt, särskilt med värld 46, med fjärde eonen i varje sjuklot, fjärde klotperioden i varje eon, fjärde rotrasen i varje klotperiod och fjärde underrasen i varje rotras.

[3]Härnäst skall de sju solsystemiska lagarna behandlas mer ingående.

15.10 Vibrationslagen

[1]Vibrationslagen är den lag som gäller för värld 43 och den lag som styr alla atomvärldarna, 43:1, 44:1, 45:1 etc., lagen för begynnelsen av solhärskarens arbete, igångsättandet av 43:1-materien. I varje solsystemvärld igångsätter atommateriens vibrationer den övriga materien, molekylarmaterien. Vibrationslagen är eldens lag, som styr återsamlingen av det differentierade till syntesen, det enas uppdelning i de sju och återuppgåendet i det ena. Den är evolutionens grundlag, som nödvändiggör involutionen. Den gamla symbolen för vibration var ”ljud” eller ”andedrag”: ”sju stora ljud eller andedrag gav vardera upphov till sex mindre ljud eller andedrag” (de sju atomslagen och de 42 molekylarslagen). I involutionen följer energin linjen 43 → 44 → 46 → 48, vilket är logiskt eftersom involutionen är negativ, receptiv (mottagande) och svarar mot den kvinnliga polen, liksom strålarna 2, 4 och 6. Det sammanhänger även med att hela detta solsystem är receptivt och feminint; det avser medvetenhetens utveckling. I evolutionen styr vibrationslagen energisidan av processen, rytmen och rörelsen. Målet för evolutionen i detta solsystem

har nåtts, när alla evolutionslinjerna (icke endast den mänskliga) har i världarna 45–49 fulländade höljen, bestående av enbart atommateria. För det föregående solsystemet var målet att ha dylika fulländade höljen i världarna 47–49 enbart. För det kommande tredje solsystemet blir målet att höljena i samtliga sju världarna 43–49 skall bestå av idel atommateria (alltså 43:1, 44:1, 45:1 etc. till och med 49:1).

[2]Monaderna tillhörande den mänskliga evolutionen måste lära sig att vibrera positivt, att vara aktiva i sin medvetenhet, medan däremot deva-evolutionens monader följer minsta motståndets lag, förblir negativa, mottagande, och underkastar sig lagen, liksom involutionsmonaderna. Endast människomonaderna går den positiva linjen och endast i världarna 47–49. Genom motstånd, kamp och strävan lär de sig att underkasta sig lagen. Likväl, tack vare den ökning av friktionen som själva kampen alstrar, skrider de framåt förhållandevis snabbare än devamonaderna. De behöver göra detta, ty de har förlorad tid att hämta igen.

[3]Vibrationslagen är lagen för framåtskridande, framåtgåenderörelse och rotation. Rotationsrörelsen är långsammast i värld 49 och snabbast i värld 43. Vibrationstalet är minst i värld 49 och störst i värld 43. Genom att lära oss att vibrera snabbare bygger vi in finare materia i våra höljen. I detta solsystem borde vi i våra lägsta höljen inte ha lägre fysisk materia än 49:5 (alltså endast ett gashölje omgivande eterhöljet) och inte lägre emotional materia än 48:5, men att så inte är fallet är ett av många tecken på vår efterblivenhet. I framtiden kommer 49:6,7 och 48:6,7 att vara för grov materia för höljen åt vare sig människo- eller devaevolutionen. 9.10.13

15.11 Sammanhållningslagen

[1]Sammanhållningslagen är en lag underordnad den kosmiska attraktionslagen. Det är intressant att märka hur attraktionslagen i vårt solsystem, kärlekens eller enhetens system, yttrar sig på tre sätt enligt de tre triaderna: I värld 44 framträder tredjetriaderna samlade i sina sju grupper efter de sju departementen eller strålarna. I värld 46 yttrar sig attraktionslagen såsom lagen för magnetisk styrning och kärlek–visdom, genomstrålande kausalhöljet och till slut inhöstande essensen av all den erfarenhet som genom inkarnationerna samlats i kausalhöljet, ett förfarande som alltigenom styres av Augoeides i värld 46. Magnetism och förmåga att visa kärlek är esoteriskt sett sak samma. I värld 48 visar sig attraktionslagen såsom förstajagets kärlek. Alla de underavdelningar av attraktionslagen, som visar sig i vårt solsystem, yttrar sig såsom krafter, vilka samlar, håller samman, binder till sig och medför uppgående i större enheter. Man behöver alla dessa beteckningar för att

få en allmän uppfattning om denna lags grundläggande egenskaper.

[2]Sammanhållningslagen är en av de viktigaste av de solsystemiska lagarna, om man alls skall göra skillnad på dem. Den kunde kallas sammansmältningslagen.

[3]I involutionsprocessen styr den atomernas sammansättning till molekylarmateria och molekylarmateriens sammansättning till aggregat. Den bestämmer molekylarmateriens vibrationsfrekvenser, liksom vibrationslagen gör det för atommaterien.

[4]I manifestationen styr den kosmiska attraktionslagen alla dessa underordnade, solsystemiska lagar, liksom syntesens lag styr de slutliga upplösnings- och obskurationsprocesserna och hushållningslagen styr den allmänna materie- och energiomsättningen (obskuration = klotets passivitetsperiod, då det inte pågår någon omfattande livsaktivitet i dess världar). Det sagda gäller det nuvarande solsystemet men inte det nästkommande, där i stället syntesens lag kommer att vara den överordnade lagen. Under manifestationen är det mest attraktionslagen som verkar, och vid studium framgår att alla de underordnade lagarna är differentieringar av denna lag i mer sammansatt materia.

[5]Sammanhållningslagen styr särskilt värld 44 och det subatomiska molekylarslaget inom varje värld. Denna lag har ett särskilt nära samband med andra departementet. Också är de flesta protogonerna involverade i 44:2-materia, nämligen de som förvaltar tredjetriader tillhörande andra departementet. Endast ett mindre antal protogoner uppehåller sig i 44:1, de som förvaltar första departementets tredjetriader. De protogoner, som förvaltar tredje departementets tredjetriader, är involverade i 44:3. De sistnämnda är de yngsta protogonerna, ”eftersläntrare” från det föregående solsystemet, som blivit kausaljag först i vårt solsystem. (LA: Alla protogoner är numera minst 44-jag.)

[6]Det finns en direkt kanal mellan atomslagen 43:1, 44:1, 45:1 etc. till 49:1. Motsvarande gäller i stort sett också om molekylarslagen, så att det finns en direkt och ganska expansiv kanal mellan all subatomisk molekylarmateria, alltså 43:2, 44:2 etc. Detta medför bland annat att de monader som ”är på andra strålen”, det vill säga de vilkas tredjetriad tillhör andra departementet, kommer att få särskilt lätt att använda och kontrollera sina höljen, när dessa väl huvudsakligen består av subatomisk materia. Efter initiationen (LA: tredje initiationen avses) består kausalhöljet huvudsakligen av 47:2-materia, varvid individen kan börja taga emot ledning från Protogonos.

[7]Oavsett departementstillhörigheten måste alla monader lära sig att kontrollera såväl den subatomiska som den atomiska materien, och det gör de genom att sätta in viljeaspekten (så långt som detta är möjligt i

detta andra slagets solsystem). Särskilt första strålens monader har därvid en stor kamp att genomföra, varför de ofta har det svårt och ofta är föga älskvärda. De måste förvärva enhetskvaliteten, som de inte har framträdande, och bygga in den i sina höljen.

[8]Människomonaderna med tredjetriaden på första strålen är cirka 5 miljarder till antalet, de på andra strålen cirka 35 miljarder och de på tredje strålen cirka 20 miljarder.

[9]Första strålens monader finns i manifestation men är alltjämt mycket sällsynta i inkarnation. De kom in i stora antal i slutet av månkedjans tillvaro och kommer igen, i full styrka, i de två sista eonerna av det nuvarande sjuklotet.

[10]Sambandet mellan denna lag nummer två, andra eonen och andra rotrasen visar sig i att sammanhållningslagen var särskilt verksam under dessa tidsskeden. Första eonen och första rotrasen kännetecknades av töcknighet och flyktighet. Rörelse och värme var utmärkande drag, liksom de var det för första solsystemet. I andra eonen och i andra rotrasen däremot var formsammanhållningen tydligare. Sammanhållning är det utmärkande draget också för vårt nuvarande solsystem. Alla ting har en strävan att förenas, närma sig, attraheras till varandra, antingen det handlar om sexualitet, vetenskapens utveckling, näringslivet eller politiken.

[11]I involutionen styr denna lag materiens attraktion, repulsion och aggregation. I evolutionen styr den formbildningen.

15.12 Upplösningslagen

[1]Upplösningslagen styr den formförstörelse som måste ske för att den inneboende medvetenheten skall kunna utvecklas vidare. Denna lag är så att säga baksidan av, komplementet till sammanhållningens lag. Den är en av de lagar som upphör med detta solsystem, medan däremot sammanhållningens lag fortsätter att verka i nästa system. Hushållningens lag är överordnad denna lag och styr den. När monaden lärt sig kontrollera alla sina höljen i tur och ordning och därefter upplöst dem alla, till och med 45-höljet, ingår den i tredjetriaden, genomgår sjätte initiationen. Upplösningslagen styr denna process, verkande till och med värld 45 men inte i högre världar. Därefter behåller monaden tredjetriaden så länge den fortsätter sin expansion i världarna 44 och 43 inom solsystemet.

[2]Denna lag är en av de svåraste för människor att förstå. Några av dess verkningar i evolutionen kan iakttagas och begripas, men dess verkningar i involutionen eller i formbyggandet är inte så tydliga.

[3]I involutionen styr denna lag upplösningen av gruppsjälarna, tiderna för triadernas överföring från en form till en annan, de stora omvälv-

ningarna icke endast i fysiska världen utan även i emotional- och mentalvärldarna. Den styr förstörelser i den fysiska världen, i synnerhet dem som drabbar mineralriket, vidare tankeformernas, eter-, emotional- och mentalhöljenas upplösning.

[4]Upplösningslagens samband med attraktionslagen visar sig i att attraktionslagen styr de krafter som attraherar den upplösta materien tillbaka till sina världar att bilda utgångsmaterial för nytt formbildande.

[5]I evolutionen är denna lags verkningar välkända. Utöver den ovannämnda förstörelsen av avlagda höljen kan nämnas upplösningen av de former vari stora ideal förkroppsligats: politiska, religiösa, vetenskapliga, sociala etc. organisationer. Alla dessa former upplöses med tiden under denna lags inverkan.

[6]Denna lags hemvist är värld 45. Därifrån kan dess verkan lätt spåras till värld 49 och den för denna värld kännetecknande formförstöringslagen, men lagen verkar i alla världarna 45–49.

[7]I synnerhet i det supereteriska molekylarslaget, alltså 45:3, 46:3, 47:3, 48:3 och 49:3, verkar denna lag så, att den bryter sönder något som tenderar till separation. Liksom allt som verkar i solsystemet är processen långsam. Upplösningsarbetet börjar i superetern och avslutas i subatometern, där sammanhållningslagen i stället träder i verket, sedan upplösningen åstadkommit det som gör sammanhållning möjlig. Ett exempel på detta har vi i människans kausalhölje. Hos den outvecklade individen består det av idel 47:3-molekyler, vilka måste ersättas med 47:2, för att individen skall kunna få kontakt med andratriaden.

[8]Ett annat exempel. När människan har nått den punkt, där hon kan känna och se den lägsta etern (49:4), är hon mogen att få sitt eteriska nät bortbränt. Detta nät är beläget mellan de supereteriska (49:3) och subatomiska (49:2) skikten i hennes eterhölje. När detta nät upplösts, bildar eter- och emotionalhöljena enhet, varvid människan förvärvar medvetenhetskontinuitet mellan det fysiska och emotionala för den inkarnationen.

[9]Liknande upplösningar förekommer i alla världarna 49–45. Den slutliga upplösningen genomföres i 45:3 och resulterar i att monaden förvärvar 44-medvetenhet. (LAs kommentar: Detta är den högre motsvarigheten till den upplösning av kausalhöljet som sker hos det fulländade kausaljaget, så att människomonaden kan intaga Augoeides' plats. I detta fall upplöses 45-höljet hos det fulländade andrajaget, så att denna monad kan intaga Protogonos' plats.)

[10]Tredje strålen – anpassbarhetens eller intelligenta verksamhetens stråle – har ett nära samband med denna lag. Det är genom intelligent verksamhet (eller materiens anpassning till behovet), som formen uppstår, och genom själva verksamheten, som den fulländas. Väl fulländad

mister formen emellertid sin användbarhet. Den kristalliserar, bryts sönder, och medvetenheten söker sig en ny, ändamålsenligare form för att kunna uttrycka sin numera större förmåga. Så är det i den inkarnerande monadens liv, så är det i mänsklighetens liv i eoner och raser, så är det även i solsystemet och i alla kosmiska processer.

[11]Sambandet mellan tredje lagen, tredje kedjan (månkedjan), tredje rotrasen och tredje underrasen finns också. Målet för evolutionen i tredje kedjan var att människomonaderna skulle nå fjärde initiationen, den initiation som betecknar den slutliga frigörelsen från de tre lägsta världarna (47–49) och kausalhöljets upplösning. I slutet av tredje rotrasen kom de första stora kataklysmerna, vilka förstörde den dåtida mänskliga formen och inledde formandet av en ny, den första avgjort mänskliga rasen.

15.13 Lagen för magnetisk styrning

[1]Magnetstyrningslagen är den viktigaste av de lagar som styr andratriaden. Tack vare denna lag drivs monaden framåt i utvecklingen genom inkarnationerna till att slutligen förenas med andratriaden. Genom separationen, förnimmelsen av att vara något från allt annat skilt, finner individen sig själv och kan sedan gå utöver sig själv och återfinna sig i alla andra individer. Det är denna lag, som gör förstajaget till en sammanhållen enhet. Magnetstyrningslagen styr monaden i kausalhöljet, liksom det solara kollektivväsendet styr tredjejaget, monaden i tredjetriaden. Den är essentialvärldens lag. Den esoteriske mästaren, 45-jaget, kan fungera i värld 46 och styra medelst magnetism i världarna 47–49. Det lägre styres alltid från det högre, och den inverkan 46 har på 47–49 är oerhörd. I de tre lägsta världarna är det denna lag, som håller allt samman och drar allt uppåt. Den är attraktionens lag såsom den yttrar sig i andratriaden.

[2]I involutionen arbetar denna lag med förstatriaden i kausalhöljet. Denna lag anger 46-energins arbetssätt, och dess verkan genom andratriadens mentalatom är drivkraften till kausalmedvetenheten och dess energi. Den styr förstatriadernas anknytning till monaderna vid dessas övergång från involutionen till mineralriket. Vid kausaliseringen i tredje rotrasen var det denna lag, som bestämde hur tredje- och andratriaderna förenades med förstatriaden, varvid kausalhöljet blev den överbryggande faktorn. Häri visade sig linjen 44–46–48 i verksamhet: 44 såsom tredjetriadens förhärskande energi, 46 såsom Augoeides' egen medvetenhet och energi, 48 såsom den kausaliseringsfärdiga individens egen medvetenhet. Denna linje 44–46–48 utgör förklaringen av varför mystikern förhållandevis lätt kontaktar essentialvärlden (46)

och rent av submanifestalvärlden (44).

[3]Kontaktlinjerna enligt minsta motståndets lag var i första solsystemet 49–47–45, är i detta vårt solsystem, det andra, 48–46–44, blir i det kommande, det tredje, 47–45–43. Märk även sambandet mellan denna fjärde lag och fjärde naturriket i denna fjärde kedja.

[4]För människans utveckling är denna fjärde lag av den största betydelse vid denna tid. Målet för människans strävan är att både styras av denna lag och att tillämpa den i tjänandet. Den är den lag, varigenom sexualitetens uttryck förvandlas och höjes. Sexualiteten är attraktionslagens yttring i det fysiska vad gäller såväl människoriket som alla de lägre rikena. Kärleken till allt levande och den attraktion som verkar i tjänandet är samma kraft uttryckt genom andratriaden. Sexualitetens uttryck, de tvås förening, förvandlas till de mångas förening för tjänandets gärningar, som ger upphov till nya ideal och till en ny ras, den andliga.

[5]Ett numeriskt faktum av betydelse för den mänskliga hierarkin: Den mänskliga parallellevolutionen kallas den fjärde skapande hierarkin. Den är emellertid den nionde, om vi räknar de fem hierarkier som gått vidare. Nio är initiationens tal, adeptens tal och dens tal som fungerar i essentialhöljet.

[6]Fjärde strålen samverkar nära med denna fjärde lag. Denna stråle avser harmoni genom kontroll eller styrning, den styrning som medför visdom. Den avser likheternas harmoni, allts balansering genom insikt om de magnetismens lagar som medför mångfaldernas samordning till enhet. Magnetismen styr de många aspekternas syntes till en enhetens form. Denna harmoni nås genom värld 47, och femte strålen utgör ett steg på vägen till fjärde, ty många som arbetar på femte strålen övergår med tiden till fjärde. I detta solsystem är femte strålen av den största betydelse för alla monaders utveckling till andrajag. Alla måste tillbringa en tid på denna stråle, innan de slutgiltigt förblir på sin egen stråle, tredjetriadens stråle. I många inkarnationer tillbringas mycken tid i femte molekylarslaget inom varje värld, ty detta molekylarslag styres främst av femte strålen. Alla övergår sedan till fjärde molekylarslaget, som styres av fjärde strålen. I detta särskilda avsnitt av fjärde eonen i fjärde kedjan tillbringar de evolverande monaderna mer tid i fjärde molekylarslaget än i något annat. Många inkarnerar direkt i detta molekylarslag, och det är här de börjar tänka harmoniskt.

15.14 Lagarna i de tre lägsta världarna 47–49

[1]De tre lagar, som är viktigast för människan, när hon utvecklas och lever i de tre lägsta världarna, är fixeringslagen, kärlekslagen och formförstöringslagen. Med tiden behärskas och styres dessa tre lagar av tre högre lagar: lagen för magnetisk styrning, upplösningslagen och sammanhållningslagen. Det finns en direkt förbindelse mellan dessa sju lagar och de sju strålarna eller vibrationsserierna, och om vi studerar sambanden, inser vi att den första lagen, vibrationslagen, styr de sex andra, som manifesterar sig genom den andra lagen, sammanhållningens lag, liksom solhärskaren manifesterar sig genom sin andra aspekt i detta solsystem nummer två.

[2]*Första strålen*, viljans eller maktens stråle, är alljagets första aspekt och kom i tredje utgjutelsen (LA: Augoeidernas inträde i planeten) ned till värld 47, femte strålens värld. Det finns ett samband mellan första strålens monader i värld 47, femte lagen och femte strålen.

[3]*Andra strålen*, kärlekens–visdomens stråle, är alljagets andra aspekt, styr världarna 44, 46 och 48 och behärskar sammanhållningslagen, lagen för magnetisk styrning och kärlekslagen. Det råder ett direkt samband mellan dessa tre strålar och lagarna för de tre världar, där de särskilt styr.

[4]*Tredje strålen*, intelligenta verksamhetens stråle, är alljagets tredje aspekt, styr världarna 45 och 49 och upplösningslagen och formförstöringslagen.

[5]Följande samband är således uppenbara:

[6]Viljeaspekten: stråle 1, värld 43 och 47 och vibrationslagen och fixeringslagen utgör en helhet.

[7]Medvetenhetsaspekten: stråle 2, värld 44, 46 och 48 och sammanhållningslagen, magnetstyrningslagen och kärlekslagen utgör en annan enhet.

[8]Materieaspekten: stråle 3, värld 45 och 49 och upplösningslagen och formförstöringslagen bildar en tredje grupp.

[9]Det är logiskt att första strålen ännu så länge styr i blott två världar, ty viljeaspekten får anstå till det kommande, tredje solsystemet för att nå full utveckling. Likaledes logiskt är att andra strålen, den syntetiserande strålen för vårt solsystem, styr i tre världar. Den förhärskar, ty vi är främst kärlekens monader, och kärleken är vår syntes. Tredje strålen, som var den härskande strålen i det förra solsystemet och dess syntetiserande stråle, styr i två världar och i en tredje värld, en verksamhetssfär som är föga förstådd, den så kallade åttonde sfären.

[10]De fyra underordnade strålarna 4–7 styr i viss mån i alla världar, men vid denna tid särskilt de evolverande, inkarnerande monaderna i världar-

na 47–49. Dessa fyra strålar styr på ett subtilt och egenartat sätt de fyra lägre naturrikena. Dessa fyra lägre strålars uppgående i de tre högre (varvid i vårt 49-klot mahachohanens stråle, den tredje, är den som syntetiserar de fyra lägre) har en motsvarighet i människans (produkten av de tre lägre naturrikena och sitt eget, det fjärde) uppgående i övermänniskoriket, femte naturriket. Fjärde strålen och fjärde naturriket utgör en harmoniserings- och balanseringspunkt för de tre lägre, varefter alla fyra sedan uppgår i de tre högre. Sambandet med värld 46 blir också uppenbart. I detta solsystem råder en överensstämmelse mellan värld 46, människoriket och fjärde strålen. Likaså var fjärde rotrasen den rotras, där syntesen först märktes, varvid dörren till femte naturriket öppnades. Också utvecklade fjärde rotrasen den emotionala förmåga som möjliggjorde kontakt med essentialvärlden (LA: bhakti yoga var atlantidernas yoga).

[11](Med subtil menas en verklighet som inte är uppenbar för lägre medvetenhet utan för denna ter sig illusorisk.)

[12]På ett subtilt sätt har de tre lägsta strålarna var och en ett samband med de tre undermänskliga naturrikena och med de tre lagar som styr de tre lägsta världarna.

[13]*Sjunde strålen* är vid denna tid av särskild betydelse. Den styr mineralriket och slutskedet av involutionen, där evolutionen tar vid. Med denna stråle styr man de ringare byggarna, elementalerna, den syntetiserande punkten i fysiska världen, den värld som markerar övergången från involution till evolution. I alla övergångstider kommer sjunde strålen in (liksom nu). Den är speglingen och manifestationen i fysiska världen av vilje- och materieaspekternas samverkan. Stråle 1, 3 och 7 samverkar. Sjunde strålen är evolutionskrafternas samfällda framträdande och sammanhänger med lagarna för värld 45 och 49, upplösningslagen och formförstöringslagen, ty alla övergångstider är tider av förstörelse och formbildning, då det gamla upplöses för att bereda plats åt nya och bättre livsredskap.

[14]*Sjätte strålen* har ett avgjort ehuru föga känt samband med växtriket. Den är ju kopplad till en lag (kärlekens lag), som är underordnad den kosmiska attraktionslagen. Det är i växtriket, som monader tillhörande människo- och devaevolutionerna första gången och för en viss tid närmar sig varandra. De två parallellevolutionerna kontaktar varandra i detta rike, går därefter sina egna evolutionsvägar för att därnäst mötas igen i essentialvärlden och slutligen förenas i värld 44.

[15]De udda strålarna (1, 3, 5, 7) har en särskild inverkan på devaevolutionen, den negativa, receptiva evolutionen, som utgör den kvinnliga polen i solsystemskollektivet, så att de tenderar att göra dessa monader mer självständigt drivande. De jämna strålarna (2, 4, 6) har en

motsvarande inverkan på den positiva, självhävdande människoevolutionen, som utgör den manliga polen i solsystemiska kollektivväsendet, så att dessa monader blir mer mottagliga för intryck. Andra strålens mänskliga monader (LA: egentligen monader vilkas tredjetriad tillhör andra strålen), arbetande med jämna strålars egenskaper, berör under evolutionens gång på tre ställen tredje strålens devamonader, arbetande med udda strålars egenskaper. De båda evolutionernas fulländning anger att det planetariska kollektivväsendet nått sin strävans mål, varmed två större centra hos planetväsendet fulländas: tredje och andra strålens centra. De lägre motsvarigheterna till dessa centra är solarplexuscentret (LA: mindre utvecklade människomonader) och sakralcentret (LA: mindre utvecklade devamonader), vilkas monader under evolutionens lopp skall övergå till respektive hjärt- och strupcentret. Därefter kommer dessa monadgrupper i en dubbel syntes att övergå till det tredje solsystemet, där viljeaspekten utvecklas och centren i huvudet fullkomnas. När detta uppnåtts, har vår solhärskare genomgått den sjätte kosmiska initiationen, liksom han i detta system bör genomgå den fjärde.

[16]Sjunde strålen har ett egenartat samband med djurriket, den är den stråle som styr djurmonadernas kausalisering, övergång till människoriket. Som bekant var det från planeten Venus, som initiativet utgick att förse de ännu knappast mänskliga monaderna med kausalhölje, varmed de definitivt övergick till människoriket. Venussystemet befinner sig då som nu i femte eonen, varmed sambandet med femte strålen och femte lagen anges. Givna samband med femte rotrasen finns givetvis också.

[17]De tre lägsta lagarna kan sammanfattas under namnet ”lagen för återfödelse och död i de tre lägsta världarna”. Den femte lagen styr en fast punkt hos förstajaget, förstatriadens mentalmolekyl.

[18]Också kärlekens lag i emotionalhöljet behöver beaktas. Det finns ett direkt samband mellan emotionalhöljet (förstajagets kärlek), essentialhöljet (andrajagets kärlek) och de monader vilkas tredjetriad hör till andra strålen, i solsystemet hemmahörande i värld 44. 48–46–44 är huvudkanalen för systemets grundlag, kärleken. Allteftersom monaden uppnår var och en av de nämnda tre triadatomerna, markerar det relativ fullkomning i evolutionen, bestämda steg i aktiveringen av första-, andra- och tredjetriaderna.

15.15 Fixeringens lag

[1]Fixeringens lag är den lag som styr kausal-mentalvärlden och har sin större motsvarighet i skördelagen i kosmiska kausal-mentalvärlden 29–35. ”Såsom en människa tänker, sådan är hon.” Enligt hennes tankar är hennes begär och handlingar, och sådan blir hennes framtid. Hon

fixerar därmed sin skörd. Ordet ”fixering” har valts för två ändamål. För det första därför att ordet anger tänkarens förmåga att forma sitt eget öde, och för det andra därför att ordet har innebörden av stadgande, ty allteftersom monaden fortskrider i sin utveckling, förvärvar den förmågan att bilda bestämda, konkreta tankeformer och att med hjälp av dessa stabila produkter hämma emotionalhöljets fladder.

[2]Denna lag är en av de viktigaste vi någonsin har att göra med. Den kommer till sitt fullaste uttryck i nästa eon, den femte. Följande kan sägas om dess arbete i innevarande eon. Den är den lag enligt vilken förstajaget under sin utveckling genom många inkarnationer bygger kausalhöljet. Den fixerar den materia, som skall ingå i detta hölje och som individen med sitt arbete tillfört det, och kristalliserar den. Strax före fjärde initiationen är kristallisationen fullbordad, och i samband med initiationen sker den upplösning som är det ofrånkomliga resultatet av alla formers kristallisation, varvid monaden frigöres för vidare utveckling. Alla former är i längden hinder och begränsningar och måste efterhand överges. Till sist upplöses hela mänsklighetens kollektiva kausalhölje.

[3]Denna lag styr den kristallisation som sker hos alla former, innan dessa upplöses i evolutionsprocessen.

[4]Fixeringslagen styr tiden för återfödelse, då den är en av skördelagens underordnade lagar. Var och en av de sju underordnade lagarna är knuten till någon av de tre kosmiska lagarna eller till den sirianska skördelagen. Kosmisk kausal-mentalmedvetenhet (29–35) är målet för det solara kollektivväsendet, och siriussystemets kollektivväsen förhåller sig till vårt solsystems kollektivväsen som andrajaget förhåller sig till förstajaget. Skördelagen eller den kosmiska fixeringslagen är lagen för den kosmiska kausal-mentalvärlden och styr motsvarande lag i solsystemet.

[5]I femte eonen kommer denna lag att fungera såsom avskiljaren, som för en viss tid kristalliserar och fixerar människomonaderna i två stora evolutionsklasser. Den ena gruppen, de som når målet (LA: de som har åtminstone begynnande kausalmedvetenhet), blir gradvis allt mindre behärskade av denna lag och kommer i stället under den fjärde lagens, magnetstyrningslagens, välde. Den andra gruppen kommer att kvarstå under denna femte lag i ett oförändrat tillstånd, tills de ingående monaderna i ett senare skede får ett nytt tillfälle. I ett senare sjuklot och i dettas femte eon kommer detta tillfälle.

[6]Denna lag är synnerligen nära förbunden med mänsklighetens evolution. Den har en viktig funktion att fylla i planetregeringens styrning av de tre lägsta atomvärldarna (47–49).

[7]Venus är den sjätte planeten (esoteriskt den andra), genomgår sin femte eon och är alltså framom oss i varje avseende.

[8]Denna lag visar kärlekens statiska kvalitet. Vad gäller människomonadens involveringar, arbetar denna lag med förstatriaden, med byggandet av materien omkring triadenheterna, ett arbete som utföres av de byggande devaerna och de inkarnerande monaderna själva. Devaerna är modersaspekten, höljebyggarna, och de reinkarnerande monaderna sonsaspekten, men de två utgör en enhet.

15.16 Kärlekens lag

[1]Frågan om kärlekens plats i evolutionen är av en oerhörd omfattning och kan inte behandlas uttömmande. Kärleken i första-, andra- och tredjetriaden måste urskiljas. Den rent självviska egenkärleken och kärleken till de närmaste i förstatriaden, kärleken till mänskligheten eller gruppkärleken i andratriaden, den universella kärleken mot alla väsen i alla naturriken och parallellevolutioner i tredjetriaden.

[2]Egentligen är ”kärlekens lag” en alldeles för allmän term för en lag som styr en enda värld. Kärleken är nämligen den grundläggande lagen för detta solsystem och visar sig i alla världarna, om än på olika sätt i var och en. Det var kärleken, som drev solhärskaren att manifestera solsystemet, och det är genom kärleken, som han behåller det i manifestation. Det är kärleken, som bygger formerna för monadernas medvetenhetsutveckling, och det är kärleken, som upplöser dem för att livet skall kunna gå vidare. Det är kärleken, som i varje värld driver monaden mot dess mål, och kärleken är nyckeln till devaevolutionen liksom orsaken till att de båda parallellevolutionerna, devaerna och människorna, en gång skall förenas.

[3]Kärleken visar sig i de udda departementen i formbyggandet, och i de jämna departementen i medvetenhetsutvecklingen genom formerna. Kärleken i de udda departementen leder till esoteriken, kärleken i de jämna departementen leder till mystiken.

[4]I första solsystemet var verksamheten, uttrycksbegäret och rörelsedriften grundtonen. Denna aktivitet gav vissa resultat, medförde vissa bestående verkningar och bildade därmed kärnan till det nuvarande solsystemet. Ordnad verksamhet är grunden till vårt system av ordnad kärlek och leder vidare till tredje systemet, där ordnad aktivitet, driven av ordnad kärlek, medför ordnad, kärleksfull makt.

[5]Sjätte strålen, hängivenhetens stråle, och sjätte lagen, kärlekens lag, är nära förbundna, och i värld 48, solsystemets värld 6, kommer kärlekens lag till ett mäktigt uttryck i förstatriaden. I emotionalvärlden uppstår alla dessa känslor, som vi kallar personlig kärlek. Emotionalvärlden är för närvarande den viktigaste världen, ty det orättade och oförvandlade begäret gör skillnaden mellan förstajagets och andrajagets medvetenhet.

[6]Venus' 49-klot är hemvist för sjätte strålens planethärskare.

[7]I sjätte sjuklotet av varje 49-klot är denna sjätte lag och sjätte stråle av mycket stor betydelse, medan sjunde sjuklotet alltid är syntetiserande – kärlek och verksamhet i fulländad jämvikt. Samma effekt kan ses i sjätte eonen. I sjätte eonen av det nuvarande sjuklotet av Jordens 49-klot kommer sjätte lagen att yttra sig med stor klarhet och kraft, såsom i broderskap visad kärlek, från det emotionala till det essentiala förvandlad kärlek. I sjätte rotrasen och i femte rotrasens sjätte underras kommer analogier att visa sig. Av spillrorna av femte rotrasens femte underras, uppbyggd under femte strålen, konkret kunskap, med tillhjälp av femte lagen, fixeringslagen, uppstår sjätte underrasen, nästakärlekens ras.

15.17 Formförstöringslagen

[1]Denna lag förbinder sig med tredje lagen, upplösningslagen, allt enligt det samband som alltid finns mellan värld 45 och värld 49. Upplösningslagen styr formförstörelsen i världarna 45–49, och formförstöringslagen, också kallad offrandets och dödens lag, styr på liknande sätt i världarna 47–49. Med offrandets lag avses emotional- och mentalhöljenas upplösning, medan dödens lag avser de fysiska höljenas död. Denna lag styr den steg för steg fortskridande upplösningen av de grövre formerna, det offer eller uppgivande av dem som måste ske för att den inneboende medvetenheten skall kunna utvecklas vidare. Denna lag har ett nära samband med sjunde strålen. Det är denna stråle, som i stor utsträckning styr materien, leder naturens formbildningskrafter. Fysiska världen är dess mest konkreta uttryck. Formförstöringens lag är baksidan av vibrationens lag. Fysiska världen är liksom värld 43 en syntes, den ena är materiens syntes, den andra medvetenhetens och viljans.

[2]Denna lag styr sjunde sjuklotet i varje 49-klot. Sedan alla sju sjukloten nått det fullaste uttryck som är möjligt i 49-klot, ställs dödens lag i verket och inträder obskuration och upplösning. Det är denna lag som styr pralayas ankomst i slutet av systemets livslängd.

15.18 Förvandlingens princip

[1]Det varnas för att dogmatisera och fixera uppfattningen om dessa lagar, som om det handlade om oföränderliga förhållanden. Grundprincipen är att allt är statt i förändring, allt flyter, allt förvandlas. Förrän vi åtminstone har fyrdimensional syn, är någon djupare förståelse inte möjlig. Också strålarna cirkulerar, varvid skördelagen styr det sätt på vilket de griper in i varandra. Om exempelvis första strålen styr ett 49-klot, cirkulerar den i hela 49-klotet, varvid understrålarna av första ordningen styr sjukloten, de av andra ordningen styr eonerna, de av tredje ordningen

klotperioderna, de av fjärde ordningen rotraserna, de av femte ordningen underraserna och understrålarna av sjätte ordningen grenraserna.

[4]Förvandlingen framträder också däri att vissa strålar, sjuklot, världar eoner, rotraser etc. är eller har varit av större betydenhet än andra. Följande schema upplyser om vilka som för närvarande är de mer betydelsefulla:

Strålar: 1, 2, 7
Sjuklot: 1, 4, 7
Världar: 44, 47, 49
Eoner: 4, 5, 7
Rotraser: 3, 5, 7
Underraser: 1, 5, 6
Initiationer: 1, 4, 5.

[5]Värld 44 är viktigast för tredjetriaden och är protogonernas hemvist. Värld 47 är kausalhöljenas värld, människans viktigaste hölje. I värld 49 måste allt förverkligande ske.

[6]Att fjärde eonen är särskilt viktig beror på tre händelser i denna: planetregeringen grundades, monaderna kunde kollektivt kausalisera, varmed dörren öppnades till människoriket, och initiationerna inleddes. Femte eonen är särskilt viktig, emedan den markerar den punkt i evolutionen, där de som kommer att nå målet och de som inte kommer att göra det skiljes åt. Sjunde eonen är särskilt viktig, eftersom den markerar människo- och devaevolutionernas samgående.

[7]De viktigare rotraserna väljes enligt motsvarigheternas lag. I tredje rotrasen skedde den tredje utgjutelsen, augoeidernas ankomst, varmed första- och andratriaderna förenades. Femte rotrasen markerar det skede, då det mentala och kausala förenas. Sjunde rotrasen kommer att visa en dubbel framgång: kärlek i handling, grundvalen till det tredje solsystemet.

[8]Förvandlingens princip styr allt, så att de världar, eoner, strålar, raser etc., som nu är de viktigaste numeriskt sett, inte behöver vara det i framtiden.

AVDELNING 16
MÄNNISKAN SOM SKAPARE AV TANKEFORMER

MÄNNISKAN SOM SKAPARE I MENTALMATERIA

16.1 Skapandet av tankeformer

[1]I det ämne, som nu skall avhandlas, kan man på grund av de därmed förbundna farorna inte vara nog tydlig. I de skapelseprocesser, människan är invecklad i, handskas hon alltid med något slags elektriska fenomen och påverkar med sin tanke föremålen för sin aktivitet. Dessa föremål är levande väsen, som i vissa avseenden kan ge upphov till verkliga faror för människan.

[2]Saken kan närmare förklaras i fem satser.

[3]1. *Mycket av det sorgliga, som nu sker i världen, kan spåras direkt till människans felaktiga bruk av mentalmaterien*, till vanföreställningar om materiens egen natur och till farliga förhållanden, som åstadkommits genom människors samfällda försök till skapande tidsåldrarna igenom. Ändamålet med kosmos' vitaliserande energier har missförståtts, vilket bidragit till nöden, liksom emotionalmateriens verklighetsförvrängningar har givit upphov till en sekundär illusivitet, som intensifierar den redan befintliga. Denna sekundära illusion har människan själv format genom sin evolutionära strävan att balansera motsatserna. Därmed har ett tillstånd uppstått, som måste övervinnas, innan den verkliga esoteriska balanseringen kan vidtagas. Helheten av denna illusoriska manifestation, som endast människan skapat, har kallats "väktaren på tröskeln". L1 3.25

[4]Ett av de största hindren i evolutionen och ett som människan avgjort är ansvarig för inom esoteriska gränser är de former hon frambragt och sedan vitaliserat alltsedan den atlantiska rotrasens mitt, då det mentala sakta började bli allt starkare. Självviskheten, de orena motiven, det omedelbara gensvaret på onda impulser har utmärkt mänskligheten och har framkallat ett sakernas tillstånd, som saknar motstycke i solsystemet. Över hela mänskligheten svävar en jättelik tankeform, som människor överallt och tidsåldrarna igenom byggt och vitaliserat med vanvettiga begär och onda böjelser. Denna tankeform måste brytas sönder och skingras av människan själv före denna eons slut, och dess upplösning blir en av de krafter som framkallar den interplanetariska pralayan. Det är detta skaparkraftens fuskverk, som De Stora ägnar sig åt att förstöra. Enligt skördelagen måste formen förstöras av dem som skapat den. Mästarna måste därför utföra sitt arbete indirekt, upplysa människorna allt mer, så att dessa klart kan se denna "väktare på tröskeln" till det nya livet, den vedersakare som står emellan fjärde och femte naturrikena. För varje människa, som på prov antas till lärjunge,

underlättas deras arbete, ty lärjungaskapet betyder att en liten ström av livsenergi riktas i nya banor och bort från den gamla fåran, som vitaliserar och när den onda formen, och att ännu en *medveten* angripare kan utbildas att medverka i förstörelsearbetet. Varje gång en invigd upptas i planethierarkin, innebär det att en ny och kraftfull agent blir tillgänglig för nedhämtandet av kraft från högre världar till förstörelseverkets hjälp.

[5]Den gigantiska tankeformen, produkten av människans okunnighet och självviskhet, hålls vid liv och vitaliseras på tre sätt: För det första genom anhopningen av de enskilda människornas onda begär och avsikter liksom av deras själviska strävanden. Varje ond tanke, som uttrycks i tal eller handling i fysiska världen, bidrar till att öka tankeformen. För det andra vitaliseras den genom den vård och det underhåll som bestås av skuggans bröder (LA: svarta logens medlemmar) liksom av den så kallade kosmiska ondskans företrädare, som därmed blir skördelagens agenter i mänskligheten under denna fjäde eon. De påtar sig därmed ett oerhört ansvar, möjliggör tankeformens sekundära vitalisering och framkallar ett sådant akut tillstånd att tankeformen lagenligt snabbt kristalliserar, varmed dess slutgiltiga förstöring blir möjlig. Det är i detta sammanhang värdefullt att vidga uppfattningen om det ondas mening och den plats de onda krafterna har i det stora hela. För det tredje vitaliseras den av de vibrationer och den energi från det föregående solsystemet som alltjämt finns kvar, en utstrålning från det som i vårt nuvarande solsystem inte längre betraktas som en princip (LA: 47:4–49:7, kosmisk grovfysisk materia).

[6]Dessa tre faktorer måste planethierarkin huvudsakligen beakta i sitt arbete att möjliggöra för människorna att bryta sig loss ur den tankeform och den illusion de själva bildat och underhållit i tusentals år.

[7]Detta förstörelsearbete utför planethierarkin främst på fyra sätt: 1) Genom styrkan i sina förenade tankar och meditationer. 2) Genom sitt arbete med att träna och undervisa individer, som därigenom bryter sig loss från blind gruppaktivitet, blir medvetna kraftcentra och medverkar i förstörelsearbetet. Detta arbete måste utföras i det mentala. Det är därför lärjungar tränas i att meditera och arbeta i mentalmateria. 3) Genom att använda vissa mantran och ord, som för in interplanetarisk kraft av fjärde ordningen (46). Denna kraft riktas sedan mot denna förvrängda skapelse av fjärde skapande hierarkin (mänskligheten) och tenderar att öka förstörelseverket. Mycket av detta arbete utföres av nirmanakayaerna. 4) Genom att stimulera människors kausalhölje, så att augoeiderna kan med större precision och kraft fortsätta sin kamp med måndevaerna. I esoteriska symboliken har detta kallats ”kriget i

himmelen”. Allt eftersom augoeiderna stiger ner allt närmare fysiska världen och under denna nedstigning tar ett allt fastare grepp om inkarnationshöljena (”månnaturerna”), renas och förfinas också människors tankar och känslor i motsvarande mån. ”Soleldarna släcker månskenet”, och den lägre naturen renas och förvandlas. Med tiden manifesteras augoeiderna till fullo genom inkarnationshöljena, dör den hatade ”väktaren på tröskeln” i brist på näring och upplöses i brist på livskraft, och når människorna frigörelse. 10.4.12

[8]2. *När mentalmaterien för närvarande används och får bilda former av olika slag, utgår impulserna till stor del från lägre medvetenhetsslag* och är resultat av starkt begär, som bygger på fysisk attraktion. Hos majoriteten människor är det emotionalhöljet och inte mentalhöljet, som är starkast och sätter i gång sådana starka vibrationer (på grund av två grupper måndevaers kraft) att den tredje gruppen av måndevaer, vilka bygger mentalhöljet, drivs att villigt gensvara och därmed hela den trefaldiga personligheten omedelbart upptas med att nära ”väktaren”. Energin riktas på den väg där den möter det minsta motståndet. En av Augoeides’ främsta uppgifter är ju att införa en ny rytm i människans liv, och det är denna ansträngning, som med tiden avleder energin från människans förvrängda skapelse och får hennes vibrationer att vara i samklang med dem från hennes Augoeides.

[9]De devaer, som utgör själva materiens energi, bryr sig inte om vad slags former de bygger. De gensvarar oansvarigt på energiströmmar, och det är inte deras sak att befatta sig med energins ursprung. Därför blir människans plats i den kosmiska planen viktigare och mer framträdande, när det inses att en av hennes främsta uppgifter och ansvar består i att rikta energiströmmar från mentalvärlden och skapa det som *i högre världar* ses som önskvärt. Mänskligheten som helhet genomgår evolutionen för att kunna bli medveten skapare i materien.

[10]För att bli en dylik medveten skapare måste människan bland annat förstå den plan som ligger till grund för hela manifestationen och de lagar som styr naturens byggnadsprocesser, medvetet vilja skapa, så att hon samarbetar med idealet, arbetar lagenligt och åstadkommer det som är i enlighet med den planetariska planen och främjar släktets bästa. Vidare måste hon förstå energins natur, kunna rikta energiströmmar och upplösa (det vill säga: draga bort energi från) alla slags former i de tre världarna (47:4–49:7). Hon måste dessutom känna devaernas natur, deras beskaffenhet och ställning som byggare och veta de ord och ljud, varmed de befalles och styres.

[11]När mänsklighetens energiströmmar dirigeras enbart från andratriaden, när begäret har förvandlats och kausalmedvetenheten har

väckts och slutligen blivit inlyst genom essentialmedvetenheten, först då kommer de impulser, som utgår från de lägre inkarnationshöljena, att dö ut och ”väktaren på tröskeln” likaledes att dö. Med andra ord: när planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49) fullständigt renats och vitaliseras av den livskraft som härrör från de kosmiska eteriska världarna (43–46) och när planethärskarens alla centra (bestående av evolutionsmonader) är fullt väckta, kommer dessa centra att vara kanaler för högre energier och ett väsen sådant som ”väktaren” att vara en omöjlighet.

[12]Allt som hittills sagts om ”väktaren på tröskeln” mellan fjärde och femte naturrikena kan aspiranten vid studiet tillämpa på sig själv. Varje allvarlig aspirant får möta den vitaliserade form som han själv byggt och närt under sina tidigare inkarnationers lopp och som utgör sammanfattningen av hans onda begär, motiv och tankar. Långa tider har den vampyriserat honom, och långa tider har den stått för det som han misslyckats med att uppnå. Den påverkar inte bara honom själv utan alla de medväsen han kontaktar och möter. För att förstöra den måste han använda metoder liknande dem De Stora använder, och genom hans Augoeides’ ökande inflytande, genom hans egna andrajagsenergier och genom sitt studium av lagen, kunskapen om ljudets makt och talets styrning kan han till slut förstöra den.

[13]3. *Ännu så länge är det blott få människor, som avsiktligt och medvetet arbetar endast i mentalmaterien.* Den energi människor brukar är mestadels emotional-mental eller begär i förening med lägre intellekt (LA: mentalmedvetenhet utan kausalmedvetenhet) och med övervikt för begärskraften. Detta är även en slutsats man kan draga av sats 2) ovan. Evolutionens hela tendens består i att åstadkomma förmåga att bygga i mentalmateria. I detta avseende förestår två mål för släktet.

[14]Det första målet är att steg för steg skingra de obestämda massor av emotionalmental materia, vilka omger praktiskt taget varje mänsklig individ och därvid framkallar ett tillstånd av mörker och dimma inuti och omkring individens aura. Med tiden skall detta mörker och töcken skingras och människorna i stället omges av skarpskurna tankeformer kännetecknade av för individen särpräglade vibrationer och utmärkta av hans departementstillhörighet och individuella egenart.

[15]Det andra målet är att få individens tankeformer som helhet att samlas kring ett gruppcentrum. För närvarande är individens tankeformer personliga och självcentrerade. Den tankeenergi, som utgår från varje människa, är en förhållandevis svag ström av en obestämd anhopning av mentalmateria utan särprägel, utan tydliga former och kortlivade. Framtidens mentalt polariserade människor kommer att utsända

tankeformer med rakt motsatta egenskaper, tankeformer inriktade på det som gruppen önskar och inte enbart det som individen önskar. Det nuvarande tillståndet med individuellt självcentrerade, svaga och oklara tankeformer är till stor del grunden för den fiendskap alla konstruktiva tänkare och grupparbetare möter. Den ström av energi de utsänder och varmed de bygger livskraftiga tankeformer, går emot det som massan människor utsänder, väcker motstånd och vållar tillfälligt kaos.

[16]Framstående mänskliga tänkare, som arbetar under planethierarkins ledning, är sysselsatta med tre verksamheter: 1) att hos människor införa en ny och högre rytm; 2) att skingra de mörka, halvt vitaliserade obestämda tankeformer som omger vår planet och därmed möjliggöra för interplanetariska och kausala energier att tränga in; 3) att hos människor väcka förmågan att tänka klart, att rätt energisera tankeformerna och att hålla de tankeformer vitala, varigenom de kan nå sitt mål och åstadkomma önskvärda förhållanden i fysiska världen.

[17]För att dessa starka tänkare skall nå dessa mål krävs att de klart förstår tankens kraft, tankeströmmarnas riktande, vetenskapen om tankebyggande, det lagenliga bruket av mentalmateria och processen att manifestera tanke genom ljud och vitalisering. Det innefattar likaså förmågan att hämma alla de impulser från inkarnationshöljena som är självcentrerade och rent personliga och förmågan att arbeta i grupp, varvid varje tanke sänds med det bestämda uppdraget att tillföra sin energi och materia till någon ström som är bestämd och *känd*. Detta sista är viktigt, ty ingen som arbetar för mänskligheten blir till något verkligt gagn, förrän han medvetet och med full insikt om sitt arbete riktar sin tankekraft mot ett bestämt mål, som främjar släktet.

[18]4. *I allt tankebygge av högre slag måste människor således göra flera saker, vilka kan anges som följer*: För det första att rena sina lägre begär, så att de blir i stånd att se klart i esoterisk bemärkelse. Ingen människa kan se klart, så länge hon är besatt med sina egna behov, handlingar och intressen och omedveten om det högre och gruppverksamheten. Denna klarsyn ger människan en förmåga att läsa klotminnena, om än omedvetet i början, och därmed konstatera var de nya, inkommande tankeimpulserna går ut, en förmåga att glömma sig själv i gruppens intresse och så samarbeta med planen och en förmåga, som möjliggör för henne att bli medveten om mänsklighetens grundton och dess ”rop på hjälp”. För det andra att trygga kontrollen av det egna medvetandet. Detta inbegriper: en genom koncentration vunnen insikt om medvetandets och hjärnans natur; en förståelse av det förhållande som borde råda mellan fysiska hjärnan och monaden i fysiska världen; sedan medvetenhetskontrollen förvärvats, utvecklas gradvis förmågan

av esoterisk meditation, det vill säga förmågan att föra ned planen från högre världar till fysiska hjärnan, att uppfatta den egna rollen i planen och sedan samarbeta med någon särskild grupp av nirmanakayaer. Därefter beaktas energilagarna. Människan finner hur hon skall bygga en tankeform av särskild kvalitet och ton, ladda den med sin egen energi och så i mentalvärlden skapa en budbärare eller ett redskap för manifesterandet av en idé.

[19]Efter att ha byggt tankeformen måste mänsklighetens tjänare ha lärt sig hur han sänder ut den på dess uppdrag, varvid han med sin livskraft håller den i dess givna form, håller den vid dess rätta vibration och förstör den, när den utfört sitt uppdrag. Genomsnittsmänniskan är ofta offer för sina egna tankeformer. Hon bygger dem men är varken stark nog att skicka ut dem på uppdrag eller vis nog att förstöra dem, när så erfordras. Det är detta som är orsaken till den tjocka, virvlande dimma av halvt formade, halvt vitaliserade former, som omger 85 procent av mänskligheten.

[20]I sitt arbete som tankebyggare har människan att framvisa egenskaper liknande solhärskarens, solsystemets stora byggmästare. Hon skall efterlikna honom såsom den som uppfattar idén; den som klär idén i materia; den som energiserar idén och så möjliggör för formen att bevaras och fullgöra sitt uppdrag; den som med begär och kärlek riktar tankeformen och ständigt vitaliserar den tills målet uppnåtts; den som när det önskade målet nåtts förstör eller upplöser tankeformen genom att draga sin energi ur den, så att de elementaler som ingått i formen återgår till allmänna materieförrådet. I allt skapande arbete i mentalmateria liknar människan därmed treenigheten i arbete: skaparen, uppehållaren och förstöraren.

[21]5. *I allt esoteriskt arbete i mentalmateria, vilket skall manifesteras i fysiska världen, måste människan arbeta som en enhet.* Detta förutsätter förmågan att ställa förstatriaden under andratriadens kontroll, låta inkarnationshöljena styras av kausalhöljet, så att kausalviljan kan direkt påverka fysiska hjärnan. Kausalmedvetenheten är i sin tur i kontakt med Augoeides.

[22]Metoden för människan att i fysiska världen arbeta medvetet i mentalmaterien består av två processer, den ena föregående den andra. Den första processen består i att inräta de lägre höljena med kausalhöljet (i kontakt med Augoeides), så att planen, ändamålet och metoden att nå framgång kan intryckas på fysiska hjärnan. Den andra processen handlar om att människan i fysiska hjärnan och medvetet utför planen, medvetet och med vilja bygger den erforderliga formen, energiserar den och sedan ”håller ögat på den”. Ögat är esoteriskt sett ett redskap för

styrning och igenkännande, ett verktyg för igångsättande energi.

[23]Tankeformen är alltså resultat av två slags energi: den första energin är den som utgår från kausalhöljet och Augoeides, den andra är den som människan alstrar i fysiska hjärnan. Att människorna i allmänhet inte uppfattar den första energin är orsaken till mycket ont. När esoteriska kunskapen blir mer allmän, kommer människor att vara mera noga med att konstatera kausalmedvetenhetens igångsättande impulser i alla tankeprocesser och att använda kausalenergi, innan de börjar bygga former i lägre materia.

16.2 Tankeformbyggande i de mänskliga världarna

[1]Följande upplysningar om människan såsom skapare i mentalmaterien är avsedda för alla dem som tack vare sin koncentrationsförmåga förvärvat ett visst mått av tankekontroll och som vill förstå skapelseprocessen bättre. Det är två faktorer i tankeformbyggandet som skall beaktas: inrätningen med kausalhöljet och processen att intrycka kausalviljan på fysiska hjärnan.

[2]*Inrätningen med kausalhöljet*. Att räta in inkarnationshöljena (egentligen förstatriaden) med kausalhöljet är möjligt endast för individer som nått så långt i utvecklingen att de är lärjungar på prov. Med kunskap och övning har de förvärvat förmågan att använda sutratma som kontaktmedel. När till denna förmåga läggs förmågan att lika lätt bruka antahkarana (eller bron mellan andra- och förstatriaderna, ”regnbågsbron”), blir resultatet en kraftfull agent för hierarkin på jorden.

[3]Följande fem stadier i dessa förmågors förvärv kan urskiljas. 1) Lägre utvecklade människor använder den del av sutratma som går genom eterhöljet. 2) Normalindividerna använder nästan helt den del av sutratma som går genom emotionalvärlden, och deras reaktioner beror till största delen på begär och är emotionala. 3) Verkligt intellektuella använder den del av sutratma som går genom mentalvärlden (47:4-7), emotionalvärlden och fysiska världen. Deras aktiviteter energiseras av det mentala, inte av det emotionala som hos de två förstnämnda kategorierna. 4) Aspiranter i fysiska världen använder den del av sutratma som går genom kausalvärlden (47:2,3) och börjar gradvis bygga antahkarana. Augoeides’ inflytande gör sig därmed allt mer gällande. 5) Lärjungar som förbereds för invigning och invigda av första och andra graderna använder både sutratma och antahkarana som en enhet. Andratriadens makt börjar tränga igenom också i det fysiska, energisera all individens verksamhet i fysiska världen och allt mer vitalisera hans tankeformer. Nyckeln till bildandet av mayavirupa ligger i rätt förståelse av processen.

[4]På de tidiga stadierna måste inrätningen åstadkommas exakt och noga genom koncentration och meditation. När senare den rätta rytmen upprättats i höljena och dessas renande strängt genomförts, blir denna tvåfaldiga aktivitet praktiskt taget ögonblicklig, så att individen kan rikta uppmärksamheten på det *medvetna* byggnads- och vitaliserings-arbetet. Koncentrationens fokus kommer då inte längre att ligga på att uppnå inrätningen.

[5]Exakt inrätning medför i mentalhöljet stillhet eller vibrationsstabilitet, i emotionalhöljet stabilitet som gör höljet till en klar spegel, i eterhöljet jämvikt som i hjässcentret framkallar ett tillstånd som möjliggör att kraft överföres via centret direkt till hjärnan.

[6]*Intryck på fysiska hjärnan*. Fysiska hjärnans exakta uppfattning av vad kausalmedvetenheten eller Augoeides söker förmedla om det arbete som skall utföras blir möjlig först när det råder en direkt inrätning från kausalhöljet och när kausalenergierna (kausalviljan, Augoeides' vilja) når något av de tre fysiska centren i huvudet: hjässcentret (med sin organiska motsvarighet tallkottkörteln), panncentret (hypofysen) och skallbascentret (alta major). När skallbascentret är fullt utvecklat, utgör det ett centrum för förbindelse mellan energin i eterhöljets centralkanal och de två förstnämnda huvudcentrens energier. Skallbascentret är motsvarigheten i etermaterien till antahkarana i kausalmaterien.

[7]Hypofysen (i alla fall av normal utveckling) är det centrum som mottar den trefaldiga vitalisering som strömmar genom sutratma från mental-, emotional och etervärldarna. Tallkottkörteln aktiveras, när denna verksamhet förstärks genom energi från Augoeides. När antahkarana har tagits i bruk, används likaså alta major, varvid de tre organiska centren i huvudet börjar arbeta som en enhet och därmed bildar en triangel. När individen genomgår tredje initiationen, är denna triangel i full aktion och cirkulerar energin ohindrad.

[8]Det är alltså tydligt att människans förmåga att skapa i mentalmaterien ökar ju längre hon vandrar lärjungaskapets väg. Det behöver framhållas att det ur den synvinkel vi studerar ämnet inte handlar om kausalväsendets förmåga att skapa former i mentalvärlden utan om den i fysiska världen inkarnerade människans förmåga att i mentalvärlden skapa energihöljen, vilka hon sätter i rörelse med sin medvetna vilja för att erhålla bestämda verkningar i fysiska världen. Detta åstadkommer hon genom att föra ned kausal energi genom sutratma till den fysiska (eteriska och organiska) hjärnan och därefter återföra energin till mentalhöljet, varunder något vinns eller förloras. Tack vare sin kunskap bevarar den verklige adepten all energi under överföringen och ökar den med den energi han kontaktar.

[9]Vad det handlar om är alltså viljans (47) och begärets (48) energier, närda av fysiska hjärnans energi (49). Det är en upprepning i mycket liten skala av (den treeniga gudomens =) solsystemregeringens skapelseakt, utförd genom dess tre departement: 29, 32, 35. Det är föreningen av de tre triadernas energier: så mycket av tredjetriadens energi som individens kausalväsen är bärare av eller kan förmedla (fram till tredje initiationen är det förhållandevis litet); så mycket av Augoeides' energi som kausalväsendet kan förmedla (detta är mycket litet hos normalindividen, åtskilligt hos aspiranten och en kraftig nedströmning hos den som nalkas tredje initiationen); så mycket av förstatriadens energi (i sitt numera renade tillstånd) som kan tränga igenom, vilket beror på inkarnationshöljenas grad av rening och hos den långt komne individen beror på att eterhöljets kundalini ökar emotional- och mentalhöljenas energiutveckling.

[10]Sammanfattning: när inrätningen är korrekt och de fysiska huvudcentren vaknar, kan människan bli en medveten skapare i mentalmaterien.

MÄNNISKAN OCH BYGGARNA

16.3 Inledning

[1]I denna avdelning behandlas ämnet mer ingående, då det avser mycket som för närvarande är av praktiskt värde för människan. Uppenbart blir detta i synnerhet, när vi studerar talets verkan och det talade ordets esoteriska betydelse.

16.4 Viljeaspekten och skapandet

[1]Nyss talades om hur kausalväsendets vilja överföres till fysiska hjärnan, och vi såg att endast hos dem som i evolutionen förenat sutratma och antahkarana och har sina fysiska huvudcentra mer eller mindre väckta, kan kausalviljan överföras till det fysiska. Hos övriga, normalindividerna och de mindre utvecklade, kommer den avsikt, som påverkar fysiska hjärnan, från emotional- eller mentalhöljet och därför mer sannolikt från någon elemental eller deva, och inte från Augoeides.

[2]*Magikerns tillstånd*. När centren i organiska hjärnan väcks genom inrätning med sina eteriska centra, är detta det kausala inflytandet i sin lägsta yttring. Det är genom dessa centra, som aspiranten och den invigde av de två lägsta graderna styr sina båda fysiska höljen och förverkligar idealen i fysiska världen. När individen genomgått tredje initiationen, är cirkulationen i triangeln fullt aktiv och förstatriaden underordnad kausalviljan.

[3]*Hur eterhöljets centra påverkas av kausalhöljets aktivering*. Innan de tre hjärncentren vaknar, styres människan i stort sett genom de fyra lägre centrens (bas-, sakral-, solarplexus-, och mjältcentrens) krafter. Senare börjar de fyra högre centren (hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren) att aktiveras. Med tiden övervinner de fyra högre centren de fyra lägre, absorberar och omdirigerar dessas livskraft, tills de fyra högre roterar fyrdimensionalt. Allt medan detta pågår, vaknar de tre organiska hjärncentren ur sitt slumrande tillstånd, varvid hjässcentret väcker tallkottkörteln, hjärt- och panncentren väcker hypofysen och strupcentret väcker alta major.

[4]När de tre hjärncentren väl bildat en triangel, vari energi cirkulerar, börjar energi cirkulera även mellan de fyra högre större etercentren (hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren). Människan nalkas då sin frigörelse.

[5]När skapelsearbetet i esoterisk bemärkelse utföres, måste alla dessa tre hjärncentra användas.

[6]När hjässcentret (med tallkottkörteln), organet för andlig insikt, är väckt, utröner individen Augoeides' vilja och avsikt och drar från kausalhöljet via hjässcentret och sutratma ned i det fysiska de för självförverkligandet nödvändiga energierna. När panncentret (med hypofysen) är väckt, blir den formbyggande energin tillgänglig för honom, så att han medelst attraktionslagen kan forma och bygga i elementalmateria. När skallbascentret (med altamajor) är väckt, blir det möjligt för individen att med den attraherande energin fysikalisera och aktivera den önskade formen.

[7]Av det sagda framgår varför så få människor någonsin bygger tankeformer, som är av bestående värde. Det är blott sällan, som De Stora (när de arbetar genom sina lärjungar) finner en enskild människa, hos vilken de tre hjärncentren samtidigt är aktiva. De måste därför arbeta med stora grupper för att få ihop den mängd energi som erfordras för den uppgift som skall utföras.

[8]Lärjungens förmåga att tjäna mänskligheten beror i stort sett på tre faktorer: inkarnationshöljenas tillstånd och deras grad av inrätning med kausalhöljet, graden av aktivitetet i de tre hjärncentren och de fyra högre etercentrens grad av inbördes cirkulation.

[9]Dessa faktorer beror i sin tur på lärjungens förmåga att meditera och bygga tankeformer, närmare bestämt att i hjärnan rätt uppfatta Augoeides' avsikter och planer; hans motivs renhet; hans förmåga att hålla kvar meditationstillståndet och medan han befinner sig i detta tillstånd börja bygga den tankeform, vari hans Augoeides' plan materialiseras; och den mängd energi han senare kan ladda tankeformen med.

[10]Dessa faktorer beror i sista hand på hur långt lärjungen kommit i evolutionen, hans höljens tillstånd, hans skörd, eternätets grad av förtunning och organismens hälsotillstånd och relativa förfining.

[11]Den följd, i vilken hjärncentren uppväcks och de högre etercentren vitaliseras, varierar individuellt beroende på tredjetriadens departementstillhörighet och utvecklingen i tidigare inkarnationer. De olika processerna griper delvis in i varandra. Innebörden är att inga fixa regler kan uppställas för den individuella utvecklingsgången beträffande dessa centra.

[12]*Byggandet, vitaliseringen och igångsättandet av tankeformen*. Sedan Augoeides åstadkommit ett tillstånd av mottaglighet eller igenkännande i hjärnan och människomonaden i det fysiska givit sitt gensvar, vidtar byggnadsprocessen. Detta monadens fysiska gensvar bygger som allt annat i naturen på förhållandet mellan polära motsatser. De organiska hjärncentren är negativa och mottagliga gentemot de positiva energier som utgår från eterhöljets högre centra. Den organiska hjärnan är på de tidigare utvecklingsstadierna negativ och mottaglig för de positiva inflytelserna från inkarnationshöljena och på de senare stadierna negativ och mottaglig för de positiva inflytelserna från kausalväsendet eller Augoeides.

[13]Denna byggnadsprocess indelas i tre skeden, som griper in i varandra och därmed skenbart är samtidiga. När, som i fråga om mänskligheten majoritet, processen är *omedveten*, framkallas reflexmässigt och i stort sett bygger på att tillgodose personliga önskemål, går allt mycket fort och leder till snabba resultat, vilka är framgångsrika i den mån individen förmår vitalisera sin tanke och bevara den i en sammanhållen form. De flesta av normalindividens tankeformer är endast relativt effektiva, och detta inom snäva gränser och kort räckvidd. När människan lär sig att skapa *medvetet*, vilket hon gör genom att organisera sitt tänkande, koncentrera sig och meditera, går hon saktare fram, ty då har hon två saker att göra, innan hon kan genomföra sin skapelseprocess: kontakta Augoeides och studera skapelseprocessen för att stegvis göra det egna arbetet så lagenligt som möjligt. Senare, när individen blivit väl förfaren i meditation, går tankeskapelseverket allt snabbare, tills han överträffar det tidigare omedvetna arbetet.

[14]När människan i sin hjärna väl insett Augoeides' avsikt, börjar hon bygga formen för sin idé. Det första hon då gör är att börja organisera det material som erfordras i mentalvärlden. Det är i denna värld som impulsen antar sin primära form. I emotionalvärlden utför hon större delen av vitaliseringsprocessen, ty livslängden för varje tankeform (också solsystemet) bestäms av emotionalviljans ihärdighet, begärets

styrka.

[15]I etervärlden sker den fysiska konkretionen. Allteftersom det fysiska höljet antar den nödvändiga formen och storleken, avskiljer sig tankeformen från sin formgivare. En idé som har tillräcklig styrka manifesterar sig ofrånkomligt i den grovfysiska materien, men dess skapare är i stort sett klar med sitt arbete, när han slutfört detta i etermaterien. Den grovfysiska konkretionen är ett automatiskt och ofrånkomligt gensvar på den form som nu redan finns i högre materier.

[16]Vissa stora och viktiga ideer, som uppstått hos släktets mera framskridna individer, når sin fulla manifestation först genom många agenters arbete och många medvetandens dynamiska impulser. När detta sker, arbetar ett fåtal medvetet med att frambringa den erforderliga formen, många fler dras med i verksamheten och bidrar med blotta passiviteten i sitt väsen, de ”tvingas” att intressera sig, ”mot sin vilja”, ”rycks med i rörelsen”, inte på grund av sin insikt eller livliga önskan, utan därför att det ”nog är bäst så”. Det är så De Stora använder de mindre utvecklades tröghet och passivitet för att åstadkomma goda resultat.

[17]*Att lära sig att medvetet bygga tankeformer*. Närmast handlar det om hur den förfar som lär sig att medvetet bygga, inte om adeptens förfarande eller den ringa utvecklades kaotiska försök.

[18]Först och främst måste individen hålla idén kvar i medvetandet länge nog för att den skall exakt registreras i fysiska hjärnan. Ofta förmår Augoeides förmedla endast någon del av planen till hjärnan vid ett och samma tillfälle, så att han måste upprepa processen gång på gång under en ganska lång tid, innan han kan vara viss om att människan har förnuftigt uppfattat idén i dess helhet. Givetvis underlättas detta Augoeides’ arbete, om människan regelbundet mediterar, odlar vanan att dagligen och stundligen minnas sig själv och innan hon går till sängs strävar att ”hålla tanken” på att vid uppvaknandet behålla så mycket som möjligt av något intryck som Augoeides förmedlat. När kommunikationen mellan Augoeides och människans hjärna väl fungerar, är första skedet avslutat. Idén har uppfattats.

[19]Därefter kommer ett bearbetningsskede, som i sin tur förlöper i flera stadier. Människan funderar på idén, reflekterar över den, aktiverar därvid mentalmaterien, så att det till detta tankefrö attraheras det material som krävs till idéns omhölje, den blivande tankeformen. Härav framgår det stora värde fantasin har, när den riktas mot verkliga ting och brukas ordnat och kontrollerat. Fantasin är till sitt ursprung emotional-mental, varken rent begär eller ren tanke. Den är en helt och hållet mänsklig skapelse, som hos andrajaget ersätts av intuitionen.

[20]När viljan eller den igångsättande impulsen är tillräckligt stark och fantasin eller visualiseringsförmågan tillräckligt levande, inträder bearbetningsprocessen i sitt andra stadium: vitalisering genom önskan. I sin växelverkan åstadkommer det mentala och emotionala en pulsering i den framväxande tankeformen, så att denna blir levande. Den är alltjämt töcknig och tunn men visar likväl tecken på organisation och kontur.

[21]Tredje stadiet i byggnadsprocessen inträder, när tankeformen, nu klädd i mentalmateria och vitaliserad av begär, höljer sig i ett skikt av emotionalmateria, så att den kan fungera i emotionalvärlden lika väl som i mentalvärlden. I emotionalvärlden växer den snabbt. Det skall noga observeras att den mentala byggnadsprocessen samtidigt fortskrider och att byggandet nu utföres i två slags materia. Den medvetne byggaren måste här vara noga med att inte låta fantasin taga för stort utrymme. Det mentala och emotionala måste vara i sina rätta proportioner. För litet mentalt och för mycket emotionalt, och resultatet blir en fantasiskapelse omöjlig att förverkliga. För mycket mentalt och för litet emotionalt, och resultatet blir en tankeskapelse utan inre drivkraft och liv, likaledes omöjlig att förverkliga.

[22]Byggandet går därefter in i ett kritiskt skede, det vari tankeformen skall iklädas fysisk eterisk materia. Den skapande människan låter den mental-emotionala formen omges och genomträngas av ett eterhölje. Därefter ger hon formen den slutliga impuls som sätter den i rörelse dels bort från sin skapare som ett separat väsen, dels ned i grovfysisk materia att förverkligas i fysiska världen. Under detta fysisk-eteriska skede i byggandet laddar människan formen med vitaliserande eterenergi, som hon riktar från något av de fyra högre centren. Vilket centrum detta är, bestäms av tankeformens kvalitet: hjäss-, pann-, strupeller hjärtcentret.

[23]Om formen skapas omedvetet, såsom är fallet för de flesta människor, vitaliserar individen den vanligen genom solarplexus- eller sakralcentret, alltså med emotional eller sexuell energi. Dessa former förtjänar knappast att kallas tankeformer, då de huvudsakligen är emotionala och har endast något inslag av lägsta mentalmateria (47:7). Det är denna ständiga ström av emotional eller sexuell energi, som är grunden till de kaotiska förhållanden som råder för närvarande. Det rör sig heller inte om verkliga former, utan om en tung, sakta vibrerande eller pulserande dimma eller mantel som höljer mänskligheten och framkallar mycket av nutidens onda, brottslighet och mentala slöhet. Att motverka, oskadliggöra och förvandla detta töcken kommer att kräva alla ansträngningar som tankens arbetare är mäktiga. (LA:

Klargör förhållandet mellan de små individuella töcknen eller molnen och den stora manteln.)

[24]När däremot den medvetne byggaren vitaliserar tankeformen och laddar den med energi från något av sina högre centra, gör han den samtidigt självlysande och egenstrålande, så att den avger vibrationer och magnetisk energi, varmed den framkallar gensvar från andra, besläktade former eller mottagliga medvetanden.

[25]När dessa tre mål uppnåtts, är formens egen kraft så stark, att den kan leva sitt eget liv och utföra sitt uppdrag. Den är nu förbunden med sin skapare med blott den tunnaste magnetiska tråd. Alla tankeformer har en dylik tråd. Den är liksom den tråd, sutratma, som förbinder individens höljen med triaderna och ytterst med monaden.

[26]Så länge som skaparen av en större eller mindre tankeform har sin uppmärksamhet riktad på denna, bibehålls magnettråden, mottar tankeformen genom tråden kraft, som håller den vid liv, och fortsättes dess arbete. När tankeformen väl fullgjort sitt arbete och tjänat sitt ändamål, riktar skaparen uppmärksamheten åt ett annat håll, och tankeformen upplöses.

[27]Symboliskt uttrycks detta med att skaparen riktar sitt öga på det han skapat och därmed vidmakthåller det, sedan vänder sitt öga ifrån det och därmed upplöser det skapade. Härav framgår synens och ögats esoteriska betydelse. (LA: Att betrakta är att ladda med energi.) Tredje ögat, panncentret, har flera funktioner. Det är dels insiktens organ, ”själens obeslöjade öga”, genom vilket insikt når intellektet. Det är också det organ, med vilket den medvetet skapande lärjungen och invigde riktar den styrande energin mot sitt tjänandes redskap, sina tankeformer.

[28]De mindre utvecklade använder naturligtvis inte tredje ögat för att ladda sina tankeformer med energi. Den kraft de använder härrör i de flesta fall från solarplexuscentret och har två utlopp: sakralcentret med fortplantningsorganen eller ögonen. Hos många människor bildar dessa tre centra – sakralcentret, solarplexuscentret och ögonen – en krafttriangel, genom vilken kraften cirkulerar, innan den går i fysisk form. Hos den intellektuelle och aspiranten på lärjungaskapet kan det bildas en triangel från solarplexuscentret till strupcentret och vidare till ögonen. Senare, när aspiranten vuxit i kunskap och vara, har energitriangeln sin lägsta punkt i hjärtcentret i stället för solarplexuscentret och börjar panncentret (tredje ögat) verka i stället för ögonen, ehuru endast mycket ofullkomligt till att börja med.

[29]Så länge som ”ögat” riktas på den skapade formen, överföres kraften till denna. Ju mer koncentrerad människan därvid är, desto mer

samlad och verksam blir också kraften. Människors ineffektivitet beror mycket på att de inte är koncentrerade på vad de gör, känner och tänker och att de inte riktar sin uppmärksamhet odelat på det de intresserar sig för. De splittrar sin energi och försöker tillgodose varje flyktig önskan och slarvar därmed bort de tillfällen som möter dem. De tankar de tänker antar därför aldrig vare sig någon riktig form eller blir rätt laddade med kraft. I stället omger de sig med ett tätt töcken av halvformade, i upplösning stadda tankeformer och moln av partiellt laddad materia. Esoteriskt är förhållandet att jämföra med ett ruttnande lik och är lika obehagligt och osunt. Det är grunden till mycket av sjukdomarna hos mänskligheten för närvarande.

[30]Misslyckande med att skapa tankeformer har sin grund också i att människorna inte får någon undervisning om tankens lagar och meditation, därför inte vet hur de skall skapa effektiva tankeformer. Resultat i fysiska världen ernås mycket snabbare och säkrare genom insiktsfullt tankeskapande än genom uteslutande fysiska metoder. Detta börjar inses mer allmänt, men förrän släktet blivit renare i sina motiv och mindre självviskt, kommer någon ingående förklaring av processen inte att lämnas.

[31]En annan grund till ineffektiviteten ligger i att de strömmar, som utgår från de flesta människor, är av så låga energislag, att det aldrig kan bli fråga om självständigt verkande tankeformer, annat än den anhopade effekt som uppstår genom masskännande och -tänkande. Innan åtminstone supereterisk fysisk (49:3) och emotional (48:3) materia ingår i formen, måste denna vitaliseras huvudsakligen av massans samfällda energi. När de högre materieslagen börjar ingå i tankeformerna, kan de börja fungera självständigt, ty då kan människornas augoeider börja arbeta med dessa former, något som dessförinnan var omöjligt. Augoeides (som har sin medvetenhet lägst i det supereteriska mentala, 47:3) arbetar inte med individens inkarnationshöljen, förrän däri finns supereterisk materia, 48:3 och 49:3.

[32]Sedan tankeformen väl laddats och vitaliserats och dess eterhölje är fullbordat eller ”förseglat”, som det esoteriskt heter, kan den manifesteras i det grovfysiska, om så önskas. Detta betyder inte att varje människas varje tankeform antar grovfysisk gestalt utöver den eteriska men väl att den åstadkommer aktivitet i den ”synliga” fysiska världen. Exempelvis tänker en människa en vänlig tanke. Hon bygger den och vitaliserar den. Den är objektiv och synlig för den klärvoajante och finns i etermaterien i människans närhet. Den kommer därför att taga sig fysiskt uttryck i en vänlig handling eller en vänlig fysisk beröring. När det fysiska uttrycket är över, slocknar människans intresse för just

denna tankeform, som då försvagas och dör. Liknande förhåller det sig med tankar på brott – tankeformen har byggts upp och tar sig ofrånkomligen något slags fysiskt uttryck.

[33]Varje slags fysisk handling är resultat av: tankeformer, som byggts medvetet eller omedvetet; individens egna självinitierade eller andra individers tankeformer; gensvar på egna inifrån kommande impulser eller på utifrån, från andra kommande impulser, alltså gensvar på gruppers tankeformer.

16.5 Talets esoteriska betydelse

[1]På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium är individernas tal mestadels ändamålslöst och härrör så gott som uteslutande från inkarnationshöljena. Ju mer aspiranten framskrider, desto mer omsorg måste han därför ägna sitt tal. Grunderna därtill är tre.

[2]För det första är han på grund av det stadium han nått i evolutionen i stånd att ge sina ord en så stor och tvingande makt, att det skulle förvåna honom, om han blott kunde se det i mentalvärlden. Han bygger exaktare tankeformer än genomsnittsindividen och laddar dem starkare, varför de med större precision fullgör det uppdrag ”ljudet” eller talet sänder dem på.

[3]För det andra tenderar varje uttalat ord och varje därmed följande skapad tankeform (såvida motivet inte utgår från andratriaden) att resa en mur av mentalmateria mellan individen och hans mål. Denna skiljemur måste raseras, innan individen kan gå vidare, något som är skördebetingat och oundvikligt.

[4]För det tredje är talet till mycket stor del ett kommunikationssätt i fysiska världen. I emotionalvärlden har det mindre betydelse och i mentalvärlden ingen alls. Intuition och telepati kommer att kännetecknа tankeutbytet aspiranter och lärjungar emellan, och när detta paras med full tillit, sympati och samfälld strävan att förverkliga planen, har vi en organisation mästaren kan arbeta med och gjuta sin kraft i. Mästaren arbetar genom grupper, och hans arbete underlättas, om kommunikationen mellan de individuella medvetandena är stadig och oavbruten. Missbruk av talet är en av de oftast förekommande orsakerna till svårigheter i grupparbete och därmed tillfälligt stopp i mentalvärlden för inflödet av kraft från mästaren.

[5]Med en kärna av bara tre individer, som samverkar ömsesidigt och som osjälviskt går tjänandets väg, kan hierarkin åstadkomma mer på kortare tid än med en stor och aktiv grupp människor, som kanske är uppriktiga men inte vet vad det betyder att visa tillit till och samarbeta med varandra och som inte vaktar sitt tal.

[6]Den människa som lyckas förstå talets betydelse, som lär sig hur hon skall tala, när hon skall tala och när hon inte skall tala, vad hon kan vinna och förlora med sitt tal och vad som sker när hon talar, är på god väg att nå sitt mål. Den människa, som mest vaktar sitt tal, kommer att göra de största framstegen. Detta har alla esoteriska lärare framhållit. I Pytagoras' orden fick neofyterna inte tala de två första åren efter inträdet i skolan. Först när de därefter lärt sig att tiga, fick de börja tala.

[7]En skicklig talare utför i själva verket ett esoteriskt arbete. Han upprepar i liten skala vad solhärskaren gör, när han skapar ett solsystem: tänker, bygger, laddar tankeformen med sin kraft. Ur mentalvärldens materia plockar talaren det material han behöver för sitt tal, bygger det till en ändamålsenlig form och gjuter sedan sin livskraft i denna, så att den blir ett slags levande väsen. Den talare, som lyckas med dessa tre moment i formbyggandet, kan alltid fängsla sina åhörare, och dessa lär sig av honom vad han avsåg med sin tankeform.

[8]När aspiranten inte får önskad effekt med sitt tal, är det därför att han gör fel med något av de tre momenten: det byggmaterial han väljer ut är inte det bästa, den form han bygger är inte fullt ändamålsenlig och han förmår inte vitalisera formen med sina bästa energier. Resultatet blir tyvärr alltför ofta destruktivt i stället för konstruktivt.

[9]I fysiska världen känner man igen oss på vårt tal, vad vi säger och vad vi inte säger, och blir vi bedömda därefter. Vår uppfattning om människor bildar vi efter vad de säger, eftersom deras tal röjer vad slags mental- och emotionalmateria de arbetar med och vad slags kraft de lägger i denna materia.

[10]Genom talet framkallas en tanke och blir närvarande, kallas fram ur ett töcknigt, mindre bestämt tillstånd och fysikaliseras, varvid den först blir mycket bestämd i etervärlden. Talet är en stor magisk kraft, och de invigda, de vita magikerna, kan genom kunskapen om talets och tystnadens makt framkalla verkningar i fysiska världen. Som bekant finns en gren av magin, där man gör bruk av kännedomen om maktord, de mantran som sätter naturens dolda krafter i verket och kallar devaerna till arbetet.

[11]Talet är en av de dörrar som öppnar meddelelsen mellan människor och väsen i högre världar. Men endast den som lärt sig tiga, förvärvat kunskapen om när man skall tala och när man skall tiga, kan erhålla dylika kontakter. Magin består i att tilltala gudarna på deras eget språk. Med det vanliga mänskliga språket kan man inte nå dem.

[12]Den som söker lära sig det magiska språket och vill lära sig använda de ord och meningar som ger honom makt över byggarna, måste först lära sig av sitt invanda sätt att bruka orden och talet. Därefter kan

han lära sig det nya, magiska språket.

[13]Talets lagar är materiens lagar. Aspiranten kan på sitt bruk av orden tillämpa de lagar som styr den fysiska materien, ty grundlagarna för materiens handhavande är desamma i alla världar. Talet är det stora redskap, varmed individen låter det lilla system han bygger framträda, det system för vilket han är solen i mitten, och genom attraktionens lag drar han till sig det han behöver för sitt byggnadsverk.

AVDELNING 17
VIT MAGI

17.1 Magins natur

[1]”Magin är en gudomlig vetenskap, som leder till delaktighet i gudomens egna attribut.” H. P. Blavatsky, *Isis Unveiled*, I, ss. 25–27

[2]Den som förstår det som följer i dess esoteriska innebörd, bereder sig för att ingå i de vita magikernas led. Ämnet är givetvis outtömligt, ty magi avser allt arbete med byggandet av tankeformer.

[3]Först måste vi behandla den mentala inställningen hos den som vill skapa med tanken, hans förmåga att via mentalhöljet förmedla Augoeides’ avsikt och därvid pålägga byggarna i mentalvärlden en bestämd rytm och vibration. Denna mentala inställning är den främsta faktor som medför kausalhöljets direkta inverkan på livet i fysiska världen. Nu talar vi inte om genomsnittsmänniskans vardagliga arbete utan om det organiserade skapande arbete den framskridna människan företar sig, under det hon iakttar lagar och regler. Dessa lagar och regler är samtidigt de ideal som esoterikstuderande skall sträva efter att förverkliga.

[4]Därefter skall vi betrakta hur magins lärling arbetar vist i emotionalvärlden. Detta arbete utför han genom att rena begäret och förädla känslan och därmed åstadkomma de balanserade förhållanden och stadiga vibrationer som möjliggör för Augoeides att utan hinder överföra sina vibrationer genom fysiska hjärnan till fysiska världen. Därför är odlandet av emotional stillhet ett av de första steg den blivande vite magikern tar på sin väg till att förvärva den erforderliga utrustningen. Denna stillhet skall aspiranten nå icke genom att anspänna viljan, varmed han visserligen förmår strypa all emotional vibrationsaktivitet, utan genom att odla sin mottaglighet för Augoeides och genom att icke reagera på emotionalhöljets egna inneboende vibrationer.

[5]Vi skall avhandla hur kraften överföres i fysiska världen från eterhöljets centra till hjärnan och därvid något studera den verkan ljudet har, när det avges omedvetet i vardagligt tal och medvetet i den verklige magikerns avsiktligt ordnade och reglerade tal.

[6]På grund av denna avdelnings stora betydelse i praktiskt livshänseende och de stora faror, som samtidigt följer av att de, som är omogna för arbetet med att medvetet handhava krafter, får en alltför klar förståelse av ämnet, meddelas den erforderliga undervisningen i form av ”regler för magi” med vissa klargörande kommentarer. Därmed tryggas helt det magiska arbetet och bibringas samtidigt tillräckligt till dem hos vilka det inre örat lyssnar och visdomsögat håller på att öppnas.

17.2 Svarta och vita magiker

[1]I ockulta kretsar förekommer mycken osanning om vit och svart magi. Det har med rätta sagts att skiljelinjen mellan de båda förfarandena och deras utövare är så ringa att den är svår att skönja för dem som inte har kunskap värd namnet.

[2]Skillnaden mellan de två består i både motiv och metod och kan sammanfattas som följer.

[3]Den vite magikern har till sin drivkraft det som är till gagn för den grupp, för vilken han lägger ned sin kraft och tid. Den svarte magikern arbetar alltid ensam, ty även om han i yttre mening arbetar i en grupp, är det alltid med ett dolt självviskt motiv. Den vite magikern strävar att konstruktivt samarbeta med planethierarkin och lämna sitt bidrag till fullgörandet av planetregeringens plan med vår planet. Den svarte magikern ägnar sig åt det som ligger utanför hierarkins arbete och det som inte ingår i planetregeringens plan.

[4]Den vite magikern arbetar helt och hållet genom de större byggarna tillhörande devaevolutionen. Genom ljud och siffertal förenar han sitt arbete med deras och påverkar därmed de mindre byggarna, som utgör de störres höljen och därmed allt som finns. Han arbetar genom gruppcentra och livsenergipunkter och frambringar därifrån i materien de önskade resultaten. Den svarte magikern arbetar direkt med själva materien och med de mindre byggarna men inte med dessas arbetsledare, de större byggarna. Därför arbetar han så gott som uteslutande i fysiska världen och emotionalvärlden, mycket sällan i mentalvärlden. Han samarbetar inte med de krafter som kommer genom andratriaden. Endast i några mycket fåtaliga fall, som sammanhänger med kosmisk skörd, kan en svartmagiker arbeta i kausalvärlden. Likväl är dessa få de huvudsakliga bidragande orsakerna till all svart magi som manifesteras.

[5]Den vite magikern söker jämvikts- eller balans- eller den syntetiserande punkten. Den svarte magikern arbetar med två motsatta poler.

[6]Den vite magikern arbetar alltid med medvetenhetsaspektens inneboende kraft, så länge han arbetar i människans världar (högst mentalvärlden). Efter tredje initiationen och sedan han förvärvat förmåga att arbeta i kausalvärlden, arbetar han i ständigt ökande omfattning med viljeaspektens energi från tredjetriaden och dess världar. Han pålägger de lägre byggande väsendena kärlek–visdomsenergierna från andratriaden. Med andratriadens kärleksaspekt (46) attraherar han de mindre byggarna, med visdomsaspekten (47:2) bygger han formerna. Han lär sig att alltmer arbeta från hjärtcentret och därför att handha de energier som flödar från ”solens hjärta” (LA: solen i värld 46), tills han blir ett

42-jag, då han kan något använda den kraft som utgår från ”den andliga solen” (solen i värld 43). Därför är hjärtcentret det redskap, varmed den vite magikern överför kraften till sitt byggnadsverk, och den kraft-triangel han använder är: 1) det centrum i huvudet som motsvarar hjärtat, 2) hjärtcentret, 3) strupcentret.

[7]De svarta magikerna arbetar helt och hållet med förstatriadens krafter, och det är detta som ger dem så mycken skenbar makt, ty andratriaden är endast på väg mot att nå höjdpunkten i sin vibrationskraft, medan däremot förstatriaden redan står på motsvarande höjdpunkt, då den är produkten av evolutionen i det föregående solsystemet. Den svarte magikern arbetar nästan helt från strupcentret och utnyttjar i huvudsak den fysiska solens krafter. Detta är grunden till att han når många av sina mål genom pranisk stimulans eller pranisk devitalisering och till att de flesta av hans effekter uppnås i fysiska världen. Han arbetar därför genom det centrum i huvudet som motsvarar strupcentret, därtill strupcentret och bascentret.

[8]Den vite magikern samarbetar alltid med andra och står själv under vissa gruppchefers ledning. Till exempel arbetar planethierarkins medlemmar under sina tre stora chefer och i enlighet med de uppgjorda planerna, varvid de underordnar sina individuella strävanden och ideer den större allmänna planen. Den svarte magikern arbetar vanligen intensivt individualistiskt, utför sina planer ensam eller med underordnades hjälp. Han erkänner vanligen ingen över sig, men det är likväl ofta han blir offer för onda väsen på högre nivåer, som utnyttjar honom liksom han utnyttjar underlägsna medarbetare. Detta innebär att han ifråga om det större ändamålet arbetar blint och omedvetet.

[9]Den vite magikern arbetar som bekant på evolutionens sida och i samband med monadernas uppstigande till högre världar. Den svarte magikern sysslar med involutionskrafterna och monadernas nedstigande till lägre världar. De svarta magikerna utgör en stor balanserande kraft i evolutionen, och fastän de sysslar med manifestationens materieaspekt och de vita magikerna med medvetenhetsaspekten, ingår de svarta och deras arbete enligt utvecklingslagen i solsystemregeringens övergripande plan men inte i de enskilda planetregeringarnas planer.

[10]Den vite magikern arbetar med kraftcentren i atomslaget och eteriska molekylarslaget (exempelvis 49:4) i varje värld. Han använder härunder de fyra högre centren: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. Den svarte magikern arbetar med förstatriadens tre enheter och med hithörande materier och höljen. Han utnyttjar energin från de fyra lägre centren, varvid han med viljekraft syntetiserar energierna från sakral-, mjält- och solarplexuscentren och riktar den sålunda syntetiserade

energin till bascentret, varefter den därmed erhållna fyrfaldiga energin överföres till strupcentret.

[11]Den vite magikern använder kundalini (bascentrets energi), såsom denna överföres genom eterhöljets centralkanal. Den svarte magikern använder de två smärre sidokanalerna, varvid han delar den fyrfaldiga energin i två enheter, vilka stiger upp genom ida och pingala, varunder sushumna förblir oanvänd. Härav framgår att den vite arbetar med enhet och den svarte med dualitet. Det är därmed uppenbart, varför svartmagikern har så mycken makt i dualitetens världar (48 och 49). För mänskligheten är mentalvärlden enhetsvärlden, emotionalvärlden och fysiska världen dualitetens världar. Alltså har den svarte magikern i de två lägsta världarna skenbart större makt än den vite. L2 6.13.12

[12]Den vite magikern arbetar under hierarkin eller planetens konung och utför hans planetariska avsikter. Den svarte magikern arbetar under vissa avskilda väsen, okända för honom, vilka har samband med själva materiens krafter. Mycket mera kunde här sägas, men detta räcker för vårt syfte.

17.3 Den svarta magins ursprung

[1]När vi kommer in på detta ämne, går vi in på det oförklarligas domäner. Likväl kan vissa uppgifter lämnas, som kan kasta något ljus på detta dunkla ämne.

[2]*För det första* bör ihågkommas att hela ämnet planetarisk ondska (planetarisk och kosmisk ondska måste noga hållas isär) döljer sig i de individuella livscykler och den historia vår planethärskare genomgått. Det är meningslöst för individen att alls fundera över denna fråga, förrän han genomgått vissa initiationer och förvärvat någon grad av planetarisk medvetenhet. I *Den hemliga läran* har H. P. Blavatsky berört frågan om ”de ofullkomliga gudarna”, och däri ligger nyckeln till den planetariska ondskans problem.

[3]*För det andra* kan i korthet sägas att beteckningarna planetarisk ondska och kosmisk ondska, vad vår mänsklighet beträffar, kan tolkas som följer.

[4]Planetarisk ondska uppstår ur vissa förhållanden, som föreligger mellan vår planethärskare och en annan planethärskare. När detta tillstånd av motsättning mellan två poler har avhjälpts, kommer den planetariska ondskan att upphöra. Det är genom medling (i esoterisk bemärkelse) av en tredje planethärskare, som den avhjälps. De tre bildar med tiden en liksidig triangel, varefter den planetariska ondskan upphör. Energierna kommer då att cirkulera ohindrade, planetarisk obskuration blir möjlig och de ”ofullkomliga gudarna” kommer att ha nått en relativ

fullkomning. Därmed slutskördas också den innevarande cykelns kvarvarande dåliga planetariska sådd.

[5]Från vår planets ståndpunkt består den kosmiska ondskan i förhållandet mellan en ”kosmisk rishi” (ett väsen som besjälar en av de sju stjärnorna i Karlavagnen och är urtypen för vår planethärskare) och ett av de väsen som besjälar Plejaderna. I den fornindiska esoteriska symboliken sägs att Plejaderna (sjustjärnorna) är hustrur till de sju rishierna (Karlavagnens sju stjärnor). Dessa sju tvåfaldskrafter sammanstrålar och samverkar vardera med de sju planethärskarna, vilka samtidigt är ”speglingar” av de sju rishierna. (LAs kommentar: det bildas trekrafter med rishin som positiva, plejadhärskaren som negativa och planethärskaren som neutraliserande kraften.) Dessa trekraftsrelationer fungerar ännu så länge inte riktigt som de borde, och därav uppstår det problem som kallas kosmisk ondska, såsom denna framträder i något särskilt 49-klot. När den kosmiska trekraften (härskaren över en av stjärnorna i Karlavagnen, härskaren över en av Plejaderna och den med de båda förstnämnda förbundne planethärskaren) är i rätt jämvikt och energin cirkulerar ohämmad genom de tre centren, upphävs den kosmiska ondskan och nås en relativ fulländning. Därmed erhålls en första gradens fullkomning och avslutas en större cykel.

[6]Cyklisk ondska eller ondska av tredje slaget består i en ofullkomlig relation mellan kloten inom ett 49-klot. Två av kloten befinner sig ständigt i inbördes motsättning, tills de försätts i jämvikt genom kraft, som utgår från ett tredje klot. Människan kan förstå detta endast i den mån hon studerar motsatsparen under sina egna inkarnationscykler och Augoeides’ jämviktskapande arbete.

[7]Ondska av fjärde slaget, vilken uppstår ur den tidigare nämnda, tar sitt huvudsakliga uttryck i mänsklighetens sorger och bekymmer och finner sin lösning på två sätt: 1) genom att de tre krafter, femte, fjärde och tredje naturrikena representerar, balanseras och 2) genom att femte naturriket upphäver de tre lägsta naturrikenas (mineral-, växt- och djurrikena verkande som en enhet) attraktionskraft, varvid det använder människoriket som den utjämnande kraften. I alla de nämnda fallen bildas krafttrianglar (LA: trekrafter), vilka, när de väl balanseras, ger det önskade resultatet.

[8]Den svarta magin sägs ha först framträtt på vår planet under fjärde rotrasens epok. Därmed menas endast den svarta magi som förekommer i människoriket och som felaktigt utvecklade människor avsiktligt utövar. Onda krafter av planetariskt och kosmiskt slag har varit tillstädes sedan manifestationen började, då de låg latenta i planetariska kollektivets sådd. Människor började avsiktligt arbeta med dessa krafter och

använda dem för bestämda själviska ändamål i fjärde rotrasepoken under innevarande klotperiod i fjärde eonen.

[9]Svarta magiker arbetar under vissa kosmiska väsen, sex till antalet (antydda med Bibelns uppgift om Vilddjurets tal 666, Uppenbarelseboken 13:18). Dessa väsen kom in i solsystemet på den energiström från kosmiska mentalvärlden som frambragte människans tre världar (47–49). I detta sammanhang bör ihågkommas att de tre lägsta solsystemvärldarna icke betraktas såsom någon kosmisk princip, då de bildar solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (LA: motsvarande människans organism, och organismen anses inte vara någon princip.) Ordet ”principlös” har en esoterisk innebörd. Dessa väsen utgör i sin totalitet de tre lägsta molekylarslagen av den kosmiska fysiska världen eller de tre lägsta solsystemvärldarna. Det är under dessa väsens inflytande, som de svarta magikerna drivs till verksamhet. De svarta magikerna arbetar ofta omedvetet men förvärvar allt större makt, ju mer medvetet de arbetar.

[10]På den mänskliga medvetenhetsutvecklingens tidiga stadier är alla individer omedvetna svarta magiker men blir inte ”fördömda” därför. Allteftersom de går framåt i utvecklingen, kommer de under andratriadens påverkan. Majoriteten är mottaglig för denna påverkan, tar sig ur de svarta magikernas snaror och kommer under en annan krafts inflytande. De få, som inte gör detta i denna eon, är ”de misslyckade”, som måste fortsätta kampen i en senare tid. En liten bråkdel vägrar att gå vidare och blir de verkliga svarta magikerna. För dem alla är slutet detsamma. Först avskär de förbindelsen till kausalhöljet. Sedan får de framleva en cykel av tillvaro i obegränsad ondska, varunder de är beroende av den livskraft som finns kvar i det avskilda triadhöljet (LA: ej större kausalhöljet, vilket Augoeides återtagit). Dessa monader måste sedan vänta i många eoner, tills ett nytt solsystem uppstår, där de kan förvärva ett nytt kausalhölje. Dessa är de vanliga ”förlorade själarna”, som talas om i *Den hemliga läran*. För den andra kategorin, de ”misslyckade”, gäller att det är Augoeides, som själv skilt sig från människomonaden i förstatriaden. Avbräcket blir då kortare, så att en återanknytning kan ske under detta solsystems tillvaro. Om de studerande utsträcker samma begrepp till att gälla ett tidigare och mer moget solsystem, kan de något förstå problemet med ondskans ursprung i vårt nuvarande solsystem.

17.4 Förutsättningar för vit magi

[1]Studiet av de förutsättningar som måste föreligga, innan det magiska arbetet kan utföras, har ett synnerligen praktiskt värde. Såvida de som studerar magi inte går in i studiet med rena motiv, rena höljen och hög

strävan, är de på förhand dömda till besvikelse och rent av katastrof. Alla, som söker arbeta medvetet med manifestationens krafter och strävar att styra tillvarons energier, behöver det starka skydd renheten ger. Detta kan icke nog starkt framhållas och påyrkas. Härav de ständiga uppmaningarna om självkontroll, insikt om människans natur och hängivenhet för mänsklighetens sak.

[2]Magiskt arbete är farligt på tre grunder. 1) Om människans höljen inte är nog renade och deras atomvibration inte tillräckligt hög (LA: höljenas andel av atommateria inte tillräckligt stor), löper hon fara att överstimuleras, när hon kommer i kontakt med naturkrafterna, vilket ofelbart medför att något av hennes höljen förstöres och upplöses. Ibland kan två eller rent av tre höljen förstöras, och när så sker, betyder det ett mycket allvarligt avbräck i medvetenhetsutvecklingen, eftersom i dylika fall mycket längre uppehåll mellan inkarnationerna erfordras på grund av att det då är mycket svårare att samla ihop det material som skall ingå i de nya höljena.

[3]2) Om människan inte drivs av rätt motiv, är det sannolikt att hon förleds av den makt hon förvärvar. Kunskap om magins lagar utrustar novisen med krafter, som sätter honom i stånd att skapa, förvärva och styra. Dylika krafter medför faror för den oförberedde, ty novisen kan i detta fall utnyttja dem för själviska syften, bruka dem för materiella framgångar och så förvärva det som tillgodoser de lägre begären. Därmed tar han de första stegen mot vänsterhandsvägen, varefter han i varje nytt liv nalkas denna alltmer beredvilligt, tills han (nästan omedvetet) ingår i svartmagikernas krets. Ett dylikt skeende kan novisen avvända endast om han odlar altruismen och en uppriktig människokärlek och orubbligt förnekar alla lägre begär.

[4]3) Den tredje fara, som hotar den ovaksamme novisen i magi, ligger i faktum att, när han mixtrar med dessa krafter och energier, han har att göra med det som är besläktat med hans egen lägre natur. Han följer därför minsta motståndets lag. Han förstärker dessa energier, ökar därmed deras förmåga att svara på den lägre delen av hans natur. Detta gör han på bekostnad av sin högre natur, försenar dess utveckling och sitt eget framåtskridande. Händelsevis tilldrar han sig svartmagiska mästares uppmärksamhet. De håller alltid utkik efter lämpliga kandidater att utnyttja (till att börja med utan dessas vetskap och aning).

[5]Novisen behöver därför utveckla följande egenskaper, innan han kan bli en magins medvetne mästare: organismens renhet, eterisk frihet, emotional stabilitet och mental balans.

[6]*Organismens renhet* kräver många livs envetna ansträngningar. Genom avhållsamhet, rent leverne, vegetarisk diet och sträng självkon-

troll höjer individen gradvis de fysiska atomernas vibrationstal, bygger en motståndskraftig, stark och mer förfinad organisk kropp.

[7]*Eterisk frihet* är en term, som inte täcker hela det begrepp som avses, men den duger i brist på bättre. Den magistuderande, som kan tryggt företaga sig det magiska arbetet, har byggt ett eterhölje av en sådan beskaffenhet att vitaliteten eller livsenergin kan cirkulera ohindrad. Han har också bildat en atomhinna, som är så tunn att den inte utgör någon barriär för medvetenheten.

[8]*Emotional stabilitet*. Den magistuderande strävar framför allt efter att rena sina begär och att så förvandla sina känslor att den fysiska renheten och den mentala mottagligheten och förvandlande kraften är i lika mån tillgängliga. Varje blivande magiker måste lära sig att i detta solsystem och under den cykel monaderna genomgår människoriket emotionalhöljet är den centrala faktorn i ansträngningen, då det övar en reflexverkan på både eter- och mentalhöljena. Den blivande magikern inriktar sig därför på att förvandla det lägre begäret till högre strävan, att byta ut de grövre och mörkare färger, som kännetecknar genomsnittsmänniskan, mot den framskridna människans finare och renare nyanser, omforma höljets normala kaotiska vibration till den stadiga harmoniska rytm som utgår från ett centrum för frid. Detta åstadkommer han genom ständig vaksamhet, oavlåtlig kontroll och ihållande meditation.

[9]Med *mental balans* menas att intellektet (47:4-7) blir det skarpa, stadiga redskap monaden kan använda, den punkt från vilken den kan stiga upp till högre nivåer av förståelse och medvetenhetsexpansion.

[10]Ingen blivande magiker bör gå vidare med sina forskningar och experiment, förrän han begrundat dessa uppmaningar och riktar hela sin tanke på att förverkliga dessa ideal i vardagslivet. När han arbetat oavlåtligt och oförtrutet, och hans fysiska liv och tjänande vittnar om den inre förvandlingen, kan han gå vidare och till detta liv lägga magiskt studium och arbete. Endast (solängeln =) kausaljaget i kontakt med Augoeides kan utföra den vite magikerns arbete, och detta genomför han genom att styra ”måndevaerna” och fullständigt kuva dem. (LA: Med måndevaerna menas inkarnationshöljenas ”deva- och elementalmateria”, ”devamateria” är centrens materia, elementalmateria är höljenas övriga materia.) De bjuder honom motstånd, tills han genom meditation, aspiration (avsiktlig strävan mot det högre) och kontroll besegrar dem, så att de blir hans tjänare.

[11]Därmed är vi framme vid den avgörande och verkliga skillnaden mellan den vite och den svarte magikern. Den vite magikern samarbetar med Augoeides för att nå sina mål. Den svarte magikern arbetar utan

Augoeides' hjälp, använder i stället (månherrarnas =) inkarnationshöljenas (47:4–49:7) inneboende energi.

17.5 Femton regler för magi

[1]Dessa regler avser givetvis arbetet med vit magi och meddelas från Augoeides' och andrajagets ståndpunkt. Reglerna har karaktären av esoteriska aforismer eller tänkespråk och är indelade i tre grupper: sex regler för arbetet i mentalvärlden (I–VI), fem regler för arbetet i emotionalvärlden (VII–XI) och fyra regler för arbetet i fysiska världen (XII–XV). Arbetet i mentalvärlden avser magikerns handhavande av kausalhöljets energi och hans förmåga att driva byggarna att samarbeta för hans syften. Därnäst fortsättes arbetet i emotionalvärlden, där det magikern skapat vitaliseras och motsatserna balanseras, så att fysisk manifestation blir möjlig. Slutligen följer arbetet i fysiska världen med överföring av kraft genom eterhöljets centra, hjärnan och fysiska världen.

[2]Regel I. *Solängeln samlar sig, splittrar ej sin kraft utan meddelar sig i djup meditation med sin spegelbild.*

[3]Den vite magikern är den som genom medveten inrätning med kausalhöljet är varse Augoeides' planer och avsikter och därför i stånd att mottaga de intryck Augoeides överför. Vit magi verkar alltid ovanifrån nedåt och är resultat av andrajagets energier. Andrajag betyder antingen att människomonaden själv är kausaljag samarbetande med vikarierande essentialjaget, Augoeides, eller (före kausalstadiet) att Augoeides vikarierar som människans både kausal- och essentialjag och människan såsom mentaljag är mottaglig för Augoeides' inspirationer. Vit magi är aldrig resultat enbart av inkarnationshöljenas energier. Nedflödet av intrycksgivande energi från Augoeides är resultat av den inre samling och koncentration han företar sig, innan han skickar ut sina energier till ”spegelbilden”, eller ”skuggan”, alltså människomonaden. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela fysiska inkarnation. Denna meditation avser ändamålet och planen. Meditationen är cyklisk till naturen, så att Augoeides till människomonaden skickar rytmiska energiströmmar, vilka människan uppfattar som ”högre impulser”, drömmar, strävanden. Därför är vita magiker alltid långt komna människor, ty människan är sällan mottaglig för Augoeides' impulser, förrän efter många inkarnationers erfarenheter. Augoeides meddelar sig med människomonaden genom sutratma, som löper genom höljena in i fysiska hjärnan. MV 9.118.8

[4]Regel II. *När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation. Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.*

[5]Här visas de bådas, människomonadens och Augoeides', arbete såsom förenat och samordnat. Meditationens huvudsakliga uppgift är att försätta människan (människomonaden) i ett sådant tillstånd av mottaglighet och vibratoriskt gensvar som Augoeides kan använda och därav erhålla de resultat han önskar. Detta innefattar ett nedflöde av kraft via det större kausalhöljet och en motsvarande vibration hos triadhöljet och de lägre höljena. När dessa båda vibrationer är samstämda med varandra och deras växelverkan är rytmisk, fortskrider de båda meditationerna samordnade med varandra och kan det magiska arbetet, skapelsearbetet, fullföljas ohindrat. Hjärnan är den fysiska motsvarigheten till de kraftcentra i mentalmaterien människan formar under det magiska arbetet. Människan måste medvetet upprätta vibrationen när hon mediterar. När hon kan göra det, är hon en medveten skapare, varför arbetet då fortskrider trefaldigt: kraften är i fritt omlopp mellan tre centra.

[6]Det första centret är den krets av kronblad i kausalhöljets centrum (”lotusblomman”) som Augoeides valt att arbeta med eller som han kan använda. Vilken krets det blir, bestäms av Augoeides' avsikt och kausalhöljets grad av utveckling.

[7]Det andra centret är det centrum i fysiska hjärnan som är aktivt i meditationen. Också detta bestäms av det avsedda ändamålet med meditationen och människans grad av utveckling.

[8]Det tredje centret är det kraftcentrum som människan bildar i mentalvärlden, när hon skapar den erforderliga tankeformen och sätter de byggare i arbete som kan svara på den utsända vibrationen. Detta är beroende av hur stark hennes meditation och igångsatta vibration är.

[9]Det första Augoeides gör är alltså att bilda en triangel (LA: trekraft) bestående av honom själv, människan i fysiska världen och den lilla kraftpunkt som är resultatet av deras samfällda bemödande. Det är av värde att här begrunda motsvarigheten mellan detta arbete och solhärskarens arbete vid skapandet av solsystemet: det högsta (43) och det lägsta (49) förenades, och i deras möte föddes den stora solara tankeformen (44–48). I de tre världarna (47–49) förfar människan på liknande sätt. De tre som det större ljuset upplyser är förstatriadens tre enheter (47:4, 48:1 och 49:1) och hithörande höljen (mental-, emotional- och eterhöljena). Tillsammans med monaden i kausalhöljet blir de ”de fyra”, vilkas arbete fortskrider.

[10]Regel I och II utgör den esoteriska grundvalen för all meditation.

[11]Regel III. *Energin är i omlopp. Ljuspunkten, frukten av de fyras mödor, växer och tilltar. Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. Dess eld falnar. Då skall det andra ljudet gå ut.*

[12]Vitmagikern har nu genom meditation och medveten avsikt bildat en brännpunkt av energi i mentalvärlden. Han ökar vibrationen genom ihållande meditation. Sedan börjar han i detalj visualisera den form han söker bygga. Han föreställer sig den med alla dess ingående delar och ser med sitt mentala öga kausalmeditationens färdiga produkt i samma mån som han lyckats taga emot denna meditation. Detta frambringar det som här kallas ”den andra tonen”, varvid den första tonen är den som utgick från Augoeides, väckte människan och framkallade ett gensvar hos henne. Vibrationen blir starkare, och den ton människan ljuder i fysiska världen (LA: fysiska etervärlden) stiger upp och höres i mentalvärlden.

[13]För att erhålla dessa resultat måste människan: 1) stilla sina höljen, så att det inte uppstår några hinder för mottagandet av Augoeides’ avsikt, 2) lyssna efter ”tystnadens röst”, 3) svara medvetet på denna röst och begrunda de meddelade planerna, 4) ljuda det heliga ordet aum, varvid hon stämmer in i Augoeides’ ton såsom hon uppfattar den, så att hon ökar kausaltonen, 5) sätta i gång mentalmateria i mentalvärlden, 6) samtidigt med ljudandet visusalisera den tankeform som skall bli bärare av Augoeides’ avsikt och åskådliggöra den i detalj.

[14]Det påpekas att det här inte handlar om de vanliga meditationer som avser medvetenhetsaktivering i allmänhet, utan om medvetna meditationer som bygger på kunskap och långvarig erfarenhet och ger magiska resultat i fysiska världen.

[15]När denna process fortskrider regelmässigt ordnat, växer energins brännpunkt i mentalvärlden i styrka. Dess ljus blir märkbart, det blir objektivt synligt för mental syn och tilldrar sig de mindre byggarnas uppmärksamhet genom sin utstrålning, aktiva vibration, ljud eller ton och ljus. De elementaler, som kan svara på mentalenergin, samlas och dras in i dennas verkningskrets. Den avsedda formen börjar framträda, allteftersom de små liven ett och ett intar sin plats i dess struktur. Denna sammandragning till form får som resultat att det inre ljuset i mitten döljes och mattas, liksom Augoeides’ ljus döljes och mattas i hans tankeform, människan (LA: kausalhöljet).

[16]Regel IV. *Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett. Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt. Människan andas djupt. Hon samlar sina krafter och driver tankeformen från sig.*

[17]Den kraft, Augoeides använt i sitt arbete, har varit den dynamiska viljan, och det kronblad i kausalcentret han använt har varit något av viljans kronblad (LA: den tredje kretsen kronblad utifrån räknat). Hittills har människan drivits av Augoeides' vilja (LA: om människan är ett kausaljag, därtill av sin egen kausalvilja i förening med Augoeides' vilja). Denna Augoeides' vilja har hon förenat med emotional attraktionsenergi (begär eller kärlek), varvid hon i mentalvärlden samlat det material hon behövt för sin tankeform. Så långt har hon nu lyckats att det i mentalvärlden syns en mental materieform, som är sammanhållen, levande, vibrerande och av önskat slag. Dess inre aktivitet är sådan att dess beständighet är tryggad för den tidrymd som är nödvändig för att Augoeides' avsikt skall genomföras. Den står beredd att sändas ut på sitt uppdrag, att samla på sig grövre materia i emotionalvärlden och att nå större fasthet. Detta åstadkommer människan genom en viljeakt, varvid hon ger den levande formen kraften att "bryta sig loss". Det är exakt på denna punkt, som flertalet tilltänkta magiker misslyckas med sitt arbete, till lycka för mänskligheten. De bygger en form i mentalmateria men vet inte hur de skall sända ut den, så att den osvikligt utför sitt uppdrag. Alltså dör många tankeformer i mentalvärlden på grund av människans oförmåga att använda viljekraften konstruktivt och hennes okunnighet om lagarna för tankeformbyggande. En ytterligare grund är hennes okunnighet om den formel som frigör elementalerna från sin omgivning och tvingar dem att hålla samman inom tankeformens omkrets, så länge som tänkaren så önskar. Tankeformer dör även på grund av människans oförmåga att hålla meditationen länge nog och formulera ideerna klart nog för att åstadkomma den slutgiltiga fysikaliseringen.

[18]Även är människorna alltjämt för orena och för själviska för att betros med denna kunskap. De skulle bygga tankeformer för att sända ut dem på själviska uppdrag och med destruktiva syften, och förrän de blivit andligare (LA: kommit mer bestämt under Augoeides' och andratriadens inflytande) och skaffat sig kontroll över sin lägre natur (LA: förstatriaden), kommer de magiska ord, som driver formen till separat aktivitet i mentalmaterien, inte att bli tillgängliga för deras bruk.

[19]Hur kommer det sig då att människor faktiskt uppnår sina syften genom koncentration och visualisering och lyckas skicka ut tankeformer, som når sitt mål? De gör detta på två sätt.

[20]För det första kan de göra det genom en omedveten hågkomst av metoder och formler, som användes under atlantisepoken, då de magiska formlerna var allmän egendom och människor åstadkom resultat genom att uttala vissa ljud. De uppnådde sina syften icke genom mental

förmåga utan huvudsakligen genom en papegojmässig förmåga att upprepa mantran. Dylika ligger ibland dolda i det undermedvetna, så att människan kan använda dem ovetande, om hon känner tillräckligt starkt.

[21]För det andra kan den vanliga människan göra det genom att hennes tankar och ideer överensstämmer med de planer och avsikter de vetande hyser, antingen dessa vetande går den vita magins eller den svarta magins väg. Då använder dessa verkliga magiker människans tankeform med dess inneboende kraft och vitaliserar den dessutom med sin egen, så att den blir aktiverad och tillfälligt får en separat identitet och därmed sänds ut på sitt uppdrag. Detta förklarar hur självviska eller inkompetenta tänkare skenbart kan uppnå fenomenala resultat. (LA: ett exempel på kraft genom inbördes likhet och släktskapens förstärkningseffekt.)

[22]De magiska orden meddelas endast under tysthetslöfte till människor, som arbetar under planethierarkins ledning, alltså till invigda och försvurna lärjungar, detta på grund av de stora faror som är förbundna med dessa ord. Någon gång kan det hända att de utrönes av människor, som lyckats räta in sig med Augoeides och således kommit i förbindelse med centret för all kunskap inom dem själva. När så är fallet, är kunskapen i tryggt förvar, ty Augoeides verkar alltid lagenligt och rättrådigt, och de ord Augoeides utsänder ”förlorar sig i hans ljud” och ihågkommes inte av den fysiska hjärnan, när denna inte står under Augoeides’ inflytande.

[23]De sex reglerna för arbetet i mentalvärlden är nödvändigtvis kortfattade, eftersom mentalvärlden ännu så länge är okänd mark för de flesta vad gäller medveten kontroll. Av de två återstående reglerna avser regel V den med vit magi arbetande lärjungen och regel VI den tankeform han bygger.

[24]Regel V. *Tre ting upptar solängeln, innan det skapade höljet går vidare nedåt: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplationen. Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.*

[25]Den brännpunkt för energi människan, magikern, nu skapat i mentalvärlden har nått en vibrationsförmåga, som säkerställer att det framkallas gensvar från den materia som erfordras för byggandet av nästa hölje, det grövre emotionalhöljet. Denna vibration resulterar i en ansamling av ett annat slags levande materia omkring den centrala kärnan. Formen skall stiga ned i grövre materia, sändas ut på sitt uppdrag, och

ett kritiskt skede förestår för magikern. En av de saker magikern måste se till är att den form, han byggt och knutit till sig med en fin tråd av vitaliserad materia (en motsvarighet i liten skala till sutratma, den tråd varmed tredje- och andratriaderna är förbundna med förstatriaden), inte skall vare sig dö av bristande vitalisering eller återvända till honom med oförrättat ärende. Om det sistnämnda sker, blir tankeformen ett hot för magikern, och han blir ett rov för det han skapat. De devaer, som bildar formen till den idé som förfelat sitt syfte, tär på hans livskraft. Därför ser han till att det motiv eller den önskan som ligger till grund för ”idén”, som nu är klädd i sitt första hölje, det mentala, behåller sin ursprungliga renhet, att intet spår av självviskt syfte, ingen förvrängning av Augoeides’ första avsikt tillåtits införa en ovärdig vibration. Det är detta som menas med uttrycket ”vattnets tillstånd”. Vatten är en symbol för materia i allmänhet och emotionalmateria i synnerhet. Emotionalvärldens materia, som nu behandlas, är av yttersta vikt i allt formbyggande. Tankeformens ändamål fullgöres i enlighet med det slags materia som används och det slags byggare som gensvarar på den ton mentalformen utsänder. Detta är i många avseenden det viktigaste skedet, ty hos varje form är det emotionalhöljet, som bestämmer vad slags fysiskt hölje formen sedan skall iklädas och hur kraften överföres från närmast högre värld, mentalvärlden.

[26]Förutsatt att människan i fysiska världen kan hålla avsikten stadig och vägra att låta den förvrängas av de inflytanden och vibrationer som utgår från förstajaget, kan emotionaldevaerna och emotionalelementalerna fortsätta sitt arbete. Det är viktigt inse att alla tankeformer med nödvändighet söker sig fram till och förenas med de större energiströmmar som utgår från framskridna tänkare av alla grader från planethärskaren nedåt och att alla tankeformer allt efter sin natur och sin drivkraft främjar eller motverkar arbetet för evolutionen. Det är i detta sammanhang nirmanakayaerna utför sitt arbete, påverkar och styr tankeenergiströmmarna, vitaliserar de former människor skapar och så fortsätter byggnads- eller rivningsarbetet. De är hänvisade till att använda det som finns. Härav inses nödvändigheten av klart tänkande.

[27]Sedan människan ”renat vattnet” eller vaktat sina begär, företar hon sig härnäst att (med tillhjälp av vissa ord, som Augoeides delgivit henne) skydda sig för de elementaler hon skall arbeta med. I mentalvärlden visade sig Augoeides ge tillräckligt skydd, men nu bereder hon sig att arbeta med de farligaste materieväsendena i människans tre världar (47–49). (LA: Blavatsky har visserligen sagt att luftens naturväsen är de elakaste och farligaste. Men även om hon använde termen ”elemental”, avsåg hon fysiska världen och naturväsen, vilka hör till evo-

lutionen, inte elementaler, vilka hör till involutionen.)

[28]Människan ljudar dessa skyddande formler i förening med Augoeides i det ögonblick då tankeformen är redo att taga emot sitt emotionalhölje. Mantrat avser de krafter som driver emotionalelementalerna till verksamhet och igångsätter en ström av skyddande energi från ett av kronbladen i kausalhöljets centrum. Denna skyddsenergi går genom människans strupcentrum och sätter igång en ström, som cirkulerar runt henne och automatiskt stöter bort de devaer och elementaler som (genom sitt blinda, ointelligenta arbete) skulle kunna hota hennes frid. Sedan dessa båda saker – vaktandet av begäret och skyddandet av individen – ombesörjts, intar både Augoeides och magikern en kontemplativ hållning, det djupare tillstånd som följer på meditationen.

[29]I kontemplationen fixeras det inre, mentala ögat på uppmärksamhetens föremål. Därmed erhålles (i de flesta fall omedvetet) en stadig ström av energi, som fokuseras på föremålet och medför vitalisering och aktivitet. Detta utgör grundvalen för ”förvandlingsarbetet”, till exempel förvandlingen av inkarnationshöljenas finaste materia, så att denna kan upptagas av och ingå i kausalhöljet. Augoeides kontemplerar människans höljen. När människan själv nått den punkt i evolutionen att hon kan meditera och kontemplera, går arbetet och materieförvandlingen så mycket snabbare, i synnerhet i fysiska världen. I tankeformbyggandet fullföljer människan i kontemplationen arbetet med att energisera och vitalisera. Ögat är här det viktiga riktande verktyget. När tredje ögat används, vilket är fallet i kontemplation, är det syntetiseraren och riktaren av en trefaldig energi, därav det mäktiga arbete de utför hos vilka tredje ögat är verksamt. Tredje ögat börjar fungera först när den tredje kretsen kronblad i kausalhöljets centrum sakta börjar öppnas.

[30]Riktad uppmärksamhet genom synen i fysiska världen erbjuder en intressant analogi med användandet av tredje ögat i mentalvärlden. Tredje ögat sägs vara himmelsblått till färgen (LA: jämför med den kinesiska benämningen ”det himmelska ögat” för tredje ögat.).

[31]Regel VI. *De fyra lägres devaer känner kraften, när ögat öppnas. De drivs ut och mister sin herre.*

[32]Kausalenergin, som överföres via den fysiska hjärnan, riktas nu på arbetet att skicka ut formen, så att den kan hölja sig i emotional materia. Monadens öga öppnas, och avvärjande livskraft strömmar ut. Mer behöver här inte sägas, ty förrän ögat är verksamt, är det inte möjligt för människor att förstå beskaffenheten av den energi de då kommer att handha eller rikta.

[33]Några anmärkningar om magikerns öga. En av de grundläggande reglerna för alla magiska förfaranden är att ingen människa kan vara vit magiker, förrän hennes tredje öga är öppnat eller håller på att öppnas, ty det är med hjälp av detta öga, som tankeformen laddas med energi, riktas och styres liksom de mindre byggarna eller krafterna drivs till särskild aktivitet. Den fysikalistiska vetenskapen kommer att upptäcka att det mänskliga ögat enskilt och kollektivt har förmågan att rikta kraft. Denna upptäckt markerar ett av de första stadierna på vägen mot upptäckten av tredje ögat, också kallat Shivas öga. Shiva är ett av namnen på solhärskarens första aspekt och solsystemregeringens första departement, viljans aspekt och departement. Shivas funktion klargöres med sådana uttryck som styrande ändamålsenlighet, medveten energi, dynamisk avsikt. Genom att begrunda dessa uttryck får man en klarare uppfattning av tredje ögats förmågor.

[34]Hos människan är tredje ögat beläget mitt i pannan mellan de båda grovfysiska ögonen. Tredje ögat skall inte förväxlas med tallkottkörteln, som är en avgjort grovfysisk körtel. Tredje ögat består av etermateria och är ett centrum i eterhöljet, medan tallkottkörteln består av fysisk organisk materia. Tallkottkörteln måste dock vara mer eller mindre fungerande, innan tredje ögat alls kan bli aktivt. Detta faktum är en grund till den sammanblandning mellan de två som förekommit. En annan grund är att författare av ockulta böcker avsiktligt sammanblandat de två för att skydda kunskapen.

[35]Tredje ögat bildas genom tre faktorers aktivitet.

[36]Den första faktorn är Augoeides' direkta impuls. Under större delen av människans utveckling tar Augoeides kontakt med människan genom hjässcentret. När människan är högre utvecklad, nalkas eller erhållit lärjungaskapet, tar Augoeides ett mer fullständigt grepp om människans höljen och stiger ned till en punkt i hjärnan som ligger i höjd med pannans mitt. Detta är Augoeides' lägsta kontakt. Det är intressant att här notera motsvarigheten med sinnenas evolution. De tre viktigaste sinnena och de tre första som framkommer är hörseln, känseln och synen, i den ordningen. Under större delen av evolutionen kommer de impulser som vägleder människan genom hörseln, alltså kontakt med Augoeides genom hjässcentret. Senare, när Augoeides stigit ned litet lägre, tillkommer panncentret, vilket är aktivt i samband med hypofysen, varvid människan blir känslig för finare och högre vibrationer. Det esoteriska sinne som motsvarar fysiska känseln vaknar. Slutligen öppnas tredje ögat, och tallkottkörteln börjar samtidigt fungera. Till en början är den syn, man erhåller genom tredje ögat, svag och körteln endast delvis mottaglig för vibrationerna. Men gradvis öppnas ögat till

fullo och blir körteln fullt aktiv, så att människan till sist blir ”fullt uppväckt”. När detta är fallet, vibrerar altamajorcentret, och då fungerar de tre större centren i huvudet.

[37]Den andra faktorn är hjässcentrets samordnade verksamhet. Detta centrum påverkar direkt tallkottkörteln, och växelverkan dem emellan frambringar tredje ögat. Tredje ögat är visdomens redskap. I dessa tre energicentra har vi de tre verklighetsaspekternas motsvarigheter i människans huvud: hjässcentret är viljeaspekten, tallkottkörteln är medvetenhetsaspekten och tredje ögat är materieaspekten. Tredje ögat riktar energi eller kraft och är därmed ett redskap för viljan. Det svarar på denna vilja endast då denna styres av medvetenhetsaspekten och är därför ett av den vite magikerns kännetecken.

[38]Den tredje faktorn är tallkottkörtelns egen reflexverkan.

[39]När dessa tre energislag eller dessa tre centras vibrationer börjar kontakta varandra, uppstår en bestämd växelverkan. Därmed bildas med tiden en virvel (engelska: vortex) eller ett kraftcentrum, som intar sin plats i pannans mitt och med tiden liknar ett öga, som skådar ut mellan de båda andra. Detta är den inre synens öga, och den som öppnat det kan rikta och styra materiens energi, se allt i det eviga nuet och därför vara i kontakt med orsaker mer än med verkningar, läsa klotminnena och ha objektiv medvetenhet om högre världar. Därför kan den som äger tredje ögat styra de lägre byggarna.

[40]När tredje ögat är fulländat, är det blått till färgen. Liksom vår solhärskare är blå, liknar hans barn honom esoteriskt sett. Denna uppgift om färgen måste dock förstås esoteriskt. Det skall också ihågkommas att den vite magikerns utvecklade öga före de två sista initiationerna (sjätte och sjunde) har den färg som motsvarar tredjetriadens departement (återigen den esoteriska färgen). Departementstillhörigheten (färgen) bestämmer vilka energityper magikern handhar. Alla magiker arbetar med tre energityper: sin egen departementsenergi, därtill dennas komplementära energi och polära motsats. De arbetar således antingen enligt minsta motståndets lag eller genom attraktion och repulsion.

[41]Det är genom detta ”allseende öga”, som 45-jaget när som helst kan sätta sig i förbindelse med sina lärjungar, var dessa än befinner sig. Det är genom ögat, som han också kan meddela sig med sina likar på vår planet, på den planet som är den polära motsatsen till vår och på den tredje planet som med de två förstnämnda bildar en trekraft. Det är genom ögat och den energi, som han riktar från detta, som han kan styra och leda byggarna och hålla varje tankeform han skapat inom sin inflytelsesfär och på den väg den är avsedd att gå för sin tjänst. Det är genom ögat och de energiströmmar han riktar med detta, som han kan

hjälpa och stimulera sina lärjungar eller grupper av människor på vilken plats och vid vilken tid som helst.

[42]Tallkottkörteln är föremål för stimulans från två håll. Den ena är den som utgår från Augoeides själv via eterhöljets centra. Detta inflöde av kausal och essential energi (resultat av centrens uppvaknande genom meditation och ett andligt liv; LA: andligt betyder lägst kausal) påverkar körteln, så att den börjar en ny aktivitetscykel, gradvis under åren ökar sin insöndring och växer i omfattning.

[43]Den andra stimulansen är den som blir resultatet av att organismen disciplineras och underkastas lagarna för medvetenhetsutveckling. I samma mån som lärjungen lever ett regelbundet liv, undviker kött, nikotin och alkohol och praktiserar avhållsamhet, slutar tallkottkörteln atrofiera och återupptar i stället sin tidigare aktivitet.

[44]Genom att i meditation ljuda ordet väcker aspiranten gensvar i hjässcentret, framkallar ömsesidig vibration mellan detta och tallkottkörteln och samordnar stegvis krafterna i huvudet. Genom att öva visualiseringsförmågan utvecklar han tredje ögat. När man visualiserar, skall man bilda formerna 5–10 cm utanför tredje ögat.

[45]Regel VII. *I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna. De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar. Ett val väntar den mediterande.*

[46]Tankeformen måste nu fungera i emotionalvärlden, och för att detta skall bli möjligt måste den förses med ett emotionalhölje. Därmed ingår begärsenergin i den, och den mediterande måste ladda formen med kraft av ettdera av två slag, innan han kan sända ned den i fysiska världen. Tankeformens vidare emotionala och fysiska manifestation, byggandet av dess emotionalhölje och eterhölje, utfaller olika beroende på hur den mediterande förhåller sig till emotionalmaterien i emotionalvärlden. Detta är något som de genomsnittliga mediterande föga inser, men parallellen med den egna inkarnationen, liksom med motsvarande kosmiska process, är exakt. Om människan såsom kausalväsen alltjämt törstar efter fysisk existens, blir resultatet vanlig inkarnation i fysiska världen. Om hon däremot är ett mer utvecklat kausalväsen, som inte längre dras till de lägre världarna, identifierar sig monaden i kausalhöljet inte med materien. Monaden i kausalhöljet identifierar sig då med medvetenhetsaspekten, uttrycker andrajagets egenskaper och förmågor. Monaden identifierar sig då inte längre med den separata individuella formen. Monaden kan då inkarnera som ett frivilligt offer för gruppens eller mänsklighetens bästa. I detta fall är de

mänskliga höljen som skapas lika mycket tankeformer som varje fullgången idé och den största akt av medveten magi. Alla andra magiska skapelser är underordnade denna. 45-jaget formar sitt fulländade hölje genom att så handha negativ och positiv energi att de bringas i jämvikt, innan han tar höljet i besittning.

[47]Allt arbete i emotionalvärlden måste vara balanserande aktivitet. Det som utmärker detta slags arbete i var och en av människans tre världar kan sammanfattas som följer:

[48]I mentalvärlden driver kausalhöljets positiva kraft den erforderliga materien att antaga den rätta formen. I emotionalvärlden samlar kausalhöljets balanserande kraft den erforderliga materien och energin från alla håll och bygger in den i det nödvändiga emotionalhöljet. I fysiska världen är kausalhöljets negativa kraft allt som behövs för att den erforderliga etermaterien skall samlas. Med det sist sagda menas att formen nu förvärvat en egen vitalitet och särprägel, så att ingen pådrivande verksamhet från kausalhöljet behövs för att arbetet skall fortgå. Formens egen ton och vibration räcker.

[49]Regel VIII. *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger. Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts. Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna. När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.*

[50]Noteras bör att vatten, jord och luft nämns, men inte elden. Grunden därtill är att magikern själv måste fullgöra den vidunderliga uppgiften att alstra den nödvändiga elden vid denna mötesplats för tre. Denna är en av de mest esoteriska och mest förbryllande av reglerna.

[51]Som alltid är fallet i vit magi, är Augoeides' verksamhet den främsta faktorn och betraktas människans arbete i fysiska världen som underordnat. Hennes fysiska höljen och det arbete som åstadkoms i dessa betecknas ofta som ”bränslet och dess värme”. Detta skall ihågkommas, då det belyser nödvändigheten av inrätning med kausalhöljet och problemet med att vissa magiker ”förgjort sig själva med sin egen eld” eller energi. Den varsamme magikern ser till sitt lägsta höljes beredskap att bära den eld han arbetar med, och detta åstadkommer han genom disciplin och sträng renhet.

[52]Magikern aktar sig för att ”drunkna” eller komma under ”vattnets” eller emotionalelementalernas inflytande. Detta gör han genom kännedom om vissa formler, och förrän dessa ljud och mantran delgivits honom och han vet dem, är det farligt för människan i fysiska världen

att försöka sig på magiskt skapande. Dessa formler är till antalet tre och beskrivs såsom följer:

[53]För det första de formler som förenar de två tonerna, tillägger en tredje och sålunda kallar till verket emotionalvärldens byggare agnisuryanerna i någon av deras grader. Dessa formler bygger på Augoeides' igångsättande ljud och skiljer mellan detta och ljudet av den ton som utgår från byggarna och elementalerna i den lilla tankeform som redan bildats. Formeln sjungs på grundval av dessa tre toner, varvid variation av ton men inte av formel ger formernas typolikhet.

[54]För det andra de formler som är av rent skyddande slag och som genom magikerns kunskap om ljudets lagar i emotionalvärlden verkar ett vakuum mellan honom och emotionalmaterien, liksom mellan honom och hans skapelse. Denna formel bygger även på de ljud som sammanhänger med kausal-mentalvärlden, ty det är genom att omge sig med ett skyddshölje av mentalatomer (47:1), som magikern bevarar sig för ett alltför nära samröre med emotionalbyggarna.

[55]För det tredje de formler som när de uttalas åstadkommer två resultat: den fulländade skapelsen utsänds, så att den kan antaga en fysisk kropp, varefter de byggande krafterna skingras efter fullbordat värv.

[56]Den sista samlingen formler är av ytterst stort intresse, och vore de inte så mäktiga, skulle magikern överväldigas av sin tankes alstring och bli ett rov för en livskraftig form och för vissa (”vattendevaer” =) emotionaldevaer, som aldrig skulle lämna honom, förrän de tömt hans emotionalhölje på all vitalitet och själva upptagit den, så att han emotionalt dog. Det egendomliga fenomen skulle då föreligga, vari kausalhöljet är förenat med mentalhöljet, likväl avskilt från de båda fysiska höljena på grund av att magikern i esoterisk mening ”drunknat”. Därmed återstår intet annat för Augoeides än att slita sutratma eller livstråden, varvid all förbindelse med de fysiska höljena avklipps. Dessa höljen kan sedan fortleva en kort tid, vars längd beror på deras inneboende vitalitet, men i de flesta fall inträder döden omedelbart. Åtskilliga magiker har omkommit sålunda.

[57]Regel IX. *Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer. Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.*

[58]Denna regel sammanfattas mycket kort i uppmaningen: Låt begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att den inte kan dragas till den fördärvliga vänsterhandsvägen.

[59]Regel X. *När vattnet sköljer formen, upptas det och används. Formen ökar i styrka. Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog. Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor, och må de inre arbetarna påbörja sin cykel.*

[60]Ett grundläggande faktum, som alla magiker begriper, är att både vilja och begär är kraftutflöden. De skiljer sig åt i kvalitet och vibration men är väsentligen energiströmmar, varvid viljan utgör en första igångsättande virvel eller ett centrum för aktivitet och är centrifugal, medan begäret är centripetalt och den huvudsakliga faktorn för materiens ansamling till en form omkring den centrala virveln. Detta visar sig på ett intressant sätt i kausalhöljets centrum, där viljeaspekten bildar ”ädelstenen i lotusblomman” eller det innersta energicentret, medan begärs- eller kärleksaspekten bildar själva lotusblomman eller den form som döljer centret. Analogt gäller detta för allt formbyggande, antingen det handlar om gudar, människor eller atomer. Sett från de högre kosmiska världarna är solsystemet en väldig blå lotus, och motsvarande gäller i mindre skala, så att också materiens atomer kan så betraktas. Skillnaden mellan dessa olika lotusblommor består i kronbladens antal och anordning. Solsystemet är formligen en tolvbladig lotus, hos vilken varje kronblad (LA: 49-klot) består av 49 mindre kronblad. Varje 49-klot utgör en planetarisk lotus, som skiljer sig från de andra.

[61]En av initiationernas hemligheter avslöjas, när den invigde får vetskap om antalet kronblad hos vår planet Jorden, hos vår planets polära motsats och hos vår komplementära eller balanserande planet. Rustad med denna kunskap kan han sedan utarbeta vissa magiska formler, som möjliggör för honom att arbeta i de tre kloten. Det är samma grundidé, som styr tankeformbyggandet och som sätter den vite magikern i stånd att framkalla objektiva fenomen i fysiska världen. Han arbetar med energier av två slag, vilja och begär, och när han försätter dem i jämvikt, balanserar han därmed motsatserna, varefter energi-materien frigöres till att bilda strukturen i fysiska världen.

[62]Magikern måste veta följande formler. Formlerna för den logoiska energins två aspekter, viljan och begäret (LA: för såväl sol- som planetlogos är viljan kosmisk mental och begäret kosmiskt emotionalt, och det magikern gör är en nerdimensionering i det solsystemiska mentala och emotionala). Den ena formeln (LA: för begäret) utröner han, emedan han bemästrat materien. Den andra formeln (LA: för viljan) avslöjas för honom, när han förvärvat gruppmedvetenhet.

[63]Formeln för det särskilda energislag han söker använda. Detta sammanhänger med det särskilda kronblad i solsystemlotusen, varifrån den

sökta kraften utflödar.

[64]Formeln för det särskilda energislag som överföres till honom genom någon av de tre kretsarna kronblad i hans eget kausalcentrum (hans kausallotus).

[65]Formeln för det särskilda kronblad i en krets kronblad, med vilket han kan välja att arbeta. Alla dessa avser i första hand viljeaspekten, vad avser den tankeform som skall frambringas, ty magikern är viljan, avsikten bakom det objektiva fenomen han håller på att frambringa.

[66]Den formel som sätter i arbete de agnisuryaner som energiseras genom någon av andratriadens tre enheter. Där de två krafterna sätts i förbindelse med varandra, frambringas formen eller framträder det tredje energicentret: 1) viljeaspektens energi, 2) begärs- eller kärleksaspektens energi, 3) den därav resulterande tankeformens energi.

[67]Här föreligger ingen motsägelse mot den esoteriska symbolikens lära om att fadern och modern eller anden (= viljan) och materien tillsammans avlar sonen (= medvetenheten) eller att fadern genom den helige ande med modern avlar sonen. Den svårighet de studerande erfar ligger i att rätt tolka termerna ”moder”, ”materia”, ”den helige ande” och ”vatten”. ”Moder”, ”materia” och ”den helige ande” avser alla det fysiska (LA: och glöm aldrig att det eteriska ingår i det fysiska), men om ”den helige ande” ställs mot ”materien” eller ”modern”, betyder ”den helige ande” eterenergin (”ande” avser allmänt vilje-, kraft- eller rörelseaspekten) och ”materien” eller ”modern” den grovfysiska materien. ”Vatten” avser alltid det emotionala, såväl materien som energin.

[68]De tre vibrerande höljena – organismen, eterhöljet och emotionalhöljet – verkar i skapandets tidiga skeden som en enhet och skall inte ses som åtskilda. I involutionen göres åtskillnader, men i evolutionen övervinns dessa. I mitt- eller jämviktspunkten mellan de båda processerna, såsom till exempel på vår planet, uppstår förvirring hos dem som studerar ämnet, eftersom de olika formlerna används samtidigt, tankeformerna befinner sig på alla stadier av byggande och det kaos som därav följer är förskräckligt.

[69]Regel X kan tolkas såsom sägande att emotionalenergin blir dominerande och att begäret till formen och måluppfyllelsen ökar. Detta sker efter att viljeenergin bildat den centrala kärnan genom att förenas med begärskraften. Genom begär (eller starkt motiv) ökar magikern formens livskraft, tills den är så stark och intensiv i sitt eget åtskilda liv att den är beredd att gå ut på sitt uppdrag i fysiska världen. De byggande devaer, som drivits att bygga formen av tiotusentals tillgängliga elementaler, har fullbordat sitt arbete och upphör nu med byggandet. Detta särskilda energislag driver inte längre de mindre väsendena i någon bestämd rikt-

ning, och den sista cykeln av arbete i emotionalvärlden påbörjas. Denna cykel sammanfattas i nästa regel.

[70]Regel XI. *Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra. Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren, därnäst uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete.*

[71]Tanken har nu ett hölje eller en form i emotionalvärlden, men allt är fortfarande statt i förvandling, och elementalerna hålls på plats endast genom magikerns oavvända uppmärksamhet under hans arbete med de större byggarna. Han måste genom kännedom om vissa magiska fraser göra arbetet mer beständigt och oberoende liksom fixera de vitaliserande elementens plats inom formen och ge dem kraft till att nå en mer stadgad konkretion. När han väl åstadkommit detta, blir han en skördelagens agent och skickar ut den tvåfaldiga formen (tanke-känsloformen) att fullgöra sitt uppdrag, vilket detta än må vara. Slutligen måste han vidtaga åtgärder för att skydda sig själv mot det egna emotionalhöljets attraktionskrafter, vilka annars kan medföra att han håller tankeformen så nära inom den egna inflytelsesfären att han upphäver dess egen inneboende energi och därmed gör formen obrukbar.

[72]Hans egna attraktionskrafter kan även bli så starka att de drar formen så nära honom att han tvingas upptaga den i det egna höljet. Detta kan göras på ett ofarligt sätt av den som vet hur, men det medför likväl ett slöseri med energi som hushållningens lag förbjuder. Hos flertalet människor, som ofta är omedvetna magiker, är många tankeformer ondsinta eller destruktiva och reagerar mot sina skapare på mycket skadligt sätt.

[73]*Fyra regler för fysiska världen*. I föreliggande beskrivning av det magiska arbetet med formskapande har vi först behandlat arbetet i mentalvärlden, där Augoeides gav den igångsättande (LA: och inspirerande) impulsen, därefter arbetet i emotionalvärlden, där det balanserande arbetet utfördes. Nu förestår beskrivningen av arbetet i fysiska världen, närmare bestämt etermaterien. Det är ju i fysiska världen, som formen först kan bli objektiv vad de flesta människor angår. I fysiska världen löper den magiske arbetaren en verklig fara att misslyckas, om han inte känner de former och mantran med vilka den nya, den fysiska gruppen byggare kan nås, och klyftan mellan emotionalvärlden och fysiska världens gasformiga materia måste överbryggas.

[74]I skapelsearbetet gör den vite magikern bruk av den i hans tid härskande departementsenergin eller strålen. När tredje, femte eller

sjunde strålen är rådande, antingen är i uppgång, står på sin middagshöjd eller är stadd i nedgång, är arbetet mycket lättare än när andra, fjärde eller sjätte strålen härskar.

[75]I vår tid är som bekant sjunde strålen snabbt på väg att bli rådande, och den är en av de krafter människan har lättast för att arbeta med. Under denna stråles herravälde kommer det att bli möjligt att bygga en ny civilisation i stället för den nu snabbt förfallande och att uppföra den nya helgedomen att tillgodose det religiösa behovet. Under sjunde strålens inflytande kommer de otaliga omedvetna magikernas arbete att i hög grad underlättas. Detta kommer att medföra att omedvetna psykiska fenomen snabbt tilltar, att mental träning sprids och att de som tänker blir skickligare i att förvärva och skapa de fysiska förmåner de önskar. Denna magi av det omedvetna och självviska slaget får dock beklagliga skörderesultat, då ju endast de som arbetar lagenligt och styr de mindre byggarna med insikt, kärlek och vilja slipper den skörd som de bereder sig vilka missbrukar den levande materien för självviska syften.

[76]Den vite magikern använder solens krafter. Under sitt omlopp kring solen upptar vår planet olika slag av solenergi. Det fordras sakkunskap av den vite magikern för att han skall nyttiggöra inflytandena i rätt tid och att göra formen sådan, att den kan gensvara på den differentierade energin, när denna behövs.

[77]Magikern handhar tre planeters krafter. Den kraft, som härrör från den egna planeten, är den lättast åtkomliga. Därutöver kan han tillgå den kraft som utflödar ur den planet som är vår planets polära motsats liksom den kraft som utgår ur den planet som tillsammans med vår och dess motpol bildar den esoteriska krafttriangeln.

[78]När magikern arbetar i fysiska världen, använder han sina egna eteriska livskrafter i tankeformskapandet. Emellertid är detta möjligt först när han nått den punkt i evolutionen, där han (LA: medvetet) är en kanal för kraft och vet hur han skall draga denna in i sitt eget eterhölje, förvandla den eller förena den med de egna höljesenergierna och sedan överföra den till den tankeform han håller på att bygga. Mycket av intresse öppnar sig för den som tänker på denna idé och genom analogi utvidgar den till planethärskaren och hans arbete med att skapa former. LA: Människan vitaliserar sina tankeformer (47:4-7) med solsystemisk etermateria, 49:2-4, planethärskaren vitaliserar sina kosmiska tankeformer (32–35) med kosmisk etermateria (43–46).

[79]Regel XII. *Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas. Må magikern intaga punkten i mitten och sålunda frige de ”planetens fångar”, vilkas ton är riktig och rätt stämd efter det som skall göras.*

[80]Allt som sker på den grovfysiska planeten Jorden gör det på insidan av det eternät, den atomhinna (49:1), som skiljer planetens eterhölje från dess emotionalhölje. Den som arbetar med vit magi är esoteriker. Han tänker och arbetar uppifrån ner. I fysiska världen begynner han sitt magiska arbete vid eterklotets yttre gräns. Hans problem består i att finna de ringare väsen, också dem på atomhinnans insida, som är av rätt slag för att byggas in i det eterhölje han skall kläda tankeformen i. Ett dylikt arbete kan endast den utföra som genom att ha delvis upplöst det egna eterhöljets atomhinna kan nå ut med sin medvetenhet och energi till planetens eterhölje. *Endast den som själv är fri kan styra dem som är fångar och sätta dem i arbete*. Detta är ett esoteriskt axiom av verklig betydelse. Många av de misslyckanden, tilltänkta magiker får vidkännas, kan härledas till att de själva inte är fria. ”Planetens fångar” är de oräkneliga devaväsen som utgör planetens eterhölje och föres in med de strömmar av eterisk livskraft som utgår ur den fysiska solen.

[81]Regel XIII. *Magikern måste igenkänna de fyra, i sitt arbete iakttaga den anstrykning av violett de uppvisar och sålunda bygga skuggan. När detta skett, kläder sig skuggan och blir de fyra till sju.*

[82]Magikern måste känna igen och kunna skilja mellan de fyra etrarna, märka den särskilda färgnyans varje molekylarslag uppvisar och därmed trygga att ”skuggan”, det vill säga tankeformens eterhölje, byggs välbalanserat. Han ”igenkänner” de fyra etrarna i den esoteriska bemärkelsen, det vill säga vet deras ton och är medveten om det särskilda energislag de är bärare av. Viktiga insikter därvidlag är att de fyra solsystemiska etrarna 49:1-4 i vibrationshänseende står i förbindelse med de fyra kosmiska etrarna, solsystemvärldarna 43–46 och att av de fyra solsystemiska etrarna 49:1-3 utgör den grundläggande trefalden, medan 49:4 uppstått som föreningen av de tre. Genom sin kunskap om de fyra etrarna blir magikern alltmer i stånd att handha dem enskilt och förenade. Därmed kan han frisätta den eterenergi som driver tankeformen till fysisk objektivitet. Allteftersom de olika energislagen strålar samman, höljes den vibrerande tanke-känsloformen i en skugglik eterform, så att den från Augoeides erhållna idén når fysisk konkretion.

[83]Regel XIV. *Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen. Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller väta honom. Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken. Må han återigen, efter stunden av frid, kalla på solängeln.*

[84]Skapelseverket går nu in i ännu ett farligt skede, det sista, då magikern riskerar att förstöra sin organism. Tankeformens ”skugga” (LA: det vill säga eterhölje) har bildats, och den skall nu börja iklädas grovfysisk materia, ett ”eld-” eller gashölje till att börja med. Det är de med detta arbete förbundna elddevaerna, som är särskilt farliga för magikern, och detta på tre grunder.

[85]För det första är den eld, de devaenergier, magikern söker arbeta med, nära befryndad med den eld hans egen organism hyser, och skulle de båda eldarna komma varandra alltför nära, föreligger en risk för att magikerns organism fattar eld och förbränns.

[86]För det andra är fysiska världens elddevaer, agnichaitanerna, förbundna med mentalvärldens elddevaer och har just därigenom mycken makt, så att de kan rätt styras endast av Augoeides själv.

[87]För det tredje är på vår planet devaerna i världarna 47–49 ännu inte tillräckligt under herravälde av devaerna i världarna 45 och 46 och drivs därför mycket lätt till förstörelsearbete.

[88]Därför måste Augoeides nu återigen åkallas. Detta betyder att magikern (när tankeformens eterhölje är fullbordat och före den grovfysiska konkretionen) måste tillse att hans inrätning med Augoeides är riktig och ohindrad. Han måste ”förnya sin meditation” och upprätta en ny direktkontakt, innan han går vidare med arbetet. Annars kan elden i hans egen organism råka ur kontroll, så att både den och eterhöljet skadas. Han får därför kämpa mot elden och draga ned ”soleld”, det vill säga energier från Augoeides, till sitt skydd. Detta var inte nödvändigt, när han arbetade i emotionalvärlden. För magikern är de farligaste momenten i skapelsearbetet dels vissa skeden i emotionalvärlden, där han löper risken att i esoterisk mening drunkna, dels vid övergången från etervärlden till grovfysiska (”synliga”) världen, där han löper risken att i esoterisk mening förbrinna. I förra fallet åkallar han inte Augoeides utan stämmer flodvågen med kärlek och den egna naturens balanserande krafter. I det senare fallet måste han åkalla den som i människans världar företräder viljeaspekten, nämligen den drivande, inspirerande, dynamiske tänkaren, Augoeides. Magikern åkallar honom med ett mantra, som inte ens antydningsvis kan ges, detta på grund av den makt det skänker.

[89]Regel XV. *Eldarna nalkas skuggan, bränner den likväl icke. Eldshöljet är fullbordat. Må magikern sjunga de ord som förenar eld och vatten.*

[90]Gashöljet har skapats, och stunden för bildandet av det flytande höljet nalkas. De två måste sedan förenas. Detta moment rymmer den största faran, icke för magikern utan för själva tankeformen. Denna måste nu alltså skyddas. Risk finns nämligen för att vattnet släcker elden och allt förgås i ånga. Denna risk sammanhänger med den skördebetingade fiendskap som råder mellan elddevaerna och vattendevaerna. Endast människan kan verka som medlare mellan dem och förena dem (LA: Obs! Trekrafter!).

[91]De ovan anförda femton reglerna är av praktisk betydelse i den meningen att aspiranten genom att studera dem och meditera över dem förbereder sig intellektuellt för det magiska arbete han en dag skall utföra, sedan han väl betrotts med rätta formler och mantran. Därutöver vinner han med detta förberedande arbete förståelse för devaerna och de byggande krafterna och de lagar som styr formbyggandet i alla världar.

AVDELNING 18
RÖRELSEASPEKTEN I HÖGRE VÄRLDAR, DEL ETT

18.1 Inledande

[1]I den närmast föregående avdelningen avhandlades tankeformer, och hela solsystemet (människan inräknad) betraktades såsom en förkroppsligad tanke. I samband därmed avhandlades även människans egen förmåga att bilda tankeformer.

[2]Nu återgår beskrivningen till det tekniska och mer vetenskapliga. ”Vetenskaplig” betyder här det som esoterikern kan veta såsom faktum. För den exoteriske vetenskapsmannen betyder faktum att han närmat sig en del – ofta en försvinnande liten del – av en större helhet, och även då rör det sig endast om den fysiska världen. Det som esoterikern betraktar såsom det väsentliga, det överfysiska, erkänner den exoteriske vetenskapsmannen inte som verklighet över huvud taget. Det fysiskt påtagliga är endast en verkan av bakomliggande orsaker. Esoterikern befattar sig inte med verkningarna, utan med dessas orsaker. Den exoteriske vetenskapsmannen har börjat närma sig dessa orsaker vid studiet av materiens energiaspekt. Men det är först när han kan studera etermaterien, som han kommer in på orsakernas område. Även om det då handlar endast om de finfysiska orsaker, som ligger bakom det grovfysiska, innebär det likväl ett stort och viktigt steg, eftersom han analogivis då kan begripa några viktiga fakta om solsystemets manifestation. De sju solsystemvärldarna (43–49) är ju den kosmiska fysiska världen.

[3]Det skall i denna avdelning handla om den av högre medvetenhet styrda rörelsen, den ändamålsenliga rörelsen inom planetväsendena. Detta studium innefattar för det första verkningarna av denna rörelse inom 49-kloten och på de ingående människo- och devamonaderna.

[4]För det andra avses den energi som ligger till grund för periodicitetens lag och resulterar i alla monaders cykliska manifestation. Denna impuls frambringar tre processer: involutionen där materieaspekten förhärskar, evolutionen där medvetenhetsaspekten balanserar materieaspekten och expansionen där medvetenhets- och viljeaspekterna behärskar materieaspekten.

[5]För det tredje avses den energi som åstadkommer attraktion och repulsion mellan alla atomer och sammansättningar av atomer: attraktion–repulsion mellan solsystem, 49-klot, sjuklot, klot, naturriken, individer, atomer.

[6]Det handlar om den energi eller aktivitet som alstrar former och därför om de krafter som strävar att hålla samman och stadga byggarnas verk. Allt i naturen håller samman, och den intelligens, som styr ett 49-klot, ett klot, ett naturrike eller en atom, blir med tiden den styrande

principen för något annat system. Allt i solsystemet befinner sig i rörelse, liksom allt annat i kosmos, och livskraften cirkulerar genom det hela. I detta slags solsystemiska aktivitet uppnås till sist det högsta goda genom alla ingående delars växelverkan, attraktion och repulsion.

[7]I denna avdelning skall denna rörelse studeras i fem avseenden:

[8]1) Rörelsens natur; denna är spiralcyklisk.

[9]2) Resultaten av rörelsens verksamhet. Dessa resultat kan betraktas såsom fyra lagar underordnade den stora attraktionslagen: expansionslagen, lagen om monadens återvändo, solevolutionens lag och strålningens lag. Hit hör även initiationsprocessen och bildandet av självmedvetna och gruppmedvetna kollektivväsen.

[10]3) ”Hjulets vridning”. Detta uttryck avser dels klotsystemens rotation, dels de cykliska förloppen inom dessa. Det avser spiralcyklisk rörelse, som inte uppstår som resultat av materiens egen rotativa rörelse utan genom intelligent styrning utifrån.

[11]4) Den formbyggande impulsen i kausal- och mentalhöljena – såväl människans systemiska (47) som klotväsendenas kosmiska (29–35) – och framför allt dessa höljens centra.

[12]5) Effekterna av de nämnda höljenas förenade aktivitet och av centren, nämligen periodisk manifestation och bildandet av trekrafter.

18.2 Denna rörelses natur

[1]Materiens ursprungliga rörelse är rotativ. Varje atom roterar kring sin axel, och detsamma gäller varje större klot: sjusolsystem, solsystem, 49-klot, sjuklot, planet. Också människan kan sägas rotera kring sin axel eller pol (LA: gå runt i cykler av inkarnation och diskarnation, ikläda sig höljen och lämna dem att upplösas, varvid monaden, triaderna och kausalhöljet består såsom den fasta polen i denna kretsgång). I kausal-mentalvärlden, där medvetenhetsaspektens energier gör sig mer gällande än i de två lägre världarna, framträder ett annat slags kraft eller rörelse än i dessa. Denna, den spiral-cykliska rörelsen upphäver på intet vis den ursprungliga rotativa, utan fogas till denna, så att alla atomer i manifestationen, också de två lägre världarnas atomer (48, 49), uppvisar denna tvåfaldiga rörelse. Även involutionsatomerna har denna tvåfaldiga rörelse, men då mänsklighetens kunskap om och förståelse för medvetenhetsaspekten i de undermänskliga rikena ännu är alltför ringa, är det oss till större gagn att studera medvetenhetsenergiernas verkan på människor och högre väsen.

[2]Att medvetenhetsenergin är spiral-cyklisk anger en dualitet. Denna verksamhet är orsaken till all cyklisk evolution och periodicitet. Den hänger nära samman med gudomskollektivens viljeaspekt och med de

högsta skördelagväktarna, de så kallade lipikaherrarna. För vårt solsystems vidkommande kan denna aktivitet spåras till Sirius-systemet. Den har sin mänskliga analogi i de impulser som cykliskt utgår från kausalhöljet och åstadkommer människans kortvariga manifestation i de tre lägsta världarna(47:4–49:7). Närmare bestämt svarar respektive kausalcentrets innersta bladkrets, de tre yttre kretsarna och förstatriaden mot de tre grupper av lipikaherrar som är det skördemässiga upphovet till solsystemmanifestationen och styr dennas periodicitet. Dessa tre grupper står i förbindelse med sina styrande intelligenser i Sirius-systemet.

[3]Periodicitetens lag är den verkan som uppstår genom att dessa två slags krafter förenas med ett tredje slags kraft. De två är viljeaspektens och medvetenhetsaspektens energier. Avsikten är dold hos solsystemregeringen och inte känd ens för 45-jagen. 45-jaget har kunskap om medvetenhetsaspektens energier och de cykliska aktiviteter dessa styr. Men viljeaspektens energier är drivkraften bakom hela solsystemmanifestationens rörelse framåt. Den tredje kraften är materiens egen ursprungliga rotationsrörelse.

[4]Rotationsrörelsen sammanhänger med materien och förstatriaden. Den fullkomnades i det föregående solsystemet. Den cykliska rörelsen är förbunden med medvetenheten, formbildningen och andratriaden. Den främjar förvärvet av gruppmedvetenhet och skall fullkomnas i detta vårt solsystem. Spiralrörelsen står i samband med viljan och tredjetriaden. Den är alltjämt svag i förhållande till de två andra rörelseslagen och fullkomnas först i det framtida solsystemet. Den befordrar samgåendet av alla grupper till en enhetsmedvetenhet.

[5]Den spiral-cykliska rörelsen har två verkningar. För det första är den en attraherande kraft, som samlar rotationsmateriens atomer i bestämda typer och former och håller dem i dessa så länge som nödvändigt. För det andra behärskas den själv gradvis av ett annat, högre slags vibrationer och driver genom dessa systematiskt formerna allt närmare ett annat och starkare kraftcentrum.

[6]Dessa verkningar framkommer tydligt i människomonadens evolution, såsom denna monad lagenligt nalkas först andratriaden och sedan tredjetriaden. Först attraherar Augoeides människan. Cykliskt aktiverar han inkarnationshöljena, ger dem sammanhållning och leder dem in i ett närmare samband med honom själv. Senare och allteftersom kraften (LA: människans kausala självmedvetenhet) tilltar, kommer människan mera bestämt i förbindelse med tredjetriaden (LA: och Protogonos). Denna process stärks, tills den högre rytmen (LA: Protogonos' inflytande) blir den rådande. Motsvarande gäller ett planetväsen och solväsendet.

[7]Den spiral-cykliska kraften visar sig på sju sätt, varav tre är viktigare. Symbolerna för dessa tre finns insatta i planethärskarens invigningsstav. Också världslärarens (bodhisattvans) invigningsstav, den så kallade caduceus, visar en tredelad symbolik med en större, rak orm såsom central axel, omslingrad av två mindre ormar. Denna symbolik avser bland annat: ”de tre utgjutelserna”, de tre världarna (47–49), ryggradens eteriska motsvarighet med dess tre kanaler, vilket allt avser vad den invigde (LA: av första och andra graden, men inte högre grader) har att befatta sig med och hans redskap därtill.

[8]De sju typerna av spiral-cyklisk energi anger karaktären av de sju planethärskare de representerar och ligger till grund för (LA: typ-) skillnaderna människorna emellan. Något som ofta förbises är att de också svarar för de olikheter som finns i strålcyklernas varaktighet. Till exempel har endast en av departementsenergierna den varaktighet av 2500 år som esoterikstuderande ofta tror gälla för dem alla. De sex andra departementens cykler är dels kortare, dels längre än 2500 år. De sju departementsenergierna har en stor inverkan på kausalcyklerna, och dessa energiers olikhet bestämmer tidslängden för livet mellan inkarnationerna. På grund härav genomgår somliga monader sina inkarnationscykler snabbare än andra, varför det är omöjligt att tala om ”genomsnitt” exempelvis ifråga om längden av vistelsen i emotionalvärlden.

[9]Att planethierarkin gör en förnyad ansträngning till kontakt med mänskligheten vart hundrade år sammanhänger med en särskild typenergi, som cykliskt utgår från hierarkin. Allt som uppstår i detta departement styrs av spiral-cyklisk strävan, som bygger på talet 10 och dess multiplar och därför kulminerar under de sista 25 åren av varje århundrade. Denna aktivitet är emellertid framvisningen av endast en av sju möjliga typenergier. Den avser främst en grupp mästare och andra invigda tillhörande första strålen och påverkar därför starkast alla lärjungar och aspiranter på samma stråle. Detta arbete har dock hela planethierarkins stöd, eftersom den kraft som bär det utgår från planetregeringen. Det erhåller den nödvändiga balansen i uttrycket genom motsvarande cyklisk aktivitet av andra strålen och tredje strålen.

[10]När mänskligheten bättre förstår periodiciteten, faktum att all aktivitet går i cykler, kommer den att inse att de stora vetenskapliga upptäckterna såsom formulerandet av gravitationslagen, upptäckten av blodomloppet och upptäckten av elektromagnetismen är tredje departementets motsvarigheter till första departementets ansträngningar i slutet av varje århundrade. Dessa upptäckter är på sitt område ägnade att vidga och fördjupa mänsklighetens verklighetsuppfattning och därmed främja dess medvetenhetsutveckling. Copernicus, Galilei och Newton

är på sin linje ljusbringare i nivå med H.P.B. Alla har de givit människan förutsättningar att bättre tolka naturlagarna och förstå manifestationsprocessen. DVS 1.35.20f

[11]Varken tredje strålens cykler eller andra strålens motsvarande sammanfaller med första strålens. Tredje strålens cykler kan utrönas genom studium av de främsta vetenskapliga upptäckterna alltifrån Platon och andra strålens cykler genom studium av de stora lärarnas framträdanden tiderna igenom.

[12]Kraftutflödena från manun eller första departementet kan lätt spåras genom studiet av raser och underraser. Ofta förbises att var och en av dessa typenergier yttrar sig konstruktivt genom formbyggande och destruktivt genom det nedrivande av gamla former som måste föregå uppbyggandet av nya. Departementsenergierna kan alltså studeras ur dessa båda synvinklar.

[13]Också H.P.B.:s insats måste ses ur båda dessa synvinklar. Den var destruktiv så till vida som den var avsedd att förstöra de begränsande synsätt som rådde inom vetenskapen och religionen. (LA: Och den var konstruktiv så till vida som den gav mänskligheten de första esoteriska fakta för exoterisk kännedom.) Denna H.P.B.:s insats samordnades med andra strålens uppbyggande verksamhet och med nya tidsålderns sjunde departementsenergi.

[14]Ingen viktigare yttring av första strålens energi utgår från hierarkin förrän i slutet av ett århundrade. Lärjungar och aspiranter med alltjämt begränsad uppfattning bör avhålla sig från att dogmatisera om cykler. Frånsett att cyklerna ständigt pågår, griper in i, blandas med och övervinner varandra, finns även många mindre cykler. Den nämnda hundraårscykeln är en dylik mindre, och det finns en tusenårscykel av ännu större vikt. Det finns cykler om 2500 år, 7000 år, 9000 år, 15 000 år och många andra, som endast framskridna invigda vet något om eller kan beräkna. Dessa större cykler griper in i många av de mindre och kan inträda för människan till synes oväntat. Likväl är de endast återkomsten av impulser, som sattes i gång för många tusen år sedan.

18.3 Resultaten av dess verksamhet

[1]Dessa resultat kan studeras på fyra sätt, varvid de betraktas såsom yttringar av lagar underordnade den grundläggande attraktions- och repulsionslagen. All rörelse är resultat av atomers sammanstöt eller samverkan, och ingen atom kan någonstans undgå denna kraft. Vad gäller rotationsrörelsen uppstår den igångsättande impulsen inom ifrågavarande klot – atomen, höljet, planeten, solsystemet etc. – såsom den positiva laddningens inverkan på de negativa.

[2]När atomens rotation får en så stark verkan att den börjar påverka andra atomer, börjar ett annat inflytande göra sig gällande, som förmår atomerna att antingen dras till eller stöta bort varandra. Under denna inverkan byggs sålunda former av olika slag, och dessa former åstadkommer i sin tur effekter på andra former, så att rytmer och vibrationer erhålls, som är fortsättningar av de enskilda atomernas rotationsrörelse och de förvandlingar de undergår genom gruppaktiviteten. Detta alstrar rörelse framåt med samtidig rotation. Rörelsen framåt modifieras avsevärt genom atomens inre aktivitet, och detta åstadkommer den spiral-cykliska rörelsen. Denna yttrar sig i alla former såsom en tendens till upprepning på grund av de roterande atomernas bakåtdragande kraft men motverkas likväl genom formverksamhetens starka framåtdrivande kraft. Detta kan vi studera i samband med: 1) planetväsendet såsom det manifesteras genom eonerna, vilka var och en rekapitulerar (snabbupprepar) hela den föregående processen; 2) det mänskliga fostret som genomgår utvecklingens olika stadier; 3) den i medvetenhetsutveckling stadda människan, som skapar det som skall förstöra ”tröskelns väktare”.

[3]Denna spiral-cykliska aktivitet, som är utmärkande för alla former, kan bättre förstås såsom uttryck av fyra lagar: expansionslagen, lagen om monadens återvändo, solevolutionens lag och strålningslagen. Dessa fyra lagar skall nu beskrivas i det följande.

18.4 Expansionslagen

[1]Denna lag, som styr den i varje form inneboende medvetenhetens gradvis skeende expansion, är orsaken till att allt liv inom solsystemet har klotform. Det är ett grundläggande faktum att allt som existerar finns till inom något klot. Den kemiska atomen (49:4) är klotformig. Människan bor inom ett klot, och detsamma gäller planetväsendena och solväsendet. Dessa klot är de former materien antar, när dess egen inre aktivitet och formens aktivitet samverkar. Två slags rörelse – rotativ och spiral-cyklisk – krävs för att åstadkomma detta. Vetenskapsmännen börjar någotsånär inse att det är förhållandet atomerna emellan som alstrar ljuset och som med därmed sammanhängande företeelser (LA: allt slags elektromagnetism) bildar det sammansatta klotet: solsystemet. Solklotets form beror på dess egen rotationsrörelse i rymden i samband med omgivande stjärnors rörelser. Mycket skall klarläggas, när strålningen från dessa stjärnor och deras förhållande till solen förstås bättre. Föga är ännu förstått om hur solsystemet påverkas av de stjärnor, vilka står i ett antagonistiskt förhållande till vårt system och vilkas ljusstrålning inte tränger igenom dess yttersta hölje.

[2]Det är i enlighet med expansionslagen, som de sju mindre 49-kloten till sist uppgår i de tre större, vilket markerar att de nått sitt mål och sin slutliga fullkomning. (LA: Detta kan lätt missförstås. Det måste därför påpekas att det inte är själva 49-kloten, som ”uppgår” och ”fullkomnas”, utan kollektiven av evolutionsmonader inom dessa.)

[3]I den esoteriska litteraturen är termen ”expansionslagen” begränsad till att avse de sju departementen, de sju strålarna, och de planetariska initiationerna. Monadmedvetenhetens expansioner genom initiationerna lyder under ”lagen om monadens återvändo”.

[4]Det bör ihågkommas att det handlar om planetväsendets medvetenhetsexpansioner genom sjukloten, eonerna, naturrikena och rotraserna.

[5]Det bör ihågkommas även att den medvetenhet planethärskaren är i färd med att utveckla är den om solhärskarens absoluta vilja och avsikt, såsom denna uttrycker sjusolhärskarens önskan. Expansionerna kan alltså framställas såsom följer:

[6]Solhärskaren expanderar sin medvetenhet till att innefatta sjusolhärskarens önskan. Planethärskarna expanderar sin medvetenhet till att nå upp till och innefatta solhärskarens vilja och avsikt. Sjuklothärskarna arbetar med att uppfatta planethärskarens önskan. Klothärskarna arbetar med att uppfatta planethärskarens intelligens.

[7]Detta kan ifråga om klotet inom ett sjuklot (såsom vårt) utvecklas på följande sätt:

[8]Planethärskaren arbetar med sitt eget särskilda problem: att i fysisk manifestation genomföra solhärskarens avsikt eller vilja i det egna 49-klotet. Detta gör han genom meditation.

[9]Planetregeringen och planethierarkin arbetar med att aktivt manifestera planethärskarens vilja och avsikt.

[10]Människoriket söker manifestera planethärskarens önskan.

[11]De tre undermänskliga rikena har till ändamål att manifestera planethärskarens intelligens.

[12]Allt detta utföres i enlighet med expansionslagen genom i spiral gående framåtskridande, cykliskt växande och rotativ upprepning. Varje större spirals sammanfattning är medvetenhetens expansion till det större klot som inneslöt det mindre klotet (LA: det mindre kollektivväsendets uppgående i det större).

[13]I denna process överföres monaderna från den manliga, drivande planeten till den kvinnliga, mottagande. I ett senare skede upptas de båda planeternas monader av en tredje planet, som esoteriskt kallas ”sonen”, den syntetiserande planeten, den tredje kraften i detta trekraftsystem.

[14]För att sammanfatta verkan av föreningen av den enskilda atomens

rotationsrörelse med alla atomgruppers spiral-cykliska rörelse måste man således ange att följande enheter är berörda:

[15]*Atomens* evolutionära framåtskridande mot självaktivitet åstadkoms genom gruppaktivitetens inverkan eller rörelsen av den form som modifierar dess egen inneboende rörelse.

[16]Också *höljet* är en enhet, som roterar kring sin axel (LA: förvandlas under det att det styres av ett mer bestående centrum), påverkas och drivs mot ett kraftcentrum i en högre värld genom det omgivande rikets aktivitet.

[17]*Människomonaden*, självaktiv och individuell, drivs likväl framåt under påverkan av dess grupp eller aktiviteten av det planetväsen den ingår i såsom del.

[18]*Planetväsendet*, självaktivt (LA: och självmedvetet), en sammansättning av planetens alla grupper, roterar kring sin axel (LA: förvandlas under ett mer bestående, högre centrums styrning), samtidigt som det deltar i en spiral-cyklisk rörelse, framkallad av aktiviteten hos det större klot, vari det ingår.

[19]*Solväsendet* (självaktivt och självmedvetet) följer sin egen cykel och går även cykliskt i spiraler genom rymden genom inverkan av de utomsolsystemiska kollektivväsen som övar antingen attraktion eller repulsion på det.

[20]Ovanstående är den huvudsakliga indelningen, men det finns många mellanformer, som ännu inte kan avhandlas. Allt i naturen påverkar det som det kommer i beröring med, och denna påverkan yttrar sig antingen attraherande eller repellerande, påskyndande eller förlångsammande, uppbyggande eller nedrivande, kraftgivande (vitaliserande) eller kraftstjälande (devitaliserande).

[21]Allt kan samtidigt beskrivas såsom positiv eller negativ kraft yttrande sig såsom rotativ eller spiral-cyklisk rörelse. Den mindre cykeln kan ur en viss synvinkel betraktas såsom hörande till vissa formers rotationsrörelse och den större cykeln, som är så mycket svårare för människan att följa, såsom sammanhängande med det större klotets eller kollektivväsendets spiralrörelse. Varje väsen ingår i en större helhet. Icke ens solsystemet är något för sig avskilt utan ingår såsom del i en ofantligt stor helhet, vilken också högsta solsystemiska intelligens endast dunkelt uppfattar.

18.5 Lagen om monadens återvändo

[1]Här kan monaden studeras med avseende på cyklerna och rörelse-, kraft- eller viljeaspekten. Samtidigt måste tillfälligt bortses från den begränsade manifestation som kallas människan.

[2]Den ”gudomliga pilgrimen”, evolutionsmonaden, kan studeras såsom den manifesteras genom tre centra av kraft eller energi, vilka övar en särskild verkan både på omgivningen och på varandra.

[3]Vad gäller solsystemet kallas dessa tre centra ”den fysiska solen” (LA: 49), ”solens hjärta” (LA: 46) och ”den centrala andliga solen” (LA: 43). (LA: alternativt menas med ”den fysiska solen” 43–49, ”solens hjärta” 36–42, och med ”den centrala andliga solen” 29–35. Det är endast undantagsvis en esoterisk symbol eller ett symboliskt uttryck har bara en betydelse.)

[4]Vad gäller människomonadens evolution och expansion är motsvarande tre centra förstatriaden, andratriaden och tredjetriaden. Deras respektive energier kallas rotationsrörelse eller ”gnideld” (LA: erhållen genom den urgamla eldborren; en mjuk träpinne sattes i hastig rotation, samtidigt som den trycktes mot ett underlag av hårdare trä), strålningsenergi eller ”soleld” och dynamisk energi eller ”elektrisk eld”.

[5]Genom växelverkan av dessa tre slags krafter, vilka bildar monadens tre höljen, upprättas en rytm. Denna rytm bildar med tiden ett äggformat klot, som innesluter monaden och innehåller tre huvudsakliga kraftcentra, vilka motsvarar dels de tre större solsystemiska centren, dels de tre triadenheterna. Rytmen igångsätter även en cyklisk pulsering, som är orsaken till all kraft som driver evolutionen framåt.

[6]Dessa pådrivande krafter är tre till antalet vad gäller både solsystemet och monaden:

[7]1) Den första är den kraft som driver varje monad till att slutligen bli självaktiv. Den ligger till grund för kausaliseringens möjlighet. Den kallas Brahmās kraft.

[8]2) Den andra är den kraft som driver monaden till gruppbestämdhet (LA: en förmåga som är möjlig först på kausalstadiet, efter förvärv av den till mentalstadiet hörande förmågan av självbestämdhet) och är en nödvändig faktor för den företeelse som kallas initiation eller den process som för den självbestämda monaden ut ur människoriket och in i femte naturriket. Denna kraft, som alstrar högre, övermänskliga slag av medvetenhet, kallas Vishnus kraft.

[9]3) Den tredje är den kraft som driver de planetariska grupperna, vilka sammanfattar alla (atomer och former =) monader och monadgrupper till att självmedvetet förverkliga den alltomfattande gruppens,

solväsendets, (natur =) ändamål. LA: Denna kraft kallas Shivas kraft.

[10]Under planetväsendets påverkan formar monaden sitt begränsande hölje (LA: den term AAB använder är ring-pass-not, varmed i just detta sammanhang menas förstatriaden). Därefter upphör också från monaden sett planetväsendets arbete, och monaden framkallar i fortsättningen med egen inneboende kraft de följande förändringarna. Monadernas rotationsrörelse och inbördes växelverkan, modifierade av planetväsendets energi, framkallar under eonernas lopp de medvetenhetsföreteelser som hör till de olika undermänskliga stadierna. Under hela detta ofattbart långa skede har de i sina förstatriader involverade monaderna erhållit energi från (AAB: monadens hjärta på det andliga planet =) tredjetriadens 45-atom och likaså har de svarat på planetväsendets större rytm. Detta har gradvis fört djurmonaderna till det stadium, där de börjat kunna reagera på tredjetriadens attraktion. Samtidigt har tredjetriaden börjat svara på förstatriadens självinitierade energi. När de båda rytmerna nått en tillräckligt stark inbördes kontakt, kausaliserar monaderna (LA: varvid andratriaden knytes till monaden).

[11]Efter kausaliseringen kan den numera mänskliga monaden börja gå framåt i medvetenhetens utveckling (LA: utan kausalhölje kan monaden inte förvärva självmedvetenhet, varför all tidigare utveckling i de undermänskliga rikena handlat om att utveckla medvetenhetens redskap, såsom sinnena, känslo- och tankefunktionerna, men inte medvetenheten i sträng mening). Denna utveckling går i cykler med många repetitioner, uppvisar alltså spiralrörelse. Först är växelverkan mellan förstatriaden och de båda högre triaderna trög och långsam, och förstatriaden är föga mottaglig för de högres impulser. Gradvis och efter många (cykler =) inkarnationer kan de högre vibrationerna, i första hand de från andratriaden, göra sig gällande, varigenom monadens aktivitet blir mer balanserad mellan förstatriaden och andratriaden. Efter åter många inkarnationer kan andratriaden dominera över förstatriaden. LA: Och i samband därmed upprättar monaden medveten kontakt med tredjetriaden. På detta stadium gör sig monaden beredd att övergå till femte naturriket.

[12]Närmast följer en sammanfattning om de olika vibrationsimpulser som har en bestämd inverkan på evolutionsmonaderna. Det är nödvändigt att veta något om dessa för att förstå monadernas evolution. Här kan det inte bli någon utförlig framställning, utan endast mycket kortfattade uppgifter. Framtidens esoteriker får lämna mer ingående upplysningar om dessa på monaderna inverkande krafter.

[13]1. Tre slags impulser innebor i de tre triaderna: Eterhöljets energi är syntesen i fysiska världen av den kraft som manifesteras genom första-

triaden. Kausalhöljet inte endast avger sin egen energi utan också förmedlar energi från andratriadens tre enheter. Tredjetriaden och dess hölje avger en enhetlig energi.

[14]2. Den aktivitet, som upprättas i eterhöljets sju centra, är resultat av de sju (principernas =) departementens aktivitet: hjäss-, pann-, strup-, hjärt-, solarplexus-, sakral- och bascentren.

[15]3. Den sammanlagda verkan av alla i höljet (varje hölje) ingående atomers egen aktivitet. Denna åstadkommer höljets rytm.

[16]4. Den förenade aktiviteten av varje hölje monaden använder.

[17]5. Den förenade aktiva rörelse som alstras av de tre triaderna, de sju atomhöljena, deras centra och atommaterien, alla i samfälld verksamhet. (LA: Detta avser egentligen först de fulländade 43-jagen, men ett första steg på vägen dit kan 46-jaget taga.)

[18]6. Den verkan som erhålls genom aktiviteten av de grupper som är skördemässigt förbundna med monaden. Dessa grupper är: (monadens =) tredjetriadens strålgrupp, (understrålgruppen =) andratriadens strålgrupp eller kausalgruppen, (personlighetens =) förstajagets förbindelser med släkt, nation och ras. Alla dessa inflytanden påverkar de mottagliga atomerna i de olika höljena och ger upphov till särskilda effekter.

[19]7. Den aktivitet eller rörelse som igångsätts och stimuleras av de tre lägsta naturrikena såsom kollektivväsen betraktade, vilken aktivitet ger bestämda resultat.

[20]8. Vibrationerna från den särskilda planet, där monaden söker uttrycka sig och göra erfarenheter.

[21]9. Den verkan som de olika planeternas vibrationer åstadkommer i höljenas materia. I esoterisk mening är detta något av det inflytande som de solsystemiska centren övar, när de krafter, som utgår från dylika centra, påverkar de planetariska centren och därmed också monaderna därinom. Detta sammanhänger med planetväsendets skörd och studeras i esoterisk astrologi. Den nuvarande exoteriska astrologin vilseleder mer än förklarar.

[22]10. Alltid måste beaktas planethärskarens energi, såsom denna riktas på ett visst sjuklot eller klot, vilket innebär att planethärskaren riktar uppmärksamheten på något av sina kosmiska eteriska centra. Detta är ofattbart för människor, och kunskapen därom, vilken avser enskilda planetariska ändamål, förbehålls de högre invigda.

[23]11. Också själva solen har en rytmisk inverkan på den enskilda monaden. Även om denna verkan når monaden endast via de större centren, har den sin effekt.

[24]12. Inverkan av det sjusolsystem, vari vårt solsystem ingår, måste påräknas, liksom de impulser som utgår från sjusolhärskaren och som

verkar antingen stimulerande eller återhållande på vårt solsystems monader.

[25]13. De energier, som inkommer från de tolv ”zodiakkonstellationerna”, som astrologin befattar sig med (LA: egentligen tolv solsystem av tredje slaget). Detta slags kraft avser främst planethärskarnas egen utveckling och sammanhänger med deras skörd, vilken givetvis inbegriper alla de monader, människo- och devamonader, som bildar centra i deras höljen.

[26]14. De tre stora energivågor som cykliskt sveper genom hela solsystemet från Karlavagnens sju stjärnor, Plejaderna och Sirius. Styrkan i energierna från Karlavagnens stjärnor beror på hur nära och hur exakt respektive planethärskare är inrätad med denna sin urtyp. Ämnet är mycket svårfattligt också därför att de ”ofullkomliga planetariska gudarna” nått olika långt i sin expansion och fullföljer olika mål. Av de sju Plejaderna är den av särskilt intresse som är motpolen till det 49-klot som till sist skall taga emot monaderna från vår planet.

[27]Det finns även andra energiströmmar, som påverkar monaderna överallt, men denna uppräkning räcker till att visa hur invecklat ämnet är och hur omfattande evolutionen i solsystemet är. Alla dessa vibrationer går cykliskt genom ifrågavarande klot, de kommer och går. Det stadium det utstrålande väsendet nått i sin expansion bestämmer dess påverkan på monaderna och monadkollektiven och därmed även själva cykelns kvalitativa egenart. Det är dessa planetariska, interplanetariska, solsystemiska och kosmiska livsvågors framträdande eller försvinnande, som bestämmer den cykliska manifestationen av kosmiska väsen såsom planethärskaren på vår planet. Det är också dessa energier, som framkallar 49-klotets upplösning och återframträdande och monadmassors förflyttning mellan 49-klot eller solsystem.

[28]Det är av denna sammansatta energivåg, kallad ”evolutionens kraft”, som monaderna drivs framåt, och det är de ifrågavarande utstrålande väsendena, som med sin riktande avsikt bestämmer energiernas varaktighet. Människan förmår mycket litet häremot. Inom vissa snäva gränser kan hon dock forma sitt öde, handha krafter och styra ringare väsen än hon själv och med tiden vidga sin påverkanssfär.

[29]Människan styr som mest sina fem inkarnationshöljen (organismen till och med triadhöljet), 45-jaget alla energier i världarna 47–49, 44-jaget alla energier i världarna 45–49.

[30]Det är alltså tydligt att lagen om monadens återvändo anger helheten av de inflytanden som direkt påverkar monaden, bestämmer dess cykliska framåtskridande och antingen stimulerar eller hämmar dess aktivitet. Börja begripa detta kan människan först efter initiation. När

hon förstår de metoder, varmed hon medvetet anpassar sig till yttre kraftströmmar, kan hon medvetet och med kunskapens exakthet bjuda motstånd mot hämmande energier och kan sålunda medvetet samarbeta med krafter som främjar hennes evolution. ”Stimulerande” och ”hämmande” är här relativa begrepp, ty för monaden såsom förstajag är samma andratriadsenergier stimulerande som sedan, när den blivit andrajag, blir hämmande i dess arbete att förvandlas till tredjejag.

18.6 Solevolutionens lag

[1]Solevolutionens lag avser dels planeterna, dels solsystemet. Först avhandlas planeterna.

[2]Planeten har liksom allt i naturen tre huvudsakliga rörelser. I planetens fall är dessa: axelrotationen, banrörelsen runt solsystemets centrum och rörelsen tillsammans med hela solsystemet i dettas förflyttning i kosmos.

[3]Med axelrotationen visar planeten sin egen inneboende energi. Detta innebär att de oräkneliga atomer, som sammansätter planeten (både den fysiska och överfysiska), löper i en bana runt ett centrum. Detta dynamiska kraftcentrum måste anses naturenligt existera på ettdera av två ställen enligt planetväsendets utvecklingsstadium, bruk och typ, nämligen i det som hos människan motsvarar: 1) hjässcentret hos ett mycket framskridet planetväsen och 2) hjärtcentret. Det som hos människan motsvarar strupcentret är naturligtvis alltid aktivt hos alla planetväsendena, då denna förmåga förvärvades i det förra solsystemet. Också sjukloten har sina motsvarande energicentra.

[4]De grovfysiska planeterna har sina egna centra. Vår jord har ett dylikt vid nordpolen och ytterligare två i planetens inre. Kraftinflödet genom polcentret till de två inre vållar ofta jordbävningar och vulkanutbrott.

[5]Polaxelns lutning skiftar cykliskt beroende på planethärskarens gradvis ökande mottaglighet för inflytanden från sin urtyp i Karlavagnen, varvid dessa alltmer tilldrar sig hans uppmärksamhet och inrätar honom mera med denna större vilja. Denna förvandling vållar störning i planetens lägre manifestation, ett tillstånd på den kosmiska initiationsvägen motsvarande den mänsklige lärjungens.

[6]Jorden påverkas periodiskt starkt av månen, Venus och Mars. I synnerhet månens inflytande är synnerligen starkt och är vår fysiska planets motsvarighet till ”tröskelns väktare” gentemot människomonaden. Denna motsvarighet skall dock icke hårddras, då månen övar inflytande uteslutande på elementalmaterien och på förstajaget i den mån detta låter sig styras av sina höljen. I planetväsendet ingående andrajag och

högre jag påverkas inte av månen. Månen har även en skördemässig inverkan på jorden jämte effekterna av Venus och Mars.

[7]Planetens omlopp kring solen är ett uttryck för den spiralcykliska rörelsen och för planetens erkännande av det gudomliga magnetiska centret. Därigenom kommer planeten under ständigt inflytande från andra 49-klot liksom under inflytande av de tolv zodiakkonstellationernas energier, vilka når planeten genom solen.

[8]Planetens tredje rörelse är den rörelse som bär den jämte hela solsystemet i dettas förflyttning i sin bana i kosmos.

[9]Solsystemet måste betraktas såsom utförande rörelser analoga med planetens men givetvis i mycket större skala. Hela solsystemet är en sfär, som roterar kring sin axel, varvid allt som ingår i sfären följer med. Rotationen styres av första strålens energi. Uppgiften om den exakta rotationstiden är alltjämt esoterisk, men det ungefärliga talet hundra tusen år kan anges. Detta är en tillräcklig upplysning för de insiktsfulla, eftersom den förklarar de mycket långa cykler som avlöser varandra, alltmedan olika delar av den roterande sfären vänds mot olika zodiakkonstellationer. Inverkan på planeterna ökas eller försvagas enligt dessas lägen i sina olika banor. Därför är den verkliga astrologin så invecklad att det är omöjligt för människor att göra riktiga beräkningar och ställa exakta horoskop. I (visdomens sal =) kausalvärlden finns en avdelning, där invigda utför dylikt astrologiskt arbete, som dock inte avser horoskop för mänskligheten utan för tre planetväsen, vårt eget och de två andra som med vårt bildar en trekraft. Därutöver får de inte gå. De framräknar dessa skilda horoskop för nästa angivna cykel och konstaterar därigenom vad slags arbete som bör utföras. Esoterikstuderande avråds från att söka beräkna några som helst cykler, ty många stjärnor, som har en viktig inverkan på vårt solsystem, finns endast i fysisk etermateria, varför alla beräkningar, som inte tar dem med, blir fulla av fel. Människor får vänta med dylika beräkningar, tills de förvärvat åtminstone eterisk syn. Tills vidare är det tillräckligt för den människa, som vill ”styra sina stjärnor”, att fylla sin livsuppgift och göra sin insats i fyllandet av gruppens uppgift.

[10]Liksom planeten går även solen i en spiralcyklisk bana omkring en medelpunkt, i solens fall i förhållande till Karlavagnen, Plejaderna och Sirius. Dessa tre stjärnsystem är särskilt viktiga för vårt solsystems spiralcykliska rörelse. Liksom hos människan den spiralcykliska rörelsen styres från kausalhöljet och andratriaden, så är vad solsystemet beträffar de tre stjärnsystemen förbundna med andratriadens kosmiska motsvarighet i värld 18, värld 22 och värld 29, och dessa tre systems inflytande är förhärskande vad gäller solsystemisk inkarnation, evolution

och rörelse framåt.

[11]Rörelsen framåt, den tredje rörelse vårt solsystem utför, är resultatet av sjusolsystemets förenade verksamhet. Denna åstadkommer en enhetlig och stadig framdrivning mot en punkt i kosmos, som alltjämt är okänd också för planethärskarna.

[12]Av stjärnsystemen i kosmos är endast en sjundedel inkarnerade, det vill säga är manifesterade klot i kosmiska fysiska världen, 43–49. Sex sjundedelar är diskarnerade, det vill säga finns endast i högre, kosmisk materia (lägst 42), där de avvaktar inkarnation i en senare och lämpligare cykel.

[13]Det är viktigt inse att dessa klotsystem icke är döda materiemassor utan levande höljen för kollektivväsen med vidunderlig medvetenhetskapacitet i kosmiska världar.

[14]För den esoteriker, som förvärvat högre objektiv medvetenhet, är himlavalvet ett enda skinande ljus, där de enskilda stjärnorna är lågande punkter, som utstrålar dynamisk energi. Det som för det outvecklade medvetandet är mörker, är för den seende ljus, kraftströmmar, energicentra och dynamiska eldklot.

18.7 Strålningslagen

[1]Om strålningslagen skall i denna avdelning sägas mera än om någon annan lag, då den är den ur praktisk synvinkel viktigaste och dessutom börjar uppmärksammas av den fysiska vetenskapen.

[2]Strålning är den yttre inverkan, som alla former i alla riken utövar, när deras inre verksamhet nått en sådan vibrationsintensitet att formen inte längre kan hindra energin från att tränga ut bortom dess begränsning. Strålning markerar att ett bestämt stadium i evolutionen uppnåtts, antingen det handlar om atomen eller formerna i något av naturrikena.

[3]Ur några synvinklar kan strålningen betraktas såsom den ”verkliga formen” (esoteriskt den eteriska energiformen), som gör sig gällande på ett sådant sätt att också vetenskapsmannen kan konstatera den.

[4]I samband därmed understryks att det i alla esoteriska förklaringar handlar om energikroppen såsom viktigare än den grovfysiska kroppen, vilken inte betraktas såsom en princip.

[5]Tre viktiga påpekanden: Det påtagliga, negativa och mottagliga är esoteriskt sett utan form och användbart endast tack vare sin inneboende energi. Den ”verkliga formen” eller energihöljet vitaliserar och alstrar sammanhållning hos det icke organiserade. Det medvetna livet, jaget i formen, är fokuserat i någon punkt inom den ”verkliga formen”.

[6]Studiet av strålning handlar om den verkan det inneboende väsendet åstadkommer, när det gör sig gällande genom formen, när formen ut-

vecklats till en viss grad av förfining.

[7]När denna insikt tillämpas på alla former i alla riken, blir det möjligt att överbrygga de klyftor som finns mellan olika slags livsformer och att finna ”grundämnena” i varje rike och de förenande strålningscentren. De grundämnen i mineralriket, vilka kemin känner och beskriver, har sina motsvarigheter i alla naturriken, och det finns exempelvis i växtriket livsformer, som esoteriskt betraktas såsom ”radioaktiva”, däribland eukalyptusträdet. Likaså finns djurarter på motsvarande stadium, och den människa, som närmar sig femte naturriket, uppvisar något liknande.

[8]När ett 49-klot närmar sig sin fullbordan, blir det ”radioaktivt” och överför sitt inneboende väsen till ett annat, ”upptagande” klot eller flera sådana. Något motsvarande gäller även solsystemet. Dess inneboende liv upptas av ett annat stjärnsystem, varefter det yttre höljet återgår till sitt ursprungliga icke organiserade tillstånd.

[9]*Strålningens orsak*. Den som vill förstå strålningens orsak, måste beakta både det som strålar och det som är strålningens bakomliggande orsak. När en form börjar stråla, betyder det att den genomgått sina bestämda cykler och nått en tillräcklig vibrationskapacitet, så att det inneboende livet är redo att lämna denna form för att förena sig med den större form som den mindre ingår i. Strålning uppstår, när den ”verkliga formen”, den eteriska formen börjar gensvara på vissa slags energi, när eterhöljet nått ett sådant tillstånd att det inte längre kan begränsa den inneboende monadens livsuttryck.

[10]Strålning uppstår, när det i formen inneboende, självtillräckliga livet övervinns av en starkare dragningskraft, som härrör från det omgivande större väsendet. Det sagda gäller endast det större väsendets attraktion på det i den mindre formen inneboende väsendet. Det avser inte formernas ömsesidiga attraktion. Denna mycket bestämda åtskillnad måste göras, och oförmågan att inse den har lett många alkemister och vetenskapsmän på villospår.

[11]De atomer, som har endast rotationsrörelse, saknar medvetenhet. Först när atomerna därtill förvärvat cyklisk spiralrörelse, kan de väckas till en första, passiv medvetenhet, ingå i aggregat av sekundär- eller elementalmateria och ömsesidigt förnimma varandra. När atomerna övergått till evolutionen, kan de förnimma att de går i en bana runt ett kraftcentrum tillhörigt en större form. Detta är begynnande självaktiv medvetenhet, som framkallas genom atomens förnimmelse av det större centrets attraktion. Denna förnimmelse är medvetenheten om ett högre slags form än den som atomen ingår i. När det större centrets dragningskraft blivit tillräckligt stark och atomens förnimmelse av den

tillräckligt tydlig, upplöses atomen och frigöres de i kärnan inneboende monaderna, så att de kan förenas med det större centret. Motsvarande process i fyra stadier sker i naturrikena, planetsystemen och solsystemet.

[12]Det som i denna process först var positivt och självtillräckligt blir med tiden och under evolutionens lopp negativt, mottagligt, i förhållande till ett större centrum. I de tre lägsta naturrikena sker processen omedvetet, i människoriket medvetet och i de övermänskliga rikena i en gemensam medvetenhet såsom ”självmedvetet gruppförverkligande”.

[13]Det var denna förvandling (transmutation) gamla tiders alkemister sökte åstadkomma men sällan lyckades med, då de inte kunde påverka de två högre, positiva energierna. Även i de fall de lyckades lokalisera strålningscentret i eterhöljet, hade de flesta likväl ingen uppfattning om den högre, attraherande kraftens karaktär. Ett fåtal av dem ägde denna kunskap men insåg dess farlighet och vägrade därför att skriva ner något om sina rön.

[14]Det som i förvandlingsarbetet omtalas såsom ”det som söker friheten”, är monaden. Denna frihet uppnås först genom de resultat som erhålls genom (”gnidelden” =) förstatriadens energi, vilken höjer den inre vibrationen, och sedan genom (”solelden” =) andratriadens energi, vilken alstrar banrörelse, tillhandahåller stimulerande vibration och väcker medvetenhetens gensvar, tills slutligen (”elektriska elden” =) tredjetriadens energi kontaktas. Motsvarande gäller alla klotväsen, från atomer till monadhöljen, naturriken, planeter och solsystem.

[15]I alla de nämnda fallen fyller de tre slagen av energi sin funktion, och i dem alla genomgås de fyra stadierna, sker förvandling, överföring eller strålning och blir resultatet att monader ingår i ett högre slags form, där de kvarhålls av den starkare kraften för en bestämd cykel.

[16]De gamla alkemisterna sökte finna frigörelsens hemlighet och förvandlingens lagar. I de flesta fall lyckades de inte, ty även om de lyckades frigöra monaderna från formen, visste de inte hur de skulle handskas med dem såsom frigjorda och hade, som sagt, ingen uppfattning om den magnetiska kraft som attraherade dem.

[17]För att förstå lagen och alltså kunna fulländat arbeta enligt den måste esoterikern kunna icke endast frigöra monaden från sitt hölje utan även, vad gäller exempelvis mineralriket, medelst mantraer (maktord) styra den till det centrum i detta rike som är mineralmonadens motsvarighet till människans kausalhölje. Endast antagna lärjungar betros med denna kunskap. Övriga avråds från allt experimenterande i denna riktning. De i processen frigjorda monaderna blir ledare för magnetcentrets större kraft, därför att de gensvarar på denna, och den

kan allvarligt skada eller rent av döda oförberedda och okunniga handhavare.

[18]Läkarvetenskapen av idag gör alla ansträngningar att bevara livet i svårt sjuka och livsodugliga människokroppar. Därmed kvarhåller den monader, som annars skulle naturenligt frigöras. I framtiden och med större kunskap kommer läkarvetenskapen att vara rent förebyggande och främja inkarnationshöljenas egna självbevarande processer. Men längre än så kommer den inte att gå, och när naturen har löpt sitt lopp, kommer den inte att söka fördröja frigörelsen ur formen. Detta blir dock möjligt först när mänskligheten genom rent liv och klar tanke avhjälpt det nuvarande förfallet. Människor kommer då att vara livsdugliga till hög ålder eller tills monaden, självmedveten i kausalhöljet, inser att den fullgjort sin uppgift i innevarande liv och frivilligt lämnar de lägre höljena. Detta förutsätter givetvis kunskap och förmåga, som ännu allmänt saknas.

[19]Alla dessa tankar kan utvidgas till att också omfatta hela naturriken, kloten i ett sjuklot, sjukloten själva, 49-kloten eller solsystemet.

[20]Månen erbjuder ett exempel på ett klot, där förvandlings- eller frigörelseprocessen är praktiskt taget avslutad. Dess människo- och djurmonader har överförts till ett annat sjuklot. I stort sett detsamma kan sägas om dess växtrike, ehuru det på månen ännu återstår ett fåtal lägre växtarter, former vi inte skulle igenkänna som sådana. Mineralriket är radioaktivt, och mineralmonaderna håller snabbt på att frigöras.

[21]Naturrikenas utveckling och slutliga strålning är beroende av planethärskarens cykliska avsikter och på de krafter som kommer från andra 49-klot och påverkar planetens världar.

[22]Alla atomer blir radioaktiva som resultat av att de gensvarar på ett starkare magnetcentrum. Detta gensvar uppstår genom något slags gradvis skeende medvetenhetsutveckling. Också i mineralriket är medvetenhetsutveckling orsaken till radioaktivitet. Detta är givetvis ännu ofattbart för forskarna, men i framtiden, när vetenskapen godtagit hylozoiken, kommer forskarna att arbeta på andra sätt och med andra mål. De kommer att med klart tänkande och tillämpning av analogins lagar söka finna magnetcentren ifråga och bestämma deras inverkan på atomerna. Insikt i dessa svåra frågor kommer att erhållas på två vägar.

[23]Insikten erhålls för det första genom studiet av solsystemets ställning i kosmiska helheten och den verkan vissa andra solsystem övar på vårt system och för det andra genom ett närmare studium av ett 49-klots inverkan på ett annat och månens ställning i vårt eget 49-klot. Detta kommer att leda till en närmare undersökning av polförhållanden i jorden, av planetens magnetiska strömmar och den elektromagnetiska växelverkan mellan vårt 49-klot, Venus' 49-klot och Mars' 49-klot. De

rön, som vinns ur dessa studier, kommer att revolutionera astronomin och astrologin. En vetenskaplig upptäckt, som rent av är viktigare än den av atomen, måste först göras för att den hylozoiska uppfattningen av dessa verkligheter skall kunna lättare förmedlas i de exakta vetenskapernas termer.

[24]I varje naturrike finns vissa energicentra, vilka under eonernas lopp till sist gör atommaterien radioaktiv, så att monaderna kan frigöras ur atomerna. (Frigörelse betyder egentligen varje medveten monads förmåga att lämna ett klotväsen för att ingå i ett annat av högre ordning, med högre vibrationsfrekvens och högre slags medvetenhet.)

[25]*Mineralriket* gensvarar på det slags energi som är eldens lägsta aspekt, planetens inre eld, som påverkar grundämnena i mineralriket och upplöser dessa i allt högre slag av mineral energi. Det slags energi som frambringar tenn härrör från ett visst centrum hos det väsen, vars grovfysiska hölje är mineralriket, medan det slags energi, som förvandlar kol till diamant, kommer från ett annat dylikt centrum. Alla till mineralriket hörande centra mottar kraft från det centrum i planethärskarens kosmiska eterhölje som hos människan motsvarar mjältcentret. För växtriket är motsvarande centrum solarplexuscentret, för djurriket strupcentret (LA: den medvetna delen av mänskligheten) och för människoriket hjärtcentret (LA: planethierarkin).

[26]Planethärskarens kosmiska kausalcentrum (29–31) utsänder självfallet energi till alla de andra centren. Varje centrum utsänder tre slags elektromagnetisk kraft, utom mjältcentret, vilket förmedlar solenergi, prana. Forskare kommer till sist att kunna indela ”arterna” inom naturrikena allt efter de olika slags energier de fullast framvisar. Därvid skall ihågkommas att endast i människoriket manifesteras det högsta slaget av de tre, självmedvetenhetens kraft, som hos de tre lägsta rikena finns blott såsom potential. Detta framgår tydligt, om man studerar hur kausaliseringen skedde i månkedjan.

[27]*Växtriket* gensvarar på det särskilda slags energi som frambringar vatten. Genom vattnets inverkan utvecklas alla högre växtarter, och värmets och vattnets förening ger resultat som alstrar nya arter. Varje växtindivid är ett kraftcentrum, som påverkas av ett större kraftcentrum, förhållanden som kan utforskas med elektricitet och färgat ljus. Sexualiteten i växtriket och den kemiska valfrändskapen (affiniteten) i mineralriket är båda yttringar av den andra elektromagnetiska kraften. Vattnets gud Neptunus har ett särskilt samband med vår planethärskare och med det väsen, vars kosmiska grovfysiska hölje växtriket är.

[28]*Djurriket* gensvarar på ett slags energi, som varken är eld eller vatten utan en förening av båda. Det väsen, vars kosmiska grovfysiska

hölje är djurriket, når detta på fem vägar, det vill säga har fem centra, varför djuren har fem sinnen. Människoriket nås på sju vägar, och utöver de fem sinnena tillkommer i människornas fall mentalmedvetenheten (sjätte sinnet) och kausalmedvetenheten (sjunde sinnet). Växtriket har tre centra, vilkas yttringar emellertid är så svårfattliga för människan att de för henne ter sig obefintliga. Mineralriket har blott ett centrum. Serien från mineral- till människoriket är alltså 1–3–5–7. Detta innebär att monaderna i ett visst naturrike från begynnelsen är utrustade med ett visst energislag, under evolutionen i sitt rike förvärvar ytterligare ett, vilka båda de sedan medför som förvärv vid inträdet i närmast högre rike.

[29]*Människoriket* gensvarar på eldens energi i sin högsta yttring i de tre lägsta världarna (LA: 47:1), den större helhetens positiva energi såsom denna påverkar människomonaderna. (Formerna =) Höljena avses inte här. Människomonaden gensvarar först på (formenergi =) inkarnationshöljenas energier, därefter på det egna naturrikets energi. Gradvis blir den sedan mottaglig för energin från det större centret, vilket för mänskligheten vidkommande är planethierarkin. Slutligen blir människomonaden medveten om planetväsendets energi. Den kan då övergå till femte naturriket, där den börjar en ny cykel av växelverkan med högre centra.

[30]Planethärskaren har i sitt kosmiska eterhölje sju större centra. Också människan har sju större centra och uppvisar även sju urtyper. Djurrikets styrande väsen har fem centra, och djurriket har fem urtyper i kausalvärlden. Växtrikets styrande väsen har tre centra, varför det finns tre urtyper av växter. Alla växtarter är endast differentieringar av dessa tre. Mineralrikets styrande väsen arbetar genom ett enda centrum.

[31]*Strålning i de fem naturrikena*. Strålningens orsak är alltså det gensvar monaderna inom något hölje eller centrum visar på ett större centrums attraktionskraft. Annorlunda uttryckt utvecklas monaderna i sina höljen genom en rad ”frigörelser”, varvid de övergår från ett lägre naturrike till ett högre, och målet är självmedvetenhet. När alla i planetväsendet ingående monader nått målet, har också detta väsen nått sitt mål. Eftersom det finns fem naturriken, finns det fem dylika frigörelser eller övergångar.

[32]Den i detta solsystem viktigaste övergången anses vara övergången från djur- till människoriket, kausaliseringen. För denna särskilda större cykel är människan evolutionens mål. De senare stadierna är vidareutvecklingar av detta. Det finns nära och viktiga samband mellan dessa fem frigörelser eller övergångar till ett högre naturrike och de fem initiationerna. Studiet av de lagar, som styr de olika naturrikena och övergångarna till dem, kan ge värdefull upplysning om initiationerna. De

fem initiationerna markerar stadier av ökad mottaglighet för kontakt med högre medvetande och stadier av ökad förmåga att förverkliga. Dessa stadier har sina intressanta förformer i de fem naturrikena.

[33]Strålning är resultatet av förvandling. Förvandlingen markerar fullbordan av en cykel av spiralrörelse. Ingen monad blir (radioaktiv =) självaktivt utstrålande, förrän den anpassat sig till ett högre slags vibrationer och genom sina egna vibrationer behärskar dem i de egna höljena. Det utstrålande skedet varar längst i mineralriket och kortast i människoriket.

[34]I denna eon enligt planetregeringens beslut ges processen att framkalla människomonaders strålning eller ”frigörelse” en konstlad stimulans genom metoden med initiationer. Samtidigt genomför man på försök liknande processer i de lägre naturrikena. Mänsklighetens metallhantering är något analogt vad gäller mineralriket. En dylik utifrån påförd intensifiering av de fyra lägre naturrikenas monaders utstrålningsförmåga genomföres inte i alla 49-kloten utan endast i några få av dem, och de andra följer en längre cykel. Initiation är ett experiment, som först utfördes på planeten Venus. Det har varit på det hela taget framgångsrikt och medfört att det planetariska ändamålet kommer att kunna nås på fem eoner i stället för de vanliga sju. Det var denna framgång, som möjliggjorde för vår nybildade planetregering, utsänd från Venus, att genomföra masskausalisering för 18 miljoner år sedan. De längst komna djurmonaderna stimulerades intensivt, så att de tre (aspekterna =) triaderna på ett konstlat sätt förenades. Denna stimuleringsprocess med energi från Venus inleddes faktiskt redan i tredje eonen, när trekraften var fullbordad och funktionsduglig. Det är denna faktor, som ger tredje initiationen dess oerhörda betydenhet. I denna förenas den mänskliga triangeln, tredjetriaden, andratriaden och förstatriaden eller Venus, solen och jorden (LA: varvid Venus motsvarar andratriaden och i detta fall tredje kraften).

[35]I de fyra lägsta naturrikenas potentiellt självutstrålande egenskaper, som här avhandlas, finns en intressant analogi med funktionerna hos de fyra 49-klot som i sin helhet bildar solhärskarens lägre fyrfald (LA: motsvarande människans fyra inkarnationshöljen, alltså triadhöljet, mentalhöljet, emotionalhöljet och eterhöljet). Alla måste bli ”radioaktiva” och övervinna de former de svarar för.

[36]När strålningen blir fullare förstådd, kommer den att befinnas utgöra ännu ett bevis på allt livs enhet och hela evolutionsprocessens syntetiska natur. I alla naturriken gäller att det som strålar är ett och detsamma, monaden. Och skillnaderna monaderna emellan är endast gradskillnader i utvecklad medvetenhet. Det finns därför i detta avse-

ende sju klasser av självstrålande väsen, av monader som uppvisar förmågan att nå utöver sin normala rörelse och att under evolutionens lopp övergå till ett större klot av högre ordning. De är: mineralmonader, växtmonader, djurmonader, människomonader, femte naturrikets monader, sjätte naturrikets monader och kosmiska rikens monader. Var och en av dessa är först rotativ i sin rörelse eller självcentrerad, visar sedan samtidigt med sin rotativa även spiralcyklisk rörelse, varigenom den blir varse formen, och blir slutligen ”radioaktiv”, självutstrålande. Under detta sista skede övervinner den formen, överger den, då den blir medveten om och förmögen att deltaga i den ännu större omgivande helhetens verksamhet.

[37]*Strålning och cyklernas lag*. Det bör ihågkommas att i allt som rör strålning förekommer perioder av vila och perioder av ökad aktivitet. Detta syns tydligt i människoriket. Nu begynner ett skede av tilltagande strålning, i vilket människor kommer att uppnå ett högre förverkligande, övervinna sina mänskliga begränsningar och gruppvis inträda i femte naturriket. Vad gäller den större cykeln började detta skede, när initiationerna instiftades under den atlantiska epoken, men också många mindre cykler har inträffat, ty också uppstigandet till femte riket styres av cyklernas lag, av aktivitets- och passivitetsperioder. I slutet av fjärde rotrasens epok inföll ett skede av utpräglad radioaktivitet, då flera hundra människor övergick till femte naturriket. Många ställningar inom planethierarkin, vilka dittills innehafts av venusianer, övertogs av förutvarande medlemmar av vår mänsklighet. Hela vårt 49-klot var inbegripet i dessa förändringar, då många kosmiska jag och några planetariska lämnade vårt sjuklot för högre åtaganden i andra klotsystem. Därefter avtog gradvis aktiviteten, tills en ny cykel medförde inflytanden, som åstadkom en ny strålningsverksamhet, ehuru inte lika mäktig som den i det tidigare skedet.

[38]Ett annat skede av strålningsverksamhet inträffade i Buddhas tid, då många nådde arhatskapet, blev 46-jag. Detta skede markerade höjdpunkten av det som esoteriskt kallas ”en cykel av tredje ordningen”, och en liknande grad av strålningsverksamhet har inte uppnåtts sedan dess. Mänsklig strålning av ganska obetydligt slag märktes vid tiden för Christos’ framträdande, men den varade endast några hundra år, och alltsedan dess har endast enstaka individer övergått till femte naturriket men inga större grupper. Nu är vi åter på väg in i en aktivitetsperiod. Sedan 1300-talet är mänskligheten märkbart mer radioaktiv, och en ”cykel av andra ordningen”, alltså av ännu större aktivitet än på Buddhas tid, nalkas. Innan den inträffar med full kraft, måste emellertid vissa förutsättningar vara uppfyllda.

[39]För det första måste nuvarande kaos i världen ha lagt sig. För det andra måste återuppbyggnadsarbetet vara fullbordat. För det tredje måste världsläraren ha framträtt och inlett sin mission på jorden, varvid han ökar vibrationsfrekvensen hos alla naturrikena, men i synnerhet växtriket och människoriket. För det fjärde måste den rörelse, planethierarkin instiftar i slutet av varje århundrade, vara i gång och de människor, som är dess verksamma agenter, ha gjort sig gällande.

[40]Slutligen skall av planethierarkin ha instiftats en rörelse, som kommer att arbeta med fjärde rotrasen och medföra att flera av de främsta tänkarna i denna ras blir självutstrålande. Detta blir ett särskilt viktigt tillfälle för denna rotras, och så stor vikt tillmäter planethierarkin detta att en av dess medlemmar, som i ett tidigare liv hette Confucius, kommer att inkarnera för att övervaka arbetet. De förberedande åtgärderna vidtas redan nu, och monader inkarnerar som skall leda denna rotras på rätt väg, även om aktivitetscykeln ifråga når sin höjdpunkt först omkring år 2050.

[41]En viktig faktor är det cykliska framträdandet av individer, som nått så långt i sin evolution att de är redo för sitt första självutstrålande liv. I en viss stor avdelning av planethierarkins arbete uppdelar man alla människomonader i två grupper enligt deras cykel och energislag. Vardera gruppen uppdelas ytterligare enligt den kvalitet och vibrationsinverkan individerna samfällt eller enskilt tillför något naturrike genom sin inkarnation. Det exempel varmed detta kan belysas är den gradvis ökande inströmningen av människor som har en naturlig benägenhet till vegetarism och människor som är särskilt intresserade av djurens bästa. Här föreligger det cykliska framträdandet av en hel grupp människor, som har en bestämd skörderelation med djurriket. I denna relation skiljer de sig särskilt från de köttätande och ofta inhumana grupper som inkarnerat de senaste fem hundra åren.

[42]Människomonader indelas annars efter rytm, kvalitet, värme, ljus, magnetisk påverkan, strålning och verksamhet. Denna uppräkning är endast en utvidgning av den större, som grupperar alla människomonader enligt färg, ljud och vibration. En liknande indelning tillämpas på såväl lägre som högre naturrikens monader.

[43]Lika intressanta är indelningarna enligt de cykliska framträdandena, men sådana är helt annorlunda och lämnar upplysningar av värde för förståelsen av medvetenhetsutvecklingens natur och historia.

[44]Samma indelningsgrund tillämpas på alla naturriken. Endast fjärde naturrikets och femte naturrikets monader får därvid röna individuell behandling. Vad gäller alla de andra naturrikena, avser indelningarna och arkiven endast grupper. När en grupp är känd, framgår därav genast en dithörande monads natur, vibration och rytm.

AVDELNING 19
RÖRELSEASPEKTEN I HÖGRE VÄRLDAR, DEL TVÅ

19.1 Hjulets vridning

[1]Att jorden vrider sig kring sin axel är ett allmänt insett faktum. Lika viktigt men mindre känt är att hela solsystemet vrider sig kring sin axel, varvid det fullbordar ett varv på en för normalindividen ofattbart lång tid. Att solsystemet går i en bana runt sitt kosmiska centrum är en av vetenskapen antagen hypotes. Ännu esoteriskt är emellertid faktum att vårt solsystem deltar i omloppet runt sitt kosmiska centrum tillsammans med sex andra solsystem, varav fem är större än vårt och blott ett ungefär lika stort som vårt. Det kosmiska centret ingår i sin tur i ett ännu större system.

[2]Människans förmåga att fatta dessa kosmiska rörelser är ännu alltför ringa. Men också för tredjejaget är verkligheten utanför vårt solsystems gränser väsentligen dold.

[3]Så mycket har dock avslöjats att vissa solsystem och grupper av sådana, förutom den närmaste gruppen om sju, har ett närmare samband med vårt eget. Dit hör Karlavagnen, Plejaderna och Draken. Vårt solsystems liksom även ett (kosmiskt hjuls =) sjusolsystems rotation kan påskyndas eller saktas genom inflytanden från inomkosmiska system av ännu högre ordning.

[4]Sjusolsystemen indelas efter sin storlek, vibration, färg och inverkan på varandra. De indelas i 49 grupper, vilka var och en räknar miljoner medlemmar. För adepternas studium betecknas dessa grupper med var sin symbol, och dessa 49 symboler sammanfattar allt uppfattbart om sjusolsystemens storlek, betydenhet, kvalitet, vibrationsaktivitet och ändamål. 43-jagen vet de 49 toner som anger ifrågavarande sjusolhärskares medvetenhetsegenskaper. Denna kunskap är för 43-jagen givetvis endast teoretisk och anger för dessa jag, vilka har en förhållandevis begränsad medvetenhet, blott hur de i varje grupp ingående sjusolsystemen allmänt är beskaffade och vad slags kraft som de tidvis utsänder och som därför måste beaktas. Exempelvis sker för närvarande en kraftsamverkan mellan vårt solsystem och stjärnan Betelgeuse i Orions stjärnbild.

[5]Solsystemen indelas i 343 grupper. Varje sådan grupp anges för de invigda med en serie tecken, vilka bildar ett ord och samtidigt ett ideogram, som förmedlar väsentliga uppgifter till den invigde. Ideogrammet för vårt solsystem anger bland annat att det är ett solsystem av fjärde ordningen, vilket har sina centra i den fjärde kosmiska etern (46).

[6]49-kloten har tio uttryckssätt. Därefter kommer i fallande ordning sjuklotet med sin ”vridning”, dvs sjuklotperioden, eonen; det enskilda klotet med klotperioden; de tre lägsta världarna (47–49), betraktade så-

som en enhet; den enskilda världen; naturriket. Var och en av dessa har sin cykel. Naturriket framträder cykliskt inom 49-klotet, men bara de fyra lägsta naturrikena framträder i det grovfysiska i värld 49. Planetcyklerna bestämmer exempelvis människomonadernas manifestation (LA: i sina kausalgrupper). LA: Det är värt att här beakta skillnaden mellan ett helt naturrikes cykel (cykliska manifestation) och dess mindre gruppers cykler, vilka är avsevärt kortare perioder.

[7]Människomonadernas cykliska manifestation är mycket mer invecklad än som framgått av hittills publicerade redogörelser för deras medvetenhetsutveckling och genomgång av lägre naturriken. Det har funnits tidigare cykler, som vi kan förstå först när planetväsendenas historia och evolution gradvis blir mer kända. Monaderna utgör sedan eoner tillbaka delar av sin planethärskares manifestationshölje, vitaliseras genom detta och har delaktighet i dess egenskaper.

[8]Människomonaden genomgår de tre solsystemen: det föregående, det nuvarande och det framtida. I vart och ett av dessa tre fulländas en av monadens tre aspekter: materien, medvetenheten och rörelsen eller viljan. Vissa resultat, som ernåtts i nuvarande solsystem, är blott rekapitulation av utvecklingsprocesser, som genomgåtts i det föregående systemet. Detta kan man bäst förstå genom att betrakta intelligensens princip. Augoeiderna, som företräder intelligensen och genomför kausaliseringen, var produkter av det tidigare systemet och bara inväntade den tid i nuvarande systemet, då formerna i de tre lägsta naturrikena nått den grad av utveckling att de kunde påverkas av ”högre krafter”, Augoeiderna. En motsvarighet till detta, fastän i mindre skala, är de monader som kausaliserade i förra sjuklotet men i vårt sjuklot inkarnerade först i vår klotperiod, i fjärde rotrasen. Den oerhört långa tid, som monaderna tillbringade i förra solsystemet, kan betraktas som deras motsvarighet till en kosmisk cykel.

[9]Monadernas långa föruttillvaro i tidigare sjuklot och rent av ett tidigare solsystem är grunden till att de i vårt system har en redan utbildad egenart, hos somliga med en repellerande grundtendens. Egenarten är också förklaringen till att vissa av dem gruppvis vägrade att inkarnera, egensinniga, nöjda med sig själva, och att outvecklade bli kvar i högre världar.

[10]Liksom i människans organism vissa celler och organ tidvis är aktivare än andra, så gäller motsvarande för 49-klotets tre lägsta världar. Dessa utgör planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje, och de monadgrupper, som bildar centra däri, är periodiskt aktiva och passiva. Olika monadgrupper inleder eller avslutar en serie inkarnationer, allteftersom olika centra hos planethärskaren eller solhärskaren

är cykliskt mera aktiva (vitaliseras) eller passiva.

[11]De till vårt solsystem hörande gudomsrikena beräknas nå avsedd fullkomning först i nästa solsystem. Varken solhärskaren eller vår planethärskare har ännu nått den rytm och jämvikt som fullkomningen förutsätter.

[12]Det är klokast att avhålla sig från uttalanden i frågor om villkoren för monadgruppernas manifestation i lägre världar, så länge man inte vet hur långt planethärskaren nått i expansionen eller vilket centrum hans 49-klot utgör i solhärskarens kosmiska eterhölje.

[13]Dessa grupper av i lägre världar icke inkarnerande monader är totalt okända för mänskligheten och döljes i själva verket med vissa färger. Grupperna ifråga är synliga först för objektiva 44-medvetenheten, vilken normalt förekommer först i nästa solsystems mänsklighet.

[14]Varje färg i kosmos föreligger i tre slag: 1) den verkliga färgen, 2) dennas skenbara framträdande och 3) spegling. Det är endast speglingen förstajaget känner. Den skenbara färgen ses först av andrajaget och den verkliga färgen av tredjejaget.

[15]Monadens ”kosmiska cykel” (LA: fullständiga cykel genom de tre solsystemen) ses därför av tredjejaget såsom sammansättningen av de tre solsystemens primära färger.

[16]Monadens solsystemiska cykel, omfattande vårt nuvarande solsystem enbart, kännetecknas av helheten av de sju planetväsendenas sju färger och framstår för 45-jagets syn såsom summan av de olika 49-klotens kausalgruppers primära färger.

[17]Monadens planetariska cykel, avseende den särskilda grupp monader som inkarnerar i ett visst 49-klot, ses av andrajaget såsom kausalgruppers blandning, men med den skillnaden att två slags färger ses, då även de enskilda monadernas förstatriadhöljens departement uppfattas.

[18]Den enskilda monadens inkarnationscykel är av mest omedelbart intresse för människan. Denna cykel avser monadens genomgång av ett helt sjuklot (planetkedja) på sju eoner. Studiet av denna cykel försvåras av att monaderna sällan börjar och avslutar sin evolution (LA: genom ett naturrike) i ett och samma sjuklot. Det är med andra ord sagt inte möjligt att studera ett sjuklot utan samband med det föregående eller det följande sjuklotet. Många monader, som nådde människoriket i månkedjan (föregående sjuklotet), inkarnerade på nytt i en mänsklighet först i mitten av fjärde rotrasen på vårt klot i fjärde eonen. Andra, som kausaliserat här på Jorden, kommer inte att nå femte naturriket (på denna planet =) i vårt sjuklot. Det finns här en motsvarighet till solsystemiska evolutionen och en analogi mellan de monader som vägrade inkarnera och dem som inte kunde antaga tredje rotrasens organismer.

[19]Inom sin längre inkarnationscykel genomlöper monaden flera slags kortare cykler i fallande skala: eonernas, klotperiodernas, rotrasernas och underrasernas respektive cykler. När sjuklotet efter avslutad manifestation upplöses, överföres monaderna till andra klot av högre materia.

[20]De mindre cyklerna avser främst monadernas manifestation i de tre lägsta världarna (47–49), planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje. De större cyklerna avser deras manifestation också i de fyra högsta världarna (43–46), planet- eller solhärskarens kosmiska eterhölje. (LA: Observera att värld 46 hör till 49-klotet, medan världarna 43–45 hör till solsystemet.) Vad gäller människomonaderna i vårt 49-klot handlar det om 60 miljarder, indelade i 49 grupper.

[21]Hjulet som symbol för cykliska rörelser och förlopp består av tre delar: navet, ekrarna och hjulringen. Navet står för den positiva igångsättande kraft som utgår från något centrum, ekrarna för den negativa kraften eller materialet (LA: de monader som sätts i rörelse), hjulringen för verksamhetsklotet (den neutrala kraften). Hjulet betyder alltid en manifestation av trekrafter, vilken utgår från ett centrum och bildar något slags klotform.

[22]Allt som manifesteras har klotform. Likväl är denna klotform inte alltid framträdande i det grovfysiska. Detta beror på att detta grövre fysiska icke är uttryck för de egenskaper som kännetecknar det nuvarande solsystemet utan i stället för det föregående solsystemets vibrationer. Det grovfysiska, inräknat det organiska, är alltså en återstod från en äldre manifestation.

[23]I vårt solsystem finns atomer av två olika slag: sådana som kännetecknas av det nuvarande solsystemets energi och andra som mera uttrycker det föregående solsystemets. Atomer av första slaget har förmågan av en mycket tätare sammanhållning och en bestämdhet i aggregatbildningen. Det andra slagets atomer, som är jämförelsevis färre till antalet, är involverade i molekylarslagen 47:5-7, 48:5-7 och 49:5-7. Också mineralmonaden förmår fullständigt motverka vibrationerna i 49:5-7 och överflyttar till sist till eterhöljet (”den sanna fysiska formen”).

[24]Mineralmonaden har ett problem som skiljer den från de andra naturrikenas monader, ty det slags liv den representerar är det som skulle ha övervunnits redan i förra solsystemet och som redan där ansågs ”misslyckat”. Människan når frihet genom att frigöra sig från beroendet av de tre lägsta solsystemvärldarnas vibrationer, från solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. Uppenbart finns här ett samband och en motsvarighet mellan mineralmonaden, människomonaden och sol-

härskaren.

[25]I förståelsen av att det i naturen finns krafter, som är dylika kvarlevor, ligger nyckeln till mycket av det ondas problem, den grymhet, den död och det lidande som förekommer i växt- och djurrikena, och till djurriket räknas även människans organism. Där ligger också en av nycklarna till vissa sidor av vänsterhandsvägen och till de svarta magikernas förekomst. Liksom ingen människa kan undgå verkningarna av de krafter hon alstrat i ett tidigare liv, får också solväsendet arbeta med och kvarhålls av inflytanden, som är resultat av dess verksamhet i det förra solsystemet.

[26]Liksom eterhöljet är den sanna fysiska formen, är etersynen, förmågan att se de eteriska energiformerna, människans sanna seende. Men så länge släktet förblir outvecklat, förnimmer ögat bara de grövre vibrationerna. Gradvis kommer ögat att frigöra sig från de lägre vibrationerna och bli ett organ för sant seende. Också de fysiska atomerna har sin evolution, och de som ingår i människans organism når allt högre stadier i allt finare organ och sitt högsta stadium i organiska ögat. Ögat bildas esoteriskt sett genom samverkan av kraftströmmar, tre hos djuret och fem hos människan.

RÖRELSEN OCH FORMBYGGANDETS DRIVKRAFT

19.2 Rörelsen och mentalhöljet

[1]I studiet av och arbetet med mentalhöljet är det teoretiskt viktigt att inse sambandet mellan det solsystemiska kausal-mentala, 47, och motsvarande kosmiska, 29–35, och att söka förstå mentalhöljets ändamål. Praktiskt viktigt är att genom meditation åstadkomma den mentala kontroll och inrätning som stadgar de lägre höljena och gör hjärnan mottaglig för intryck av kausalideer, så att människan i det fysiska kan taga emot Augoeides' undervisning.

[2]Mentalhöljet består av endast fyra materieslag, medan emotionalen och fysikalen (LA: organismen med eterhöljet) vardera består av sju. Det slags devaer som sammansätter mentalhöljena styres av kosmiska väsen i värld 32, och kraft flödar ständigt från dessa kosmiska väsen till mentaldevaerna och därmed till mentalhöljena.

[3]47:4, 48:4 och 49:4 och i synnerhet 47:4 har ett särskilt och nära samband med den mänskliga evolutionen, ”den fjärde skapande hierarkin”, eller den nionde, om de fem äldre medräknas. Initiationernas väg utmärker särskilt denna evolution, initiationernas tal är nio, och det är i femte världens fjärde region, 47:4, som initiation först blir möjlig

för människan.

[4]Mentalhöljenas form bildas av två huvudsakliga energiströmmar: av dem som utgår från världarna 32–35 och av dem som utgår från människomonaderna själva (LA: via förstatriadens mentalmolekyl, 47:4). Det är dessa kraftströmmars samverkan med de enskilda atomerna och molekylerna i ett hölje, som ger den spiraliska framåtgående rörelsen. Detta gäller i såväl solsystemisk som planetarisk och mänsklig skala, ty aktiviteten i solsystemvärldarna 43–49 är i stor utsträckning avhängig den samordnade verkan av: 1) den mänskliga evolutionen (fjärde skapande hierarkin), som kollektivt bildar kraftcentren; 2) de kosmiska eteriska centren i värld 46; 3) ”öppnandet av fjärde bladkretsen” i såväl solsystemets (LA: kosmiska) kausallotus som människans (LA: solsystemiska) kausallotus, avseende fullbordandet av bådas ändamål; 4) den särskilda samtidiga inrätningen, växelverkan eller fria kraftcirkulationen genom den systemiska fyrfalden och mänskliga fyrfalden (KOV 6.12.46), den fjärde kosmiska etern (46), den fjärde systemiska etern (49:4) och den fjärde skapande hierarkin (människoevolutionen).

[5]När detta fullbordats, har helhetsmålet nåtts och solhärskaren tagit den önskade kontrollen över sitt kosmiska grovfysiska hölje. De förutvarande människorna har då blivit 46-jag, verkande i värld 46, och nått sitt mål har också de devaer som utgör mentalhöljets centra.

[6]Fem slags krafter påverkar människans mentalhölje och ger detta spiralisk framåtgående rörelse: 1) 47-atomernas egna krafter, 2) krafter från härskaren över det devakollektiv som utgör mentalhöljets centra, 3) krafter från härskaren över det devakollektiv som manifesterar materien i världarna 47:4–49:7, 4) augoeidernas krafter och 5) protogonernas krafter. Dessa fem slags krafter bildar (genom förstatriadens mentalmolekyl, 47:4) i sin samverkan mentalhöljet.

[7]Liksom gäller för rörelsen i eter- och emotionalhöljena, har också rörelsen i mentalhöljet fyra slags verkningar: åtskillnad, rörelsemängd, friktion (gnidning) och absorption (uppgående). Dessa fyra skall nu närmare beskrivas.

[8]*Åtskillnad* är vad människomonaden åstadkommer, när den inför en ny inkarnation formar ett nytt mentalhölje och genom att identifiera sig med dess medvetenhet avskiljer sig från sitt egentliga mänskliga hölje, kausalhöljet. Denna separation och identifikation är visserligen nödvändiga för monadens medvetenhetsutveckling i fysiska världen. Mentalhöljet avskiljer monaden icke endast från kausalhöljet utan också (LA: på mentalstadiet) från de båda lägre höljena, emotionalen och fysikalen, så att det mentala utgör en självtillräcklig verklighet. Under mentalutvecklingen intensifieras ”individualiseringen”, så att män-

niskan blir självcentrerad och självmedveten i lägre bemärkelse. När monaden senare blir mer mottaglig för kausalenergier, balanseras förhållandet mellan de tre höljena och blir monaden varse sin villfarelse och frigör sig till sist från mentala identifieringen. Därmed kan mentalhöljet bli en överförare av kausalhöljets energi och medvetenhet.

[9]Mentalhöljets ändamål är att bli en förmedlare av Augoeides' tankar och kausalhöljets ideer. Emotionalhöljets ändamål är att på motsvarande sätt bli en klar spegel för essentialideer, vilka når höljet genom vissa av kausalcentrets kronblad och triadens emotionalatom. Förstajagets tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljena) bringas i jämvikt (vilket medför stadga och inrätning) genom insiktsfull kontroll av höljenas elektromagnetiska aktivitet.

[10]Mentalhöljet är som helhet betraktat en positiv kraft, eterhöljet en negativ. Emotionalhöljet är en kraft som balanserar de två, och det är i detta hölje som förstajaget (monaden i förstatriaden) måste nå jämvikt. Under större delen av utvecklingen i människoriket råder kama–manas (LA: mentalhöljets sammanvävning med emotionalhöljet, tänkande på emotional impuls och avsaknad av egentlig mentalvilja). Först mot slutet av denna utveckling lär sig människan skilja mellan mentalvilja (förnuftets föresats) och emotionalvilja (begär).

[11]Mentalhöljets *rörelsemängd* ökar och dess vibrationstal höjs under inverkan av olika slags energier som träffar höljet. Detta medför att lägre slags materia byts ut mot högre i allt snabbare takt. De olika slags energier höljet tar emot omsätts också snabbare. Detta är en av de faktorer som medför att inkarnationer sker snabbare och gjorda erfarenheter bearbetas snabbare. Denna faktor medför också längre vistelser i mentalvärlden mellan inkarnationerna (s.k. devachantillstånd), ty dessa cykler av inåtvänd mental begrundan blir allt aktivare. Mot slutet av den mänskliga utvecklingen blir kraftutvecklingen i devachan så stark att medvetenhetskontinuitet blir ett faktum. Då avstår människan ofta från devachan, emedan hon inte längre behöver det.

[12]Dessa är några av de energier som ökar mentalhöljets rörelsemängd: 1) Augoeides' omedelbara ökande inflytande i fyra stadier enligt kausalcentrets fyra bladkretsar. 2) Reflexverkan från tankeströmmar i individens fysiska hjärna. 3) Emotionalhöljets aktivitet. 4) Tankeströmmar från de grupper individen identifierar sig med. 5) Inflytanden av departementsenergier som träffar alla mentalhöljen. 6) Cykliskt verkande energier. 7) Inflytanden från andra planeter, solsystemet i dess helhet eller andra solsystem. Alla dessa och många andra här icke nämnda slags energier tjänar till att antingen påskynda eller fördröja evolutionsprocessen.

[13]Alla kausalgrupper lyder under skördelagen men icke såsom individer i förstajagets världar gör, utan såsom ingående delar av planetväsendet och hörande till dess olika centra. Beroende på vilka centra kausalgrupperna tillhör och hur dessa centra förses med högre energi kan hela grupper i fysiska världen uppvisa egenskaper och beteenden som skiljer dem från andra och vållar dem särartade ”aktivitetsproblem”. Ett exempel: de till planetariska sakralcentret hörande människomonaderna uppvisar i fysiska världen egenskaper av våldsamt uppror mot vissa naturlagar, innan de övergått till planetariska strupcentret.

[14]*Friktion*. Mentalhöljets energi yttrar sig i de ingående molekylernas inbördes attraktion och repulsion. Denna ständiga växelverkan alstrar höljets ”värme” och ökande utstrålning. Den är också en av de faktorer som medför att materia av högre slag gradvis ersätter sådan av lägre slag.

[15]Förstatriadens mentalmolekyl (47:4) syntetiserar de fyra slagen av mentalenergi och deras medvetenheter. Var och en av de fyra mentalenergierna fokuseras genom någon av triadenhetens fyra spiraler och påverkar därigenom hela mentalhöljet, fysiska hjärnan och panncentret, så att dessa tre uttrycker de fyra mentalmedvetenheterna i högre eller lägre grad.

[16]Mentalhöljets 47:4-materia mottar och upptar energi från kausalhöljet i inkarnationsprocessens början och upptar personlighetens (förstajagets) energier i diskarnationsprocessens slut. Denna materia är därför den första avskiljaren och den slutliga förstöraren. 47:5-materien utmärks av cyklisk rörelseimpuls, visande sig i attraktion och repulsion. 47:6-materien kännetecknas av friktionsaktivitet och värmealstring. När de tre högre mentalmateriernas energier förenats och syntetiserats, verkar de så på mentalhöljets lägsta materia, 47:7, att denna bildar en verklig mur gentemot emotionalhöljet.

[17]*Uppgående* avser inträdet och vistelsen i mentalvärlden efter inkarnationens slut, uppgåendet i devachan. Devachan är ett medvetenhetstillstånd. För människomonaden har det ingen lokalitet, men det har det däremot från andra- och tredjejagens synpunkt sett. Materia och medvetenhet är ju i manifestationen oskiljaktiga.

[18]Devachan finns alltså i en bestämd materia, solsystemets kosmiska gasformiga materia. När monaden väl kan leva i det kosmiska eteriska (lägst 46), går den utöver devachan, behöver den det inte. Devachan är nära förbundet med vissa av skördelagens krafter, ty i devachan ägnar sig människan åt samlingen av de tankeformer hon byggde eller började bygga i fysiska livet. I devachan fullbordar och fulländar människan det

tankearbete hon lämnade ogjort i det fysiska, de planer hon aldrig förverkligade. Devachan är för människan ett centrum, en fridens boning, där hon är skyddad för alla störningar. Triadens mentalmolekyl bildar fyra kraftströmmar till hennes skydd.

[19]När medvetandet i devachan upptagit det väsentliga av alla erfarenheter människan gjorde i fysiska livet, kan inte ens denna lokalitet eller materia längre binda människomonaden, utan den flyr denna begränsning och ingår i kausalhöljet.

19.3 Rörelsen i kausalhöljet

[1]Kausalhöljet skiljer sig från de lägre höljena däri att det är ett fullare uttryck för medvetenhetsaspekten. Dess egenskaper är främst medvetenhetens kvaliteter. Studiet av rörelsen i kausalhöljet förutsätter mycken tankeklarhet och rätt bedömning av detta höljes natur.

[2]Kausalhöljet är det särskilda redskap Augoeides brukar för sin manifestation. Det är han som bebor det, utbygger och fulländar det. Därmed utför han i systemiska kausalvärlden (47:1-3) ett arbete som i liten skala motsvarar det solhärskaren utför i kosmiska kausalvärlden (29–31).

[3]Kausalhöljet är väsentligen kausalcentret. Varje del av detta sätts i rörelse av ett slags kraft, som utgår från något större centrum. Dessa krafter skall nu närmare beskrivas med början i den yttersta eller första bladkretsen.

[4]*Första kretsens* kronblad, tre till antalet, mottar kraft från andratriadens mentalatom (47:1). De påverkas av: 1) En kraftström från förstatriadens fysiska atom via det första av de tre kronbladen. Denna kraftström, alstrad i förstajaget, cirkulerar i förstatriaden. När den nått tillräcklig styrka och renhet, påverkar den yttersta bladkretsen. 2) En kraftström från andra bladkretsen, när denna väl aktiverats. Denna bladkrets visar den kausalt seende kausalhöljets natur, liksom första bladkretsen visar förstajagets grad av utveckling och tredje bladkretsen visar tredjetriadens grad av uppvaknande. Den dolda ädelstenens typ av ljus anger vilket departement kausalhöljet tillhör. 3) En kraftström, som kommer från tredjetriadens 45-atom och i slutet av människoevolutionen gör sig gällande i tredje bladkretsen. 4) En kraftström, som kommer från det planetariska centrum monaden tillhör och använder ädelstenen i lotusblomman, när alla dess tre täckande blad är öppnade. 5) Energi som når första bladkretsen direkt från andratriadens mentalatom och förmedlats genom Saturnus' 49-klot från en kosmisk källa. 6) Energi strömmar in även från första bladkretsen i alla de kausalhöljen tillhörande de monader som ingår i individens egen grupp. 7) Energi överföres via grupperna från de 49-klot som bildar den yttersta blad-

kretsen i den kosmiska tolvbladiga kausallotus vårt solsystem utgör. De ”sju heliga planeterna” avses inte här, utan deras energier påverkar andra bladkretsen.

[5]De energiströmmar, som verkar på och genom *andra kretsen*, liknar i mycket de nyss nämnda men har ett annat ursprung: 1) Det lägsta slags energi, som når denna krets, utgår från förstatriadens emotionalatom och första kretsens andra blad. Den är förvandlad emotional energi, mäktigare än sin motsvarighet i första kretsen tack vare emotionalhöljets egen natur och den ytterligare förstärkning den erhållit i första kretsen. Denna energi är en av de faktorer som åstadkommer ett snabbare framåtskridande i slutet av individens evolution i människoriket. Vissa kraftströmmar kan betraktas såsom gynnande monadens evolution enligt minsta motståndets lag. De är nedifrån räknade: utstrålningar från växtriket, emotional energi, andra bladkretsens energi, essential energi, aktiviteten i planethierarkins, planetregeringens och solsystemregeringens andra departement. Detta gäller givetvis endast vårt solsystem. 2) Ett annat slags inverkande energi uppstår i tredje bladkretsen, som är mottagare av 45-atomenergi. När tredje kretsens kronblad väl är väckta, har de en dynamisk aktivitet, som åstadkommer en mycket snabb utveckling. Växelverkan mellan den lägre (yttre) och den högre (inre) energin ger den nödvändiga stimulansen och resulterar i att knoppen (fjärde, innersta bladkretsen) öppnas, så att ädelstenen avtäcks. Övriga energislag är motsvarigheter till de redan uppräknade. Blott ett av dessa skall särskilt nämnas: det som når andra bladkretsen genom andratriadens 46-atom. Denna energi är av särskilt intresse, då den är den grundläggande energin för all lägre manifestation (47–49) och sammanfattningen av alla de krafter som bildar den fysiska solens sjufaldiga hjärta. I sin tur överför de livsimpulserna från (centrala andliga solen =) solen i värld 43. Sålunda erhålls en kedja för direkt energiöverföring: solen i värld 43, 49-solens sjufaldiga hjärta och 46-devaerna överför till andra bladkretsen, förstatriadens 48-atom, hjärtcentrets motsvarighet i hjässcentret, hjärtcentret.

[6]De energier, som strömmar genom och aktiverar *tredje kretsen*, liknar de redan uppräknade, men här tillkommer två stimulerande krafter. Den ena härrör från tredjetriadens 43-molekyl (43:4) och är energi överförd från planetregeringens första departement, den andra utgår från de tre innersta bladen, som täcker ädelstenen. Denna andra energi är den starkare av de två.

[7]Det är alltså tydligt att många slags energier samverkar för att åstadkomma kausalcentrets ”rörelse” – ordet ”rörelse” här taget i esoterisk mening. (LA: innebörden av ”rörelse” är här: utveckling, vitalisering,

viljeaspektens stegvis skeende överhandtagande.) De atomer och molekyler som bildar kronbladen har sitt inneboende liv och medvetande. Varje blad är ett kollektivväsen, varje bladkrets likaså, LA: och kausalcentret såsom helhet är ett levande, självmedvetet väsen. Första kretsen är bärare av energier, som upptagits från människan själv såsom förstajag, andra kretsens energier kommer från hennes vikarierande andrajag Augoeides och tredje kretsens energier härrör från hennes vikarierande tredjejag Protogonos. Ädelstenen är härd för kraft som utgår från planetregeringen och av denna förmedlad kraft från de övriga planetregeringarna. DVS 2.23.2

[8]Det ligger alltså oerhörda potentialer i människomonadens kausalhölje. Dessa garanterar monaden att nå femte naturriket och högre, förutsatt att den inte nöjer sig med livet i förstajagets världar (47:4–49:7). Om monaden vill utvecklas till ständigt högre stadier och riken, får den inte låta någon som helst form hindra. Formen är ett redskap för högre väsens stimulans och främjande av lägre väsens utveckling, ett redskap som dessa lägre har att bruka för sitt uppstigande, intet annat.

[9]Allteftersom kausalcentret utvecklas och dess rörelsemängd ökas, blir också dess ingående delar mera självaktiva och rörliga. Varje bladkrets börjar med tiden att rotera runt ädelstenen i mitten. Kort innan den innersta knoppen öppnas, börjar de tre yttre kretsarna såsom en enhet att rotera, så att hela centret förefaller vara i rörelse. När den innersta kretsen väl öppnats, roterar också denna runt den nu avtäckta ädelstenen men i riktningen motsatt de tre yttre kretsarnas snabba rotation.

[10]Endast ädelstenen själv förblir orörlig. Den är en fridens punkt. Den pulserar dock rytmiskt liksom ett hjärta och utstrålar åtta energiströmmar, vilka når spetsarna av åtta blad: enhetens fyra och offrandets fyra. Denna åttafaldiga energi är av atomslagen 46 och 45. Det är denna energi, som vid sin slutliga utstrålning upplöser kausalhöljet. Emedan kunskapens fyra kronblad inte får denna centralenergins uppmärksamhet, blir de med tiden inaktiva. Kunskapen (47) ersätts av enheten (46) och enheten i sin tur av offerviljan (45). (LA: Det högre innehåller allt väsentligt av det lägre.) När endast denna vilja återstår, syntetiseras dess energi i ädelstenen. När nu alla kronbladen överfört sina krafter till ädelstenen, har kausalhöljet fullgjort sin uppgift. Vid fjärde initiationen flammar ädelstenen upp såsom sju i en och återtas därefter av Protogonos.

[11]Också kausalhöljet har de tre egenskaperna tröghet, rörlighet och rytm. Tröghet kännetecknar stadiet före bladkretsarnas rotation (LA: emotionalstadiet), och denna rotation blir märkbar först när bladen blir aktiva. På detta stadium är förstatriaden aktivare än kausalcentret och förser detta med energi och materia. När människan senare blir mentalt

mer aktiv i fysiska världen och kausalcentret därför utvecklas snabbare, inträder rörlighetens stadium: bladkretsarna börjar rotera. När hon sedan blir lärjunge och mer intensiv i sin avsiktlighet, öppnas knoppen i mitten, blir kretsarnas rotation enhetlig och påläggs centret genom ädelstenen en bestämd rytm, som stadgar dess energier. Denna rytm är olika beroende på tredjetriadens departementstillhörighet.

[12]När kausalhöljets aktivitet förenhetligas, blir också de lägre höljenas energier samordnade. Detta är de energier, som manifesteras genom mental-, emotional- och eterhöljenas centra, genom övriga eterhöljet och genom vissa av organismens centra, såsom tallkottkörteln, hypofysen och mjälten. Här avses inte dessa centras egenaktivitet, utan de effekter som tillkommer i dem, när kausalcentrets tre bladkretsar fungerar med allt bättre samordning och ädelstenens kraft gör sig gällande.

[13]Dessa effekter visar sig på tre sätt: 1) Centren i ett lägre hölje blir bättre inrätade med dem i närmast högre hölje och mer mottagliga för dessas energier. 2) Inom höljena bildas olika trekrafter (krafttrianglar), varigenom kraft fördelas mer ändamålsenligt. Än en gång upprepas att endast kausalhöljets samlade energi åstadkommer den rätta kraftcirkulationen genom de lägre höljenas centra och upprättar de geometriskt rätta mönstren mellan dessa (LA: så att de kan nå full funktionsduglighet såsom förnimmelse- och aktivitetsorgan. Implicit ligger här en varning och ett avrådande att inte manipulera med höljescentren, meditera på dem osv. L3 15.11.3). 3) Vissa av organismens körtlar stimuleras, så att Augoeides får ett fastare grepp om organismen för sina ändamål. Varje centrum i människans inkarnationshöljen kan bli kanal för andratriadens energi, icke enbart förstatriadens energi, så att Augoeides kan uttrycka sig genom det.

[14]Efter dessa renings- och inrätningsprocessers fullbordan och fram till fjärde initiationen befinner sig kausalhöljet på höjden av sin energiutveckling. Kausalcentrets alla blad är utvecklade, och alla bladkretsarna roterar med stor hastighet. Energiströmmar cirkulerar genom hela centret. Också förstatriadens tre enheter har nått höjden av sin kraftutstrålning. Inkarnationshöljenas arton huvudsakliga centra (fyra mentala, sju emotionala och sju eteriska) liknar strålande, olikfärgade, hastigt snurrande eldklot. Höljena är bildade av högsta slags materia. I synnerhet eterhöljet tjänstgör på detta stadium såsom förmedlare av renaste slags prana och även av andratriadens energier. De ändamålsenliga energier, som strömmar ur människans alla centra, är så starka och rena att de har en stimulerande och helande inverkan på omgivande varelser. På detta stadium är människan en naturlig helare.

[15]Människan måste i någon mån inse och visualisera allt detta, innan

hon i fysiska världen kan vilja underkasta sig den nödvändiga renande disciplinen och anträda den väg, där hon finner sitt centrum och arbetar från denna kraftpunkt. Hon måste inräta dessa energicentra och därmed föra ner i fysiska världen kraft hon kan bruka till folkens helande.

[16]Vissa med människans utveckling sammanhängande faktorer ger bestämda och viktiga resultat, när de inrätas med varandra medelst förbindande energiströmmar och därför fungerar medvetet. Dessa faktorer föreligger i tre grupper, varav de två första är:

[17]Grupp I: Kausalcentrets första bladkrets, kunskapsbladen i andra och tredje kretsarna, mentalhöljets centra, eterhöljets strupcentrum och skallbascentrum, fysiska hjärnan.

[18]Grupp II: Kausalcentrets andra bladkrets, enhetsbladen i varje krets, emotionalhöljets centra, eterhöljets hjärtcentrum, hypofysen, perifera nervsystemet.

[19]När första gruppens faktorer inrätats och efter vederbörlig anpassning fungerar, erhålls energiöverföring från andratriadens mentalatom (47:1). När på motsvarande sätt andra gruppens faktorer inrätats, erhålls energi från andratriadens essentialatom (46:1). Av detta framgår vikten av en jämn och likformig inrätning, så att båda gruppernas faktorer får i lika grad göra sig gällande hos lärjungen. När han lyckas därmed, kan han i det fysiska manifestera andrajagets krafter och bli en helare och hjälpare för sina medmänniskor.

[20]Svartmagikern åstadkommer delvis liknande resultat men kan använda endast första gruppens faktorer och då inte heller kunskapsbladen i kausalcentrets andra och tredje kretsar, eftersom förbindelsen med (enhet–visdomsaspekten =) andratriaden i hans fall är atrofierad.

[21]Grupp III: Kausalcentrets tredje bladkrets, offrandets blad i de två yttre kretsarna, mental-, emotional- och eterhöljenas tre förnämsta centra upptagande de fyra lägre centrens energi, eterhöljets hjässcentrum, tallkottkörteln.

[22]När alla tre gruppernas faktorer är inrätade, blir till sist resultatet den fulländade samordning och anpassning till alla förhållanden, former och omständigheter som möjliggör för monaden att frigöras från de tre lägsta världarna (47–49). Tekniskt sett sker detta, när ”knoppen”, fjärde kretsen öppnas och det blir möjligt för hierofanten vid initiation att föra ner tredjetriadens energi i förstatriaden och höljenas alla centra och låta den fritt cirkulera mellan dessa. Medan den cirkulerar, förstör den med eld, ty den väcker kundalini fullt ut vid femte initiationen. MV 9.203.3

DEN SAMMANSATTA RÖRELSENS VERKNINGAR

19.4 Inledande om inrätning

[1]Fulländad blir inrätningen först när följande sex tretal av faktorer ändamålsenligt förenats: kausalcentrets tre yttre bladkretsar, de tre inkarnationshöljena (LA: organismen underordnad eterhöljet), de tre förnämsta höljescentren, den trefaldiga kundalini, den trefaldiga eteriska ryggradskanalen, tre centra i huvudet, nämligen tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret.

[2]En ytterligare faktor, som måste medräknas på det begynnande andrajagets utvecklingsstadier, är tredje ögat, vilket på flera sätt motsvarar ädelstenen inom fjärde bladkretsen:

[3]Ädelstenen riktar energi från tredjetriaden, medan tredje ögat riktar andratriadens energi i fysiska världen. Ädelstenen är det kraftcentrum som förenar kausalhöljet med det begynnande 46-höljet. När individen kan se och förnimma den, kan han fungera medvetet i essentialvärlden (värld 46). Tredje ögat förenar den i fysiska världen väckta människan med emotionalvärlden och möjliggör för henne att medvetet fungera i denna. Ädelstenen är det synredskap Protogonos använder för att skåda ut i de tre lägsta världarna. Tredje ögat är det synredskap kausaljaget använder i fysiska världen för att skåda in i de tre lägsta världarna. Ädelstenen är belägen mellan det kausala och essentiala, medan tredje ögat finns mellan de båda fysiska ögonen.

[4]En av den esoteriske lärarens (45-jagets) huvuduppgifter i denna tidscykel (dock inte i alla cykler) är att lära lärjungen förena alla dessa faktorer i deras olika rörelse- eller uttryckssätt, samordna deras vibrationer. När andratriadens (Augoeides') energi styr eller pålägger sin rytm på de lägre höljenas större centra, när den trefaldiga kundalini uppstiger ordnat genom den trefaldiga kanalen och när de tre centren i huvudet förenats i en triangel, är förstajaget ett insiktsfullt redskap för visdomen. De mindre centren har till uppgift att ombesörja höljets inre samordning, de större centren har höljets samordning med de andra höljena till uppgift.

[5]När tredjetriadens energi, fokuserad i ädelstenen, går genom kausalcentret i de kanaler som Augoeides redan använder och gör sig gällande även i fysiska världen, har människan tagit nästa steg. Då blir hon andligt skapande och en helare. (LA: ”andligt” avser här åtminstone det essentiala.)

[6]Dessa är de mål som förestår för alla lärjungar, som iakttar den nödvändiga disciplinen och genomgår utvecklingsstadierna genom

meditation. Visserligen känner de esoteriska lärarna vissa metoder, varmed de (om nödvändigt) kan påskynda processen för sina lärjungar, men dessa metoder lämnas aldrig ut till obehöriga och tillämpas för övrigt sällan. Den vanliga metoden är den tidskrävande och mödosamma: att låta lärjungarna själva finna varje steg av vägen, att ge dem kunskap om organismens och de högre höljenas konstitution och därmed förbundna energiers natur och funktion, sedan låta dem gradvis själva bli varse dessa krafter inom sig själva. Genom erfarenhet, ofta misslyckanden, ibland framgångar, mogen eftertanke och begrundan i många inkarnationer når de till sist den punkt, där de med självinitierad och oavlåtlig ansträngning åstadkommit ett visst mått av inrätning. Då får de lära sig hur de skall använda denna inrätning och handha energi medvetet för att nå resultat i det fysiska i och för tjänandet. Att stabilisera sig och att rätt handha energin – i detta måste de vara skickliga, innan de kan betros med de metoder, varmed andratriadens och tredjetriadens energier manifesteras i fysiska världen.

19.5 Rörelsen frambringar periodisk manifestation

[1]Den inrätning som här avses är syntetisk inrätning med avseende på medvetenhetsaspekten. Det handlar därför om sådana väsen, som närmar sig sitt mål. Detta mål kan definieras såsom förmågan att vibrera i samklang med den större enhet, vari väsendet ingår såsom del. Detta yttrar sig på sju sätt. De tre första sätten avser förhållandet mellan de nästan fullkomliga monaderna i de tre lägsta naturrikena och deras respektive gruppsjäl liksom deras fortsatta manifestation i närmast högre rike. Det fjärde sättet avser den mänskliga lärjungens förhållande till sin närmaste grupp och de lagar som styr hans reinkarnation. Det femte och sjätte sättet avser på motsvarande vis de sju mindre respektive de tre större planetväsendena och dessas manifestation och obskuration. Det sjunde avser vårt solsystemväsens periodiska manifestation och förhållande till sjusolsystemväsendet.

[2]De monader, som utvecklas genom triader, manifesteras genom dessa och kan sägas lämna manifestationen, när triaderna nått höjden av sin utveckling och då slutligen upplöses. Triader ägs endast av väsen som nått självmedvetenhet och alltså en viss grad av beständighet. Triadenheten kan betraktas såsom brännpunkten för manifestation i en viss värld, såsom ankare för en individ i ett visst klot, och detta gäller såväl människomonaden som planethärskarna och solhärskaren.

[3]Solsystemets atomvärldar 43–49 utgör de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska atom.

[4]De tre lägsta naturrikenas monader äger därför inga triader men bi-

drar till att sådana bildas åt monader i högre riken. Det sagda är en generalisering, som inte får ges en bokstavlig eller uteslutande tolkning. (LA: I de undermänskliga rikena är blivande triadenheter vanligen inte fast knutna till monadens höljen, utan vandrar in i och ut ur dessa. I synnerhet gäller detta monader på lägre nivåer i riket. Högre stående mineralmonader har en ”permanent” 49-atom, högre växtmonader därtill en 48-atom, djurmonader på gränsen till kausalisering också en 47:4-molekyl.) Mineralriket består den energi som är det negativa underlaget till det positiva inflödet i 49-atomen. På motsvarande sätt består växtriket den negativa energin till 48-atomen och djurriket den till 47:4-molekylen. Denna energi, som de tre lägsta rikena bidrar med, bildas av det högsta slags vibrationer riket förmår alstra och tjänstgör som en länk mellan människomonaden och dess höljen, vilka därigenom är förbundna med motsvarande lägre rike.

[5]Hos människan sammanföres och syntetiseras de tre energislagen, och när förstajaget är fulländat och höljena inrätade, bildar förstatriadens energier en trekraft, vari 47:4-energin är den positiva kraften, 49-energin den negativa och 48-energin den utjämnande. Människan är alltså nära förbunden med de tre lägsta rikena genom det bästa dessa kan ge.

[6]De tre triadenheterna och tre lägsta naturrikena kan också studeras enligt de tre gunaerna: tamas eller tröghet, rajas eller impulsiv rörlighet, sattva eller ändamålsenlig och lagbunden rytm. Tamas sammanhänger då med mineralriket och 49-atomen, rajas med växtriket och 48-atomen, sattva med djurriket och 47:4-molekylen. Detta måste fattas enligt den skala som motsvarar förstajagets världar: 47:4–49:7. (LA: I planetarisk skala är tamas = 49, rajas = 47, sattva = 45.) Såsom ett exempel på denna idé kan sägas att när den förmänskliga djurmänniskans organism nådde sin högsta, sattviska vibrationskapacitet, blev kausalisering möjlig.

[7]Varje naturrike är positivt gentemot det närmast lägre och negativt mot det närmast högre. Mellan dem infaller den rajasiska manifestationsperiod som överbryggar dem båda och förbinder det positiva och negativa. De typer i mineral-, växt- och djurrikena, som uppvisar det mest intensiva rajas, befinner sig på gränsen att transmigrera till närmast högre rike. Dessa typer måste betraktas såsom typerna för mineralmonadens högsta fysiska, växtmonadens högsta emotionala och djurmonadens högsta mentala aktivitet.

[8]När denna trefaldiga aktivitet nått sin höjdpunkt, är sol- eller planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje fullt utvecklat och kan medveten kontakt upprättas med det kosmiska eterhöljet. Det är denna kontakt

som frambringar människan, ty andra- och tredjetriadenergierna är egentligen solhärskarens eller planethärskarens kosmiska eterenergier. Det är insikten om detta, som till slut skall förena vetenskapen och religionen, ty det som vetenskapsmannen kallar energi, kallar den religiöse Gud, och likväl är de två ett.

[9]I de tre lägsta naturrikena är framträdandet i fysiska världen alltid gruppmanifestation och inte åtskilda individers manifestation. Varje gruppsjäl består av sju delar, som framträder i var och en av klotperiodens sju rotrasepoker. De delar av gruppsjälen, som inte är inkarnerade, befinner sig i emotionalvärlden, medan modergruppsjälen finns i mentalvärlden. När människomonader diskarnerar, passerar de igenom emotionalvärlden till mentalvärlden (LA: och slutligen kausalvärlden) och går ner igen i inkarnation från (mental- =) kausalvärlden.

[10]Varje gruppsjäl bildar en trekraft med högsta punkten i mentalvärlden, lägsta i etervärlden och mittpunkten i emotionalvärlden. För den minerala gruppsjälen är mittpunkten i 48:6, för växtgruppsjälen i 48:5 och för djurgruppsjälen i 48:4. Djurmonadernas transmigration till människoriket, fjärde naturriket, möjliggöres just genom mittpunktens läge i 48:4.

[11]Också elemental- och naturrikena har karaktär av tamas, rajas eller sattva. Elementalrikena och de undermänskliga naturrikena är tamasiska, människoriket rajasiskt och de övermänskliga rikena sattviska. Människoriket lånar något från alla de övriga och är deras energiers syntes. Först när människan frigjort sig från att låta sig styras av det hon lånat från de undermänskliga rikena, kan hon förstå de övermänskliga rikenas natur och ändamål. Femte och sjätte naturrikena vitaliseras av atomenergierna 43–45, människoriket av 46 och de undermänskliga rikena av 47–49. Atomenergierna 43–46 är kosmiska eterenergier, och liksom solsystemiska etern 49:4 styr organismerna i 49:5-7, har människan till uppgift att styra 47–49 genom 46 och når frigörelse först när hon förmår detta.

[12]I största allmänhet kan sägas att varje väsens manifestation främst beror på något större väsens aktivitet, vilken i det hela taget är uttryck för första strålen. Samma lag styr allt, ehuru gensvaren på lagen skiljer sig åt till arten och graden. Lagen kallas ”cyklernas lag” och uttrycks i tid, men cyklernas hemlighet kan icke röjas, då denna kunskap även i symbolisk form är alltför farlig.

[13]Varje form i varje rike, vare sig den tillhör involutionen eller evolutionen, är en negativ kraft, som drivs till aktivitet genom en positiv kraft och manifesterar sig såsom en förening av båda. Somliga former är negativa–positiva, andra är positiva–negativa och åter andra befinner

sig i jämvikt. Byggarna av kosmos och solsystem arbetar medvetet enligt cyklernas lag och använder samlingen av dessa krafter i varje rike, varje grupp, varje monad för att åstadkomma planens förverkligande.

[14]I planethierarkins arkiv finns om alla levande varelser från gudar till mineraler uppgifter lämnade i termer av energiformler, som anger ungefärliga vibrationsförändringar för varje slags form vid varje given tidpunkt. Dessa uppgifter kan uttryckas också i termer av de tre gunaerna: proportionerna av tröghet, impulsiv rörlighet och ändamålsenlig rytm. De invigda, som har tillträde till arkiven och kan läsa dem, kan där inhämta uppgifter om vad de presterat i det förflutna, var de nu står och vad de förväntas kunna uppnå i närmaste framtiden.

[15]I andra arkivalier förtecknas andra formler avseende alla levande varelsers ”värmehalt”, ”ljusutstrålning” och ”magnetiska kraft”. Det är med kunskap om dessa uppgifter, som skördelagväktarna bestämmer alla varelsers inkarnations- eller manifestationsperioder.

[16]Solsystemets skördelagväktare har sina kosmiska förebilder. Det finns grovt räknat fyra grupper av skördelagväktare (lipikaherrar): 1) Tre kosmiska lagväktare arbetar från ett centrum i stjärnan Sirius. Dessa har tre ombud som ingår i vår solsystemregering. 2) Tre högre lagväktare arbetar genom de tre aspekterna. 3) Nio lägre lagväktare arbetar i tre grupper om tre genom manifestationsperioderna. 4) Sju skördeagenter ansvarar för de sju 49-kloten. Under dessa fyra grupper arbetar en oräknad härskara av lägre agenter.

[17]Alla arbetar de med energiutstrålning och med kraftenheter enligt cyklernas lag, och alla har de samma mål: att åstadkomma fulländad verksamhet, ökning av den energi varje väsen utstrålar såsom uttryck för sitt av egenarten bestämda mål.

[18]Manifestationens periodicitet innebär att en viss form med egenartad energi cykliskt framträder, och detta gäller såväl solsystemet som planeten, departementet eller människan. Vissa utomstående faktorer påverkar ofrånkomligen hur energiväsendet framträder, styr eller avleder det. Cyklernas lag har alltid betraktats som en av de lagar som för människan är svårast att förstå, och endast högre invigda bemästrar de erforderliga beräkningarna. Förståelsen av denna lag förutsätter sådana förmågor som att 1) använda matematiska formler omfattande hela solsystemet; 2) beräkna förhållandet mellan en monad och den större helhet, varur den periodiskt manifesteras; 3) läsa ett planetsystems arkiv; 4) bedöma skördeverkningar i tid och rum; 5) skilja mellan de fyra strömmar av skördeverkningar som avser de fyra lägre naturrikena; 6) urskilja de tre huvudsakliga energiströmmarna – tröghet (49), rörlighet

(47) och rytm (45) – och notera varje monads vibrationstal och ställning i den större övergående grupp som nått höjden av någon av de tre vågorna och därför är redo att överföras till en våg med högre vibrationstal; 7) läsa de arkivalier som avhandlar den planetariska manifestationen i fyra avseenden: planetväsendet, överföringen från månkedjan, överföringen till ett annat 49-klot och växelverkan mellan människo- och djurrikena. Den som förmår göra allt detta och har förvärvat rätten att veta vad det är som åstadkommer manifestationen, har också förtjänat rätten att deltaga i planethierarkins rådplägningar och att själv rikta energi på, genom och ur planeten.

[19]De krafter, som låter djurmonader kausalisera och bringar människomonader i manifestation, skall nu något beskrivas. Det handlar om hur en energiström samverkar med två andra. En människa är mötesplatsen för tre kraftströmmar, varav en överväger, allt enligt hennes typ.

[20]Den första och avgörande faktorn är de departement människomonaden tillhör genom sina tre triader. Här är tredjetriadens departement viktigast.

[21]Den andra faktorn sammanhänger med att de människomonader, som nu finns inkarnerade på planeten, naturligen utgör två större grupper: de som kausaliserade i månkedjan och de som gjorde det här på Jorden. Det finns viktiga skillnader mellan dessa två grupper. De förra utmärks inte bara av sin framskridenhet tack vare en längre utveckling utan också genom sin egenskap av stor och intelligent verksamhet beroende på att tredje departementet härskade i tredje eller månkedjan. I vår nuvarande, fjärde kedja härskar fyrfalden (LA: 47:4 och lägre), vilket är en grund till den intensiva materialism som utmärker dem som kausaliserat på vår planet. I den stora skillnaden mellan dessa två grupper ligger en av grunderna till mänsklighetens uppdelning i styresmän och styrda, kapitalägare och arbetare. Intet system för samhällsreform kan lyckas utan att man beaktar detta viktiga faktum.

[22]En tredje faktor, som skiljer mellan de grupper av monader som kausaliserade på vår planet, är de metoder som flammans herrar då tillämpade. Dessa var till antalet tre: 1) De inkarnerade själva i och vitaliserade djuriskt mänskliga organismer. Denna grupp blev den mest framskridna av jordmänskligheten. 2) De inplantade mentalitetens frö i den andra grupp av djurmänniskor som var redo för kausalisering. Denna grupp krävde länge de äldre brödernas stöd. Den nästan misslyckades men blommade plötsligt upp i tredje rotrasens sjunde underras. 3) I den tredje gruppen stimulerade de instinkten tills den utvecklades till intelligens. Det får aldrig glömmas att människan inom sig, utan utifrån kommande fostran, har förmågan att gå framåt och nå

full självmedvetenhet.

[23]Den fjärde faktorn består i att människorna kännetecknas av materiens tre egenskaper tröghet, rörlighet och rytm, så att individerna utmärks av någon av de tre.

[24]Dessa tre egenskaper utmärker också sjukloten (planetkedjorna), så att andra och sjätte är sattviska, tredje och femte rajasiska och vårt fjärde sjuklot är tamasiskt. Första sjuklotet är det urtypiska och sjunde står för fulländning.

[25]De här betraktade faktorerna har en stark inverkan på periodiciteten i monadernas manifestation och inkarnation. Tidigare publicerade uppgifter om den genomsnittliga tiden för uppehållet mellan inkarnationerna är i det hela taget oriktiga, då de inte tar hänsyn till departementsskillnaderna eller till indelningen i tamas-, rajas- och sattvamonader. Det finns regler och principer, som styr monadernas inkarnation, men de publiceras inte. Det är viktigt minnas att på lägre stadier den enskilda monadens inkarnation främst bestäms av gruppens inkarnation.

[26]Allteftersom monadens egen vilja eller målmedvetenhet blir tydligare, inkarnerar den ibland oberoende av gruppen. På detta stadium är monaden starkt individualistisk, självupptagen och utan gruppförnimmelse förutom de band den knyter i jordelivet för självbevarelse och personlig välfärd. Detta stadium varar länge, tills individen på ett högre stadium åter igenkänner sin grupp men denna gång med insikt.

[27]För lärjungar gäller att det är deras departementstillhörighet, som främst bestämmer deras inkarnationer men att också vissa andra faktorer, vilka strax skall beskrivas, har sin betydelse. Det skall här ihågkommas att för lärjungarna är direkt inrätning med andratriaden och Augoeides via höljescentren och fysiska hjärnan målet för deras meditation och disciplin.

[28]En faktor är lärjungens vilja att snabbt arbeta av dålig skörd för att så frigöras för tjänande. Genom kausal insikt inpräglar sig lärjungen denna vilja under inkarnationen och motverkar sålunda varje begär efter devachans sällhet eller ens arbete i emotionalvärlden. Lärjungens enda syftemål efter döden är att göra sig av med de gamla inkarnationshöljena och förvärva nya. Han önskar sig ingen viloperiod.

[29]En annan faktor är lärjungens val att utföra visst arbete såsom tjänande under lärarens anvisning. Detta innebär ibland att lärjungens dåliga skörd tillfälligt uppskjuts men inte upphävs. En dylik justering göres med lärjungens samtycke.

[30]En tredje faktor är att lärjungen ibland inkarnerar för att intaga sin plats i en större plan. Det kan exempelvis handla om att en medlem av planethierarkin behöver framträda i fysiska världen men inte har an-

ledning att själv inkarnera. Då kan han ”överskugga” eller ”inspirera” en lärjunge, tillfälligt bruka dennes höljen.

[31]En fjärde faktor är att en lärjunge kan vara mycket långt kommen i något visst avseende men sakna full funktionsduglighet i ett annat. Han kan då med Augoeides’ och lärarens samtycke genomgå en serie snabbinkarnationer i avsikt att särskilt arbeta på att fullständiga en viss egenskap eller grupp egenskaper. Detta kan vara förklaringen på att somliga individer framstår som kraftfulla och målmedvetna men samtidigt ensidiga och obalanserade. Någon insikt om dessa faktorer kanske avhåller oss från förhastade slutsatser om våra medmänniskor.

[32]En variant av denna fjärde faktor förekommer, då en invigd (LA: i detta fall ett framskridet kausaljag) inkarnerar för att uttrycka nästan endast en fulländad princip. Detta gör han för att hjälpa en särskild grupp, som visserligen önskar tjäna mänskligheten men inte riktigt lyckas på grund av bristen på en viss egenskap eller förmåga. Den invigde åtar sig då att balansera gruppen och gör det ofta i en serie snabba inkarnationer.

[33]Dessa snabbinkarnerande lärjungar utmärks av den energi som flödar genom dem, den magnetiska kvaliteten av deras arbete, den mäktiga inverkan de har på grupper och deras förmåga att förverkliga planen i det fysiska.

[34]Fysisk manifestation av övermänskliga och gudomliga väsen styres av lagar liknande dem som råder över människomonaden men sådana med solsystemisk och kosmisk räckvidd. Skördefaktorer spelar in också i deras fall, och även de har motsvarande större räckvidd.

19.6 Förening medelst trekrafter

[1]Liksom det inte är möjligt för människan på lägre stadier att fatta evolutionens inverkan på henne och lärjungaskapets natur, så är det inte heller möjligt ens för ett 43-jag att fatta, annat än i en vid och allmän mening, solhärskarens egenskaper och villkoren för hans expansion. Så mycket kan dock sägas att när vissa mycket stora kosmiska inrätningar gjorts och energin från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) kan strömma ohindrad till hans fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska fysiska atom (43), vårt solsystem, kommer hittills oanade möjligheter att förverkligas.

[2]I framtida cykler kommer vissa skeenden, underordnade det nyss nämnda större, att inträffa. Dessa kan allmänt sammanfattas såsom följer:

[3]Vissa systemiska trekrafter bildas, som möjliggör energiöverföring mellan 49-kloten och därmed påskyndar förverkligandet av planet-

regeringarnas och solsystemregeringens planer. Dessa energier är inte planetariska utan interplanetariska och solsystemiska, kommer från världarna 43–45.

[4]En slutlig solsystemisk trekraft bildas, en av yttersta mäktighet, ty den kommer att användas av alla de sju mindre 49-kloten såsom negativt underlag för deras mottagande av positiv energi. Denna energi kan cirkulera genom 49-kloten tack vare bildandet av en kosmisk inrätning. Det är denna energi, som i manifestationens slut upplöser de sju 49-kloten, varvid monader och triader överföres till de tre större 49-kloten. Vid denna överföring tar Saturnus emot förstatriaderna, Neptunus andratriaderna och Uranus tredjetriaderna. Även de tre större 49-kloten upplöses, men i ett långt senare skede i samband med solhärskarens ytterligare expansion.

19.7 Förhållandet mellan strup-, skallbas- och mentalcentren

[1]Höljescentren har alltid tilldragit sig människors intresse, och mycken skada har vållats genom att uppmärksamhet och meditation riktats på de ställen i organismen som svarar mot de eteriska centren. Ofarlig blir sådan meditation först när människan inte längre är centrerad i förstajaget (47:4–49:7) utan i sitt kausalhölje och fullständigt identifierad med dess medvetenhet. Först såsom kausaljag kan människan rätt använda centren medvetet, och då för att driva organismen att fullgöra andrajagets avsikt. Andrajaget lyder regler, följer lagen och har förvärvat icke endast medveten kontroll av organismen utan även kunskap om energins lagar, eterhöljets konstitution och förhållande till organismen. De studerande måste fås att uppmärksamma grundläggande fakta om centren, sådana fakta som här ges och sådana som tidigare givits. Med tanke på att i en snar framtid etersynen blir mer utbredd i mänskligheten ligger en verklig vinst i att de studerande har åtminstone ett teoretiskt begrepp om dessa ting.

[2]De större eteriska centren sägs ibland vara sju till antalet, ibland tio. De tre tillkommande är emellertid inte föremål för energi riktad från kausalhöljet utan har betydelse enbart för organismens rörelse och liv. (LA: Detta avser mjältcentret och två rörelsecentra.)

[3]De sju eteriska centra, som människan har att befatta sig med, bildar två grupper: fyra högre och tre lägre. De fyra högre centren är förbundna med de departementen 1–4, de tre lägre centren med departementen 5–7.

[4]Dessa centra förmedlar energier från: 1) Planethierarkins sju departement via de sju underdepartementen till något visst tredjetriaddepartement. 2) Planetregeringen. 3) Solsystemregeringen. 4) Karlavagnens sju

större stjärnor. Dessa energier förmedlas av de sju 49-kloten till tredjetriaden och därifrån vidare till kausalhöljet. Där förenar de sig med sju energiströmmar, som kommer från Plejaderna och förmedlas av Augoeides. 5) Var och en av de sju atomvärldarna 43–49.

[5]Det är tack vare mottagandet av dessa energier, som människan kan stegvis utveckla medvetenhet och vilja. LA: Först är hon mottaglig endast för förstatriadens energier och identifierar sig då med inkarnationshöljenas mekaniska medvetenhet. Senare, när hon blir mottaglig för energierna från kausalhöljet och Augoeides, identifierar hon sig med sin kausala självmedvetenhet. Ännu senare, såsom andrajag och tredjejag, identifierar sig monaden med sig alltmer vidgande gruppmedvetenhet i världarna 46–43.

[6]Mottagandet av energierna från förstatriaden kulminerar, när bas-, sakral-, mjält- och solarplexuscentren är fullt aktiva. Mottagandet av energierna från andratriaden dominerar, när mental-, emotional- och eterhöljenas hjärt-, strup- och huvudcentra vibrerar rätt. Energierna från tredjetriaden kan göra sig gällande, när alla de lägre centren är inrätade med hjässcentret.

[7]Bascentret är ursprunget till tre energiströmmar, som går upp och ner längs ryggraden ända upp i huvudet. Denna trefaldiga kraftström är knuten till tre viktiga centra: bascentret, skallbascentret och hjässcentret. Detta är en motsvarighet i fysisk materia till sutratmas förbindelse med de tre triaderna och deras höljen.

[8]Mellan de nyss nämnda tre centren finns vissa glapp, vilka monaden måste överbrygga under utvecklingens gång. Ett sådant glapp finns mellan den trefaldiga ryggslutsenergin och skallbascentret. Detta motsvarar det glapp som finns mellan förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och Augoeides (i 47:3). Visserligen är förstatriaden innesluten i ett hölje av kausalmateria (triadhöljet, mindre kausalhöljet, 47:3), men det finns likafullt ett glapp i medvetenheten, vilket måste överbryggas. Likaså finns mellan skallbascentret och hjässcentret ett glapp, vilket motsvarar det mellan triadhöljet (47:3) och andratriadens mentalatom (47:1). När människan har byggt antahkarana, vilket hon gör på slutstadierna av sin evolution i människoriket (LA: mental- och kausalstadierna), har detta glapp överbryggats och är tredjetriaden och andratriaden nära förbundna. Människan börjar bygga antahkarana, när hon på mentalstadiet är centrad i mentalhöljet. När centret mellan skulderbladen vibrerar kraftigt, kan skallbascentret och hjässcentret förenas via strupcentret.

[9]När människan nått detta stadium, är hon en formbyggare i mentalmaterien av en annan kaliber än den omedvetet och mekaniskt funge-

rande genomsnittsmänniskan. Hon bygger då sina former lag- och planenligt. Hon vänder sin uppmärksamhet bort från att utöva makt i förstajagets världar och vänder den i stället till andrajagets världar. Detta blir möjligt när, samtidigt som den nyss nämnda trekraften – bascentret, skallbascentret och strupcentret – växer, en annan trekraft når motsvarande styrka, nämligen solarplexuscentret, hjärtcentret och panncentret, vilkas energier likaså förenas i hjässcentret.

[10]När denna dubbla verksamhet nått en viss grad av utveckling, aktiverar den en tredje trekraft i huvudet – tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret –, och dennas energi når hjässcentret. Sålunda erhålls genom tre trekrafter nio energiströmmar, som alla når och förenas i hjässcentret. Detta energisystem är en motsvarighet till planetariska och solsystemiska energiförhållanden.

[11]Vad gäller eterhöljets centra beskrivs således människans medvetenhetsutveckling såsom en process, vari dessa centra stegvis förenas i trekrafter, vilka slutligen inrätas med hjässcentret, så att de alla bildar ett cirkulationssystem för andratriadens energi. Därvid blir förstatriaden med inkarnationshöljena och dessas centra ett slags medium, varigenom andratriadens energi gör sig gällande.

[12]Så långt människan – mikrokosmos. Om de makrokosmiska motsvarigheterna – planetsystemen och solsystemet – är det mycket litet som kan begripligt framställas för människan på nuvarande utvecklingsstadium. Några få fakta om dessa makrokosmiska förhållanden skall dock lämnas.

[13]En solhärskare brukar såsom sina energicentra 49-kloten, vilka vart och ett uttrycker en typenergi och var och ett därför vibrerar i samklang med solhärskarens kosmiska kausalcentrum, varav människans kausalcentrum är en svag avbild. Solhärskarens kosmiska kausalcentrum manifesterar sig såsom en trefald i världarna 29–31. Denna trefald verkar genom sju bladkretsar, och det är energin från dessa sju som pulserar genom varje 49-klot.

[14]Solhärskarens kosmiska fysiska centra är 49-kloten. Varje 49-klot domineras av sin planethärskare. Han är mottagare av två slags kraft, kosmisk superessential (15–21) och kosmisk essential (22–28). Den förra kommer till honom via hans kosmiska kausalcentrum från Karlavagnens sju stjärnor. Den senare kommer från stjärnbilden Draken via Plejaderna.

[15]Ett tredje energislag tillkommer och kan därför urskiljas i dessa centra, nämligen det kosmiska kausal-mentala (29–35). Detta når 49-kloten via stjärnan Sirius från en annan stjärna, som måste förbli onämnd. Dessa tre väldiga energiströmmar bildar den totala manifesta-

tionen av ett solsystemiskt centrum, ett 49-klot.

[16]Inom 49-klotet verkar främst dessa energier: tredjetriadernas och protogonernas energier (43:4–45:1), andratriadernas och augoeidernas energier (45:4–47:1), förstatriadernas och de fyra lägre naturrikenas energier (47:4–49:1). Den grovfysiska energin (49:5-7), som manifesterar sig genom organismerna och de minerala livsformerna, är en kvarleva från det föregående solsystemet och betraktas inte såsom en princip.

[17]De sju mindre 49-kloten skiljer sig åt vad avser energityp, evolutionsgrad, uppgift i den allmänna planen, skörd och vibrationstal. Den främsta skillnaden ligger däri att tre av dem utgör solhärskarens tre högre centra för kosmisk eterenergi och fyra utgör de lägre centren.

[18]Saturnus' planetväsen innehar en ställning i solhärskarens kosmiska eterhölje liknande strupcentrets i människans eterhölje. Mot manifestationens slut kommer tre solsystemiska centra att bli inrätade liksom bas-, strup- och skallbascentren hos människan. Det finns tre 49-klot, som motsvarar människans tallkottkörtel, hypofys och skallbascentrum, men de kallas inte centra och styres veterligen inte av planethärskare. Det finns också ett 49-klot, som är inaktivt och vilande, och det motsvarar det atrofierade tredje ögat hos människan. Flera 49-klot finns inte i grovfysisk utan först i etermateria, och hithörande fysiska planeter kan därför inte observeras av människan förrän hon utvecklat etersyn.

[19]Varje 49-klot kan betraktas såsom en lotus, som har sju större kronblad, ett för varje sjuklot (kedja), men också underordnade kronblad allt enligt ifrågavarande kollektivväsens natur och skörd. Avvikelser från detta allmänna schema förekommer.

[20]Varje 49-klot utvecklas i tre aktivitetsstadier, som vart och ett domineras av ett av de tre energislagen. Allteftersom utvecklingen fortskrider, ökar vibrationsaktiviteten och förändras klotets form och energiomsättning. Dessa form- och rörelseförändringar finns beskrivna men behöver inte här närmare beröras.

[21]Inom varje 49-klot är de sju sjukloten planetariska centra, och de enskilda kloten inom varje sjuklot är i sin tur centra. Emellertid bör de studerande avstå från att göra sig en uppfattning om kloten såsom centra, så länge de inte har tillräcklig förståelse av de djupare orsakerna till den grovfysiska materiens särställning, då de annars kommer att missuppfatta förhållandena. I ju lägre slags materia man söker motsvarigheter, desto större är risken för misstag. Sökta motsvarigheter måste avse kvalitet och principers uttryck, inte kvantitet och form.

AVDELNING 20
ATTRAKTIONSLAGEN

20.1 Inledande

[1]Attraktionslagen är den för all manifestation grundläggande och den för vårt solsystem viktigaste lagen. Den kan kallas också jämkningens eller jämviktens lag, ty den bestämmer de elektromagnetiska fenomenens utjämnande eller neutrala pol. På motsvarande sätt bestämmer hushållningens lag den negativa polen och syntesens lag den positiva polen. Attraktionslagen är lagen för den energi som uppstår genom den positiva polens och den negativa polens förening under evolutionens lopp. För människans vidkommande är attraktionslagen den lag som möjliggör självmedvetenhet. För de undermänskliga naturrikenas vidkommande är den den lag som drar alla livsformer vidare till självförverkligande. För de övermänskliga rikena vidgas denna livslag till att bli en lag, som styr de processer som lyder under syntesens lag, vilken attraktionslagen är underordnad. L1 9.8.2, 9.32.5

[2]Benämningen ”attraktionslagen” är egentligen en samlande term för flera lagar, som liknar varandra till sin natur men skiljer sig åt i sina yttringar. En allmän uppfattning om attraktionslagen, dess modifikationer, verkansområde och räckvidd kan erhållas genom en beskrivning av några av dessa underordnade lagar, och en sådan skall därför lämnas nedan. Syntesens lag avser viljan, monaden i sitt hölje. Hushållningens lag avser materien, höljet. Attraktionslagen avser den genom monadens och höljets växelverkan erhållna medvetenheten.

[3]De nämnda tre lagarna är uttryck för solsystemregeringens tre departements avsikt eller ändamål (LA: lagenlighet, ty dessa kollektivväsen vill intet annat än lagen): första departementet styres av syntesens lag, andra departementet av attraktionslagen och tredje departementet av hushållningens lag. Dessa tre lagar är underordnade den större lag som styr solhärskaren.

20.2 De underordnade lagarna

[1]De attraktionslagen underordnade lagarna kan beskrivas såsom följer:

[2]1. *Kemiska affinitetens lag*. Denna lag styr medvetenhetsaspekten i mineralriket. Den avser atomers och molekylers förening. Den tjänar till att bevara mineralriket vid liv och är orsaken till monadens immetallisering.

[3]2. *Framåtskridandets lag* avser medvetenhetsutvecklingen i växtriket. Denna lag har sitt namn av att det är först i detta rike bestämt objektivt gensvar på stimulans kan konstateras. Denna lag är grunden till emotionaliteten, vilken är nyckeln till förståelsen av vårt solsystem.

Lagen är uttryck för en del av devarikets medvetenhet och för vissa eterenergier. Förutom med växtriket har lagen ett särskilt samband även med andra sjuklotet (kedjan), andra klotet och andra eonen; emotional-devaerna, solen i värld 46 och andra strålen.

[4]3. *Polernas lag* styr den kraft som sammanför de två polerna eller könen i djurriket och människoriket. Denna kraft har till ändamål den fysiska formens bevarande och fortplantning under innevarande cykel. Kraften manifesteras endast under den period, då könen är delade. För människans del kommer denna lag att ersättas med en annan, när hon på nytt blir androgyn. Lagens högre uttryck avser ”esoteriska giftermål” eller polföreningar, såsom dem mellan (själen =) andratriaden och (anden =) tredjetriaden; negativa atomer med positiva; föreningen av de två sista 49-kloten, sedan dessa upptagit de övrigas evolutionsmonader; vårt solsystems förening med sin motpol.

[5]4. *Magnetismens lag* styr förstajagets integration. Denna lag uttrycks i det arbete de tre högre grupperna av månpitarer utför, de devaer som bygger människans eter-, emotional- och mentalhöljen. Dessa tre grupper befattar sig inte med byggandet av djurrikets former, ty de bygger människans inkarnationshöljen under de tre sista stadierna av evolutionen i människoriket: kulturstadiet, humanitetsstadiet och idealitetsstadiet. De fyra lägre grupperna befattar sig med höljesbyggande på de två lägsta mänskliga stadierna och i djurriket, liksom med attraktion av djuriskt slag i båda rikena.

[6]5. *Strålningslagen* träder i verket först i samband med de längst komna individerna i de olika rikena. Den avser den dragningskraft ett högre naturrike utövar på de mest framskridna monaderna i närmast lägre rike. Den styr mineralernas radioaktivitet. Den styr även utstrålningarna i växtriket, och till dessa räknas även vissa slag av växternas väldofter. Detta sammanhänger med att luktsinnet är det högsta av de rent fysiska sinnena.

[7]Det finns även en intressant länk mellan femte naturrikets och växtrikets medlemmar, ty i esoteriken är tvåan och femman nära förbundna. Hit hör också faktum att vissa av de sju departementen representeras av väldofter från växtriket.

[8]Särskilt avses kausalcentrets utstrålning (LA: symbolen lotusblommans doft). Den som kan avläsa, rätt tolka denna utstrålning, kan bestämma kausalcentrets kvalitet och ställning inom sitt planetariska centrum liksom även dess samband med vissa devaer, som i sjufald dominerar växtriket.

[9]Strålningslagen är inte verksam i djurriket i detta sjuklot. Ett av problemen för nästa sjuklot består i att införa animalisk utstrålning, varvid

den initiationsmetod som nu tillämpas upphävs. Den i vårt sjuklot tillämpade kausaliseringsmetoden avser djurriket, och de tre första initiationerna avser likaledes människan såsom icke helt frigjord från djurriket. Först genom fjärde initiationen frigöres monaden från sitt skördebetingade samband med djurriket. Med detta sammanhänger att vänsterhandsvägens adepter i Atlantis kallades ”träden” och förintades jämte hela växtligheten i Atlantis.

[10]6. *Lotusblommans lag* är den lag som styrde augoeidernas ankomst och alltså förenade första- och tredjetriaderna, varvid kausalcentret, ”själens lotusblomma”, bildades. Den är också den lag som möjliggör för monaden, medveten i kausalcentret, att bearbeta fysisk, emotional och mental erfarenhet till kausal insikt och förmåga liksom även att uppfatta ideer från andratriaden. I esoteriska symboliken angavs den förra aktiviteten såsom lotusblommans näringsupptag ur gyttja (49), vatten (48) och luft (47:4-7) och den senare såsom dess mottagande av solljusets energi. Denna lag styr även kausalcentrets kronblads utveckling och yttrar sig därvid trefalt enligt de tre bladkretsarna.

[11]7. *Färgens lag*. För att alls förstå denna lag bör man betänka att färgen tjänar två ändamål. Den tjänar såsom en slöja för det bakomliggande och drages därför till den centrala monaden. Den framvisar den centrala monadens attraktiva kvalitet. Alla färger är därför attraktionscentra. De är antingen sympatiska och komplementära eller antipatiska till varandra. De som studerar färgerna i esoteriskt avseende, kan förstå denna lag genom att nå insikt om färgernas ändamål, verksamhet och förhållande till varandra.

[12]8. *Tyngdlagen* yttrar sig i materieaspekten såsom den makt och starkare drivkraft som ett större och mer kraftfullt kollektivväsen gör gällande mot ett mindre. Ett exempel är den makt Jordens ande (icke planetväsendet, utan planetens fysiska världs dominant avses) äger att hålla kvar alla fysiska former och hindra deras skingrande. Denna makt beror på de tyngre vibrationer, den större samlade kraft och den mängd av tamasiska monader som innehålls i jordandens hölje. L2 7.15.15 Denna kraft verkar på alla fysiska formers lägsta materieslag. Tyngdlagen yttrar sig också i medvetenhetsaspekten såsom det gensvar emotionalmedvetenheten i alla livsformer ger på essentialmedvetenheten. Denna lag utgår i första hand från solen i värld 49 och i värld 46. De slutgiltiga syntetiserande krafterna kan synas vara ett slags tyngdkrafter men är det likväl inte, utan är krafter som styres av en annan lag, som utgår från solen i värld 43. Denna sistnämnda lag är en kosmisk lag, medan tyngdlagen är en rent solsystemisk lag.

[13]9. *Lagen om planetarisk affinitet* avser särskilt planeternas växel-

verkan. De sju heliga 49-kloten kommer till sist att upptaga de så kallade oheligas fyra lägre naturrikenas ”liv” (LA: majoriteten av dessa rikens monader). Upptagandet av andra- och tredjejagen styres av syntesens lag. De fyra mindre 49-klot det här handlar om blir först två och sedan ett. Detta klot bildar tillsammans med de tre större 49-kloten (LA: ”större” är här missvisande; vad som menas är de tre av de sju mindre som representerar departementen 1, 2 och 3) en högre fyrfald, som upprepar processen: fyra blir två, två blir ett. Detta enda klot ingår slutligen i solen. I en mindre skala styr samma lag sjuklotens samgående inom ett 49-klot.

[14]10. *Solara enhetens lag* avser solarnas växelverkan betraktad ur såväl materieaspekten som medvetenhetsaspekten. Mer kan inte sägas om detta utöver påpekandet att denna attraktionslag är universell.

[15]11. *Skolornas lag* styr de expansioner av medvetenheten som den invigde genomgår och hans förmåga att genom kunskap draga till sig Augoeides, läraren, det han vill veta, det han kan använda i tjänandet och andra individer, med vilka han kan arbeta.

[16]Det är alltså tydligt att skolornas lag är tillämplig främst på de monader som förvärvat självmedvetenhet. Denna lag har således ett viktigt samband med människoriket. Den är den lag som möjliggör för människan att förena förstatriaden med andratriaden. (LA: Detta betyder att ingen människa når femte naturriket utan hjälp av en skola.) Denna lag styr monadens övergång till femte naturriket. När människan förstår och lyder denna lag, kan hon inträda i en ny cykel. Den är adeptens, mästarens och den fulländade människans lag. Eftersom denna lag är så viktig för individens målmedvetna arbete för övergången till femte naturriket, skall den här ges en något utförligare behandling än de andra lagarna.

[17]Skolornas lag gäller inte devaevolutionen. Devaerna lyder under en annan lag, som heter ”lagen om passivt motstånd”. Tre huvudsakliga grupper av evolutionsmonader styres av skolornas lag: 1) människor alltifrån den stund de antas till lärjungar på prov, 2) alla femte och sjätte naturrikenas monader (LA: i alla 49-kloten) och alltså alla medlemmar av planethierarkin (LA: alla medlemmar av solsystemets alla planethierarkier), 3) alla medlemmar av planetregeringarna i solsystemet.

[18]Det är alltså tydligt att skolornas lag (LA: i sin tillämpning på vår planet) avser det stora experiment som vår planets regering anställde i samband med införandet av initiationerna i Atlantis och som varat sedan dess. Denna lag gäller alltså inte alla medlemmar av mänskligheten. Somliga av dessa går långsamt fram och lyder under den all-

männa utvecklingslagen. Skolornas lag påverkar till exempel icke på något sätt de människomonader som kausaliserade i vårt sjuklot genom att få sin embryoniska mentalitet stimulerad – en av de metoder som flammans herrar tillämpade.

[19]Skolornas lag kan studeras i två huvudavdelningar: dels såsom den gäller vårt 49-klots människomonader, sedan dessa kommit under hierarkins inflytande i kausalvärlden, dels såsom den gäller människomonader i de andra 49-kloten. Varje 49-klot finns till för att undervisa monaderna om en särskild aspekt av medvetenheten. Varje 49-klot har sin planethierarki, och varje sådan hierarki har sin egen skola, där den låter lärjungarna lyda denna lag. Endast de sätt, på vilka detta göres, skiljer sig åt skolorna emellan. Dessa planetariska skolor styres med nödvändighet av vissa faktorer, varav de två viktigaste är ifrågavarande planetväsens skörd och departementstillhörighet.

[20]Mycket litet får ännu sägas om de enskilda skolornas karaktär. Därutöver kan dock några allmänna uppgifter lämnas. Skolorna bildar fem större grupper:

[21]1) *Skolor på de icke-heliga planeterna*. Jorden hör hit men är också särskilt förbunden med vissa klot tillhöriga inre runden, vilket ger mänskligheten vissa tillkommande möjligheter, vilka underlättar evolutionsprocessen, samtidigt som de också medför vissa komplikationer för denna.

[22]2) *Skolor på de sju heliga planeterna*.

[23]3) *Skolor tillhörande inre runden*. Dessa skolor ger stora möjligheter för dem som kan övervinna de med inre runden sammanhängande svårigheterna och motstå dess frestelser. Inre runden övar en särskild lockelse på monader, vilkas tredjetriad är av vissa stråltyper, och medför sina egna bestämda faror. Inre runden följes av dem som genomgått människoriket och medvetet utvecklat förmågan att leva eteriskt, förmågan att leva i de eteriska cyklerna, att fungera medvetet i de tre högre eteriska regionerna i alla delar av solsystemet. De har för vissa bestämda esoteriska ändamål avskurit förbindelsen mellan 49:3 och 49:4-7. Inre runden följes av endast ett mindre antal förberedda monader tillhörande människoevolutionen. Dessa individer är nära förbundna med en annan grupp, som med lätthet förflyttar sig mellan Mars, Merkurius och Jorden och med samma lätthet utvecklas på dessa planeter, vilka utgör en trekraft. I samband med denna inre rund anses dessa tre planeter existera först i etermateria och i förhållande till ett av planetväsendena ha en ställning, som motsvarar den eteriska triangeln i människans eterhölje. Liksom den mänskliga eteriska triangeln förekommer blott i ett förberedande skede inför en mer omfattande energicirkulation inom eterhöljet, så är den planetariska eteriska

triangeln från Jorden till Mars och Merkurius blott ett förberedande cirkulationssystem. DVS 2.46.17,19

[24]4) *Skolor tillhörande småplaneternas krets*. Också dessa mindre himlakroppars mänskligheter har sina evolutionsproblem men lyder samma lagar som de större planeternas.

[25]5) *Skolor tillhörande de tre större kloten*. Hit räknas såväl skolorna i de tre större 49-kloten – Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus – som de i de tre större sjukloten och tre större kloten inom något 49-klot. Dessa klots härskare kallas ”de gudomliga examinatorerna”, och deras arbete avser särskilt och enbart människoriket (tillägg av LA: och dess fortsättning i de två närmast högre rikena). De svarar för arbetet med att 1) överföra hithörande monader från en skola till en annan och från en klass till en annan; 2) lagenligt expandera den mänskliga medvetenheten; 3) förvandla människomonadens höljen i världarna 47–49, varefter dessa höljen övervinns; 4) främja fjärde naturrikets egenutstrålning.

[26]Dessa departementskolors ledare kan betraktas såsom vägens väktare och således såsom ansvariga för monaden på dess sista stadier i evolutionen och första stadier i expansionen. De börjar sitt arbete med människor i den stund dessa först sätter foten på provlärjungaskapets väg och fortsätter det fram till sjunde initiationen (LA: där den förutvarande människomonaden blir ett 43-jag).

[27]De 45-jag och högre jag, som åtar sig lärjungar för undervisning, räknas alltså till dessa ledare, medan de andrajag och högre jag, som inte befattar sig med individer och dessas utveckling, inte gör det.

[28]I det följande lämnas några knapphändiga upplysningar om några av de planetariska skolorna.

[29]*Uranus’ skola*. De som gått ut denna skola, handhar kosmisk eterenergi, kosmisk prana (43–46).

[30]*Jordens skola*. De som gått ut denna skola, kallas ”de som prövats i smärtsam strävan” eller ”domarena mellan polernas motsatser”. Lärjungarna genomgår en första prövning i 48:3.

[31]*Vulkanus’ skola*. Denna skola har ett särskilt samband med mineralriket.

[32]*Jupiters skola*. De som gått ut denna skola, arbetar med lagen för tillgång.

[33]*Merkurius’ skola*. Denna skolas lärjungar har en nära förbindelse med vårt 49-klot.

[34]*Venus’ skola*. Skolans 49-klot har ett nära samband med vårt, men dess planetväsen är mer framskridet än vårt. De flesta av denna skolas lärare kommer från kosmiska kausal-mentalvärlden (29–35), från deva-

hierarkin i denna kosmiska värld.

[35]*Mars' skola*. Denna skolas lärjungar kallas krigare. Fyra av de planetariska skolorna motsvarar de fyra kaster som finns inte bara i Indien utan överallt i solsystemet, och denna skola motsvarar följaktligen krigarkasten. Dess lärare arbetar under Mars' planetregerings första departement.

[36]*Neptunus' skola*. Denna skola ägnar sig åt utvecklandet och främjandet av begärselementet.

[37]Det är inte tillåtet att beröra de övriga planetariska skolorna. Vissa ytterligare fakta kan konstateras av den lärjunge som i meditation är inrätad med sin Augoeides och står i telepatisk kontakt med sin kausalgrupp.

[38]I kausalvärlden ges särskild undervisning om Jordens 49-klot.

[39]Några av attraktionslagens aspekter har här angivits. Behandlingen har varit långt ifrån uttömmande, men tillräckligt har sagts för att visa denna lags storlek och omfattning. Avslutningsvis måste påpekas att skördelagen i vissa avseenden inbegriper attraktionslagen, eftersom den styr alla formers förhållande till dem som brukar formerna och därmed alla monaders förhållande till varandra. LA:s tillägg: Märk att Laurency alltid uppräknar skördelagen såsom den sjätte av de sju grundläggande livslagarna. Även därmed antyds sambandet med begärselementet, emotionalvärlden och sjätte strålen.

[40]I studiet av attraktionslagen måste vissa förhållanden särskilt uppmärksammas. Dessa anges här nedan:

[41]1. Alla de här nämnda underordnade lagarna är egentligen yttringar av Den Enda Lagen, är blott dess olika uttryck tjänande att tillämpa en enda stor manifestationsmetod.

[42]2. All energi, som manifesteras i solsystemet, är energi som utgår från solhärskarens fjärdetriads kosmiska fysiska atom (43). Denna manifestalatom är innesluten inom solhärskarens kosmiska kausalcentrum och är därför inpräglad med detta centrums hela kraft, kosmisk enhetsmedvetenhets attraktionskvalitet. Denna kraft överföres till solsystemet på två sätt: 1) genom solen (LA: i värld 43), som esoteriskt sett är solhärskarens fjärdetriads kosmiska fysiska atom, vilken håller solsystemet (43–49) samman, och 2) genom solsystemets sju atomvärldar (43–49), vilka motsvarar de sju spiralerna i förstatriadens fysiska atom. Därmed erhålls två slag av attraktionskraft: den första enhetlig och grundläggande, den andra mer differentierad och sekundär. Mänskligheten kallar dessa kraftströmmars verkningar lagar, eftersom dessa verkningar är oföränderliga och oemotståndliga.

[43]3. De sju solsystemvärldarna 43–49, de sju spiralerna i solhärska-

rens fjärdetriads kosmiska fysiska atom, vitaliseras icke alla lika starkt av den attraktionskraft som utgår från solhärskarens kosmiska kausalcentrum och kosmiska eteriska hjärtcentrum. Världarna 44–48 är mer ”levande” än världarna 43 och 49. Det nämnda kosmiska eteriska hjärtcentret ligger inom solens sfär, vilken i likhet med fysiska atomen är hjärtformad och avplattad vid ena polen. Avplattningen uppstår såsom verkan av solhärskarens energi, när denna träffar solen. Den energi, som träffar solsfären och därifrån skickas ut till alla delar av solsystemet, utströmmar ur tre kosmiska centra: de sju stjärnorna i Karlavagnen, solen Sirius och Plejaderna.

[44]De kosmiska energiströmmar, som är tillgängliga för bruk i vårt solsystem, är till antalet sju, varav tre är större. Dessa tre skiftar under väldiga och för oss oberäkneliga cykler.

[45]Hushållningens lag visar sig såsom en drift, attraktionslagen såsom en dragningskraft och syntesens lag såsom en tendens till insamling i ett centrum, till sammansmältning.

[46]De energiströmmar, som genom solen utgår från solhärskarens kosmiska kausalcentrum, drar till sig det som i vibrationshänseende är med dem besläktat. Dessa strömmar går i olika riktningar, och med den närmare kännedomen om dessa riktningar erhålls kunskap om de olika hierarkierna och de esoteriska symboler, varmed de betecknas.

[47]Den viktigaste energiströmmen går in vid solsfärens ena pol, den där avplattningen finns, och ut genom den andra, varvid den genomskär hela sfären. Med denna ström kommer de kosmiska väsen som kallas ”skördens herrar”. De styr attraktionskrafterna och fördelar dem rättvist. De vistas i solsfärens mitt, varifrån de sänder ut sina ombud, de fyra maharajaerna, och därunder bildar det likarmade korset. Denna verksamhet betingas av monadkollektivens tidigare sådd och skörd ända från det föregående solsystemet, så att endast de kollektiv nu manifesteras som äger en motsvarande attraktionskraft.

[48]Dessa fem energiströmmar (den första och de fyra fördelade) utgör grunden för alltings framåtskridande. De är uttryck för solhärskarens vilja. Den ton de ljuder och den attraktion de alstrar sätter i förbindelse med solsfären sju kollektivväsen, vilkas verksamhet går i spiral och inte framåt. Dessa är de sju planetväsendena. När de inträder i manifestationen, går de i spiral igenom det fyrarmade korset, varvid de berör den i kors gående energiströmmen på vissa ställen. De ställen, där den planetariska attraktionsenergins strömmar och den solsystemiska vilje- och skördeenergin möts, kallas ”det tvåfaldiga ljusets grottor”. När en monad av fjärde naturriket eller högre rike under sin evolution inträder i någon sådan grotta, når den ett högre varv i spiralen, genomgår den en

initiation.

[49]En annan ström av evolutionsmonader tar en annan väg: inträder genom den hjärtformade fördjupningen, går runt sfärens rand till dess lägsta del och stiger sedan uppåt, varvid den går i riktning mot den nedströmmande energin. Dessa monader bildar kollektivt höljena åt de sju devarajaerna, ett för varje solsystemvärld 43–49, och de styres av hushållningens lag.

[50]Alla dessa linjer bildar tillsammans geometriska mönster av stor skönhet, vilka kan betraktas av den invigde skådaren. Där finns de tvärgående och tudelande linjerna, de sju kraftlinjer som bildar de sju världarna 43–49 och de sju planetväsendenas sju spirallinjer.

20.3 Attraktionslagens verkningar

[1]Endast ett fåtal av attraktionslagens många möjliga verkningar skall här beröras.

[2]1. *Förbindelse*. Under attraktionslagens inverkan förmås skördelagväktarna sammanföra de monader (undermänskliga, mänskliga och övermänskliga), som tidigare varit i förbindelse med varandra och därför har något att tillsammans bearbeta. Exempelvis utgör de sju planethärskarna ett urval bland många samhöriga väsen, de som valt att inkarnera i denna eon för ömsesidig hjälp och bättring. Det är verkligen deras öde att samarbeta i solsystemvärldarna, men de har likväl i de kosmiska världarna andra, för oss okända beröringspunkter.

[3]Under attraktionslagens inverkan växelverkar de olika naturrikenas dominanter med varandra och aktiverar därmed alla monader i respektive rike. Så till exempel finns en energiförbindelse mellan växtriket och femte naturriket, liksom mellan mineralriket och människoriket. De här nämnda förbindelserna avser endast vårt 49-klot. Månkedjans härskare och vårt nuvarande djurrikes härskare har likaledes ett nära samband, och däri ligger sådana problem som djurrikets skördeförhållanden, slakten på djur, rovdjurens verksamhet och djurplågeri.

[4]Till denna verkan av attraktionslagen hör också Vägen, på vilken människorna når femte naturriket.

[5]2. *Formbyggande* är en andra verkan. Detta ämne har behandlats tidigare i KI. Det är alltid medvetenhetsaspekten, som svarar för att det byggs en form kring ett centrum: solsystemet kring solen; ett hölje kring en triadenhet; kausalhöljet kring kausalcentret, vilket i sin tur utgått från andratriadens mentalatom etc. Att begrunda alla dessa förhållanden mellan centra och omgivande höljen eller former är en lämplig meditationsövning.

[6]Med tiden kommer vetenskapen att bli varse att det synsätt är det

grundläggande och riktiga, som betraktar varje form enligt de tre verklighetsaspekterna rörelse, medvetenhet och materia och såsom ett väsen som drivs av tre slags krafter, vilka når det ur tre olika källor. När detta synsätt antagits, kommer hela uppfattningen av livet, naturen, vetenskapen – läkekonsten inräknad – samt byggnads- och rivningsmetoderna att i grund förändras. Tingen kommer att betraktas väsentligen såsom trefalder, människorna såsom sammansatta energienheter och arbetet med formerna kommer att bli ett helt annat.

[7]*Formens anpassning till livet*, alltså till den inneboende monaden och dess medvetenhet sker i en process, som är avsedd att öka graden av ändamålsenlighet. I detta fall handlar det om att göra (formen =) höljena till bättre redskap för först (själs- eller medvetenhetsaspekten =) andrajaget, senare (anden på dess eget plan =) tredjejaget. (LA: Innan monaden själv blivit andra- respektive tredjejag, är det Augoeides respektive Protogonos, som fyller dessa funktioner. Människomonadens anpassning till Augoeides börjar med aspirantskapet på mentalstadiet eller på emotionalstadiets högre nivåer, anpassning till Protogonos börjar med initiationerna på kausalstadiet.) Detta är ändamålet med reinkarnationen och den därmed sammanhängande formförvandlingen, höljesförvandlingen (LA: Laurency talar om formlagen, se DVS 3.2.12, KOV 1.31.3). Varje hölje tillhör något av de sju departementen, strålarna, och har därmed den egenskap eller kvalitet som motsvarar någon av de sju planethärskarna.

[8]Det enda sättet att nå insikt om dessa planethärskares grundläggande egenskaper är att begrunda det slags energi som utgår från dem, och det är detta som den verkliga, esoteriska astrologin med tiden kommer att uppenbara. Tiden för detta är ännu icke inne. Den kommer när vetenskapen förstått människans elektromagnetiska natur, de sju människotyperna och andrajagets natur. Då skall uppenbaras den planetariska elektromagnetismens natur och varje planetariskt kollektivväsens kvalitet (LA: åtminstone andrajagskollektiv avses), såsom detta uttrycker sin planethärskares stråle. Ämnet kompliceras av att i dessa uttryck manifesteras också vissa planetariska egenskaper, som inte är ”heliga” eller primära, utan många sådana är sekundära och härrör från underordnade planetariska centra. På motsvarande sätt finns hos människan underordnade energicentra, både rent eteriska och sådana som bildats genom växelverkan mellan eteriska centra och organiska energier. Ett exempel på det sistnämnda är organiska hjärtat, vilket i likhet med eteriska hjärtcentret även är en energigenerator. Både sakralcentret och könsorganen, mjältcentret och organiska mjälten finns. De här nämnda grovfysiska organen är reflexprodukter, vilka har en energi som är resultanten av

etercentrets och grovfysiska organets vibrationer. Motsvarande förekommer i solsystemet; till exempel finns många småplaneter, som har sin egen energi eller attraktion och måste medtagas i beräkningarna.

[9]Vissa av planethärskarna är fria från begär, medan andra inte är det (LA: har övervunnit respektive ännu icke övervunnit det kosmiska emotionala, 36–42, är helt centrade respektive ännu icke helt centrade i det kosmiska kausal-mentala, 29–35). Denna deras kvalitet drar med nödvändighet till dem det de behöver för att kunna ändamålsenligt uttrycka sitt liv i ett 49-klot och styr karaktären av de kausalgrupper som utgör deras kraftcentra. Därav jordmänniskornas natur. Alla människor styres främst av vissa planetariska attraktionskrafter, intryck eller inflytanden, vilka härnäst skall beskrivas i ordning efter betydenhet.

[10]1. Vår planethärskares attraktion. Denna kraft är med nödvändighet den starkaste och en av de grundläggande faktorer som bestämt den form människan antagit på denna planet. Det finns människor eller självmedvetna varelser på andra planeter, men de former de brukar är inte av samma slag som våra.

[11]2. Därefter kommer attraktionen av den planethärskare, som är vår planethärskares komplement. Det är en planethärskare, som gensvarar på en frekvens som harmonierar med vår planethärskares men som i förening med honom bildar liksom antingen tersen eller dominanten. Det kan inte avslöjas huruvida denna ”tonernas förening” betyder att vårt 49-klot upptar (det som uttrycker ett annat schemas ton =) kollektiv av monader, vilka genom sina tredjetriaders departement tillhör ett annat 49-klot, eller omvänt (LA: det andra 49-klotet upptar våra monadkollektiv). Detta innebär att det någonstans i solsystemet finns ett 49-klot (inte nödvändigtvis något av de sju eller tio), som växelverkar med vårt och därför oundvikligen påverkar kausalgrupperna i vårt 49-klot. Det påminns om att kausalgrupperna är energicentra i planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje och därmed gör detta hölje till ett faktum.

[12]3. Slutligen har vi attraktionen av den planethärskare som är vår planethärskares motpol.

[13]Den verkliga, esoteriska astrologin kommer att ägna sig åt fyra slags krafter, när den söker förklara beskaffenheten av de energier som påverkar en människa: 1) solsystemets kvalitet; 2) planethärskarens kvalitet, såsom denna energi genomströmmar sjukloten och kloten i sjufaldig differentiering; 3) den komplementäre planethärskarens kvalitet; 4) den polärt motsatte planethärskarens kvalitet.

[14]Detta innefattar uppgifter, som alltjämt hålls hemliga men kommer

att offentliggöras, när den verkliga psykologin studeras. Detta kan förväntas ske senare i denna fjärde eon. Vad gäller andratriaden, kommer planetinflytandena att uppmärksammas mera än zodiakkonstellationernas inflytanden. De senare inflytandena avser mera planetväsendet och tredjetriaden. De esoteriska astrologerna måste studera planetinflytandena för att finna människans (stråle =) departementstillhörighet, och göra detta på ovan angivet trefaldigt sätt. Människans departement är hennes tredjetriads departement, men i detta solsystem är hon väsentligen andrajaget, varför andratriadens departement är hennes väsentliga.

[15]Astrologerna bör studera 49-kloten såsom höljen för sina planethärskare. De bör begrunda att också planethärskarna, såsom inkarnerade i sina 49-klot, har sina horoskop. Även om astrologerna inte själva kan ställa dylika horoskop, bör de begrunda att horoskopen likafullt finns.

[16]I frågan om formens anpassning till vibrationerna eller byggandet av ett hölje till att bli ett ändamålsenligt redskap för (anden =) monaden skall följande faktorer begrundas: 1) Det inneboende livets kvalitet bestämmer slaget av form. 2) Dessa kvaliteter är sammanfattningen av de egenskaper det inneboende livet lyckats utveckla. 3) Dessa kvaliteter är fördelade på de sju departementen. 4) De bildar två grupper, avseende ett lägre fyrtal och ett högre tretal. LA: Hos människan är lägre fyrtalet förstajaget – eter-, emotional- mental- och triadhöljena – och högre tretalet är andrajaget.

[17]Dessa faktorer gäller för såväl människor som högre rikens kollektivväsen: planetväsen, planethärskare, solväsen och solhärskare. Det finns även en analogi mellan andrajagets tre slag av medvetenhet och vilja (45:4, 46:1, 47:1) och solsystemregeringens tre departement. Båda utgör en treenighet, en enhet som manifesterar sig såsom tre. Givetvis gäller analogin även (LA: och i än högre grad) tredjejagets tre slag av medvetenhet och vilja (43:4, 44:1, 45:1). Ett fulländat tredjejag, som behållit första- och andratriaderna, kan vara samtidigt verksamt i alla tre triaderna och alltså samtidigt manifestera sig i tre olika världar, skenbart såsom tre olika väsen, liksom människan kan vara verksam samtidigt i tre världar (LA: om än inte med samma grad av uppmärksamhet i alla tre). LA: Detta är grunden till buddhismens lära om ”Buddhas tre kroppar” (trikāya).

[18]Ett fulländat tredjejag, som behållit de två lägre triaderna, eller ett fulländat andrajag, som behållit lägsta triaden, kan för manifestation i fysiska världen bruka en fysisk kropp (organism med eterhölje), alltså inte en mayavirupa (LA: en för tillfället formad skenkropp). Detta göres på ettdera av två sätt. Det ena består i att det högre jaget för viss tid

övertar en annan individs kropp, som denne frivilligt (LA: och i full medvetenhet, till skillnad från de spiritistiska medierna) lämnat. Detta var fallet, när 43-jaget Maitreya brukade 46-jaget Jeshus fysiska kropp. Det andra sättet består i så kallad överskygd (LA: det vill säga det högre jaget övertar inte den andra individens kropp, men brukar den för meddelelse med människor i fysiska världen). Det övertagna eller brukade höljets och det utförda arbetets kvalitet beror på vilken av sina tre triadenheter andra- eller tredjejaget använder för sin manifestation.

[19]Mycket sällan sker det att ett fulländat tredjejag självt framträder i fysiska världen utan förmedling av en annan individ, ett lägre jag, och då brukar alla tre triaderna för sin manifestation. Dylika ”trefaldiga avatarer” framträder endast i en särskild följd av cykler i planetmanifestationens början. Få är framskridna nog att kunna utföra detta trefaldiga arbete: Gautama Buddha och nio andra är de enda som alltjämt står i förbindelse med vår planet på detta särskilda sätt. Ytterligare ett fåtal kan liksom Maitreya framträda genom två triader. Hos alla dessa avatarer tillhör tredjetriaden andra, fjärde eller sjätte departementet.

[20]Eftersom det inkarnerande väsendets kvalitet bestämmer höljenas kvalitet, framkommer skillnaderna mellan olika naturrikens individer också i dessas höljen. Involutionsväsen (elementaler) måste skiljas från evolutionsväsen, och evolutionsväsen måste indelas i flera högre och lägre grupper (LA: en viktig skiljande faktor är självmedvetenheten, varför icke-självmedvetna väsen – de tre lägre naturrikenas individer – och självmedvetna väsen hålls isär).

20.4 De sju skapande hierarkierna

[1]Naturriken och departement måste hållas isär. Alla sju departementen finns i varje rike och yttrar sig bland annat i att de till naturriket hörande monaderna har höljen av alla sju departementen. Departementen yttrar sig i detta avseende – vad gäller höljena – såsom det passiva, mottagande elementet och evolutionsmonaderna i sina olika riken såsom de aktiva brukarna av höljena. Dessa evolutionsmonaders natur och kvaliteten av de vibrationer de utsänder bestämmer vad slags höljen de får. Viktigast att hålla isär är monaden och dess höljen. Därnäst viktigast är de i naturriken och ”skapande hierarkier” indelade monadkollektiven. Dessa är de två viktigaste distinktionerna. Vilka solsystemvärldar monadkollektiven befinner sig i, är en fråga som kommer i andra hand.

[2]Dessa kollektiv eller hierarkier kommer in i solsystemet från dess centrum i kosmiska världar. Det är först när de ingår i solsystemmanifestationen (43–49) och de former de skall antaga gradvis utvecklas,

som det blir nödvändigt att beakta världarna. För vissa av dessa hierarkier är världarna vad höljena är för monaderna: redskap för uttryck av kraft eller energi av specialiserat slag. En stråles kvalitet beror av kvaliteten av den hierarki som brukar den såsom ett medel för sitt uttryck. Dessa sju hierarkier höljes och döljes av strålarna, men var och en av dem finns innanför det hölje som strålen erbjuder, ty i sin totalitet är de det inneboende livet (LA: kollektivet av själv- och gruppmedvetna monader i världarna 43–46) i varje 49-klot.

[3]Hierarkierna anges såsom tolv till antalet. (LA: De sju nuvarande och därtill de fem, som redan ingått i kosmiska expansionen, vilken begynner i värld 42) Sambandet mellan sjutalet och tolvtalet behöver utredas. Sjutalet beror på att ett ursprungligt tretal – vilja (1), medvetenhet (2) och materia (3) – kunnat kombineras på högst sju olika sätt: en ursprunglig treenighet, där alla tre är starka och lika starka:

$$123$$

och sex nerdimensioneringar, vari rörelsen, viljan, kraften stegvis blir svagare:

$$1_{2}3,\ 1_{2}3,\ 1_{2}3,\ 1_{2}3,\ 1_{2}3 \text{ och } 1_{2}3$$

Tolvtalet uppstår genom att till dessa sex nerdimensioneringar fogas ytterligare sex, vari ental och par kombineras:

$$12_{3},\ 1_{2}3,\ 1_{2}3,\ 1_{2}3,\ 1_{2}3 \text{ och } 12_{3}$$

Dessa tolv är ordnade i en krets med den ursprungliga treenigheten i mitten: de tolv skapande hierarkierna med solhärskaren i mitten.

[4]Var och en av dessa sju hierarkier, vilka är byggarna eller attraktionslagens agenter, är på sitt stadium förmedlare. Var och en företräder en typ av kraft som utgår från ett av de sju solsystemen. Deras förmedlande arbete är därför av två slag: 1) De medlar mellan rörelseaspekten och materieaspekten. 2) De överför kraft från källor i kosmos, utanför solsystemet, till former inom solsystemet. LA: Observera att ordet ”typ” i hylozoiken alltid avser departementstyp!

[5]Vart och ett av dessa monadkollektiv är likaledes delat i sju, så att 49 kollektivväsen erhålles.

[6]*Hierarki I*. Den första hierarkin av de sju har utgått ur solen i kosmiska kausal-mentalvärlden 29–35.

[7]Denna hierarki är egentligen den sjätte, ty fem hierarkier har fortsatt i den kosmiska expansionen (LA: och nått eller är i färd med att nå tredje kosmiska riket, 22–28). De var frukterna av det föregående solsystemet, det system, där intelligensen var målet. De fem frigjorda hier-

arkierna är tillsammans intelligensens sammanfattning. Den femte och sista av dessa äldre hierarkier har inte helt avslutat sin frigörelse från andra kosmiska riket (29–35), vilket är grunden till vissa företeelser på vår planet vilka gjort den förtjänt av beteckningen ”lidandets stjärna”. Det finns en skördeförbindelse mellan djurriket och denna femte skapande hierarki från förra solsystemet, en förbindelse som gör sig gällande också hos människan i det nödvändiga övervinnandet av den animala fysiska naturen, i synnerhet vad gäller sexualiteten. Det måste ihågkommas att hierarkierna arbetar under attraktionslagen, som är byggarnas lag.

[8]Första hierarkin har som sitt energislag första aspekten av kosmisk emotional energi (36–42). Den utövar därför särskild makt i förening med förstatriadens energi, när denna yttrar sig i värld 48.

[9]*Hierarki II*. Den andra hierarkin är nära förbunden med Stora Björnen. Dess medlemmar är urtyperna för tredjetriaderna, och denna hierarki förser dessa med energi. Denna hierarki, som enligt gamla räkningen är sjunde, utgör inflödet i vårt solsystem av de monader som under förra solsystemets tid avstod från manifestation i detta och stannade kvar i sin kosmiska värld, då de inte hade något att vinna på att deltaga i denna mycket fysiska och mycket intellektuella evolution. Också i vårt solsystem kommer de att finna det omöjligt att uträtta mer än att påverka de inkarnerande människomonaderna, söka ge dem förmågan att förstå gruppmedvetenhetens natur, det som utmärker de sju planetväsendena, men omöjligt att själva uttrycka sig till fullo. De sju solsystemvärldarna är ju solhärskarens kosmiska fysiska hölje, och detta hölje utgör en begränsning för uttrycket av hans trefaldiga natur. Första hierarkin kan betraktas såsom strävande att uttrycka solhärskarens kosmiska mentalitet och denna andra hierarki hans kosmiska emotionalitet.

[10]Denna andra (sjunde) hierarki har som sitt slag av kraft andra aspekten av sjunde krafttypen. Någon uppfattning av hur långt solhärskaren kommit i sin expansion kan erhållas genom studium av de olika slag av kraft han framvisar i pågående manifestation. Det är andra hierarkins kraft, som driver monaderna till fysisk inkarnation, ty den gör sig gällande i fysiska världen. De energier som är verksamma är de som solhärskaren utvecklat och vinsten av de hittillsvarande manifestationerna. Med nödvändighet finns glapp och saknas vissa slag av kraft, emedan solhärskaren alltjämt har mycket att förvärva i kosmiskt avseende.

[11]LA: Protogonerna tillhör första och andra skapande hierarkierna.

[12]*Hierarki III*. Tredje eller åttonde skapande hierarkin skänker evo-

lutionsmonaderna möjligheten av medvetenhetsutveckling i kausalmentalvärlden och andratriadens världar (45–47). De är de devaer, som i sin tjänande inställning är beredda att skänka en annan hierarki (LA: parallellevolution) vissa egenskaper som denna saknar. Tredje hierarkin betraktas såsom den stora givaren av odödlighet, medan den själv avstår från kosmisk grovfysisk inkarnation och förblir i det kosmiska eteriska. Denna tredje hierarki handhar tredje aspekten av första typen av kosmisk energi. Den verkar med denna första typenergi i återkommande cykler.

[13]De tre nu nämnda hierarkierna uttrycker sjufaldig kosmisk energi, kosmisk eterkraft (43–46), och uttrycker sig även genom de tre triaderna (43:4, 44:1, 45:1; 45:4, 46:1, 47:1; 47:4, 48:1, 49:1). Varje hierarki manifesterar en trefaldig energi, en aspekt av var och en av de tre nyssnämnda, och detta förutsätter en niofaldig differentiering (LA: visande sig exempelvis i faktum att människan har tre triader med tre enheter i varje). Det är sedan en människa förkastat dessa triadväsen, som hon till sist slungas in i den åttonde sfären. Hon har då vägrat att bli en hjälpare och räddare av andra och förblir självupptagen.

[14]Dessa tre första hierarkier är av mycket högre slag än de fyra senare. De betraktas såsom särskilt rena och heliga. Deras krafters styrka ligger i att de upprättat kontakt med den källa som utsänt dem.

[15]Fjärde hierarkin är den mänskliga evolutionen och femte hierarkin är augoeiderna, två evolutionslinjer som är mycket nära förenade. Enligt ”gamla räkningen” är de nionde och tionde. Människoevolutionen utvecklas genom en serie initiationer (LA: nio till antalet. Nio är också antalet av de triadenheter, genom vilka människoevolutionen men inte devaevolutionerna utvecklas.). Människomonaderna når allt högre riken också tack vare sitt nära samband med devaevolutionens augoeider och protogoner. Fjärde hierarkin betraktas såsom manlig och femte såsom kvinnlig.

[16]*Hierarki IV*. Människomonaderna utvecklas och kan bli andrajag genom femte, sjätte och sjunde hierarkiernas medverkan. I studiet av dessa hierarkier är det av särskilt värde att förstå den ställning och betydelse människan har i sammanhanget. Exempelvis är i enlighet med solsystemregeringens plan femte hierarkin grunden till människans andrajagsmedvetenhet, men denna hierarki har även, liksom alla de andra, sin egen särskilda manifestation, vilken människan med sin begränsade medvetenhet tenderar att uppfatta såsom denna hierarki själv. Så är det nu inte, och man måste alltså noga skilja mellan dessa hierarkier. LA: Här göres skillnad mellan 46-devaerna eller augoeiderna i högre mening (”hierarkin”) och kausaldevaerna, som utgör kausal-

höljets centrum (”manifestationen”), augoeiderna i lägre mening.

[17]Var och en av dessa hierarkier är ett kraftcentrum, som uttrycker sig genom en annan (LA: lägre) hierarki. Hierarkierna står alla i samband med varandra, är positiva eller negativa gentemot varandra.

[18]Fjärde hierarkin utgöres av monader, som i förra solsystemet inte nådde utöver människoriket, medan första, andra och tredje hierarkiernas monader gjorde det.

[19]Fjärde skapande hierarkin sägs inneha ”tredje platsen” i vårt solsystem enligt detta schema: 1) solväsendet, 2) planetväsendena, 3) mänskliga hierarkin. Denna indelning avser icke formerna, höljena, materieaspekten, utan medvetenhetsaspekten. Närmare bestämt avser den tre grader av självmedvetna väsen.

[20]De fyra lägre hierarkierna ägnar sig alla åt manifestationen i de tre lägsta världarna eller i solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49). De tre högre hierarkierna sysslar med manifestationen i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46).

[21]Kosmiskt betraktas augoeiderna såsom varande i fysisk inkarnation i kausalvärlden, och detta i dubbel mening, ty den första inkarnationen var den i kosmisk eterisk materia (LA: närmast 46), en sådan inkarnation som även planethärskarna, människomonadernas urtyper, befinner sig i, och den andra i kosmisk grovfysisk (47:1-3, men inte lägre), materia som alltjämt gensvarar på förra solsystemets vibrationer. Detta betyder att de fyra lägre hierarkierna – IV, V, VI och VII – bildar länkar mellan det förflutna livet och det framtida. De är nuets liv. De hade inte avslutat sina förbindelser med det förra solsystemets aktiva intelligensprincip och måste därför fortsätta med sådana i detta. De kommer att slutföra detta i det nuvarande solsystemet, varefter de fyra blir till tre och det framtida systemets tre högre hierarkier.

[22]Vissa av de här avhandlade hierarkierna kallas ”härskande” och andra ”underordnade”. Därmed menas att vissa av dem i detta solsystem uttrycker sig fullare än de andra och att detta nödvändigtvis medför att deras vibrationer gör sig mer gällande än de andras. De härskande hierarkierna är II, IV och V, och detta emedan: 1) Hierarki II (gamla räkningen: VII) är det mäktiga uttrycket för dualiteten, för solhärskaren såsom han vitaliserar solen (LA: och, särskilt viktigt, tredjetriaderna i världarna 43–45). 2) Hierarki IV (gamla räkningen: IX) är människomonaderna, vilka är medlarna eller syntetiserarna. De är uttryck för förra solsystemets vinst och nuvarande solsystemets mål. 3) Hierarki V (gamla räkningen: X) är nära förbunden med de fem frigjorda hierarkierna och är uttryck för dessas syntetiserade liv. Sammanfattningsvis kan därför sägas att hierarki V representerar de fem fri-

gjorda hierarkierna, hierarki IV är den för det nuvarande solsystemet representativa, medan hierarki II för både hierarki IV och hierarki V representerar viljeaspekten. LA: Protogonerna tjänstgör såsom människomonadernas tredjejag tills de själva kan bli sådana, samtidigt som de tjänstgör såsom augoeidernas ”högre jag”, lärare och ledare.

[23]*Hierarki V*. Femte skapande hierarkin står i ett särskilt förhållande dels till de fem äldre, från involvering i solsystemvärldarna frigjorda hierarkierna, dels till ett solsystem i Drakens stjärnbild. Den särskilda påverkan, vårt solsystem rönte från detta andra solsystem, ”drakinflytandet” eller ”ormenergin”, medförde inflödet av mental energi, intelligensens energi i vårt system. Detta sammanhänger med gemensamma skördeförhållanden mellan de två solsystemen och även med vårt 49-klot. Det var denna för tre system gemensamma skörd, som förde ”visdomsdrakarna” till Jorden i den lemuriska rotrasepoken. Detta sammanhängde med inflödet av solsystemisk och planetarisk kundalini (”ormeld”, 35-energi). En antydan om förhållandena kan lämnas med uppgiften att det nämnda solsystemet i Draken står i samma förhållande till sjusolhärskaren (eller rättare sagt: tiosolhärskaren) som eterhöljets bascentrum till människomonaden. Det är stimulans och vitalisering av centren som avses.

[24]En nyckel till förståelsen av dessa samband ligger också i femte hierarkins förhållande till de två inbegripna solsystemen. Femte hierarkin fyller här funktionen av sammanlänkare, förenare.

[25]För mänskligheten är hierarki V augoeiderna, ”släktets frälsare”, som med enhetsenergin (46), frälsande kärleken–visdomen, hjälper människomonaderna att nå femte naturriket. Augoeiderna framställs alltid symboliskt i gestalt av tolvbladiga lotusblommor. Därmed klargöres deras samband med dels det manifesterade solsystemet, vilket likaledes avbildas såsom en tolvbladig lotusblomma, dels det tolvbladiga kausalcentret.

[26]Det finns alltså ett direkt energiflöde genom: 1) solhärskarens tolvbladiga kosmiska kausalcentrum (29–31), 2) solsystemets tolvbladiga lotus (tolv solsystemiska centra), 3) planethärskarens tolvbladiga hjärtcentrum i värld 46, 4) mänskliga kausalhöljets tolvbladiga centrum, 5) mänskliga eterhöljets tolvbladiga hjärtcentrum. Således är människan förbunden med de högsta kosmiska väsen i vårt solsystem.

[27]Hierarki V är likaså lagenligt energifördelare till ”femte molekylarslaget” i var och en av de sju solsystemvärldarna. ”Femte molekylarslaget” är nedifrån räknat i världarna 43–46 och uppifrån räknat i världarna 47–49, alltså: 43:3, 44:3, 45:3, 46:3, 47:5, 48:5 och 49:5. Denna hierarki är handhavare av intelligensen, såväl den kausal-mentala som

den som gör sig gällande i högre världar.

[28]Hierarki V är tillsammans med hierarkierna I, II och III de sanna formerna till allt som finns i solsystemet, ty de dväljes alla i solhärskarens eller planethärskarnas kosmiska eterhölje (43–46).

[29]Hierarkierna I, II, III och IV uttrycker sig genom de kosmiska etrarna: 43–46. LA: Det måste här beaktas att hierarki IV inte är enbart eller ens huvudsakligen människoriket, utan människoevolutionen (tretriadevolutionen) över huvud taget, i såväl fjärde naturriket som femte och sjätte naturrikena.

[30]Hierarkierna VI och VII utgöres av de monader som verkar uteslutande i solhärskarens och planethärskarnas kosmiska grovfysiska höljen.

[31]Hierarki V innehar den viktiga ställningen av medlare mellan de fyra högre och de två lägre. Här finns ett betydelsefullt samband mellan de sju centren i människans huvud och de sju grupperna av människomonader i kausalvärlden (de sju kausalgrupperna). Likaså finns en analogi mellan tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret å ena sidan och dessa sju kausalgruppers uttryck i respektive kausal-mentalvärlden, emotionalvärlden och fysiska världen å andra sidan.

[32]Det är till gagn att minnas dessa hierarkiers ställning i 49-klotet och förstå att på den grundstomme, som dessa kosmiska eteriska kollektiva höljen erbjuder, samlas gradvis en kosmisk grovfysisk manifestation, nämligen naturrikenas evolution i världarna 47–49. Dessa lägre materieformer byggs därför att hierarkierna existerar, ger den igångsättande impulsen och består mönstren.

[33]*Hierarki VI och hierarki VII*. Dessa båda hierarkier förser de fyra lägsta naturrikenas evolutionsmonader med höljen i de tre lägsta solsystemvärldarna (47:4–49:7, icke 47:1-3). Från kosmisk synpunkt sett (i solsystem- och planetregeringarnas perspektiv) betraktas de såsom icke bestående principer, men från människans synpunkt sett består de hennes lägsta principer eller höljen. Till solhärskaren står de i ett förhållande, som motsvarar organismens förhållande till människomonaden, och allt som avser människans evolution måste studeras såsom skeende inom solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. Hierarki VI och hierarki VII sysslar med manifestation av kosmisk grovfysisk energi, med att förverkliga solhärskarens plan vad avser hans kosmiska grovfysiska hölje.

[34]Dessa båda hierarkier är den lägsta återstod av det föregående solsystemet och energin av denna materia, som solhärskarens kosmiska fysiska fjärdetriadatoms (43) vibrationer attraherar vid byggandet av solhärskarens (gudomliga form =) kosmiska fysiska hölje. Sjunde hier-

arkin är den energi som finns i varje 47-, 48- och 49-atom, och sjätte hierarkin är den energi som ger liv åt alla eterhöljen.

[35]Mycket av det som avser dessa båda hierarkier har meddelats tidigare i KI (avdelningen om förstatriaden). Liksom i evolutionen monaderna går från ett lägre rike till närmast högre, så sker något liknande beträffande evolutionen i dessa hierarkier: monaderna går från en lägre hierarki till närmast högre.

[36]LA: Detta behöver förtydligas med anmärkningen att det sagda gäller sex av de sju nämnda, i solsystemet numera verksamma hierarkierna – första, andra, tredje, femte, sjätte och sjunde –, vilka är devariken, evolutionslinjer som är parallella med men inte övergår i den fjärde hierarkin, människoevolutionen. Människomonaderna har aldrig varit devamonader och skall heller aldrig bli sådana. Däremot går devamonader av en lägre hierarki med tiden över till en högre hierarki, till exempel från sjätte till femte. L3 12.1.1f

[37]Detta kan betraktas också i termer av energi. De monader som bildar en hierarki genomlöper i sin evolution tre stadier, varunder de uttrycker i följande ordning: 1) negativ energi, 2) energi i jämvikt, 3) positiv energi. LA: Med andra ord sagt växlar de mellan de tre polerna i trekraftsystem.

[38]De monader, som varit de positiva polerna i en lägre hierarki, blir de negativa i närmast högre, sedan de övergått till denna. Detta faktum har vållat begreppsförvirring hos esoterikstuderande. För att klart uppfatta begreppen måste de betrakta varje hierarki såsom rymmande monader av alla tre polerna. LA: Därvid är de yngsta negativa och de äldsta, som bereder sig att övergå till närmast högre hierarki, positiva. När dessa sedan övergått till den högre hierarkin, är de dennas yngsta och alltså negativa. Var och en av de tre polgrupperna inom en och samma hierarki är i sin tur ett trekraftsystem, så att monaderna går igenom nio olika stadier av medvetenhetsevolution inom hierarkin ifråga.

[39]Dessa nio stadier är inom devaevolutionen motsvarigheten till de nio initiationerna inom människoevolutionen. Var och en av de nio klart urskiljbara expansionerna inom ett devarike rymmer i sin tur ett antal mindre medvetenhetsexpansioner, motsvarande människornas mindre initiationer. Först när i framtiden den verkliga psykologin förstås bättre, kommer också detta ämne – de nio initiationerna respektive polstadierna – att förstås bättre.

[40]Enbart studium av de materieslag och höljen, som ett rike använder, ger inte tillräcklig förståelse ens om dessa, utan också medvetenhetsaspekten måste studeras. LA: Det här sagda äger en allmän giltighet, som når långt utöver det närmast avhandlade. Det är i själva verket

en av esoterikens mest grundläggande principer, såväl avseende det teoretiska studiet som det praktiska förverkligandet, alltså iakttagandet av lagar, principer och regler osv., att det lägre aldrig kan rätt förstås såsom något för sig, utan först i sitt sammanhang med det högre, att förklaringar därför alltid måste gå uppifrån ner, aldrig i motsatt riktning.

[41]Vad gäller de materieslag och höljen som människoriket brukar och som är manifestationer av de olika hierarkierna, kommer den verkliga insikten först sedan följande grundläggande fakta klart förståtts: 1) de tre triaderna och de tre jagen (= monaden centrad i och verkande genom respektive första-, andra- och tredjetriaden); 2) skillnaden mellan höljet och monaden som brukar höljet; 3) skillnaden mellan ett departement såsom uttryck för solhärskarens energi (LA: energi från ett av hans kosmiska eteriska centra), en positiv utstrålning, och en hierarki, som är en negativ utstrålning av solhärskaren, varvid solhärskaren brukar sin positiva utstrålning till att driva den negativa framåt i sin utveckling.

[42]Hela ämnet är mycket invecklat och svårfattligt. Det kommer att förstås bättre, när vetenskapen erkänt eterhöljets existens, natur, ställning och funktion, insett att detta hölje är den sanna fysiska formen. När det verkliga förhållandet mellan eterhöljet och organismen allmänt insetts och de nödvändiga slutsatserna dragits, kommer solsystemmanifestationen i världarna 43–49 att förstås mycket bättre. Detta blir verklighet, när i framtiden det föds allt fler människor, som har medfödd eterisk objektiv medvetenhet och alltså kan se sådant som nu mestadels är föremål för teoretisk spekulation. Tack vare att dylika människor blir så många och har en höggradig intelligens kommer de att flytta hela ämnet från tvistens till den ostridiga kunskapens område.

[43]Formbyggnadsarbetet kommer aldrig att förstås, förrän eterhöljets verkliga funktion insetts. Eterhöljet är attraktionsmedlet för de monadkollektiv, som står så lågt att de är i esoterisk mening tröga. Dessa kollektivväsen ingår inte i de nämnda sju hierarkierna men påverkas av sjätte och sjunde liksom av de energier dessa utsänder. De aktiveras från sitt tillstånd av tröghet och drivs till att bilda höljen åt evolutionsmonaderna i världarna 47–49. De är sådana som inte nådde målet för förra solsystemet och befinner sig alltjämt så långt ifrån detta mål att det enda gensvar de kan göra på sjunde hierarkins positiva vibrationer är att attraheras. Först mot slutet av vårt solsystems tillvaro kommer de att ha nått det stadium, där de blir i stånd att övergå till och utgöra sjunde hierarkin i nästa solsystem.

[44]Det som inte är en princip har till mål att bli en livskraftsprincip genom att utsättas för energipåverkan (LA: solsystemiskt och kosmiskt grovfysiskt har till mål att bli systemiskt respektive kosmiskt eteriskt:

49:5-7 blir 49:1-4 och 47–49 blir 43–46). Detta lägre når detta sitt mål genom att av det högre påverkas till egenaktivitet. Det handlar här om monadkollektiv, som blivit kvar från det förra solsystemet, är bärare av dettas lägsta vibrationer och är så tröga att de legat utanför solhärskarens uppmärksamhet och påverkanssfär. Att dessa kollektivväsen utvecklas betyder alltså att de genom att aktiveras av kollektivväsen, som medvetet styres av solhärskaren, till sist kan uppmärksammas och direkt påverkas av honom.

[45]Alla sju skapande hierarkierna erhåller sin främsta drivkraft från kosmiska emotionalvärlden (36–42). De är också uttryck för vibrationer som utgår från andra bladkretsen i solhärskarens kosmiska kausalcentrum (29–31). De är därför allesamman uttryck för solhärskarens kärlek–visdom-natur, och det är därför som 46-energi finns i varenda atom. Ty denna 46-energi är blott ett uttryck för det kosmiska essentiala, 22–28, en energi som utgår från tiosolhärskaren. Denna solhärskarens kosmiska kärlek–visdom är drivkraften till hans självuppoffring, grunden till solsystemets manifestation. Varje steg individen tar på lärjungaskapets och initiationernas väg fördjupar ytterligare hans förståelse av detta faktum. Enbart kunskap, resultatet av öppnandet av kausalcentrets första bladkrets, räcker inte för denna förståelse, utan också andra och tredje bladkretsarna måste ha öppnats.

20.5 Gruppenhet

[1]Intet finns i avskildhet. Varje monad ingår i helheten och står inom denna i tre förhållanden: 1) till de monader som tillsammans bildar dess hölje, 2) till sig själv, 3) till den större enhet den ingår i såsom del. LA: För självmedvetna väsen är dessa tre förhållanden också ansvarsförhållanden.

[2]Ett av de huvudsakliga ändamålen med solsystemets manifestation är att utarbeta tillvaroformer, som kommer att utmynna i verklig gruppenhet. All iakttagbar (LA: och av övermänskliga väsen styrd) verksamhet ingår i en enda gigantisk strävan att bilda ett kollektivväsen, och evolutionen skall därför betraktas såsom ett väldigt experiment företaget i detta syfte.

[3]Den ovannämnda trefaldiga ansvarigheten föreligger för både människomonaden och solhärskaren. Evolutionsprocessens tendens är att göra varje monad till en intelligent (LA: och självansvarig) medverkare, som gensvarar på de krafter som utifrån påverkar den och är medveten om sin egen potential av krafter, varmed den kan göra sin insats för det helas gagn. Människan står på det stadium i manifestations- och evolutionsprocesserna, där trefaldig medvetenhet som först är möjlig: 1)

medvetenhet om de undermänskliga väsen som bildar hennes höljen och nödvändigheten av att styra dessa väsens energier; 2) självmedvetenhet; och 3) medvetenhet om det övermänskliga kollektivväsen hon ingår i och hennes egen plats i detta väsens plan och ändamål. Människoevolutionen måste därför med rätta betraktas såsom den viktigaste av evolutionerna, ty genom den kan lagarna för gruppenhet vad avser alla tre grupperna – mänskliga, övermänskliga och undermänskliga – finna sin ändamålsenliga tillämpning.

[4]De övermänskliga väsendena är ”för rena” eller ”för kalla” (LA: frigjorda från begär) för att involveras i de tre lägsta världarnas materia. De undermänskliga är ”för orena, för heta och för omvärvda av rök” (LA: sitter för hårt fast i begär och illusioner) för att av sig själva kunna nå högre världar. Människan står däremellan såsom medlare. I henne och genom henne kan gruppmetoder utarbetas och lagar upptäckas, vilka senare kan utgöra grunden för ett enhetligt arbete. Det är denna särställning, som vållar så mycket av människorikets särskilda besvär, och just på vår planet, som är en av de ”oheliga”, har planetregeringen anställt vissa experiment vad avser detta problem. Om dessa experiment lyckas, kommer de att medföra en väldig expansion av regeringens kunskap om de lagar som styr alla slags kollektiv. Det är detta förhållande, som gör vår planets mänsklighet i vissa avseenden unik, ty den kan anses arbeta med två huvudproblem: 1) att upprätta en medveten relation och kontakt med djurriket, 2) att samtidigt mottaga och kvarhålla vibrationer från övermänskliga väsen och medvetet överföra dem till de undermänskliga rikena.

[5]Allt detta måste människomonaderna utföra i full individuell medvetenhet. Varje människas arbete kan därför betraktas såsom avseende upprättandet av en medkännande relation med andra människomonader och med djurrikets styrande devaer liksom även utvecklandet av förmågan att verka såsom överförare av energier från övermänskliga väsen och att bli en förvandlande, förmedlande kraft.

[6]Det kan här noteras att problemet att upprätta en relation mellan djur- och människorikena var den ursprungliga grunden till hatha yoga och tantrisk magi. I denna yoga sökte man förbindelsen med det man insåg vara lika i båda rikena – organismen med dess aktiviteter och ändamål – och det i människoriket som skulle vara negativt stimulerades med viljekraft till att bli en positiv faktor. Hatha yogas utövare må visserligen vara omedvetna om detta ändamål, men de som ursprungligen införde hatha yogas mysterier, var väl medvetna om detta, och i sin nitiska strävan att förena de båda rikena sökte de enhet i de lägre höljena och försummade den verkliga metoden.

20.6 Grupprelationer

[1]I sina försök att upprätta grupprelation till de övermänskliga rikena har människan inte gjort sådana misstag som hon gjort i förhållande till de undermänskliga. Ändock har hittills ganska ringa framsteg gjorts, och få är de människomonader som förenat sin medvetenhet med de större styrande intelligensernas, alltmedan de förblivit i människoriket. Att göra detta är den verkliga raja yoga.

[2]Det är alltså tydligt att det i människoriket pågår en strävan att ändamålsenligt förena tre gruppers krafter: djurrikets kraft, den rent mänskliga kraften och övermänskliga väsens kraft. I detta trekraftsystem är djurrikets emotionala kraft den negativa, människorikets kausal-mentala den balanserande och övermänniskorikets essentiala (46), bärare av den superessentiala (45), den positiva.

[3]Med andra ord sagt borde 46-energin vara den positiva, styrande faktorn för mänskligheten, den energi, vilken människans djuriska natur borde helt lyda. Därvid borde den rent mänskliga energin tjäna såsom balanserande och reglerande faktor mellan den övermänskliga och den undermänskliga energin. Det är denna trefaldiga relation (LA: när den i framtiden väl fungerar), som gör fjärde naturriket till en sann avbild av kosmiska processer.

[4]Det är individens harmoni med sig själv och med omgivande individer och hans förverkligande av allt livs väsentliga enhet, som medför de stora expansionerna av hans medvetenhet och hans identifiering med en större helhet. LA: ”Harmoni med sig själv” måste i detta sammanhang betyda att det lägre inrätats med det högre och till sist det högsta – kausalmedvetenheten, begynnande 46-medvetenheten och Augoeides – låter sig styras av detta högsta. ”Harmoni med sig själv” kan individen uppnå också på låga stadier, också innan han börjat röna någon som helst påverkan av det kausala och Augoeides, men en dylik harmoni kan inte vara det som här åsyftas.

[5]Människomonadens arbete är alltså en nerdimensionering av det arbete som pågår i 49-klotet eller solsystemet och tjänar till pådrivare för monaderna i de sex undermänskliga rikena (tre naturriken och tre elementalriken). Ifråga om det arbete som utföres i 49-klotet är den mänskliga nerdimensioneringen exaktare än ifråga om solsystemets. I båda fallen föreligger grundläggande grupprelationer, verkar grundläggande grupplagar, vilka åstadkommer förhållanden mellan grupper och till sist medför alla livsformers väsensbestämda enhet. Om detta stora ämne skall härnäst endast kortfattat beröras 1) de tre slagen av monadrelationer, 2) grupparbetets sju lagar och 3) de tjugotvå metoder-

na för gruppers samspel.

20.7 De tre slagen av monadrelationer

[1]*Individuella* relationer avser monadernas samspel utgående från deras (centrala eld =) självmedvetenhet och egenart.

[2]*Solsystemiska* relationer avser monadernas inbördes påverkan inom solsystemkollektivet.

[3]*Kosmiska* relationer avser alla monaders slutliga uppgående i större enheter än det egna solsystemet, kosmiska enheter.

[4]Det närmaste målet för människoriket är att medvetet upprätta solsystemiska relationer, att aktivt och medvetet deltaga i grupparbete. I den mån det finns självmedvetenhet, finns också individuella relationer upprättade. För dem som arbetar för de undermänskliga rikena är målet att hjälpa dess monader framåt i utvecklingen till slutlig kausalisering och självmedvetenhet. För de övermänskliga rikena är målet först alltmer omfattande solsystemiska relationer (LA: begynnande med 45, ty 46 är alltjämt planetbunden medvetenhet) med sikte på att nå kosmisk medvetenhet (LA: begynnande med 42), så att de planetariska och solsystemiska kollektivväsendena kan medvetet och ändamålsenligt deltaga i den kosmiska helheten.

20.8 Grupparbetets sju lagar

[1]*Lag 1. Offrandets lag.* Denna lag avser offrandet av det som förverkligats. Denna är den för allt grupparbete grundläggande lagen, den styrande princip, som tillämpad medför att människomonaden till sist blir ett andrajag och därefter i sin tur hjälper andra att bli det.

[2]*Lag 2. Magnetiska impulsens lag*. Denna lag styr de insikter varje monad gör på grundval av sitt aktiva sökande efter kontakter med omgivningen, ett sökande som till sist medför att det upprättas en relation mellan monaden och det monaden insett utgöra en del av dess grupp. Detta är icke detsamma som sökandet av sinnliga kontakter, emedan den upprättade relationen avser medvetenhetsaspekten. Det är verksamhet i enlighet med denna lag som med tiden medför monadens inträde i enheten, i gruppmedvetenheten.

[3]*Lag 3. Tjänandets lag*. Denna lag avser monadens anslutning till gruppintresset och varaktiga avsägelse av de egna själviska intressena. Den styr den process eller metod, varmed en monad (positiv, drivande, såsom centrum i sitt eget liv) blir lyhörd och mottaglig för gruppens positiva liv.

[4]*Lag 4. Avvisandets lag*. Denna lag avser monadens förmåga att avvisa eller vägra samröre med allt slags energi som anses skadlig för

gruppverksamheten. Den är egentligen en tjänandets lag, men monaden tillämpar den medvetet först sedan den förvärvat vissa grundläggande urskillningar och styr sina verksamheter genom kunskap om lagarna för sitt eget vara. Denna lag är icke densamma som den repulsionslag som verkar i samband med en motsvarande attraktionslag avseende formerna, alltså materieaspekten. De här avhandlade lagarna för grupparbetet avser medvetenhetsaspekten och har sin upprinnelse i solen i värld 46, medan fysiska materiens lagar härrör från fysiska solen. Det avvisande som här avses medför – när det tillämpas medvetet till exempel genom en människomonads utvecklade hjärtcentrumenergi – att den avvisade monadens intressen främjas och att denna monad drivs närmare sitt eget centrum. Genom detta slags repulsion drivs monaderna hem och tvingas de irrande omedvetna mot sitt eget centrum. Repulsionslagen eller den energiström den styr kan verka från vilket centrum som helst, men den avvisandets lag som här avhandlas måste för att åstadkomma det nödvändiga grupparbetet utgå från hjärtcentret.

[5]*Lag 5. Lagen för gruppens framåtskridande*. Denna lag, som även kallas ”upphöjelsens lag”, avser gruppens uppfyllande av givna mål och dess därigenom erhållna medvetenhetsexpansion. Den avser också den funktion varje medlem fyller i gruppens gemensamma framåtskridande. Exempelvis vad gäller människoriket måste den sanningen alltid ihågkommas att ingen människomonad når femte naturriket utan att ha gjort en stor insats för mänskligheten. De enskilda monadernas upphöjelse återverkar på gruppen, höjer också denna något. De insikter de enskilda monaderna når blir till sist gruppens insikter. De enskilda monadernas initiationer medför slutligen gruppens initiation. Ingen människa lever för sig själv. Genom att individen förverkligar sin potential i gruppens intresse går båda framåt.

[6]Uppoffring, tjänande, magnetism, gruppens framåtskridande, avvisande av det sämre – dessa är blott otillräckliga termer, som alla avser den sanning som säger att solhärskarens hela liv och uttryck blir möjligt och hans avsikt uppenbaras först när han fört varje monad till självförverkligandets stadium och därefter vidare till det stadium, där monaden offrar det förverkligade individuella självet till förmån för ett större jag, enhetsjaget (LA: kausaljaget blir 46-jag), så att det gudomliga ändamålet uppfylles.

[7]Detsamma kan uttryckas vad avser materieaspekten med att genom tillämpning av dessa medvetenhetens lagar kommer solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49) att aktivt uttrycka hans självförverkligade ändamål.

[8]De två sista lagarna för gruppverksamheten kan avhandlas endast

mycket kortfattat, då deras verkliga innebörd är uppenbar endast för lärjungar. De avser främst arbete i emotional- och mentalvärldarna och alltså gruppmedlemmarnas hithörande höljen. En i fysiska världen verkande grupp finns även i emotional- och mentalvärldarna och är större där än i fysiska världen. Liksom människans emotionalhölje är större än hennes fysiska höljen och därför innehåller fler atomer och molekyler, så räknar gruppen fler monader i emotionalvärlden än i fysiska världen. De två sista lagarna avser relationen mellan gruppens medlemmar i fysiska världen och dem som också är medlemmar men fungerar i emotionalvärlden utan fysiska höljen. Detsamma gäller medlemmar som verkar i mentalvärlden, saknar både fysiska och emotionala höljen och alltså ingår i gruppens gemensamma mentalhölje.

[9]Dessa två lagar, 6:e och 7<<<<<.e, kallas respektive lagen för expansivt gensvar och de fyra lägres lag. Dessa lagar börjar verka hos fysiskt inkarnerade monader först sedan de medvetet kommit i kontakt med diskarnerade gruppmedlemmar.

[10]Alla dessa lagar skall lärjungen främst betrakta såsom verkande i människans tre världar, men givetvis har de sina motsvarigheter i alla högre världar. De beskrivna sju lagarna är de som konstateras och medvetet studeras i alla grupper, som arbetar under planethierarkin.

[11]Dessa lagar kommer att i framtiden allt mer förkunnas och tillämpas i allt fler grupper. Deras samband med departementen och dessas typenergier kan anges sålunda: Lag 1 och fjärde strålen, lag 2 och andra strålen, lag 3 och sjätte strålen, lag 4 och första strålen, lag 5 och sjunde strålen, lag 6 och tredje strålen, lag 7 och femte strålen.

[12]Dessa sju lagar kan studeras enligt sina motsvarigheter. Varje särskilt centrums energi och varje lags energi kan sammanföras.

20.9 De tjugotvå metoderna för gruppers samspel

[1]Dessa metoder för gruppers samspel kan man begripa endast genom att begrunda faktum att varje grupp hör till ett av de sju departementen och att gruppens samverkan med andra grupper därför måste vara trefaldig. Också inom varje grupp är samverkan mellan medlemmarna trefaldig. Detta kan framställas såsom tre metoder, varmed två grupper tillhöriga samma departement växelverkar. När man studerar detta, skall man minnas att det egentligen handlar om tjugoett olika energi- eller vibrationsslag inom attraktionslagens grundenergi, vartill kommer det syntetiserande, så att de blir tjugotvå inalles:

[2]Första strålen: 1) Förstörelse av formen genom gruppers samspel. 2) Stimulans av kausalmedvetenheten. 3) Drivande kraft från Protogonos och tredjetriaden.

[3]Andra strålen: 4) Byggandet av former genom gruppumgänge. 5) Stimulans av begäret, kärleksprincipen. 6) Drivande kraft från Augoeides och andratriaden.

[4]Tredje strålen: 7) Vitalisering av former genom grupparbete. 8) Stimulans av former, den eteriska principen. 9) Drivande kraft från förstatriaden.

[5]Fjärde strålen: 10) Fulländning av former genom gruppers samspel. 11) Stimulans av kausalmedvetenheten. 12) 46-energi.

[6]Femte strålen: 13) Formens överensstämmelse med typen genom gruppers påverkan. 14) Stimulans av solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje, människans tre världar. 15) Mental energi eller drivkraft.

[7]Sjätte strålen: 16) Verklighetens avspegling genom gruppens arbete. 17) Stimulans av människan genom begäret. 18) Begärsenergi, instinkt och längtan.

[8]Sjunde strålen: 19) Energins och materiens förening genom gruppverksamheten. 20) Stimulans av eteriska former. 21) Livskraft.

[9]Beskrivningen av dessa tjugoen metoder och den syntetiserande tjugoandra sammanfattar mycket allmänt allt som kan sägas om alla formers verksamheter och rörelser. Dessa departementskrafters och formers växelverkan åstadkoms under attraktionslagens inverkan, och manifestationen blir resultatet. Det kan här noteras att de tre slagen av monadrelationer, grupparbetets sju lagar och de tjugotvå metoderna för gruppers samverkan tillsammans bildar talet 32, samma tal som anger de slag av medvetenhet och energi som står till förstajagets och andrajagets förfogande (45:4–49:7). Liksom 47:1-3 behärskar människans tre världar, så behärskar 45:1-3 planethierarkins fem världar.

TREDJE DELEN:

TREDJETRIADEN

AVDELNING 21

TREDJEJAGET OCH DE SJU KOSMISKA VÄGARNA

21.1 Några grundläggande utsagor

[1]AAB: När denna sista avdelning av CF skall avhandla (andens elektriska eld =) tredjetriadens energi, bör läsaren komma ihåg att det är alldeles omöjligt att lämna bestämda uppgifter. Från den vanliga esoterikstuderandens synpunkt betraktat synes detta ämne sakna form och därför vara ofattbart för mentaltänkandet (47:4-7). Tredjetriadens natur kan börja uppfattas först av tredje gradens invigda (LA: kausaljag), eftersom dessa genom det arbete som utföres i tredje initiationen har satts i medveten förbindelse med sin (AAB: ”Fader i Himmelen”, Monaden =) Protogonos. Esoterikstuderande, lärjungar och invigda av lägre grader håller på att utveckla förbindelsen med (själen eller 2dra aspekten =) andratriaden och Augoeides, och först när denna kontakt är fast grundad, kan denna högre verklighet uppfattas.

[2]LA: Det är ett misstag av AAB att sammanblanda monaden med tredjetriaden och Protogonos. Det är heller inte riktigt att det är ”alldeles omöjligt att lämna bestämda uppgifter” om ”andens elektriska eld”. Hävdandet av denna omöjlighet beror nämligen just på denna sammanblandning av monaden med tredjetriaden. Följande bestämda uppgifter om tredjetriaden kan lämnas: Den består i likhet med förstatriaden och andratriaden av tre enheter (varför det är felaktigt att kalla den ”monad”, grekiska för ”enhet”). Liksom de två lägre triaderna utgöres tredjetriadens tre enheter av två atomer och en molekyl. I tredjetriadens fall är dessa tre hämtade från de tre högsta atomslagen (43–45) i solsystemet, nämligen en superessentialatom (45:1), en submanifestalatom (44:1) och en eterisk manifestalmolekyl (43:4), den sistnämnda sammansatt av 43-atomer. Var och en av tredjetriadens tre enheter är bärare av sitt eget slag av energi, som särskilt representerar någon av de tre verklighetsaspekterna: 43:4 viljeaspekten, 44:1 medvetenhetsaspekten och 45:1 materieaspekten. Monaden kan, sedan den genomgått femte planetariska initiationen och blivit ett fulländat 45-jag, centra sig med objektiv självmedvetenhet i någon av tredjetriadens tre enheter. Monaden är då ett tredjejag (tredjetriadjag), till att börja med ett fulländat 45-jag (45-atomjag, asekha-adept), då den centrat sig i tredjetriadens lägsta enhet, 45-atomen. Därefter, sedan monaden genomgått sjätte initiationen och centrat sig i 44-atomen, blir den ett 44-jag (chohan). Ett lägre 43-jag blir monaden, sedan den centrat sig i 43:4-molekylen. För att emellertid bli ett fulländat 43-jag måste monaden lämna tredjetriaden och centra sig i sin atomkedjas 43-atom. Detta gör den i samband med sjunde initiationen.

[3]Därefter, men icke förr, är monaden redo att förvärva kosmisk med-

vetenhet, ingå i kosmiska expansionen, som börjar i värld 42. Därmed inträder monaden också på någon av de sju kosmiska vägarna. MV 13.8

[4]Den studerande kan nå fram till sanningen om tredjetriaden på tre sätt, nämligen genom att studera planethierarkins symboler, esoteriska texter och esoteriska diagram. I synnerhet diagram är en metod, som kommer att användas i ökande omfattning i den nya tidsåldern. Allt är symboler, och dessa symboler måste bemästras.

[5]Esoterikstuderande, som nalkas ämnet tredjetriaden och de sju kosmiska vägarna, behöver begripa följande fakta:

[6]Faktum nr 1. Icke ens för (de högsta dhyan-chohanerna =) 43-jagen är det under pågående manifestation och alltså under en hel solsystemperiod möjligt att tänka i begrepp av formens obefintlighet. (LA: Med sin ursprungliga terminologi kallade HTL solsystemmanifestationen, 43–49, för ”formmanifestationen” och kosmiska manifestationen, 1–42, för ”idémanifestationen. Det är uttryck för samma tanke, nämligen att solsystemvärldarna 43–49, är formernas världar, medan de kosmiska världarna 1–42 är formlösa världar. Med ordet ”form” menas här givetvis hölje åt en monad eller grupp av monader. Jämför med KOV 1.37.2: ”I kosmos förvärvar individen inga egna höljen.” En synonym med ordet ”form” är här ordet ”väsen”.) Målet för människans självförverkligande är att förvärva (själens =) andrajagets medvetenhet. (Själen =) Andrajaget är det medel, genom vilket (andeaspekten =) tredjejaget alltid verkar. När monaden lärt sig fungera såsom andrajaget, frigjord från de tre lägsta världarna (47–49), blir den en medveten aktiv del av den (själ =) kollektivmedvetenhet som genomtränger allt som är i manifestation. Först då blir (andens =) tredjejagets rena ljus såsom sådant synligt för monaden genom riktig uppskattning av ädelstenen dold i kausalcentrets mitt. Först då blir hon varse den större ädelsten som ligger dold i solsystemmanifestationens hjärta. Även på detta framskridna stadium är det enda, som monaden kan varsebli, kontakta och visualisera, det ljus som utgår från ädelstenen och den strålglans som döljer dess härlighet.

[7]Den seende har då blivit ren syn. (LA: Detta anspelar på Patañjalis *Yogasutraer*, bok II, sutra 20: ”Den seende är ren syn. Ehuru ren, åskådar han den framställda idén genom intellektet.” Med ”intellektet” avses här något slags andratriadmedvetenhet, 47:1 eller 46:1.) Han förnimmer men fattar ännu inte beskaffenheten av det han förnimmer. Det får anstå till nästa solsystem eller i varje fall en senare eon, innan monaden på detta stadium fattar denna uppenbarelses mening, denna inlysnings källa och detta livs väsen, vars kvalitet han redan känner genom dess vibrationsfrekvens, värme och ljus. (LA: Här endast antyds

två viktiga esoteriska ideer om skillnader, som tarvar närmare förklaring: 1) Skillnaden mellan individuell expansion och själva stadiernas eller rikenas expansion. Här måste man alltså skilja mellan vad en viss individuell monad är i stånd till på ett visst expansionsstadium och på ett senare å ena sidan, och vad som är allmänt sett möjligt för kollektivet av monader på ett visst stadium för närvarande och senare å den andra. Den sistnämnda skillnaden avser ”expansionens expansion” och tar betydligt längre tid i anspråk än den enskilda monadens expansion genom allt högre riken. Det är till exempel denna expansionens expansion som medför att objektiva 44-medvetenheten kommer att vara normalt förekommande hos mänskligheten i nästa solsystem, något som är oerhört ovanligt hos mänskligheten i nuvarande solsystemet. Eller att dagens 45-jag har betydligt större insikt och förståelse än 45-jag hade för en miljon år sedan. MV 9.67.9, L2 2.18.5 2) Under erövringen av ett nytt medvetenhetsslag råder en mycket viktig skillnad mellan den första förnimmelsen av blotta energiaspekten och det egentliga medvetenhetsförvärvet i ett senare skede. I begynnelsen av varje medvetenhetsexpansion, stor som liten, oavsett naturrike – alltså även i mineralriket – förnimmer monaden ett nytt högre verklighetsområde först enbart såsom vitaliserande energiutstrålning. Det är först senare, ibland långt senare, som det för monaden blir uppfattbar medvetenhet. KOV 1.33.4. Se även *Introduktion till hylozoiken*, kommentarerna till kap. 1.33.)

[8]Faktum nr 2. Alla slags uttryck är egentligen symboler, och den studerande gör klokt i att betrakta dem som sådana. (L2 9.24.4) En symbol har tre tolkningar. Den är själv uttryck för en idé, och denna idé har i sin tur bakom sig ett ännu så länge ofattbart ändamål. Symbolens tre tolkningar är följande:

[9]1. Den fysiska tolkningen av en symbol bygger till stor del på dess materiella användbarhet och på formens beskaffenhet. Det exoteriska och materiella tjänar två ändamål: 1) Att ge någon dunkel antydan om idén eller begreppet. Detta förbinder symbolen i dess exoteriska beskaffenhet med mentalvärlden men frigör den inte från förstajagets tre världar (47:4–49:7). 2) Att avgränsa och begränsa idén och sålunda anpassa den till den ståndpunkt i evolutionen människan nått. Den underliggande idéns verkliga innebörd är alltid mäktigare och fullare än den form eller symbol, varigenom den söker sitt uttryck. Materien är blott symbol för energin i dess mitt. Alla naturrikenas former och höljen i vidaste bemärkelse är endast symboler för de i dessa former och höljen inneboende liven – evolutionsmonaderna.

[10]De exoteriska symboliska formerna är av många slag och fyller många ändamål, och denna mångfald vållar ofta förvirring i människor-

nas hjärnor om de verkligheter symbolerna avser.

[11]Symboler kan efter ursprunget hänföras till tre grupper, vilkas medlemmar självständigt formar symboler: 1) Symboler som härrör från solsystemregeringen. 2) Symboler som härrör från planetregeringarna och -hierarkierna. Dessa indelas i sju grupper efter de sju departementen. 3) Symboler som människan i sin okunnighet hittar på.

[12]Naturväsen och alla andra slags undermänskliga väsen, vilka är monader, som i en avlägsen framtid måste erövra självmedvetenheten, betraktas inte såsom självständiga formare av symboler. De arbetar på impulser, som någon av de nämnda tre grupperna utsänder. Var och en av dessa tre grupper är fri inom vissa bestämda gränser.

[13]2. Den mentala tolkningen uppenbarar den föreställning (mentalidé) som ligger bakom den (objektiva =) fysiska manifestationen. Denna föreställning får konkretion i fysiska världen. Oavsett vilken grupp av formare, som svarar för byggandet av formen, ligger en föreställning eller idé alltid bakom denna. (LA: Det är ändamålsenligt att noga skilja mellan föreställning eller mentalform och verkliga ideer, vilka är kausala och högre ideer.) Dessa föreställningar framträder tydligt för människan, när hon nått mentalstadiet, liksom symbolens fysiska form är det enda människan uppfattar på fysikalstadiet. Så snart människan börjar använda sin mentala förmåga och fått om så bara någon kontakt med kausalhöljets centra, strävar hon att nå bortom den fysiska formen och finna förklaring på denna. När hon så tränger djupare in i verkligheten, når hon till sist kausalmedvetenheten. Då börjar hon själv att formulera kausalideer och att i fysiska världen manifestera så mycket av dessa som där är möjligt.

[14]Att skola människor i att arbeta i mentalmateria är att skola dem i att forma. Att lära dem känna kausalmedvetenhetens natur är att sätta dem i medveten förbindelse med den verklighet som ligger bakom manifestationen (LA: manifestationen i förstajagets världar, 47:4–49:7). Att möjliggöra för dem att utveckla kausalmedvetenheten är att också ge dem förmågan att arbeta med kausalenergierna.

[15]När kausalmedvetenheten utvecklas och stärks, kan människan bli en medveten formare, som arbetar i enlighet med planethierarkins planer, ty planethierarkin arbetar med ideer och söker få dessa ideer (planetariska ideer) att manifesteras i fysiska världen. (KOV 2.17.1) Allteftersom hon genomgår mental- och kausalstadiernas olika nivåer, ökar hennes förmåga att så arbeta och förmåga att tränga fram till den idé som ligger bakom varje symbol. Hon låter sig inte längre bedragas av skenet utan vet att detta är den illusoriska form som höljer en idé och håller den fången. LA: Hon låter sig inte ledas av de mentala fiktioner –

falska föreställningar om verkligheten – och emotionala illusioner – falska livsvärden – som ovillkorligen uppstår i mänskligheten såsom resultat när de kausala verklighetsideerna nerdimensioneras och därmed förvrängs. KOV 5.8.19

[16]3. Den andliga meningen är den som ligger bakom kausalidén och som höljes av denna, liksom kausalidén höljes av den form denna antar, när den manifesteras i det fysiska. Den är det ändamål och den centrala dynamiska energi som drivit fram kausalidén och låter denna manifesteras i det fysiska.

[17]LA: ”andlig” betyder här något som tillhör åtminstone någon av världarna 43–45, deras medvetenhet och energi, ty ”vanligaste tendensen var att kalla de tre högre atomslagen, kloten, världarna eller medvetenheterna i ett sjutal för ’ande’ och de fyra lägre för ’materia’.” DVS 2.62.3. Här avses närmare bestämt värld 44, planetregeringens lägsta värld, planethierarkins ”akasha”. KOV 2.17.1-3.

[18]Dessa tre aspekter av en symbol kan studeras i samband med alla slags former. LA: Till exempel är människans organism den yttersta fysiska manifestationen av en kausalidé (47:1), som i sin tur är manifestationen av en submanifestalidé (44:1). Förstajaget är idealt sett manifestationen av andrajaget, och andrajaget manifestationen av tredjejaget. Människan skall bli redskap för Augoeides liksom Augoeides är redskap för Protogonos.

[19]Faktum nr 3. Det som förstajaget (47:4–49:7) till sist lär sig uppfatta såsom orsaker (LA: nämligen kausalideerna, 47:1) inser andrajaget (45:4–47:3) vara blott verkningar av ännu djupare liggande orsaker, ”orsakerna bortom orsakerna”. Dessa hör till tredjejagets (43–45) världar, och de energier som verkar i dessa är de som orsakar manifestationen av de lägre världars ideer som blott skenbart är sina egna orsaker.

[20]Också talesättet ”känn dig själv” får i anslutning till vart och ett av de tre triadjagen olika innebörd. LA: Förstajaget är det isolerade särjaget, som inte kan känna sig självt. DVS 3.38, L3 2.3.5 Andrajaget är gruppmedvetet och strävar att lära känna det planetariska ”samjaget”. Tredjejaget strävar efter att bli ett solsystemiskt ”alljag”. L2 10.8.31

21.2 De sju kosmiska vägarnas natur

[1]Man bör noga betänka att termen ”väg”, brukad i detta sammanhang, är en term för energi och anger en energiström. De sju vägarna betyder alltså sju energiströmmar, och dessa sju förenas, så att de bildar en enda Väg. Man bör även märka att (den adept =) det tredjejag, som underkastar sig den disciplin och genomgår de initiationer, som möjliggör för det att beträda någon av dessa sju vägar, har höjt sig över

färgen, nått bortom slöjan och expanderat sin medvetenhet, så att det är ett med sitt planetväsens medvetenhet. Tredjejaget har därför nått ett stadium, som är ofattbart för den nuvarande människan. Det är i färd med att helt lämna de materiella formernas rike och ingå i energins rike. (LA: I DVS, 1:a uppl. av år 1949, kallade Laurency solsystemet, 43–49, för ”formmanifestationen” och kosmos, 1–42, för ”idémanifestationen”.) Också medvetenheten synes förblekna i betydelse inför den tilltagande viljeaspekten, som syntetiserar såväl medvetenhet som rörelse och detta i högre potens. Erövrandet av denna syntetiserande vilja blir tredjejagets mål, när det såsom fullkomligt 45-jag (efter femte initiationen) väljer någon av de sju kosmiska vägarna. Om alltså monaden icke ens såsom fullkomligt 45-jaget vet vad som kommer att uppenbaras för den, när den väl anträtt den väg den valt, inses nog att det är onödigt för människan att söka begripa vad vandrandet av dessa vägar innebär. Endast några få fakta skall ges om dessa ting, och spekulation därutöver är inte bara meningslös utan också skadlig.

[2]Genom att vandra någon av dessa sju vägar bereder sig monaden på att genomgå vissa kosmiska initiationer, däribland dem som genomgås i solen Sirius. Den antydan kan göras att var och en av dessa sju vägar med tiden leder till tjänande i något av de solsystem (vårt inräknat) som tillsammans bildar det större sjusystemet. Dessa sju solsystem utgör kosmiska centra hos tiosolhärskaren. Liksom medlemmarna av vår planethierarki stannat kvar på vår planet för bestämda tider, så finns i planetregeringarna och solsystemregeringen ännu högre invigda som stannat kvar inom vårt solsystem i flera eoner – alla tjänande enheten och monadernas medvetenhets- och viljeutveckling.

[3]De sju kosmiska vägarna kallas:

väg I – vägen för tjänande på Jorden
väg II – det magnetiska arbetets väg
väg III – vägen för utbildning till tjänst i planetregering
väg IV – vägen till Sirius
väg V – strålvägen
väg VI – den väg vår solhärskare går
väg VII – det absoluta sonskapets väg

[4]Man måste minnas, utan att röra ihop begreppen, att dessa termer är de sammanfattande beteckningar planethierarkin givit de sju metoder för arbete och tjänande, ansträngning och strävan, varmed de som på Jorden nått fulländningen går vidare till bestämda kosmiska vägar eller energiströmmar, som i sin helhet utgör en enda kosmisk VÄG. (LA:

”fulländning” betyder här fulländat 45-jag, asekha-adept, femte gradens invigd, eller motsvarande i devaevolutionen, eftersom detta mål är det enda som är ”obligatoriskt” för vårt solsystems evolutionsmonader.)

[5]På ett visst stadium, som inte får närmare anges, sammanföres de sju vägarna till fyra, därför att vårt solsystem är av fjärde ordningen. Detta sammanförande går så till att:

[6]De invigda som vandrar väg I, ”kämpar sig fram” till väg VI. De invigda som vandrar väg II, ”förvandlar sig alkemiskt” för att fortsätta på väg VII. De invigda som vandrar väg III, ”genomtränger slöjan” så att de når väg V.

[7]Därmed återstår att redovisa väg IV. Denna väg vandrar alla de som genom hängivenhet förenad med verksamhet når målet men som alltjämt saknar intelligensprincipens fulla utveckling. Eftersom vårt solsystem utmärks av kärlek–visdom eller emotional (48) och essential (46) utveckling, räknar denna fjärde väg det största antalet monader. Inom vår planethierarki är (medkänslans herrar =) de som går 6–4–2-vägen fler än (visdomens mästare =) de som går 7–5–3–1-vägen. Alla de förstnämnda måste därför flytta över till Sirius för att där genomgå en omfattande stimulering av sin intelligens, ty Sirius är intelligensens källa (LA: vad vårt solsystem angår). MV 16.10.2

[8]Esoterikstuderande måste i sitt tänkande noga skilja mellan dessa sju kosmiska vägar och de sju departementsvägarna (strålvägarna), som hela mänskligheten vandrar och som tidigare behandlats i CF. Såsom redan sagts, blir de sju strålvägarna tre, när tredjetriader, som ursprungligen tillhör de fyra mindre strålarna (4–7), övergår till de tre större (1–3). Dessa tre bildar den syntetiska 2dra strålen (”kärlek–visdom”), när monaderna genomgått de sista solsystemiska initiationerna. När monaderna nått detta stadium, inser de solsystemets enhet icke endast såsom ett teoretiskt begrepp utan också såsom en praktisk erfarenhet. Denna identifiering med solsystemets totala enhet är en kosmisk, icke solsystemisk process (LA: begynnande i värld 42, bortom solsystemvärldarna, 43–49), som förlöper i sju steg.

[9]Ingen av de sju kosmiska vägarna avser mittens väg mellan de parvis uppträdande motsatserna. De avser alla endast enheten, det som använder motsatserna såsom faktorer vid alstrandet av ljus (LA: förverkligandets insikt och viljeenergi). De befattar sig med detta okända något, som är grunden till motsatsparen. Alltså avser de främst det som ligger utanför de manifesterade formerna (LA: ”formmanifestationens” världar, 43–49). Ande och materia är aldrig åtskilda under manifestationen (LA: här menas med ”ande” 43–45 och ”materia” 46–49, se DVS 2.62.3!). Den faktor, som ligger till grund för dem båda, betraktas

såsom obefintlig av alla utom de invigda. (LA: den kosmiska verkligheten, 1–42, avses här, och i första hand andra kosmiska riket eller sjätte kosmiska sjuvärlden, 36–42). Vid tredje initiationen får initianden en första svag glimt av detta, och vid femte initiationen uppfattar han tillräckligt för att med iver börja söka denna hemlighet.

21.3 Väg I: vägen för tjänande på Jorden

[1]Karaktären av den andliga kraft, som driver denna grupp invigda som just vår planethierarki utgör, framträder kanske tydligt, om man studerar deras arbetes mål och metoder enligt det synsätt som utgår från medvetenheten och inte särskilt de materiella formerna. (LA: ”Andlig” avser tredjejaget och särskilt dess viljeaspekt.) Detta synsätt förvärvar man lättast genom att studera den kraft som driver alla de grupper i världen som är särskilt hängivna strävan att höja mänsklighetens nivå i politiskt, religiöst, vetenskapligt och esoteriskt avseende. Det kommer då att visa sig att de alla och var och en har ett bestämt samband och en föreningspunkt med något av de esoteriska samfund som (vanligen utan den anknutna gruppens vetskap) svarar för vitaliseringen av de ledande individerna i de nämnda organisationerna, som utför detta pionjärarbete.

[2]Denna första väg är den som håller monaden knuten till vår planethierarki, som avgivit löftet att tjäna (vårt planetschema =) vårt 49-klots evolutionsmonader. Den omfattar dem som arbetar under planetregeringen i planethierarkins sju departement. Icke så många tredjejag vandrar denna väg som några av de övriga, och endast så många får göra det att de kan på ett tillfredsställande sätt leda medvetenhetsutvecklingen på planeten. Mer har blivit offentligt om denna väg än om någon av de andra, och mer kommer också att bli känt allteftersom fler människor utrustar sig till att komma i förbindelse med planethierarkins medlemmar. Uppgifter om deras insatsområde och arbetssätt blir efter hand exoteriska. När planethierarkins sju departement är allmänt erkända och kända, kommer skolor för utbildning till besättande av tjänster i dessa departement att bli den logiska följden.

[3]De tredjejag, som fortsätter på denna väg, utmärks av två egenskaper, som borgar för att de når framgång i just denna andliga strävan. De drivs av vishet och medkänsla. Dessa egenskaper skall studeras noga, ty de är nyckeln till förståelse av den första vägens karaktär. De tredjejag, som väljer denna väg, kallas esoteriskt de ”välgörande drakarna”. Den energi de arbetar med och den ström av levande kraft de lever i, utgår nämligen från stjärnbilden Draken och verkar genom Vågens tecken. Denna särskilda kosmiska energi alstrar i alla de

grupper, som kommer under dess omedelbara inflytande, en djup förmåga av identifiering. Denna identifiering avser inte vare sig (formen =) förstajaget eller (själen =) andrajaget, utan endast (det positiva livets andliga punkt, ”ädelstenen i lotusblomman” =) tredjejaget.

[4]De ”välgörande drakarna” utmärks av sin ”lyskraft”, och det är denna grundegenskap som alla esoteriska lärare åsyftar, när de uppmanar sina lärjungar: ”Låt edert ljus skina”.

[5]När tredjejaget inträder genom den ”lysande dörren”, har det fyra mycket egenartade esoteriska identifieringar framför sig. Detta inträde gör det, sedan monaden genomgått femte initiationen och visat sin lämplighet för denna genom en lång tids tjänande av naturrikenas evolution på vår planet. Dessa identifieringar åstadkommer till sist inom ädelstenen ett avgörande skeende och en expansion av 44-medvetenheten efter att 45-höljet övervunnits. (LA: Tredjejagets högre 45-hölje avses, bestående av idel 45-atomer, inte andrajagets lägre 45-hölje, bestående av högst 45:4-molekyler. Detta övervinnande av 45-atomhöljet är tredjejagets motsvarighet till 46-jagets övervinnande och förstöring av sitt kausalhölje.) Dessa fyra identifieringar sammanhänger med solhärskarens fyrfaldiga lotus eller tolvbladiga hjärtcentrum, ibland kallat ”solens hjärta” (LA: en symbol med som vanligt flera betydelser).

[6]Dessa fyra identifieringar genomgås endast på denna särskilda väg. Var och en föregås av tre mindre identifieringar, så att de blir inalles tolv, motsvarande den tolvbladiga lotusblomman. Nu används inte längre ordet ”initiation”, då det ju särskilt har med medvetenheten och alltså dualiteten att göra. I stället brukas ett ord, som betecknar syntes, ehuru mycket otillräckligt.

[7]Den energi, som handhas under dessa identifieringar, är till stor del den som strömmar genom sjätte hierarkin. Denna har ett esoteriskt samband med väg VI, till vilken de som vandrar väg I med tiden måste kämpa sig fram. Ingen uppgift får här lämnas om den form, genom vilken tredjejaget måste arbeta för att visa att det kan styra den ifrågavarande energin.

21.4 Väg II: det magnetiska arbetets väg

[1]Av de sju vägarna är väg II den som är det fullaste uttrycket för attraktionslagen. Såsom tidigare sagts i KI, är denna lag uttrycket för den kosmiska vilja som åstadkommer solsystemets manifestation. Magnetismen – den fysiska (49), attraherande (48) och dynamiska (47) – är denna lags uttryck i förstajagets tre världar. Den monad, som anträder denna väg, befattar sig alltså med den verklighet som är grunden till all sammanhållning i naturen och med den tillvaro som genom sin egen

inre kvalitet alstrar den attraktionsenergi som sammanför motsatserna. Det är den kraft som åstadkommer alla slags elektriska fenomens växelverkan. Den monad, som väljer denna kosmiska energiström för att på denna nå vissa kosmiska kontakter och uppnå en serie kosmiska expansionsnivåer, arbetade före femte initiationen främst på andra strålens och ofta även på fjärde strålens område. Sådana femte gradens invigda, som övergår från fjärde till andra strålen, väljer vanligen inte denna kosmiska väg.

[2]De som utför arbetet med att handha krafter eller elektromagnetism för de storas bruk i alla världar, övergår till denna väg. De styr den formbildande energin, hanterar materia av varje slags täthet och frekvens. De bearbetar allmänna opinionens frambrytande strömmar i emotionalvärlden, stora tankevågor i mentalvärlden, liksom ideerna i kausalvärlden, där de stora arbetar. Ett stort antal av de monader, som har sin tredjetriad på femte strålen, övergår till denna väg. Tredjetriadens inneboende typbestämda kvalitet bestämmer verksamhetens inriktning. Femte strålens skördeförhållanden är en av de faktorer som åstadkommer detta. Monaderna finner till sist sin plats i kosmiska mentalvärlden, men vad detta betyder är omöjligt att fatta för det vanliga mänskliga mentaltänkandet.

[3]Tre slags magnetiskt arbete har den monad bemästrat som vandrar denna väg II. I förstajagets världar (47:4–49:7) lärde den sig att bilda former genom att handha magnetisk energi och bruka attraktionsenergi för att ”binda byggarna”, ett magiskt arbete. Dylikt utför monaden genom (den lägre naturen =) förstatriaden, som när den väl renats, kan verka såsom fulländad överförare.

[4]I kausalvärlden såsom kausaljag lärde sig monaden också gruppsammanhållning vad avser det egna planetväsendet och de två andra planetväsen som med det egna bildar en solsystemisk trekraft.

[5]När monaden omsider nådde submanifestalvärlden (44) och förvärvade självmedvetenhet och förmåga att fungera i sitt dithörande 44-hölje, kom den till att något förstå de krafter som förenar de olika slags strömmar av levande energi som planethärskarna planenligt sänder ut för att främja monadkollektivens evolution i hela solsystemet.

[6]Viljeaspekten, ändamålsaspekten, som är det andliga livet bakom alla medvetenhets- och materiefenomen, gör sig plötsligt gällande och framträder även. Det är framvisandet av denna, som är det viktiga arbete monaden utför, när den övergår från sin särskilda stråles väg till väg II.

[7]De som vandrar denna väg II, arbetar med magnetisk energi, attraktionsenergi, eftersom de har identifierat sig med denna. Med tiden över-

går de alla till väg VII, det absoluta sonskapets väg. Denna väg bär dem genom solhärskarens hjässcentrum till tiosolhärskarens hjärtcentrum. De föres ut ur solsystemiska evolutionen helt och hållet på en stor våg av attraktionsenergi, som utgår från en av de större solarna i vårt tiosolsystem. Vilken denna sol är får inte ens antydas. Den är den mäktigaste stjärnan vad gäller vårt solsystem, eftersom vårt system främst är uttryck för kärlek. Ty om denna stjärna blev allmänt känd och tillräckligt många människor riktade uppmärksamheten på det, mediterade på den och visualiserade den med livlig fantasi, kunde detta draga in i vårt system en sådan störtflod av attraktionsenergi från den ifrågavarande stjärnan att evolutionsprocesserna på vår planet påskyndades och därmed energiomsättningens balans rubbades på ett mycket farligt sätt. Människorna inser ännu så länge inte meditationens och allra minst gruppmeditationens makt.

[8]Det zodiaktecken som förmedlar energin är Tvillingarna, och grunden därtill torde vara uppenbar för alla utbildade invigda.

[9]Det är här nödvändigt att förklara det uttryck som tidigare användes på tal om monaders överflyttning från denna väg II till väg VII. Det sades att de ”förvandlar sig alkemiskt”, så att de når väg VII. Någon uppfattning om detta uttrycks innebörd kan erhållas genom begrundan av det ändamål värmet fyller, när det avskilts från väta, och metoden för bruket av dylikt värme. Dessa tredjejag använder ”den torra alkemiska elden” för att nå önskat resultat, när de hjälper evolutionsprocessen framåt. När de använder denna ”torra eld”, blir reaktionen hos dem själva sådan att de förvandlar tredjetriaden, upplöser den så att den kan passera igenom solsystemets kosmiska eteriska nät (43) och gå in i den ström av kosmisk energi som utsänds från den nyssnämnda namnlösa stjärnan. Därmed överflyttar de (LA: numera nyvordna kosmiska jag, 42-jag) till väg VII.

[10]De förmågor, denna vägs vandrare måste äga, innan de genomgår den utbildning som erfordras för sjunde kosmiska metoden, är mottaglighet för värme och kunskap om rytm. Denna upplysning är naturligtvis endast för invigda, men så mycket är ändå tydligt att det är energins och vibrationernas lagar de får handhava. De människor, som i denna tid söker människomonadens ”kärleksnaturs värme” och som till detta sökande lägger odlandet av en livlig fantasi och intensiv förmåga av visualisering, lägger en grund, på vilken denna senare förvärvade kunskap kan byggas. Men detta är inte så lätt som det kan låta, ty det innefattar en förmåga av identifiering, som för närvarande är omöjlig för flertalet och en sådan förmåga av insikt om det visualiserades natur som upphäver dualitetens begrepp: särhållandet av den visualiserande och

det visualiserade.

[11]Den använda metoden kan uttryckas endast med orden ”inträdet på det brinnande stället”. Förmågan att göra detta förvärvar monaden genom att gå genom tre förberedande brinnande ställen, såsom lätt inses: 1) Det brinnande ställe som ligger mellan emotionalstadiet och mentalstadiet. Detta är den förstörande eld som monaden tänder genom att så sådd som hon får skörda. 2) Den döda personlighetens (förstajagets) brinnande ställe, som ligger mellan mentalstadiet och kausalstadiet. Detta brinnande ställe ligger på stranden till livets flod och måste överskridas före tredje initiationen. 3) Det brinnande ställe som monaden beträder, när den är redo att lämna kausalstadiet och bli 46-jag (essentialjag). Detta ställe ombesörjer förstörelsen av kausalhöljet.

[12]Vart och ett av dessa tre brinnande ställen sammanhänger särskilt med någon av verklighetens tre aspekter: det första med materien, det andra med medvetenheten och det tredje med viljan (offerviljan). När monaden väl gått igenom dessa tre brinnande ställen, är den såsom andrajag rustad för ytterligare en och våldsammare erfarenhet.

[13]De hierarkier, som är förbundna med denna väg, är huvudsakligen tredje och fjärde. Endast människoevolutionens monader kan anträda vägarna I och II. Devahierarkierna av tredje ordningen har redan anträtt dem, och det är deras redan utförda arbete, som möjliggör för människomonaderna att göra det.

21.5 Väg III: vägen för utbildning till tjänst i planetregering

[1]Denna väg drar till sig jämförelsevis få monader. Den innefattar ett egendomligt slags utveckling och den förmåga av kontinuerlig medvetenhet jämte identifiering med viljeaspekten som är det utmärkande kännetecknet för alla sju kosmiska vägarna.

[2]De tredjejag, som väljer denna väg, behåller på ett egendomligt sätt förmågan av sinnesförnimmelse jämte identifieringen med viljeaspekten. I esoteriska arkivet omtalas de ofta såsom ”väktarna vilkas mayavirupa ständigt återkommer”. Eftersom de arbetar med medvetenhetsaspekten, är de förbundna med det centrum hos tiosolhärskaren, som är källan till medveten sinnesförnimmelse. Därför vitaliseras de från tiosolhärskarens solarplexuscentrum. Hos människan är solarplexuscentret det centrum som syntetiserar de tre lägre centrens reaktioner och väsentliga förmågor. (LA: Och fysisk sinnesförnimmelse har sitt ursprung i centra i emotionalhöljet. L2 5.12.11) Detta faktum måste man betänka, när man studerar denna kosmiska väg.

[3]De förmågor, som är särskilt ändamålsenliga för de monader som utbildar sig till tjänst i en planetregering, är till antalet tre: 1) kosmisk

syn förbunden med planethärskarens panncentrum, 2) kosmisk hörsel i samband med devaevolutionen, 3) medvetandets förmåga att urskilja förhållandet mellan jag och icke-jag (LA: jagmedvetenheten och det jagmedvetenheten uppfattar såsom skilt från sig).

[4]Vart och ett av sinnena är knutet till ett höljescentrum (LA: till exempel är hörseln knuten till strupcentret och synen till panncentret), och ett dylikt centrum i sin tur förbundet med ett planetariskt centrum, vilket självt förses med energi från en motsvarande kosmisk källa. De monader, som vandrar denna tredje väg, har en särskild förbindelse med de energier som utgår från de kosmiska centra som är förbundna med kosmisk syn och kosmisk hörsel. Med kosmisk känsel befattar de sig icke, ty denna avser främst objektiviteten, icke-jaget. Deras arbetsfält är synen, hörseln och förhållandet mellan jaget och icke-jaget, men inte icke-jaget, utan ledningen och stimuleringen av detta tillkommer en helt annan grupp av kosmiska arbetare.

[5]Denna väg vandrar de som i nästa solsystem kommer att åtaga sig arbete i planetregeringarna. Detta arbete innefattar icke endast de egentliga planetregeringarna utan även dessas underavdelningar.

[6]Varje departementschef (43-jag) i planethierarkin åtar sig ett visst antal 44-jag för att särskilt utbilda dem för detta arbete. Särskild färdighet i syn och hörsel liksom förmåga att arbeta med monadernas medvetenhetsaspekt bestämmer vilka kandidater som utväljs för dessa höga befattningar. Man skulle kunna kalla planetregeringarnas medlemmar för ”gudomliga psykologer” och säga att psykologi är huvudämnet i utbildningen till dessa uppgifter, men den är givetvis en psykologi som ännu är ofattbar för människan.

[7]Varje planetregering har på sitt uppehållsklot skolor för sina befattningshavares utveckling. Där får dessa utbildning och tillfälle att bredda sin erfarenhet. Planethärskarna och medlemmarna av deras regeringar skrider framåt i medvetenhets- och viljeexpansion. Därför får de med tiden nya uppgifter, lämnar då sitt respektive klot, varvid vakanser uppstår som måste fyllas.

[8]Olika sidor av medvetenhetens vetenskap, psykologin, gör nu stora framsteg i världen och upptar alltmer tänkarnas uppmärksamhet. Att så sker beror på att vissa energivågor träffar vårt solsystem och till sist når även vår planet. Detta inflytande når vårt solsystem genom Skyttens tecken.

[9]Det arbete, de monader som går denna väg har att främst utföra, är att möjliggöra solhärskarens (denna monads) manifestation genom sitt kosmiska kausalhölje (29–31). De utför alltså på en högre nivå det som motsvarar det arbete augoeiderna utför, när dessa formar och mani-

festerar människornas kausalhöljen, och de har därför ett särskilt förhållande till augoeiderna, femte skapande hierarkin.

[10]De jordiska tredjejag, som söker sig till denna väg, gör detta genom planethierarkins tredje departement, mahachohanens departement, vilket arbetar med manifestationens intelligensaspekt. Från detta tredje departement går de vidare till att utbildas direkt av någon av planethärskarens närmaste underordnade (”verksamhetens buddhaer”) och slutligen av planethärskaren själv. Utbildningen omfattar tre huvudämnen: ”färg” (LA: materieaspekten); ”ljud” (LA: rörelse- eller viljeaspekten), i synnerhet vad avser mantra yoga i kosmiska världar; ”dualitetens natur” (LA: medvetenhetsaspekten).

[11]Det är svårt att i ord uttrycka den metod monaden tar i bruk, när den anträder denna väg. Den har kallats ”prismatisk identifiering”, ett uttryck som avser de färgade slöjor som omger viljeenergin. De symboler, som brukas för beskrivning av detta arbete, är färgsymfonier eller sånger. Genom ett särskilt slags identifiering kan monaden liksom dirigera körer, som frambringar toner eller färger. När monaden kan utföra detta till fulländning, är den mogen att ingå i en planetregering.

[12]Symbolen för denna väg är ett strålande kors av färgat ljus med en femuddig stjärna och mörkblå sol i mitten. Det finns, såsom redan sagts, sju skolor tillhörande denna väg. De från Jordens 49-klot som vandrar denna väg överföres till inre runden och därifrån till Jupiters 49-klot.

[13]Den förvärvade förmågan är kosmisk eterisk syn omfattande icke endast vårt solsystem utan även de sex andra solsystem som hör till det större systemet.

[14]Denna väg kallas ibland ”lotusvägen”, eftersom den ägnar sig åt byggandet av solhärskarnas kosmiska kausalcentrum. De skolor som förbereder för detta arbete kallas ”lotuslanden”. Skolningen kallas ibland ”lotussömnen”, då den innebär ett tillstånd av monadens fullständigt tillbakadragande från formmanifestationen, varvid ett slags solar samadhi erhålls. Så länge denna pågår, fungerar monaden i en form eller ett hölje, som är en högre motsvarighet till lägre världars mayavirupa.

21.6 Väg IV: vägen till Sirius

[1]Av alla vägarna är denna den som är mest höljd i mysterium. Grunden till detta mysterium är uppenbar endast för edsvurna invigda, ehuru en antydan om gåtans lösning kan erhållas genom insikten att solen Sirius och Plejaderna har ett nära inbördes förhållande motsvarande förhållandet mellan det kausala och det mentala. Det lägre är mot-

tagligt för eller inrätat med det högre. Sirius är säte för det kausala (LA: kosmiska kausala, 29–31) och Plejaderna förmedlar det mentala (LA: kosmiska mentala, 32–35) till vårt solsystem. Det är nästan som om det sålunda bildades en stor triangel av kosmisk mental energi.

[2]Inom solsystemet har denna kosmiska växelverkan en intressant motsvarighet i förhållandet mellan Venus' 49-klot, vårt jordiska 49-klot och Venus' sjuklot (sjuklot 2, DVS 2.44.7) inom vårt 49-klot.

[3]Egendomligt nog är det förståelsen av människans antahkarana eller den väg, som förbinder det kausala och det mentala och som monaden bygger under evolutionsprocessen, som kommer att skänka klarhet om detta svårfattliga ämne. Också vår planethärskare har ett motsvarande antahkarana (LA: i det kosmiska kausala och kosmiska mentala), och allteftersom han bygger ut det, bildar det del av den fjärde vägen och möjliggör för större delen av våra mänskliga monader att anträda vandringen mot detta avlägsna mål, och detta utan hinder. En ledtråd till att förstå denna vägs natur och grunden till att så många människomonader söker sig till just denna energiström ligger i rätt uppfattning av den ovan gjorda antydan.

[4]De tredjejag, som väljer att vandra denna väg, tillhör företrädesvis fjärde och sjätte departementen. Som tidigare uppgivits, är detta den väg som "medkänslans herrar" oftast följer, och vid denna tid förbereder sig 44-jaget S. (4de departementet) och 44-jaget J. (6te departementet) för vandringen. De mystiker, som inkarnerat i Västerlandet de senaste ett tusen åren, bildar en särskild grupp monader, som är dragna till detta slags kosmisk energi. De har förvärvat vissa grundläggande insikter, och den västerländska mystikerns "extas" är det frö som en dag skall växa och blomma ut i den kosmiska hänryckning, som ännu saknar namn.

[5]Kosmisk hänryckning och rytmisk sällhet är den fjärde vägens egenskaper. De är ett slags identifiering, som är helt skild från medvetenheten (LA: såsom denna verkar i solsystemvärldarna, 43–49, en truism). L2 5.1.5 Att flertalet människomonader följer denna väg beror på dess numeriska ställning. Dessa fjärde naturrikets monader, merparten av fjärde skapande hierarkins medlemmar på detta fjärde klot i fjärde 49-klotets fjärde sjuklot i ett fjärde ordningens solsystem, har en inre drift att söka denna fjärde väg för att fullkomna sig. De kallas "den fanatiska hängivelsens saligt dansande punkter", vilket är så nära man kan komma en sanningsenlig beskrivning.

[6]Den fjärde vägens energi når oss från Sirius via solen. "Sirius" är här ett täcknamn bakom vilket ett av zodiakens tecken döljer sig.

[7]De hierarkier, som befattar sig med detta slags kosmiska kraft,

döljer sig bakom talen 14 och 17, en uppgift som säger endast edsvurna lärjungar något.

[8]Den metod, varmed tredjejaget bereder sig att anträda denna väg, kallas tvåfaldig rotationsrörelse och ”rytmisk dans på kvadraten”.

[9]Symbolen för denna väg innefattar två hjul, det ena inom det andra, som hastigt snurrar i motsatta riktningar och likväl åstadkommer ett förenat helt av blå eld, och ett likarmat orangefärgat kors med en grön cirkel i mitten. Dessa färgers symbolism förbinder denna fjärde väg med det föregående solsystemet, där Sirius’ inflytande var starkare än i det nuvarande.

[10]Ingenting får röjas om den kvalitet denna vägs vandrare förvärvar. De kommer under koncentrerat inflytande av den energi som sätts lika med vår planets antahkarana. Det får alltså inte uppges vad dettas särskilda kvalitet är, eftersom det skulle ge intelligenta läsare för mycken information om vår planetregerings egenskaper och mål.

21.7 Väg V: strålvägen

[1]Väg V är en av solsystemets stora fördelningsvägar, och de monader som vandrar den har en klar förståelse av vibrationslagarna. Den leder jämförelsevis lätt till kosmiska emotionalvärlden (36–42) och kallas därför ”den yttre ingångsdörren”. Som vi vet, är de sju strålar, som manifesteras överallt i vårt solsystem, de sju understrålarna till en enda stor stråle, andra strålen, kärlekens–visdomens stråle. Väg V väljer c:a 60 procent av de tredjejag tillhörande andra strålen hos vilka visdomsaspekten är starkare än kärleksaspekten. Väg IV väljer på motsvarande sätt c:a 80 procent av de tredjejag tillhörande andra strålen hos vilka kärleksaspekten är starkare än visdomsaspekten. Man bör betänka att detta är mycket stora antal monader (LA: i synnerhet i de tre sista eonerna, när monadernas expansion in i världarna 46–43 når sitt crescendo). Det handlar här endast om fulländade 45-jag (5te gradens invigda) och högre slags jag, inte om invigda av lägre grader. Alla uppgifter om monaders framtida massexpansioner avser dessutom endast de 60 procent som återstår efter avskillningen i femte eonen (”domedagen”).

[2]Alla monader som går strålvägen måste ha egenskaper, som gör dem ytterst mottagliga för vibrationer. De resultat de erhåller i sitt grupparbete (alla monader, som vandrar denna väg, utgör en enhet) kan liknas vid kompassens tjänst på ett fartyg. Med en särskild insikt och kunskap gensvarar de främst på vissa grundvibrationer, som är den kosmiska motsvarigheten till fysiska känselsinnet, såsom i den förnimmelse som uppstår, när huden beröres.

[3]De får lära sig att så isolera sig att inga andra vibrationer når dem än de som kommer från (syntetiska =) andra strålens kosmiska källa. Dessa femte vägens vandrare utgör den faktor som håller vårt solsystem stadigt balanserat i en bestämd riktning. Deras viktigaste egenskap kan beskrivas såsom sinne för kosmisk riktning.

[4]Den energikälla de gensvarar på kan anges såsom ”Polstjärnan”. Det skall emellertid påpekas att beteckningen ”Polstjärnan” är blott ett täcknamn för en annan stjärna, som finns först i etermateria. Den är alltså okänd för astronomerna, ehuru dess inflytande i vårt solsystem är ytterst starkt.

[5]I ett annat av vårt solsystems 49-klot väljer majoriteten tredjejag denna väg. De övriga 49-klotens tredjejag, som valt denna väg, flyttar därför till detta 49-klot, innan de ingår i solen och därifrån går vidare till kosmiska sfärer. Inga tredjejag flyttar från andra 49-klot till vår Jords 49-klot för att utbildas för någon av vägarna, eftersom Jorden inte är en helig planet och därför inte har någon sådan motsvarande skola.

[6]Det inflytande, som utgår från ”Polstjärnan” och är en sådan mäktig faktor i vårt solsystem, når vår planet genom Vattumannen. Grunden därtill framgår av att vatten är en symbol för emotionerna, vilka är en lägre manifestation av essentialitet, 46-medvetenhet och -vilja. Vattumannen är ett kraftcentrum, varifrån adepten hämtar ”livets vatten” och bär det till massan. Denna från ”Polstjärnan” via Vattumannen inkommande kraft är särskilt mäktig vid denna tid, och tillfället är därför stort. Den är en av de faktorer som möjliggör Christos–Maitreyas framträdande. Han har själv valt femte vägen, liksom manu tredje. Det finns en nära förbindelse mellan dessa båda vägar, vilken visar sig i att de som vandrar tredje vägen övergår till femte.

[7]De två hierarkier, som fyller en viktig uppgift i att införa det polara inflytandet, är första och andra. Denna esoteriska sanning framträder i sådana fakta som de första och andra mänskliga rotrasernas beskaffenhet och hemvist (LA: den hyperboreiska kontinenten; Hyperborea är landet ovan nordanvinden).

[8]Den metod, varmed tredjejaget förvärvar de för denna väg nödvändiga förmågorna, har antytts ovan. De kan anges såsom elektrisk isolering och inspärrande av polär magnetism.

[9]Symbolen för denna väg är fem klot av blå eld inneslutna i en större sfär. Sfären är bildad av en orm som biter sig själv i stjärten. Ormens hela kropp är fullskriven med senzartecken, som återger det mantra, varmed vandraren isolerar sig från alla magnetiska flöden utom det han ansvarar för.

[10]Den kvalitet, monaden utvecklar under vandringen på denna väg,

kanske kan uttryckas med orden ”kosmisk stadga” och ”magnetisk jämvikt”.

[11]Mycket få uppgifter kan lämnas om sjätte och sjunde vägarna. Det enda som kan sägas är följande:

21.8 Väg VI: den väg vår solhärskare går

[1]För alla esoterikstuderande, som studerat skeendet i världen i ljuset av motsvarigheternas lag, är det uppenbart att solhärskaren i kosmiska världar håller på att utveckla kosmisk syn, liksom människomonaden i en mindre skala strävar till detsamma i de solsystemiska världarna. (LA: Det vill förefalla som om gode D.K., alltid full av generös välvilja och optimism gentemot esoterikstuderande, här hade något överskattat vår förmåga att tillämpa motsvarigheternas lag. ”Alla esoterikstuderande” kan möjligen avse kausaljag och högre.) Solhärskarens strävan kan kallas utvecklandet av det kosmiska tredje ögat. I det fysiska organiska ögats struktur ligger hemligheten dold. Studiet av denna struktur kan därför uppenbara något av mysteriet.

[2]En viss del av ögat är själva synapparaten, medan den övriga strukturen fungerar såsom ett skyddande omhölje. Båda delarna behövs, och ingendera kan fungera utan den andra. Så är det även hos kosmiska väsen, men analogin föreligger i så höga världar att ord fördunklar mer än förklarar. Vissa förutvarande människomonader, en kärna som nådde en mycket hög initiation i ett tidigare solsystem, bildade en grupp runt solhärskaren, när denne fattade beslutet att manifestera vårt nuvarande solsystem. Denna grupp är kvar hos solhärskaren, verkar i värld 43 och motsvarar i esoterisk mening ögats pupill. Dessa stora väsens verkliga hemvist är i kosmiska essentialvärlden (22–28).

[3]Steg för steg och med väldig ansträngning har vissa tredjejag gjort eller håller på att göra sig lämpade att taga de ursprungliga gruppmedlemmarnas plats och därmed låta dem återgå till ett kosmiskt centrum, som vårt solsystem och det större Siriussystemet omkretsar.

[4]Endast några enstaka tredjejag har de för denna väg nödvändiga egenskaperna, ty detta slags expansion innebär en viss bestämd förmåga att gensvara på kosmiska vibrationer. Den innebär en specialisering av den inre synen och utvecklandet av kosmisk syn i viss omfattning. Fler av devaevolutionens monader går denna väg än av mänskliga evolutionens monader. Mänskliga evolutionens monader övergår till denna väg genom devaevolutionen, och denna kan nås genom överföring till femte vägen, där de två parallella evolutionerna möts.

21.9 Väg VII: det absoluta sonskapets väg

[1]Det absoluta sonskapet är motsvarigheten i kosmiska riken till den grad av lärjungaskap som kallas sonskap i förhållande till ett 45-jag. Det är sonskap i förhållande till en tiosolhärskare. Denna väg är också den stora väg, vilken de går som förvaltar skördelagen. Lipikaherrarna går denna väg, och alla som är lämpade för detta slags arbete och som står solhärskaren mycket nära i en individuell bemärkelse, övergår till denna sjunde väg. Detta är den väg de går som är solhärskarens särskilda förtrogna, och dem anförtror han med att verkställa skörden i solsystemet. De vet hans vilja och hans mål, och dem anförtror han uppgiften att utföra hans planer. Denna grupp, som är så nära knuten till solhärskaren, bildar en särskild enhet förbunden med tiosolhärskaren.

[2]Dessa två vägar når upp i kosmiska medvetenhetstillstånd, som är lika ofattbara för människan som människans medvetenhet är ofattbar för en fysisk atom. Det är följaktligen onödigt och ändamålslöst att ytterligare dryfta dessa upphöjda tillstånd.